Școala Gimnazială Tătărani

Supliment al revistei Școala SMART

Școala SMART

pentru profesori

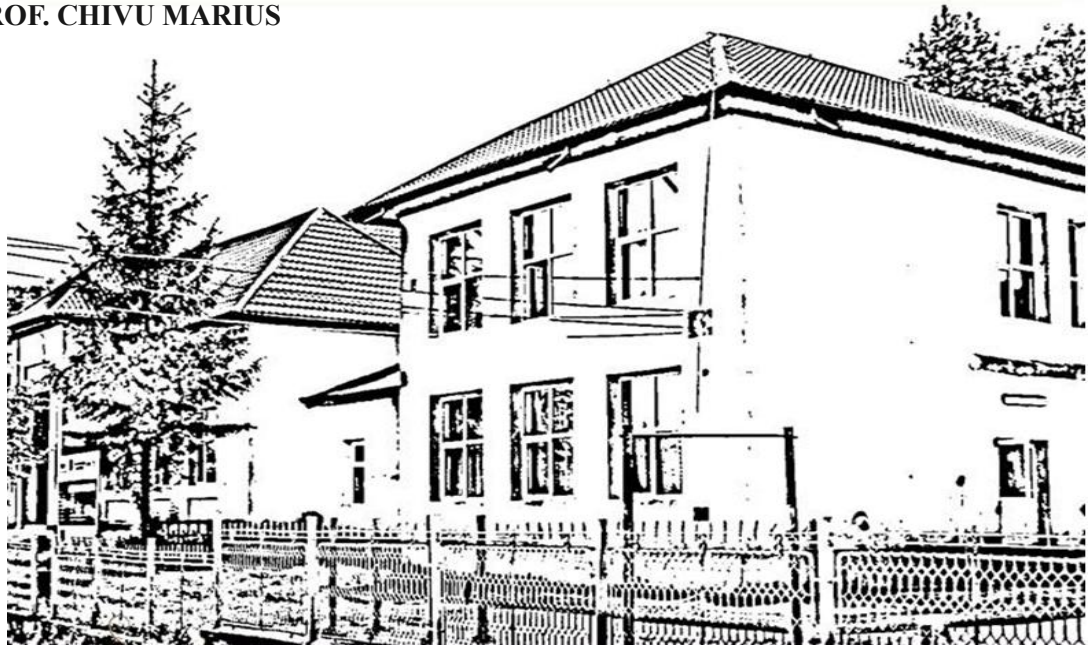
ISSN 3090-966X
ISSN-L 3090-966X

Nr. 4
Mai 2025

Revista se adresează cadrelor didactice în scopul informării, promovării și valorificării experienței personale, materialelor didactice și a modelelor de bune practici.

Coordonatori:

- **INSP. ȘCOLAR ISJDB, PROF. ALECSANDRESCU NICOLETA AURA, COLEGIUL NAȚIONAL "VLADIMIR STREINU" GĂEȘTI**
- **INSP. ȘCOLAR ISJDB, PROF. SIMONA-MARIA MIHAI, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CORESI", TÂRGOVIȘTE**
- **DIRECTOR PROF. PERIANU MARILENA RAMONA**
- **PROF. NEGREA ARIADNA**
- **PROF. TOPOLICA ANDA**
- **PROF. ȚINCU IONELA**
- **PROF. CHIVU MARIUS**

Școala SMART

pentru profesori

Acesta este un supliment al revistei ȘcoalaSMART
Şcoala Gimnazială Tătărani
Com. Tătărani, Judeţul Dâmboviţa
Strada Principală, Nr. 115

Nr. 4 / 2025
Tătărani, 2025
ISSN 3090-966X
ISSN-L 3090-966X

CUPRINS

LEADERSHIP AND MANAGEMENT FOR SCHOOL PRINCIPALS 7
EVALUAREA ELEVILOR IN ERA INTELIGENȚEI ARTIFICIALE: O FORMĂ DE ADAPTARE LA VIITORUL EDUCAȚIEI 9
PRINCIPIILE PSIHOLOGICE ALE FORMARII CONSTIINTEI MORALE 11
DEZVOLTARE PENTRU UN VIITOR EDUCAȚIONAL DE SUCCES 12
INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN EDUCAȚIE:O EXPERIENȚĂ ERASMUS+ LA LISABONA 13
PROIECTELE ETWINNING – O CALE SPRE INTEGRAREA EUROPEANĂ 25
IMPORTANȚA MATEMATICII ÎN VIAȚA DE ZI CU ZI 28
ȘCOALA PIETRARI PARTICIPĂ LA CURSUL ERASMUS+ „EQUALITY, DIVERSITY AND INCLUSION IN SCHOOLS" ÎN TORROX, SPANIA 30
MOBILITATE ÎN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS+1, ACȚIUNEA CHEIE 1, KA121-SCH, COD DE ACREDITARE 2023-1-RO01-KA120-SCH-000193684 - AI-BASED ASSESSMENT AND EVALUATION 32
ȘCOALA SMART – CONECTAREA ELEVULUI CU VIITORUL 35
CUM DEZVOLTĂM INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ LA ELEVII DE LA CICLUL PRIMAR 37
METODE DIDACTICE INOVATIVE LA CICLUL PRIMAR 39
STAREA DE BINE A COPIILOR DIN CLASELE PRIMARE, RĂDĂCINA UNEI ȘCOLI VII 41
PIRAMIDA ALIMENTAȚIEI SĂNĂTOASE ȘI IMPORTANTA UNEI ALIMENTAȚII SĂNĂTOASE 43
NU PENTRU ŞCOALĂ CI PENTRU VIAŢĂ ÎNVĂŢĂM 46
EDUCAȚIA VIITORULUI 48
INTEGRAREA STEAM ÎN ACTIVITĂȚILE CU PREȘCOLARII 50
MANAGEMENTUL COMPORTAMENTAL ÎN CLASĂ 52
EDUCAȚIA OUTDOOR LA NIVEL PREȘCOLAR 54
ROLUL POVEȘTILOR ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR 56
DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE LITERAȚIE – CALE CĂTRE O ÎNVĂȚARE DE SUCCES 57
ȘCOALA SMART: EDUCAȚIA VIITORULUI, AZI 59
IMPORTANȚA CELOR ȘAPTE ANI DE ACASĂ 62
EVALUAREA ȘCOLARĂ: SENS, NUANȚĂ ȘI RESPONSABILITATE 64
VOLUNTAR ÎN ȘCOALA MEA 67
STRATEGII INOVATIVE UTILIZATE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE DIFERENȚIATĂ LA GRĂDINIȚĂ 70
METODE ȘI TEHNICI DE PREDARE MODERNĂ ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ROMÂNĂ 72
ȘCOALA SMART – EDUCAȚIA VIITORULUI ÎN PREZENT 74
ACTIVITĂȚI STEAM ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE - EXEMPLE, METODE, INSTRUMENTE 76
ROLUL FAMILIEI ÎN MODELAREA COPILĂRIEI 79
ROLUL EDUCAȚIEI PRIMARE ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI: FUNDAMENTUL UNEI SOCIETĂȚI SĂNĂTOASE 80

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR LA GRĂDINIȚĂ 82
INIȚIEREA ȘI APLICAREA LA GRUPA DE PREȘCOLARI A UNOR METODE, PROCEDEE ȘI TEHNICI DE ABORDARE A PREDĂRII, ÎNVĂȚĂRII ȘI EVALUĂRII INOVATIVE 84
IMPACTUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAŞCOLARE 86
ASUPRA COMUNITĂȚII 86
PLATFORME DIGITALE ACTUALE-FERESTRE SPRE CUNOAȘTERE ȘI APROFUNDARE A NOȚIUNILOR DE LIMBĂ ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ 89
IMPORTANȚA RED-URILOR ÎN PREDAREA MATEMATICII 91
„FIECARE COPIL PE CARE ÎL CONSTRUIM ESTE UN OM PE CARE-L EDUCĂM” 93
COOPERAREA ȘI COEXISTENȚA 95
ACTIVITĂŢILE OUTDOOR 98
EDUCAȚIE INTERCULTURALĂ PRIN PROIECTELE ETWINNING: O PUNTE ÎNTRE CULTURI ȘI O RAMPĂ PENTRU DEZVOLTARE PERSONALĂ 102
ACTIVITĂȚI DE TIP OUTDOOR LA GRĂDINIȚĂ – GRUPA MARE 104
SPRIJINIREA ACTIVITĂȚILOR EDUCATIVE NON-FORMALE PRIN INFRASTRUCTURĂ 105
RELIGIA CA FACTOR DE ARMONIE SOCIALĂ: DIMENSIUNEA EDUCATIVĂ A CREDINȚEI 106
ÎMPREUNĂ ÎMPOTRIVA BULLYING-ULUI 108
ROBO METEO 110
ROLUL EMOȚIILOR ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE 112
DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR INTERCULTURALE ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE 114
ROLUL LECȚIILOR INDIVIDUALE DE INSTRUMENT ÎN DEZVOLTAREA EXPRESIVITĂȚII ARTISTICE LA ELEVII DE LICEU VOCAȚIONAL 116
IMPORTANȚA GÂNDIRII CRITICE ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL 118
BIBLIOTECA DE POVESTE 120
IMPORTANȚA RELAȚIEI DINTRE GRĂDINIȚĂ-ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE 123
PRINCIPIUL INTEGRĂRII VERTICALE ÎN PROCESUL DE PROIECTARE CURRICULARĂ 124
ANALIZA CURRICULUMULUI LA DISCIPLINA MATEMATICĂ – ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR 124
PERSPECTIVE MODERNE ALE PROCESULUI DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR 126
INCLUZIUNE ÎN EDUCAȚIE 128
INTEGRAREA COPIILOR CU CERINȚE EDUCAȚIONALE SPECIALE (CES) ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ: PROVOCĂRI, LEGISLAȚIE ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE 131
ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR – FUNDAMENTUL EDUCAȚIEI 133
ABSENTEISMUL ȘCOLAR: EXPERIENȚELE MELE ÎN PREVENIREA ȘI GESTIONAREA ACESTUI FENOMEN 135
UTILIZAREA CALCULATORULUI ÎN EDUCAȚIE 137
PREDOARIE PENTRU APĂ 140
CONTRIBUȚIA UNEI DISCIPLINE OPȚIONALE LA DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE LITERAȚIE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR 143
DORUL NESTĂVILIT DE ȚARĂ 146
PARADIGMELE EDUCAȚIONALE 148
ÎNVĂȚARE PRIN DIVERSITATE – O EXPERIENȚĂ ERASMUS+ ÎN CIPRU 150

EDUCĂM PENTRU SĂNĂTATE 152
IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE VOLUNTARIAT ÎN EDUCAȚIA ȘI FORMAREA PROFESIONALĂ 154
ROLUL GRĂDINIȚEI ÎN DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE SOCIALIZARE ALE COPILULUI PREȘCOLAR 156
ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE- PUNTEA DINTRE EDUCAȚIA FORMALĂ ȘI DEZVOLTAREA PERSONALĂ 159
INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN EDUCAȚIE: CUM POT PROFESORII FOLOSI NOILE TEHNOLOGII PENTRU A PERSONALIZA ÎNVĂȚAREA? 161
NOI ABORDĂRI ȘI TEHNOLOGII ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE 164
RELAȚIA GRĂDINIȚĂ-ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE 166
ÎNVĂȚAREA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ 168
DEZVOLTAREA TIMPURIE ŞI OPTIMĂ A ABILITĂŢII SOCIO-EMOŢIONALE 170
ȘCOALA SMART ȘI COMUNITĂȚILE VIRTUALE DE ÎNVĂȚARE 172
TERAPIA PRIN MUZICĂ 174
MANAGEMENTUL CALITĂȚII – DOMENIU DE REFERINȚĂ ÎN DEZVOLTAREA INSTITUȚIONALĂ A UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR 177
TERAPIE CU DISPOZITIVE SMART ÎN CAZUL UNUI ELEV CU TULBURĂRI EMOȚIONALE, RETARD MINTAL UȘOR ȘI DIFICULTĂȚI DE LIMBAJ 180
IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR 182
LOCUL ŞI ROLUL ACTIVITĂŢILOR EXTRACURRICULARE ÎN EDUCAŢIA COPIILOR 184
TABLA INTELIGENTĂ – INOVAȚIE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR 186
JOCURILE ȘI ACTIVITĂȚILE DE MIȘCARE DIN GRĂDINIȚĂ 189
ŞCOALA ROMÂNEASCĂ MODERNĂ 192
JOCURI PENTRU PREȘCOLARI ÎN NATURĂ 194
BLENDED LEARNING - STUDIU DE SPECIALITATE - 196
MATEMATICA RECREATIVĂ 199
OBSERVAREA SISTEMATICA A COMPORTAMENTULUI ELEVULUI FATA DE INVATARE SI ACTIVITATEA SCOLARA IN GENERAL 202
METODE MODERNE PENTRU PREDAREA MATEMATICII 204
ROLUL EDUCAȚIEI ÎN DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ A PREȘCOLARILOR ȘI ȘCOLARILOR 206
INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE 209
PLATFORME DIGITALE ACTUALE-FERESTRE SPRE CUNOAȘTERE ȘI APROFUNDARE A NOȚIUNILOR DE LIMBĂ ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ 211
SPUNE NU VIOLENŢEI 213
INOVAȚIE ȘI OPTIMIZARE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ PRIN METODELE INTERACTIVE 215
ROLUL JOCURILOR RITMICE ÎN STIMULAREA COGNITIVĂ A COPIILOR CU DIZABILITATE INTELECTUALĂ 218
STUDIU: IMPACTUL METODELOR SENZORIAL-TACTILE ASUPRA ELEVILOR CU SURDOCECITATE 221
„METODE ACTIV-PARTICIPATIVE ADAPTATE ÎN ACTIVITĂȚILE EDUCAȚIONALE LA ELEVII CU C.E.S.„ 223
ŞCOALA PENTRU TOŢI – EDUCAŢIE FĂRĂ FRONTIERE 226
ROLUL ALIMENTAŢIEI RAŢIONALE ÎN MENŢINEREA SĂNĂTĂŢII 228

INSTRUMENTE CU INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ UTILIZATE ÎN EDUCAȚIE....230
DIFERITE METODE DE ABORDARE A REZOLVĂRII ECUAȚIILOR....233
MOTIVAȚIA ȘCOLARĂ ÎNTRE MIT ȘI REALITATE....236
PĂSTRAREA TRADIȚIILOR....238
VIOLENȚA IN ȘCOALĂ....240
" EU SI ELEVII MEI" - ESEU AUTO – REFLEXIV....243
ETICA ÎN INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ: PROVOCĂRI ȘI PERSPECTIVE....245
ROLUL EDUCAȚIEI ANTREPRENORIALE....248
EDUCAȚIA NONFORMALĂ DIN PERSPECTIVA PROFESORULUI DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ251
EDUCAȚIA ÎNTRE TRADIȚIONAL ȘI DIGITAL....253
GESTIONAREA CONFLICTELOR LA NIVELUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PRIMAR....255
FOLCLORUL OBICEIURILOR....257
IMPORTANȚA EDUCAȚIEI ÎN VIAȚĂ NOASTRĂ....259
EDUCAȚIA ÎN SISTEMUL ROMÂNESC....260
EDUCAȚIA – FUNDAMENTUL UNEI SOCIETĂȚI DURABILE....262
„RELAȚIA COPIILOR CU PĂRINȚII PLECAȚI ÎN STRĂINĂTATE"....264
IMPACTUL SOCIO-EMOȚIONAL....264
NATURA, IZVOR DE SĂNĂTATE....266
ÎNCURAJAREA RELAȚIILOR EMOȚIONALE APROPIATE....269
MOTIVAȚIA – RESORT AL ÎNVĂȚĂRII TRANSFORMATIVE....270
INTELIGENȚELE MULTIPLE ȘI MATEMATICA....273
ÎNVĂȚARE ONLINE BAZATĂ PE JOC ȘI TEHNOLOGIE EDUCAȚIONALĂ - METODE DE BUNE PRACTICI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT SPECIAL ȘI SPECIAL INTEGRAT-....275
PARTENERIATUL DINTRE ŞCOALĂ, COMUNITATE ŞI PRACTICILE INCLUZIVE....278
IMPACTUL MENTORATULUI ASUPRA CARIEREI DIDACTICE....281
EDUCAȚIA ÎN MEDIUL PREȘCOLAR....283
METODE ȘI STRATEGII UTILIZATE IN ABORDAREA TIPURILOR DE PERSONAJE ÎN ROMANUL OBIECTIV....285
IMPORTANȚA EDUCAȚIEI RELIGIOASE PENTRU PREȘCOLARI....287
EDUCAȚIA TRADIȚIONALĂ VERSUS EDUCAȚIA MODERNĂ....289
IMPORTANȚA FORMELOR ȘI A CULORILOR ÎN PRIMII ANI DE VIAȚĂ....291
FĂRĂ BARIERE, DOAR ZÂMBETE....294
TRANSDISCIPLINARITATEA ÎN ACTIVITĂȚI EDUCATIVE - EXEMPLE DE BUNE PRACTICI –....299
LESSON PLAN - GRAMMAR – THE PASSIVE: PRESENT SIMPLE AND PAST SIMPLE....302
TEST DE EVALUARE – CLASA A VII-A – BIOLOGIE....307
ZIUA ÎNVĂȚĂTORULUI....309
O PISICĂ....310
VIETĂȚILE PĂDURILOR EMINESCIENE....311
ALE PĂSĂRILOR NEAMURI....313
FIȘĂ DE LUCRU PROPRIETĂȚILE TRIUNGHIULUI DREPTUNGHIC....315

PROBLEME PROPUSE PENTRU CLASA A V-A 317
AROME MISTERIOASE ȘI PROVOCĂRI SAVUROASE....320
"*JOBS* – FIȘĂ DE LUCRU PENTRU CLASA A IV-A, LIMBA ENGLEZĂ"....322
FIȘĂ DE EVALUARE DOMENIUL ȘTIINȚE-CUNOAȘTEREA MEDIULUI 325
FIȘĂ DE EVALUARE DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE-EDUCAREA LIMBAJULUI....327
IDENTIFICAREA PROTEINELOR-FISA DE EXPERIMENT……..329
ACTIVITATE DIDACTICĂ: LA BIBLIOTECĂ....331
PROIECT EDUCAȚIONAL „BIBLIOTECA- CHEIA SPRE CUNOAȘTERE"....334
PROIECT EDUCAȚIONAL „BULLYING-UL ÎN ȘCOALA MEA!" 337
PROIECT DIDACTIC - ADUNAREA ȘI SCĂDEREA NUMERELOR NATURALE 0-1000 - EXERCIȚII ȘI PROBLEME. 339
PROIECT DIDACTIC - JALA (JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE)....345
PROIECT DIDACTIC - ÎN LUMEA VIETĂȚILOR MICI....350
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ PE O ZI FURSECURI PENTRU MOȘ NICOLAE....354
PROIECT DIDACTIC - RIDICHEA ȘI PRIETENII EI 359
PROIECT DIDACTIC CLR-TEXTUL LITERAR....363
ABATERI DE LA VALORILE ȘI PRINCIPIILE SOCIETĂȚII INTERCULTURALE....368
PRODUSE INDUSTRIALIZATE OBȚINUTE DIN FRUCTE-PROIECT DIDACTIC 372
PROIECT DE ACTIVITATE MONODISCIPLINAR - PISICA....376
PROIECT DIDACTIC – STEAGUL ȚĂRII MELE 380
PROIECT DIDACTIC – EDUCAREA LIMBAJULUI....384
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ – IEPURAȘUL DE PAȘTE....389
PROIECT DIDACTIC – CULORI CALDE, CULORI RECI....394
PROIECT DIDACTIC – SUNETUL ȘI LITERA J/J 399
PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ - JAPONIA....406
LESSON PLAN....414
PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ....419
GÂNDURI ȘI EMOȚII PENTRU MAMA 419
PROJET D'ACTIVITE DIDACTIQUE....423
ABORDAREA CURRICULARA A DISCIPLINELOR LEGATE DE EDUCAȚIA ECOLOGICA IN CICLUL PRIMAR....432
ÎNVĂȚAREA PRIN JOC LA ELEVII CU CES....435
STRATEGII DE OPTIMIZARE A PREGĂTIRII ELEVILOR PENTRU EXAMENELE NAȚIONALE....438
IMPACTUL METODELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE ȘI ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAREA TINEREI GENERAȚII……...441

Leadership and Management for School Principals

Prof. Inv. Primar Perianu Marilena Ramona, Școala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița
Prof. Țîncu Ionela, Școala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița

Școala Gimnazială Tătărani implementează în perioada 1/06/2024-31/08/2025 proiectul finanțat de Uniunea Europeană, cu numărul 2024-1-RO01-KA121-SCH-000207778, în cadrul acreditării ERASMUS + 2023-1-RO01-KA120-SCH-000193684, cu perioada de valabilitate 01/02/2024 – 31/12/2027. Cuantumul maxim al grantului acordat este de 32,395.00 euro pentru mobilitati de grup ale elevilor si mobilitati la cursuri de formare ale cadrelor didactice..

În perioada 10 martie - 14 martie 2025, 4 cadre didactice ale Școlii Gimnaziale Tătărani (prof. Perianu Marilena Ramona, prof. Chivu Marius Ionuț, prof.Țîncu Ionela, prof. Topolică Anda Mihaela), membre în echipa de management a școlii, au participat la cursul de formare ”Leadership and Management for School Principals”. Cursul s-a desfășurat în Barcelona, Spania iar furnizorul de formare a fost European Academy of Creativity, S.L.

Alegerea cursului s-a bazat pe îndeplinirea obiectivelor proiectului dar și pe sintagma: Este leadershipul o trăsătură înnăscută?

Mulți cred că ori te-ai născut pentru a fi lider, ori nu ești. Din fericire, însă, conducerea poate fi învățată.

Unele comportamente conducătoare sunt mai potrivite unor situații de un fel, iar liderii sunt cei care știu ce să facă și când. În timp ce unii pot părea mai apți să conducă, oricine poate dobândi o astfel de capacitate în cele din urmă.

Cursul a oferit participanților un context bogat pentru a-și identifica stilul de conducere și a exersa o varietate de abilități de bază de conducere, cum ar fi planificarea, comunicarea, rezolvarea problemelor și gestionarea conflictelor.

Participanții au reflectat asupra sarcinilor care sunt mai ușoare pentru ei ca lideri și asupra sarcinilor care sunt mai dificile. S-au concentrat pe care sunt valorile lor și pe cum să le transmită colegilor și adepților. Mai mult, si-au exersat abilitățile de comunicare pentru a fi mai eficienți în a spune nu, a delega și a promova dezvoltarea și celorlalți.

Împreună cu participantii din alte țări europene (Spania, Grecia, Cehia) au discutat și dezbătut, de asemenea, diferența dintre motivația intrinsecă și cea extrinsecă și au identificat strategii de promovare a primei în detrimentul celei de-a doua. În cele din urmă, au lucrat la abilitățile lor sociale și au exersat empatia, ascultarea activă și gestionarea conflictelor.

Cursul a fost destinat directorilor, directorilor adjuncți și altor membri din echipa de management a școlilor (profesorilor membri în Consiliul de Administrație, coordonatorilor de Programe și proiecte educative școlare și extrașcolare, etc.). Acesta a acordat participanților mult timp pentru a învăța unul despre mediul școlar al celuilalt și pentru a discuta problemele și provocările din diferitele lor sisteme educaționale.

La sfârșitul cursului, participanții au fost mai conștienți de punctele lor forte ca lideri și mai încrezători în viitor și în reușita lor deoarece si-au însușit/recunoscut punctele slabe iar astfel își pot îmbunătăți capacitatea de lideri de școală.

Activitățile derulate pe parcursul mobilității au fost următoarele:

Ziua 1 – Conducere și management
• Introducere în curs, școală și activități din săptămâna externă;
• Activități de spărgător de gheață;
• Leadership vs. Management;
• Ce fel de lider ești?
• Stiluri de leadership și leadership situațional.

Ziua 2 – Managementul timpului și definirea unei direcții
• Gestionarea timpului;
• Descoperiți-vă valorile și stabilirea priorităților;
• A spune nu și a delega;
• Prezentări ale școlilor participanților.

Ziua 3 – Despre motivație
• Motivația intrinsecă și extrinsecă;
• Înțelegerea nevoilor celorlalți;
• Promovarea unei culturi a învăţării din greşeli;
• Oferirea de feedback constructiv.

Ziua 4 – Înțelegerea celorlalți
• Stiluri de personalitate;
• Inteligența emoțională;
• Ascultare activă.

Ziua 5 – Managementul conflictelor
• Este conflictul inevitabil?
• Medierea conflictului;
• Antrenori și mentori
• Evaluarea cursului: prezentarea competențelor dobândite, feedback și discuție;
• Acordarea Certificatului de Participare la curs;

Cursul s-a axat pe furnizarea unor informații specifice managementului școlar, a unor instrumente și abordări care pot îmbunătăți nu doar calitatea educației pe care o pot face mai interactivă și mai plăcută, ci și abilitățile de conducere. Datorită instrumentelor de Leadership și Management pentru conducerea școlii, profesorii și directorii pot comunica și colabora mai bine, pot asigura eficiența abilităților lor de conducere și pot oferi școlii lor tehnici inovatoare care vor fi viabile și utile în viitorul lor mediu de lucru.

Dacă sunteți în căutarea unui curs de leadership, vă rugăm să luați în considerare acest curs de leadership pentru manageri!

Evaluarea elevilor în Era Inteligenței Artificiale: o formă de adaptare la Viitorul Educației

Prof. Țîncu Ionela, Școala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița
Prof. Inv. Primar Perianu Marilena Ramona, Școala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița

Numele meu este Ionela Țîncu și sunt profesor de limba engleză la Școala Gimnazială Tătărani. Școala noastră a obținut acreditare Erasmus în anul 2024 și anul școlar 2024-2025 a fost primul an în care, atât profesorii, cât și elevii au beneficiat de mobilități de formare în diferite țări europene.

Într-un peisaj educațional în continuă schimbare, consider că metodele tradiționale de evaluare se confruntă cu provocări crescânde în a răspunde nevoilor elevilor și cerințelor societății moderne. Apariția inteligenței artificiale (AI) în educație deschide noi oportunități de a transforma procesul de evaluare, oferind instrumente mai precise, personalizate și eficiente. De aceea, eu și alți trei colegi făcând parte din arii curriculare diferite am participat la cursul „Evaluarea la școală bazată pe AI", care a avut loc în Lisabona în luna aprilie. Acest curs a venit în întâmpinarea cadrelor didactice care doresc să înțeleagă și să aplice aceste tehnologii emergente în practici educaționale relevante.

De asemenea, am avut oportunitatea de a participa la acest curs alături de alți colegi din Italia, Spania, Estonia și Ungaria, putând astfel să comparăm diferitele sisteme educaționale, dar să discutăm și despre dificultățile pe care le întâlnim atunci când vine vorba de etapa de evaluare a elevilor noștri.

De la Tradițional la Digital: Reevaluarea Evaluării

Prima zi de curs a început prin a explora bazele evaluării tradiționale – metode cantitative și calitative, evaluare formativă și sumativă – reflectând asupra modului în care acestea oglindesc valorile sistemului educațional actual. Această analiză critică ne-a oferit contextul necesar pentru înțelegerea necesității unei transformări: trecerea de la evaluarea standardizată la cea centrată pe elev, adaptivă și susținută de date în timp real.

Rolul Inteligenței Artificiale în Evaluarea Educațională

Este adevărat că inteligența artificială promite să revoluționeze modul în care evaluăm învățarea, de la algoritmi capabili să analizeze rapid răspunsurile elevilor, până la platforme de învățare personalizate care adaptează automat conținutul în funcție de progresul individual. In a doua zi de curs ni s-au prezentat diferite aplicații, precum Ideogram.ai, Notegpt.io, Magicschool.ai, Rubric-maker.com, etc. În același timp, cursul a încurajat o reflecție critică asupra limitărilor: lipsa empatiei umane, posibilele prejudecăți algoritmice și importanța transparenței și a eticii în utilizarea acestor instrumente.

Abordări Moderne: Evaluare Continuă, Autoevaluare și Proiecte

Ziua a treia a cursului a fost dedicată unor forme alternative de evaluare, precum evaluarea bazată pe proiecte, autoevaluarea și evaluarea colegială. Aceste metode sunt și printre cele mai eficiente, întrucât pun accent pe implicarea activă a elevului în procesul de învățare, responsabilitate și gândire

critică – competențe esențiale în societatea digitală. AI poate sprijini aceste abordări prin aplicații care monitorizează progresul în proiecte, oferă feedback instantaneu sau analizează dinamica grupului.

Adaptare și Inovație: Construirea unei Evaluări pentru Viitor

În cea de-a patra zi de curs, am lucrat în echipe pentru a identifica soluții la provocările actuale ale evaluării și pentru a adapta practicile proprii la un context în care AI este parte integrantă. Ne-au fost prezentate diferite studii de caz din întreaga lume, care demonstrează cum școli și sisteme educaționale au integrat cu succes tehnologiile AI în evaluare . Aplicarea Cunoștințelor: Crearea de Ghiduri Practice

Ultima zi a cursului a fost rezervată aplicării cunoștințelor acumulate. Am reușit să ne proiectăm propriile ghiduri de evaluare și instrumente de lucru, adaptate contextului propriu, dar informate de bune practici internaționale și de posibilitățile oferite de AI. Aceste ghiduri vor reprezenta nu doar produse ale învățării, ci și puncte de plecare pentru transformări sustenabile în propriile școli.

Așadar, transformarea evaluării școlare prin integrarea inteligenței artificiale nu este doar o oportunitate, ci o necesitate pentru a pregăti elevii pentru viitor. Cursul a oferit participanților cadrul, cunoștințele și instrumentele necesare pentru a face această tranziție în mod critic, etic și inovator. În centrul acestei transformări rămâne, totuși, un principiu esențial: evaluarea trebuie să susțină învățarea, nu să o limiteze – iar AI poate fi un aliat puternic în această misiune.

Bibliografie

https://www.teacheracademy.eu/course/ai-for-assessment/
https://padlet.com/clemhuet/ai-based-assessment-and-evaluation-wvxu5hqlra7h0sh5

PRINCIPIILE PSIHOLOGICE ALE FORMARII CONSTIINTEI MORALE

Profesor psiholog, Georgescu Denis Minodora
C.J.R.A.E. Dambovita

Formarea conștiinței morale reprezintă un proces esențial în dezvoltarea personalității umane, aflat la intersecția dintre psihologie, sociologie și filosofie morală. Din perspectivă psihologică, conștiința morală este înțeleasă ca acea instanță internă care ghidează comportamentul individului în raport cu valorile acceptate social, fiind rezultatul unei maturizări treptate ce implică factori cognitivi, afectivi și sociali. În acest sens, mai mulți teoreticieni ai psihologiei dezvoltării au propus modele explicative care evidențiază principiile de bază ale formării conștiinței morale.

Un prim principiu fundamental este **dezvoltarea cognitivă graduală**, idee susținută în mod particular de Jean Piaget. Potrivit teoriei sale, gândirea morală a copilului trece prin două stadii majore: moralitatea heteronomă (baza pe obedință și frica de pedeapsă) și moralitatea autonomă (bazată pe cooperare și înțelegerea principiilor morale). Piaget afirmă că dezvoltarea morală este strâns legată de capacitatea copilului de a interacționa cu ceilalți într-un mod echitabil, de a negocia reguli și de a-și construi o înțelegere logică a justiției. Extinzând modelul lui Piaget, apare o teorie în trei niveluri și șase stadii ale dezvoltării morale, pornind de la moralitatea preconvențională, orientată spre recompensă și evitare a pedepsei, trecând prin cea convențională, centrată pe conformism și menținerea ordinii sociale, și culminând cu moralitatea postconvențională, bazată pe principii etice universale și drepturi ale omului.

Un al doilea principiu îl reprezintă **interiorizarea normelor și valorilor sociale**. Conform teoriei învățării sociale, conștiința morală se dezvoltă în mare parte prin observare, imitație și întărire comportamentală. Copiii preiau norme morale din mediul familial și social, iar, printr-un proces de interiorizare, aceste reguli externe devin repere interne stabile, ajungandu-se la concluzia că individul poate acționa în conformitate cu propriile valori, chiar și în fața presiunilor exterioare.

Pe lângă dimensiunea cognitivă și socială, **dimensiunea afectivă** joacă un rol esențial. Dezvoltarea empatiei – capacitatea de a recunoaște și înțelege trăirile celorlalți – este considerată de mulți psihologi, ca fiind nucleul moralității. Empatia stă la baza motivației morale, determinând individul să acționeze prosocial și să evite comportamentele care pot răni alți oameni.

Un alt principiu important este cel al **formării identității morale**, aspect discutat de Erik Erikson în stadiul final al adolescenței. În această etapă, individul nu doar învață reguli, ci le încorporează în identitatea sa, devenind un agent moral autonom. Procesul implică reflecție, alegere și angajament față de anumite valori care conferă coerență acțiunilor morale.

În concluzie, formarea conștiinței morale este un proces complex, bazat pe o serie de principii psihologice interdependente: dezvoltarea raționamentului moral, interiorizarea normelor, empatia, influențele sociale și consolidarea identității. Înțelegerea acestor procese nu este importantă doar pentru cercetarea psihologică, ci și pentru educația morală aplicată în familie, școală și societate în ansamblu.

Bibliografie:

1. **Piaget, J.** (1932/1965). *The Moral Judgment of the Child*. New York: Free Press.
   – Lucrare fundamentală despre stadiile dezvoltării morale la copii, bazată pe observații și experimente.

Prezentare participare curs de formare
”Leadership and Management for School Principals”
Prof. Chivu Marius, Școala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița

În perioada 10-14 martie 2025, prin intermediul proiectului ERASMUS+ nr. ref. 2024-1-RO01-KA121-SCH-000207778, am avut oportunitatea de a participa, alături de doamna director Perianu Marilena Ramona și de doamnele profesoare Topolică Anda Mihaela și Țîncu Ionela, la cursul de formare „Leadership and Management for School Principals” organizat în Barcelona, de European Academy of Creativity. Acest program de formare a avut ca scop dezvoltarea competențelor manageriale, precum și îmbunătățirea instrumentelor de management și comunicare eficientă în contextul școlar.

Obiectivele cursului au fost:

- Dezvoltarea competențelor de leadership și management pentru directorii de școli;
- Îmbunătățirea abilităților de comunicare și gestionare a echipei;
- Dezvoltarea instrumentelor practice pentru o conducere eficientă și adaptată contextului educațional.

Competențele dobândite în urma participării:

- Abilități de leadership: Am dobândit o înțelegere mai profundă a rolului liderului și a comportamentului acestuia față de echipă. Am învățat cum să motivez, să inspir și să coordonez echipa pentru atingerea obiectivelor comune.
- Comunicare eficientă: Am învățat să folosesc un limbaj clar și asertiv, să evit comunicarea pasivă sau agresivă și să adaptez stilul de comunicare în funcție de context și de persoanele cu care interacționez.

Descrierea activităților zilnice:

Ziua 1: Am explorat diferite stiluri de conducere și am exersat identificarea rolului de lider potrivit fiecăruia, analizând preferințele și comportamentele în management.

Ziua 2: Am descoperit importanța instrumentelor de comunicare în activitatea managerială. Am analizat modelul Iceberg pentru a înțelege dimensiunea comunicării și pentru a practica ascultarea activă, esențială în gestionarea conflictelor și înțelegerea dezacordurilor.

Ziua 3: S-a concentrat pe comportamentul liderilor față de angajați, evidențiind impactul acestuia asupra productivității și motivării echipei. Am discutat despre modul în care stilurile de leadership influențează rezultatele și relațiile în cadrul organizației.

Ziua 4: Am discutat despre rezolvarea situațiilor dificile utilizând dialogul. Am analizat și jucat scenarii cu răspunsuri afirmative, agresive sau pasive pentru a învăța cum să gestionăm conflictele într-un mod constructiv și eficient.

Ziua 5: În ultima zi, am abordat limbajul „Tu vs. Eu” și modul în care acesta influențează soluțiile și stilurile de conflict.

Această experiență m-a ajutat să-mi îmbunătățesc abilitățile de leadership și comunicare, esențiale pentru un manager de succes în domeniul educației. Participarea la acest curs a reprezentat o experiență valoroasă în dezvoltarea mea profesională, contribuind la creșterea calității managementului școlii și la promovarea unui mediu educațional mai eficient și colaborativ.

Inteligența Artificială în educație:

O experiență Erasmus+ la Lisabona

Prof. Mihai Aurel Mădălin, Școala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița

În contextul unei lumi educaționale aflate într-o continuă transformare digitală, programele Erasmus+ reprezintă o oportunitate extraordinară pentru cadrele didactice de a-și îmbogăți cunoștințele și de a se adapta noilor tendințe pedagogice. Am avut privilegiul de a participa, în perioada 31 martie - 4 aprilie 2025, la cursul "AI-Based Assessment and Evaluation", desfășurat în Lisabona, capitala Portugaliei.

Această mobilitate a reprezentat pentru mine nu doar o premieră în cadrul programului Erasmus+, ci și o incursiune fascinantă în universul inteligenței artificiale aplicate în domeniul educației.

Cursul a reunit profesori din șase țări europene - România, Spania, Italia, Ungaria, Slovenia și Lituania - creând astfel un mediu multicultural ideal pentru schimbul de experiențe și bune practici. Pe parcursul celor cinci zile intensive, am explorat împreună potențialul transformator al inteligenței artificiale în procesele de evaluare și predare, am analizat avantajele și provocările implementării acestor tehnologii în sistemele educaționale și am descoperit instrumente concrete care pot revoluționa activitatea noastră didactică.

Dincolo de componenta academică, experiența cursului a oferit și oportunitatea de a descoperi frumusețile culturale și istorice ale acestui oraș încărcat de istorie, de la străzile înguste ale cartierului Alfama până la impresionantele monumente dedicate marilor exploratori portughezi. În rândurile ce urmează, vă invit să descoperiți, alături de mine, această călătorie de învățare și descoperire, care a îmbinat armonios dezvoltarea profesională cu experiențe culturale memorabile.

Prima zi: Începutul unei călătorii educaționale

Prima zi a cursului "AI-Based Assessment and Evaluation" a debutat într-o atmosferă de entuziasm și curiozitate. Centrul de formare, situat într-o zonă modernă a orașului, ne-a întâmpinat cu facilități impecabile și un formator pregătit să ne ghideze în explorarea fascinantă a inteligenței artificiale aplicate în educație.

Momentul inițial a fost dedicat prezentărilor și cunoașterii reciproce. Rând pe rând, fiecare delegație și-a prezentat țara, sistemul educațional și așteptările legate de acest curs. Ca reprezentant al României, am simțit o mândrie aparte în a vorbi despre tradițiile noastre educaționale, dar și despre provocările cu care ne confruntăm în era digitalizării. Colegii din Spania, Italia, Ungaria, Slovenia și Lituania au împărtășit, la rândul lor, experiențe similare, conturând astfel un tablou european complex al educației contemporane.

Diversitatea culturală și profesională a grupului s-a dovedit a fi unul dintre cele mai valoroase aspecte ale acestei mobilități. Printre participanți se numărau profesori de discipline variate - de la științe exacte la limbi străine și arte - fiecare aducând o perspectivă unică asupra modului în care inteligența artificială ar putea transforma domeniul său de expertiză. Această diversitate a creat premisele unor discuții bogate și nuanțate pe parcursul întregului curs.

Punctul culminant al primei zile a fost participarea la jocul "Goosechase", o activitate de team-building ingenioasă, concepută pentru a facilita interacțiunea și colaborarea între participanți. Organizatorii ne-au împărțit în echipe mixte, asigurându-se că fiecare grup include reprezentanți din țări diferite. Această strategie s-a dovedit excelentă pentru depășirea barierelor lingvistice și culturale, creând conexiuni autentice între noi.
Jocul "Goosechase" a constat într-o serie de provocări interactive care ne-au purtat prin diferite zone ale orașului din apropierea centrului de formare, solicitându-ne să rezolvăm puzzle-uri, să cream conținut digital și să colaborăm pentru a găsi soluții creative. Fiecare echipă a primit datele de conectare pentru a documenta progresul și pentru a încărca dovezi ale îndeplinirii sarcinilor. Această abordare ludică a învățării a demonstrat, încă din prima zi, cum
tehnologia poate fi integrată armonios în procesul educațional, stimulând colaborarea și gândirea critică.
Pe măsură ce ziua avansa, legăturile dintre participanți se consolidau vizibil. Barierele lingvistice se estompau treptat, fiind înlocuite de un limbaj comun al pasiunii pentru educație și inovație. Conversațiile informale din pauzele dintre activități dezvăluiau asemănări surprinzătoare între sistemele educaționale ale țărilor noastre, dar și abordări diferite ale provocărilor comune.
Pot spune că prima zi s-a încheiat cu un sentiment de anticipație și entuziasm pentru ceea ce urma să descoperim.

A doua zi: Incursiune în universul inteligenței artificiale

Cea de-a doua zi a cursului a adus o schimbare de ritm și o aprofundare a tematicii centrale. După familiarizarea și stabilirea conexiunilor din prima zi, am pătruns efectiv în universul fascinant al inteligenței artificiale. Sala de curs a devenit arena unor prezentări captivante și a unor discuții care aveau să ne schimbe perspectiva asupra viitorului educației.
Sesiunea de dimineață a debutat cu o prezentare comprehensivă despre ce este, de fapt, inteligența artificială. Formatorul nostru, un specialist cu experiență internațională în domeniu, a reușit să demistifice acest concept adesea înconjurat de confuzie și temeri nejustificate. Am învățat despre diferența dintre inteligența artificială generală și cea specializată, despre algoritmii de învățare automată și despre modul în care rețelele neurale artificiale mimează, într-o oarecare măsură, funcționarea creierului uman.
Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit a fost abordarea echilibrată a prezentării, care a evitat atât tehno-optimismul exagerat, cât și pesimismul distopic. Inteligența artificială ne-a fost prezentată ca un instrument puternic, dar care rămâne, în esență, o creație umană, cu toate limitările și potențialul aferent. Această perspectivă nuanțată a creat cadrul ideal pentru discuțiile ulterioare despre aplicațiile educaționale ale acestei tehnologii.
Partea centrală a zilei a fost dedicată explorării liderilor actuali din piața inteligenței artificiale, cu accent pe platformele care au potențialul de a transforma procesul educațional. Am analizat în detaliu trei sisteme majore: ChatGPT dezvoltat de OpenAI, Gemini de la Google și Claude creat de Anthropic. Pentru fiecare dintre aceste platforme, am examinat arhitectura tehnică, capacitățile, limitările și, cel mai important, potențialele aplicații în context educațional.
ChatGPT, cu modelul său de limbaj de dimensiuni impresionante, ne-a fost prezentat ca un asistent virtual capabil să genereze conținut educațional, să ofere explicații personalizate și să faciliteze învățarea limbilor străine. Demonstrațiile practice au inclus generarea de planuri de lecție, crearea de materiale didactice adaptate diferitelor stiluri

de învățare și simularea de dialoguri socratice pentru stimularea gândirii critice la elevi.
Gemini, platforma dezvoltată de Google, a impresionat prin capacitățile sale multimodale, integrând text, imagini și date structurate într-un mod care permite experiențe de învățare mai bogate și mai interactive. Am explorat împreună funcționalități precum analiza vizuală a unor concepte științifice complexe, traducerea și explicarea unor texte din limbi străine și generarea de materiale educaționale multimedia.
Claude, cel mai recent dintre cei trei giganți AI prezentați, s-a remarcat prin acuratețea sa factuală și capacitatea de a oferi răspunsuri nuanțate la întrebări complexe. Formatorul a subliniat potențialul acestei platforme în dezvoltarea gândirii critice și în facilitarea cercetării academice, demonstrând cum Claude poate ajuta elevii să evalueze surse, să sintetizeze informații și să dezvolte argumente bine structurate.
Partea practică a zilei a constat într-o serie de ateliere în care, împărțiți în grupuri internaționale, am experimentat direct cu aceste platforme. Fiecare echipă a primit sarcina de a proiecta o activitate didactică care să integreze inteligența artificială într-un mod pedagogic relevant. Colaborarea cu colegii din alte țări europene s-a dovedit extrem de valoroasă, oferindu-ne perspective diverse asupra modului în care aceste tehnologii pot fi adaptate la diferite contexte educaționale și culturale.
Discuțiile de la finalul zilei au abordat și aspectele etice ale utilizării inteligenței artificiale în educație. Probleme precum confidențialitatea datelor elevilor, potențialul de a amplifica inegalitățile existente și riscul de a diminua dezvoltarea anumitor competențe cognitive au fost analizate cu seriozitate. Aceste conversații au subliniat importanța unei implementări reflexive și responsabile a tehnologiilor AI în școli.
Seara, reflectând asupra intensității intelectuale a zilei, am realizat cât de rapid evoluează acest domeniu și cât de important este pentru noi, ca educatori, să rămânem informați și deschiși la inovație. Notițele mele erau pline de idei, întrebări și posibile aplicații pentru contextul specific al școlii noastre din România. Simțeam că această a doua zi de curs nu doar că mi-a oferit cunoștințe tehnice valoroase, ci mi-a și recalibrat viziunea asupra viitorului profesiei didactice într-o eră a transformării digitale accelerate.

A treia zi: Creativitate și inteligență artificială generativă

Cea de-a treia zi a cursului "AI-Based Assessment and Evaluation" a adus în prim-plan una dintre cele mai fascinante intersecții dintre educație și inteligența artificială: potențialul creativ al tehnologiilor generative. Dacă primele două zile au pus bazele înțelegerii conceptuale și au explorat liderii din domeniu, această zi a fost dedicată aplicațiilor practice și implicațiilor profunde ale utilizării AI în stimularea și evaluarea creativității.
Sesiunea de dimineață a debutat cu o prezentare captivantă despre testele Torrance de gândire creativă, considerate standardul de aur în evaluarea potențialului creativ. Formatorul ne-a introdus în istoria și metodologia acestor teste, dezvoltate de psihologul american Ellis Paul Torrance în anii 1960, subliniind cele patru dimensiuni fundamentale ale creativității pe care acestea le evaluează: fluența (capacitatea de a genera multe idei), flexibilitatea (abilitatea de a schimba perspectiva), originalitatea (unicitatea ideilor) și elaborarea (dezvoltarea detaliată a ideilor).
Ceea ce a făcut această prezentare cu adevărat relevantă pentru tematica cursului a fost analiza modului în care inteligența artificială poate fi utilizată atât pentru a stimula

aceste dimensiuni ale creativității, cât și pentru a le evalua într-un mod mai nuanțat și mai personalizat decât metodele tradiționale. Am discutat despre potențialul AI de a oferi feedback instantaneu și personalizat pentru exercițiile creative, de a sugera direcții alternative de gândire și de a facilita colaborarea creativă între elevi.

Partea centrală a zilei a fost dedicată explorării practice a instrumentelor AI generative, cu accent special pe generarea de imagini. Platforma Ideogram ne-a fost prezentată ca un exemplu de tehnologie care transformă descrieri textuale în reprezentări vizuale complexe. Demonstrația a fost impresionantă: am văzut cum prompt-uri textuale elaborate erau transformate în imagini detaliate, cu stiluri artistice variate și compoziții complexe.

Atelierul practic care a urmat a fost unul dintre cele mai antrenante momente ale întregului curs. Am primit sarcina de a crea prompturi pentru Ideogram care să genereze imagini cu potențial educațional. Rezultatele au fost remarcabile - imagini care combinau elemente clasice cu interpretări moderne, perfecte pentru a stimula discuții și analize în clasă.

Această experiență practică a generat o discuție animată despre implicațiile utilizării imaginilor generate de AI în procesul educațional. Întrebări despre autenticitate, originalitate și valoarea pedagogică a acestor resurse au fost abordate din perspective diverse, reflectând atât entuziasmul, cât și preocupările legitime ale educatorilor din diferite contexte culturale și disciplinare.

Un moment deosebit al zilei a fost prezentarea și testarea platformei Manus, un sistem AI conceput special pentru mediul educațional. Spre deosebire de platformele generaliste precum ChatGPT sau Gemini, Manus a fost dezvoltat cu focus specific pe nevoile profesorilor și elevilor, integrând funcționalități precum generarea de materiale didactice personalizate, evaluarea automată a răspunsurilor deschise și crearea de scenarii de învățare adaptative.

Demonstrația practică a platformei Manus a inclus exemple concrete de utilizare în diferite discipline și niveluri educaționale. Am fost impresionat de capacitatea sistemului de a adapta conținutul la diferite stiluri de învățare și de a oferi feedback nuanțat pentru răspunsurile elevilor. Interfața intuitivă și accentul pus pe colaborarea om-mașină, mai degrabă decât pe înlocuirea rolului profesorului, au fost aspecte apreciate unanim de participanți.

Partea finală a zilei a fost dedicată unei dezbateri structurate despre avantajele și dezavantajele utilizării inteligenței artificiale de către profesori. Formatul a fost unul interactiv, cu participanți împărțiți în două grupuri care susțineau perspective opuse, urmat de o sinteză echilibrată a argumentelor.

Printre avantajele identificate s-au numărat: reducerea sarcinilor administrative repetitive, permitând profesorilor să se concentreze pe interacțiunea umană; personalizarea experienței de învățare pentru fiecare elev; accesul la resurse educaționale diversificate și actualizate; facilitarea evaluării formative continue; și sprijinirea profesorilor în domenii în care nu sunt specializați.

Dezavantajele discutate au inclus: riscul de dependență excesivă de tehnologie; preocupări legate de confidențialitatea datelor elevilor; potențialul de a amplifica inegalitățile educaționale existente; posibila diminuare a dezvoltării anumitor competențe cognitive la elevi; și provocările etice legate de utilizarea conținutului generat de AI.

Ceea ce a făcut această dezbatere deosebit de valoroasă a fost nuanțarea discuției

dincolo de poziții polarizate. Am ajuns la un consens că inteligența artificială în educație nu ar trebui abordată dintr-o perspectivă binară de "bine sau rău", ci ca un instrument complex care necesită implementare reflexivă, ghidată de principii pedagogice solide și adaptată la contextul specific al fiecărei comunități educaționale.
Ziua s-a încheiat cu un exercițiu de reflecție personală, în care fiecare participant a fost invitat să noteze trei moduri concrete în care ar putea integra instrumentele AI generative în practica sa didactică și trei aspecte asupra cărora rămâne precaut. Acest exercițiu a subliniat importanța abordării critice și personalizate a acestor tehnologii, recunoscând atât potențialul lor transformator, cât și necesitatea unei implementări responsabile.
Reflectând asupra acestei zile intense, am realizat că dezbaterea despre AI în educație transcende aspectele pur tehnice, atingând întrebări fundamentale despre natura învățării, rolul profesorului în secolul XXI și valorile pe care dorim să le transmitem prin sistemele noastre educaționale. Aceste întrebări nu au răspunsuri simple, dar dialogul internațional facilitat de acest curs Erasmus+ a oferit un cadru valoros pentru explorarea lor colectivă.

A patra zi: Evaluarea în era digitală și transformarea pieței muncii

Cea de-a patra zi a cursului "AI-Based Assessment and Evaluation" a adus în prim-plan una dintre cele mai importante componente ale procesului educațional: evaluarea. Într-o eră în care inteligența artificială transformă radical metodele de predare și învățare, era firesc să explorăm și modul în care aceste tehnologii pot revoluționa procesele evaluative, oferind atât oportunități remarcabile, cât și provocări semnificative.
Ziua a început într-o manieră interactivă și energizantă, cu o demonstrație a jocului Plickers, un instrument digital care combină tehnologia cu evaluarea în timp real. Formatorul ne-a prezentat modul în care această aplicație permite profesorilor să colecteze răspunsuri de la întreaga clasă simultan, folosind un sistem simplu de coduri QR și o singură tabletă sau smartphone pentru scanare. Ceea ce m-a impresionat în mod deosebit a fost accesibilitatea acestui instrument - nu necesită ca fiecare elev să aibă un dispozitiv electronic, eliminând astfel o barieră tehnologică semnificativă prezentă în multe școli.
Demonstrația practică a jocului Plickers a generat un entuziasm palpabil în rândul participanților. Am experimentat direct, din perspectiva elevilor, cum funcționează sistemul, răspunzând la întrebări prin poziționarea cardurilor noastre individuale în diferite orientări. Feedback-ul instantaneu oferit de aplicație a evidențiat unul dintre cele mai importante avantaje ale evaluării digitale: capacitatea de a obține și analiza rezultate în timp real, permițând ajustarea imediată a procesului didactic în funcție de nevoile identificate.
Această experiență practică a servit ca punct de plecare pentru o discuție aprofundată despre diferitele tipuri de evaluare și rolul lor în procesul educațional. Am analizat împreună evaluarea inițială (diagnostică), formativă (continuă) și sumativă (finală), explorând modul în care fiecare dintre acestea poate fi îmbunătățită prin integrarea judicioasă a tehnologiilor digitale și a inteligenței artificiale.
În cazul evaluării inițiale, am discutat despre potențialul sistemelor AI de a crea teste adaptive, care se ajustează în timp real la nivelul demonstrat de elev, oferind astfel o imagine mai nuanțată și mai precisă a cunoștințelor și competențelor existente. Pentru

evaluarea formativă, am explorat instrumente care permit monitorizarea continuă a progresului elevilor și oferă feedback personalizat, facilitând astfel învățarea autonomă și dezvoltarea metacogniției. În ceea ce privește evaluarea sumativă, am analizat modul în care inteligența artificială poate contribui la crearea unor instrumente de evaluare mai complexe, care să măsoare nu doar memorarea informațiilor, ci și competențe de nivel superior precum gândirea critică, rezolvarea de probleme și creativitatea.
Un moment deosebit de valoros al zilei a fost analiza comparativă a metodelor tradiționale și moderne de evaluare. Formatorul a facilitat o discuție echilibrată, care a evitat capcana de a prezenta această relație ca o simplă dihotomie "vechi versus nou" sau "analog versus digital". În schimb, am explorat avantajele și dezavantajele specifice ale fiecărei abordări, precum și modalitățile în care acestea pot fi combinate pentru a crea sisteme de evaluare holistice și eficiente.
Printre avantajele metodelor tradiționale de evaluare identificate în discuție s-au numărat: familiaritatea și acceptarea lor largă în sistemele educaționale; independența față de infrastructura tehnologică; dezvoltarea anumitor competențe specifice precum scrierea de mână; și rezistența la anumite forme de fraudă academică. Dezavantajele includ: timpul considerabil necesar pentru corectare; potențialul de subiectivitate în evaluare; dificultatea de a oferi feedback personalizat și prompt; și limitările în evaluarea anumitor competențe complexe.
În contrast, metodele moderne de evaluare bazate pe tehnologie și inteligență artificială oferă avantaje precum: feedback imediat și personalizat; posibilitatea de a colecta și analiza date complexe despre procesul de învățare; adaptabilitatea la nevoile individuale ale elevilor; și potențialul de a evalua competențe complexe prin simulări și scenarii interactive. Printre dezavantaje am discutat despre: dependența de infrastructura tehnologică; preocupările legate de confidențialitatea datelor; riscul de a favoriza anumite stiluri de învățare în detrimentul altora; și provocările legate de evaluarea autentică a creativității și gândirii originale.
Concluzia acestei analize a fost că abordarea optimă constă într-o integrare echilibrată a metodelor tradiționale și moderne, adaptată la contextul specific al fiecărei situații educaționale. Această perspectivă nuanțată a rezonat puternic cu experiența mea didactică din România, unde navigarea între tradiție și inovație reprezintă o provocare constantă în contextul unui sistem educațional în transformare.
Partea a doua a zilei a adus o schimbare de perspectivă, conectând discuția despre evaluare educațională cu transformările mai ample de pe piața muncii generate de avansul inteligenței artificiale. Această conexiune a subliniat una dintre cele mai importante funcții ale evaluării: pregătirea elevilor pentru realitățile profesionale cu care se vor confrunta.
Prezentarea despre schimbările de pe piața muncii a fost revelatoare și, în unele privințe, provocatoare. Am analizat studii recente care estimează că până în 2030, aproximativ 85% dintre locurile de muncă vor necesita competențe digitale avansate, iar multe profesii actuale vor fi transformate radical sau chiar eliminate de automatizare și inteligență artificială. În același timp, vor apărea noi categorii de locuri de muncă, multe dintre ele imposibil de anticipat cu precizie în prezent.
Această realitate ridică întrebări fundamentale pentru noi, ca educatori: Cum evaluăm și dezvoltăm competențe pentru profesii care încă nu există? Cum pregătim elevii pentru o lume a muncii caracterizată de schimbare constantă și imprevizibilă? Cum echilibrăm

dezvoltarea competențelor tehnice specifice cu cultivarea abilităților umane care vor rămâne valoroase indiferent de avansurile tehnologice - creativitate, inteligență emoțională, colaborare, adaptabilitate?

Discuția a evidențiat necesitatea unei schimbări de paradigmă în evaluarea educațională, de la un model centrat predominant pe verificarea cunoștințelor acumulate, la unul care pune accent pe evaluarea și dezvoltarea competențelor transferabile, a capacității de învățare continuă și a adaptabilității. Inteligența artificială poate juca un rol crucial în această transformare, oferind instrumente pentru simularea unor scenarii profesionale complexe și evaluarea modului în care elevii aplică cunoștințele și competențele în contexte autentice.

Părăsind sala de curs în acea zi, am simțit că perspectiva mea asupra evaluării educaționale se transformase. Dincolo de instrumentele și metodologiile specifice prezentate, cea mai valoroasă lecție a zilei a fost înțelegerea evaluării nu ca un simplu proces de măsurare a performanței trecute, ci ca un instrument strategic pentru modelarea viitorului - atât al elevilor noștri, cât și al societății în ansamblu.

A cincea zi: Categorii de inteligență artificială și încheierea cursului

Ultima zi a cursului "AI-Based Assessment and Evaluation" a avut o structură specială, combinând o sinteză conceptuală a cunoștințelor acumulate cu momentul emoționant al încheierii oficiale a acestei experiențe educaționale internaționale. Atmosfera din sala de curs era una mixtă - entuziasmul pentru informațiile și conexiunile dobândite se împletea cu nostalgia inevitabilă a despărțirii de colegii cu care, în doar câteva zile, dezvoltasem relații profesionale și personale valoroase.

Sesiunea de dimineață a fost dedicată unei treceri în revistă comprehensive a categoriilor de inteligență artificială și a aplicațiilor lor specifice în domeniul educației. Această abordare sistematică a oferit un cadru conceptual solid pentru integrarea cunoștințelor acumulate în zilele anterioare, ajutându-ne să organizăm mental multitudinea de informații, instrumente și perspective la care fusesem expuși.

Un aspect deosebit de valoros al acestei sinteze a fost evidențierea interconexiunilor dintre diferitele categorii de AI și potențialul lor de a funcționa sinergic în ecosisteme educaționale integrate. Am înțeles că viitorul nu constă în adoptarea izolată a unor instrumente AI specifice, ci în dezvoltarea unor abordări holistice care să integreze inteligent diferite tipuri de tehnologii pentru a sprijini procesele complexe de predare, învățare și evaluare.

Partea a doua a zilei a avut un caracter mai reflexiv și personal. Formatorul ne-a facilitat o sesiune de discuții despre întrebări precum: "Cum voi implementa concret ceea ce am învățat în contextul specific al școlii mele?", "Care sunt principalele bariere anticipate și cum le pot depăși?", "Ce resurse și sprijin voi avea nevoie pentru a integra cu succes AI în practica mea didactică?".

Aceste conversații au fost deosebit de valoroase, oferind perspective practice și strategii concrete adaptate diferitelor realități educaționale reprezentate în grup. Pentru mine, ca profesor din România, a fost reconfortant să descopăr că multe dintre provocările cu care mă confrunt - de la limitările infrastructurii tehnologice până la rezistența la schimbare din partea unor colegi - sunt comune și în alte sisteme educaționale europene. Mai important, am putut împărtăși și colecta strategii testate pentru depășirea acestor obstacole.

Momentul culminant al zilei și al întregului curs a fost ceremonia de înmânare a certificatelor Erasmus+. Într-o atmosferă solemnă, dar caldă, fiecare participant a fost chemat să primească certificatul care atestă participarea la acest program de formare. Dincolo de valoarea formală a acestui document, momentul a avut o semnificație emoțională profundă, marcând încheierea unei experiențe transformatoare și începutul unei noi etape în care urmează să aplicăm și să împărtășim cunoștințele dobândite. Discursul de încheiere al coordonatorului de curs a subliniat responsabilitatea noastră, ca participanți la acest program, de a deveni ambasadori ai inovației educaționale în instituțiile noastre. Ne-a încurajat să privim certificatul nu doar ca o recunoaștere a participării, ci ca un angajament de a contribui activ la transformarea educației prin integrarea inteligentă și responsabilă a noilor tehnologii.

După ceremonie, a urmat un moment informal de networking și schimb de contacte, în care am consolidat conexiunile profesionale formate pe parcursul săptămânii și am pus bazele unor potențiale colaborări viitoare. Promisiunile de a rămâne în contact și de a împărtăși experiențele implementării celor învățate au fost făcute cu sinceritate și entuziasm.

Reflectând asupra acestei ultime zile și a cursului în ansamblu, am realizat profunzimea transformării pe care o experimentasem. Venisem la Lisabona cu o mare curiozitate și poate cu o oarecare anxietate față de complexitatea subiectului inteligenței artificiale în educație. Plecam acum cu o înțelegere nuanțată a acestui domeniu, cu instrumente concrete pe care le puteam implementa imediat și, poate cel mai important, cu o rețea de colegi europeni cu care puteam continua această călătorie de învățare și inovare.

În drum spre hotel, privind străzile pitorești ale Lisabonei pentru ultima oară înainte de întoarcerea în România, am simțit un sentiment profund de gratitudine pentru această oportunitate oferită de programul Erasmus+. Dincolo de cunoștințele tehnice și pedagogice dobândite, această experiență mi-a reamintit valoarea fundamentală a conectării umane în procesul educațional - o lecție care rămâne esențială, indiferent cât de avansate devin tehnologiile pe care le integrăm în predare.

Descoperind Lisabona: O incursiune culturală memorabilă

Dincolo de intensitatea intelectuală a cursului "AI-Based Assessment and Evaluation", programul mobilității Erasmus+ a inclus și o componentă culturală bogată, oferindu-ne oportunitatea de a descoperi frumusețile Lisabonei și ale împrejurimilor sale. Aceste experiențe turistice nu au reprezentat simple momente de relaxare, ci au completat organic procesul de învățare, oferind contexte autentice pentru interacțiune interculturală și reflecție personală.

Sintra: O călătorie în timp

Prima noastră aventură turistică ne-a purtat pașii spre Sintra, o destinație de o frumusețe aparte, situată la aproximativ 30 de kilometri de Lisabona. Această excursie de o zi întreagă a oferit un contrast perfect cu mediul urban al capitalei portugheze, transportându-ne într-o lume de palate romantice și grădini luxuriante. Punctul central al vizitei noastre a fost impresionantul Castel al Maurilor, o fortăreață medievală construită în secolul al VIII-lea pe vârful unui deal stâncos. Urcarea până la castel, deși solicitantă, a fost răsplătită cu priveliști panoramice spectaculoase asupra regiunii înconjurătoare. Zidurile de piatră masive, care șerpuiesc de-a lungul crestei muntelui, evocă o epocă îndepărtată de conflicte și cuceriri, contrastând puternic cu

atmosfera pașnică a prezentului.
După explorarea castelului, am vizitat Palatul Național din Sintra, o structură eclectică care îmbină elemente gotice, manueliene, maure și renascentiste. Cele două coșuri de fum conice, emblematice pentru acest palat, domină peisajul urban al Sintrei.
Ziua în Sintra s-a încheiat cu o plimbare relaxantă prin centrul istoric, savurând delicioasele "travesseiros", dulciuri locale umplute cu cremă de migdale, și reflectând asupra contrastului dintre frumusețea atemporală a acestui loc și subiectele futuriste explorate în cadrul cursului nostru.

Cristo Rei: Între spiritualitate și panorame urbane

O altă după-amiază memorabilă a fost dedicată vizitării monumentului Cristo Rei (Statuia lui Iisus), situat pe malul sudic al râului Tejo. Inspirată de celebra statuie Cristo Redentor din Rio de Janeiro, această structură impunătoare de 28 de metri înălțime, așezată pe un piedestal de 82 de metri, domină peisajul Lisabonei.
Călătoria cu feribotul peste Tejo a oferit o perspectivă unică asupra orașului, cu silueta sa distinctivă conturată pe fundalul cerului albastru.
Urcarea pe jos până la platforma de observație, desi teribil de obositoare, a fost răsplătită cu o panoramă de 360 de grade asupra Lisabonei, a râului Tejo și a impresionantului pod 25 Aprilie, care amintește de Golden Gate din San Francisco. Această perspectivă aeriană ne-a permis să apreciem geografia complexă a orașului, cu cele șapte dealuri ale sale și contrastul dintre cartierele istorice și zonele moderne.
Dincolo de valoarea sa ca punct de observație, monumentul Cristo Rei are și o semnificație spirituală profundă. Construit între 1949 și 1959 ca expresie de recunoștință pentru faptul că Portugalia a fost cruțată de ororile celui de-al Doilea Război Mondial, acest loc invită la reflecție și contemplare. Stând în liniște, privind vastitatea orașului de la înălțime, mulți dintre noi am găsit un moment de pace interioară în mijlocul unei săptămâni intense de învățare și descoperire.

Alfama: Sufletul autentic al Lisabonei

Nicio vizită în Lisabona nu ar fi completă fără o explorare a cartierului Alfama, cel mai vechi district al orașului și unul dintre puținele care au supraviețuit devastatorului cutremur din 1755. Într-una din seri, după încheierea activităților cursului, am pornit într-o plimbare prin acest labirint de străduțe înguste, scări abrupte și fațade colorate.
Alfama este esența Lisabonei tradiționale - un loc unde timpul pare să se fi oprit în loc. Străzile sale înguste, unde rufele atârnate la uscat flutură deasupra capetelor trecătorilor, casele modeste dar pline de caracter, și micile piețe creează o atmosferă autentică, neafectată de turismul de masă. Formatorul nostrum ne-a împărtășit nu doar fapte istorice, ci și povești personale despre viața în acest cartier unic. Am aflat despre originile maure ale Alfamei, reflectate în numele său (derivat din cuvântul arab "al-hamma", însemnând "izvoare" sau "băi"), despre tradițiile fado-ului, muzica melancolică portugheză născută în aceste străzi, și despre spiritul comunitar care definește acest district.

Praça do Comércio: Măreția imperială a Portugaliei

O altă după-amiază a fost dedicată explorării Pieței Mari (Praça do Comércio), una dintre cele mai impunătoare piețe publice din Europa și un simbol al gloriei imperiale portugheze. Situată pe malul râului Tejo, această piață vastă, mărginită pe trei laturi de clădiri galbene elegante cu arcade, a fost cândva poarta de intrare regală în oraș și centrul puterii comerciale portugheze.
Arcul triumfal impresionant (Arco da Rua Augusta) care marchează intrarea nordică în

piață, decorat cu sculpturi alegorice reprezentând Gloria încoronând Geniul și Valoarea, ne-a oferit o perspectivă asupra ambițiilor imperiale ale Portugaliei din perioada sa de aur.
În centrul pieței tronează statuia ecvestră a regelui José I, opera sculptorului Machado de Castro, un exemplu remarcabil al artei statuare din secolul al XVIII-lea.
Plimbându-ne pe marginea pieței, de-a lungul râului, am putut admira vastitatea estuarului Tejo și am reflectat asupra rolului crucial pe care această cale navigabilă l-a jucat în istoria Portugaliei ca națiune de exploratori și comercianți.

Podul Vasco da Gama: Inginerie modernă și tradiție maritimă

Una dintre cele mai impresionante realizări inginerești moderne ale Portugaliei, Podul Vasco da Gama, a fost următoarea noastră destinație. Cu o lungime de 17,2 kilometri, acest pod este cel mai lung din Europa și a fost inaugurat în 1998, cu ocazia Expoziției Mondiale găzduite de Lisabona.
Vizita noastră a inclus o oprire la un punct de observație special amenajat, de unde am putut aprecia măreția acestei structuri care traversează estuarul râului Tejo. Designul elegant al podului, cu silueta sa zveltă care pare să plutească deasupra apei, reprezintă un exemplu perfect de îmbinare între funcționalitate și estetică în ingineria modernă.
Numele podului onorează pe celebrul explorator portughez Vasco da Gama, primul european care a ajuns în India pe mare, stabilind o rută comercială vitală care a transformat economia globală. Această conexiune între trecutul exploratorilor portughezi și realizările inginerești contemporane a oferit un context perfect pentru discuțiile noastre despre inovație și progres - teme centrale și în cadrul cursului nostru despre inteligența artificială în educație.
Privind vastitatea podului și efortul tehnologic necesar pentru construcția sa, am reflectat asupra paralelelor cu propriul nostru domeniu: așa cum acest pod conectează fizic malurile râului Tejo, inteligența artificială are potențialul de a construi punți între metodele tradiționale de predare și posibilitățile educaționale ale viitorului.

Turnul Vasco da Gama: Modernitate și viziune

Ultima noastră oprire turistică a fost la impresionantul Turn Vasco da Gama, o structură futuristă de 145 de metri înălțime situată în Parcul Națiunilor, zona modernizată a Lisabonei dezvoltată pentru Expo '98. Designul turnului, inspirat de velele navelor care au purtat exploratorii portughezi spre noi lumi, reprezintă o îmbinare perfectă între tradiția maritimă a Portugaliei și viziunea sa modernă.
Ascensorul panoramic ne-a transportat rapid la platforma de observație, de unde am putut admira o perspectivă spectaculoasă asupra Lisabonei moderne, a râului Tejo și a impresionantului Pod Vasco da Gama. Contrastul dintre această zonă ultramodernă și cartierele istorice vizitate anterior a oferit o imagine completă a Lisabonei ca oraș al contrastelor armonioase, unde trecutul și viitorul coexistă în echilibru.
Parcul Națiunilor însuși, cu arhitectura sa avangardistă, grădinile tematice și Oceanariul (unul dintre cele mai mari acvarii din Europa), reprezintă un exemplu remarcabil de regenerare urbană. Această zonă, transformată dintr-un district industrial degradat într-un centru vibrant de cultură, afaceri și recreere, oferă o lecție valoroasă despre potențialul transformator al viziunii și inovației - o temă care rezona puternic cu subiectul cursului nostru.

Reflecții asupra experienței culturale

Aceste experiențe turistice au reprezentat mult mai mult decât simple pauze recreative

în programul nostru academic. Ele au oferit un context cultural esențial pentru înțelegerea societății portugheze contemporane și a valorilor sale. Mai mult, explorarea Lisabonei alături de colegi din diferite țări europene a creat oportunități neprețuite pentru schimburi culturale informale și pentru consolidarea relațiilor profesionale întrun cadru relaxat.

Contrastul dintre monumentele istorice care evocă trecutul imperial al Portugaliei și realizările sale moderne în domenii precum arhitectura și ingineria a oferit o metaforă perfectă pentru propria noastră călătorie educațională: păstrarea a ceea ce este valoros din tradiție, în timp ce îmbrățișăm inovația și posibilitățile viitorului.

Seara, reflectând asupra zilelor petrecute în Lisabona, am realizat că aceste experiențe turistice nu au fost simple adăugiri la programul academic, ci parte integrantă a procesului de învățare. Înțelegerea contextului cultural în care se dezvoltă și se implementează tehnologiile educaționale este esențială pentru adaptarea lor eficientă la diferitele realități europene. Iar conexiunile personale formate în timpul acestor explorări culturale vor constitui baza unor colaborări profesionale valoroase în anii ce vor urma.

Concluzii: O experiență transformatoare pentru educația românească

Participarea la cursul "AI-Based Assessment and Evaluation" din cadrul programului Erasmus+ a reprezentat o experiență profund transformatoare, atât la nivel profesional, cât și personal. Cele cinci zile intensive petrecute la Lisabona au oferit nu doar cunoștințe tehnice valoroase despre inteligența artificială și aplicațiile sale în evaluarea educațională, ci și o perspectivă mai amplă asupra direcției în care evoluează educația europeană în era digitală.

Revenind în România, port cu mine un bagaj bogat de idei, instrumente și conexiuni care au potențialul de a îmbunătăți semnificativ practica mea didactică și, prin extensie, experiența educațională a elevilor mei. Înțelegerea nuanțată a diferitelor categorii de inteligență artificială și a modului în care acestea pot fi integrate în procesele de predare, învățare și evaluare reprezintă un avantaj considerabil într-un peisaj educațional în continuă transformare.

Poate cea mai valoroasă lecție a acestei mobilități a fost înțelegerea faptului că inteligența artificială nu trebuie privită ca un înlocuitor al profesorului, ci ca un partener care poate amplifica impactul educațional al acestuia. Instrumentele AI pot prelua sarcini administrative repetitive, pot oferi feedback personalizat și pot facilita experiențe de învățare adaptative, permițând astfel cadrelor didactice să se concentreze pe aspectele profund umane ale educației - inspirația, mentoratul și conexiunea emoțională cu elevii.

În contextul specific al sistemului educațional românesc, implementarea cunoștințelor dobândite va necesita, desigur, adaptare și creativitate. Provocările legate de infrastructura tehnologică, formarea cadrelor didactice și rezistența la schimbare sunt reale și nu pot fi ignorate. Cu toate acestea, experiența internațională mi-a arătat că aceste provocări nu sunt unice pentru România și că există strategii testate pentru a le depăși treptat.

Un aspect deosebit de încurajator a fost descoperirea unei comunități europene de educatori pasionați și inovatori, cu care pot continua să colaborez și după încheierea formală a mobilității. Această rețea profesională reprezintă o resursă neprețuită pentru

schimbul de bune practici și pentru dezvoltarea unor proiecte educaționale transnaționale în viitor.
Dincolo de componenta academică, experiența culturală a Lisabonei a oferit o dimensiune suplimentară valoroasă acestei mobilități. Descoperirea unui oraș care îmbină armonios tradiția cu inovația a reprezentat o metaforă perfectă pentru provocarea cu care ne confruntăm ca educatori: păstrarea valorilor fundamentale ale educației, în timp ce îmbrățișăm posibilitățile transformatoare ale noilor tehnologii.
În încheiere, doresc să exprim recunoștința mea profundă față de programul Erasmus+ pentru această oportunitate extraordinară de dezvoltare profesională și personală. Beneficiile acestei experiențe se vor extinde cu mult dincolo de persoana mea, influențând pozitiv întreaga comunitate educațională din care fac parte. Mă întorc în România nu doar cu un certificat în plus în portofoliul profesional, ci cu o viziune reînnoită asupra potențialului educației de a se reinventa continuu în beneficiul generațiilor viitoare.__

Proiectele Etwinning – o cale spre integrarea europeană

Prof. itinerant: Grigore Mauela
Prof. Matei Claudia Maria
Școala Gimnazială Specială, Târgoviște
Școala Gimnazială „Matei Basarab”, Târgoviște

ETwinning oferă personalului didactic care îşi desfăşoară activitatea în şcolile din Europa o platformă de comunicare, colaborare, demarare de proiecte şi schimb de informaţii. Platforma reprezintă un spaţiu în care personalul didactic poate simți că face parte dintr-o comunitate educaţională din Europa. Prin intermediul tehnologiilor comunicării şi informaţiei (TIC), platforma ETwinning promovează colaborarea şcolară în Europa și oferă asistenţă, instrumente de lucru şi servicii şcolilor implicate. Platformă oferă instrumente și spații de internet sigure pentru proiecte școlare comune, schimburi și activități de formare. În plus, platforma eTwinning oferă personalului didactic oportunităţi de dezvoltare profesională continuă, online şi gratuită.

Platformă ETwinning a fost lansată în anul 2005 drept componenta fundamentală a programului eLearning al Comisiei Europene și a devenit parte integrantă a Erasmus+, Programul UE pentru Educație, Formare, Tineret și Sport, din 2014. Biroul Central de Asistenţă ETwinning este administrat de European Schoolnet.

Personalul didactic a identificat cinci avantaje principale ale ETwinning:

1. legarea unor noi prietenii în Europa (64%),
2. dobândirea unor aptitudini noi sau îmbunătățirea altora în domeniul TIC (60%),
3. impactul pozitiv asupra motivației de a învăța a elevilor (55%),
4. sentimentul de implicare într-o comunitate de predare internațională (55%)
5. îmbunătățirea cunoștințelor de limbi străine (54%).

În abordarea curriculară a educaţiei putem identifica nevoia de cunoaştere, de respectare şi de valorizare a diversităţii. Această diversitate presupune atât unicitatea fiecărei fiinţe umane cât şi multiculturalitatea.

Proiectele ETwinning la care am participat sunt „ LET'S MEET AND LEARN”și “TRADITIONAL CHILDREN'S GAMES”. Sunt proiecte între Turcia(10), România(4), Lituania(1), Croația(1), Spania(1), Tunisia(1) și se desfășoară în anul școlar 2024-2025 noiembrie - mai. Proiectul„ LET'S MEET AND LEARN are o inițiativă captivantă menită să încurajeze colaborarea și învățarea în rândul studenților din medii culturale diverse. În acest proiect, elevii între 7 și 12 ani se vor întâlni și învăța împreună. Proiectul integrează activități inovatoare precum utilizarea instrumentelor Web.2, jocuri interactive pentru îmbunătățirea comunicării în limba engleză, lucru în echipă, ateliere de teatru pentru a dezvolta creativitatea. Elevii sunt familiarizați cu tehnici moderne de învățare a limbilor străine care sprijină învățarea independentă și în grup, încurajându-i să dezvolte abilități de învățare pe tot parcursul vieții. Obiectivele proiectului: 1.Prezentarea în limba engleză 2.Învățarea utilizării web 2.instrumente și alte instrumente digitale./Incorporarea tehnologiei 3.Sprijinirea creșterii persoanelor bilingve 4.Întâlnirea cu alți copii care vorbesc engleza ca a doua limbă și comunicarea cu ei./Învățare colaborativă. 5.Învățare cu jocuri interactive și lucrări de teatru. 6.Crearea conștientizării culturale. 7. Încurajarea construirii încrederii în sine. 8.Dezvoltați abilitățile lingvistice ale elevilor

Rezultate așteptate

Intenționăm să creăm Digital English Pictionary cu echipe mixte de școli și să publicăm pe pagina școlii. De asemenea, intenționăm să publicăm pe pagina de Educație Națională, astfel încât celelalte școli să fie informate despre proiectul nostru. Rezultatul așteptat al proiectului: 1. Elevii își vor putea dezvolta abilitățile de a asculta, vorbi, citit și scris 2. Elevii se vor simți mai încrezători folosind limba engleză 3. Elevii vor obține progrese vizibile în pronunție și fluență 4. Studenții vor dezvolta o apreciere pentru diferite culturi 5. Studenții vor putea să-și îmbunătățească abilitățile în utilizarea instrumentelor digitale și a platformelor de internet Twinning2.

Proiectul "TRADITIONAL CHILDREN'S GAMES" este conceput pentru a introduce jocurile tradiționale pentru copii din țările participante, a transmite aceste jocuri generațiilor viitoare și a păstra moștenirea culturală. În cadrul proiectului, studenții vor cerceta jocurile tradiționale jucate în propriile țări, vor învăța jocuri din alte țări și se vor angaja în interacțiune culturală jucând aceste jocuri împreună. Este un proiect între Turcia(5), România(4), Polonia(1), Grecia(1)cu vâsta copiilor între 7-11 ani.

Prin intermediul proiectului, elevii și-au făcut prieteni din alte culturi și au aflat lucruri noi.

Proiectul a implicat să cerceteze și să transmită generațiilor viitoare jocurile tradiționale pentru copii. Pentru a afla despre moștenirea culturală a diferitelor țări prin jocuri. Pentru a îmbunătăți abilitățile sociale ale elevilor și pentru a consolida înțelegerea interculturală. Creșterea participării elevilor la activități fizice. Pentru a îmbunătăți abilitățile de comunicare și practica limbilor străine. Utilizând instrumente de comunicare, proiectul a oferit elevilor șansa de a prezenta aspecte din viața cotidiană cu ajutorul prezentărilor PowerPoint, albumelor foto digitale, e-mailurilor, chat-urilor, scurtmetrajelor etc.

Rezultate așteptate

Copiii din diferite culturi vor ajunge să se cunoască și să-și împărtășească moștenirea culturală prin jocuri. Conservarea și promovarea mai largă a jocurilor tradiționale pentru copii. Îmbunătățirea abilităților de limbi străine ale elevilor și a abilităților de comunicare socială.

Procesul de lucru a constat în pregătirea unor prezentări PowerPoint, albume, scurtmetraje
prin care elevii îsi vor prezenta viața în contextul culturii lor. Elevii au experimentat cu succes lucrul în echipă, învățând să-şi împartă sarcinile de lucru şi bazându-se unul pe celălalt. Fiecare membru al echipei contează, munca fiecăruia este importantă pentru realizarea sarcinii finale. Un astfel de proiect necesită creativitate, timp şi seriozitate. Experienţa ETwinning este stimulativă pentru toţi cei implicaţi.

Rezultatele obținute până acum au fost:

1. Elevii și-au îmbunătățit abilitățile de comunicare orală şi scrisă atât în limba română cât și în limba engleză.
2. Proiectul a crescut motivația elevilor de a studia limba engleză. Elevii şi-au arătat disponibilitatea de a realiza noi proiecte de acest fel.
3. Elevii și-au îmbunătățit competențele în domeniul tehnologiei informaţiei şi comunicării (TIC), devenind foarte interesanţi de noile instrumente de lucru.
4. Elevii și-au îmbunătățit cunoștințele despre țările școlare partenere, dobândind elemente despre cultura şi civilizația lor.
5. Elevii și-au dezvoltat abilitățile de lucru în echipă și sentimentul de unitate cu colegii din alte țări europene.
6. Profesorii au introdus metode de predare noi și inovatoare.
7. Profesorii au stabilit contacte cu personalul școlilor partenere pentru o eventuală cooperare viitoare.

Implicarea în parteneriate şcolare cu ajutorul platformei ETwinning arată că proiectele realizate au la bază stabilirea unor relații academice și personale între cadre didactice şi elevi aparţinând diferitelor culturi. Comunicarea, interacțiunea, negocierea și dialogul intercultural au ca scop atingerea obiectivelor comune. Prin comunicarea cu elevii din alte tări, elevii noştri își îmbunătățesc competențele sociale și se formează în calitate de cetățeni responsabili. Ei devin încrezători în forţele proprii și învață valoarea reală a muncii în echipă.

Acest tip de parteneriat poate aduce contribuţii majore în învăţământul european, mai ales în domeniul lingvistic şi cultural. Platforma ETwinning asigură caracterul interactiv şi facilitează colaborarea între participanţii proiectelor. Experienţa culturală şi interculturală are o valoare imensă în schimbarea mentalităţii, toleranţă, cunoaşterea şi acceptarea valorilor şi tradiţiilor diferitelor ţări şi promovarea culturii române.

Webografie : http://etwinning.ro

https://www.storyjumper.com/book/read/179576551/67be062dd2f42

Importanța matematicii în viața de zi cu zi

Prof. Dobre Magdalena

Școala Gimnazială nr. 2 Picior de Munte Boboci

Una dintre cele mai frecvente întrebări pe care o aud an de an de la elevii mei, mai ales atunci când lucrurile devin dificil de înțeles este: „La ce îmi folosește această noțiune? Unde o voi întâlni în viața reală?“ și una dintre cele mai grele misiuni ale profesorului este să explice elevilor săi importanța fundamentală a noțiunilor matematice și existența lor permanentă în jurul nostru.

Matematica joacă un rol important în viața reală, de la sarcini zilnice, cum ar fi calcularea prețurilor sau planificarea unui buget, până la domenii mai complexe, precum știință, tehnologie și economie. Abilitățile matematice, precum gândirea logică, rezolvarea de probleme și judecata critică, sunt cultivate prin matematică și sunt utile în diverse situații, de la gătit, la construirea de obiecte sau călătorii.

Importanța matematicii în viața de zi cu zi:

- **Calcule zilnice:**

La cumpărături, la planificarea bugetului, matematica este esențială pentru a gestiona resursele financiare.

- **Gătit și construcții:**

Matematica este necesară pentru măsurători precise, proporții și rezolvarea de probleme în diverse domenii.

- **Călătorii:**

Calculul distanțelor, a timpului de călătorie și a traseelor implică utilizarea matematicii.

- **Sfera profesională:**

Diverse profesii, precum inginerie, informatică, finanțe, arhitectură și cercetare, se bazează pe abilități matematice.

- **Înțelegerea lumii:**

Matematica oferă o bază pentru înțelegerea conceptelor științifice, a proceselor naturale și a fenomenelor universale.

- **Dezvoltarea abilităților:**

Matematica promovează gândirea logică, critica și creativitatea.
Exemple concrete:

- **Calcularea prețului:**

Pentru a calcula suma finală a unei cumpărături, este necesară cunoașterea aritmeticii.

- **Planificarea unui buget:**

Stabilirea unui buget lunar implică utilizarea matematicii pentru a calcula veniturile și cheltuielile.

- **Măsurarea și proporțiile:**

În gătit sau în construcții, măsurarea corectă a ingredientele sau a materialelor este esențială pentru rezultate precise.

- **Călătorie cu masina:**

Calculul distanței, al consumului de combustibil și a timpului de călătorie este necesar pentru o planificare eficientă.

Matematica este o aplicare metodică a materiei. Matematica ne ajută să avem vieți ordonate și să prevenim haosul. Anumite calități cum ar fi creativitatea, gândirea critică, vederea în spațiu, gândirea critică și abilitatea de a rezolva probleme sunt dezvoltate și întreținute de gândirea matematică. Matematica este leagănul tuturor creațiilor și creaturilor, fără de care lumea ar rămâne în inerție. Orice bucătar sau fermier, tâmplar sau mecanic, vânzător sau doctor, inginer sau cercetător, muzician sau magician folosește matematica în activitatea de zi cu zi. Chiar și animalele și insectele o folosesc în viața lor cotidiană: melcii în cochiliile lor, păianjenii în pânzele lor, albinele pentru a-și construi hexagonalele adăposturi. Există nenumărate exemple de modele matematice în tiparele naturii și în viața noastră cotidiană.

Oricine poate deveni matematician dacă i se oferă o învățare ghidată și antrenament în perioada formativă a vieții sale. Un curriculum bun la matematică este de ajutor în predarea efectivă și învățarea rezolvării exercițiilor matematice.

Experiența spune că învățarea matematicii este mai ușoară și mai plăcută dacă se folosesc activități matematice și jocuri. Puzzle-urile matematice și jocurile încurajează și atrag o atitudine deschisă printre tineri și ajută la dezvoltarea clarității gândirii. Accentul trebuie pus pe dezvoltarea clarității conceptelor matematice încă din copilărie, începând cu clasele primare. Dacă profesorul eșuează în acest domeniu, atunci copilul își va dezvolta o reticență față de matematică pe măsură ce avansează în clasele mari. Pentru a explica un subiect în matematică, profesorul trebuie să folosească imagini, scheme, diagrame și modele pe cât posibil. Acest proces este considerat complet dacă folosește atât auzul, cât și văzul. Întrebările cu răspuns deschis trebuie folosite cât mai des și copilul trebuie încurajat pentru a găsi toate modurile de rezolvare posibile. Copilul trebuie apreciat pentru fiecare încercare corectă și fiecare greșeală trebuie corectată fără critici. Cea mai mare dificultate o reprezintă lipsa de exercițiu. Copiii trebuie să lucreze în fiecare zi cel puțin 10 probleme cu grade diferite de dificultate în scopul de a-și însuși conceptele matematice și de a-și dezvolta rapiditatea și acuratețea rezolvării problemelor.

Însă toate aceste lucruri nu pot exista fără o motivație personală, fără înțelegerea conștientă a importanței matematicii în viețile noastre cotidiene. Una dintre cele mai grele misiuni ale profesorului este să explice elevilor săi importanța fundamentală a noțiunilor matematice și existența lor permanentă în jurul nostru. De la studiul sistemului solar, până la ciclul reproductiv al animalelor și creșterea plantelor, matematica este importantă pentru înțelegerea propriei vieți și a lumii înconjurătoare.

Nu toate calculele trebuie să fie complicate: folosim funcții, variabile și date statistice pentru a marca și urmări indivizi în studiul populației. Inginerii testează mai întâi materialele pentru a proiecta suprafețe sigure și durabile, folosind calculul densității și durității materialului. În cartografie, este necesar să măsori cu acurateț unghiuri și distanțe care să permită o reprezentare precisă. Prețul mâncării este calculat în relație cu costurile de producție și cererea estimată. Cursul unei pandemii este calculat cu ajutorul ratei patogene de transmisie. Forme ale vieții pot fi urmărite pornind de la viața intrauterină mulțumită ultrasunetelor, aplicații ale matematicii sunt folosite în oncologie pentru a studia mutația celulelor și a dezvolta tratamente care să salveze vieți.

Oriunde am privi, găsim dovezi palpabile ale prezenței matematicii în viața noastră. Este misiunea noastră să îi facem pe copii să înțeleagă și îndrăgească acest domeniu și beneficiile matematicii în viețile noastre.

Școala Pietrari Participă la Cursul Erasmus+ „Equality, Diversity and Inclusion in Schools” în Torrox, Spania

Popescu Dana Geanina, Depărățeanu Ana-Maria
Școala Gimnazială Pietrari

În cadrul unui proiect Erasmus+ dedicat promovării valorilor fundamentale ale educației, un grup de 4 cadre didactice de la Școala Pietrari au avut ocazia să participe la un curs intens, desfășurat în localitatea Torrox-Malaga, Spania, având ca temă „Equality, Diversity and Inclusion in Schools”, curs furnizat de **Projects Cultural Mobility**. Acest curs face parte dintr-un proiect educațional european care vizează integrarea acestor principii esențiale în școlile din întreaga Europă, contribuind astfel la dezvoltarea unui mediu de învățare incluziv și echitabil pentru toți elevii.

Scopul principal al cursului, organizat în perioada 15-22 februarie 2025, a fost acela de a familiariza cadrele didactice cu cele mai bune practici și metode de predare care promovează egalitatea, diversitatea și incluziunea în școli. Participanții, profesori din diverse domenii, au avut ocazia să învețe și să aplice strategii educaționale care ajută la integrarea elevilor din medii diverse și care asigură o educație de calitate pentru toți, indiferent de diferențele de origine, gen, religie sau dizabilități.

„Acest curs a fost o oportunitate fantastică pentru noi, cadrele didactice de la Școala Pietrari, să ne îmbogățim cunoștințele și să descoperim noi metode de a crea un mediu școlar mai incluziv. Ne-am întors acasă cu idei noi și cu o viziune mai largă asupra modului în care putem implementa aceste valori în activitatea noastră zilnică”, a declarat Depărățeanu Ana-Maria, cadru didactic participant la curs.

Cursul s-a concentrat pe abordarea conceptelor de **egalitate, diversitate și incluziune** în școli, pregătindu-i pe participanți să depășească barierele care împiedică integrarea elevilor din medii diferite și să creeze un climat educațional sănătos. Activitățile au inclus studii de caz, teorii educaționale și exerciții practice.

În plus, a abordat și prevenirea fenomenului de **bullying**, subliniind importanța unei comportări empatice și respectuoase în relațiile interumane, între profesori și elevi, oferind cadrelor didactice participante nu doar metode de abordare a comportamentelor legate de bullying, dar și instrumente pentru a preveni și combate acest fenomen în rândul elevilor. De exemplu, au experimentat realizarea un mediu de învățare în care fiecare elev să se simtă apreciat și respectat, indiferent de diferențele dintre ei. Acest lucru poate fi obținut prin promovarea unui climat bazat pe comunicare deschisă, empatie și înțelegere între elevi, dar și între cadrele didactice și elevi.

Programul a oferit și strategii pentru a interveni în situațiile de bullying. În loc să abordeze comportamentele negative cu sancțiuni, este recomandat să se încurajeze reflecția asupra acțiunilor elevilor și să le fie prezentate consecințele acestora asupra celorlalți. Încurajarea unui dialog deschis, în care elevii pot exprima cum se simt și își pot asuma responsabilitatea pentru comportamentele lor, poate fi o metodă eficientă de prevenire a bullyingului.

„Egalitatea și incluziunea sunt teme esențiale pentru formarea unei societăți mai bune și mai echitabile. Împărtășind cunoștințele acumulate la acest curs, ne dorim să facem un pas important către crearea unui mediu educațional mai incluziv, unde fiecare elev se simte valorizat și respectat”, a adăugat dna Popescu Dana.

„Participarea la cursul Erasmus+ din Spania a fost o oportunitate extraordinară de a învăța despre modul în care principiile de egalitate, diversitate și incluziune pot fi implementate în școlile noastre, contribuind astfel la prevenirea fenomenului de bullying. Am avut oportunitatea de a dezvolta abilități esențiale în crearea unui mediu școlar mai echitabil și mai diversificat. Cunoștințele dobândite vor contribui la implementarea unor metode didactice inovative care vor răspunde nevoilor elevilor din școala noastră, promovând respectul reciproc și înțelegerea între elevi de diferite culturi și medii sociale. ”, a concluzionat dna Tănase Elena.

Participarea la cursul din Torrox face parte dintr-o serie de inițiative Erasmus+ prin care Școala Pietrari se angajează să adere la standardele educaționale europene, contribuind la formarea unor tineri care sunt pregătiți să trăiască și să colaboreze într-o societate diversă și globalizată. Proiectele Erasmus+ oferă oportunități valoroase pentru schimburi educaționale între profesori și elevi din diferite colțuri ale Europei, consolidând astfel legăturile între sistemele educaționale din diverse țări și promovând interculturalaritatea.

Mobilitate în cadrul proiectului ERASMUS+1, Acțiunea Cheie 1, KA121-SCH, Cod de acreditare 2023-1-RO01-KA120-SCH-000193684
AI-Based Assessment and Evaluation
31 martie-4 aprilie 2025

Topolică Anda Mihaela
Școala Gimnazială Tătărani

Proiectul ” ERASMUS+1, Acțiunea Cheie 1, KA121-SCH, Cod de acreditare 2023-1-RO01-KA120-SCH-000193684 aprobat în anul 2024, are drept scop creșterea calității serviciilor educaționale prin dezvoltarea competențelor profesionale și personale ale personalul didactic, prin cursuri finanțate de Programul Erasmus+, necesare reducerii abandonului scolar, îmbunatățirii rezultatelor școlare a elevilor din grupurile de risc și crearea unui mediu pozitiv în școală.
Pentru cursul de formare ”AI-based assessment and evaluation” susținut de Clement Huet în Lisabona, Portugalia, în perioada 31 martie-4 aprilie 2025 au fost selectate patru cadre didactice, de la Scoala Gimnazială Tătărani, comuna Tătărani, judetul Dâmbovita.

Cursul are ca scop să ajute participanții să:

- Obțină o înțelegere cuprinzătoare a practicilor tradiționale de evaluare;
- Exploreze rolul Inteligenței Artificiale (IA) în evaluarea educațională modernă;
- Analizeze beneficiile și limitările metodelor de evaluare îmbunătățite de IA;
- Dezvolte strategii pentru integrarea instrumentelor IA în practicile de evaluare;
- Proiecteze în mod colaborativ linii directoare pentru adaptarea practicilor de evaluare la era IA;
- Aplice noile cunoștințe și abilități pentru a îmbunătăți rezultatele învățării elevilor în contextul lor educațional.

În contextual educațional actual, profesorii se confruntă cu provocarea iminentă de a evalua învățarea elevilor în contextul integrării rapide a tehnologiilor, în special a Inteligenței Artificiale (IA). Acest lucru necesită o înțelegere profundă a diverselor metode de evaluare disponibile, alături de abilitatea de a încorpora fără probleme instrumente de IA în aceste practici.

Acest curs își propune să-i formeze pe profesori, reexaminând înțelegerea lor asupra practicilor de evaluare în lumina erei IA. Participanții se vor familiariza cu realitățile IA și vor participa la discuții reflexive despre diverse metode de evaluare. În cele din urmă, vor proiecta în mod colaborativ direcții ce trebuie adaptate pentru a satisface cerințele în continuă evoluție ale educației contemporane.

Pe parcursul cursului, participanții vor explora o gamă largă de metode de evaluare, inclusiv abordări tradiționale și cele îmbunătățite de tehnologiile IA. Prin activități și discuții interactive, profesorii vor analiza punctele forte și limitările fiecărei metode și vor lua în considerare modul în care acestea pot fi adaptate pentru a optimiza rezultatele învățării elevilor în era IA.

Până la finalul cursului, participanții vor fi echipați cu un set cuprinzător de instrumente și strategii de evaluare adaptate la cerințele educației contemporane. Cu o înțelegere nuanțată atât a metodelor tradiționale, cât și a celor îmbunătățite de IA, profesorii vor fi bine pregătiți să navigheze complexitatea evaluării elevilor în era digitală.

Pe parcursul activităților desfășurate am înțeles că Inteligența Artificială (IA) a încetat de mult să mai fie un concept science-fiction, infiltrându-se treptat în diverse aspecte ale vieții noastre. Educația nu face excepție, iar potențialul transformator al IA în școli stârnește un val de entuziasm, dar și de preocupări legitime. Utilizarea inteligentă și etică a IA în mediul educațional ar putea deschide noi orizonturi în procesul de învățare, personalizare și evaluare, însă implementarea sa necesită o analiză atentă a beneficiilor și a riscurilor implicate.

Unul dintre cele mai promițătoare aspecte ale integrării IA în școală este **personalizarea învățării**. Sistemele inteligente pot analiza ritmul de învățare, stilul cognitiv și lacunele individuale ale fiecărui elev, adaptând conținutul și metodele de predare în consecință. Platformele de învățare bazate pe IA pot oferi exerciții și materiale suplimentare acolo unde este nevoie, pot identifica zonele de dificultate și pot sugera strategii de învățare eficiente pentru fiecare elev în parte. Această abordare individualizată are potențialul de a crește motivația elevilor, de a îmbunătăți înțelegerea conceptelor și de a reduce decalajele educaționale.

În plus, IA poate deveni un **asistent valoros pentru profesori**. Sarcinile administrative repetitive, cum ar fi corectarea testelor grilă, organizarea materialelor didactice sau monitorizarea progresului elevilor, pot fi automatizate cu ajutorul instrumentelor bazate pe IA. Acest lucru ar elibera timp prețios pentru profesori, permițându-le să se concentreze pe interacțiunea directă cu elevii, pe dezvoltarea de strategii pedagogice inovatoare și pe oferirea de feedback personalizat. Chatboții educaționali pot răspunde la întrebările frecvente ale elevilor, oferind suport imediat în afara orelor de clasă și eliberând profesorii de această sarcină constantă.

Mai mult, IA poate facilita **accesul la educație de calitate pentru toți**. Platformele de învățare online bazate pe IA pot depăși barierele geografice și socio-economice, oferind cursuri și resurse educaționale elevilor din zone izolate sau din medii defavorizate. Instrumentele de traducere automată și de subtitrare pot facilita accesul la informație pentru elevii care nu sunt vorbitori nativi ai limbii de predare sau pentru cei cu deficiențe de auz.

Cu toate acestea, implementarea IA în școală nu este lipsită de **provocări semnificative**. O preocupare majoră este **dependența excesivă de tehnologie** și potențiala diminuare a abilităților sociale și de gândire critică ale elevilor. Interacțiunea umană, dezbaterea, lucrul în echipă și capacitatea de a rezolva probleme complexe în contexte reale sunt esențiale pentru dezvoltarea completă a elevilor și nu pot fi înlocuite complet de interacțiunea cu algoritmii.

O altă problemă critică este **etica utilizării datelor și protecția vieții private**. Sistemele de IA colectează și analizează cantități mari de date despre elevi, inclusiv performanța academică, comportamentul și chiar caracteristicile personale. Este crucial să se asigure că aceste date sunt stocate și utilizate în mod sigur și responsabil, respectând confidențialitatea și evitând orice formă de discriminare sau profilare nedreaptă.

De asemenea, trebuie acordată o atenție deosebită **calității și imparțialității algoritmilor de IA**. Dacă datele pe care sunt antrenați algoritmii reflectă prejudecăți existente, sistemele de IA pot perpetua sau chiar amplifica inegalitățile educaționale. Este esențial să se dezvolte și să se implementeze sisteme de IA transparente, verificabile și care să fie supuse unei evaluări etice riguroase.

În concluzie, inteligența artificială are un potențial enorm de a transforma educația în bine, oferind oportunități de personalizare, automatizare și accesibilitate fără precedent. Cu toate acestea, implementarea sa în școli trebuie abordată cu precauție și cu o înțelegere clară a provocărilor etice, sociale și pedagogice implicate. Un dialog continuu între educatori, cercetători, factori de decizie și elevi este esențial pentru a

asigura că IA este utilizată în mod responsabil și în beneficiul suprem al educației și al dezvoltării viitoarei generații. Viitorul educației ar putea fi inteligent, dar umanitatea trebuie să rămână în centrul său. În plus, **rolul profesorului va evolua**, dar nu va dispărea. Profesorii vor trebui să devină facilitatori ai învățării, ghizi care ajută elevii să navigheze în peisajul informațional complex oferit de IA, să dezvolte gândirea critică și să cultive abilitățile sociale și emoționale. Formarea adecvată a profesorilor pentru a utiliza eficient instrumentele de IA și pentru a adapta metodele de predare la noile realități tehnologice este esențială.

ȘCOALA SMART – CONECTAREA ELEVULUI CU VIITORUL

Prof. înv. Primar Rostaș Alisa Maria

Școala Gimnazială „Mircea Sântimbreanu”Brad

Școala a fost mereu un pilon fundamental al dezvoltării societății, un spațiu unde generațiile tinere se formează nu doar din punct de vedere academic, ci și moral, civic și cultural. Odată cu avansul accelerat al tehnologiei și cu transformările profunde din toate domeniile vieții, școala se află în fața unei provocări majore: adaptarea la cerințele erei digitale și formarea unor tineri capabili să facă față provocărilor viitorului. Conceptul de "școală smart" a devenit tot mai prezent în discursul educațional contemporan, reprezentând o direcție necesară pentru modernizarea sistemului educativ și pentru realizarea unei conexiuni reale între elev și viitor.

Școala smart se definește prin integrarea tehnologiilor moderne în procesul educațional, dar mai ales prin transformarea paradigmei de predare-învățare într-una centrată pe elev, pe nevoile și potențialul fiecăruia. Prin digitalizarea resurselor, utilizarea platformelor educaționale online, realitatea augmentată și virtuală, dar și prin promovarea gândirii critice și a colaborării, școala smart devine un mediu dinamic, flexibil și adaptabil. Elevul nu mai este un simplu receptor de informații, ci un participant activ la procesul de învățare, care poate accesa cunoștințe oricând, oriunde și în ritmul propriu.

Importanța conectării elevului cu viitorul nu mai poate fi ignorată în contextul actual, marcat de schimbări rapide, globalizare și o piață a muncii tot mai competitivă. Prin implementarea unui sistem educațional smart, elevii au posibilitatea de a dobândi competențele necesare pentru meseriile viitorului, multe dintre acestea fiind încă inexistente. Abilități precum gândirea analitică, soluționarea creativă a problemelor, competențele digitale, comunicarea interculturală și adaptabilitatea devin esențiale pentru succesul profesional și personal.

Scoala smart nu presupune doar infrastructură digitală performantă, ci și un nou mod de a gândi învățarea. Profesorul devine un facilitator, un ghid care susține și personalizează drumul elevului în procesul educativ. Evaluarea clasică este completată sau chiar înlocuită de metode alternative, axate pe progres, feedback constructiv și dezvoltarea continuă. De asemenea, școala smart promovează incluziunea, asigurând acces egal la educație pentru toți elevii, indiferent de mediul socio-economic din care provin.

Prin digitalizare, elevii pot accesa resurse educaționale din întreaga lume, pot participa la proiecte internaționale și pot colabora cu colegi din alte țări, dezvoltându-și astfel o viziune globală și abilități interculturale. Realitatea augmentată și simulările virtuale permit explorarea unor concepte abstracte într-un mod intuitiv și captivant, sporind interesul și motivația pentru învățare. Inteligența artificială poate personaliza conținuturile în funcție de stilul și ritmul fiecărui elev, oferind o educație cu adevărat centrată pe nevoile individuale.

Viitorul aparține celor care sunt pregătiți să învețe continuu, să se adapteze și să inoveze. Școala trebuie să cultive aceste valori, iar pentru asta este nevoie de o schimbare profundă în mentalitatea actorilor educaționali, de la decidenți până la cadre didactice, părinți și elevi. Investițiile înglobate într-o astfel de transformare trebuie să depășească nivelul tehnologic și să includă formarea continuă a profesorilor, revizuirea curriculumului și crearea unor parteneriate active cu mediul economic și social.

De asemenea, o școală inteligentă trebuie să fie un spațiu al inovației pedagogice, al experimentării și reflecției critice. Introducerea metodelor de tip STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics) sau STEAM (care include și Artele) contribuie la formarea unor competențe transversale, utile în diverse domenii.

Activități precum programarea, robotica, proiectele colaborative sau atelierele de creativitate stimulează gândirea logică și imaginația, elemente cheie pentru viitorii profesioniști.

Relația dintre școală și societate trebuie să fie mai strânsă ca niciodată. O educație de calitate presupune dialog constant între mediul educațional și cel economic, astfel încât competențele formate în școală să fie relevante pentru cerințele pieței muncii. Companiile pot deveni parteneri activi în procesul educativ, oferind mentorat, stagii de practică și resurse moderne. Astfel, elevii învață într-un mod aplicat, îles experiența directă a realității profesionale și se pregătesc concret pentru viitor.

Transformarea școlii într-una smart presupune și o regândire a spațiilor educaționale. Clasele tradiționale pot fi înlocuite cu spații flexibile, modulare, adaptate nevoilor diverse ale elevilor. Laboratoarele digitale, centrele de inovație sau bibliotecile multimedia devin noduri ale cunoașterii interactive, unde tehnologia susține creativitatea și colaborarea. Aceste medii favorizează dezvoltarea unui spirit de echipă, responsabilitate și autonomie.

Un alt aspect important al școlii smart este integrarea educației pentru cetățenie activă și durabilă. Elevii trebuie să fie conștienți de provocările globale, de responsabilitatea lor față de mediu și comunitate, dar și să fie implicați în luarea deciziilor care îi privesc. Tehnologia poate facilita aceste procese prin platforme de consultare, aplicații educative și proiecte civice digitale.

Toate aceste transformări au nevoie de o viziune coerentă, de politici educaționale curajoase și de o colaborare strânsă între toți factorii implicați. Elevul conectat la viitor este cel care nu doar învață informații, ci știe să le folosească critic, creativ și etic. Este acel tânăr care poate transforma societatea prin inovație, empatie și responsabilitate. Iar școala smart este cea care face posibilă această devenire, fiind puntea dintre potențialul individual și cerințele unei lumi într-o continuă schimbare.

A construi o școală inteligentă înseamnă a investi în viitor. Un viitor în care fiecare copil să aibă acces la o educație de calitate, adaptată nevoilor și viselor sale, în care să fie pregătit pentru profesiile de mâine, dar și pentru viață. Este un demers complex, dar esențial, care ne privește pe toți și de care depinde bunăstarea societății noastre.

În concluzie, școala smart este cheia conectării elevului cu viitorul. Ea presupune mai mult decât tehnologie: implică o schimbare profundă de paradigmă, o abordare holistică și o orientare fermă spre nevoile reale ale generațiilor care vin. Este un drum spre o educație relevantă, incluzivă și vizionară, în care fiecare elev are șansa de a-și construi propriul drum într-o lume complexă, dar plină de oportunități.

Bibliografie

1. Cucoș, C. (2017). *Educația în societate contemporană: o radiografie as*.

2. Cerghit, I. (2006). *Metodă de învățătură*.

3. Holone, H. (2021). *Educația digitală. Cum pregătim elevii pentru viitor* . București: Editura Trei.

4. Panisoara, I.-O. (coord.) (2019). *Psihologia educației și a învățării* . București: Polirom.

5. Vlăsceanu, L. (coord.) (2002). *Sociologia educației* . București: Editura Polirom.

6. Miclea, M. (2020). „Școala în era digitală: de la tehnologie la pedagogie”. În *Revista de Pedagogie* , nr. 2, p. 9–18.

Cum dezvoltăm inteligența emoțională la elevii de la ciclul primar

profesor pentru învățământul primar **MINCĂ ELENA LUMINIȚA**
Școala Gimnazială Nr. 1 Budeasa, com. Budeasa, jud. Argeș

Inteligența emoțională înseamnă capacitatea de a recunoaște, a înțelege și a gestiona propriile emoții, precum și de a recunoaște și influența emoțiile altora. Ea include 5 componente cheie:

- Conștientizarea de sine
- Autoreglarea
- Motivația
- Empatia
- Abilitățile sociale

Strategii pentru dezvoltarea inteligenței emoționale la elevii din ciclul primar:

1. Etichetarea emoțiilor
   - Învățați-i să numească emoțiile: „Sunt trist", „Sunt furios", „Sunt fericit".
   - Folosiți pictograme, fețe expresive, roata emoțiilor.
2. Jocuri și povești emoționale
   - Citiți povești în care personajele trec prin diverse stări emoționale.
   - Discutați cum s-au simțit personajele și ce ar fi putut face altfel.
   - Jucați jocuri de rol: „Cum ai reacționa dacă...?"
3. Jurnalul emoțiilor
   - Încurajați copiii să deseneze sau să scrie zilnic cum s-au simțit.
   - Se pot folosi jurnale cu pictograme pentru cei mai mici.
4. Reguli de gestionare a conflictelor
   - Învățați pași simpli de rezolvare: spune ce simți, ascultă, caută o soluție împreună.
   - Practicați acest lucru în momente neutre, nu doar când apare un conflict real.
5. Crearea unui climat emoțional sigur
   - Învățătorul trebuie să fie un model de calm, empatie și respect.
   - Promovați acceptarea greșelilor ca oportunitate de învățare.
6. Tehnici de reglare emoțională
   - Exerciții de respirație, mindfulness, pauze de liniște, „colțul liniștii" în clasă.
7. Activități colaborative
   - Proiecte de echipă, jocuri de cooperare, sarcini care implică partajarea și colaborarea.
8. Exemple de activități concrete
   - Roata emoțiilor zilnică: fiecare elev își alege cum se simte și explică de ce.
   - "Prieteni pentru o zi": fiecare copil colaborează cu alt coleg în activități.
   - Cutia recunoștinței: zilnic, elevii scriu sau desenează ceva pentru care sunt recunoscători.
9. Rolul familiei și al comunității

Colaborați cu părinții: întâlniri, ateliere, ghiduri.
Încurajați exprimarea emoțiilor și acasă.
Includeți psihologul școlar în activități tematice.

Program pentru dezvoltarea inteligenței emoționale – Clasa I (4 săptămâni)

Obiective:

Recunoașterea și denumirea emoțiilor
Exprimarea emoțiilor în mod adecvat
Gestionarea reacțiilor emoționale
Dezvoltarea empatiei și colaborării

Săptămâna 1 – Recunoașterea emoțiilor

Luni:	Marți:	Miercuri:	Joi:	Vineri:
Poveste: „Curcubeul emoțiilor” Citire + discuție: Ce emoții au avut personajele? Desen: „Ce culoare are emoția mea azi?”	Roata emoțiilor Realizați împreună o roată cu fețe desenate (fericit, trist, supărat, speriat, etc.). Elevii o folosesc zilnic dimineața pentru a-și exprima starea.	Joc: Mima emoțiilor Fiecare elev mimează o emoție, ceilalți o ghicesc și o denumesc.	Fișă de lucru: "Când mă simt..." Copiii desenează o situație în care au simțit o emoție (ex. „Când sunt trist mă ajută mama”).	Cutia emoțiilor Elevii pun bilețele cu: „Azi m-am simțit ___ pentru că ___.” Alegem câteva bilețele pentru discuție.

Săptămâna 2 – Exprimarea emoțiilor

Luni:	Marți:	Miercuri:	Joi:	Vineri:
Povești cu final diferit Poveste scurtă + întrebări: „Cum te-ai simți?”, „Ce ai face tu?”	Creăm "Cartea mea de emoții" Fiecare elev desenează câte o emoție pe o pagină. Le legăm într-o cărticică personală.	Joc de rol: „Cum îmi spun părerea fără să rănesc?” Exersați exprimarea sentimentelor: „Mă supăr când...” în loc de „Ești rău!”.	Cuvinte magice pentru emoții Se fac afișe cu expresii pozitive: „Îmi pare rău”, „Te înțeleg”, „Hai să ne împăcăm”.	Ziua poveștilor video Vizionați scurtmetraje despre emoții (ex. Disney – Inside Out fragmente), urmate de discuții.

Săptămâna 3 – Gestionarea emoțiilor

Luni:	Marți:	Miercuri:	Joi:	Vineri:
Exercițiu de respirație „Respirăm ca un leu calm”: Inspirăm adânc, expirăm lent (joc de liniștire).	Ce pot face când mă supăr? Lista de soluții: număr până la 10, mă îndepărtez, cer ajutor, respir.	Poveste: „Monstruleț furios” Poveste + desen: Ce fac eu când sunt furios? Ce soluții am?	Joc: „Stop – Gândește – Acționează” Se mimează conflicte, iar copiii propun reacții pașnice.	Certificat de „Super-erou calm” Elevii primesc diplome simbolice pentru gestionarea unei emoții dificile în timpul săptămânii.

Săptămâna 4 – Empatia și relațiile

Luni:	Marți:	Miercuri:	Joi:	Vineri:
Poveste: „Prietenul meu diferit” Discutăm despre acceptare și înțelegerea altora.	Brățări ale prieteniei Elevii creează o brățară pentru un coleg și spun ce le place la el/ea.	Joc: „Dacă aș fi în locul tău...” Situații ipotetice: „Ce ai simți dacă ți s-ar întâmpla asta?”	Borcanul bunătății Elevii scriu fapte bune făcute pentru alții. Le citim împreună vinerea.	Ziua Recunoștinței Fiecare spune pentru ce este recunoscător și cui.

Resurse necesare:

Fișe de lucru, cărți cu povești tematice
Desene, foi colorate, stickere
Cutii, borcane, roți emoționale
Acces la scurtmetraje educative (YouTube / aplicații educaționale)

Bibliografie

Daniel Goleman, *Inteligența emoțională,* Editura Curtea Veche, 2018

Metode didactice inovative la ciclul primar

profesor pentru învățământul primar **MINCĂ ELENA LUMINIȚA**
Școala Gimnazială Nr. 1 Budeasa, Com. Budeasa, jud. Argeș

Educația primară reprezintă fundația pe care se construiește întregul proces educativ. Într-o societate aflată într-o continuă schimbare, este esențial ca metodele de predare să evolueze, astfel încât să răspundă nevoilor actuale ale elevilor. În acest context, metodele didactice inovative joacă un rol crucial în stimularea interesului, creativității și gândirii critice a elevilor.

1. Ce sunt metodele didactice inovative?

Metodele didactice inovative sunt strategii de predare care se abat de la metodele tradiționale (expozitivă, conversația, demonstrația), în favoarea unor abordări interactive, centrate pe elev, care stimulează implicarea activă și învățarea prin descoperire. Aceste metode valorifică tehnologia, colaborarea și creativitatea.

2. Exemple de metode inovative la ciclul primar

a. Învățarea prin joc

Jocul didactic transformă procesul de învățare într-o activitate plăcută, facilitând înțelegerea conceptelor prin experimentare.

Exemple: jocuri de rol, jocuri de vocabular, jocuri matematice interactive.

Învățarea prin joc este una dintre cele mai eficiente și naturale metode de predare în învățământul primar. Jocul este limbajul copiilor, iar integrarea lui în procesul educativ contribuie semnificativ la dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a acestora. La vârsta școlară mică, învățarea devine mai profundă atunci când este însoțită de entuziasm și plăcere.

Învățarea prin joc reprezintă o metodă didactică activă care folosește jocul ca strategie pentru dobândirea de cunoștințe, deprinderi și atitudini. Această metodă presupune implicarea activă a elevului într-o activitate ludică cu scop educativ, în care învățarea se realizează într-un mod indirect, dar eficient.

b. Tehnologia în clasă (EdTech)

Societatea contemporană este profund influențată de tehnologie, iar educația nu face excepție. Utilizarea tehnologiei în procesul de învățare – cunoscută și sub denumirea de EdTech (Educational Technology) – aduce numeroase beneficii, mai ales în învățământul primar, unde elevii sunt receptivi, curioși și dornici să exploreze. Integrarea tehnologiei în clasă poate transforma radical modul în care copiii învață, comunică și colaborează.

Exemple: Kahoot, Wordwall, Quiver (realitate augmentată).

EdTech reprezintă utilizarea resurselor digitale și a tehnologiilor moderne în procesul de predare-învățare-evaluare. Aceasta include: tablete, computere, table interactive; aplicații educaționale; platforme online de învățare; jocuri digitale și realitate augmentată.

c. Învățarea bazată pe proiecte (Project Based Learning)

În învățământul modern, accentul se pune tot mai mult pe dezvoltarea gândirii critice, colaborării și aplicării practice a cunoștințelor. Una dintre cele mai eficiente metode care răspunde acestor cerințe este **învățarea bazată pe proiecte** (Project Based Learning – PBL). Această metodă inovativă stimulează curiozitatea naturală a elevilor și îi implică activ în procesul educațional, chiar de la ciclul primar.

PBL este o metodă de predare centrată pe elev, în care învățarea se realizează prin realizarea unui proiect complex, semnificativ și relevant, desfășurat pe o perioadă mai lungă de timp. Proiectele pornesc de la o întrebare-problemă reală și necesită cercetare, planificare, colaborare și prezentare a unui produs final.

d. Metoda C.L.A.S.S. (Cooperare, Limbaj, Activitate, Strategie, Stimulare)

Procesul educațional din ciclul primar trebuie să țină cont de specificul de vârstă al elevilor: nevoia de interacțiune, joc, mișcare, explorare și comunicare. În acest context, metoda **C.L.A.S.S.** propune o abordare integrată, activă și atractivă, care îmbină componente esențiale ale învățării eficiente. Este o metodă modernă, centrată pe elev, care dezvoltă atât competențele academice, cât și cele socio-emoționale.

e. Tehnica mozaicului (Jigsaw)

Tehnica mozaicului, cunoscută și sub denumirea de Jigsaw, este o metodă activ-participativă care pune accent pe învățarea prin cooperare. Această strategie se bazează pe ideea că fiecare elev este responsabil de învățarea unei părți din conținut și apoi contribuie cu informațiile sale la învățarea celorlalți colegi. Este o metodă ideală pentru ciclul primar, deoarece implică elevii în mod activ, stimulează cooperarea și oferă un cadru prietenos de învățare

f. Învățarea prin descoperire

Învățarea prin descoperire este o metodă activă prin care elevul ajunge la înțelegerea unor concepte sau soluții prin explorare, observație, experimentare și reflecție personală, nu prin memorare pasivă. Profesorul nu oferă direct răspunsurile, ci creează contexte în care elevul le poate descoperi singur.

3. Beneficiile metodelor inovative

Îmbunătățesc implicarea și motivația elevilor.
Dezvoltă gândirea critică și capacitatea de rezolvare a problemelor.
Creează un mediu de învățare pozitiv și colaborativ.
Permit adaptarea conținuturilor la stilurile diferite de învățare ale elevilor.

4. Rolul profesorului

În utilizarea metodelor inovative, rolul profesorului se schimbă din „transmițător de informații" în facilitator al învățării. Acesta creează contexte educative semnificative, oferă sprijin și încurajează autonomia elevilor.

Implementarea metodelor didactice inovative în ciclul primar este esențială pentru a răspunde cerințelor unei educații moderne și eficiente. Prin stimularea curiozității și creativității, aceste metode contribuie la formarea unor elevi activi, încrezători și pregătiți pentru viitor.

Bibliografie

Phil Beadle, *Cum sa predai - Strategii didactice, DPH,*
Ion-Ovidiu Pânișoară, *Enciclopedia metodelor de învăţământ*, Polirom, 2024

Starea de bine a copiilor din clasele primare, rădăcina unei școli vii

profesor pentru învățământul primar **MINCĂ ELENA LUMINIȚA**
Școala Gimnazială Nr. 1 Budeasa, Com. Budeasa, jud. Argeș

Într-o lume în care suntem mereu în goană, cu ochii pe orar, pe performanțe, pe obiective și indicatori, uităm adesea de ceea ce contează cu adevărat: starea de bine a copiilor. Sala de clasă nu este doar un spațiu fizic, cu bănci, catedră și tablă, ci este un ecosistem emoțional. Este locul unde sufletele cresc, înfloresc sau, din păcate, uneori se ofilesc. De aceea, starea de bine a elevilor ar trebui să fie o prioritate fundamentală pentru orice cadru didactic, pentru orice școală care se respectă și care privește spre viitor.

Clasele primare sunt începutul unei aventuri. Aici, copiii învață nu doar litere și cifre, ci cum e lumea și ce loc au ei în ea. Este vârsta întrebărilor sincere, a zâmbetelor curate, a viselor rostite cu glas tare. De aceea, starea de bine a copiilor în această etapă este mai mult decât importantă: este vitală. Când un copil mic e fericit la școală, învață cu bucurie. Când e nefericit, coboară obloanele inimii și nicio lecție nu mai ajunge la el.

Ce înseamnă starea de bine la vârsta micilor școlari?

Pentru un copil din clasele primare, starea de bine înseamnă:

•Să vină cu drag la școală
•Să se simtă acceptat și iubit
•Să aibă un învățător blând și prezent
•Să aibă prieteni și jocuri
•Să nu se teamă de greșeli sau de judecată
•Să fie văzut ca o ființă întreagă, nu doar ca un elev

Este o combinație subtilă între ambianța fizică, stilul de predare, climatul socio-emoțional și vocea elevului. Când aceste elemente sunt echilibrate, elevii vin cu drag la școală, învață cu bucurie și devin participanți activi la propria formare. Este o stare de siguranță emoțională în care copilul se simte protejat, încurajat, valorizat. Iar învățarea devine un proces natural, nu o obligație apăsătoare.

Factori care influențează starea de bine a elevului de la clasele primare sunt:

- Relația cu cadrul didactic

Relația profesor-elev este coloana vertebrală a atmosferei din clasă. Un dascăl care inspiră încredere, care zâmbește, care ascultă, creează un spațiu unde elevii se simt văzuți și auziți. Empatia, înțelegerea și respectul reciproc sunt valori esențiale.

Pentru un copil mic, învățătorul este un univers. Este oglinda în care se caută și ancora la care se întoarce. Un dascăl cald, atent, echilibrat devine pentru elev sursă de încredere, de motivație, de curaj. Un cuvânt bun spus la timp poate vindeca nesiguranțe. Un zâmbet poate transforma o zi.

- Relațiile între colegi

În clasele primare, copilul învață să fie parte dintr-un grup. Își caută locul, se atașează, suferă, se bucură. Aici apar primele prietenii, dar și primele conflicte. Un mediu în care se promovează cooperarea, respectul și empatia este un mediu în care copiii cresc frumos. O disciplină fermă, dar blândă, lipsită de umilințe sau pedepse, cultivă respectul și colaborarea. Regulile clare, negociate împreună, dau elevilor sentimentul de apartenență.

- Atmosfera clasei

O clasă luminoasă, curată, cu materiale vizuale atractive și colțuri de învățare stimulează curiozitatea și confortul. Chiar și o plantă în colțul ferestrei sau o bibliotecă mică pot schimba dinamica unui spațiu rigid. O sală caldă, colorată, prietenoasă, în care se aud râsete și întrebări, e o sală în care educația prinde rădăcini. Când spațiul este gândit cu suflet – colțuri de lectură, panouri cu lucrări, reguli scrise împreună – copilul simte că aparține acelui loc.

- Activitățile variate și jocul

Starea de bine vine și din bucuria de a învăța prin joc, de a crea, de a explora. Copiii mici au nevoie să se miște, să picteze, să inventeze, să descopere. Lecțiile frontale, rigide, nu le vorbesc pe limba inimii lor.

Predarea centrată pe elev, învățarea prin joc, proiectele de grup, dezbaterile și activitățile interdisciplinare oferă sens învățării și implicare reală. Când elevii simt că vocea lor contează, că învățarea le este relevantă, starea de bine crește exponențial.

- Vocea copilului

Un copil care este întrebat „Ce crezi tu?" se simte valoros. Când i se cere părerea, când i se respectă ritmul, când este ascultat, el devine partener, nu doar receptor. Atunci când un copil e trist, anxios sau confuz, nu matematica e urgența. Un profesor care știe să vadă dincolo de teme și note este un arhitect al stării de bine.

Rolul cadrului didactice și al comunității școlare

Profesorul este mai mult decât un transmițător de cunoștințe – este gardianul emoțional al clasei. Prin atitudine, ton, gesturi, chiar și prin felul în care răspunde la o întrebare timidă, el poate transforma o zi obișnuită într-una memorabilă.

Dar responsabilitatea stării de bine nu cade doar pe umerii dascălului. Este nevoie de o cultură școlară coerentă, unde și directorul, și învățătorul, și psihologul, și părintele trag în aceeași direcție. Într-o comunitate educațională sănătoasă, bunăstarea emoțională a copiilor este parte din misiune, nu un "lux" opțional.

Obstacole în calea stării de bine:

•Presiunea performanței și comparația
•Limbajul negativ sau etichetarea („Ești leneș!", „Nu ești în stare!")
•Ignorarea nevoilor emoționale („Nu mai plânge, nu ai de ce!")
•Lipsa jocului și a pauzelor active
•Clasa suprapopulată, nevoile speciale neadresate

Ce putem face?

•Să punem relația înaintea programei
•Să cultivăm un climat bazat pe încredere, respect și empatie
•Să învățăm prin joc, prin poveste, prin curiozitate
•Să transformăm clasa într-un loc în care copilul spune:„Aici mă simt bine. Aici pot fi EU."

Starea de bine în sala de clasă nu este un moft pedagogic. Este fundamentul pe care se clădește totul: motivația, încrederea în sine, curajul de a învăța, de a gândi critic, de a greși și de a o lua de la capăt.

Educația nu este doar despre ce știm, ci despre cum ne simțim în timp ce învățăm. Iar dacă într-o sală de clasă se aud râsete, întrebări sincere și aplauze spontane, acolo nu se învață doar lecții. Acolo se trăiește. Starea de bine a copiilor din clasele primare nu este un scop secundar, ci temelia pe care se construiește educația durabilă. Un copil care se simte bine în clasă va avea curaj să întrebe, să greșească, să viseze, iar o școală în care copiii zâmbesc este o școală care are viitor.

Bibliografie

Anca Tîrcă, *Hai cu starea de bine in scoala!,Ghid pentru profesori, directori si parinti*, Editura Corint Educational, 2022,

Anca Nedelcu, Cătălina Ulrich Hygum, Lucian Ciolan, Florin Țibu, *Educaţie cu stare de bine După o reţetă româno-daneză,* București, 2018

Piramida alimentației sănătoase și importanta unei alimentații sănătoase

profesor pentru învățământul gimnazial **RIZESCU OANA**
Școala Gimnazială Nr. 2 Picior de Munte

O alimentație sănătoasă presupune consumul echilibrat de alimente sănătoase și diversificate, ce oferă organismului nostru substanțele nutritive necesare. Mai mult, adoptarea unei alimentații sănătoase înseamnă dezvoltarea unor obiceiuri alimentare echilibrate și ajustate nevoilor organismului nostru. Prin urmare, alegerea unei diete sănătoase și menținerea acesteia sunt esențiale pentru un stil de viață sănătos și o sănătate mintală pozitivă.

Atunci când vorbim despre alimentația sănătoasă, este important să înțelegem care alimente sunt sănătoase și care sunt mai puțin benefice sau chiar dăunătoare pentru organismul nostru. Făcând această distincție, noi vom putea fi mai selectivi și responsabili atunci când plănuim meniul nostru zilnic sau chiar săptămânal. Iar pentru că în ultima vreme suntem tot mai mult înconjurați de alimente nesănătoase, îți prezentăm aici câteva exemple reprezentative pentru a le putea identifica și diferența mai ușor atunci când faci cumpărături:

- pâinea albă;
- produsele de patiserie și dulciurile;
- băuturile carbogazoase;
- margarina;
- cartofii prăjiți;
- ciocolata.

Alimentele sănătoase sunt acelea care furnizează organismului nostru nutrienții necesari pentru o dezvoltare sănătoasă. Acestea includ produsele naturale, gătite într-un mod cat mai sănătos. Iată câteva exemple de alimente care ar trebui să se găsească în alimentația noastră:

- legume;
- fructe;
- cereale integrale;
- uleiuri vegetale;
- nuci și semințe;
- pește;
- ouă.

Piramida alimentelor sănătoase

Piramida alimentelor este o reprezentare vizuală a unei diete sănătoase și echilibrate. Aceasta arată cantitățile fiecărei grupe de alimente într-o ordine descrescătoare, conform importanței acestora pentru sănătatea noastră. Astfel, alimentele care stau la baza piramidei sunt considerate a fi cele mai importante pentru un mod de viață sănătos. Iar alimentele care se află în topul piramidei, în zona cea mai îngustă, ar trebui mâncate cât mai rar.

La baza piramidei se află fructele și legumele, care ar trebui să se găsească din abundență în dieta noastră.

Următoarea treapta se referă la alimente care conțin carbohidrați.

Al treilea palier este alcătuit din produse lactate.

Treapta următoare constă în proteine. Din această grupă este recomandabil să consumăm mai mult pește și să reducem consumul de carne roșie procesată.

În vârful piramidei se află grăsimile, care ar trebui să fie consumate cu măsură sau aproape deloc.

Importanța diferitelor grupe de alimente

O dietă echilibrată înseamnă consumul balansat al diverselor grupe de alimente. Printre grupele alimentare se numără fructele și legumele, carbohidrații, proteinele și lactatele. Este important să consumăm diverse grupe de alimente de-a lungul zilei, deoarece astfel organismul nostru va primi substanțe nutritive diferite, esențiale pentru o dezvoltare armonioasă.

Fructe și legume

Fructele și legumele sunt unele dintre cele mai sănătoase alimente pe care le putem consuma în mod regulat. Acestea reprezintă surse excelente de vitamine și minerale, inclusiv vitamina C și potasiu, precum și fibre alimentare, care ne ajută să menținem o digestie sănătoasă. Fibrele ne ajută să reducem riscul de boli cardiovasculare, de accident vascular cerebral și de unele forme ale cancerului.

Carbohidrați

Carbohidrații includ pâinea, orezul, cartofii, pastele și alte alimente bogate în amidon. Acestea sunt surse excelente de energie pe termen lung, ceea ce este important pentru a ne menține activi și concentrați pe tot parcursul zilei. Aceste alimente conțin și fibre, calciu, fier și vitamina B, motiv pentru care este important să le consumăm în fiecare zi.

Proteine

Mușchii, organele și sistemul nostru imunitar - toate sunt formate în mare parte din proteine. Putem găsi proteine în carne, pește, ouă, fasole și alte produse. Ele pot avea o mulțime de beneficii pentru corpul nostru, cum ar fi creșterea și menținerea sănătoasă a părului, pielii, unghiilor și a mușchilor. Prin urmare, este necesar să consumăm zilnic alimente care conțin proteine.

Lactate

Produsele lactate precum laptele, brânza și iaurtul sunt surse fantastice de proteine și calciu. Avem nevoie de proteine pentru a ne ajuta corpul să funcționeze eficient și să crească puternic. Calciul, la rândul său, este esențial pentru dezvoltarea și menținerea sănătoasă a dinților și oaselor. Astfel, se recomandă să consumăm 2-3 porții de lactate în fiecare zi.

Grăsimi și zahăr

O cantitate mică de grăsimi este esențială pentru o alimentație sănătoasă. Acest lucru se datorează faptului că grăsimile sunt o sursă de acizi grași precum omega-3, pe care organismul nostru nu le poate produce singur. De asemenea, grăsimile ajută organismul nostru să absoarbă vitaminele A, D și E.

Cu toate acestea, trebuie să fim atenți atunci când consumăm grăsimi și zahăr, deoarece în cantități mari acestea pot crește nivelul de colesterol din corpul nostru, ceea ce duce la boli cardiovasculare.

O alimentaţie sănătoasă ne oferă numeroase beneficii pentru sănătate. Printre acestea se numără:

- reducerea riscului unor boli cronice;
- menţinerea unui corp sănătos;
- prevenirea obezității;
- menținerea unui flux sanguin normal;
- îmbunătățirea sănătății mintale;
- creșterea longevității vieții.

Reguli pentru o alimentaţie sănătoasă

O alimentaţie sănătoasă pentru copii sau adulți nu presupune adoptarea unor reguli stricte, care îţi impun să nu mănânci doar anumite grupe alimentare. Alimentația sănătoasă înseamnă să dezvolți obiceiuri alimentare sănătoase, care te fac să te simți bine în propria piele, să ai mai multă energie şi să îţi îmbunătățești atât sănătatea fizică, cât și cea mintală.

1. Optează pentru un mic dejun echilibrat

Ziua bună începe de dimineață! Astfel, pentru a avea cât mai multă energie și bună dispoziție întreaga zi, consumă de dimineață alimente bogate în proteine și grăsimi sănătoase.

2. Bea o cantitate suficientă de apă

O regulă fundamentală pentru un stil de viață sănătos este să bei suficientă apă pe zi - se recomandă să consumi cel puțin 2 litri de apă. Apa este esențială pentru funcționarea organismului nostru. Aceasta transportă substanțele nutritive care sunt indispensabile pentru celulele noastre, menține temperatura internă constantă, elimină toxinele din corp etc.

3. Respectă mesele principale ale zilei

Dacă nu respecți mesele principale ale zilei, nu faci decât să îţi încetineşti metabolismul și din acest motiv să te simți mai înfometat decât în mod normal. Drept rezultat, ai putea ajunge să mănânci în exces sau să faci alegeri alimentare nu foarte inspirate, consumând produse pe care în mod normal nu le-ai fi mâncat.

4. Umple-ți farfuria cu alimente bogate în fibre și carbohidrați complecși

Cea mai simplă regulă pentru o alimentaţie sănătoasă este să fii atent la proporțiile și calitatea grupelor alimentare cu care îți umpli farfuria. Pentru o masă sănătoasă ai grijă ca jumătate de farfurie să fie ocupată de

legume, un sfert al farfuriei să fie reprezentat de cereale integrale ori de leguminoase, iar un alt sfert să conţină o porţie de proteine.

5. Mănâncă multe fructe și legume

Fructele și legumele sunt absolut necesare pentru o alimentație sănătoasă și echilibrată, deoarece ele conțin vitamine, minerale și alte substanțe naturale, indispensabile pentru o bună funcționare a organismului.

6. Alege gustări sănătoase

Gustările dintre mese pot fi și sănătoase, dacă sunt alese cu atenție sau preparate chiar de noi. Iată câteva idei de gustări sănătoase, ce vor fi adorate și de copii: nuci, fructe deshidratate, floricele de porumb, fructe sau legume.

Respectarea piramidei alimentare este importantă pentru menținerea unei stări bune de sănătate fizică și mentală. Iată principalele motive pentru care este esențial să respectăm această structură nutrițională

Nu pentru şcoală ci pentru viaţă învăţăm

Secretar-Fărcaș Smaranda-Olivia

Școala Gimnazială „Lucian Blaga„ Jibou, Sălaj

Viaţa este ca şi o oglindă, dacă ştii să-i zâmbeşti iţi va răspunde cu imaginea ta. Încă din cele mai vechi timpuri şcoala se manifesta ca o lecţie pentru viaţă, fiind considerată un instrument de bază în calea dobândirii respectului şi a normelor sociale şi morale. Adevărata morală nu este ansamblu de precepte impuse din afară, ci „o creştere ce se realizează dinăuntru în afară, o cucerire a eului propriu".

Prin această afirmaţie: ***–„Nu pentru şcoală ci pentru viaţă învăţăm."*,** Adolphe Ferrière promovează modelul unui învăţământ bazat pe activitatea copilului, un învăţământ legat de munca şi de lumea vieţii, singura cale de a-i pregăti pe şcolari pentru a se putea integra eficient în profesiune şi în viaţa socială, conform principiului „omul potrivit la locul potrivit". A educa înseamnă a porni de la ceea ce este copilul, cu scopul de a-l conduce spre ceea ce e mai bine pentru el. Educatorul are rolul de a crea mediul din care copiii îşi vor extrage forţa prin care devin mari şi mai are rolul de a-i orienta, deoarece societatea şi bogăţia mediului creat pentru ei le va permite să-şi diversifice şi să-şi îmbogăţească experienţa de viaţa, să-şi dezvolte facultăţile sufleteşti, să-şi concentreze voinţa şi inteligenţa.

Școala reprezintă contactul cel mai important dintre un elev și cunoaștere. Școala ne oferă posibilități nelimitate spre dezvoltare personală, profesională, cunoaștere, informație, educație. Din aceste motive, școala are o importanță deosebită în viața unei persoane, putând schimba cursul vieții unui om.

Învăţarea şi dezvoltarea reprezintă procese în continuă evoluţie. În consecinţă, profesorii trebuie să aibă în vedere o evaluare continuă. Un prim program de dezvoltare al copilului trebuie să aibă în vedere perfecţionarea continuă a cunoştinţelor sale, înţelegerea tot mai aprofundată a lumii şi a propriei sale persoane.

Evaluarea continuă ce are loc în cadrul activităţilor la clasă poate asigura o imagine clară, corectă şi reprezentativă a capacităţilor şi progresului copilului. În mod tradiţional, evaluarea aprecia performanţele copilului prin diferite forme, cum ar fi: lucrări scrise notate, extemporale săptămânale şi teste standardizate. Învăţătorii aveau tendinţa de a evalua munca copiilor pentru a avea la dispoziţie, împreună cu părinţii şi conducerea şcolii, dovada cifrică a progresului copilului. Cu toate acestea, tendinţele recente din educaţie au promovat metode alternative, elaborate de educatori, pentru evaluarea şi încurajarea progresului copilului. Adoptarea unei noi perspective în educaţie, bazată în întregime pe limbaj în cadrul căreia elevii sunt implicaţi activ în procesul ascultării, vorbirii, citirii şi scrierii, a încurajat o nouă viziune asupra evaluării. Aceste aspecte au fost integrate pentru a duce la o evaluare mai corectă a copilului. Evaluarea autentică, spre deosebire de cea la cerere, este o formă de evaluare care are loc continuu, în contextul unui mediu propice învăţării şi dezvoltării copilului. Ea reflectă experienţele adevărate şi demne de reţinut din procesul învăţării, care pot fi documentate prin observaţii, întâmplări consemnate, jurnale, caiete de observaţii, mostre de lucru propriu-zise, şedinţe, fişe ale elevilor, rezultatele în îndeplinirea unor sarcini şi alte metode. Evaluarea autentică e folositoare elevilor şi se desfăşoară în paralel cu procesul învăţării, fiind o condiţie primordială a dezvoltării elevului.

Astăzi se discută din ce în ce mai mult despre necesitatea unei „culturi evaluative" (I.T.Radu) care trebuie formată şi promovată în rândul celor care se ocupă de formarea tinerei generaţii. Pentru aceasta sunt

necesare transformări fundamentale în primul rând în mentalitatea teoreticienilor şi practicienilor din domeniul educaţiei. Mulţi dintre aceştia au rămas închistraţi în abordarea evaluării în sens tradiţionalist (control, verificare, examinare), folosind nota sau calificativul ca pe o sancţiune împotriva elevului care nu a învăţat, excluzând anumite domenii ale învăţării care sunt mai greu de evaluat: atitudini, comportamente, trăsături de personalitate.

Învăţământul modern solicită conceperea unui nou cadru de evaluare, iar centrarea pe competenţe este o preocupare majoră a ultimilor ani. La ora actuală se tinde spre o evaluare complexă, realizată prin intermediul unei metodologii complexe şi a unor instrumente de evaluare diversificate. Evaluarea modernă este asociată grijii faşă de măsurarea şi aprecierea rezultatelor şi se ocupă nu numai de acestea, ci şi de procesele de predare şi învăţare pe care le implică.

Rezultatele şcolare au cunoscut în modernitate o diversificare pe măsură, cunoştinţele nemaifiind considerate o sumă de achiziţii memorate şi reproduse, ci un suport şi un pretext pentru construirea de noi achiziţii de către elevii înşişi. Cunoştinţele devin premise în procesul de formare a priceperilor, deprinderilor, capacităţilor, competenţelor, comportamentelor.

BIBLIOGRAFIE

C.Felezeu, Didactica istoriei, Cluj-Napoca, 2000

2.St.Păun, Didactica istoriei, Bucureşti, 2003

3.Laura Căpiţă, Carol Căpiţă, Tendinţe în didactica istoriei, Piteşti, 2005

4.Sorina Paula Bolovan, Didactica istoriei. Noi orizonturi în predarea-învăţarea şi evaluarea istoriei prin metode active, Cluj-Napoca, 2007

5.D.Popovici, Didactica. Soluţii noi la probleme controversate, Bucureşti, 2000

6.M.Ionescu, I.Radu, Didactica moderna, Cluj-Napoca, 1995

7.Maria E.Dulamă, Strategii didactice, Cluj-Napoca, 2000

8.Gh.Tanasa, Metodica predarii-invatarii istoriei, Iasi, 1996

9.Gh. Ionita, Metodica predarii istoriei, Bucuresti, 1997

EDUCAȚIA VIITORULUI

DRĂGAN MARIA
LICEUL TEORETIC „ION GH. ROȘCA", JUD. OLT

Școala inteligentă reprezintă un pas firesc spre un viitor mai adaptat și mai conectat la realitate. Este o oportunitate de a transforma educația într-o experiență modernă, relevantă și accesibilă pentru toți elevii .

1. Tehnologie în clasă

- Table inteligente (interactive)
- Tablete sau laptopuri pentru elevi și profesori
- Conexiune la internet de mare viteză
- Videoproiectoare și sisteme audio moderne

2. Platforme educaționale digitale

- Folosirea de aplicații și platforme online pentru teme, teste, evaluări și comunicare (ex: Google Classroom, Microsoft Teams, Adservio, etc.)
- Manuale digitale și resurse multimedia

3. Învățare personalizată

- Adaptarea lecțiilor la nevoile și ritmul fiecărui elev
- Suport pentru elevii cu dificultăți sau cu cerințe educaționale speciale

4. Interacțiune și colaborare

- Lecții interactive, lucrul în echipă și proiecte colaborative
- Feedback în timp real din partea profesorului

5. Inovație și gândire critică

- Promovarea creativității, a rezolvării de probleme și a gândirii critice
- Proiecte STEM (știință, tehnologie, inginerie, matematică)

6. Profesori digitalizați

- Profesori pregătiți să folosească tehnologia eficient
- Cursuri de formare continuă în domeniul digital

7. Implicarea părinților

- Acces la notele, prezența și activitatea elevilor prin platforme online
- Comunicarea mai ușoară între școală și familie

Într-o lume aflată într-o continuă schimbare, unde tehnologia evoluează cu o viteză amețitoare, sistemul educațional trebuie să țină pasul cu noile cerințe ale societății moderne. Astfel, apare conceptul de „școală inteligentă”, o instituție de învățământ care îmbină metodele clasice de predare cu tehnologia digitală, pentru a crea un mediu de învățare interactiv, flexibil și adaptat nevoilor elevilor.

O școală inteligentă nu înseamnă doar folosirea tabletelor sau a tablourilor interactive, ci implică o schimbare profundă de mentalitate. Accentul nu mai cade exclusiv pe memorarea informației, ci pe înțelegerea, aplicarea practică și dezvoltarea gândirii critice. Elevii sunt încurajați să colaboreze, să își exprime ideile și să folosească resursele digitale pentru a-și aprofunda cunoștințele.

Profesorii devin facilitatori ai învățării, nu doar simpli transmițători de informație. Ei utilizează platforme educaționale, aplicații interactive, realitate virtuală sau inteligență artificială pentru a adapta conținutul lecțiilor la ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev. În același timp, părinții pot fi mai implicați în procesul educațional, având acces la evoluția copiilor prin platforme online.

Beneficiile unei școli inteligente sunt numeroase: reducerea absenteismului, creșterea motivației elevilor, învățare personalizată, dezvoltarea abilităților digitale și o mai bună pregătire pentru meseriile viitorului. Cu toate acestea, este important să nu uităm că tehnologia este un instrument, nu un scop în sine. O școală inteligentă trebuie să promoveze în continuare valori esențiale precum respectul, empatia, spiritul civic și dorința de cunoaștere.

Concluzie

O școală smart nu este doar despre gadgeturi, ci despre o viziune modernă a educației, în care tehnologia este folosită inteligent pentru a sprijini învățarea, a motiva elevii și a-i pregăti pentru provocările

Bibliografie :

https://scoaladinviitor.ro/
https://clasnagov.com/conceptele-scolii-viitorului/

Integrarea STEAM în activitățile cu preșcolarii

Profesor pentru educație timpurie Bîndac Marlena
Liceul Tehnologic „Dumitru Mangeron”, Bacău

„Cel mai puternic argument pentru interdisciplinaritate este chiar faptul că viaţa nu este împărţită pe discipline”

Jean Moffet

STEAM, STEM (sau STIAM în romană) este acronimul englez de la Science, Technology, Engineering, Art and Mathematics (Știință, Tehnologie, Inginerie, Arte și Matematică). Este o metodă ce îi permite copilului să descopere cinci discipline într-o singură abordare, interdisciplinară. Toate acestea mai sunt cunoscute ca fiind competențe transversale, care oferă în timp capacitatea de a rezolva probleme și de a soluționa anumite situații prin aplicarea unui cumul de cunoștințe. Competențele transversale sunt din ce în ce mai des aduse în discuție în procesul instructiv-educativ, un lucru benefic pentru copiii preșcolari.

În activitățile cu preșcolarii, abordarea STEAM are următoarele beneficii:

- ✓ *Știința* încurajează curiozitatea, investigația, răspunsul la întrebări și rezolvarea problemelor, adesea implicând experimentări și explorări;
- ✓ *Tehnologia* se referă la utilizarea unor instrumente simple precum creioanele și riglele, precum și la cele mai complexe, cum ar fi microscoapele și computerele;
- ✓ *Ingineria* recunoaște problemele, elaborează și testează soluții;
- ✓ *Matematica* se referă la numere, dar și la modele, forme, abilități organizaționale precum grafica, sortarea, gruparea și multe altele;
- ✓ *Arta* încurajează creativitatea și dezvoltarea procesului, permițându-le copiilor să ilustreze conceptele pe care le învață.

Activitățile STEAM aplicate în educația timpurie îl vor face pe cel mic să aprecieze mai multe materii pe care la va învăța ulterior la școală. Educația STEAM ajută copilul să transforme ascultarea pasivă în învățare activă, îi stârnește curiozitatea, făcând ca procesul de învățare să fie amuzant. Este ideal ca preșcolarul să dezvolte un anumit entuziasm pentru toate disciplinele, grupându-le împreună, creând un soi de interacțiune între ele. Descoperirea mai multor discipline într-una arată cât de complementare pot fi acestea, dezvoltând o pasiune pentru întreg și nu doar pentru o singură materie. Aceste abilități vor ajuta preșcolarul să se dezvolte ca persoană, fiind extrem de utile atât pentru o cultură generală bună, cât și pentru a descoperi ce îl pasionează și ce carieră ar putea să urmeze.

O introducere timpurie în conceptele de bază poate ajuta copiii să-și dezvolte gândirea critică. Această abordare trebuie aplicată încă de la o vârstă fragedă a copilului. Grădinița este locul ideal, iar educatorii o aplică folosind mai multe jocuri interesante pentru a integra primele concepte. Învățarea se va baza pe curiozitatea naturală a copiilor permițându-le să participe activ la activități: explorarea, adresarea întrebărilor, manipularea. Cu cât un concept este promovat mai devreme, cu atât copilului îi va fi mai ușor să-l folosească.

STEAM ajută într-un mod desăvârșit la rezolvarea problemelor, dezvoltarea gândirii critice și creative, inovare, dezvoltarea laturii inventive, a logicii, curiozității și autonomiei. STEAM încurajează curiozitatea, experimentarea colectivă și încrederea în sine, legând experiențele învățate la grădiniță de concepte din lumea reală.

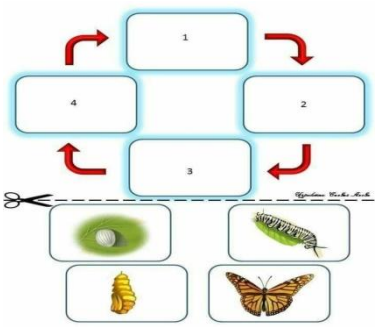
Pentru a integra STEAM în activitățile din grădiniță, educatoarele trebuie să folosească instrumente adecvate, inclusiv jocuri de logică adaptate vârstei. Copiilor le va plăcea să învețe astfel, făcând predarea mai

distractivă și astfel vor învăța mai rapid. De exemplu, jocurile de logică ajută la dezvoltarea inteligenței spațiale, promovează rezolvarea problemelor, iar copilul exersează astfel simțul logic și planificarea.

Exemplificare:

Grupa Mijlocie
Tema anuală de studiu: „Ce şi cum vreau să fiu?”
Tema proiectului: „Vreau să fiu sănătos”
Tema săptămânii: ”Învățăm să mâncăm sănătos!”
Tema activității: „Omida mâncăcioasă”
ȘTIINȚĂ:

- ✓ am vorbit despre ciclul de viață al insectelor

TEHNOLOGIE:

- ✓ am utilizat în diverse observări instrumente simple – microscop, lupă;
- ✓ copiii, cu ajutorul cuţitelor din plastic și sub o atentă îndrumare, au tăiat în bucăţi fructele, realizând o salată de fructe;
- ✓ am asamblat corpul omizii şi al fluturaşului, lipind corect părţile componente.

INGINERIE:

- ✓ am realizat un experiment - „Jocul culorilor înfrăţite”

ARTĂ: am modelat și pictat fructele
MATEMATICĂ:

- ✓ am numărat în concentrul 1-5
- ✓ pe o fișă, sub forma corpului unei omizi, pe care sunt redate cifre de la 1 la 5, copiii au aşezat în dreptul fiecărei cifre tot atâtea frunze câte indică cifra.

Educația STEM nu se limitează doar la acumularea cunoștințelor despre matematică și științe. La bază, conceptul STEM îi ajută pe copii să dezvolte moduri noi de a gândi, încurajând curiozitatea și analiza. Implementarea acestora la vârste mici, când mințile sunt la cel mai înalt grad de maleabilitate, determină modul în care copiii se raportează la învățare pe tot parcursul școlii și al vieții.

Webografie:

https://www.libertatea.ro/publicitate-advertorial/tot-ce-trebuie-sa-stim-despre-metoda-de-invatare-steam-4221455, accesat in data de 21.05.2025, ora 13:59
https://tribunainvatamantului.ro/educatiei-steam-pentru-prescolari/, accesat in data de 21.05.2025, ora 14:20
https://revistaprofesorului.ro/despre-educatia-steam-delimitari-conceptuale-si-exemple/, accesat in data de 21.05.2025, ora 14:11

Managementul comportamental în clasă

Autor: Silaș Natalia Ana

profesor Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Timiș - Liceul Teoretic Alexandru Mocioni Ciacova

Managementul clasei este un termen pe care îl folosim atunci când dorim să ne referim la procesul prin care profesorii reușesc să-și desfășoare lecțiile cu succes, în ciuda apariției diverselor comportamente inadecvate ale elevilor.

În fiecare clasă este cel puțin un elev care întotdeauna deranjează ora, sau altul care refuză să răspundă, sau poate o întreagă grupă de elevi care face gălăgie iar profesorul nu reușește să-și țină orele. Oricare ar fi situația, tehnicile prezentate în literatura de specialitate, sunt un instrument de mare ajutor în asemenea cazuri.

Prin analiza funcțională a comportamentului putem obține informații importante despre ceea ce determină acel comportament. Comportamentul este un indicator vizibil pentru ceea ce simte un copil.

Pentru a modela mai ușor comportamentele copiilor trebuie să înțelegem mai întâi de ce apar și care este funcția acestora. Fiecare comportament poate avea una din cele 4 funcții: de atenție, de obținere a unui lucru, de evitare sau scăpare din sarcină, de autostimulare.

Un copil se ridică foarte des din bancă, se foiește pe scaun sau vorbește neîntrebat întrerupându-i pe colegi. Aceste comportamente pot apărea atunci când elevul dorește să obțină atenția celor din jur. Atenția pe care o oferim copiilor poate fi pozitivă sau negativă, atunci când îi lăudăm pe copii sau când îi mustrăm. Orice formă de atenție oferită unui comportament fie ea pozitivă sau negativă, menține acel comportament.

Aceste comportamente pot apărea și atunci când elevul încearcă să obțină un anumit lucru. Spre exemplu: o riglă, un caiet, când cere ajutor etc. Aceste comportamente devin o problemă atunci când se manifestă foarte des, apar într-o manieră inadecvată sau îi deranjează pe ceilalți. Poate apărea în diferite momente ale orei de curs și în momente diferite ale zilei.

Pot apărea însă și atunci când elevul vrea să scape sau să evite activitatea propusă de către profesor fie pentru că o găsește prea dificilă fie pentru că nu este motivat să participle la aceasta.

În unele cazuri, când nici una din funcțiile de mai sus nu este evidentă, putem vorbi despre autostimulare. Aceasta înseamnă că o persoană poate să manifeste acest comportament doar pentru că îi face plăcere, o face să se simtă mai confortabil. Sau este o strategie personală de diminuare a stresului. Cu toții avem autostimulari: ne învârtim părul, ne jucăm cu pixul, rupem guma de la creion, roadem creionul, etc. Diferitele comportamente ale copiilor au cauze diferite, ceea ce implică o atenție sporită din partea cadrului didactic și o legătură consolidată cu familia. Existența unui program organizat de activități ale copilului, urmărirea acestuia de către familie și ghidarea consecventă a copilului, reprezintă premise ale reușitei școlare. A fi managerul unei clase de copiii reprezintă o provocare continuă ataât în relația cu copiii, cât și în cea cu părinții. Câteva sugestii pe care le putem aplica:

1. Oferiți atenție doar comportamentelor pozitive. Identificați-le și discutați despre ele!
2. Ignorați comportamentele inadecvate care au funcție de atragere a atenției. Explicați copiilor ce doriți de la ei!
3. Stabiliți reguli clare pentru comportamentele de obținere a unui anumit lucru sau a ajutorului.
4. Asigurați-vă că aveți un sistem de recompensare eficient pentru a reduce comportamentele de evitare a sarcinilor.

5. Oferiți copiilor ajutor sau reduceți dificultatea sarcinilor pentru copiii care au tulburări de învățare. Adaptați cerințele în funcție de particularitățile fiecărui copil!
6. Oferiți exemple de comportamente alternative pozitive care pot înlocui un comportament problemă – ex: cer un obiect vs. smulg un obiect, cer ajutor vs. devin furios și rup caietul sau îl arunc;
7. Redirecționați unele comportamente inadecvate, atrăgând atenția copiilor asupra unui alt stimul sau activități care ar putea să fie mai interesante decât comportamentul problemă.

Cheia succesului în domeniul managementului comportamentului elevilor este, întâi de toate, să ajungi să-ți cunoști copiii. Trebuie să afli ce îi face să funcționeze; ascultă-i! Cu toții știm că fiecare elev învață într-un mod unic și individual așadar, o abordare super strictă poate să funcționeze perfect pentru unii, iar pentru alții mai puțin.

Bibliografie:

Iucu, Romița, Managementul și gestiunea clasei de elevi, Editura Polirom, Iași, 2001

https://www.kinderpedia.co/ro/invatare-activa-metode.html?format=html

http://cdip.upg-ploiesti.ro/wp-content/uploads/2019/11/Metode-activ-participative.pdf

https://www.scribd.com/document/433330570/Managementul-comportamentului-docx

https://www.researchgate.net/publication/312531946_Management_comportamental_in_clasa_de_elevi

https://www.weareteachers.com/classroom-management-techniques/

EDUCAȚIA OUTDOOR LA NIVEL PREȘCOLAR

PROF. ÎNV. PREȘC. HUSARIU ANDREEA ROXANA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 25, IAȘI

Activităţile outdoor „*vizează explorarea posibilităţilor de utilizare a aerului liber şi a cadrului natural ca spaţiu de învăţare şi formarea unor deprinderi pentru a lucra tematic, folosind acest spaţiu într-un mod interdisciplinar*”. Activităţile outdoor care se desfăşoară cu preşcolarii pot fi organizate sub formă de: ateliere de creaţie, activităţi sportive, excursii, jocuri diverse, acţiuni practic-gospodăreşti etc.

Mişcarea fizică ajută la dezvoltarea psihică a copilului, previne labilitatea emoţională, modelează temperamentul şi atitudinile. Unii specialişti ai domeniului apreciază că: „*educaţia fizică este fiziologică prin natura exerciţiilor sale, pedagogică prin metodă, biologică prin efectele sale şi socială prin organizare şi activitate, în centrul căreia stă omul*”. Educaţia outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura – protecţia mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea masivă a produs un efect nociv asupra mediului si prin faptul ca oamenii nu constientizează impactul pe care acţiunile lor non-ecologice le au asupra mediului – educaţia outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor si comportamentelor faţă de mediu.

Educaţia outdoor reprezintă o puternică sursă de experienţe de învăţare – un mediu relaxant, liber, fără constrângerile pe care le impun „cei 4 pereți ai unei săli de clasă” poate oferi copiilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspiraţional si de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relaţie puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc. Educaţia outdoor facilitează procesul de învăţare al copiilor care întâmpină dificultăţi în acest sens – cum spuneam mai sus, educaţia outdoor oferă un climat diferit de învăţare ce permite copiilor care în mod uzual întâmpină dificultăţi de învăţare si au un nivel scăzut de performanţă şcolară, să devină mai motivaţi, cu mult mai capabili: dezvoltare personală atât al celor care o aplică, cât mai ales al copiilor; dezvoltarea spiritului de echipă – conexiunea între copii, copii-educatoare duce la creşterea gradului de participare activă, creşterea cetăţeniei active în rândul ambelor categorii.

Un aspect important al educaţiei outdoor este acela că poate contribui la creşterea nivelului de bunăstare al indivizilor pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există şi o serie de nevoi la care educaţia outdoor poate răspunde şi anume: nevoia de a fi respectat, inclus social, de a fi activ şi responsabil, nevoia de a te simţi în siguranţă. Nevoia de a se simți respectat-derularea de diferite activități în aer liber încurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți băgat în seamă și va simți că deciziile sale contează pentru ceilalți, copiii pot fi consultați cu privire la diferite jocuri sau activități.

Nevoia de a fi responsabil - activitățile outdoor permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini (educația outdoor este printre altele o formă de învățare organizată și structurată, astfel că educatoarea trebuie să aibă în vedere implicarea tuturor copiilor în activitățile propuse

Nevoia de a fi activ - implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, nu va aduce decât beneficii dezvoltarii fizice, psihice ale copilui. Jocul este o caracteristică principală a copilăriei, de aceea este important ca preșcolarii să fie stimulați în mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod activ.

Integrarea educației outdoor în curricula școlară reprezintă în prezent un aspect important în asigurarea dezvoltării personale și profesionale a copilului, mai ales pentru că contextul actual este caracterizat de lipsa interesul și motivației spre învățare ale copiilor, accentuarea gradului de neimplicare în viața școlară, existența unor preocupări care afectează negativ comportamentul copilului, lipsa respectului pentru școală ca instituție, pentru profesor, familie. După cum am arătat anterior, educația outdoor împrospătează mediul academic, oferă oportunităţi interactive de învățare, care dacă sunt implementate corect duc la minimizarea aspectelor negative existente în actualul sistem educațional.

Exemple de activităţi outdoor:

SĂ DUCEM BALONUL - se vor forma două sau mai multe echipe. Fiecare echipă se va aşeza în cerc. Li se vor da câte un ghem de sfoară foarte lung. Participanţii îl vor arunca de la unul la altul. Odată formată reţeaua, se va aşeza un

balon în centru pe care aceştia trebuie să -l ducă pe o anumită distanţă (ex.: 10 m). Se vor organiza trei runde şi evident, va fi o echipă câştigătoare. Alternativ se poate organiza cu o farfurie şi un ou, taskul fiind acelaşi.

Obiective: lucru în echipă, competiţie, sincronizare, consolidare relaţii între oameni, dinamism.

PERFECT TEAM- este un joc provocator în care trebuie să se caute soluţii. Se vor face două echipe. Singura soluţie este aceea în care ei vor funcţiona ca o echipă. Toţi participanţii vor fi legaţi la ochi şi se vor ţine de mână. Vor avea de parcurs împreună traseu foarte complicat. Lungimea traseului va fi de aproximativ 100 m pentru o echipă de 10-12 persoane. Este un joc care are şi o soluţie.

Obiective: creşterea încrederii, sincronizare, identificare potenţiali lideri, orientarea către soluţii, orientare către distribuirea sarcinilor, consolidare relaţii între oameni, spirit de echipă, lucrul în echipă.

DETECTIVII NATURII - este o activitate dinamică în care învăţarea prin descoperirte este la ea acasă. Sunt necesare lupe pentru cercetare şi multă voie bună.

Copiii vor ieşi în curtea grădiniţei înarmaţi cu lupe şi vor avea la îndemână un panou (carton) pe care vor nota observaţiile. Vor observa cu lupele insecte, solul, plante.

PĂSĂRILE FURIOASE - este un joc foarte distractiv, care implică domeniul estetic (desen) şi domeniul psiho-motric. Copiii primesc cretă colorată cu care vor desena pe asfalt diferite feţe, fie la cererea educatoarei, fie vor reproduce emoţia, starea de spirit pe care o trăiesc în acel moment. Pot de asemenea să deseneze faţa pe care au avut-o când au fost supăraţi. Vor umple apoi baloane cu apă şi vor arunca la ţinţă pentru a spăla supărarea sau orice altă emoţie. Vor arunca baloane cu apă până vor spăla de tot desenele.

CULORI AMESTECATE - o activitate este cu atât mai interesantă cu cât se bazează pe acţiuni care de regulă sunt interzise copiilor de către părinţi. Acasă nu li se prea permite să se joace cu acuarele şi cu apă. La grădiniţă rar li se permite să amestece la întâmplare acuarelele. De aceea o activitate outdoor în care li se permit aceste lucruri nu poate fi decât benefică. Copiii primesc foi de carton pe care vor picta cu acuarele linii în duct continuu curbe sau frânte cu cât mai multe culori. Foile vor fi aşezate pe asfalt, iar copiii vor ţinti foile cu baloane cu apă astfel încât culorile să fuzioneze între ele. Foile se lasă la uscat, iar copiii vor căuta să identifice forme în amestecul de culori. Se poate realiza şi cu carioci, dar trebuie să fie de foarte bună calitate, de preferat speciale.

LA TINTA! - În curtea grădiniței, pe o bancă se construiesc piramide din pahare de unică folosință pe care sunt scrise diferite cifre. Cu diferite obiecte: mingi de tenis, săgeți cu ventuze, bile de popice, copiii trebuie să doboare paharele. Pe un panou, fiecare copil va nota cu diferite simboluri punctele doborâte. La final punctele vor fi centralizate și se va desemna echipa câștigătoare.

NUMERE ÎN NATURA - În curtea grădiniței vor fi ascunse pentru fiecare echipa câte 10 mere (ouă, pere etc.) pe care vor fi scrise cifrele de la 1 la 10. Copiii vor trebui să găsească fructele (elementele ascunse) și să formeze șirul numeric. Echipa care reușește să rezolve sarcina cel mai repede va fi desemnată câștigătoare.

MICII GRĂDINARI - este o activitate outdoor de educaţie ecologică în care copiii contribuie direct la îmbunătăţirea calităţii aerului, la înfrumuseţarea spaţiului verde al grădiniţei conştientizând, astfel importanţa acestuia pentru viaţa pe Pământ. Muncile pe care le vor executa copiii trebuie să fie adaptate la nivelul lor de dezvoltare psiho-fizică şi trebuie să fie precedate de un serios instructaj de protecţia muncii. Scopul acestui gen de activităţi este de ai responsabiliza pe copii faţă de calitatea mediului, de a preţui munca şi de a conştientiza valoarea muncii.

SĂ NE SALVĂM ÎMPREUNĂ - jucătorii alcătuiesc un grup de călători prin junglă, capturat de canibali. Toţi călătorii, stând în picioare şi lipiţi strâns unul de altul, au fost legaţi cu o funie ca să nu scape. Totuşi, nu sunt paznici, iar dacă grupul reuşeşte să se deplaseze pachet, până în alt loc, va găsi acolo ajutor şi călătorii vor scăpa din cazanul canibalilor.

Obiective: sincronizare, lucrul în echipă, recunoaşterea meritelor în cadrul echipei, apropiere fizică, consolidarea relaţiilor dintre participanţi, competiţie, distracţie.

Bibliografie:

1. Popescu, F., 2014, *Activitățile de tip outdoor- modalități de integrare în curriculum preșcolar* ,R.Î.P. nr.1-2/2014, p. 27-29;
2. Stamenovski, C., 2014, *Educația outdoor în grădiniță*, R.Î.P. nr.3-4, p. 32;
3. Șerban, G., 2014, *Un tip de educație nonformală: outdoor education- resurse teoretice pentru predare-învățare în activitățile outdoor*, R.Î.P nr. 1-2, p. 21-26;.

ROLUL POVEŞTILOR ÎN DEZVOLTAREA COPIILOR

Propunători : Prof. Înv. Primar Coroi Manuela Irina

Școala Gimnazială nr 169 sector 6 București

Mi-ar plăcea să ne reamintim vremurile copilăriei noastre, cu basme şi poveşti nemuritoare, spuse cu drag de cei mari , care , intrând în pielea fiecărui personaj , ne făceau pe noi, cei de atunci, să putem înţelege mesajul transmis. Atenţi la replici şi succesiunea firului narativ, poveştile de altădată ne sunt familiare şi acum, după trecerea timpului, şi le recunoaştem aportul în educaţia noastră.

Este foarte important ca primii ,, povestitori ,, să fie părinţii , deoarece mesajul transmis copilului ajunge prin cel în care el are încredre . Poveştile joacă şi un rol foarte important, în consolidarea relaţiei părinte-copil. Momentul povestirii este practic un joc în care atât copilul, cât şi părintele, experimentează aceleaşi stări, aceleaşi trăiri, este un timp petrecut împreună în care copilul se simte în siguranţă, se simte iubit, protejat.

Poveştile sunt lecţii morale ajutându-i pe copii să facă diferenţa între minciună şi adevăr, între laşitate şi curaj, îi învaţă care sunt calităţile şi care sunt defectele cele mai întâlnite ale oamenilor. Trăind alături de personajul preferat întâmplările basmului, copilul învaţă despre lumea din jur, fără să fie el însuşi pus în situaţii periculoase sau dificile.

Copilul îşi poate însuşi propriile principii morale, necesare în ghidarea acţiunilor (bine-rău, adevăr-minciună, dreptate-nedreptate). Poveştile citite, fie de ceilalţi, sunt un important stimul pentru creativitate, copilul se vede forţat să îşi stimuleze lumea fantasmatică, pentru a avea imagini vizuale ale celor povestite. Tot astfel este stimulată atenţia prin nevoia de a urmări firul naraţiunii, memoria necesară în reproducerea ulterioară a poveştii şi, nu în ultimul rând, empatia.

Copiii trăiesc într-o stare constantă de dependenţă. Au nevoi urgente şi emoţii puternice. Sunt mereu temători că nevoile lor vor rămâne nesatisfăcute şi le este frică de nevoile pe care le proiectează în exterior. Poveştile oferă copiilor reprezentări pentru fricile lor cele mai teribile şi mai ascunse şi le ilustrează propriile asteptări, atât ideale cât şi idealizate.

Copiilor adeseori le place să asculte poveşti seara înainte de a merge la culcare. Mai mult de atât, cadrul multor povesti este o pădure, întunecata, ce recreeaza obscuritatea dormitorului şi întunericul somnului.

Întalnirile din poveşti, multe dintre ele înspăimântătoare, sunt întâlnirile cu fantasmele şi visele ce sunt la lucru în evenimentele zilei şi produc conexiuni imprevizibile şi noi.

Poveştile oferă ipoteze de simbolizare care pot fi folosite în moduri diferite de fiecare copil. Dorinţa de a asculta aceeaşi poveste încă şi încă o dată poate să reflecte persistenţa stării emoţionale fundamentale a copilului ce îl determină să aleagă o anume poveste. Pe de altă parte mai poate arăta cum că el parcurge constant şi cu mare atenţie şi re-lucrează propriile fantasme. Dacă acest lucru este adevărat, atunci povestea nu este niciodată aceeaşi: la fiecare ascultare este percepută în mod diferit.

Multe poveşti au o morală la sfârşitul lor, de care te poţi folosi pentru a-ţi educa corect copilul, reprezintă un instrument la îndemână de educaţie şi disciplinare. Poveştile nu trebuie niciodată înlocuite cu televizorul, desenele animate sau calculatorul.

Dezvoltarea abilităților de literație – cale către o învățare de succes

Prof. înv. primar Atomei Mihaela

Școala Gimnazială Homocea, jud. Vrancea

„Toată viața și toată societatea, laolaltă cu toată cultura, sunt o chestiune de comunicare”.

(Constantin Noica)

În epoca modernă, performanţa profesională şi socială, dar şi satisfacţiile personale nu ţin doar de acumularea unor anumite abilităţi specifice unui domeniu, ci şi de dezvoltarea unor competenţe utile în orice context, un exemplu concludent fiind competenţele de literaţie. În ultimii ani, specialiştii în ştiinţele educaţiei au ajuns la concluzia că impactul acestora asupra parcursului unei persoane este semnificativ. Copiii cu competenţe de literaţie dezvoltate au un potenţial mai mare de evoluţie, atât la vârsta şcolară, cât şi mai târziu.

A existat o redefinire a termenului în ultima vreme, pe măsură ce lumea și societatea s-a schimbat și se așteaptă mai mult în comunitate, la locul de muncă și în alte părți. În ultima vreme se vorbește tot mai mult despre literație, acea abilitate de a identifica, înțelege, exprima și crea concepte, sentimente, opinii atât verbal cât și în scris sau altfel spus capacitatea de a comunica și a stabilii conexiuni cu alte persoane. Concret – alfabetizarea este etapa când un elev învață să citească și să scrie, iar literația este capacitatea care permite utilizarea abilităților din perioada alfabetizării, anume: relaționarea cu un text, înțelegerea acestuia, interpretarea, crearea de noi opinii și contexte având la bază un text lecturat din domenii diferite, folosind materiale diverse (scrise, audio, digitale). însă înțelegerea semnificației alfabetizării depășește cu mult definiția acesteia.

Ca adult, fără abilități de alfabetizare, nu poți obține locurile de muncă pe care le dorești, iar navigarea în viața de zi cu zi poate fi dificilă – de la utilizarea internetului, până la completarea formularelor sau înțelegerea instrucțiunilor de pe medicamente sau semne rutiere, dacă ai copii, este greu să le susții învățarea și astfel ciclul continuă.

Experiența didactică mi-a dat prilejul să adaptez/ recreez tehnici care au dovedit impact în dezvoltarea literației, pentru că prin folosirea acestora în mod frecvent, elevii vorbesc mai clar, înțeleg cu mai multă rapiditate un text, rezolvă sarcinile mai rapid și mai ușor, rezolvă corect sarcinile de lucru și rezultatele școlare au devenit mai bune.

Exemple practice care susțin literația – aplicații utile pentru ciclul primar

Învățământul primar reprezintă o etapă fundamentală în formarea și dezvoltarea competențelor de literație ale copiilor. Literația, în sensul său larg, nu se rezumă doar la capacitatea de a citi și scrie, ci include și înțelegerea și interpretarea textelor, capacitatea de a comunica eficient în scris și oral, precum și abilitatea de a evalua critic informațiile. Dezvoltarea acestor competențe începe în clasele primare și joacă un rol crucial în pregătirea elevilor pentru succesul lor în viață.

Una dintre cele mai importante aspecte ale dezvoltării competențelor de literație în învățământul primar este ***crearea unei atmosfere propice în clasă,*** care să stimuleze interesul

și dorința copiilor de a citi și scrie. De exemplu, pot fi folosite *povești, jocuri de rol, proiecte tematice și tehnologii* moderne pentru a-i implica pe elevi și pentru a le dezvolta abilitățile de lectură și scriere în mod plăcut și eficient:

- **Cluburile de lectură:** Elevii pot fi încurajați să participe la cluburi de lectură în care să discute cărți preferate sau să descopere împreună noi titluri.
- **Proiecte de scriere creativă:** Profesorii pot organiza sesiuni de scriere creativă în care elevii să-și folosească imaginația pentru a crea povești, poezii sau eseuri.
- **Teatru și dramatizări:** Elevii pot fi implicați în activități de dramatizare a poveștilor sau a scenariilor proprii, ceea ce îi va ajuta să-și dezvolte abilitățile de exprimare orală și înțelegere a textului.

O altă componentă esențială a dezvoltării competențelor de literație în școala primară este acordarea unei atenții deosebite ***abilității de a citi fluent și de a înțelege textele*.** Pentru a atinge acest obiectiv, este important ca elevii să aibă acces la o varietate de materiale de lectură adecvate nivelului lor de dezvoltare și intereselor lor. Bibliotecile școlare și clasele de lectură ar trebui să ofere o gamă diversificată de cărți, reviste, articole și alte resurse care să le permită elevilor să exploreze diferite genuri literare și să-și dezvolte gustul pentru lectură.

De asemenea, învățământul primar ar trebui să se concentreze pe ***dezvoltarea abilităților de scriere ale elevilor***. Prin practica scrisului creativ, a compunerilor și a jurnalelor, elevii își pot îmbunătăți exprimarea și capacitatea de a-și transmite gândurile și ideile în mod clar și coerent. Pe lângă dezvoltarea abilităților de citire și scriere, învățământul primar ar trebui să promoveze și alte aspecte ale literației, cum ar fi ***competențele de gândire critică și analitică***. Elevii ar trebui să fie încurajați să pună întrebări, să exploreze diverse perspective și să-și exprime propriile opinii în legătură cu textele pe care le citesc. De asemenea, ar trebui să li se ofere ocazii să învețe să identifice și să evalueze sursele de informații, să analizeze mesajele media și să dezvolte abilități de argumentare și persuasiune.

Așadar, dezvoltarea competențelor de literație în învățământul primar este un proces complex și crucial pentru formarea unei baze solide pentru succesul academic și personal al elevilor. Prin crearea unui mediu stimulativ și prin utilizarea unor metodologii variate, precum și prin acordarea unei atenții deosebite abilităților de citire, scriere și gândire critică, școlile pot contribui semnificativ la formarea unei generații de indivizi alfabetizați și autonomi din punct de vedere intelectual, pentru că literația înseamnă mai mult decât citirea, scrierea și calculul.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Barton, D., 2006, Alfabetizarea: o introducere în ecologia limbii scrise*
2. *Ong, W. J. Ong, 1982, Oralitatea și literația: tehnologizarea cuvântului*

Școala Smart: Educația Viitorului, Azi

Prof. Costin Nina – Cătălina
Liceul Teoretic „Anghel Saligny”
Loc. Cernavoda, Jud. Constanța

Trăim într-o eră definită de progresul tehnologic accelerat, unde digitalizarea pătrunde în fiecare fibră a existenței noastre. Într-un astfel de context, sistemul educațional, fundamentul societății, nu poate rămâne static. Conceptul de **Școală Smart** transcende simpla integrare a gadget-urilor în sălile de clasă; el reprezintă o transformare holistică a procesului de învățare, o recalibrare a priorităților pedagogice și o adaptare profundă la cerințele unei lumi interconectate și dinamice. Acest articol explorează dimensiunile unei Școli Smart, beneficiile inerente și provocările ce trebuie depășite pentru a construi viitorul educației.

O Școală Smart nu este doar o clădire dotată cu echipamente de ultimă generație. Este, în esență, un ecosistem educațional flexibil și adaptabil, unde **tehnologia devine un catalizator pentru o pedagogie inovatoare**. Aceasta presupune o infrastructură digitală robustă, incluzând:

- Rețele Wi-Fi de mare viteză, accesibile în toate spațiile școlii, de la sălile de clasă la zonele comune și biblioteci. Aceasta asigură o fluiditate a informației și o colaborare constantă.
- Dispozitive Digitale Individuale și Comune: De la tablete și laptopuri personale pentru elevi și profesori, la table interactive cu funcții avansate, ecrane smart și videoproiectoare, toate integrate într-un sistem coerent.
- Laboratoarele Viitorului: Dotarea laboratoarelor de științe, tehnologie, inginerie și matematică (STEM) cu echipamente de ultimă generație, precum imprimante 3D, roboți programabili, kituri de realitate virtuală (VR) și augmentată (AR), care transformă învățarea teoretică în experiențe practice și imersive.
- Sisteme de Management al Clădirii (BMS): Integrarea inteligentă a iluminatului, climatizării și sistemelor de securitate, nu doar pentru eficiență energetică, ci și pentru a crea un mediu optim de învățare, adaptabil nevoilor specifice ale elevilor și activităților didactice.

Aceste elemente fundamentale transformă spațiul fizic într-un mediu interactiv, stimulant și personalizabil, depășind rigiditatea tradițională a claselor.

Miezul conceptului de Școală Smart rezidă în modificarea fundamentală a procesului pedagogic. Tehnologia nu este un scop în sine, ci un mijloc prin care se atinge o învățare mai profundă, mai relevantă și mai centrată pe elev.

- **Platforme de Învățare Adaptativă (LMS):** Utilizarea extinsă a sistemelor de management al învățării, cum ar fi Moodle, Google Classroom sau Microsoft Teams, permite accesul la resurse educaționale digitale variate – manuale electronice, simulări interactive, videoclipuri explicative, jocuri educaționale. Aceste platforme facilitează, de asemenea, distribuirea și colectarea temelor, evaluarea automată a unor exerciții și un feedback rapid, esențial pentru progresul elevilor.
- **Personalizarea Învățării (Adaptive Learning):** Algoritmii inteligenți încorporați în platformele moderne pot analiza stilul de învățare al fiecărui elev, identificând punctele forte și lacunele. Pe baza acestor date, sistemul poate recomanda resurse suplimentare, exerciții de recuperare sau provocări avansate, adaptând ritmul și dificultatea conținutului la nevoile individuale. Această abordare maximizează potențialul fiecărui elev.
- **Învățarea prin Proiecte (PBL) și Colaborativă:** Tehnologia încurajează proiectele de grup, indiferent de locația fizică a membrilor echipei. Instrumente de colaborare online (suite Office 365, Google Workspace, Miro) facilitează munca în echipă, partajarea ideilor și dezvoltarea abilităților de comunicare, esențiale în orice domeniu profesional.

- **Realitate Virtuală și Realitate Augmentată (VR/AR):** Aceste tehnologii imersive transformă învățarea abstractă în experiențe concrete. Elevii pot explora sistemul solar, pot vizita situri arheologice antice, pot diseca un organ virtual sau pot experimenta fenomene fizice complexe, totul într-un mediu sigur și controlat.
- **Gamificarea (Gamification):** Integrarea elementelor de joc în procesul educațional (puncte, insigne, clasamente, provocări) crește implicarea, motivația și persistența elevilor, transformând învățarea într-o experiență mai plăcută și mai competitivă (în sens pozitiv).

Implementarea unui model de Școală Smart generează avantaje semnificative pentru toate părțile implicate:

- **Pentru Elevi:**
    - **Motivație și Angajament Sporit:** Interacțiunea cu tehnologia face învățarea mai dinamică și mai relevantă pentru lumea lor.
    - **Dezvoltarea Competențelor Secolului XXI:** Accentul se mută de la memorare la gândire critică, rezolvare de probleme, creativitate, colaborare și alfabetizare digitală – competențe esențiale pentru viitorul lor profesional.
    - **Învățare Autonomă și Personalizată:** Elevii își pot gestiona propriul ritm de învățare, își pot accesa resursele oriunde și oricând, dezvoltând o atitudine proactivă.
- **Pentru Profesori:**
    - **Diversificarea Metodelor de Predare:** Accesul la o multitudine de resurse digitale și instrumente interactive permite adaptarea lecțiilor la diverse stiluri de învățare.
    - **Eficiență Administrativă:** Automatizarea unor sarcini repetitive (evaluări, gestionarea temelor) eliberează timp prețios pe care profesorii îl pot dedica interacțiunii directe cu elevii și dezvoltării profesionale.
    - **Monitorizare Detaliată a Progresului:** Platformele digitale oferă date analitice despre performanța elevilor, permițând profesorilor să identifice rapid nevoile de sprijin sau de provocare suplimentară.
- **Pentru Părinți:**
    - **Transparență și Implicare:** Platformele digitale oferă părinților acces în timp real la progresul academic al copiilor, la absențe, note și comunicarea cu profesorii, facilitând o implicare mai activă în parcursul educațional.
    - **Ușurința Comunicării:** Canalele de comunicare digitale simplifică interacțiunea cu școala, eliminând barierele geografice sau de timp.
- **Pentru Sistemul Educațional și Societate:**
    - **Pregătirea Forței de Muncă a Viitorului:** O Școală Smart formează absolvenți echipați cu abilitățile și cunoștințele necesare pentru a naviga și a inova într-o economie digitală.
    - **Reducerea Decalajului Digital:** Asigurarea accesului egal la tehnologie și educație digitală contribuie la reducerea disparităților sociale.
    - **Inovare și Adaptabilitate:** Sistemul educațional devine mai agil și mai capabil să răspundă rapid la schimbările socio-economice și tehnologice.

Implementarea conceptului de Școală Smart nu este un proces lipsit de obstacole. Principalele provocări includ:

- **Finanțarea:** Achiziționarea și mentenanța unei infrastructuri tehnologice performante necesită investiții substanțiale.

- **Formarea Continuă a Cadrelor Didactice:** Este esențială o pregătire adecvată a profesorilor pentru a utiliza eficient tehnologia și pentru a adopta noi metodologii pedagogice. Fără o pedagogie digitală bine pusă la punct, tehnologia riscă să rămână subutilizată.
- **Securitatea Cibernetică și Protecția Datelor:** Asigurarea unui mediu online sigur pentru elevi și protejarea datelor personale sunt aspecte critice.
- **Echitatea Accesului:** Necesitatea de a asigura că toți elevii, indiferent de mediul socio-economic, au acces egal la resursele și tehnologia oferite de Școala Smart.
- **Relevanța și Calitatea Conținutului Digital:** Dezvoltarea de resurse educaționale digitale de înaltă calitate, aliniate la curriculum și nevoilor elevilor.

Pentru a depăși aceste provocări, este necesară o **strategie națională coerentă**, care să implice colaborarea între guverne, instituții educaționale, sectorul privat și comunitatea. Aceasta include:

- **Politici Publice de Sprijin:** Alocarea de fonduri, programe de digitalizare și reglementări care să încurajeze inovația.
- **Parteneriate Public-Private:** Colaborarea cu companii de tehnologie pentru a asigura echipamente, software și expertiză.
- **Centre de Excelență și Practici Bune:** Crearea de modele de Școli Smart care să servească drept exemple și surse de inspirație.
- **Cercetare și Inovație:** Investiții în cercetarea pedagogică pentru a înțelege mai bine cum tehnologia poate optimiza procesul de învățare.

Concluzie: O Viziune Pentru O Educație Sustenabilă

Școala Smart nu este doar o tendință, ci o necesitate imperativă în contextul evoluției societale. Ea reprezintă promisiunea unei educații care nu doar transmite informații, ci cultivă competențe, stimulează creativitatea și pregătește indivizi capabili să prospere într-o lume în continuă schimbare. Prin investiții inteligente, formare continuă și o viziune strategică, putem transforma școlile de azi în adevărate centre de inovare, unde fiecare elev își poate atinge potențialul maxim, contribuind la construirea unui viitor mai bun și mai prosper. Viitorul educației este digital, adaptativ și, mai presus de toate, inteligent.

IMPORTANȚA CELOR ȘAPTE ANI DE ACASĂ

PROF.ED.TIMPURIE, GRIGORE MĂDĂLINA GABRIELA

G.P.P. NR.5, MIZIL, PRAHOVA

Schimbări ale potențialului educativ al familiei s-au produs continuu, în funcție de schimbările economice, culturale, politice și sociale. Aceste schimbări se constată, în special la copiii care încep un ciclu de educație institutionalizată.

Preșcolarul mic, la intrarea în grădiniță, are de înfruntat dificultatea integrării într-un colectiv mare, diferit de cel familial, trebuie să învețe să acționeze alături de parteneri de aceeași vârstă și să țină seama de indicațiile educatoarei. Părinții trebuie să cunoască, să devină conștienți de influența pe care o exercită prezența lor în viața copilului, să fie convinși că educația ce trebuie dată copilului, pentru societatea actuală, este diferită de cea precedentă, că societatea viitoare va fi diferită de cea actuală, iar copilul trebuie pregătit corespunzător, și baza educației copilului depinde de ei.

Problemele existente în viața de familie sunt numeroase și complexe, de la lipsa banilor, atmosfera tensionată ce ajunge până la violență și până la situații critice generate de nivelul cultural și de educația scăzut a părinților.Toate acestea conduc la probleme grave de educație și dezvoltare ale copiilor, aceștia, de cele mai multe ori, reproducând fidel astfel de comportamente ,,normale,,

La vârsta preșcolara, și chiar mai devreme, când se pun bazele caracterului copilului, când începe să se definească profilul său moral, când i se formează atitudinea față de oameni, de semeni, față de lumea înconjurătoare, este important să-l învățăm cum să-i respecte și să-i iubească pe ceilalți, aceasta având repercursiuni pe termen lung, însumând educația ,,celor șapte ani de acasă,, de mai târziu. Greșesc enorm acei părinți care le interzic copiilor să nu se ,,atingă de anumite obiecte,,din casă sub pretextul că le stică, că le sparge etc.

Tendința copilului de a apuca, de a desface piesele unei jucării, de a pipăi, de a le privi de aproape, chiar de a le izbi pentru a vedea dacă se sparg sau nu, nu trebuie oprită. Un copil sănătos, bine alimentat și crescut în condiții igienice bune, manifestă un activism si-un interes ce trebuie stimulat, dar și supraveghet și îndrumat. Curiozitatea acută, de a cerceta tot ce-l înconjoară trebuie încurajată mereu. Aceasta reprezintă baza, spiritul de observație de mai târziu, a extinderii câmpului perceptiv, a capacității de a analiza, de a compara etc.

În scopul formării personalității copilului și găsirii celor mai bune metode de educație pentru formarea lui viitoare, pentru a pune baza unei educații solide, s-au organizat întâlniri cu specialiști, care au stabilit, în urma dezbaterilor, zece reguli pe care trebuie să le aibă în vedere, deopotrivă, părinții și educatorii în vederea educării acestora, prin propriul exemplu- să-ți iubești copilul, să-ți protejezi copilul, să fii bun exemplu pentru copilul tău, să te joci cu copilul tău, să lucrezi cu copilul tău, să lași copilul să dobândească singur experiențe de viață, chiar dacă suferă, să-i arăți copilului posibilitățile și limitele libertății umane, să-l înveți să fie ascultător, să aștepți de la copil numai aprecierile pe care le poate da, conform gradului de maturitate și propriei experiențe, să-i oferi copilului trăiri cu valoare de amintire (călătorii, excursii, vacanțe,serbări de familie, manifestări sportive).

Părinții trebuie convinși că o bună educație în familie, și nu numai, depinde de stilul de viață al acestora, iar măsurarea efectelor influențelor educative, în funcție de timpul acordat de părinți copilului, este o practică grreșită. Tonalitatea în care sunt purtate discuțiile, conținutul acestora, gesturile cotidiene, chiar și cele mai simple (salutul, formulele de adresare între membrii familiei), respectarea de cătrre adulți a unui

program zilnic, toate acestea alcătuiesc ambianța familială în care copilul este educat continuu, pentru că memoria sa vizuală este extrem de activă si-și pune amprenta marcant, asupra dezvoltării lui.

Întotdeauna ambianța, climatul de familie, prin elementele sale concrete, influențează, în raport cu natura sa, personalitatea copilului, punând astfel baza celor ,,șapte ani de acasă,,. Totuși, s-a constatat că , de cele mai multe ori, educația ar trbui să înceapă cu cei mari, care sub influența probemelor și a democrației prost înțeleasă, uită în ,,ieșirile,, lor de prezența copilului și comit abateri grave, uneori ireparabile din proastă obișnuimță.

Oricâte expectative și pretenții am avea, ca părinți,de la copiii noștri, să nu uităm nici o clipă că și ei, la rândul lor, au dorințe și așteptări...iar gândurile și comportamentul lor sunt oglinzile reale și ideale în care se poate regăsi familia.

BIBLIOGRAFIE

- Revista Învățământului Preșcolar, nr. 3-4, 2008 -,,Intercunoașterea și socializarea preșcolarilor pe parcursul grădiniței,,- Univ.,,1 Decembrie 1918,,, Conf.univ.dr.Eliusabeta Voiculescu, Alba Iulia
- Revista ,,Învățământul Preșcolar,,3-4/2005- ,, Mame și educatoare,,

Evaluarea școlară: sens, nuanță și responsabilitate

Prof. psihopedagog Becu Loredana Adina
C.Ș.E.I. ”P. Popescu Neveanu”-Timiș

Sistemele de notare prin **calificative** *„Foarte bine”, „Bine”, „Suficient”, „Insuficient”* și cel prin **note**, de la *1 la 10* au un rol esențial în procesul educațional, fiecare având importanța sa în funcție de vârsta elevilor, obiectivele evaluării și contextul în care sunt folosite. Ambele sisteme au **roluri complementare** Indiferent că folosim calificative sau note, ele trebuiesc folosite cu discernământ. Literatura de specialitate susține calificativele pentru învățământul primar. Acestea pun accentul formarea unor atitudini pozitive față de învățare, în timp ce notele sunt mai adecvate la elevii de gimnaziu și liceu, unde este nevoie de o evaluare mai detaliată și de o ierarhizare mai clară a cunoștințelor.

Cadrele didactice ar trebui să ofere o clarificare părinților privind asemănările și deosebirile dintre sistemul de calificative și cel de note pentru construirea unui parteneriat educațional autentic între școală și familie. Atunci când părinții înțeleg rolul, scopul și impactul fiecărui sistem, pot sprijini mai eficient copilul în procesul de învățare, fără să exercite presiuni nejustificate sau să interpreteze eronat rezultatele. Odată înțelese cele două sisteme, atât cadrele didactice, cât și părinții vor putea avea așteptări realiste ținând cont de etapa de dezvoltare a copilului, încurajându-i progresul, nu doar performanța, susținând copilul în mod constructiv.

Este nevoie de un sistem de evaluare, fie el prin note sau calificative, pentru că acesta oferă feedback elevilor, reflectă progresul și nivelul de învățare, ghidează intervenția profesorului, facilitează comunicarea cu părinții și sprijină deciziile în învățare și administrarea unui program remedial: observarea dificultăților de învățare, orientare școlară, promovare etc.

Există o serie de asemănări și deosebiri între cele două tipuri de sisteme de notare. Dacă ne-am opri asupra asemănărilor am constata că ambele sisteme de notare prin calificative sau note fac trimitere la competențele specifice disciplinei. Pe baza competențelor, cadrul didactic formulează obiectivele operaționale. În acțiunea de evaluare, educatorul, învățătorul și profesorul țin cont de aceste obiective care nu întâmplător se cer a fi formulate în verbe de acțiune, să fie măsurabile și observabile.

Obiectivele de evaluare sunt ”obiective care vizează performanțe (derivate din competențele disciplinei/disciplinelor, în cazul soclurilor de competențe sau al celor transversale) exprimate în termeni comportamentali (operaționalizate); derivate din obiectivele cadru şi de referință ale disciplinei/ disciplinelor.” (Potolea & Manolescu, 2005, p. 232)

Cadrul didactic verifică achizițiile elevilor apelând la diverse probe pentru care gândește o schemă de apreciere și de notare (pe bază de calificative sau note). Acesta vizează informațiile asimilate de elev, cantitativ și calitativ, sub formă de concepte, noțiuni, definiții, dar și modul în care elevul aplică aceste cunoștințe noi, abilități dobândite, modul în care rezolvă probleme, găsește soluții sau alternative la tema primită, deci, profesorul se raportează la conținutul predat. Raportarea cadrului didactic poate fi la lecția predată, la un capitol parcurs, la o unitate de conținut sau la materia parcursă de-a lungul unui semestru. ”Pentru aceasta cadrul didactic realizează analiza logică şi pedagogică a conținuturilor ce urmează a se preda, stabileşte ierarhia lor de la foarte important la mai puțin important şi neimportant.” (Potolea & Manolescu, 2005, p. 234) Cadrul didactic trebuie să armonizeze obiectivele cu conținuturile pentru că mai târziu în evaluare să le poată identifica, gestiona și nota.

Ambele presupun o muncă de organizare, proiectare și aplicare de probe, urmată de prelucrarea rezultatelor. Cadrul didactic gândește itemii ce se doresc a fi rezolvați de către elevi, stabilește descriptorii de performanță și baremele de notare. După aplicarea probei, cadrul didactic prelucrează rezultatele și notează. Ponderea rezultatelor obținute vor ajuta la proiectarea următorului moment. Indiferent că se raportează la calificative sau la note, cadrul didactic poate stabili în ce măsură predarea sa a fost eficientă, în ce măsură elevii au înțeles conținutul, ce poate fi îmbunătățit, care elev are nevoie de acțiuni de remediere, corectare, recuperare. ”Aprecierea școlară, ca atribuire a unei judecăți de valoare, se face prin apelul la anumite expresii verbale, fie prin folosirea unor simboluri.” (Cucoș, 2002, p. 391)

Deci, ambele sisteme de evaluare vin prin intermediul cadrului didactic să facă o apreciere asupra rezultatelor școlare pe baza unor judecăți de valoare.

Dacă ne raportăm la deosebirile dintre cele două sisteme de notare, prin **calificative** și prin **note** vom constata următoarele aspecte esențiale, care reflectă **caracteristici, scopuri și impacturi diferite** asupra procesului educațional. Fidelitatea este scăzută pentru calificative, ele desemnând ”un anumit grad al realizării”. (Cucoș, 2002, p. 392) Din acest motiv, în cazul sistemului de notare prin calificative este nevoie să fie atașați descriptorii de performanță. Fără descriptori un alt evaluator ar putea aprecia diferit performanța elevului, iar calificativul să fie diferit de cel al primului evaluator. Inclusiv validitatea poate avea de suferit în ce privește raportul dintre conținutul vizat și comportamentul măsurat.

Totuși pentru copiii din ciclul primar, sistemul de notare prin calificative este mai util acestea vizând mai mult competențele elevilor și în plus ”valoarea calificativelor poate fi conștientizată mai rapid de către copii.” (Cucoș, 2002, p. 392)

Fidelitatea în cadrul sistemului de notare cu note este crescută. Acesta face diferența între răspunsurile corect și clar formulate, punctează sau depunctează în funcție de situație răspunsul elevului. ”Notarea numerică face apel la cifre, fiecare simbolizând un anumit grad de reușită sau nereușită.” (Cucoș, 2002, p. 391)

Calificativele nu ajută dacă se dorește o ierarhizare și clasificare a elevilor. Această funcție este mult redusă, deci nu oferă o evaluare nuanțată.

Acordarea calificativelor încurajează elevii, stimulează cooperarea și munca în echipă**.**

Sistemul de notare prin calificative de cele mai multe ori a fost contestat de învățători și părinți. Motivul contestării fiind confuzia creată. Este greu de apreciat unde se situează copilul atunci când are un FB sau B sau S. ”O dificultate a evaluării prin calificative , din învățământul primar rezultă din faptul că limitele dintre calificative nu sunt bine stabilite, acestea creând în continuare, confuzii între elevi și părinți. (Bersan, 2016, p. 170)

Sistemul prin note situează clar elevul pe o scară de la 1 la 10. Acesta știe precis unde se află și cât efort trebuie să investească pentru a-și depăși nivelul actual. Inclusiv părinții s-au putut orienta pe această scală de valori.

Diferențele de scop și funcționalitate în cazul calificativelor țin de evaluarea formativă, bazată pe progres și încurajare, iar pentru note țin de evaluarea sumativă, bazată pe performață și clasificare.

Dacă ne raportăm din punct de vedere al impactului emoțional, calificativele încurajează autodepășirea, este mai puțin stresant spre deosebire de acordarea de note unde stresul este ridicat, miza crește, gradul de anxietate este mult crescut. Prima stimulează motivația internă, cea de a doua motivația externă

Din puncte de vedere pedagogic utilizarea calificativelor oferă feedback general, potrivit pentru evaluarea atitudinilor și deprinderilor de bază, iar notele oferă feedback precis, potrivit pentru ierarhizare, concursuri, examene.

Fiecare sistem are rolul său în funcție de obiectivele educaționale și de etapa de dezvoltare a elevilor. O combinare echilibrată a celor două sisteme, adaptată contextului și cronologiei de viață, poate duce la o evaluare mai completă și mai eficientă.

Notarea nu trebuie să fie percepută ca o etichetare, de aceea toți cei implicați în educația copiilor trebuie să înțeleagă procesul de evaluare contribuind la crearea unui mediu de învățare echilibrat, empatic și eficient.

Bibliografie

Bersan, O. (2016). *Teoria și metodologia evaluării.* Cluj-Napoca: Școala Ardeleană.

Cerghit, Ioan (2006). *Metode de învățământ*. Ediția a V-a, Editura Polirom, Iași.

Cucoș, Constantin (2008). *Pedagogie*. Editura Polirom, Iași.

Legea Educației Naționale nr. 1/2011 (actualizată)

Marinescu, Mariana (coord.) (2011). *Evaluarea în învățământul primar*. Editura Aramis, București

Potolea, D., & Manolescu, M. (2005). *Teoria şi practica evaluării educaţionale.* București: Ministerul Educaţiei şi Cercetării.

Radu, Ion (2000). *Evaluarea în procesul didactic*. Editura Didactică și Pedagogică, București.

VOLUNTAR ÎN ȘCOALA MEA

Prof. înv. primar Cârstoiu Daniela

Școala Gimnazială „Ilie Murgulescu” Vela, județul Dolj

În contextul școlar, voluntariatul joacă un rol crucial în dezvoltarea personală și socială a elevilor, oferindule oportunități de a se implica activ în viața comunității și de a contribui la îmbunătățirea mediului educațional. În România, voluntariatul în școlile gimnaziale a devenit din ce în ce mai popular, având un impact semnificativ asupra elevilor, profesorilor și comunității locale.

Activitățile de voluntariat din școli pot varia de la inițiative ecologice și caritabile la proiecte educaționale și culturale. Acestea sunt organizate de profesori, consilieri școlari și organizații non-guvernamentale, având drept scop dezvoltarea unor valori fundamentale precum responsabilitatea, solidaritatea și spiritul civic. Prin implicarea în astfel de activități, elevii își dezvoltă abilități esențiale pentru viață și învață importanța muncii în echipă și a implicării comunitare.

Importanța voluntariatului în școală

Voluntariatul nu este doar o activitate extracurriculară, ci și un proces educațional valoros care îi ajută pe elevi să înțeleagă mai bine societatea și să își dezvolte empatia și spiritul civic. Implicarea elevilor în activități de voluntariat contribuie la crearea unui mediu educațional mai armonios și stimulează colaborarea între colegi și profesori. De asemenea, voluntariatul poate îmbunătăți stima de sine a elevilor și le poate oferi un sentiment de împlinire personală.

Beneficiile voluntariatului pentru elevi

1. **Dezvoltarea abilităților sociale** – Participarea la activități de voluntariat îi ajută pe elevi să își îmbunătățească abilitățile de comunicare și colaborare.
2. **Creșterea sentimentului de responsabilitate și empatie** – Implicarea în activități caritabile îi ajută pe elevi să înțeleagă mai bine nevoile celor din jur.
3. **Oportunități de învățare prin experiență** – Voluntariatul oferă elevilor ocazia de a dobândi noi cunoștințe și competențe într-un mediu non-formal.
4. **Dezvoltarea unei atitudini proactive față de comunitate** – Elevii devin mai implicați și mai conștienți de problemele sociale și de mediu.
5. **Îmbunătățirea abilităților de leadership** – Coordonarea unor proiecte de voluntariat îi ajută pe elevi să își dezvolte capacitatea de organizare și luare a deciziilor.

Proiect specific de voluntariat: „Biblioteca vie”

1. Descrierea proiectului

„Biblioteca vie” este un proiect educațional și cultural desfășurat în școlile gimnaziale din România, având ca scop promovarea lecturii și a schimbului de idei printr-o abordare interactivă. În locul cărților tradiționale, „Biblioteca vie” oferă „cărți vii” – elevi, profesori sau membri ai comunității care împărtășesc povești personale, experiențe sau cunoștințe despre diferite subiecte.

Această inițiativă transformă lectura într-un proces viu, captivant și educativ, ajutând elevii să înțeleagă mai bine concepte abstracte, să dezvolte empatie și să își îmbunătățească abilitățile de comunicare.

2. Obiectivele proiectului

- Încurajarea lecturii și dezvoltarea interesului pentru cărți și povești.
- Crearea unui mediu de învățare interactiv, bazat pe dialog și schimb de idei.
- Dezvoltarea empatiei și a abilităților sociale ale elevilor prin ascultarea și relaterea de experiențe personale.
- Creșterea motivației elevilor de a participa la activități extracurriculare.
- Consolidarea relațiilor dintre elevi, profesori și membri ai comunității.

3. Modul de organizare

Proiectul „Biblioteca vie" se desfășoară în mai multe etape:

- **Selectarea „cărților vii"** – Elevii, profesorii sau invitați din comunitate sunt încurajați să participe în rolul de „cărți vii", împărtășindu-și poveștile.
- **Crearea unui catalog de „cărți"** – Fiecare participant își pregătește un rezumat al poveștii sau al subiectului pe care dorește să îl prezinte.
- **Stabilirea unui program de lectură** – Elevii pot alege o „carte vie" pe care doresc să o „citească" printr-un dialog interactiv.
- **Sesiuni de discuții** – Elevii interacționează cu „cărțile vii", pun întrebări și discută despre teme variate.
- **Reflecție și feedback** – Participanții sunt încurajați să împărtășească impresiile și lecțiile învățate.

4. Impactul proiectului

Proiectul „Biblioteca vie" are un impact profund asupra elevilor, profesorilor și comunității școlare. Prin această inițiativă, elevii învață într-un mod non-formal, ceea ce îi ajută să își dezvolte creativitatea, gândirea critică și abilitățile de comunicare.

- **Creșterea interesului pentru lectură** – Elevii devin mai curioși și mai deschiși către cărți și povești.
- **Îmbunătățirea încrederii în sine** – Expunerea la experiențe variate și interacțiunea cu persoane diverse îi ajută să devină mai siguri pe propriile lor opinii.
- **Dezvoltarea spiritului de echipă** – Elevii lucrează împreună pentru organizarea proiectului, ceea ce le dezvoltă cooperarea și empatia.
- **Îmbogățirea culturii generale** – Discuțiile cu „cărțile vii" le oferă acces la perspective noi și cunoștințe din domenii diverse.
- **Reducerea prejudecăților** – Elevii învață să își înțeleagă mai bine colegii și să își schimbe atitudinea față de diferențele culturale și sociale.

5. Concluzii

Proiectul „Biblioteca vie" este un exemplu concret de activitate de voluntariat care reușește să transforme educația într-un proces interactiv și captivant. Elevii nu doar că învață lucruri noi, dar își dezvoltă și abilități

esențiale pentru viață, precum empatia, ascultarea activă și gândirea critică. Acest proiect demonstrează că educația poate depăși limitele sălilor de clasă, creând un spațiu în care experiențele de viață devin o sursă valoroasă de învățare.

Prin astfel de inițiative, școala devine nu doar un loc de predare, ci și un spațiu al dialogului și al formării unor cetățeni activi și implicați în societate.

Bibliografie

1. Dinu, M.- *Voluntariatul în educație: Impact și beneficii*. Editura Didactică și Pedagogică, București, 2015
2. Ionescu, A.- *Educația prin voluntariat*. Editura Universitară, București, 2018
3. Popescu, C.- *Implicarea elevilor în activități extracurriculare*. Editura Polirom, Iași, 2020
4. Radu, V. - *Școala și comunitatea: O legătură prin voluntariat*. Editura Humanitas, București, 2017

Strategii inovative utilizate în procesul de predare-învățare-evaluare diferențiată la grădiniță

Profesor învăţământ preşcolar Calancea Alina-Gabriela
Grădiniţa cu Program Prelungit Nr.10 Huşi,Vaslui

Copiii cu Cerințe Educaționale Speciale (CES) sunt acei copii care au nevoie de sprijin suplimentar sau adaptări educaționale pentru a-și atinge potențialul maxim în procesul de învățare. Nevoile lor pot fi diverse și pot include dificultăți de învățare, dizabilități fizice, senzoriale sau intelectuale, tulburări de comportament, tulburări din spectrul autist (TSA) sau alte provocări.

Fiecare dintre noi, educatorii am avut sau avem în clasa noastră un copil cu cerinţe educaționale special…sau mai mulţi. A fost greu la început deoarece nu știam cum o să facem faţă provocării dar a trebuit să ne adaptăm. Au urmat cursuri de perfecţionare pe această temă, întâlniri cu psihologi de la care am învăţat câte ceva. Am învăţat să înţelegem pe cei mai diferiţi.

Astfel ca mai jos propunem o activitate pentru un copil cu ADHD.

Tema: Culorile și Emoțiile

Grupa: Preșcolari(4-5ani)

Durata: Aproximativ30-40deminute

Obiective:

- Recunoașterea și denumirea culorilor de bază
- Asocierea emoțiilor cu culorile
- Dezvoltarea atenției și a răbdării prin activități practice și de mișcare

1. Momentul de întâmpinare (5 minute):

- Salutul copiilor și cântecelul de bun venit
- Stabilirea regulilor: „Ridicăm mâna când vrem să vorbim”, „Facem liniște când ascultăm”
- Explicarea pe scurt a activităților de astăzi

2. Activitate de încălzire (5 minute):

- Joc de mișcare: „Fugi la culoare!” — Educatorul spune o culoare, iar copiii aleargă și ating un obiect din acea culoare.
- Pauză scurtă: Respirații adânci și 3 sărituri pe loc.

3. Activitatea principală (15 minute):

- **Povestea Culorilor:** Educatorul spune o scurtă poveste unde fiecare personaj reprezintă o culoare și o emoție (ex: Roșu – furie, Albastru – tristețe, Galben – bucurie).
- **Joc de asociere:** Se arată cartonașe colorate, iar copiii spun ce emoție simt când văd acea culoare.
- **Activitate practică:** Fiecare copil colorează o față zâmbitoare sau tristă cu culoarea care îi place.

4. Pauză activă (5 minute):

- „Dansul Culorilor”: Fiecare copil dansează când se arată culoarea preferată.

5. Concluzia și Feedback-ul (5 minute):

- Fiecare copil spune ce i-a plăcut cel mai mult.
- Recapitulare scurtă: Educatorul întreabă ce culori și emoții au învățat.
- Cântecel de rămas-bun și felicitări pentru participare.

Adaptări pentru ADHD:

- Instruire clară și pe pași mici
- Activități variate, cu multă mișcare
- Feedback pozitiv constant

- Folosirea unui cronometru vizual pentru a indica timpul rămas la fiecare activitate

În procesul de predare-învățare-evaluare diferențiată pentru copiii cu cerințe educaționale speciale (CES), strategiile inovative pun accent pe adaptabilitate, incluziune și sprijin personalizat.

Iată câteva metode eficiente:
- Învățarea multisenzorială (Metoda VAK — Vizual, Auditiv, Kinestezic)
- Învățarea bazată pe joc (Game-Based Learning)
- Sarcini structurate și rutine clare
- Învățarea personalizată cu ajutorul tehnologiei
- Grupuri de lucru flexibile și peer tutoring
- Metoda TEACCH (Treatment and Education of Autistic and Communication Handicapped Children)
- Strategii de autoreglare și relaxare
- Evaluare diferențiată și formativă

Aceste strategii creează un mediu incluziv și flexibil, oferind fiecărui copil șansa de a învăța în ritmul propriu.

Bibliografie:

1. Gherguţ, Alois – *Sinteze de psihopedagogie specială.* Ed. Polirom; Iaşi, 2005;
2. ORDIN Nr. 5574 din 7 octombrie 2011 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea serviciilor de sprijin educaţional pentru copiii, elevii şi tinerii cu cerinţe educaţionale speciale integraţi în învăţământul de masă;
3. ORDIN Nr.1985/Nr.1305/ Nr.5805 din 23.11.2016 privind aprobarea Metodologiei pentru evaluarea și intervenția integrată în vederea încadrării copiilor cu dizabilități în grad de handicap, a orientării școlare și profesionale a copiilor cu cerințe educaționale speciale, precum și în vederea abilitării și reabilitării copiilor cu dizabilități și/sau cerințe educaționale speciale;
4. Vrăjmaş . E., Introducere in educaţia cerinţelor speciale, Buc, Credis, 2004;

METODE ȘI TEHNICI DE PREDARE MODERNĂ ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ROMÂNĂ

PROF.VELI GIORGIANA PENTRONELA,

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.40 AUREL VLAICU, CONSTANȚA

În contextul educației moderne, predarea limbii române la gimnaziu și liceu presupune nu doar transmiterea de cunoștințe, ci și dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a competențelor de comunicare ale elevilor. Pentru a răspunde acestor cerințe, cadrele didactice trebuie să adopte metode și tehnici de predare moderne, centrate pe elev și pe învățarea activă. Aceste metode contribuie la creșterea interesului pentru disciplină, la implicarea activă a elevilor și la o mai bună înțelegere a conținuturilor.

1. Învățarea prin descoperire

Această metodă presupune ghidarea elevilor în identificarea de concepte, reguli sau sensuri, prin explorare individuală sau în grup. În cadrul orelor de limba română, poate fi aplicată prin analiza intuitivă a unui text literar sau nonliterar, prin formularea de ipoteze privind intenția autorului sau prin descoperirea regulilor gramaticale pornind de la exemple concrete.

2. Învățarea prin cooperare

Aceasta implică munca în echipe mici, în care fiecare elev are un rol clar și contribuie la realizarea unei sarcini comune. În cadrul orei de română, elevii pot lucra împreună pentru a realiza o prezentare despre o operă literară, pentru a crea o poveste colaborativă sau pentru a construi o hartă a personajelor dintr-un roman studiat.

3. Tehnici de învățare activă

Aceste tehnici pun accent pe implicarea activă a elevului în procesul de învățare. Printre cele mai utilizate în limba română se numără: jurnalul reflexiv (scrierea de impresii după lectură), cubul (analiza unui subiect din mai multe perspective), diagrama Venn (compararea a două personaje), fișa de autoevaluare sau tehnica 'știai că...'. Acestea stimulează reflecția, creativitatea și exprimarea personală.

4. Învățarea bazată pe proiecte

Această metodă presupune realizarea unei activități complexe, integrate, care implică documentare, selecție de informații, redactare și prezentare. Un exemplu de proiect la limba română poate fi crearea unei reviste literare, organizarea unui club de lectură sau realizarea unui blog de recenzii literare. Elevii învață să colaboreze, să-și asume responsabilități și să comunice eficient.

5. Utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC)

Resursele digitale moderne (platforme educaționale, aplicații de quiz, prezentări multimedia, podcasturi, etc.) pot transforma radical ora de limba română. Elevii pot crea conținut digital (afișe, videoprezentări, podcasturi literare), pot colabora online și pot învăța într-un mod interactiv. Utilizarea platformelor precum Google Classroom, Kahoot, Wordwall sau Padlet contribuie la diversificarea metodelor de predare.

Concluzii

Adoptarea metodelor și tehnicilor moderne de predare în cadrul orelor de limba română contribuie la transformarea procesului educativ într-unul mai atractiv, mai eficient și mai apropiat de nevoile actuale ale elevilor. Aceste abordări dezvoltă nu doar competențele lingvistice, ci și abilitățile de colaborare, gândirea critică și capacitatea de exprimare liberă. Profesorul devine un facilitator al învățării, iar elevul – un participant activ și implicat.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, I. (2006). Metode de învățământ. Ediția a V-a revăzută și adăugită. București: Editura Didactică și Pedagogică.

2. Cucoș, C. (2014). Pedagogie. Iași: Editura Polirom.

3. Radu, I. T. (2000). Didactica – Teorie și practică. București: Editura Didactică și Pedagogică.

4. Potolea, D., Toma, S., Neacșu, I. (2012). Pregătirea psihopedagogică. Ghid metodologic. București: Editura Universității din București.

5. Istrate, O. (2009). Tehnologia educației. Iași: Institutul European.

6. Cucos, C. (coord.). (2020). Inovație și creativitate în educație. Iași: Polirom.

7. Ministerul Educației. (2023). Ghid metodologic privind utilizarea tehnologiilor digitale în procesul de predare-învățare.

8. European Commission. (2022). Effective teaching practices for 21st-century skills development.

ȘCOALA SMART – EDUCAȚIA VIITORULUI ÎN PREZENT

AUTOR: PROF. ȘTEFAN FLORENȚA
INSTITUȚA: C.S.E.I. MĂICĂNEȘTI
JUDEȚUL: VRANCEA

„Cum ar fi dacă școala ar semăna mai mult cu lumea în care trăim?”

Aceasta este întrebarea care a stat la baza ideii de școală smart – o școală modernă, conectată la tehnologie și adaptată nevoilor reale ale elevilor din secolul XXI. Într-o perioadă în care totul evoluează rapid, și educația are nevoie să țină pasul. Haideți să vedem cum arată această transformare!

Ce este o școală smart?

O școală smart (din engleză „smart school”) este o școală care folosește tehnologia pentru a îmbunătăți procesul de învățare, dar și pentru a organiza mai eficient activitățile școlare. Nu este vorba doar despre computere sau tablete, ci despre o viziune nouă asupra învățării:

Predare interactivă
Evaluare digitală
Colaborare online
Acces la resurse educaționale variate
Comunicare eficientă între elevi, profesori și părinți

Cum funcționează?

Într-o școală smart, tehnologia este folosită ca un instrument, nu ca scop în sine. De exemplu:

- Profesorul explică o lecție de geografie folosind o hartă digitală interactivă, iar elevii pot explora virtual continentele.
- Teme și teste se dau și se corectează online, prin platforme ca Google Classroom, Edmodo sau Kahoot!.
- Elevii colaborează la proiecte folosind prezentări multimedia, aplicații de editare video sau hărți mentale digitale.
- Părinții pot urmări notele și activitatea copiilor prin catalogul electronic și pot comunica direct cu profesorii.

Totul devine mai clar, mai rapid și mai eficient – dar și mai atractiv pentru elevi!

Avantajele școlii smart:

Transformarea unei școli într-una „smart” aduce numeroase beneficii, atât pentru elevi, cât și pentru profesori și părinți:

Pentru elevi:

- Învață într-un mod **interactiv și vizual**, mai ușor de înțeles.
- Pot accesa lecțiile de oriunde, oricând – chiar și de pe telefon.
- Își dezvoltă competențe digitale esențiale pentru viitorul lor.
- Primesc feedback rapid și personalizat.

Pentru profesori:

- Au la dispoziție instrumente moderne pentru predare și evaluare.
- Pot urmări progresul elevilor mai eficient.
- Reducrea birocrația – mai puțină hârtie, mai mult timp pentru predare.
- Le este mai ușor să colaboreze între ei și cu părinții.

Pentru părinți:

- Pot vedea în timp real notele, absențele și mesajele primite.
- Comunicarea cu profesorii este mai directă și constantă.
- Sunt implicați mai ușor în viața școlară a copilului.

Exemple practice

În școlile smart, orele pot include:

- Tururi virtuale prin muzee sau monumente istorice.
- Experimente științifice simulate pe calculator.
- Jocuri educative care transformă învățarea în distracție.
- Lecții video, podcasturi sau platforme educaționale cu explicații suplimentare.

Evaluările nu se mai fac doar pe hârtie – testele pot fi online, iar corectarea automată oferă feedback imediat. Elevii pot folosi aplicații precum Duolingo pentru limbi străine, GeoGebra pentru matematică, Canva pentru prezentări – toate gratuite și ușor de folosit.

Provocări și limite

Evident, nicio schimbare nu vine fără dificultăți. Școala smart nu este un concept ușor de implementat peste tot. Iată câteva provocări:

- Lipsa infrastructurii – În multe școli nu există internet suficient sau echipamente moderne.
- Formarea profesorilor – Nu toți dascălii au avut șansa să învețe cum să folosească eficient tehnologia la clasă.
- Costuri ridicate – Table interactive, licențe software, mentenanță – toate implică investiții.
- Nevoia de echilibru – Elevii nu trebuie să petreacă prea mult timp în fața ecranelor. Activitățile clasice rămân importante.

Totuși, multe dintre aceste probleme pot fi rezolvate prin implicare, parteneriate și formare continuă.

Școala smart în România

România a făcut pași importanți în această direcție, mai ales după pandemia de COVID-19. Tot mai multe școli folosesc catalogul electronic, table interactive și platforme online. Programele „Smart Lab", „Educație digitală" sau „Tableta elevului" sunt dovezi că transformarea este posibilă.

În unele școli din mediul urban, elevii au deja acces la realitate virtuală, imprimante 3D și biblioteci digitale. În mediul rural, lucrurile avansează mai lent, dar interesul este tot mai mare.

Concluzie:

O școală smart nu este o școală de viitor – este o școală a prezentului, care învață să țină pasul cu realitatea. Este o școală care îmbină tehnologia cu pedagogia, creativitatea cu inovația și tradiția cu modernul.

Profesorul rămâne în centrul clasei.

Elevul devine mai activ, mai implicat, mai motivat.

Familia este mai aproape de școală ca niciodată.

Transformarea nu se face peste noapte, dar fiecare pas contează. Educația nu înseamnă doar ce învățăm, ci și cum învățăm. Iar într-o lume digitală, o educație inteligentă este singura cale.

ACTIVITĂȚI STEAM ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

- EXEMPLE, METODE, INSTRUMENTE

Profesor educație timpurie Florea Iulia Mădălina
Grădinița cu program prelungit Nr. 16, Alba Iulia, Alba

Educația STEAM, în limba română (științe, tehnologii, inginerie, arte și matematică) este o abordare despre a cărei importanță se vorbește tot mai mult și în învățământul românesc. STEAM- care aduce alături de celelalte patru domenii și arta, este o nouă abordare a filozofiei STEM, prin care se recunoaște valoarea artelor atât în dezvoltarea armonioasă a individului cât și în cea a întregii societăți. Abordarea STEAM integrează toate domeniile implicate într-o paradigmă de învățare coerentă bazată pe aplicații desprinse din realitate. Prin urmare, conceptele de bază în această abordare sunt interdisciplinaritate și aplicare în contexte diferite. Copiii din zilele noastre sunt mult mai motivați dacă subiectele sunt predate din perspective diverse ș dacă sunt bazate pe fapte din viața de zi cu zi. O introducere timpurie în conceptele de bază poate ajuta copiii să dezvolte gândirea critică. Această metodă de învățare trebuie aplicată încă de la o vârstă fragedă a copilului. Grădinița este locul ideal, iar educatorii o aplică folosind mai multe jocuri interesante pentru a integra primele concepte. Învățarea se va baza pe curiozitatea naturală a copiilor permițându-le să participe activ la activități: explorarea, adresarea întrebărilor, manipularea. Cu cât un concept este promovat mai devreme, cu atât copilului îi va fi mai ușor să-l folosească.

Se știe că orice copil e motivat să învețe dacă informațiile sunt bazate pe fapte din viața cotidiană și dacă el va descoperi importanța acelei informații în viața lui. STEAM face acest lucru, ceea ce argumentează din nou beneficiile acestor activități în rândul copiilor. STEAM este, în același timp, o nouă abordare în educație, aplicată de la cele mai mici vârste, bazată pe observație directă, experiment, logică, înțelegerea lucrurilor și fenomenelor ca făcând parte dintr-un sistem. Astfel, sunt incluse în categoria competențelor STEAM: gândirea critică, argumentarea, gândirea creativă, gândirea analitică. În acest context, este necesară o reevaluare a valorilor din sistemul de educație românesc, prin încurajarea curiozității naturale a omului față de cunoaștere și dezvoltarea motivației intrinseci. Tocmai de aceea, este binevenită organizarea de astfel de activități la vârsta preșcolară. În acest sens, în cadrul activităților desfășurate pe parcursul derulării proiectelor tematice și a temelor săptămânale, este esențială propunerea și atingerea unor obiective ce vizează educația STEAM, stimulând activitatea copiilor în centrele de interes, prin diversitatea materialelor puse la dispoziția acestora și a situațiilor de învățare propuse. Pentru a pune în practică această metodă, educatorii trebuie să predea folosind instrumente adecvate, inclusiv jocuri de logică adaptate vârstei. Copiilor le va plăcea să învețe astfel, făcând predarea mai distractivă și astfel să învețe mai rapid. De exemplu, jocurile de logică ajută la dezvoltarea

inteligenței spațiale, promovează rezolvarea problemelor și copilul își exersează astfel simțul logic și planificarea. Știm, sună complicat, însă pentru copii va fi o simplă joacă și totul va deveni natural.
Abordarea activităților STEAM este benefică, deoarece trezește interesul copiilor prin faptul că împletește știința cu arta, intervine în dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor,copiii se implică în procesul de învățare, împărtășesc cu ceilalți ideile proprii sau descoperirile, facând asta cu plăcere, dezvoltă abilitățile de comunicare,dezvoltă sentimentul de empatie,dezvoltă preșcolarii din punct de vedere cognitiv,dezvoltă creativitatea și imaginația.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI:

ANOTIMPUL IARNA

Luni - (DLC+ALA1): „Frumusețile iernii"

ALA1: Științe - „Topirea gheții" (**S**TEAM), Joc de rol - „Micii gospodari" (aranjăm hainele de iarnă), Bibliotecă- citire de imagini

DLC- „O zi de iarnă" (lectură după imagini)

Materiale necesare: cuburi de gheață, sare, farfurii

Mod de desfășurare: cuburile de gheață se vor oferi fiecărui copil pe farfurie, iar aceștia vor observa procesul de topire a gheții, sub acțiunea sării.

Marți- (DȘ1+DOS2):„Peisaj de iarnă"

ALA1: Nisip și Apă - „Urmele mele" (pe făină),

Artă - „Căciulă și mănuși" (colorare in contur), Joc de masă - puzzle

DȘ1: Cunoașterea mediului - observare în natură „Iarna e în toi"

DOS2 - „Aparatul foto" (lipire) - STEAM

Materiale necesare: un aparat foto, cutii mici de carton de suc (ex. Tedi) decupate sub forma unui aparat foto, decorațiuni pentru aparate.

Mod de desfășurare: copiii vor fotografia, pe rând, cu aparatul foto instantanee de iarnă. În continuare, cu aparatele foto confecționate pentru fiecare copil (și decorate de aceștia), vor surprinde „instantanee de iarnă".

Miercuri – (DEC+ALA1) - „Iarna în culori"

ALA1: Construcții - „Orașul de gheață" (ST**E**AM), Joc de rol - „De-a Crăiasa Zăpezii", Bibliotecă - labirint

DEC2 - „Iarna a sosit în zori"- predare cântec

Joc muzical: Ninge încetișor

Materiale necesare: lego albe și albastre, vas cu apă, pești

Mod de desfășurare: copiii vor confecționa orașul de gheață, colaborând și împărtășindu-și ideile.

Joi - (DPM+ALA1): „Iarna prin ochii copiilor"

ALA1 – Artă - „Omul de zăpadă" - lipire (STE**A**M), Bibliotecă - „Ciripel cel lacom" (audiție), Nisip și Apă - „Fulgi de nea" (în făină)

DPM - „În jurul omului de zăpadă”- pași de dans

Materiale necesare: foi colorate, vată, lipici, tăvițe, șervețele umede

Mod de desfășurare: copiii vor aplica cu ajutorul lipiciului bucăți de vată, pe toată suprafața omului de zăpadă

Vineri - (DȘ2+DOS): „Orașul meu iarna”

ALA1: Științe- „Zăpada” (experiment), Construcții- „Castelul de gheață”, Joc de masă - pioneze

DȘ2 - „Orașul formelor” - lucrare colectivă (STEA**M**)

DOS - „Orașul formelor”- lipire

Materiale necesare: figuri geometrice decupate din hârtie, fundal din polistiren, dischete.

Mod de desfășurare*:* copiii vor realiza din figurile geometrice primite, pe un fundal albastru, o panoramă a orașului, în anotimpul iarna.

Fiind o abordare interdisciplinară, care integrează mai multe domenii într-o metodă de învățare coerentă, cu aplicații desprinse din realitate, STEAM conduce la progres vizibil pe mai multe planuri în rândul elevilor și copiilor. Educația STEAM este astfel extrem de importantă pentru formarea tinerelor generații pentru viitor, care gândesc profund și eficient și care găsesc soluții inedite la cele mai sensibile probleme ale omenirii! Tot ceea ce putem face e să stimulăm interesul copiilor și tinerilor pentru aceste discipline, să le aducem experiențe variate în cadrul a cât mai multor experimente, să le prezentăm cu bucurie și pasiune informații noi, să ne lăsăm deoparte bagajul nostru de experiențe neplăcute în relația cu matematica, fizica, chimia, ingineria, etc. Școala postmodernă se adaptează zi de zi nevoilor tinerilor ce se pregătesc pentru un viior în care cheia succesului este cum să știi să te adaptezi și să folosești ceea ce ai învățat pentru o continuă schimbare.

BIBLIOGRAFIE:

1. AM Baldea, M. Garabet, V. Prisacariu – MASIM ȘI STEM ABORDĂRI ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ – 11 Technology International, Educație și Dezvoltare de conferințe, 6-8 martie 2017, Valencia, Spania.
2. Bybee, R. W. (2010). Advancing STEM Education: A 2020 Vision. Technology and Engineering Teacher
3. https://plei.ro/blog/educatia-steam/
4. https://blog.edituradph.ro/2021/03/26/despre-educatia-stem-ce-este-si-de-ce-este-importanta/
5. https://www.youtube.com/watch?v=rR99VV0F-WE
6. https://www.scirp.org/(S(i43dyn45teexjx455qlt3d2q))/reference/ReferencesPapersaspx?ReferenceID=1351854
7. https://plei.ro/blog/educatia-steam/
8. https://stemfromthestart.org/
9. https://littlebinsforlittlehands.com/what-is-length/
10. https://www.pltw.org/stem-for-kindergarten
11. http://resourcesforearlylearning.org/educators/module/20/16/82/
12. https://www.weareteachers.com/easily-built-stem-centers-foster-creativity/
13. https://littlebinsforlittlehands.com/what-is-stem-activities-kids/
14. https://stemeducationguide.com/subscription-boxes-toddlers
15. https://thekindergartenconnection.com/awesome-engineering-activities-kids/

ROLUL FAMILIEI ÎN MODELAREA COPILĂRIEI

Prof. înv. primar Cojocaru Roxana Daniela
Școala Gimnazială Anton Pann, Rm. Vâlcea

Copilăria este o perioadă crucială în viața fiecărui individ, fiind fundamentul pe care se construiește personalitatea și viitorul acestuia. Această etapă delicată este marcată de o serie de transformări fizice, cognitive, emoționale și sociale, iar familia joacă un rol esențial în modelarea armonioasă a copilului.

Familia oferă copiilor dragostea și securitatea de care au nevoie pentru a se dezvolta armonios. Dragostea părinților le conferă copiilor un sentiment de siguranță și le permite să exploreze lumea cu încredere. Un mediu stabil și protector, creat prin grija zilnică și atenția acordată nevoilor copiilor, le oferă un sentiment de confort și le permite să se concentreze pe propria dezvoltare.

Părinții sunt primii modele de urmat pentru copiii lor. Prin comportamentul și valorile pe care le promovează, prin principiile după care se ghidează, influențează semnificativ modul în care copiii văd lumea și își formează propriul set de valori. Familia transmite copiilor principiile morale și etice care îi vor ghida în viață, ajutându-i să devină persoane oneste, responsabile, respectuoase și cu o conduită morală corectă.

Familia joacă un rol important în stimularea dezvoltării cognitive a copiilor. Jocurile, conversațiile zilnice pe diverse teme, lectura poveștilor și implicarea în diverse activități educative contribuie la extinderea cunoștințelor, îmbogățirea vocabularului și dezvoltarea abilităților de comunicare. Vizitele la muzee, biblioteci sau grădini zoologice, participarea la cursuri extrașcolare sau realizarea de proiecte creative le deschid apetitul pentru cunoaștere și le stimulează creativitatea.

Familia este mediul în care copiii învață pentru prima dată cum să-și gestioneze emoțiile, să le exprime într-un mod sănătos și să le controleze. Interacțiunile cu membrii familiei le oferă modele de comunicare eficientă, îi ajută să-și dezvolte abilitățile de ascultare, de empatie și de rezolvare a conflictelor. Prin construirea relațiilor de prietenie, colaborarea cu ceilalți și rezolvarea conflictelor în cadrul familiei, copiii își dezvoltă abilitățile sociale esențiale pentru viața de adult.

Tipul de familie poate influența specific modul în care copiii sunt modelați. Familiile nucleare, formate din părinți și copii, oferă un mediu stabil și o structură clară, contribuind la dezvoltarea sentimentului de apartenență și la stabilirea unor reguli clare. Familiile monoparentale pot prezenta provocări specifice, dar pot fi la fel de eficiente în modelarea copiilor prin dragoste, atenție și sprijin din partea părintelui unic. Familiile extinse, cu bunici, frați sau surori, pot oferi o rețea socială bogată și o diversitate de perspective care contribuie la dezvoltarea personală a copiilor.

Indiferent de tipul său, familia joacă un rol esențial în modelarea copilăriei și în dezvoltarea armonioasă a copiilor. Dragostea, securitatea, valorile transmise, stimularea cognitivă și emoțională, precum și dezvoltarea abilităților sociale sunt doar câteva dintre aspectele esențiale pe care familia le influențează semnificativ. Responsabilitatea familiei de a oferi un mediu propice pentru o copilărie fericită și o dezvoltare armonioasă este de necontestat, iar eforturile depuse de părinți și membri ai familiei vor avea un impact semnificativ asupra vieții copiilor lor.

Bibliografie:

1. Minuchin, S., & Minuchin, B. L., Family therapy: Theory and practice. New York: Basic Books,1987
2. Papuc, V., Dezvoltarea psihologică a copilului, București: Editura Trei, 2012
3. Sălăgean, D., Psihologia copilului, București: Editura Polirom, 2006
4. Verza, E., Familia și educația copilului, București: Editura Didactică și Pedagogică, 2008

Rolul educației primare în dezvoltarea copilului: fundamentul unei societăți sănătoase

Bratu Carmen
Școala Gimnazială Nr.1 Gara Banca, Vaslui

Educația primară reprezintă una dintre cele mai importante etape din parcursul formativ al individului. În această perioadă se construiesc bazele gândirii logice, ale socializării, ale comportamentului moral și ale autonomiei personale. Articolul analizează rolul educației primare în formarea copilului, influențele mediului educațional, relația dintre învățător și elev, și provocările actuale ale învățământului primar în contextul reformelor educaționale.

Învățământul primar are un rol esențial în dezvoltarea copilului, fiind prima etapă instituționalizată de educație. Această etapă, care corespunde vârstei de 6–10 ani, este marcată de schimbări cognitive, emoționale și sociale semnificative. Jean Piaget, în teoria sa despre dezvoltarea cognitivă, a denumit această perioadă „operațional-concretă", în care copilul începe să gândească logic, dar doar în raport cu obiecte și situații concrete (Piaget, 1971). Aceste transformări fac ca educația primară să aibă o influență profundă asupra dezvoltării ulterioare. *Obiectivele educației primare*

Conform curriculei naționale, învățământul primar urmărește:

- dezvoltarea comunicării orale și scrise;
- formarea competențelor matematice de bază;
- deprinderea unor comportamente civice și morale;
- învățarea regulilor de conviețuire socială;
- stimularea curiozității, a creativității și a capacității de explorare.

Educația în această etapă trebuie să fie integrativă, centrată pe copil, adaptată nevoilor fiecărui elev și orientată către dezvoltarea globală a personalității.

Rolul învățătorului

Învățătorul în învățământul primar nu este doar un furnizor de cunoștințe, ci și un *model de conduită,* un *ghid emoțional* și un *formator de caracter*. Relația dintre învățător și elev influențează în mod decisiv atitudinea copilului față de învățare și față de școală.

Competențele necesare unui învățător eficient includ:

- *competențe pedagogice* – stăpânirea metodelor active, diferențierea instruirii;
- *competențe emoționale* – empatie, răbdare, inteligență emoțională;
- *competențe de comunicare* – ascultare activă, claritate în exprimare;
- *abilități organizatorice și creative* – crearea unui mediu stimulant și sigur pentru copii.

Metode moderne de predare în învățământul primar

Predarea în învățământul primar trebuie să fie activă, ludică și participativă. Printre cele mai eficiente metode moderne se numără:

- *învățarea prin joc* – esențială la vârste mici, favorizează motivația și implicarea;
- *învățarea prin proiecte* – dezvoltă autonomia, cooperarea și gândirea critică;
- *metoda centrelor de interes* – permite elevilor să exploreze teme relevante pentru ei;
- *învățarea diferențiată* – adaptarea conținutului și ritmului în funcție de nevoile individuale;
- *evaluarea formativă* – oferă feedback constant și constructiv, fără a eticheta copilul.

Rolul familiei în educația primară

Colaborarea dintre școală și familie este crucială pentru succesul educațional al copilului. Familia:

- sprijină dezvoltarea obiceiurilor de învățare (cititul, organizarea temelor);

- întărește valorile și regulile sociale transmise la școală;
- asigură echilibrul emoțional al copilului;
- contribuie la formarea unei imagini de sine pozitive.

O relație transparentă, deschisă și colaborativă între părinți și cadrele didactice sporește performanța școlară și bunăstarea copilului.

Provocări actuale ale învățământului primar

Suprainformarea și suprasolicitarea

Curriculumul încărcat, volumele mari de teme sau așteptările exagerate pot duce la anxietate și epuizare școlară timpurie.

Inechitatea educațională

Diferențele mari între mediul rural și urban, accesul limitat la resurse sau deficiențele în infrastructură afectează șansele egale la educație.

Tehnologia și atenția

Copiii din generația digitală au adesea dificultăți de concentrare și motivație, ceea ce impune adaptarea metodelor didactice.

Lipsa de personal calificat

În unele zone, există o penurie de învățători bine pregătiți sau motivați, ceea ce afectează calitatea actului educațional.

Educația incluzivă și dezvoltarea socio-emoțională

În contextul unei școli pentru toți, este esențial ca învățământul primar să promoveze:

- *acceptarea diversității* (etnice, culturale, cognitive);
- *intervenții personalizate pentru copii cu cerințe educaționale speciale (CES);*
- *programe de educație socio-emoțională* – învățarea empatiei, a gestionării emoțiilor și a rezolvării pașnice a conflictelor.

Concluzii

Educația primară nu este doar o etapă de învățare, ci una de *formare* profundă a personalității copilului. Este perioada în care se dezvoltă valorile fundamentale, atitudinile față de muncă și învățare, comportamentele sociale și stima de sine. De calitatea educației primare depinde, în mare măsură, reușita școlară viitoare, dar și integrarea armonioasă a copilului în societate. Este vital ca politicile educaționale, formarea cadrelor didactice și implicarea părinților să fie aliniate în sprijinul unui început solid în viața educațională a copilului.

Bibliografie

1. Piaget, J. (1971). *The Theory of Stages in Cognitive Development*. In D. Green, M. Ford & G. Flamer (Eds.), *Measurement and Piaget*. New York: McGraw-Hill.
2. Cucoș, C. (2006). *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*. Iași: Polirom.
3. Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. Salvan, M. (2013). *Didactica învățământului primar*. București: Aramis.
5. Vlasceanu, L. (coord.). (2002). *Dicționar de sociologie*. București: Babel.
6. UNESCO (2020). *Global Education Monitoring Report 2020: Inclusion and Education*.
7. Goleman, D. (1995). *Inteligenta emoțională*. București: Curtea Veche.
8. OECD (2019). *Future of Education and Skills: Education 2030*. Paris: OECD Publishing.

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR LA GRĂDINIȚĂ

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR ALEXANDRU MIHAELA
GRĂDINIȚA PP „VOINICELUL" SLOBOZIA-IALOMIȚA

Prevenirea abandonului în învățământul preșcolar este o prioritate strategică pentru asigurarea unui start echitabil în viața educațională a fiecărui copil. Având în vedere că primii ani de viață sunt esențiali pentru dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială, absența de la grădiniță poate avea consecințe negative pe termen lung, inclusiv performanțe școlare scăzute, dificultăți de integrare socială și un risc crescut de abandon școlar în etapele următoare.

Abandonul preșcolar este un fenomen cu efecte negative asupra dezvoltării ulterioare a copilului, asupra integrării sale școlare și sociale. Deși mai puțin discutat decât abandonul școlar, părăsirea timpurie a grădiniței poate indica un risc crescut de excluziune educațională. Prevenirea acestui fenomen presupune implicarea familiei, a cadrelor didactice și a comunității.

Cauzele abandonului la grădiniță Printre cele mai frecvente cauze se numără:

- condițiile socio-economice precare ale familiei;
- lipsa de interes sau de conștientizare a importanței educației timpurii;
- distanța față de instituția preșcolară;
- dificultăți de adaptare ale copilului;
- probleme de sănătate;
- lipsa unui mediu educațional atractiv și sigur.

Colaborarea strânsă cu familia

- Organizarea de întâlniri periodice cu părinții pentru a le explica importanța educației timpurii;
- Implicarea acestora în activitățile educative (ateliere, evenimente tematice);
- Vizite la domiciliu pentru menținerea legăturii cu familiile aflate în risc social.

Adaptarea procesului educațional la nevoile copilului

- Crearea unui climat pozitiv și primitor;
- Personalizarea activităților în funcție de ritmul și nivelul de dezvoltare al copilului;
- Integrarea treptată a copiilor în colectivitate.

Programe de sprijin pentru copiii din medii defavorizate

- Asigurarea mesei gratuite sau transportului;
- Colaborarea cu autoritățile locale pentru susținerea familiei (ajutoare sociale, consiliere);
- Programe de incluziune pentru copiii romi sau cei cu CES.

Implicarea comunității și a ONG-urilor

- Parteneriate cu organizații care susțin educația timpurie;
- Proiecte de tip „Grădinița de vară" pentru menținerea legăturii cu sistemul educațional în perioadele de vacanță.

Exemple de bune practici

- Programul „Fiecare Copil în Grădiniță" implementat de Asociația OvidiuRo în parteneriat cu Ministerul Educației;
- Grădinițele comunitare din mediul rural sprijinite de proiecte europene;
- Implicarea mediatorilor școlari în facilitarea accesului la educație pentru copiii romi.

4. Rolul cadrului didactic în prevenirea abandonului

- Empatie, răbdare și deschidere față de nevoile fiecărui copil;
- Monitorizarea frecvenței și intervenția în caz de absențe repetate;
- Sprijinirea tranziției copilului de la mediul familial la cel instituțional.

Sărăcia este de asemenea un factor de abandon şcolar care se reflectă la toate nivelurile de vârstă şi învăţare. Astfel, se afirmă că "cel mai mare abandon se înregistrează în cadrul şcolilor de ucenici sau profesionale" . De fapt cei care abandonează şcoala profesională sau clasele de ucenici (unele clase) o fac pentru că, oricum, ei sunt oameni "certaţi" cu şcoala.

De asemenea, este menţionată aprecierea (fară vreo susţinere) potrivit căreia, în mediul rural, abandonul şcolar creşte iarna, ,,în condiţiile lipsei de subsistenţă'' şi din cauza ,,lipsei hranei sau îmbrăcămintei necesare'' . E o simplă părere fără cunoaşterea generală a realităţii. Pe de altă parte, încălzirea vremii, crearea condiţiilor naturale de practicare a unor îndeletniciri îi fac pe copii să-şi urmeze părinţii la muncă, abandonând şcoala.

În cadrul învăţământului preprimar, cadrul didactic – educatoarea are de asemenea un rol decisiv în formarea conceptului despre şcoală a copiilor preşcolari şi viitori şcolari. Comunicarea copilului cu educatoarea fiind extrem de importantă, comunicarea verbală şi cea non-verbală.

Un alt element în combaterea abandonului şcolar este participarea tuturor copiilor la programul educativ, fiecare după forţa şi posibilităţile sale.
Copiii sunt diferiţi, capacităţile lor sunt diferite, dar în grupul de la grădiniţă fiecare poate avea un loc, un rol şi o valoare.

Concluzii

Combaterea acestui fenomen implică o abordare multidimensională, care îmbină politici publice coerente cu practici pedagogice incluzive și intervenții sociale adaptate. Rolul educatorului devine central, deoarece el nu doar transmite cunoștințe, ci creează legătura între copil, familie și instituție. De asemenea, este esențial ca grădinița să devină un spațiu atractiv, sigur și motivant pentru copil, în care acesta să se simtă valorizat și sprijinit.

Un aspect cheie în prevenirea abandonului este implicarea familiei. Atunci când părinții înțeleg importanța educației timpurii și sunt susținuți, șansele de participare constantă a copilului cresc semnificativ. Colaborarea între instituțiile educaționale și comunitatea locală (primării, ONG-uri, mediatori școlari) are un impact pozitiv dovedit, mai ales în zonele defavorizate.

Practici precum acordarea de stimulente (tichete sociale, mese gratuite), desfășurarea de activități extracurriculare, medierea culturală și educația parentală au fost validate prin rezultate concrete, așa cum demonstrează programele implementate în România în ultimii ani.

În concluzie, reducerea abandonului la grădiniță nu este doar o misiune a sistemului educațional, ci o responsabilitate colectivă. Doar prin colaborare, empatie și intervenție timpurie putem asigura acces egal la educație de calitate și putem construi o societate mai echitabilă, în care fiecare copil are șansa de a-și atinge potențialul.

Bibliografie:

1. OvidiuRo (2020). *Fiecare Copil în Grădiniță*. https://www.ovid.ro
2. UNICEF România (2021). *Educația timpurie: Investiție în viitor*. București: Raport național.
3. Ministerul Educației Naționale (2023). *Strategia privind reducerea părăsirii timpurii a sistemului de educație și formare profesională 2021–2027*.
4. Vlasceanu, L. (2018). *Incluziunea educațională în România: între ideal și realitate*. Editura Polirom.
5. Zamfir, C. & Zamfir, E. (2005). *Educația în România: Probleme și politici*. Editura Expert.
6. Legea Educației Naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

INIȚIEREA ȘI APLICAREA LA GRUPA DE PREȘCOLARI A UNOR METODE, PROCEDEE ȘI TEHNICI DE ABORDARE A PREDĂRII, ÎNVĂȚĂRII ȘI EVALUĂRII INOVATIVE

Prof. Ed. Timpurie Vădănoiu Raluca Alexandra
Grădinița cu Program Prelungit „Lumea Florilor" Năvodari

Educația timpurie are un rol fundamental în formarea viitoarelor competențe ale copilului și în dezvoltarea unei personalități echilibrate, curioase și adaptabile. În acest context, cadrele didactice din învățământul preșcolar sunt chemate să creeze un mediu de învățare stimulant, atractiv și eficient, prin integrarea metodelor inovative de predare, învățare și evaluare.

Necesitatea abordărilor inovative în grădiniță

Preșcolarii învață explorând, jucându-se, imitând, punând întrebări și descoperind lumea prin toate simțurile. Din acest motiv, metodele tradiționale, frontale și directive, nu mai răspund în totalitate nevoilor actuale de învățare. Este necesar un demers didactic modern, centrat pe copil, bazat pe interactivitate, cooperare, personalizare și gândire critică.

Metode și tehnici inovative de predare-învățare la grupa de preșcolari

Printre cele mai eficiente metode și procedee aplicabile în grădiniță se numără:

1. Învățarea prin joc – Rămâne cea mai naturală și eficientă metodă de învățare pentru copilul de vârstă preșcolară. Jocurile didactice, de rol, de mișcare sau creative stimulează atenția, memoria, imaginația și motivația copiilor.
2. Tehnica centrelor de activitate – Organizarea grupei în centre tematice (bibliotecă, știință, artă, construcții, matematică etc.) permite copilului să aleagă activitatea dorită și să învețe în ritmul propriu, dezvoltând autonomia și cooperarea.
3. Storytelling (narațiunea creativă) – Povestirea interactivă sau inventarea de povești de către copii susține exprimarea liberă, dezvoltarea vocabularului și înțelegerea secvențialității logice.
4. Învățarea experiențială – Experimentele simple, activitățile practice (grădinărit, gătit, reciclare etc.) stimulează curiozitatea și învățarea prin descoperire.
5. Tehnologia în grădiniță – Utilizarea moderată a resurselor digitale (table interactive, aplicații educaționale, prezentări multimedia) sporește atractivitatea lecțiilor și diversifică metodele de predare.
6. Tehnici de stimulare a gândirii critice și creative – Brainstorming-ul, cubul, turul galeriei sau școala pe dos pot fi adaptate vârstei preșcolare pentru a încuraja exprimarea ideilor și rezolvarea de probleme.

Evaluarea inovativă în grădiniță

Evaluarea în învățământul preșcolar are un caracter formativ, orientativ, și trebuie să reflecte progresul copilului, nu comparația cu alți copii. În acest sens, metodele de evaluare inovative includ:

Observarea sistematică și fișele de progres – permit monitorizarea continuă a dezvoltării copilului;

Portofoliul educațional – include lucrări, fotografii, autoevaluări și comentarii ale educatorului, reflectând evoluția pe termen lung;

Autoevaluarea și evaluarea colegială – adaptate nivelului de vârstă, pot fi realizate prin simboluri, emoticoane sau exprimări simple („M-am simțit bine”, „Am reușit singur”);

Jurnalul grupei sau panoul „Ce am învățat azi?” – oferă ocazia de reflectare și recapitulare, încurajând comunicarea.

Impactul metodelor inovative asupra dezvoltării copilului

Aplicarea constantă a metodelor inovative conduce la formarea unui copil curios, autonom, creativ și încrezător în sine. Se stimulează toate tipurile de inteligență (lingvistică, logico-matematică, vizual-spațială, interpersonală, kinestezică etc.), iar copilul devine partener activ în propria învățare.

Concluzie

Într-o lume în continuă schimbare, educația preșcolară are datoria de a forma baze solide pentru învățarea pe tot parcursul vieții. Inițierea și aplicarea metodelor, procedeelor și tehnicilor inovative la grupa de preșcolari nu este un moft, ci o necesitate educațională. Cadrele didactice creative, deschise spre formare continuă și conectate la nevoile reale ale copiilor devin principalii agenți ai schimbării pozitive în grădiniță.

IMPACTUL ACTIVITĂȚILOR EXTRAŞCOLARE

ASUPRA COMUNITĂȚII

Educatoare: Huidan Ionela Octavia Daniela

Grădiniţa cu Program Prelungit "Lumea Florilor", Năvodari, jud. Constanța

Activităţile extracurriculare au un loc şi un rol aparte în educaţia copiilor. Ele contribuie la gândirea şi completarea procesului de învăţare, la dezvoltarea înclinaţiilor şi aptitudinilor copiilor, la organizarea raţională şi plăcută a timpului liber.

Educaţia extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învăţământ) îşi are rolul şi locul bine stabilit în formarea personalităţii copiilor noştri. Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii.Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea copiilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru informal, ce permite copiilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual. Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează pozitiv.Activităţile extracurriculare organizate de grădiniţă au conţinut cultural, artistic, spiritual, ştiinţific, tehnico-aplicativ, sportive sau sunt simple activităţi de joc sau de participare la viaţa şi activitatea comunităţii locale. Se ştie că începând de la cea mai fragedă vârstă , copiii acumulează o serie de cunoştinte punându-i în contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură. Activităţile de acest gen, au o deosebită influenţă formativă şi au la bază toate formele de acţiuni turistice: *plimbări, excursii, tabere.* În cadrul activităţilor organizate în mijlocul naturii, al vietii sociale , copiii se confruntă cu realitatea şi percep activ, prin acţiuni directe obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice. Fiind axate în principal pe viata în aer liber, în cadrul acţiunilor turistice, copiii îşi pot forma sentimentul de respect şi dragoste faţă de natură, faţă de om şi realizările sale. Grija faţă de timpul liber al copilului, atitudinea de cunoaştere a dorinţelor copiilor şi de respectare a acestora, trebuie să fie dominantele acestui tip de activităţi. Acestea le ofera destindere, încredere, recreere, voie bună, iar unora dintre ei posibilitatea unei afirmări şi recunoaştere a aptitudinilor.

Vizitele la muzee,expoziţii,monumente şi locuri istorice, case memoriale,organizate selectiv constituie un mijloc de a intui şi preţui valorile culturale, folclorice şi istorice ale poporului nostru. Ele oferă copiilor prilejul de a observa obiectele şi fenomenele în starea lor naturală, procesul de producţie în desfăşurarea sa, operele originale de artă, momentele legate de trecutul istoric local, naţional.Excursiile ajută la dezvoltarea intelectuală şi fizică a copilului, la educarea lui cetăţenească şi patriotică. Excursiile sunt cele care îl reconfortează pe copil, îi prilejuieşte însuşirea unei experienţe sociale importante, dar şi îmbogăţirea orizontului cultural și reprezintă finalitatea unei activităţi îndelungate de pregătire a copiilor, îi ajută să înţeleagă excursiile nu numai din perspectiva evadării din atmosfera de muncă de zi cu zi ci şi ca un act de ridicare a nivelului cultural, contribuind la îmbogăţirea cunoştinţelor copiilor despre frumuseţile naturii şi la educarea dragostei, respectului pentru frumos, artă, cultură.Contribuie la educarea şi dezvoltarea simţului estetic, trezeşte dragostea pentru natura si respectul pentru frumusetile ei, stimulează curiozitatea şi spiritul de

echipă al copiilor. În urma plimbărilor, a excursiilor în natura, copiii pot reda cu mai multă creativitate şi sensibilitate imaginea realităţii, în cadrul activităţilor de desen şi modelaj, iar materialele pe care le culeg sunt folosite în activităţile practice sau în jocurile de creaţie.

Prin vizionarea spectacolelor muzicale/ de teatru de copii, distractive sau sportive, copiilor li se face trecerea către lumea minunată a artei, a poeziei, a muzicii, a sportului. Spectacolele constituie o formă de activitate extracurriculară, prin care copilul face cunoştinţă cu lumea minunată a artei.Astfel de activităţi sunt de o reală importanţă într-o lume dominată de mass media şi ne referim la televizor, calculator şi internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noştri în persoane incapabile de a se controla comportamental, emoţional şi mai presus de toate slab dezvoltaţi intelectual. Serbările reprezintă cea mai eficientă modalitate de cultivare a înclinaţiilor artistice ale copiilor, un izvor de satisfacţie, bucurii, contribuind la dezvoltarea armonioasă a personalităţii copiilor, creând bună dispoziţie tuturor participanţilor. La pregătirea şi realizarea serbărilor, copiii participă cu însufletire şi dăruire, din dorinta de a oferi spectatorilor momente memorabile prin ţinută, mimică, gestică şi atitudine. Se urmăreşte cultivarea şi dezvoltarea înclinaţiilor artistice a preşcolarilor şi construirea unei personalităţi puternice. Aceste mici serbări, organizate de cadrele didactice, le oferă copiilor răsplata primită după muncă, şi de asemenea, au un rol de motivare, mai putin seminificativ.

Activităţile extraşcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoştinţe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operaţional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Activitătile extracurriculare sunt apreciate atât de către copii, cât şi de factorii educaţionali în măsura in care valorifică şi dezvoltă interesele şi aptitudinile copiilor, organizează într-o manieră placută şi relaxantă timpul liber al copiilor contribuind la optimizarea procesului de învăţământ,formele de organizare au caracter recreativ, copiii au teren liber pentru a-şi manifesta în voie spiritul de iniţiativă,
participarea este liber consimţită, au un efect pozitiv pentru munca desfaşurată în grup,sunt caracterizare de optimism şi umor,creează un sentiment de siguranţă şi incredere tuturor participanţilor,urmăresc lărgirea şi adâncirea influenţelor exercitate în procesul de învăţământ, contribuie la dezvoltarea armonioasă a copiilor.O mare grijă trebuie acordată particularităţilor de vârstă şi individuale ale copilului. Activităţiile extracurriculare contribuie la gândirea şi completarea procesului de învăţare, la dezvoltarea înclinaţiilor şi aptitudinilor preşcolarilor, la organizarea raţională şi plăcută a timpului lor liber. Copiii participă la aceste activități cu voie bună şi optimism, cu însufleţire şi dăruire.

Parteneriatele ajută copiii să aibă succes la şcoală şi mai târziu, în viaţă. Atunci când părinţii, copiii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul lor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. În cadrul acestor parteneriate se pot parcurge următoarele conţinuturi: transmiterea unor informaţii despre ecologie, dobândirea unor cunoştinţe despre relaţia om-mediu, educarea unor comportamente şi conduite civilizate, îmbogăţirea vocabularului activ cu cuvinte din diferite domenii, cultivarea unor atitudini de investigare, cercetare, etc. Un rol important în viaţa copilului îl are familia, deoarece are ca scop să cunoască interesele și preocupările propriilor copii și, în funcţie de acestea, să-i conducă la alegerea activităţilor de timp liber. Într-un mediu familial sănătos, preşcolarul are posibilitatea de a-și forma deprinderi de folosire corectă a timpului liber atât în scopul pregătirii școlare, cât și al recreerii, odihnei de care copilul are nevoie. Procesul dezvoltării armonioase a preşcolarului are drept obiective dezvoltarea aptitudinilor, susţinerea dorinţelor copilului și motivarea de perfecţionarea talentelor. Anul acesta avem parteneriate cu: familia, biserica, teatrul de păpuși, poliția, doctorul stomatolog. Menționez că una dintre activităţile extracurriculare din cadrul parteneriatului cu familia*, Festivalul Toamnei*, a avut un impact deosebit, atât în rândul preșcolarilor, cât și al familiilor acestora.

În concluzie putem spune că activitatea extracurriculară e o componentă educaţională valoroasă şi eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el în primul rând o atitudine creatoare,

atât în modul de realizare al activităţii, cât şi în relaţiile cu copii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a copiilor. Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i in contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură. Activităţile extraşcolare, bine pregătite, sunt atractive la orice vârstă. Ele stârnesc interes, produc bucurie, facilitează acumularea de cunoştinţe, chiar dacă necesită un efort suplimentar. Copiilor li se dezvoltă spiritul practic, operaţional, manualitatea, dând posibilitatea fiecăruia să se afirme conform naturii sale. Copiii se autodisciplinează, prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi. Dascălul are, prin acest tip de activitate posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal - pregătirea copilului pentru viaţă. Realizarea acestor obiective depinde în primul rând de educator, de talentul său, de dragostea sa pentru copii, de modul creator de abordare a temelor, prin punerea în valoare a posibilităţilor şi resurselor de care dispune clasa de elevi.

Bibliografie:

1. Boncu Șt., Ceobanu C., *Psihosociologie școlară*, Iași, Editura „Polirom”, 2013
2. Creţu T., *Psihologia vârstelor*, București, Editura „CREDIS”, 2009
3. Ionescu M. Chiş, *Mijloace de învăţământ şi integrarea acestora în activităţile de instruire şi autoinstruire*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

Platforme digitale actuale-ferestre spre cunoaștere și aprofundare a noțiunilor de limbă și literatură română

Bălinișteanu Georgeana-Mihaela

Școala Gimnazială „Ioanid Romanescu" Voinești

În epoca inteligenței artificiale și a evoluției tehnologiei cu o viteză aproape înspăimântătoare, școala românească nu poate rămâne izolată de toate mijloacele moderne, digitalizate pentru predare, aprofundare, reținere și evaluare.

Dacă până de curând era util să folosești cel puțin un material audio, video sau o prezentarea Power Point în demersul didactic, astăzi numărul impresionant de platforme online de predare, învățare și evaluare, dar și de aplicații de editare foto, audio sau video sau cel al instrumentelor online pentru transcrierea mai ușoară a unui text, respectiv pentru corectarea la nivelul diacriticelor a altuia, aduce cu sine necesitatea aproape vitală a adaptării periodice a modului de construire a lecțiilor, proiectelor sau evaluărilor de către profesor.

Varietatea mijloacelor de învățământ tip platformă digitală este una impresionantă. Totuși, trebuie să o studiem cu atenție și să găsim un echilibru între traditional și modern. În acest sens , Emanuela Ilie, conferențiar universitar doctor la Catedra de literatură română din cadrul Facultății de litere, Universitatea „ Al. I. Cuza" Iași atrage atenția asupra faptului că lectura vie este înnobilatoare, un demers didactic de neînlocuit. Așadar, ar fi de accentuat faptul că utilizarea echilibrată a platformelor digitale în demersul didactic, în funcție de nevoile sau de posibilitățile elevilor sau ale școlilor, pot asigura succesul.

Pentru predarea noțiunilor de limbă și literatură română există o gamă variată de platforme și de aplicații interactive ce fac învățarea mai ușoară și mai atractivă: Wordwall, Learning Apps, Genially, Mentimeter, Livresq, etc.

Pe aplicația **Wordwall** (https://wordwall.net) se pot crea chestionare, jocuri de cuvinte, potriviri, perechi A/F (adevărat sau fals), roata aleatoare folosindu-se niște șabloane în care se introduce conținutul de către profesor care imprimă sau redă activitățile pe un ecran. Elevii sunt încântați, deoarece pot folosi mai multe variante de joc pentru aceeași tematică de evaluare și de aceea aplicația poate fi folosită la aproape toate disciplinele de învățământ.

Learning Apps.org este o aplicație Web 2.0 concepută pentru a sprijini procesul de instruire prin metode interactive. Modulele/exercițiile (denumite Apps) existente pot fi integrate direct în conținuturile de învățare corespunzătoare, sau redactate/ajustate la necesitate, dar pot fi și elaborate online de utilizatori. Aplicația LearningApps are ca scop de a aduna module care pot fi reutilizate și de a le pune la dispoziția utilizatorilor. Aceste module nu conțin un scenariu concret de învățare, ci se axează exclusiv la partea interactivă. LearningApps este un ajutor pentru profesori şi pentru elevi. Profesorul are posibilitatea să structureze materialul pe care doreşte să-l predea în cel mai bun mod, sau să se folosească de exercițiile oferite de colegi. Pentru elevi, LearningApps oferă moduri cât mai interactive şi atrăgătoare de însuşire a noilor informaţii. Prin intermediul LearningApps elevul va învăţa mult mai uşor prin descoperire şi mai ales prin interactivitate. Spre deosebire de un profesor care trebuie sa explice un subiect la cel puțin 20 de elevi, neputând acorda atenţie fiecarui elev în parte, aplicația permite individualizarea procesului didactic acordând fiecărui elevului toată atenţia sa.

Genially este o platformă online care permite crearea de infografice, video, ghiduri, imagini și prezentări digitale colorate, artistice și creative, dar și jocuri, teste distractive online.Cu toate că platforma nu este în limba română, aceasta este foarte intuitivă ce permite să lucrăm în ea fără a cunoaște foarte bine limba engleză.

Mentimeter este o aplicație care îți permite să interacționezi cu un grup țintă în timp real. Este un instrument pentru sondaje unde poți pune întrebarea și grupul țintă poate da răspunsul folosind un telefon mobil sau orice alt dispozitiv conectat la internet.

Lista poate continua, însă scopul articolului nu este inventarierea platformelor, ci mai degrabă o conștientizare a faptului că noi, profesorii, nu suntem simpli transmițători de informații, ci mai degrabă, călăuze pe un drum atractiv al cunoașterii și al formării elevilor noștri.

Elevii noștri s-au născut în era tehnologiei. Să rămânem conectați la sufletele lor!

Bibliografie:

Emanuela Ilie, *Didactica limbii române*, Editura Polirom, Iași, 2008

Ion-Ovidiu Pânișoară*, Profesorul de succes-59 de principii de pedagogie practică*, Editura Polirom, Iași, 2009

Crețu Laura Georgiana

Școala Gimnazială „Ioanid Romanescu" Voinești, jud. Iași

Procesului instructiv-educativ trebuie să fie într-o permanentă schimbare pentru a fi suficient de relevant, eficient și atractiv pentru actuală generaţie de elevi. Este esențial ca în cadrul lecțiilor să se folosească tehnologia informaţiei şi comunicării pentru îmbunătăţirea performanțelor în studiu; cu acest scop au fost create documentele digitale dar şi aplicaţiile dedicate învăţării asistate pe calculator. Multe dintre aceste resurse sunt la dispoziția utilizatorilor prin intermediul internetului, orice fișier care are un link este considerat o resursă. În cazul interacțiunii cu paginile web, tot despre resurse putem vorbi, pentru că paginile însele sunt resurse identificabile cu un link.

Dacă ar fi să grupăm toate resursele educaționale deschise în mai multe categorii, acestea s-ar putea organiza pe baza scopului și utilizării lor în procesul educațional. Câteva categorii principale ar fi:

- **Resurse pentru predare și învățare.** Acestea includ manuale deschise, planuri de lecție, fișe de lucru, ghiduri pentru predare și activități practice destinate profesorilor și elevilor. Ele sunt concepute pentru a sprijini procesul de predare la clasă sau în cadrul educației online, permițând personalizarea și adaptarea în funcție de nevoile specifice ale grupurilor de învățare.
- **Resurse de evaluare.** În această categorie intră teste, chestionare, fișe de evaluare și probleme de rezolvat, care pot fi utilizate pentru evaluarea cunoștințelor și progresului elevilor într-un mod obiectiv și flexibil.
- **Resurse multimedia**. Materialele video și audio, simulările interactive și jocurile educative, toate acestea fac parte din categoria resurselor educaționale multimedia. Ele facilitează înțelegerea conceptelor complexe prin metode dinamice și atractive pentru utilizatori.

În gimnaziu, copiii au o capacitate mai mare de a înțelege concepte mai complexe, astfel există o mulțime de materiale care pot fi împărtășite cu elevii. Un exemplu utilizat des în predarea geometriei este **GeoGebra**. Acesta este un software educațional gratuit care combină geometria, algebra, calculul și alte ramuri ale matematicii într-o platformă interactivă. Utilizat atât de elevi, cât și de profesori, GeoGebra permite vizualizarea și explorarea conceptelor matematice prin grafică dinamică, calcule și simulări.
Un exemplu de lecție scurtă despre elementele unui cerc este următoarea: https://www.geogebra.org/m/GVWjfdSC .

Studiu privind predarea-învățarea-evaluarea matematicii folosind resurse educaționale deschise

Mi-am propus să realizez un studiu pornind de la urmatoarea ipoteză: însuşirea noţiunilor de matematică prin intermediul resurselor educaționale deschise.

Pentu a verifica eficacitatea demersului metodelor folosite în procesul de predare-învățare-evaluare, am recurs la o comparatie a rezultatelor obţinute de un eşantion experimental, cu cele obţinute de un eşantion de control.
Studiul se realizează în trei etape, subiecţii fiind elevi de clasă a V-a ai aceleiaşi unităţi, cu aproximativ acelaşi nivel de pregătire(ce reiese din rezultatele testării iniţiale administrate la începutul anului şcolar, astfel: clasa

a V-a A: 5,60/ clasa a V-a B: 5,75). Clasa experimentală (V A) este formată din 20 elevi, iar clasa de control din 18 elevi (V B), ambele colective fiind eterogene.

Durata studiului este de patru săptămâni, perioada parcurgerii unității de învățare „Unghiul".

Etapa inițială: Testul initial a fost administrat în aceeași zi la ambele clase si a avut același conținut de evaluat cât și același timp necesar rezolvării sarcinilor de lucru. În acestă etapă inițială, constatativă a nivelului de cunoştinţe al elevilor, rezultatele au indicat că elevii ambelor clase au nivele asemănătoare de pregătire, fiind omogene din acest punct de vedere – condiţie esenţială pentru dezvoltarea investigaţiei propuse.

Etapa formativ-ameliorativă: În această etapă, la clasa de control, lecțiile s-au desfășurat în mod tradițional, după predarea noțiunilor teoretice s-au rezolvat la tablă, în fiecare oră, probleme din culegeri. La clasă experimentală, lecţiile se desfăşoară preponderant în laboratorul de informatică, utilizând diferite resurse educaționale deschise, cum ar fi aplicațiile Padlet, Book Creator, StoryJumper, Wordwall - cât și diverse softuri educaționale. Elevii învăţă să acceseze aplicațiile, cu ajutorul lor fiind prezentate noile conţinuturi sau consolidate/ evaluate cele învățate anterior.

Lecţiile fiind interactive, îi ajută pe elevi să conştientizeze fiecare etapă a învăţării, având posibilitatea repetării secventelor pe care le consideră a fi mai dificil de parcurs. Acestea sunt gândite în aşa fel încât să reactualizeze şi să consolideze cunoştinţele dobândite anterior cat şi să ofere spre învăţare cunoştinţe noi, feed-back-ul realizându-se prin teste online sau prin diverse jocuri antrenante si distractive.

Lecţiile au apărut ca un nou mod de a învăţa, complementar celor pe care le folosisem deja. Au ajutat elevii să îşi formeze o imagine mai corectă despre ceea ce li se preda, oferindu-le posibilitatea de a "atinge" conţinutul prin folosirea, de exemplu a geometrusei. Astfel, învăţarea prin descoperire a înlocuit învăţarea bazată pe memorare.

Etapa finală: La finalul unității de învățare, elevii sunt evaluati prin același test sumativ. În urma interpretării rezultatelor la clasa de control 80,5% dintre elevi au obtinut note peste 5 iar la clasa experimentala 88%. Se observa că procentajul mai mare l-a obţinut clasa care a beneficiat de resursele educaționale deschise, noțiunile fiind mai uşor de înţeles prin vizualizarea pas cu pas a informațiilor şi controlul permanent al elevului asupra conţinutului.

Concluzii: Elevii sunt încântaţi de tot ceea ce este nou şi consider că utilizarea resurselor educaționale deschise reprezintă o metodă potrivită de a-i atrage spre studiul matematicii.

Bibliografie

1. www.advancedelearning.com
2. Ionescu M, Bocoș M.- Tratat de didactică modernă, Ed. Paralela 45, Piteşti, 2009
3. www.liveworksheets.com
4. Floarea D.- Metodica predării matematice, Ed. Saga, 2015
5. Programa şcolară pentru Matematică clasa a V-a, elaborată în cadrul M.E.N, 2017
6. en.wikipedia.org/wiki/Massive_open_online_course
7. Wiley, D. – Expert Meeting on Open Educational Resources (PDF), 2006

„Fiecare copil pe care îl construim este un om pe care-l educăm”

Prof. Rădulescu Maria
Liceul Tehnologic „Matei Basarab” Caracal

Educația este o formă de artă vie, un proces de devenire continuă în care adultul contribuie esențial la formarea copilului.

Afirmația **„Fiecare copil pe care îl construim este un om pe care-l educăm”** reflectă, într-un mod profund, ideea că formarea unui copil presupune mai mult decât simpla acumulare de cunoștințe — implică formarea unei ființe umane în întreaga sa complexitate: intelectual, emoțional, moral și social. A construi un copil înseamnă a-i forma identitatea, a-i cultiva valorile și a-l echipa cu reperele necesare pentru a naviga prin viață.

Construirea unui copil seamănă, în multe privințe, cu ridicarea unei clădiri durabile. Fiecare etapă are o importanță capitală. În primii ani, punem fundația: încrederea în sine, sentimentul de siguranță, curiozitatea naturală. Ulterior, pe măsură ce copilul crește, intervenim în structurarea gândirii, dezvoltarea empatiei, încurajarea spiritului critic și formarea valorilor morale.

Așadar, educația nu înseamnă doar a preda lecții din manual, ci și a construi „structura interioară” a copilului. Profesorul devine arhitectul care trasează linii de dezvoltare, care identifică punctele vulnerabile și le întărește cu răbdare și competență. Într-o lume în schimbare rapidă, unde reperele se estompează, rolul educatorului este să construiască ființe umane solide, capabile să gândească liber și să acționeze cu responsabilitate.

Educația nu se rezumă la note, concursuri sau performanțe academice. Desigur, acestea pot avea un rol important, dar nu sunt esența educației. Ceea ce rămâne cu adevărat este **caracterul** copilului: cum reacționează în fața dificultăților, cât de empatic este față de ceilalți, cum se raportează la greșeală și efort, câtă integritate are.

A construi un copil înseamnă, de fapt, a lucra cu el în mod constant la formarea acestui caracter. Cuvintele profesorului, reacțiile sale la eșecuri sau succese, sprijinul oferit în momentele de nesiguranță – toate devin componente ale unui proces de formare morală. Astfel, fiecare decizie educațională are un impact profund, chiar și atunci când nu este imediat vizibil.

Copiii nu învață doar din ceea ce li se spune, ci și – adesea mai ales – din ceea ce li se transmite prin atitudine, ton și comportament. Relația profesor-elev este, fără îndoială, un pilon esențial în procesul de construcție a copilului.

Dacă această relație este una bazată pe respect reciproc, încredere și comunicare sinceră, copilul se va simți în siguranță să greșească, să întrebe, să exploreze. Din acest climat pozitiv se nasc curajul, motivația și dorința de a deveni mai bun. În schimb, un mediu ostil sau indiferent poate bloca dezvoltarea personală și

intelectuală. Astfel, educația este profund relațională: nu predăm în gol, ci într-un context uman care poate susține sau frâna învățarea.

Un profesor nu este doar un transmițător de informații, ci un **model viu**. Copiii observă tot: cum vorbește profesorul, cum își gestionează emoțiile, cum reacționează la provocări sau nedreptăți, cât de coerent este între ceea ce spune și ceea ce face.

Aceste observații devin lecții de viață. De aceea, este vital ca educatorul să fie conștient de propria sa responsabilitate: să fie el însuși un om în proces de formare, dispus să învețe, să se corecteze, să evolueze. Copiii nu au nevoie de perfecțiune, ci de autenticitate și de stabilitate. Atunci când văd că adultul din fața lor acționează cu demnitate, empatie și consecvență, ei învață să facă la fel.

În fiecare copil se află potențialul unui viitor adult care va influența lumea.

A-l „construi" cu grijă înseamnă a pune bazele unei societăți sănătoase, echilibrate și echitabile. Educația este o misiune nobilă, dar și o provocare permanentă. Nu există rețete unice, dar există principii: iubirea de oameni, răbdarea, consecvența și credința în puterea transformatoare a educației.

Fiecare copil pe care îl construim astăzi este un adult care, mâine, va educa la rândul său. Să ne asumăm această responsabilitate cu inimă, conștiință și speranță.

Cooperarea și Coexistența

Petcu Loredana Adriana, Liceul Internațional Prems Brașov

Această activitate a fost gândită ca o succesiune de 3 lecții legate între ele: "**Lumea în armonie- cum era la început?**" a fost întrebarea de la care s-a pornit întregul demers educational. Elevii au emis păreri proprii și au creat un poster în colaborare (foto atașat). A doua lecție a avut subiectul **"Armonia bazată pe diversitate"** și a avut ca scop înțelegerea că diversitatea este un element esențial pentru armonie, atât în natură, cât și în societate. A treia activitate subliniază importanța cooperării și a coexistenței și va urma o altă lecție numită **"Eu și lumea mea: valorile, influența, rolul și datoria mea"** în urma căreia, elevii vor înțelege ce sunt valorile personale și cum le influențează ele comportamentul, vor descoperi cum pot influența pozitiv lumea din jur, vor conștientiza rolul și datoriile lor în comunitate, vor învăța totul prin activități interactive și exemple concrete.

Scenariu de lecție pentru elevii de vârstă 6-7 an, clasa pregătitoare

Durată: 30-35 minute

Obiectiv: Elevii vor înțelege importanța cooperării și coexistentei armonioase în viața de zi cu zi, prin activități interactive și jocuri.

I. **Introducere** (5 minute) – Povestea **„Micul sat al animalelor"**

Materiale: imagini sau figurine cu diferite animale (furnică, albină, leu, elefant, păsări etc.)

Activitate:

Învățătoarea le spune copiilor o poveste:

"Într-un mic sat al animalelor, fiecare făcea ceva diferit: furnicile construiau, albinele adunau polen, păsările cântau. Însă, într-o zi, o furtună puternică a distrus casele multor animale. Ce credeți că s-a întâmplat? În loc să lucreze fiecare singur, toate animalele s-au ajutat: elefantul a ridicat copacii căzuți, furnicile au reconstruit cuiburile păsărilor, iar păsările au adus semințe pentru hrană. În scurt timp, satul a fost mai frumos ca înainte!"

Întrebare: Ce s-ar fi întâmplat dacă fiecare ar fi lucrat singur? De ce este important să ne ajutăm unii pe alții?

II. **Activitate practică** (15 minute) – Jocul **„Turnul cooperării"**

Materiale: cuburi de construit (Lego, cuburi de lemn etc.)

Instrucțiuni:

1. Elevii sunt împărțiți în echipe de 3-4 persoane.
2. Fiecare echipă trebuie să construiască un turn cât mai înalt, dar fiecare copil poate folosi doar o singură mână.
3. Întrebare: A fost ușor singuri? Cum v-ați ajutat între voi?
4. Discuție: Învățătoarea le explică faptul că fiecare are un rol important și împreună pot face lucruri mai mari.

III. **Activitate creativă** (10 minute) – Posterul „Împreună suntem mai puternici"

Materiale: coli mari de hârtie, carioci, lipici, reviste vechi pentru colaj

Instrucțiuni:

1. Fiecare echipă creează un poster care să arate cum oamenii sau animalele cooperează.
2. Elevii pot desena sau lipi imagini din reviste care arată colaborare (ex: copii care construiesc împreună, albine care lucrează, o echipă sportivă etc.).
3. Fiecare echipă își prezintă posterul.

IV. **Concluzie și reflecție** (5 minute) – Ce am învățat?

Întrebări pentru reflecție:

• Ce înseamnă cooperarea?
• Cum ne ajută cooperarea în familie, la școală, în jocuri?
• Cum putem arăta că suntem buni colegi?

Final: Învățătoarea oferă fiecărui copil un simbol al cooperării (ex: un abțibild cu o echipă de animale sau o diplomă cu mesajul „Împreună suntem mai puternici!”).

Rezultat așteptat:

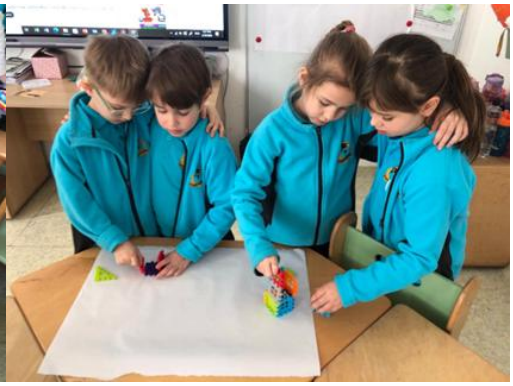
Elevii vor înțelege că lucrând împreună, pot realiza mai multe lucruri și vor începe să aplice această idee în activitățile de zi cu zi.

Bibliografie:

- https://www.hwpl.kr/upload/ebook/peace_expedition_lesson2.html (suportul de curs al proiectului “Școala Păcii”
- Idea de activitate în cooperare și colaborare, precum și fotografia însoțitoare au fost preluate de pe Instagram, de la teacher_tetianashuldyk, o profesoară ucraineancă ale cărei activități le-am remarcat ca fiind eficiente;
- Schița de lecție a fost gândită și cu ajutorul instrumentelor AI.

ANASTASIA
VLADR
MIRUNA
ANTONIA
WE ARE
STRONGER
together

WE ARE
STRONGER
together

ACTIVITĂŢILE OUTDOOR

exemple de bune practici

Prof. Inv. Presc. Zaharia Raluca
Gradinita Scufita Rosie, Bucuresti

Astăzi în efortul actual de modernizare si optimizare a scolii româneşti, menit să asigure creşterea calitativă a activităţii didactice, proiectarea, organizarea, pregătirea si desfăşurarea lecţiei, ca microsistem ce produce la scară redusă sistemul instrucţional, ocupă un loc central.În învăţământul actual o lecţie eficientă trebuie să formeze şi perfecţioneze competenţe transferabile,să urmărească ruperea hotarelor disciplinelor şi abordarea unor teme comune mai multor discipline(interdisciplinaritate),să crească gradul de participare şi implicare a elevilor la propria instruire şi să plaseze profesorul ca partener în învăţare şi organizare.

Noul tip de educaţie se bazează pe patru competenţe fundamentale: a învăţa să cunoşti(să ştii);a învăţa să să faci;a învăţa să trăieşti împreună cu ceilalţi;a învăţa să fii;Toate aceste concepte se regăsesc în activităţile de tip outdoor.Educaţia outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaţionali din sistemul de învăţământ formal.Există numeroase accepţiuni pentru termenul de educaţie outdoor însă pentru a da o definiţie simplă putem spune că această forma de educaţie se bazează pe învăţarea în aer liber, învăţarea experenţiala*(„Înveţi cu creierul,mâinile şi inima!”).*Termenul poate include educaţia pentru mediu,activităţi recreative,dezvoltare personala,terapie prin aventură etc.

Scăpând de rutina sălii de clasă activitatea de învăţare capătă un caracter atractiv şi mai aplicat.Un studiu recent arată că ne amintim20% din ce ceea ce auzim,30% din ceea ce vedem şi 90% din ceea ce facem.Învăţarea outdoor nu înseamnă doar un loc al învăţării ea presupune o schimbare de optică,o nouă filozofie de acţiune,o alta instrumentalizare şi perspectivă asupra învăţării şi o permisivitate ridicată pentru achiziţia experenţială.Un vechi proverb chinezesc accentuează eficienţa acestui tip de educaţie:
„*Ce aud-uit. Ce văd-îmi amintesc. Ce fac-înţeleg.”*

În mod tradiţional,în procesul actual de predare-învăţare în ţara noastră Outdoor Learning reprezintă:explorarea locurilor îndepărtate,excursii,vizite tematice,dezvoltare fizică sociala şi personală.Pentru aceste activităţi sunt necesare multe resurse:timp,bani,grupuri mici de elevi,echipament adecvat,specialişti pe diverse domenii.De cele mai multe ori acestea sunt resurse pe care şcoala şi profesorul nu le are.Există însă un model de outdoor care presupune integrarea activităţilor in curricula şcolii şi desfăşurarea lor în mod constant şi natural fără să fie nevoie de resurse speciale.Aceste activităţi le putem include în scenariile noastre didactice în cadrul programului şcolar obişnuit.Acest model educaţional presupune:

- Activităţi frecvente,orientate spre un scop şi bazate pe un curriculum,desfăşurate în mediul din proximitatea şcolii;
- Constanţă;activităţi desfăşurate în mod constant pe tot parcursul anului scolar.(De ex.,în Finlanda,o zi pe săptămână toate cursurile se desfăşoară outdoor pentru elevii din învăţământul primar şi gimnazial);
- Desfăşurarea activităţilor pentru majoritatea disciplinelor;
- Lucru cu aceleaşi subiecte şi în clasă şi afară;
- Sarcini de tip problemă şi presupunând munca în echipă;
- Aceiaşi profesori pentru activităţile indoor şi outdoor;

Principala provocare pentru organizatorul unei activităţi outdoor este cum să transforme materia prima din mintea elevului,trecând-o printr-un proces de învăţare intenţionată,în competenţe funcţionale.Educaţia actuală trebuie să fie holistică şi integratoare,bazată pe procesul de a da sens oricărei întâmplări şi experienţe proprii.Ideea că experienţa,învăţarea şi progresul sunt interconectate se află la baza diferitelor programe outdoor.

Un trainer danez,specializat în dezvoltarea de programe outdoor internaţionale a identificat 9 criterii de bază pentru o lecţie reuşită:

1. ***Obiectiv clar***.Ca în cazul oricărei lecţii,indiferent de cadrul de desfăşurare,trebuie să fie cunoscut scopul lecţiei,ce se doreşte a se realiza.
2. ***Legătura între activitatea indoor şi cea oudoor.***Elevii vor lucra pe baza aceluiaşi curriculum atât în clasă cât şi în afara ei:
   - **indoor**-pregătirea şi actualizarea noţiunilor teoretice necesare;
   - **outdoor**-desfăşurarea efectivă a activităţii;
   - **indoor**-reflexii,observaţii,constatări

Experienţa pe care o vor trăi elevii este consistentă în timp şi le oferă acestora înţelegerea noţiunii de continuitate-trecut–prezent–viitor.Experienţa are loc într-un anumit context(social,cultural,geografic))şi îl forţează să facă conexiuni şi să interacţioneze cu mai multe domenii pentru a înţelege întregul.

3. ***Elevii să lucreze împreună***.Activitatea outdoor,chiar dacă va presupune o muncă individuală,este obligatoriu să includă munca în echipa şi lucru în grup.În momentele de interacţiune în grup elevii,elevii vor fi nevoiţi să relaţioneze ,să comunice să-şi transmită informaţii sau cunoştinţe,să folosească împreună deprinderi ce le au deja,să se facă înţeleşi.
4. ***Lucru cu situaţii de învăţare concrete şi relevante cu scop vizibil.***
5. ***Activităţi legate de situaţii concrete,reale.***
6. ***Munca şi înţelegerea elevilor trebuie să folosească mediul***(natura ca spaţiu al învăţării).Mediul înconjurător ales trebuie să susţină procesul de învăţare.
7. ***Lecţia să includă experienţe senzoriale***.Elevii să fie ,,obligaţi" să simtă vântul,temperatura,poluarea să guste coaja copacului etc.
8. ***Experienţele trebuie urmate de lucru în clasă,de conceptualizări abstracte,astfel încât ceea ce a fost experimentat să devina cunoaştere***
9. ***Profesorul să fie capabil să stea deoparte***.El trebuie să fie un ghid,să pregătească drumul elevilor pentru procesul de învăţare şi să facă loc pentru propriile experienţe.Profesorul trebuie să fie capabil să fovorizeze momentele de bucurie fără a pierde din vedere nici o clipă scopul principal al activităţii.Albert Einstein spunea: ,,Nu-mi învăţ niciodată elevii,doar le ofer cele mai bune condiţii în care ei să înveţe"

   Profesorul trebuie să fie capabil să folosească ceea ce îl înconjoară,iar aceasta presupune:
   - Pregătire temeinică;
   - Iniţiator,dar apoi să-i lase pe copii să lucreze singuri;
   - Capacitatea de a orienta,ghida;
   - Curiozitate,dedicare,o notă de curaj chiar;
   - Să fie plin de viaţă şi primul la start;
   - Să sesizeze şi puncteze ,,momentele de aur";

Exemple de activităţi

Căsuţe magice

Materiale necesare:cretă colorata,hârtie colorată,diverse jucării şi jetoane.

Se lucrează în echipe de 5-6 elevi. In curtea gradinitei se trasează mai multe pătrate mari care se vor folosi la joc. Putem desfăşura activitatea sub forma de concurs cu mai multe probe sau fiecare echipa va

executa cerinţele impuse de coordonatar(profesor sau lider de echipă).Ce putem propune: Poziţionare în căsuţe in functie de culoare, din poziţia respectiva prin săritura în altă căsuţa solicitată(Ex. Din casuta albastra în casuta verde prin săritură cu spatele). În diferite poziţii se pot aşeza diverse jucării (maşinuţe,animăluţe de pluş). Se pot extrage coordonatele de pe cartonaşe iar elevii vor identifica jucăria. Se pot solicita aici câteva caracteristici sau imitarea de sunete. Se pot folosi şi jetoane cu personaje din poveşti.Se pot ascunde litere in diferite poziţii, la grupa mare. Dupa coordonate date copiii vor forma cuvinte. Acestea sunt doar câteva propuneri pentru această activitate antrenantă.

Dilema fermierilor

Materiale necesare: obiecte ce pot fi folosite ca marcaj de semne distinctive-panglici,veste. Se lucrează în echipe de 5 copii. Soluţia se va prezenta sub formă de scenetă. Fermierii/copii vor avea semne distinctive pentru a putea fi identificaţi. Se separă fermierii de copii cu o bandă de hărtie colorată în curtea şcolii.Se prezintă copiilor următoarea situaţie:

Trei fermieri doresc să ajungă la piaţă. Pentru aceasta ei au de trecut un râu. Podul s-a distrus din cauza inundaţiilor. Observă o barcă mica în care se joaca doi copii şi hotărăsc să le ceară ajutorul. Deoarece barca e mică la o trecere nu poate transporta decât **un adult sau doi copii.** Cum se vor grupa? Jucaţi rolurile pentru a găsi soluţia.

Apărarea castelului

Materiale necesare: semne distinctive pentru cele doua echipe de cavaleri (ex.hărtie creponată pentru toga romanilor, brâu sau căciuli tot din hărtie creponată pentru daci), mingi mici ca dimensiune, pahare de plastic pentru construcţie.

Copiii se împart în 2 grupe(4 dacă este o grupa numeroasă). Activitatea se desfăşoară în curtea gradinitei sau in parc. Cu ajutorul paharelor de plastic fiecare echipă îşi construieşte castelul -forme de nisip înşirate una lângă alta în linie - asezate la o distanţă potrivită una în faţa celeilalte. Cu o minge mică fiecare va ţinti către cetatea adversă urmărind să o doboare. Pe principiul jocului,,Tară,tară vrem ostaşi!" de câte ori se va doborî o construcţie echipa câştigătoare aduce un prizonier,până când o cetate este cucerită în totalitate. La final se pot înregistra rezultatele luptei pe o turn desenat pe asfalt.

Creioanele naturii

Copiii vor aduna frunze, castane, pietre beţe, bucati de caramida etc.Vor freca aceste obiecte pe bucati de hartie pentru a determina ce culoare are creionul lor natural.Elevii vor face asocieri cu nuanţele de culoare cunoscute de ei.Se poate solicita realizarea unui desen folosind creioanele naturii.Activitatea se poate dezvolta utilizând obiectele pentru un traseu sau pentru o anumită construcţie si poate continua indoor discutând efectele nocive ale coloranţilor artificiali în alimentaţie.

Numere şi litere în natură

Activităţi propuse:

- Să adune frunze şi castane;
- Să sorteze dupa diferite criterii:mărime,culoare,formă;
- Să pipăie,să guste,pentru a identifica diferite caracteristici;
- Să numere,să descompună,să adune,să scadă frunze,fructe,castane etc.
- Să formeze cuvinte,să-si transmită mesaje scrise sau desenate utilizând elemente naturale;
- Să contureze frunze cu ,,creioanele naturii"

Printre frunze naturale se pot ascunde frunze din carton şi se poate solicita copiilor să execute diferite sarcini.

Într-o societate în care tehnologia progresează cu o viteză ameţitoare şi datorită ei de la cele mai fragede vârste copiii sunt asaltaţi de adevărate avalanşe de informaţii, ştiinţele educaţiei se orientează din ce în ce mai acut către întoarcerea la natură. După secole în care toate eforturile s-au concentrat pe aducerea copiilor între pereţii clasei pentru a li se face educaţie, am constatat cu uimire că nu este cea mai fericită

formă de educaţie şi, ca atare, a apărut nevoia acută de altceva, de întoarcerea la natură, ca izvor de educaţie sănătoasă.

,,Natura poate sa-ţi slujească de carte,de profesor,de povăţuitor.Ea te cheamă,ea îţi procură, cu mici mijloace, tot ceea ce vei avea nevoie mai târziu.Nu închide această carte plină de învăţături înţelepte.Nu o neglija pentru celelalte cărţi în care se cuprind numai strofe din cântarea întreagă ce stă înaintea ta"(Ion Simionescu)

Bibliografie

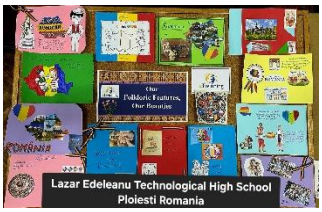
- Ciolan Lucian ,(2008), ,,Învăţarea integrată,fundamente pentru un curriculum transdisciplinar",Ed.Polirom,Bucureşti;
- Fida Soluţion, (2014), ,,Formarea şi perfecţionarea personalului implicat în operaţiunile remedial/corective şi preventive",Suport de curs,Proiectul ,,Educaţia-şansa de aţi scrie propriul viitor"POSDRU 162/2.2/S140232;
- Jordet,A.N.,(2010), ,,What is outdoor learning" ,Manual for Foundaţion Course;
- Lifelong Learning Programme,(2013),Manual de educaţie outdoor",Primăria Cătunele;
- Secelean Rodica (2013),Referat ,,Activităţi de tip outdoor"

Educație interculturală prin proiectele eTwinning: o punte între culturi și o rampă pentru dezvoltare personală

Profesor Florentina-Alina Mirică
Profesor Elena Violeta Tănase
Liceul* Tehnologic *„Lazăr Edeleanu" Ploiești,Prahova

"Imaginația este mult mai importantă decât cunoștințele acumulate."(Albert Einstein)

Scopul proiectelor eTwinning în liceul nostru este de a încuraja colaborarea internațională între elevi și profesori din diverse țări. Ne propunem să construim punți între culturi, să promovăm învățarea prin cooperare și să formăm cetățeni activi, deschiși către diversitate. Prin aceste inițiative, urmărim dezvoltarea competențelor interculturale și a abilităților de comunicare în limba engleză, esențiale într-un context european modern. Activitățile se desfășoară într-un cadru interactiv și inovativ, menite să stimuleze creativitatea, gândirea critică și implicarea activă a elevilor.

Colaborarea este una dintre trăsăturile definitorii ale proiectelor eTwinning, acestea fiind construite pe baza muncii în echipă, sprijinului reciproc și implicării comune în rezolvarea sarcinilor educaționale. Aceste dimensiuni nu contribuie doar la dezvoltarea cognitivă a elevilor, ci stimulează totodată latura afectivă și socială, crescând motivația și performanța școlară.

În cadrul proiectului eTwinning *„Our Folkloric Features, Our Beauties"*, desfășurat la Liceul Tehnologic „ Lazăr Edeleanu" sub coordonarea profesorilor Florentina Alina Mirică si Elena Violeta Tănase, ne-am concentrat pe promovarea patrimoniului cultural prin activități educative, creative și colaborative, desfășurate într-un cadru internațional.

Prin utilizarea eficientă a tehnologiei, am facilitat o comunicare reală și constantă între elevi și profesori din diferite țări. Sesiunile online organizate pe Google Meet au fost esențiale pentru planificare, schimb de idei și desfășurarea activităților comune.

Activități educative cu impact intercultural

- Participarea la evenimente internaționale precum *Safer Internet Day*, *Europe Day* și *eTwinning Day*, marcate prin activități tematice și creații specifice.
- Crearea de logo-uri și afișe reprezentative pentru identitatea vizuală a proiectului.
- Realizarea „Muzeului Virtual" și a „Heritage Postcards Wall", prin care elevii au creat cărți poștale ilustrând elemente locale de patrimoniu, trimise partenerilor internaționali.
- Activitatea „Typical Food", în care elevii au prezentat preparate tradiționale prin descrieri, fotografii și demonstrații video, oferind o perspectivă autentică asupra culturii gastronomice locale.
- TASK-ul „Let's Explore Other Civilizations!", care a presupus cercetări și prezentări individuale despre țările partenere, contribuind la dezvoltarea competențelor interculturale.

Toate materialele au fost încărcate pe platforma Twinspace, asigurând documentarea, diseminarea și schimbul de bune practici educaționale la nivel european.

Tehnologia acționează ca un catalizator al creativității și colaborării, oferind elevilor instrumente moderne prin care își pot exprima ideile, lucra împreună și învăța într-un mod interactiv și inovator.

Pentru a încuraja exprimarea personală și colaborarea, am integrat o serie de aplicații digitale moderne:

- **Canva** – pentru realizarea de afișe și materiale vizuale atractive;
- **Genially** – pentru prezentări interactive și dinamice;
- **Mentimeter** – pentru colectarea în timp real a opiniilor și ideilor;
- **Pixton** – pentru crearea de benzi desenate digitale cu teme culturale;
- **StoryJumper** – pentru dezvoltarea de povești digitale colaborative, stimulând narativul și competențele digitale ale elevilor.

Aceste instrumente au transformat învățarea într-o experiență relevantă, interactivă și motivantă, adaptată nevoilor și intereselor generației actuale.

Educația pentru sustenabilitate și colaborare îi ajută pe elevi să înțeleagă provocările actuale ale lumii și să dezvolte abilități de lucru în echipă, responsabilitate și respect față de mediu**.**

Proiectele eTwinning au ca obiectiv și încurajarea utilizării tehnologiei digitale în procesul de învățare și comunicare. În egală măsură, ne propunem să stimulăm creativitatea și gândirea critică a elevilor prin implicarea lor în inițiative educaționale dedicate ecologiei și dezvoltării durabile. Activitățile desfășurate în echipă dezvoltă spiritul de colaborare, contribuie la formarea unor atitudini responsabile și îi ajută pe elevi să lucreze eficient în grupuri diverse.

Datorită implicării continue, muncii în echipă și rezultatelor remarcabile obținute în cadrul numeroaselor proiecte, liceul nostru a fost reconfirmat și în acest an cu titlul de **Școală eTwinning**. Această distincție onorantă reflectă angajamentul nostru față de o educație de calitate, centrată pe colaborare internațională, inovație pedagogică și formarea elevilor ca europeni activi.

Activități de tip outdoor la grădiniță – Grupa Mare

Prof.ed.timpurie :Nechita Andreea
Grădinița cu program prelungit numărul 11 Bârlad

Activitățile educaționale desfășurate în aer liber joacă un rol esențial în formarea și dezvoltarea armonioasă a copilului de vârstă preșcolară. Grupa mare reprezintă etapa premergătoare integrării în învățământul primar, motiv pentru care intervențiile educaționale trebuie să fie bine planificate și adaptate intereselor și particularităților fiecărui copil.

Educația outdoor contribuie la stimularea tuturor ariilor de dezvoltare: fizică, cognitivă, emoțională și socială. Copiii își dezvoltă motricitatea grosieră prin alergare, sărituri, cățărare, dar și abilități cognitive prin observare, analiză și deducții simple asupra elementelor mediului înconjurător. Activitățile outdoor stimulează curiozitatea naturală a copiilor, transformând spațiul exterior într-un veritabil laborator de învățare.

Printre activitățile specifice se numără:

- Jocurile de mișcare: curse cu obstacole, trasee aplicative, jocuri de echilibru sau jocuri de echipă;
- Activitățile exploratorii: observarea plantelor, identificarea unor fenomene meteo, studiul texturilor și culorilor naturii;
- Activități artistico-plastice: pictura pe asfalt, colaje din frunze sau flori, sculpturi din nisip sau pământ;
- Jocuri de rol și dramatizări în aer liber: punerea în scenă a unor povești sau întâmplări imaginare în decor natural.

Analiza critică a acestor activități relevă faptul că ele nu sunt doar o modalitate de petrecere a timpului în afara clasei, ci reprezintă un instrument educațional complex. În lipsa unui program coerent de activități outdoor, se pot rata oportunități importante pentru dezvoltarea autonomiei copilului, a încrederii în sine și a abilităților de relaționare.

Un aspect esențial este implicarea activă a cadrului didactic. Educatorul are datoria de a crea contexte educaționale relevante, de a supraveghea și stimula participarea activă, oferind feedback constant. Totodată, siguranța copiilor este o prioritate în desfășurarea oricărei activități în afara sălii de grupă.

Un program outdoor eficient trebuie să fie echilibrat, variat și integrat în proiectarea didactică a grupei mari. El poate contribui semnificativ la tranziția lină către școală, oferind copiilor experiențe care dezvoltă gândirea critică, autonomia și spiritul de echipă.

În concluzie, activitățile de tip outdoor sunt indispensabile într-un demers educațional modern, centrat pe copil. Ele îmbină naturalul cu educaționalul, joaca cu învățarea, emoția cu raționamentul, pregătind copilul pentru următoarea etapă educațională și pentru viață.

Bibliografie:

1. Crahay, M. (2009). *Psihologia educației*. Editura Trei.
2. Cucoș, C. (2017). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
3. Bocoș, M. (2013). *Didactica învățământului preșcolar și primar*. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință.
4. Ministerul Educației. (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*.

Sprijinirea activităților educative non-formale prin infrastructură

Administrator de patrimoniu Nechita Bogdan

Liceul Teoretic Mihai Eminescu Bârlad

Activitățile educative non-formale joacă un rol complementar esențial în dezvoltarea elevilor, contribuind la formarea unor competențe transversale precum gândirea critică, colaborarea, empatia și autonomia personală.

În acest context, infrastructura educațională joacă un rol crucial în sprijinirea și implementarea acestor activități în mod eficient și atractiv.

Spațiile adecvate pentru desfășurarea de activități non-formale trebuie să fie flexibile, primitoare și dotate corespunzător. De exemplu, o sală multifuncțională poate servi atât pentru ateliere creative, activități culturale, cât și pentru întâlniri ale cluburilor școlare. În plus, curtea liceului poate fi amenajată astfel încât să permită desfășurarea de activități în aer liber, în cadrul unor proiecte educaționale sau acțiuni de voluntariat.

Un alt aspect esențial este existența dotărilor tehnologice necesare: laptopuri, videoproiectoare, table interactive sau echipamente audio, care facilitează învățarea experiențială și implicarea activă a elevilor. Spațiile de tip bibliotecă sau sală de lectură modernizată pot deveni centre de resurse pentru proiectele non-formale.

Administratorul de patrimoniu are un rol esențial în identificarea și punerea la dispoziție a acestor spații, precum și în gestionarea și întreținerea lor.

Printr-o colaborare eficientă cu cadrele didactice, se pot transforma spațiile existente în medii de învățare alternativă, adaptate nevoilor reale ale elevilor.

De asemenea, siguranța acestor spații trebuie asigurată în permanență, astfel încât elevii să poată participa la activitățile propuse într-un mediu securizat, curat și adecvat vârstei și intereselor lor.

În concluzie, infrastructura unei unități școlare nu este doar un ansamblu de clădiri și echipamente, ci un element activ al procesului educațional.

Sprijinirea activităților non-formale prin gestionarea eficientă a patrimoniului contribuie direct la creșterea calității actului educațional și la dezvoltarea unei școli centrate pe elev.

Bibliografie:
1. Crahay, M. (2009). *Psihologia educației*. Editura Trei.
2. Cucoș, C. (2017). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
3. Bocoș, M. (2013). *Didactica învățământului preșcolar și primar*. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință.
4. Ministerul Educației. (2019). *Curriculum pentru educație timpurie*.

Religia ca factor de armonie socială: dimensiunea educativă a credinței

prof. Ciolpan Daniela-Anișoara
Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu" Focșani, jud. Vrancea

La începutul mileniului al treilea, într-o lume dominată de tehnologizare accelerată, raționalism exacerbat și tendințe tot mai evidente de secularizare, religia își păstrează un rol fundamental în structura socială a umanității. În ciuda reculului aparent al sentimentului religios în spațiul public, dimensiunea spirituală a ființei umane rămâne esențială pentru menținerea echilibrului interior și pentru armonia dintre oameni. Educația religioasă, în acest context, capătă o semnificație aparte, întrucât are potențialul de a preveni tensiuni și conflicte, atât în plan interpersonal, cât și între comunități sau națiuni.

Religia, în esența sa, nu este un simplu ansamblu de ritualuri sau tradiții moștenite, ci o formă profundă de înțelegere a lumii, de conlucrarea între om și Dumnezeu și de căutare a binelui absolut. Funcția sa socială este evidentă prin capacitatea de a oferi coeziune grupurilor umane, modelând conștiințe și generând un sistem comun de valori. Un exemplu sugestiv îl constituie poporul evreu, care, deși răspândit în diaspora timp de secole, a reușit să-și păstreze identitatea prin trăirea religioasă comună.

Întrebările fundamentale cu privire la rostul vieții, la sensul suferinței sau la scopul existenței umane își găsesc răspuns în religie. Din această perspectivă, ea devine o forță de echilibru psihologic și emoțional, oferind alinare și nădejde. Potrivit învățăturilor ortodoxe, omul este o ființă creată „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu" (Facerea 1, 26), ceea ce implică o chemare permanentă la comuniune, iubire și iertare – antidoturi autentice ale conflictului.

Totodată, religia poate funcționa ca formă de control social pozitiv, întrucât multe norme juridice au la origine principii religioase. Cele zece porunci din Vechiul Testament au inspirat legislații de-a lungul secolelor. Astfel, interdicția de a ucide, a fura sau a mărturisi strâmb nu este doar o normă socială, ci și un imperativ moral cu rădăcini sacre. Sfântul Ioan Gură de Aur ne amintește că „nu legea scrisă în piatră ne va mântui, ci cea scrisă în inimile noastre", accentuând necesitatea trăirii legilor morale, nu doar ca simple legi omenești ci ca principii divine pentru o viață în pace.

Din nefericire, istoria arată că religia a fost adesea instrumentalizată în scopuri politice sau economice, devenind pretext pentru declanșarea de conflicte. Totuși, o analiză atentă a acestor cazuri arată că rareori cauza profundă a fost religioasă, ci mai degrabă materială sau ideologică. Sfântul Maxim Mărturisitorul sublinia că „războiul vine din neputința de a iubi", ceea ce ne arată că, în absența iubirii și a înțelegerii, orice diferență – inclusiv cea religioasă – poate deveni sursă de tensiune. Creștinismul, în forma sa autentică, este religia iubirii și a păcii. Domnul nostru Iisus Hristos nu a venit să aducă sabie între oameni, ci să vestească Împărăția lui Dumnezeu, unde „fericiți sunt făcătorii de pace" (Matei 5,9). În această lumină, educația religioasă are menirea nu doar de a transmite cunoștințe, ci mai ales de a forma caractere, de a modela suflete în spiritul blândeții, al răbdării și al iertării. Educația religioasă creștin-ortodoxă poate preveni conflictele prin cultivarea virtuților: smerenia, milostenia, ascultarea, iubirea aproapelui, pacea sufletului. Acestea nu sunt doar simple idealuri, ci realități trăite de sfinți și transmise generațiilor prin Biserică. Sfântul Siluan Athonitul spunea că „unde este Duhul Domnului, acolo este pace și dragoste", subliniind faptul că omul împăcat cu Dumnezeu este și împăcat cu semenii săi.

La nivel social, promovarea unei educații religioase autentice presupune cultivarea toleranței și a dialogului. Într-o Europă din ce în ce mai diversă din punct de vedere cultural și confesional, cunoașterea valorilor religioase devine esențială pentru conviețuire. Creștinismul nu propune hegemonia, ci comuniunea. Apostolul Pavel afirma că „nu mai este iudeu, nici elin, nici rob, nici liber, ci toți una sunteți în Hristos Iisus" (Galateni 3,28).

Într-o lume în care diferențele sunt adesea exagerate și instrumentalizate, educația religioasă poate funcționa ca factor de echilibru și armonie. Ea invită la respect reciproc, la înțelegerea celuilalt ca persoană creată de Dumnezeu, nu ca dușman. În această direcție, școala are un rol decisiv în formarea tinerelor generații. Prin activități concrete, elevii pot fi ajutați să trăiască valorile creștine:

- participarea la acțiuni caritabile și voluntariat;
- activități comune cu tineri de alte confesiuni;
- discuții tematice despre toleranță și pace în context religios;
- analiza în cheie creștină a unor evenimente actuale;
- implicarea în proiecte educaționale despre drepturile omului și religie.

Aceste activități dezvoltă empatia, capacitatea de ascultare și spiritul de solidaritate. Ele contribuie la formarea unor persoane mai puțin înclinate spre conflict și mai deschise la dialog. Sfântul Nicolae Velimirovici afirma că „educația fără religie este ca un pom fără rădăcină", ceea ce subliniază necesitatea ancorării formării intelectuale în valorile duhovnicești.

Religia ortodoxă specifică spațiului românesc are un caracter profund comunitar. Ea nu este doar un ansamblu de dogme, ci o viață trăită în comuniune cu ceilalți și cu Dumnezeu. Biserica Ortodoxă, prin slujbele sale, prin sărbători, prin posturi și tradiții, creează un cadru spiritual care unește, nu dezbină. În acest sens, Ortodoxia poate juca un rol major în formarea unor cetățeni activi, responsabili și pașnici.

Educația religioasă nu se opune educației civice, ci o completează și o înnobilează. Drepturile omului, formulate în documente internaționale, pot fi regăsite în învățătura morală a Bisericii. Porunca „să nu ucizi" corespunde dreptului la viață; „să nu furi" reflectă respectul față de proprietate; „să nu mărturisești strâmb" este un îndemn la adevăr și la justiție. Dar spre deosebire de legea pozitivă, religia adaugă dimensiunea interioară și cere transformarea inimii.

La final, se poate afirma cu convingere că formarea spirituală a tinerilor constituie o necesitate stringentă a epocii actuale. Prin valorile și perspectivele sale, această dimensiune educativă are forța de a modela caractere înțelepte, altruiste și pline de iubire, pregătite să clădească o societate în care tensiunile sunt domolite prin dialog, ura este transformată în iubire, iar teama lasă loc încrederii. O asemenea formare nu trebuie redusă la disciplina religie, ci este chemată să se răsfrângă asupra întregului climat educațional și să contribuie activ la modelarea conștiinței generațiilor tinere. După cum spune Sfântul Ioan de Kronstadt: „În educație este ascunsă puterea de a înălța omul la Dumnezeu sau de a-l coborî în prăpastia fărădelegii". Alegerea ne aparține.

Referințe bibliografice:

1. Sfântul Ioan Gură de Aur – *Omilii la Evanghelii și Epistole*
2. Sfântul Siluan Athonitul – *Între iadul deznădejdii și iadul smereniei*
3. Sfântul Maxim Mărturisitorul – *Ambigua*
4. Nicolae Velimirovici – *Proloagele de la Ohrida*
5. Pr. Dumitru Stăniloae – *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. 1-3
6. Ion Cucoș – *Educația religioasă. Dimensiuni pedagogice și spirituale*
7. UNESCO – *Learning: The Treasure Within*
8. Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948)

ÎMPREUNĂ ÎMPOTRIVA BULLYING-ULUI

Prof. înv. primar Petre Cristina

Liceul Teoretic ”Radu Vlădescu” Pătârlagele, Buzău

Fenomenul bullyingului, cunoscut și ca hărțuire, reprezintă una dintre cele mai frecvente și periculoase forme de violență întâlnite în rândul copiilor și adolescenților. Efectele sale se răsfrâng asupra sănătății emoționale, sociale și cognitive ale victimelor, dar și asupra atmosferei generale din mediul educațional. De aceea, este esențial să recunoaștem semnele, să înțelegem cauzele și, mai ales, să intervenim eficient și responsabil.

Bullyingul este un comportament agresiv, intenționat și repetat, care are ca scop rănirea fizică sau emoțională a unei persoane. Acesta poate apărea în școli, la locul de joacă, în familie sau în mediul online și are consecințe profunde asupra sănătății mentale și emoționale a victimelor.

Informarea corectă despre ce înseamnă bullyingul, care sunt formele lui și ce consecințe poate avea este primul pas spre prevenție. Atât elevii, cât și adulții trebuie să înțeleagă gravitatea fenomenului.

Implementarea programelor de dezvoltare socio-emoțională în școli ajută elevii să-și recunoască emoțiile, să gestioneze conflictele și să dezvolte empatie față de ceilalți.

Profesorii și personalul școlar trebuie să intervină prompt și consecvent atunci când observă sau primesc semnale de bullying. Toleranța zero față de hărțuire trebuie să devină o regulă clară în fiecare instituție de învățământ.

E important ca elevii să înțeleagă că bullyingul nu este o „joacă” sau o „etapă normală”, ci un comportament periculos care poate afecta profund dezvoltarea unui copil.

Pentru a veni în sprijinul copiilor am organizat activitatea ”Împreună împotriva bullying-ului”, menită să promoveze empatia, respectul și solidaritatea între elevi.

Scopul activității desfășurate cu acest prilej a fost sensibilizarea elevilor cu privire la problematica bullying-ului în mediul școlar, precum și dezvoltarea abilităților de a recunoaște, a preveni și a reacționa corespunzător în fața comportamentelor de bullying.

Obiectivele urmărite:

- Identificarea formelor de bullying și cyberbullying;
- Identificarea efectelor negative ale acestor fenomene;
- Promovarea unui mediu școlar sigur și prietenos;
- Dezvoltarea empatiei și respectului față de colegi pentru a preveni și gestiona situațiile de bullying;
- Identificarea modalităților de intervenție și sprijin disponibile pentru cei afectați de bullying și cyberbullying.

În cadrul acestei activități s-au utilizat diverse materiale: videoclipuri și imagini relevante, fișe informative, fișe de lucru, joc de rol, desene și colaje inspirate din tema prezentată.

Activitatea a debutat cu prezentarea unor imagini menite să identifice comportamentele negative și formele de bullying. Elevii au fost încurajați să împărtășească exemple de bullying și cyberbullying pe care le-au întâlnit sau le-au observat.

După ce am discutat despre situațiile exemplificate, am identificat idei și strategii pentru a preveni și gestiona bullying-ul în școală precum:

- Încurajarea dialogului deschis între elevi, profesori și părinți;
- Crearea unui cadru școlar bazat pe valori precum respectul, empatia și cooperarea;
- Stabilirea unor proceduri clare de intervenție în cazuri de bullying;

 Promovarea campaniilor de conștientizare și a activităților care dezvoltă solidaritatea și înțelegerea între elevi.

Prin jocuri de rol, elevii au învățat cum să recunoască formele de bullying, cum să reacționeze într-o manieră constructivă și cum să ofere sprijin colegilor aflați în dificultate.

Elevii s-au implicat cu dăruire și entuziasm, conștientizând că bullying-ul și cyberbullying-ul îi poate afecta pe cei implicați. Ei au înțeles că, prin intervenția promptă și colaborarea cu colegii, adulții și autoritățile competente, situațiile de bullying și cyberbullying pot fi gestionate eficient.

La finalul activității, elevii au realizat desene sau colaje potrivite temei.

Bullyingul este o problemă serioasă, dar nu imposibil de înfruntat. Cu empatie, comunicare și implicare, putem construi împreună un mediu în care fiecare copil și adult să se simtă în siguranță, respectat și acceptat.

Robo Meteo

Profesor Rădulescu Alina
Școala Gimnazială Vadu Pașii, structura Scurtești, județul Buzău

Într-o perioadă în care este din ce în ce mai dificil să motivezi elevii să studieze pentru a-și dezvolta nivelul de inteligență și a deveni tineri adulți cu un orizont cât mai bun în plan profesional, social, personal, abordarea practică de analiză a factorilor de mediu, concepută pentru elevii de nivel primar și gimnazial, poate să le descopere curiozități care pot fi satisfăcute prin descoperire, dezvoltându-le capacitatea de observare, gândirea logică și rezolvarea de probleme. În urma solicitărilor constante ale elevilor dornici de explorare în domeniul științelor, echipa de proiect formată din: prof. GANEA ELENA (specializare geografie), prof. MUȘAT CRISTINA (specializare chimie), prof. DUMITRU OANA (specializare franceză) și prof. RĂDULESCU ALINA (specializare limba și literatura română), a propus înființarea unui club de meteorologie: **RoboMeteo,** care să ofere răspunsuri celor mai alese întrebări, să îi atragă, să îi motiveze spre cunoașterea temeinică a ecosistemului prin analiză, măsurare și monitorizare. Proiectul are drept țintă elevii din școlile generale, pornind de la clasa pregătitoare până la clasa a VIII-a, de pe raza comunei Vadu Pașii, precum și acei elevi dornici de participare.

Proiectul valorifică domeniile STEAM (științe, tehnologie, inginerie, arte vizuale, matematică), menite să devină mai atractive pentru elevii școlii noastre. Principalul scop al proiectului constă în promovarea unui model de învățare prin explorare, prin experiment, astfel încât elevii să cunoască lumea înconjurătoare din apropiere. Ei devin actorii principali în descoperirea unor fenomene din natură, pot explora tot ce îi înconjoară sau le stârnește interesul: fenomenele din natură, circuitul apei, plante, aer, fenomene meteo. Experimentele le dezvoltă spiritul de observație, de investigare, dar și capacitatea de a înțelege unele fenomene, le dezvoltă percepția, atenția, capacitatea de analiză, observația, gândirea, precum și motricitatea.

Proiectul este finanţat prin Fondul Ştiinţescu Buzău ediția a III-a, implementat de Fundația Comunitară Buzău în parteneriat cu Romanian-American Foundation (RAF) și Federația Fundaţiile Comunitare din România (FFCR), cărora le mulțumim pentru oportunitate și implicare în dezvoltarea copiilor noștri.

Pentru atingerea obiectivelor stabilite, grupul de inițiativă a propus organizarea unei ***Excursii în analiză*** în care elevii din ciclul primar și gimnazial au primit oportunitatea să exploreze ecosistemul râului Buzău de pe raza comunei Vadu Pașii, pentru a preleva probe de apă și sol, pe care le vor analiza ulterior, sub deviza ***Amprenta noastră în natură!.*** Elevii din clasele primare pot intra în contact cu natura observând insecte sau roci cu ajutorul lupelor portabile, sub forma unui joc de tipul: *Găsește câte o insectă sau plantă din fiecare culoare* a *curcubeului*!. Elevii din clasele gimnaziale pot elabora analize pe teren, apoi vor întocmi tabele și grafice, vor prezenta concluzii/păreri, pot realiza videoclipuri în care să constate rezultatele. Elevii participanți au posibilitatea de a realiza activități practice, de analiză, de a învăța reguli de utilizare a ustensilelor, a aparatelor și de a urmări fenomene fizice și chimice. De altfel, pot beneficia de oportunitatea de folosire de îmbunătățire a abilităților matematice pentru a schematiza sau a reprezenta grafic datele colectate. Elevii selectați pentru activitatea ***Vremea la raport*** vor descifra tainele vremii cu ajutorul unui specialist în meteorologie. Aceștia pot măsura temperatura aerului, umiditatea, viteza și direcția vântului utilizând stația meteo, îmbogățindu-și astfel cunoștințele despre climatul din zona în care locuiesc. Toate datele înregistrate vor fi menționate în fișa de observație meteo, denumită *Pagina de gardă*, afișată la avizierul școlilor și al primăriei din localitate, precum și în mediul online. De asemenea, vor identifica principiile de funcționare a instrumentelor meteo. Elevii vor realiza un termometru și/sau un anemometru cu ajutorul

materialelor oferite. La activitatea finală din iulie 2024, ***Meteorologul de serviciu,*** vor participa elevii selectați în grupurile de lucru, cadrele didactice voluntare, mentorii și reprezentanți ai comunității locale. Se va desfășura un atelier care va pune în valoare întreaga activitate a clubului RoboMeteo, prin expunerea fotografiilor, a filmulețelor surprinse pe perioada derulării proiectului, prezentarea logoului, a mascotei RoboMeteo, diseminarea rezultatelor. În plus, elevii vor fi implicați în activități interactive și experimente folosind instrumentele achiziționate: trusele Eco-lab, vor face observații meteo cu ajutorul stațiilor meteo, vor folosi lupele. Va fi proiectat un film documentar, de pe platforma educațională: https://kinoteca.bloczero.ro/movie/view/?id=633147576.

Pe latura cognitivă, elevii participanți activ în cadrul clubului vor deveni mai informați și mai dornici să folosească cunoștințele acumulate, vor avea o mai mare deschidere spre liceele tehnologice, pentru a învăța o profesie, vor dori să participe la competiții școlare la nivel local, zonal, etc. pe teme de mediu, în zona științelor naturii, etc. Pe latura de dezvoltare personală, elevii vor fi mai prezenți în lumea reală, mai atenți la ce se întâmplă în jurul lor, vor înțelege mai bine interconexiunea care există în natură între cele trei componente de bază: apă, aer, sol.

Pentru mai multe detalii accesaţi: www.buzau.stiintescu.ro.

Email: robo.meteo273@gmail.com

Website: https://sites.google.com/view/robometeo?usp=sharing

Facebook: www.facebook.com/robometeo/

Instagram: www.instagram.com/robometeo/

ROLUL EMOȚIILOR ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE

Pavel Gheorghe Marius
Liceul de Arte „Victor Giuleanu”, Rm. Vâlcea

Educația este adesea percepută ca un proces cognitiv, centrat pe acumularea de informații, dezvoltarea gândirii logice și atingerea unor obiective academice. Totuși, în spatele oricărei învățări autentice se află un motor profund: emoția. Rolul emoțiilor în procesul educațional este unul esențial, adesea ignorat sau subestimat. Fără o implicare afectivă, învățarea devine superficială și fragilă.

Emoțiile influențează atenția, motivația, capacitatea de memorare și chiar creativitatea. Un elev care se simte în siguranță emoțională, valorizat și înțeles va fi mai deschis spre învățare, mai implicat și mai receptiv. Dimpotrivă, frica de greșeală, presiunea excesivă sau lipsa de empatie pot bloca complet procesele cognitive.

Profesorul are un rol-cheie în crearea unui climat emoțional pozitiv. Nu este suficient să livreze conținuturi; el trebuie să devină un ghid emoțional, un reper de echilibru și susținere. Tonul vocii, expresia feței, atitudinea față de eșec sau reușită – toate transmit elevului mesaje care pot stimula sau inhiba învățarea.

În domeniul artistic, emoțiile nu sunt doar un fundal, ci chiar materia primă a actului educațional. Predarea muzicii, de exemplu, presupune conectarea la stări interioare, interpretarea expresivă a unei lucrări și dezvoltarea inteligenței emoționale. Prin muzică, elevii învață nu doar tehnică, ci și empatie, reflecție, autocunoaștere.

Pentru ca învățarea să fie cu adevărat semnificativă, ea trebuie să atingă atât mintea, cât și inima. Un profesor care îmbină rigoarea cu căldura, exigența cu încurajarea, obiectivitatea cu empatia, contribuie decisiv la dezvoltarea armonioasă a elevului. O lecție care emoționează va fi ținută minte toată viața.

De multe ori, învățarea este abordată ca un proces exclusiv rațional, în care se urmărește acumularea de informații, dezvoltarea gândirii logice și atingerea unor performanțe măsurabile. Totuși, cercetările actuale din neuroștiințe, psihologie educațională și pedagogie arată că, fără o implicare afectivă, actul învățării este incomplet. Emoțiile nu sunt elemente secundare, ci fundamentele invizibile ale oricărei experiențe educaționale autentice.

Relația dintre emoție și învățare este profundă și bidirecțională. Pe de o parte, emoțiile influențează procesele cognitive esențiale – atenția, memoria, capacitatea de analiză, raționamentul logic. Pe de altă parte, modul în care se desfășoară actul educațional generează o gamă variată de emoții care pot stimula sau bloca învățarea. Frica de eșec, rușinea, presiunea performanței sau lipsa de sens pot inhiba complet participarea activă a elevului.

Un climat afectiv pozitiv în clasă este indispensabil pentru dezvoltarea optimă a fiecărui elev. Profesorul nu este doar un furnizor de cunoștințe, ci un **reglator emoțional** al relației elevului cu școala, cu disciplina, cu sinele. Prin tonul vocii, atitudinea față de greșeală, modul de a oferi feedback, prin empatie și autenticitate, cadrul didactic influențează profund disponibilitatea elevilor de a învăța.

Educația artistică – și în special muzica – oferă un cadru ideal pentru explorarea și cultivarea dimensiunii emoționale a învățării. Elevul nu doar execută o partitură, ci o trăiește, o interpretează, o simte. Acest proces dezvoltă nu doar sensibilitatea estetică, ci și empatia, autocunoașterea, gestionarea emoțiilor și comunicarea nonverbală. În acest context, muzica devine limbaj al inimii, iar profesorul de muzică devine facilitator al exprimării autentice.

Emoțiile pot acționa și ca **motor al motivației**. Bucuria descoperirii, curiozitatea, satisfacția reușitei sunt combustibili puternici în procesul educațional. Pe de altă parte, plictiseala, frustrarea sau anxietatea pot

duce la abandon școlar, pasivitate sau chiar ostilitate față de învățare. De aceea, profesorul are datoria de a construi contexte didactice care să provoace intelectual și să implice emoțional elevul.

Mai mult, integrarea emoțiilor în actul educațional înseamnă dezvoltarea **inteligenței emoționale** – componentă esențială pentru viața personală, profesională și socială. Elevii care își cunosc emoțiile, care știu să le exprime și să le gestioneze, sunt mai bine pregătiți să colaboreze, să se adapteze și să facă față provocărilor lumii moderne.

Un aspect esențial este și **relația profesor–elev**, construită pe încredere, respect și susținere. Relația umană precedă învățarea. Un elev care simte că este ascultat, valorizat și înțeles este mai deschis în fața efortului și mai dispus să-și asume riscurile cognitive necesare progresului.

În concluzie, educația eficientă este un echilibru între rațiune și emoție. Un profesor empatic, atent la dimensiunea afectivă a învățării, contribuie nu doar la formarea de competențe academice, ci și la modelarea unor caractere sănătoase, reziliente și încrezătoare. Emoțiile nu sunt un obstacol în calea învățării – ele sunt chiar calea.

Bibliografie

1. Goleman, D. (1995). *Inteligența emoțională*. Editura Curtea Veche, București.
2. Immordino-Yang, M. H., & Damasio, A. (2007). *We Feel, Therefore We Learn: The Relevance of Affective and Social Neuroscience to Education*. Mind, Brain, and Education.
3. Jensen, E. (2001). *Arts with the Brain in Mind*. Association for Supervision and Curriculum Development.
4. Pekrun, R. (2014). *Emotions and Learning*. International Academy of Education.
5. Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ*. Editura Polirom, Iași.
6. Răduț-Taciu, R. (2021). *Inteligența emoțională în educație*. Editura Didactică și Pedagogică.

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR INTERCULTURALE ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE

Keresztely Annemarie
Liceul de Arte „Victor Giuleanu”, Rm. Vâlcea

Într-un context globalizat, predarea limbii engleze nu mai poate fi concepută doar ca transmiterea unui sistem lingvistic standardizat. Mai mult decât o simplă unealtă de comunicare, limba engleză devine astăzi un mediu prin care se vehiculează valori culturale, modele sociale și perspective asupra lumii. În acest sens, **dezvoltarea competențelor interculturale** este esențială în procesul de predare-învățare a limbii engleze.

Competența interculturală presupune capacitatea de a înțelege, respecta și comunica eficient cu persoane din culturi diferite. Ea implică nu doar cunoașterea codurilor lingvistice ale altor popoare, ci și deschiderea spre diversitate, empatie culturală, reflexivitate și conștientizarea propriilor stereotipuri. În cadrul orei de limba engleză, profesorul poate modela aceste dimensiuni prin activități didactice care îmbină limba cu contextul cultural.

Integrarea conținuturilor culturale în lecțiile de limba engleză presupune mai mult decât abordarea unor sărbători sau a gastronomiei tradiționale. O educație interculturală autentică invită elevii să exploreze concepte precum **identitate**, **alteritate**, **etnocentrism**, **diversitate** sau **globalizare**. Prin dialog și reflecție, elevii pot învăța să compare sisteme de valori, să înțeleagă particularitățile comunicării interculturale și să evite judecățile simplificatoare.

Studiul limbii engleze se pretează excelent la dezvoltarea acestui tip de gândire, deoarece limba engleză este vorbită ca limbă maternă, secundă sau străină în contexte culturale extrem de variate. Cultura britanică sau americană nu trebuie prezentată ca etalon exclusiv, ci ca parte a unei **pluralități de culturi anglofone**, fiecare cu specificul său: Canada, Australia, India, Nigeria etc. Această perspectivă susține o abordare **non-ierarhică și echitabilă** a educației lingvistice.

Metodele didactice pot include **analiza comparativă a materialelor autentice** (jurnale, fragmente video, interviuri), proiecte colaborative internaționale, dezbateri pe teme globale sau studii de caz. Activitățile bazate pe simulări interculturale sau pe utilizarea platformelor de tip eTwinning pot facilita contactul direct cu alte culturi, transformând învățarea într-o experiență vie și relevantă.

Un alt aspect esențial este **reflectarea asupra propriei culturi**. Interculturalitatea autentică nu presupune doar deschiderea către „celălalt”, ci și capacitatea de a analiza și exprima propria identitate culturală într-un mod conștient și articulat. Astfel, predarea limbii engleze devine o oportunitate nu doar de învățare lingvistică, ci și de **formare a unei gândiri critice și multiculturale**.

În calitate de profesor, rolul devine acela de **mediator între culturi**, de facilitator al dialogului intercultural și de model al unei atitudini tolerante, echilibrate și informate. Abordarea interculturală nu este un adaos opțional, ci un demers necesar într-un învățământ modern, relevant și conectat la realitățile globale.

În concluzie, integrarea competențelor interculturale în predarea limbii engleze contribuie la formarea unor elevi mai deschiși, mai flexibili și mai pregătiți să navigheze cu succes într-o lume diversă și interdependentă. Limba nu este doar un cod – este o poartă către umanitate, iar rolul profesorului de limbi străine este esențial în a deschide această poartă cu responsabilitate și inspirație.

Bibliografie

1. Byram, M. (1997). *Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence*. Multilingual Matters.

2. Kramsch, C. (1993). *Context and Culture in Language Teaching*. Oxford University Press.

3. Corbett, J. (2003). *An Intercultural Approach to English Language Teaching*. Multilingual Matters.

4. Council of Europe (2018). *Common European Framework of Reference for Languages: Companion Volume*. Strasbourg.

5. Liddicoat, A. J., & Scarino, A. (2013). *Intercultural Language Teaching and Learning*. Wiley-Blackwell.

6. Petrescu, A. (2017). *Educația interculturală – provocări și oportunități*. Editura Universitară, București.

ROLUL LECȚIILOR INDIVIDUALE DE INSTRUMENT ÎN DEZVOLTAREA EXPRESIVITĂȚII ARTISTICE LA ELEVII DE LICEU VOCAȚIONAL

Bîțu Julieta
Liceul de Arte „Victor Giuleanu”, Rm. Vâlcea

Educația artistică, în special în cadrul învățământului vocațional, presupune un parcurs complex, în care dezvoltarea tehnicii instrumentale este însoțită în mod esențial de cultivarea expresivității. În cazul pianului, lecțiile individuale oferă un cadru privilegiat pentru modelarea interpretului, printr-o relație directă și profundă între elev și profesor. Acest tip de interacțiune didactică devine astfel nu doar un proces de formare profesională, ci și unul de formare umană, afectivă și estetică.

Expresivitatea artistică nu se limitează la redarea corectă a indicațiilor de pe partitură. Ea presupune o înțelegere profundă a limbajului muzical, o raportare personală la conținutul emoțional al lucrării și capacitatea de a comunica cu publicul prin sunet. În lecțiile de pian, profesorul are misiunea de a ghida elevul în descoperirea propriei voci artistice, în echilibru cu exigențele stilistice și tehnice.

Procesul de învățare este unul complex, care implică dimensiuni cognitive, afective și psihomotorii. Dezvoltarea expresivității nu poate fi disociată de formarea auzului interior, a memoriei muzicale, a controlului gestual și a capacității de reflecție asupra sensului muzical. În acest sens, lecția individuală devine un spațiu de construcție interioară, în care elevul învață să se asculte pe sine, să înțeleagă emoția muzicală și să o transmită coerent și autentic.

Rolul profesorului este esențial în încurajarea exprimării personale, dar și în structurarea gândirii interpretative. O predare rigidă, centrată exclusiv pe aspectele tehnice, poate inhiba creativitatea și inițiativa elevului. În schimb, o abordare deschisă, dialogică și reflexivă creează premisele formării unui interpret echilibrat, conștient de propriul discurs muzical.

Repertoriul ales are, de asemenea, un impact direct asupra dezvoltării expresivității. Este important ca elevii să fie expuși unei varietăți stilistice, de la baroc la contemporan, pentru a învăța să adapteze mijloacele de expresie în funcție de contextul estetic. În plus, lucrările trebuie să fie alese în funcție de particularitățile fiecărui elev – sensibilitate, personalitate, nivel tehnic – astfel încât procesul să fie simultan formativ și motivant.

O dimensiune adesea neglijată este cea a **inteligenței emoționale în actul artistic**. Interpretul trebuie să înțeleagă stările afective asociate muzicii, să le simtă, dar și să le gestioneze, mai ales în contextul aparițiilor scenice. Lecțiile individuale devin un spațiu în care aceste abilități pot fi dezvoltate treptat, prin empatie, introspecție și exercițiu dirijat.

În concluzie, lecțiile individuale de pian în cadrul liceului vocațional sunt un pilon fundamental în formarea expresivității artistice. Ele îmbină rigoarea tehnică cu rafinamentul estetic, ghidajul pedagogic cu libertatea expresivă, exigența profesională cu încrederea în potențialul elevului. Profesorul are nu doar rolul de antrenor muzical, ci și pe cel de mentor în devenirea artistică a tânărului interpret.

Bibliografie

1. Neuhaus, H. (1973). *The Art of Piano Playing*. Barrie & Jenkins, London.
2. Berman, B. (2000). *Notes from the Pianist’s Bench*. Yale University Press.
3. Szekely, I. (2012). *Expresivitatea în interpretarea muzicală*. Editura Muzicală, București.

4. Deliège, I., & Sloboda, J. (Eds.) (1997). *Perception and Cognition of Music*. Psychology Press.
5. Ruț, G. (2009). *Didactica instrumentului – pian*. Editura Arpeggione, Cluj-Napoca.
6. Lehmann, A. C., Sloboda, J. A., & Woody, R. H. (2007). *Psychology for Musicians: Understanding and Acquiring the Skills*. Oxford University Press.

IMPORTANȚA GÂNDIRII CRITICE ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

Pavel Ana Maria
Liceul de Arte „Victor Giuleanu”, Rm. Vâlcea

Într-o societate marcată de o avalanșă informațională, capacitatea de a gândi critic devine o necesitate esențială pentru fiecare elev. Educația nu mai poate fi centrată exclusiv pe memorare și reproducere, ci trebuie să stimuleze reflecția, analiza, selecția și asumarea responsabilă a ideilor. Gândirea critică, ca abilitate complexă, presupune nu doar cunoaștere, ci și discernământ, curaj intelectual și deschidere către multiple perspective.

Școala are misiunea de a forma cetățeni activi, capabili să gândească autonom, să ia decizii argumentate și să contribuie la binele comun. Gândirea critică îi învață pe elevi să pună întrebări, să caute dovezi, să identifice contradicții și să evalueze validitatea informațiilor. Într-o lume în care știrile false, teoriile conspiraționiste și manipularea online se propagă cu ușurință, aceste competențe sunt vitale.

Rolul profesorului devine esențial în acest proces. El trebuie să creeze un mediu sigur și stimulativ, în care opinia fiecărui elev este valorizată, iar greșeala este acceptată ca parte firească a învățării. Prin metode active, precum dezbaterea, studiul de caz, proiectul educațional sau învățarea bazată pe problemă, elevul este invitat să reflecteze, să argumenteze, să-și exprime gândirea într-un mod clar și logic.

În domeniul artistic, în special în muzică, gândirea critică capătă o dimensiune subtilă și profundă. A interpreta o lucrare presupune o înțelegere a contextului, a intenției compozitorului, a stilului muzical și a mesajului transmis. Elevul muzician este invitat să reflecteze nu doar asupra corectitudinii tehnice, ci și asupra expresivității și autenticității actului artistic. Astfel, gândirea critică devine un instrument de rafinare interioară și de creștere intelectuală și emoțională.

Mai mult, gândirea critică susține dezvoltarea empatiei și a responsabilității civice. Un elev care analizează și reflectează este mai puțin predispus la intoleranță, extremism sau pasivitate. El înțelege mai bine lumea în care trăiește și devine capabil să acționeze conștient și echilibrat în ea.

Gândirea critică reprezintă o componentă esențială a procesului educațional modern, mai ales într-o societate aflată într-o continuă transformare. Capacitatea elevului de a analiza, evalua și interpreta informațiile nu mai este un lux, ci o necesitate. Școala are misiunea de a forma nu doar indivizi informați, ci și cetățeni responsabili, capabili să ia decizii raționale, argumentate și etice.

Într-o lume în care accesul la informație este instantaneu, iar sursele nu sunt întotdeauna credibile, gândirea critică devine un scut împotriva manipulării. Elevii trebuie învățați să pună întrebări, să caute dovezi, să compare perspective și să construiască opinii proprii, nu doar să reproducă cunoștințe. Acest proces presupune dezvoltarea unor abilități precum analiza logică, empatia, argumentarea și autoevaluarea.

În domeniul artistic, și mai ales în educația muzicală, gândirea critică are o valență aparte. Interpretarea unei lucrări muzicale presupune nu doar tehnică, ci și înțelegere profundă, decodificare estetică și reflecție personală. Elevul nu este un simplu executant, ci un partener activ în procesul de creație și receptare artistică. Astfel, profesorul devine un facilitator al reflecției, al descoperirii și al dialogului critic cu actul artistic.

Integrarea gândirii critice în activitățile didactice presupune metode de predare centrate pe elev: învățarea prin proiecte, dezbateri, studii de caz, portofolii, feedback constructiv. Profesorul trebuie să creeze un climat de încredere și deschidere, în care opinia personală este valorizată și analizată obiectiv.

În concluzie, educația nu trebuie să se limiteze la transmiterea de informații, ci să cultive discernământul, creativitatea și capacitatea de a înțelege lumea în complexitatea ei. Gândirea critică este o

condiție fundamentală pentru formarea unei personalități autonome, echilibrate și adaptabile. Iar misiunea școlii, prin fiecare cadru didactic, este să contribuie activ la această formare.

Bibliografie

1. Ennis, R. H. (2011). *The Nature of Critical Thinking: An Outline of Critical Thinking Dispositions and Abilities*. University of Illinois.
2. Facione, P. A. (2015). *Critical Thinking: What It Is and Why It Counts*. Insight Assessment.
3. Lipman, M. (2003). *Thinking in Education*. Cambridge University Press.
4. Paul, R., & Elder, L. (2014). *The Miniature Guide to Critical Thinking: Concepts and Tools*. Foundation for Critical Thinking.
5. Gliga, L. (2010). *Gândirea critică în educație*. Editura Institutul European, Iași.
6. Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ*. Editura Polirom, Iași.
7. Dewey, J. (1933/1998). *How We Think*. Houghton Mifflin Company

BIBLIOTECA DE POVESTE

Profesor Rădulescu Alina

Școala Gimnazială Vadu Pașii, structura Scurtești, județul Buzău

A fi dascăl... Destin sau chemare? Ne luăm rolul în serios şi zi de zi batem la porţile unor suflete fragede, chiar şi acolo unde e urât, cum spunea Arghezi, vrând să făurim un univers de cunoaştere pentru micii care mâine vor fi mari, aşteptând ca nevinovăţia lor să lumineze vieţile noastre, căci ne-au făcut să înţelegem că şi ei au o lecţie pe care să ne-o ofere în schimb: inocenţa, candoarea şi puritatea lumii văzute prin ochi de copil...

Acolo, sufletul zâmbeşte din nou, chiar de-ncordarea de până-n clinchetul de început al orei, ce ne aminteşte de cine ştie ce restanţă la capitolul vieţii.. Ne frământăm şi ne topim de emoţie când un glăscior firav dă răspuns întrebării noastre, când înţelegem că munca noastră dă roade, că mintea unui copil prinde orizonturi şi se dezvoltă, că fărâme din sufletul şi mintea noastră îi vor da putere să zboare. Ce poate fi mai înălţător? Ne ridicăm odată cu ei şi ne cresc aripi, recunoscând de fiecare dată că ar fi fost loc de mai bine... Un actor îşi joacă rolul şi pleacă în aplauze de pe scenă. Tot un actor este şi dascălul care la uşa clasei îşi lasă propriile nevoi, apăsări sau frustrări la care societatea îl supune. Acolo îl aşteaptă zeci de suflete cu luminiţele strălucind în ochişori. Îşi joacă rolul pe „scena" clasei, dar „aplauzele" vin târziu: de la unii imediat, de la alţii mai târziu, de la unii, poate mult prea târziu... Şi totuşi, intră în fiecare zi pe „scenă", îşi joacă rolul, îşi schimbă masca şi aşteaptă aplauzele, care nu sunt altceva decât rezultatele muncii sale, că a fost trimis pe pământ nu să stea ascuns sub o mască, ci să transmită înţelepciune celor care-i joacă alături pe scena vieţii, să-i transforme pe elevi din spectatori în colaboratori, iar la sfârşitul unei generaţii să-şi dea „masca" jos şi să se intituleze: modelator de suflete.

Deseori mă gândesc la începutul carierei mele. O persoană foarte apropiată mie m-a întrebat: vrei să fii veşnic tânără, să ai sufletul deschis ca o carte şi să te simţi la orice vârstă că eşti Albă-ca-Zăpada sau alt personaj drag din copilărie? Atunci mi-a răspuns: Alege-ţi cu grijă meseria! M-am gândit că numai prin intermediul zâmbetului inocent şi cald al copiilor poţi avea parte de aceaste stări muninate. I-am spus la ce m-am gândit. Şi iată-mă, acum, după aproape 14 ani de dăscălie şi cred că aş răspunde la fel şi aş alege aceeaşi profesie. Primul an de învăţământ a fost decisiv. Am fost la o şcoală dintr-o localitate îndepărtată de Buzău şi nu mi-am clintit cu nimic dorinţa de a fi permanent în mijlocul copiilor. Îmi place ceea ce fac, sunt dornică de cunoaştere, de muncă şi mă consider înzestrată cu răbdare şi iubire faţă de elevi. Mă consider în mijlocul unui "spectacol" – clasa de elevi, transformând totul "într-un joc nesfârşit". Nu trebuie înţeles greşit cuvântul "joc" în acest context, deoarece învăţăm jucându-ne la ore, jucându-ne cu noţiunile atât de complicate şi multiple, însă disciplina mea se bazează pe mult interes din partea elevilor, fiind un obiect atât de important. Însă, lucrurile sunt privite cu multă plăcere de elevi, întrucât îi simt aproape de mine, atenţi şi dornici de învăţare. Aşa cum soarele încălzeşte pământul şi dă viaţă, aşa cum apa şi aerul hrănesc clipă de clipă tot ce creşte pe pământ, aşa lumina cărţii dă viaţă oamenilor. Fără însufleţire, omenirea n-ar putea exista. De aceea este necesară reînnoirea gândurilor despre carte, a importanţei ei în toate domeniile, dragostea pentru a păstra cartea, biblioteca personală, bibliotecile publice şi şcolare. Pentru fiecare dascăl, sădirea respectului şi dragostei pentru cuvântul tipărit înseamnă truda sa temeinică. Cel ce renunţă la alte plăceri pentru a procura o carte, cel ce mângâie filele cu dragoste şi apără cu străşnicie o carte, cel ce aleargă să găsească o carte, cel ce respectă pe făuritorii de cărţi, acela se cultivă neîncetat pe el însuşi. Dacă viaţa cere astăzi ca individul să acţioneze rapid şi creator, înseamnă că succesul şcolii depinde, în primul rând, de capacitatea dascălului de a educa gândiri disciplinare şi creatoare. Un asemenea deziderent nu se poate realiza la şcoala de tip clasic, ci la aceea care este subordonată învăţării creatoare, punându-se accent astfel pe însuşirea cunoştinţelor de către elevi prin efort propriu, independent sau dirijat. Tărâmul cel mai prielenic de dezvoltare a capacităţilor creatoare îl constituie compunerile care realizează legătura între cunoştinţele de limbă şi lectură asigurând un anumit nivel de exprimare cerut de situaţia simulată sau de viaţa cotidiană.

Copilul trebuie permanent îndrumat spre lectură, iar locul specific este BIBLIOTECA, despre care știm atât de multe, dar sensibile și motivante sunt afirmațiile unor personalități: *Biblioteca este un cabinet magic în care există mai multe spirite vrăjite*, Jorge Louis Borges *Biblioteca este un frigider pentru conservarea gândurilor*, Herbert Samuel, *Biblioteca este patria cuvintelor care au avut ceva de spus*, Octav Bibere, *Biblioteca este templul învăţăturii, iar învăţătura a eliberat mai mulţi oameni decât toate războaiele din istorie*. Carl Thomas Rowan. Aceste citate ne apar în ochi când deschidem ușa bibliotecii școlii noastre. Cine a fost vrăjit de această magie va rămâne pentru totdeauna dornic de încântările ei şi va căuta să le reînnoiască. Şi atunci va citi mereu. Acesta este gustul lecturii. Cine ştie să-l trezească a azvârlit o sămânţă vitală a culturii, vitală pentru că înfloreşte mereu, în tot cursul vieţii. Orice copil vine pe lume cu un strigăt, un ţipăt. El reprezintă un miracol al vieţii pe pământ. În evoluţia omenirii, chiar apariţia tiparului a constituit un adevărat miracol, un strigăt al minţii, o victorie a cunoaşterii.

Se spune că pentru a nu îmbătrâni niciodată trebuie să fii acompaniat pretutindeni pe drumul vieţii de copilărie. Fiecare jucărie are o poveste a ei, fiecare jucărie a fost martoră unei emoţii, a unei lacrimi sau a unui vis împlinit. Unele jucării s-au ascuns în sacul lui Moş Crăciun sau al lui Moş Gerilă, altele stau cuminţi în cizmuliţele cremuite din holul casei. Unele au fost cumpărate cu ultimul bănuţ scuturat din portofel, altele au stat radioase în vitrinele magazinelor de lux sau pe tarabele reci ale pieţelor, unele au ascultat, poate, muzică veselă din bâlciuri, dar toate, absolut toate jucăriile noastre au fost martorele unui zâmbet. Toate aceste jucării, pentru că aşa le numim noi, nu le mai dăm mare importanţă fiind maturi, nu ne mai folosesc şi nu le uităm într-un colţ, pline de praf şi miros de naftalină, iar când ni se face dor de vremurile copilăriei, ne amintim şi le ştergem de praf, mirosind aromele vechi ale vieţii noastre în trecut. Locurile în care mergem şi deodată o cascadă plină de amintiri ne inundă mintea şi sufletul, iar o lacrimă cade uşor pe obrazul tău finuţ. Îţi intră o amintire în ochi. O amintire care te emoţionează şi ai vrea să o retrăieşti, dar clepsidra timpului nu te mai întoarce în trecut.

Cu toate astea, cu tot ce ai rămas din copilărie sunt lucrurile de la părinţi, casa părintească şi locurile în care ţi-ai petrecut copilăria. Te uiţi în zare şi prinzi imagini din filmele care ţi se derulează în minte. Vezi cum alergai cu cea mai bună sau buni prieteni, cum te retrăgeai singur şi plângeai când te certai cu ai tăi sau când te furişai noaptea din casă ca să priveşti cerul şi stelele lui infinite. Toate acestea sunt nestematele copilăriei pe care le vei preţui şi ţi se va face dor toată viaţa. Vei fi precum o ancoră ce va purta comori ale lumii şi nu vor mai fi descărcate niciodată şi vor fi purtate pe valurile line, prin furtunile grele şi zilele cu soare, toate ale vieţii. Şi când vei fi bunic, vei povesti nepoţilor cum a fost copilăria ta şi ei, cu ochii mari, te vor ţinti bine şi vor fi atenţi la firul vieţii tale cel mai frumos. Şi vei oferi un lucru din suflet, cu drag pentru a face copilăria unui alt copil, frumoasă, cum şi alţii ţi-au făcut-o ţie şi vei fi amintit la rândul tău de către acesta cum şi tu ai amintit de alţii care ţi-au făcut copilăria frumoasă şi specială. Şi vei începe să relatezi: “Când eram copil …” şi vei termina cu: “am fost odată…acum nu mai sunt” şi o lacrimă îţi va face să lucească ochiul şi cutremurându-te se va scurge pe obrazul tău bătrân, cu ridurile vieţii, chinuit de bătrâneţe. Aceste lucruri fac parte din muzeul sufletului tău, muzeul virtual al copilăriei, pe care îl vei purta cu tine oriunde şi oricând până când moartea ţi le va fura şi va pune stăpânire pe ele.

Într-o epocă în care informaţia este mai mare ca oricând, lumea cărţii şi a bibliotecilor dobândeşte noi atribuţii, noi dimensiuni. În noul context, în această eră predilect informaţională, biblioteca se reconfigurează, devine un spaţiu al informaţiei şi comunicării. Raţiunea de a fi a oricărei biblioteci o reprezintă cititorul şi nevoile sale de a şti, de a descoperi, de a descifra necunoscutul. Într-o lume în care asistăm la o adevărată invazie a informaţiei pe calculator, biblioteca încearcă să supravieţuiască prin dezvoltarea pregnantă a funcţiilor sale informative, intensificându-şi, în acelaşi timp şi preocupările formative privind beneficiarii lecturii şi ai informării. Rolul oricărui dascăl este acela de a transmite tinerilor cunoaşterea acumulată de-a lungul timpului, de a-i ajuta şi a-i pregăti să se adapteze la o realitate cotidiană într-o continuă transformare, de a le descoperi şi a le cultiva latura creativă. Orientarea modernă implică o relaxare a stilului de predare-învăţare-evaluare faţă de orientarea tradiţională, astfel avantajează profesorul, cât şi elevul: rolul dascălului este acela de a facilita şi a modela învăţarea, de a ajuta elevii să înţeleagă şi a explica puncte de vedere proprii, de a realiza un schimb de idei cu ceilalţi, de a argumenta, de a pune şi de a-şi pune diverse întrebări cu scopul de a înţelege sensul unor întrebări, de a colabora cu ceilalţi. În felul acesta, modul de realizare a învăţării este

preponderent prin formare de competenţe şi deprinderi practice, se pune accentul pe învăţarea prin cooperare, ceea ce implică interacţiune atât elev-elev, cât şi elev-profesor.

Ca profesori de limba şi literatura română, privim cu durere în suflet cum copiii noştri se îndepărtează tot mai mult de carte, de lectură, în general. Ne dăm seama, cu profund regret, că începe să dispară din rândul tinerilor dorinţa de a-şi forma nişte capacităţi de lectură valorizantă, apreciativă, de pe poziţii estetice, de a-şi cultiva deprinderile de analiză şi sinteză. Ei nu-şi dau seama că lectura unei cărţi nu poate fi înlocuită de niciun alt mijloc modern de informare, oricât ar fi de performant, pentru că numai ea, lectura cărţii, este aceea care, în procesul de formare a pesonalităţii umane, contribuie la evoluţia afectivă a copilului şi adolescentului. Prin specificul ei, cartea rămâne singura în măsură să ajute la ordonarea cognitivă, obligând cititorul la un efort creator de înţelegere, de sistematizare logică a datelor.

Lectura presupune meditaţie, interiorizare, contribuind într-o foarte mare măsură la îmbogăţirea vocabularului, care depinde în cel mai înalt grad de nivelul şi varietatea lecturilor. Am întâlnit elevi care, efectiv, nu puteau să exprime o idee pentru că nu-şi găseau cuvintele. Sunt copii care vorbesc foarte greu, povestesc un text sau o întâmplare destul de succint şi de sec, pentru că nu simt farmecul cuvintelor, al unor expresii literare frumoase, expresive, care fac să vibreze sufletul când le auzi. Cartea bine aleasă poate fi un bun tovarăş într-o călătorie, într-o zi de odihnă la munte sau oriunde, pe nimeni, nici nu plictiseşte, nici nu cere condiţii speciale pentru a fi citită. Este suficient să avem dragoste de carte, s-o avem la noi, s-o deschidem şi s-o citim.

IMPORTANȚA RELAȚIEI DINTRE GRĂDINIȚĂ-ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE

Diaconescu Oana, Școala gimnazială nr. 66, București

Educația reprezintă procesul prin care se realizează formarea și dezvoltarea personalității umane a fiecărui individ, precum și procesul de transmitere a civilizației generațiilor ulterioare, realizat în contextul existenței sociale a omului, fiind o condiție necesară pentru dezvoltarea, perpetuarea și progresul societății așa cum o cunoaștem. Astfel, educația nu se raportează doar la individ, ci la întreaga societate.

Educația începe de la primele momente ale vieții și se continuă pe tot parcursul acesteia. Primul mediu cu care copilul intră în contact și care îi trasează primele direcții ale educației îl reprezintă familia. Achizițiile însușite de copil în primii ani de viață în cadrul familiei sunt fundamentale pentru dezvoltarea ulterioară a acestuia. Modelele de comportament oferite de părinți și membrii apropiați din familie, precum și climatul socio-afectiv în care se realizează aceste influențe educaționale reprezintă primul model social cu influență hotărâtoare asupra modului de comportare și relaționare al copiilor în societate.

Școala are un rol primordial în educația copiilor, alături de familie, dar și de întreaga societate, deoarece educația permanentă presupune o învățare pe tot parcursul vieții. Colaborarea între toți factorii educaționali, în primul rând între școală și familie, este stringentă. Școala nu-și poate realiza pe deplin sarcinile, mai ales cu elevii care rămân în urmă la învățătură, dacă nu cunoaște condițiile familiale de muncă și de viață ale copiilor. Apoi o serie de aspecte ale comportamentului elevilor, absențe, disciplină, mod de reușită la învățătură, nu se pot cunoaște și rezolva în modul cel mai eficient fără contactul cu familia. Părinții nu pot cunoaște pe deplin psihologia copilului lor dacă nu află și modul lui de comportare în condițiile școlare. Activitatea de acasă este o continuare a activității pedagogice de la școală și invers. Întregul proces de educație și mai ales de instrucție se realizează atât la școală, cât și acasă. Atât școala cât și grădinița sunt instituții puternic ancorate în comunitate, care prin statutul pe care îl au, prin cadrul legislativ, activitățile desfășurate și multitudinea resurselor implicate, în special cele umane pot deveni promotori ai parteneriatului comunitar. Familia intervine în acest parteneriat grădiniță-școală-societate ca fiind factor cheie, importanță rezultată în urma rolului ca și factor de educație informală dar și a drepturilor și obigațiilor care îi revin în sistemul formal de educație. Școala colaborează cu familia în domeniul învățării elevului, în domeniul comportamentului, în domeniul dezvoltării lui fizice și intelectuale, morale și estetice, în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, igienico-sanitare, în domeniul activităților libere, angajării copilului în diferite domenii de activitate în afară de clasă și școală.

Comunitatea locală, școala, familia, grădinița reprezintă instituții ale educației prin intermediul cărora se cultivă responsabilizarea socială și se perpetuează valorile sociale.

Principiul integrării verticale în procesul de proiectare curriculară

Analiza curriculumului la disciplina matematică – învățământ primar

prof.înv.primar: Albu Georgiana
Școala Gimnazială „Ion Luca Caragiale”, jud. Brăila

Principiul integrării verticale în procesul de proiectare curriculară presupune structurarea conținutului și a activităților de învățare într-o manieră care asigură un progres logic și continuu al învățării de la nivelurile inferioare la cele superioare ale unui curriculum. Acest principiu este esențial pentru a asigura coerența și relevanța întregului curriculum, asigurându-se că abilitățile, cunoștințele și competențele dezvoltate de elevi sunt asimilate treptat și că aceștia sunt pregătiți pentru cerințele și provocările nivelurilor ulterioare de învățare și dezvoltare.

Din punctul meu de vedere, curriculum la disciplina Matematică în învățământul primar este proiectat conform principiului integrării verticale, deoarece consolidează și aprofundează, începând din clasa pregătitoare, atât operațiile de adunare și scădere , cât și cele de înmulțire și împărțire începând din clasa a II-a.

În primul rând, consider o etapizare fluentă, coerentă, conștientă și evolutivă prin bazele pe care le formează în fiecare an de studiu necesar parcurgerii materiei din anul următor. De exemplu, în clasa pregătitoare, copiii recunosc, citesc și scriu, ordonează și compară cifrele, respectiv numerele în concentrul 0 – 31 și operează atât exerciții, cât și probleme ce necesită operații de adunăre și scădere cu și fără trecere peste ordin în acest interval. În clasa I, folosind bazele deja formate în anul anterior, elevii aprofundează și apoi recunosc, citesc, formează, ordonează, compară și calculează operații de adunăre și scădere în concentrul 0-100. Tot în clasa I, elevii rezolvă probleme ce implică gândirea în întocmirea planurilor de rezolvare ale acestora. Începând cu clasa a II-a, elevii își însușesc formarea, citirea, scrierea, ordonarea și compararea numerelor până la 1000, precum și operațiile de adunare și scădere în concentrul 0- 1000. Se formează însă, la copiii claselor a II-a și competențe de înmulțire și împărțire, folosind adunarea, respectiv scăderea repetată, competențe însușite anterior și extrem de necesare în această etapă. După ce elevii și-au însușit atât operațiile de ordinul I, adunarea și scăderea, cât și operațiile de ordinul II, înmulțirea și împărțirea, se formează competențe de rezolvare ale exercițiilor folosind ordinea efectuării operațiilor. Tot la această vârstă, se consolidează rezolvarea problemelor folosind planul de rezolvare în concentrul 0 – 1000. În clasa a III-a, elevii își completează cunoștințele acumulate, însușindu-și formarea, citirea, scrierea, compararea și ordonarea numerelor în concentrul 0 – 10 000 și se consolidează competențele de calcul ale operațiilor de adunare, scădere, înmulțire și împărțire, extinzându-se concentrul până la 10 000. Pe baza planurilor de rezolvare ale problemelor din clasele anterioare, se formează acum deprinderi de rezolvare ale problemelor prin metoda reprezentării grafice (figurative). În ultimul an din ciclul primar, în clasa a IV-a, elevii recunosc, formează, scriu, citesc, ordonează și compară numere în concentrul 0 – 1 000 000 și efectuează operații de adunare, scădere, înmulțire și împărțire în acest interval. De asemenea, ei își consolidează metoda reprezentării grafice ca metodă de rezolvare a problemelor și își completează cunoștințele învățând alte metode de rezolvare ale problemelor, pornind tot de la planul de rezolvare al problemei, cum ar fi: metoda comparației, metoda falsei ipoteze dar și metoda retrogradă, metoda reducerii la unitate sau metoda folosirii principiului Dirichlet.

În al doilea rând, consider că disciplina matematică în învățământul primar are un parcurs neîncetat, întrucât în învățântul gimnazial, elevii vor avea bazele formării noilor competențe din curriculum. De pildă, aceștia își vor însuși operațiile de ordinul III, ridicarea numerelor la putere și extragerea numerelor de sub

radical, folosindu-se de bazele formate în învățământul primar, respectiv operațiile de înmulțire și împărțire. Această progresie continuă asigură elevilor construirea și dezvoltarea abilităților matematice în mod treptat și solid.

Putem conchide, așadar, că respectarea principiului integrării verticale în proiectarea curriculară asigură o dezvoltare continuă și coerentă a cunoștințelor și abilităților elevilor pe măsură ce aceștia avansează în sistemul de învățământ. Aceasta contribuie la asigurarea unei baze solide pentru învățarea ulterioară și la facilitarea succesului academic al elevilor.

Perspective moderne ale procesului de predare-învățare-evaluare în învățământul preșcolar

PROF.ÎNV.PREȘCOLAR: NIKA ÁGOTA

GRĂDINIȚA ZIZIN/ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂRLUNGENI

Procesul educațional din învățământul preșcolar a trecut în ultimele decenii prin transformări profunde, reflectând schimbările de paradigmă din domeniul pedagogiei și ale nevoilor societății contemporane. Accentul s-a mutat de la o educație centrată pe conținut și transmiterea de informații la o educație centrată pe copil, pe dezvoltarea globală și armonioasă a acestuia. Astfel, predarea, învățarea și evaluarea nu mai sunt tratate ca etape separate, ci ca elemente interdependente într-un proces dinamic și flexibil.

În contextul abordărilor moderne, **copilul preșcolar este considerat un agent activ al propriei dezvoltări**, iar educatorul are rolul de ghid, facilitator și partener în învățare. Teoriile constructiviste, în special cele ale lui Jean Piaget și Lev Vygotsky, fundamentează această schimbare de perspectivă, subliniind importanța activității spontane, a jocului și a interacțiunii sociale în procesul de învățare (Piaget, 1972; Vygotsky, 1978).

În ceea ce privește **strategiile de predare**, acestea sunt adaptate nevoilor individuale și intereselor copiilor. Activitățile sunt integrate, centrate pe experiențe autentice, iar jocul rămâne forma principală de organizare. Spațiul educațional modern este structurat în **centre de activitate**, care oferă posibilități multiple de explorare și de exprimare a creativității. Astfel, predarea devine un act de facilitare a învățării și nu doar de transmitere a cunoștințelor.

Procesul de **învățare** este înțeles ca o experiență activă, multisenzorială, în care copilul construiește cunoștințe prin interacțiune cu mediul, cu ceilalți copii și cu adultul. Se promovează învățarea prin descoperire, investigare și colaborare. Abordările bazate pe proiecte, metodele interactive, învățarea outdoor și utilizarea tehnologiei (în forme adaptate vârstei) completează această perspectivă holistică.

În ceea ce privește **evaluarea**, accentul s-a mutat de la evaluarea sumativă la **evaluarea formativă**, continuă, centrată pe progresul individual. Evaluarea în învățământul preșcolar se realizează predominant prin **observație sistematică**, analiza produselor activității copiilor, discuții reflexive și utilizarea portofoliului educațional. Rolul său este acela de a ghida procesul educațional, nu de a ierarhiza copiii. Deși această abordare este benefică, ea impune o responsabilitate crescută asupra cadrului didactic, care trebuie să fie bine pregătit metodologic și să dispună de resurse și timp adecvat.

Totuși, **implementarea acestor perspective moderne nu este lipsită de dificultăți**. Suprapopularea grupelor, lipsa resurselor didactice moderne sau insuficiența formării continue a educatorilor pot îngreuna aplicarea eficientă a acestor principii. De asemenea, mentalitățile tradiționale, atât din partea unor cadre didactice, cât și din partea părinților, pot constitui bariere în calea modernizării reale a practicii educaționale.

În concluzie, învățământul preșcolar se află într-o etapă de tranziție către o educație centrată pe copil, personalizată și flexibilă. Integrarea noilor perspective privind predarea, învățarea și evaluarea contribuie la formarea unui copil curios, autonom și creativ. Pentru ca aceste direcții să devină realitate în toate unitățile de învățământ, este necesar un efort comun al educatorilor, părinților, autorităților și comunității.

Bibliografie

- Crahay, M. (2009). *Psihologia educației*. Iași: Polirom.
- Dewey, J. (1997). *Democracy and Education*. New York: Free Press.
- Montessori, M. (2004). *Descoperirea copilului*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
- Piaget, J. (1972). *The Psychology of the Child*. New York: Basic Books.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Zaharie, M. (coord.) (2017). *Evaluarea în educația timpurie*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană.
- Ministerul Educației (2021). *Curriculum pentru educație timpurie*. București: MEC.

Incluziune în educație

Profesor logoped Rencu Denisa
C.Ș.E.I. „Maria Montessori" Constanța

Educația sau școala incluzivă implică, cu certitudine, ideea de schimbare-reformă a școlii și a societății in ansamblu care să răspundă prin co-educatie nevoilor , potențialului și aspirațiilor tuturor copiilor.

Acceptarea în plan teotetic și realizarea treptată a școlii incluzive devine atât o problemă de concepție și decizie politică, cât și o chestiune de strategie și acțiune coerentă în plan pedagogic, de organizare și dezvoltare a sistemelor și structurilor de sprijin a educației speciale integrate.Așadar , practicile incluzive vor avea oportunități , dar și foarte multe obstacole cu care se vor confrunta. Obstacolele , problemele , pot apărea sub forma unor atitudini negative față de anumite grupuri din cadrul comunității care sunt percepute ca diferite , sub forma unor programe de învățământ și politici de evaluare care nu sunt caracterizate de flexibilitatea necesară pentru a răspunde cerințelor diverse ale elevilor , sau sub forma acțiunilor întreprinse de cei care , dintr-o varietate de motive , au interesul de a păstra situatia neschimbată.

Implementarea educaţiei incluzive în ţările europene se află în etape diferite. Unele modalităţi de aplicare a educaţiei incluzive au avut succes în mai multe ţări şi prin urmare constituie exemple de bună practică care pot fi analizate şi implementate în mod adaptat, în funcţie de nevoile fiecărei ţări.

Astfel, transformarea şcolilor speciale în centre de resurse, implementarea planurilor de intervenţie individualizate, formarea unor atitudini pozitive ale părinţilor şi promovarea învăţării prin cooperare constituie doar câteva exemple de succes.

Se face de multe ori confuzia între termenii de „integrare" şi „incluziune", ceea ce face necesară diferenţierea lor.

Integrarea este asimilarea unui elev în educaţia de masă, unde acesta se adaptează (sau nu) politicilor, practicilor şi curriculum-ului existent în şcoala respectivă, în timp ce şcoala în sine rămâne în mare parte neschimbată; accentul nu este evident centrat pe schimbarea şcolii.

Spre deosebire de aceasta**, incluziunea** pune accentul pe necesitatea ca sistemul educaţional şi şcolile să se schimbe şi să se adapteze pentru a răspunde nevoilor elevilor. Conceptul de educaţie incluzivă a apărut ca urmare a recunoaşterii faptului că integrarea nu era suficientă pentru a împiedica marginalizarea copiilor cu nevoi speciale, copiilor cu deficienţe sau a acelora care diferă în alt mod faţă de „norma" generală. Se recunoaşte acum faptul că nu putem să ne aşteptăm ca elevii să se adapteze în mod miraculos pentru a se armoniza cu politici şi practici şcolare ce au fost iniţial elaborate în vederea educării unei majorităţi dominante de copii, omogenă din punct de vedere cultural şi fără dizabilităţi. De asemenea, nu este acceptabil nici să căutăm să „re-modelăm" copiii care sunt diferiţi, presupunând că nu este nimic rău dacă aceştia pierd sau sunt forţaţi să îşi ascundă aspecte importante ale propriei persoane, aspecte care le definesc identitatea. Recunoscând necesitatea educaţiei incluzive, ne plasăm în sfârşit în punctul în care se acceptă că principiul de bază al unui sistem educaţional este acela că şcoala trebuie să fie pentru toţi copiii, că aceştia pot şi trebuie să fie educaţi împreună dacă urmează să trăiască împreună şi că şcoala trebuie să fie pregătită să se schimbe pentru a răspunde nevoilor individuale ale copiilor pe care îi educă.

În România există o preocupare constantă pentru implementarea unui sistem de educaţie incluziv. Schimbările realizate pentru a educa împreună copiii cu diferite tipuri de dizabilităţi nu sunt încă suficiente,dar paşi importanţi au fost deja făcuţi la nivel de legislaţie, practici educaţionale incluzive şi cultură şcolară. Educaţia incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătăţire a instituţiei şcolare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susţine participarea la procesul de învăţământ a tuturor elevilor din cadrul comunităţii.

Analiza specialiştilor asupra posibilităţilor de aplicare a strategiilor de integrare şcolară a copiilor cu CES a permis evidenţierea unor modele cu grade variate de integrare, de la integrarea parţială la cea totală care pot fi sintetizate astfel:

1. ***modelul cooperării școlii speciale cu școala obișnuită -*** în acest caz, şcoala obişnuită coordonează procesul integrării şi stabileşte un parteneriat activ între cadrele didactice din cele două şcoli care vor experimenta şi susţine un nou mod de desfăşurare a activităţilor didactice, pregătind împreună conţinutul lecţiilor, adaptând materialele şi mijloacele de învăţare folosite în timpul orelor şi oferind un cadru confortabil tuturor elevilor din clasă. (Neamţu, Gherguţ, 2000, pag.195).

Are avantajul valorificării resurselor şi experienţelor deja existente, dar constituie o formă restrânsă de integrare, elevul continuându-şi activitatea şcolară în decorul rezidenţial al şcolii. Pentru a fi eficient, acest model necesită colaborare şi pregătire minuţioasă.

2. ***modelul bazat pe organizarea unei clase speciale în școala obișnuită*** - acest model presupune integrarea copiilor cu deficienţe în şcoli de masă unde să relaţioneze cu elevi normali, facilitându-se, cu sprijinul cadrelor didactice şi specialiştilor din şcoală, o mai bună intercunoaştere şi relaţionare a celor două categorii de copii.

3***. modelul bazat pe amenajarea în școala obișnuită a unei camere de instruire și resurse pentru copii deficienți, integrați individual în clase obișnuite*** – în acest caz, profesorul care se ocupă de elevii deficienţi devine profesor de sprijin şi desfăşoară activităţi cu aceşti copii, atât în spaţiul amenajat în şcoală, cât şi la orele de clasă, atunci când condiţiile cer acest lucru.

4***. modelul itinerant*** – acest model favorizează integrarea într-o şcoală de masă a unui număr mic de copii cu cerinţe speciale (1-3 elevi), domiciliaţi la mică distanţă de şcoală care, sprijiniţi de un profesor itinerant pot participa la activităţile şcolii respective.

5. ***modelul comun*** – este relativ asemănător cu modelul precedent, cu deosebirea că în acest caz profesorul itinerant este responsabil de toţi copii cu deficienţe dintr-un anumit areal şi oferă servicii de sprijinire a copilului şi familiei, ajută părinţii la alcătuire programelor de învăţare, urmăreşte evoluţia şcolară a copilului, colaborează cu profesorii/învăţătorii şcolii obişnuite în care este integrat copilul şi intervine atunci când apar probleme de învăţare sau de adaptare a copiilor la anumite cerinţe şcolare.

Nu este posibil să existe modele care să facă faţă tuturor nevoilor copiilor cu deficienţe şi, de aceea, se menţine o varietate de variante, deoarece unii dintre copii se pot adapta uşor în cadrul învăţământului integrat, în timp ce alţii vor lucra mai bine în şcolile speciale..

În condiţiile şcolii pentru diversitate, profesorul de sprijin reprezintă un nou personaj, cu rol principal în optimizarea procesului educaţional, în clasele unde se derulează învăţământul integrat. Profilul de competenţe al acestuia ar putea cuprinde următoarele aspecte : elaborează şi propune echipei de lucru multidisciplinare planul de servicii personalizat şi programul de intervenţie personalizată ; evaluează programele curriculare , colaborează cu învăţătorii / profesorii claselor în care sunt integraţi copii, cu precizarea modalităţilor de lucru pentru fiecare capitol, temă, lecţie ; orientează copii către specialiştii de care aceştia au nevoie pentru evaluarea de natură medicală, psihologică, pedagogică, socială .

Procesul integrării educaţionale a copiilor cu cerinţe speciale în educaţie presupune elaborarea şi aplicarea unui plan de intervenţie individualizat, centrat pe folosirea unor modalităţi eficiente de adaptare a curriculum-ului şi diversificarea ofertelor de învăţare în cadrul lecţiilor.

Problemele de adaptare curriculară se pun diferit atunci când dorim să integram copii numai cu tulburări de învățare, față de situaţia în care posedă, suplimentar, diverse categorii de dizabilități: mintale, fizice, vizuale, auditive.

Pentru prima categorie menţionată, adeseori este suficient să introducem elevul in cadrul unui program suplimentar, la disciplina sau grupul de discipline de învățământ la care întâmpina dificultăți sau a rămas în urmă.

În cazul celei de-a doua categorii, se utilizează programa adaptata.

In centrul de educație incluzivă unde imi desfășor activitatea învață elevi din oraș și județ care prezintă diagnosticul de dizabilitate mintală (moderată , severă , asociată) , autism și sindromul Down. O parte din acești copii sunt integrați în școlile de masă unde beneficiază de profesori de sprijin și curriculum adaptat.

Politica educațională a școlii vizează sprijinirea și imbunătățirea potențialului de dezvoltare al elevilor noștri , în parteneriat cu familiile acestora și cu comunitatea locală , cu scopul de a le construi abilități de viață independentă pentru o integrare eficientă in comunitate. In acest sens , pe lângă activitățile de predare-invățare desfășurate in școală , există și servicii educaționale in domeniul educației incluzive de tipul : formare , informare , consiliere , documentare , proiecte și programe .

Copiii cu cerințe educaționale speciale au nevoie de o școală deschisă care sa promoveze egalitatea în drepturi , acceptarea diversității și asigurarea accesului la oportunități. Flexibilixarea strategiilor educaționale , atitudinea pozitivă a dascălilor , colaborarea școală-familie precum și implicarea activă a întregii comunități în funcționarea școlii sunt doar câteva principii de acțiune ce ar trebui să ne ghideze în educarea acestor copii.

Bibliografie :

Gherguţ , A. „ Psihopedagia persoanelor cu cerinţe speciale„ , Ed. Polirom, Iaşi , 2001
Neamţu , C. , Gherguţ, A. „ Psihopedagogie specială „ , Ed. Polirom, Iaşi , 2000

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă: provocări, legislație și direcții de acțiune

Prof. înv. preșc. Toderiță Rodica
Grădinița cu P.P. nr. 29, Brașov

1. Introducere

Educația este un drept fundamental al fiecărui copil, garantat de documente internaționale precum Convenția ONU privind Drepturile Copilului (1989) și Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (2006), precum și de Constituția României și Legea Educației Naționale nr. 1/2011. Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă reprezintă nu doar un deziderat pedagogic, ci și o obligație legală și morală. Procesul de integrare înseamnă adaptarea sistemului educațional pentru a răspunde diversității și nevoilor individuale ale tuturor elevilor.

2. Cadru legislativ

Legislația românească recunoaște dreptul copiilor cu CES de a fi incluși în învățământul de masă. Potrivit art. 51 din Legea Educației Naționale nr. 1/2011, "elevii cu CES pot fi învățați în unități de învățământ de masă sau special, în funcție de tipul și gradul deficienței". De asemenea, Ordinul Ministerului Educației nr. 6134/2016 privind incluziunea copiilor cu CES reglementează serviciile educaționale de sprijin, adaptarea curriculară și necesitatea unui plan de intervenție personalizat (PIP).

La nivel european, se promovează conceptul de educație incluzivă, conform Strategiei Europene 2020 și Cadrului strategic ET 2020, iar România și-a asumat obiectivele privind creșterea participării școlare a copiilor cu dizabilități și reducerea segregării.

3. Provocări ale integrării în învățământul de masă

3.1. Resurse umane insuficiente

Una dintre principalele dificultăți este lipsa personalului de sprijin: cadre didactice de sprijin, logopezi, kinetoterapeuți, psihologi școlari. Deși legislația prevede prezența acestor specialiști, în realitate multe școli nu dispun de resursele umane necesare pentru a asigura o educație personalizată și adaptată.

3.2. Pregătirea cadrelor didactice

Majoritatea cadrelor didactice din învățământul de masă nu au formare inițială sau continuă specifică pentru lucrul cu copii cu CES. Acest lucru afectează capacitatea lor de a adapta demersul didactic, de a aplica planuri de intervenție personalizată sau de a gestiona comportamente provocatoare.

3.3. Infrastructura inadecvată

Accesibilizarea mediului fizic școlar (rampe, toalete adaptate, materiale didactice speciale) este încă un obiectiv insuficient atins. Multe clădiri școlare din mediul rural sau urban mic nu respectă normele de accesibilitate pentru elevii cu dizabilități.

3.4. Atitudini și prejudecăți

Mentalitatea segregantă persistă atât la nivelul unor cadre didactice, cât și în rândul unor părinți sau chiar colegi de clasă. Această atitudine poate conduce la marginalizarea elevului cu CES, reducându-i semnificativ șansele de integrare socială și educațională.

3.5. Lipsa colaborării interinstituționale

Integrarea eficientă presupune cooperarea dintre școală, familie, specialiști (medici, terapeuți, psihologi) și autorități locale. Din păcate, aceste colaborări sunt adesea fragmentare sau inexistente.

4. Direcții de acțiune pentru o integrare reală

4.1. Creșterea finanțării și alocarea resurselor

Bugetul educației trebuie să reflecte nevoile reale ale copiilor cu CES. Este necesară o finanțare adecvată pentru angajarea personalului de sprijin, dotarea unităților școlare și formarea continuă a cadrelor didactice.

4.2. Formarea profesională a cadrelor didactice

Formarea inițială ar trebui să includă module de educație incluzivă, iar formarea continuă să fie accesibilă și aplicată. Cadrele didactice trebuie să învețe cum să adapteze curriculumul, să elaboreze PIP și să creeze un mediu sigur și stimulativ pentru toți elevii.

4.3. Promovarea unei culturi inclusive

Educația incluzivă nu este doar o chestiune de politici, ci și de valori. Este esențială conștientizarea și implicarea întregii comunități școlare: cadre didactice, elevi, părinți. Campaniile de sensibilizare pot combate stereotipurile și pot promova acceptarea diversității.

4.4. Monitorizare și evaluare

Ministerul Educației și inspectoratele școlare ar trebui să monitorizeze constant aplicarea politicilor de incluziune, să evalueze impactul acestora și să ia măsuri corective acolo unde este cazul.

5. Concluzii

Integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă reprezintă o provocare complexă, dar și o oportunitate de transformare a sistemului educațional într-unul mai echitabil, empatic și eficient. Pentru ca acest proces să fie unul reușit, este necesară o abordare sistemică, bazată pe legislație clară, resurse adecvate și colaborare interinstituțională. Doar astfel vom putea vorbi despre o școală pentru toți, nu doar pentru cei care se încadrează în tiparele tradiționale ale performanței școlare.

Bibliografie (selectivă):

- Legea Educației Naționale nr. 1/2011;
- Ordinul M.E.N. nr. 6134/2016;
- Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (2006);
- Raportul European Agency for Special Needs and Inclusive Education, 2020;
- Strategia Națională pentru Incluziunea Persoanelor cu Dizabilități 2022-2027

Prof. VÎLCEANU VERGINIA IULIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 117,
BUCUREȘTI

Învățământul primar reprezintă prima etapă formală din sistemul educațional și are un rol esențial în dezvoltarea intelectuală, emoțională și socială a copilului. Această perioadă este decisivă pentru formarea deprinderilor de bază, a atitudinilor față de învățare și a valorilor civice fundamentale. Calitatea educației primare influențează direct parcursul educațional și succesul ulterior al elevului.

1. Rolul învățământului primar în formarea copilului

Învățământul primar (clasele I–IV) oferă copiilor primele experiențe de învățare organizată. În această etapă, copiii învață să citească, să scrie, să socotească și să comunice eficient. De asemenea, se dezvoltă abilități esențiale precum atenția, gândirea logică, munca în echipă și autodisciplina.

Pe lângă componenta cognitivă, educația primară are un rol esențial în socializarea copiilor. Învață să respecte reguli, să coopereze cu ceilalți și să gestioneze emoții sau conflicte. Toate acestea contribuie la formarea unei personalități echilibrate.

2. Specificul procesului educațional în învățământul primar

În învățământul primar, accentul cade pe metodele interactive, ludice și adaptate nevoilor copiilor mici. Profesorul (învățătorul) are un rol complex: educator, model de comportament și sprijin emoțional. Materialele didactice vizuale, jocurile educative și tehnologia modernă sunt din ce în ce mai integrate în procesul de predare.

Curriculumul este structurat astfel încât să ofere o bază solidă pentru materiile ulterioare, dar și să stimuleze curiozitatea și dorința de cunoaștere.

3. Provocări actuale ale învățământului primar în România

Deși există numeroase inițiative pentru modernizarea educației, învățământul primar se confruntă cu provocări precum:

- Inegalități între mediul urban și rural.
- Lipsa de resurse educaționale moderne în unele școli.
- Supraîncărcarea programei și lipsa personalizării în funcție de nevoile elevilor.
- Formarea insuficientă a cadrelor didactice pentru a gestiona diversitatea din clase.

Investițiile în infrastructură, formarea continuă a cadrelor didactice și digitalizarea educației sunt pași esențiali pentru îmbunătățirea calității învățământului primar.

Învățământul primar joacă un rol esențial în conturarea traseului educațional, dar și în dezvoltarea personalității copilului. Acesta nu este doar primul pas în formarea academică a elevului, ci și un fundament în construirea valorilor, comportamentului social și atitudinii față de învățare. Experiențele acumulate în clasele primare modelează modul în care copilul va percepe școala, cunoașterea și relațiile interpersonale pentru restul vieții sale.

De aceea, calitatea educației primare trebuie să fie o prioritate absolută pentru orice societate care aspiră la progres și echitate. O educație primară de calitate contribuie la reducerea inegalităților sociale și

educaționale, prevenirea abandonului școlar și sprijinirea incluziunii copiilor din medii defavorizate sau cu nevoi speciale. În plus, dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice din învățământul primar este esențială pentru adaptarea metodelor de predare la nevoile generațiilor actuale de elevi.

Este important ca politicile educaționale să nu neglijeze această etapă fundamentală. Investiția în infrastructura școlară, în materiale didactice moderne și în formarea învățătorilor se va reflecta pe termen lung în evoluția întregii societăți. Un copil care primește sprijinul și îndrumarea necesară încă din primii ani de școală are șanse mult mai mari să devină un adult responsabil, implicat și echilibrat.

În concluzie, învățământul primar nu trebuie privit doar ca o etapă de bază în educație, ci ca o investiție strategică în viitorul fiecărei persoane și al națiunii în ansamblu. Viitorul începe în bănci mici, cu profesori mari și cu sprijinul unei societăți conștiente de importanța educației timpurii.

Bibliografie

1. Ministerul Educației Naționale (2023). *Programa școlară pentru învățământul primar*. București: MEN.
2. Cucoș, C. (2017). *Pedagogie: Teoria educației și a instruirii*. Iași: Polirom.
3. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
4. OECD (2022). *Education at a Glance*. https://www.oecd.org/education
5. Zamfir, C., & Vlăsceanu, L. (coord.) (2019). *Dicționar de sociologie*. București: Editura Babel.

Absenteismul școlar:

experiențele mele în prevenirea și gestionarea acestui fenomen

Prof.Popescu Liliana,Liceul Tehnologic „Domnul Tudor”,

Drobeta Turnu Severin

În calitate de cadru didactic, am observat că absenteismul școlar poate afecta grav parcursul educațional și dezvoltarea personală a elevilor. De-a lungul anilor, m-am confruntat cu diverse situații în care absențele repetate au dus la scăderea motivației, dificultăți de integrare și chiar abandon școlar. Prin experiența mea, am învățat că o abordare preventivă, bazată pe comunicare și sprijin personalizat, poate avea un impact pozitiv asupra elevilor.

1. Identificarea cauzelor absenteismului

Am învățat că fiecare elev are o poveste diferită în spatele absențelor. Printre cele mai frecvente motive pe care le-am întâlnit în practica mea se numără:

- Probleme personale și emoționale – unii elevi se confruntă cu anxietate, stres sau dificultăți de învățare, ceea ce îi face să evite școala.
- Factori sociali – am avut elevi afectați de bullying sau influența grupului de prieteni, care i-au făcut să se simtă excluși din comunitatea școlară.
- Probleme economice – în unele cazuri, elevii lipsesc din cauza responsabilităților familiale sau a dificultăților financiare care îi împiedică să participe constant la ore.

2. Strategii aplicate pentru prevenirea absenteismului

În timp, am dezvoltat metode eficiente pentru a reduce absenteismul și pentru a sprijini elevii să rămână implicați în procesul educațional.

- Crearea unui mediu de învățare atractiv – Am încercat să fac orele mai interactive, folosind metode de predare variate și adaptate nevoilor fiecărui elev. Lecțiile bazate pe colaborare și participare activă au fost cele mai eficiente.
- Monitorizarea și intervenția timpurie – Am implementat un sistem de observare a patternurilor de absență și am discutat direct cu elevii și părinții lor pentru a înțelege motivele din spatele absenteismului.
- Comunicarea deschisă cu elevii – Am avut discuții individuale cu elevii care absentează frecvent, încercând să îi fac să se simtă ascultați și sprijiniți. Uneori, doar faptul că cineva le acordă atenție îi motivează să fie mai prezenți.
- Implicarea părinților – Am organizat întâlniri și sesiuni de consiliere pentru a-i ajuta să înțeleagă importanța prezenței constante a copiilor la școală.
- Crearea unui program de mentorat – Am dezvoltat un sistem de mentorat între elevi, astfel încât cei mai implicați să îi sprijine pe colegii lor cu dificultăți în adaptare.

3. Rezultatele și lecțiile învățate

Prin aplicarea acestor strategii, am observat îmbunătățiri semnificative în implicarea elevilor. Unii dintre cei mai retrași elevi au început să participe activ la ore, iar alții și-au recăpătat motivația de a veni la școală. De asemenea, relațiile dintre profesori, elevi și părinți s-au consolidat, ceea ce a contribuit la un climat școlar mai pozitiv și mai incluziv.

Absenteismul școlar este o problemă complexă, dar cu soluții adaptate fiecărei situații, se poate reduce semnificativ. Prin empatie, comunicare și adaptare, am reușit să ajut elevii să depășească provocările care îi

împiedicau să fie prezenți la școală. Experiențele din această călătorie mi-au demonstrat că fiecare elev poate fi sprijinit și motivat, atâta timp cât i se oferă atenția și susținerea potrivită.

Bibliografie

- Epstein, J. L. (2011). School, Family, and Community Partnerships: Preparing Educators and Improving Schools. Routledge.
- Gottfried, M. A. (2015). Chronic Absenteeism and Its Effects on Students' Academic and Social Outcomes. Educational Researcher.
- Rumberger, R. W. (2011). Dropping Out: Why Students Drop Out of High School and What Can Be Done About It. Harvard University Press.
- European Commission. (2019). Education and Student Engagement: Strategies for Reducing Absenteeism. Disponibil la: https://www.ec.europa.eu

Utilizarea calculatorului în educaţie

Prof. Ioniţă Doina
Colegiul Naţional ``Calistrat Hogaş`` Tecuci, Galați

Calculatorul a devenit indispensabil în educaţia modernă, fiind utilizat de către cadrele didactice în procesul de predare-învăţare. Fiind un mijloc modern de educaţie, utilizarea sistemelor informatice a câştigat teren datorită virtuţilor foarte atractive pentru elevi, accesibilităţii pentru aceştia şi facilitării prezentării informaţiilor.

Utilizarea calculatorului în educaţie are marele avantaj de a facilita trecerea de la acumularea pasivă de informaţii de către elevi la învăţarea prin descoperire, ei învaţă să înveţe, dezvoltându-şi în acest mod abilităţile şi strategiile cognitive pe care le vor folosi şi adapta în diverse alte situaţii. Acest fapt aduce o mare flexibilitate în învăţare şi la stimularea elevilor de a se implica în procesul educaţional şi de a deveni parteneri ai profesorului în cadrul clasei.

Calculatorul nu poate înlocui cadrul didactic, care rămâne o prezenţă activă, vie, în comunicarea cu elevii, iar relaţia aceasta nu poate fi substituită de lecţiile interactive. Profesorul rămâne factorul care aduce resursele sale personale, umane în procesul educativ şi care se angajează cu întreaga sa personalitate în educaţie. Profesorul este cel care stabileşte comunicarea vie cu elevii, prin intuiţie, empatie, creativitate şi adaptabilitate continuă la elevii săi şi este cel care modelează şi caracterele acestora. În acest proces, calculatorul este un instrument auxiliar folosit de profesor, instrument care modifică sistemtul de învăţare tradiţional şi permite căderea barierelor în accesarea informaţiilor.

În predarea variatelor discipline: chimie, fizică, matematică, geografie, biologie, psihologie, se folosesc în prezent pe scară largă softurile educaţionale, adică lecţii interactive adaptate nivelelor de vârstă şi claselor respective. Astfel, calculatorul este cel care oferă instruirea elevilor, fiecare lecţie urmând nişte secvenţe şi fiind dirijată de profesor, cel care stabileşte şi obiectivele educaţionale. De multe ori, calculatorul oferă şi modalităţi de exerciţiu după ce conţinuturile lecţiei au fost prezentate, pentru predarea unor elemente de bază, aşa cum sunt operaţiile aritmetice – adunarea, scăderea, înmulţirea şi împărţirea. La finalul secvenţelor de învăţare, există şi posibilitatea ca elevii să fie testaţi pentru a conştientiza informaţiile pe care le-au memorat şi înţeles şi pentru a corecta eventualele erori sau lacune. Testarea se realizează de obicei prin intermediul intemilor cu alegere multiplă, elevilor dându-li-se astfel posibilitatea de a reveni asupra celor învăţate şi de a consolida informaţia. Simulările utilizate în cadrul lecţiilor virtuale sunt de multe ori spectaculoase pentru elevi. Astfel, ei pot vedea cum se formează, de exemplu, formele de relief, pot asista la experimente de fizică sau de chimie, sau pot vizualiza rotirea în spaţiu a diferitelor forme geometrice. Înţelegerea diferitelor procese şi fenomene este mult uşurată prin oferirea unui suport vizual elevilor, iar aceştia devin mult mai motivaţi să participe la lecţie şi să înveţe.

Soft-ul educaţional poate reprezenta totodată şi un instrument cu ajutorul căruia elevul să înveţe prin explorare. Astfel, pot fi utilizate programe cu care elevii să scrie diferite texte literare sau să compună versuri, să realizeze aplicaţii pentru baze de date sau pentru a realiza un calcul tabelar. Elevii utilizează soft-ul în mod activ pentru a rezolva mai multe sarcini de gândire, ceea ce duce la o învăţare eficientă şi durabilă. Profesorul este din nou cel care setează obiectivele învăţării şi fixează cadrul în care se desfăşoară activitatea elevilor.

Altă modalitate de utilizare a calculatorului în procesul instructiv-educativ este de a oferi resurse care să fie căutate şi accesate de către elevi, profesorul fiind cel care propune conţinuturile de învăţare sau temele. Fiind ales un subiect care va fi supus discuţiei în cadrul clasei de elevi, profesorul ridică diverse întrebări legate de subiectul respectiv, elevii având ca sarcină să răspundă la aceste întrebări, să găsească informaţiile adecvate, să le organizeze şi să ofere răspunsurile cerute. Folosirea calculatorului ca sursă de informaţii este

foarte importantă, elevii putând accesa de exemplu Internetul sau enciclopediile multimedia. Acest mod de abordare stimulează învăţarea prin descoperire la elevi, ei nu mai sunt cei care recepţionează informaţii, ci trebuie în primul rând să înţeleagă întrebările pe care profesorul le pune, urmând ca apoi să găsească ei înşişi informaţiile şi să le sintetizeze. Elevii sunt cei responsabili de găsirea informaţiilor din diferite surse, fiind provocator pentru el să ajungă la propriile sale concluzii. Este mai important modul în care elevul ajunge la aceste concluzii şi nu rezultatul în sine, aici intervenind procesul de gândire, modul de raţionament şi analiza şi sinteza informaţiilor. Având o anumită temă, cum este de exemplu fenomenul de încălzire globală, răspundurile elevilor pot fi foarte variate la întrebările propuse de cadrul didactic, dar este mult mai important modul în care ei argumentează aceste răspunsuri, sursele de informare şi dezbaterile ce pot fi generate în cadrul clasei, pornind de la această bază. Profesorul este aici un facilitator al învăţării, nu mai este cel care oferă informaţiile de-a gata, iar sarcina pe care elevul o are de realizat este mai mult calitativă decât cantitativă.

Crearea proiectelor multimedia este un alt mod de a utiliza calculatorul în cadrul procesului educativ. Pe de o parte, cadrele didactice pot fi cele care realizează prezentări multimedia şi le proiectează în cadrul clasei, prezentând diferite conţinuturi elevilor, fapt foarte des utilizat astăzi în şcoli. Pe de altă parte, elevii pot fi cei care construiesc propriile prezentări multimedia ca proiecte la diferite discipline, susţinându-le în faţa profesorului şi a elevilor din clasă. Acest tip de proiecte favorizează dezvoltarea creativităţii, pun în mişcare un sistem complex de integrare a informaţiilor şi abilităţilor, utilizându-se calculatorul practic ca un mijloc de comunicare. Modalitatea de creare de proiecte multimedia poate fi desfăşurată sub forma lucrului în echipă compusă din 3-6 elevi, ceea ce implică dezvoltarea la elevi a abilitărilor de colaborare, negociere, asumare de responsabilităţi. Şi în acest caz, profesorul are rolul de a facilita dezvoltarea proiectului, ajutându-i pe elevi atât la familiarizarea cu tehnologia, dacă este cazul, cât şi pe parcursul proiectului, însă elevii vor fi cei care decid conţinuturile şi forma prezentării.

Calculatorul este utilizat însă nu numai în procesul clasic de predare-învăţare, ci şi în activitatea consilierilor psihopedagogi de orientare şcolară şi profesională a elevilor. Astfel, calculatorul poate fi utilizat pentru îndrumare şi orientare, fiind vorba despre programe interactive care oferă informaţii despre piaţa muncii sau despre diferite meserii, programe care pot facilita găsirea unui loc de muncă disponibil sau teste pentru stabilirea intereselor sau aptitudinilor profesionale. Calculatorul poate fi utilizat cu succes în şcoală, prin jocuri şi simulări – pentru învăţarea meseriilor, programe de autoevaluare – administrează chestionare şi stabilesc un profil al ocupaţiilor potrivite persoanei respective, teste psihometrice, redactare a CV-urilor, scrisorilor de prezentare sau de motivaţie, programe de ajutor în luarea deciziilor sau programe de căutare a informaţiilor – cele prin care poţi găsi locuri de muncă pe baza unor criterii stabilite. Toate acestea oferă elevilor o bază foarte importantă pentru pregătirea lor viitoare şi pentru integrarea lor socio-profesională, facilitându-le accesul mai uşor la piaţa muncii şi la deciziile de carieră. Există şi o serie de programe care pot fi utilizate pentru consilierea personală a elevilor, pe diferite problematici: prevenirea şi combaterea consumului de alcool în rândul elevilor, sau educaţie în sefra sexualităţii. Aceste programe pot fi parcurse în sesiuni succesive, oferind elevilor oportunitatea de a se implica în diferite decizii prin simularea unor scenarii din viaţa reală şi prin analizarea consecinţelor acestor decizii. Nici în cadrul consilierii, calculatorul nu poate înlocui relaţia directă dintre profesionist şi elevul consiliat, relaţie care oferă un cadru important pentru schimbare şi evoluţie a elevului, fiind însă un instrument util şi cu o largă aplicabilitate.

Având în vedere toate acestea, calculatorul este astăzi cel care facilitează atingerea unor scopuri importante în învăţare şi poate fi utilizat de către cadrele didactice într-o varietate de situaţii. Pregătirea lecţiei în care este utilizat calculatorul este deosebit de importantă pentru profesor, deoarece atingerea obiectivelor de învăţare depinde în cea mai mare măsură de proiectarea didactică şi de stabilirea prealabilă a secvenţelor lecţiei. Cadrului didactic îi revine sarcina, foarte complexă, de a-şi antrena întreaga creativitate şi abilitate de a îmbina mijloacele tradiţionale cu cele inovative în cadrul lecţiei, în funcţie de obiectivele sale şi de adaptarea la caractersiticile psiho-individuale ale elevilor săi.

Bibliografie

1. Miron Ionescu, Ioan Radu, *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.
2. Michaela Logofătu, Mihaela Garabet, Anca Voicu, Emilia Păuşan, *Tehnologia Informaţiei şi a Comunicaţiilor în şcoala modernă*, Editura Credis, Bucureşti, 2003.

PREDOARIE PENTRU APĂ

Profesor: Illyés Andrea

Palatul Copiilor, Zalău

Dacă într-o zi ar trebui să schimbăm "buletinul de identitate" al Pământului pe considerentul ca denumirea "Terra" sau "Pământ" nu conţin suficiente elemente de identificare pentru planeta pe care o locuim, ne-am vedea puşi în faţa unei mari dileme.Unii ar opta pentru numele de "Planeta vie" sau "Planeta oamenilor"… noi i-am spune "Planeta aqua".

Planeta aqua pentru că din cei 510.7 milioane km^2 cât reprezintă suprafaţa Pământului, cea mai mare parte revin suprafeţelor acvatice. Planeta aqua, pentru că viaţa a apărut din/şi datorită apei. Planeta aqua, pentru că marile civilizaţii ale Terei, aproape fără excepţie, s-au născut fie în zonele unde marea muşcă ţărâmul, fie în lungul arterelor fluviale importante (Nil,Tigru, Eufrat Indus, Gange etc.). Planeta aqua, pentru că apa, alături de pământ, foc şi aer constitue elementele esenţiale ale menţinerii învelişului viu al planetei.

Atât de obişnuită, de cotidiană şi de familiară, apa este totuşi un lichid uluitor: are o serie de anomalii. Datorită capriciilor ei, viaţa a putut să se dezvolte şi să existe în apă. Calitatea vieţii depinde de ea, de aceea se impune ca o măsură obligatorie protejarea ei.

În atmosferă apa ajunge până la 10-15 km altitudine, iar în straturile subterane până la adâncimi de 50 km şi este prezentă sub toate formele fizice: lichidă, vapori, solidă (gheaţă). Pe Terra volumul total de apă este aproximativ 1370 x 10^6 km^3, din care mările şi oceanele reprezintă 97,5 % , iar apa dulce 2,5%. Cantitatea cea mai mare de apă dulce din procentul de 2,5% este înglobată în gheţari 68.7%, ape suterane 30,1%, lacuri, mlaştini 0,8%, vapori de apă în atmosferă 0,4%, râuri, fluvii 1,6% .

Apa râurilor şi a fluviilor, care reprezintă cel mai mare interes pentru economia diferitelor ţări, reprezintă abia 1,6% din volumul apei dulci pe glob.

Pentru societatea umană apele continentale sunt de cea mai mare însemnătate, astfel apa dulce în stare lichidă folosită în mod tradiţional, este considerată ca fiind principala resursă naturală.

Apele *continentale* au o foarte largă întrebuinţare: *în viaţa colectivităţilor umane unde sunt utilizate zilnic atât ca aliment cât şi în asigurarea igienei personale, utilizări curative şi de agrement, în industrie, în agricultură, ca sursă de energie, menţine atmosfera umedă.*

Pentru *România,* resursele de apă dulce sunt:

- ✓ râuri interioare 17,45% ;
- ✓ Dunărea la intrarea pe teritoriul României 80,20% ;
- ✓ ape subterane 2,35%.

Aceasta dovedeşte clar că resursele de apă dulce sunt limitate [Drăgan, N., Meiroşu, E., Tomescu, N., 2000].

Una dintre caracteristicile principale ale apei este mişcarea, mobilitatea, care-i conferă funcţia de principal mijloc de legătură şi schimb de substanţă şi energie între elementele componente ale biosferei, acest lucru constituind ciclul hidrologic. Desfăşurarea acestui ciclu este influenţată din ce în ce mai mult de acţiunea factorului antropic prin: defrişări masive, industrializare accentuată, intensificare trafic şi implicit creşterea nivelului de poluare a mediului.

Din punct de vedere *biologic* apa întreţine toate procesele fizico chimice ce se petrec în celula vie, asigurând termoreglarea organismului. Ea constituie un etalon de măsură pentru multe fenomene ca: *etalon de căldură* (caloria reprezintă cantitatea de căldură ce o absoarbe un gram de apă pentru a-şi ridica temperatura cu 1^0C); *etalon de temperatură* (temperatura de 0^0C este cea de topire a gheţii, iar 100^0C pentru fierbere);

etalon de măsură a masei pe care-l dă gramul, echivalent cu masa de apă ce corespunde unui centimetru cub de apă.

În constituţia corpurilor din regnul animal şi vegetal se găsesc mari cantităţi de apă.

În *organism* apa îndeplineşte un rol esenţial, în absenţa ei procesele biologice nefiind posibile:

- *mediu de reacţie (fiind cel mai bun solvent);*
- *vehicul pentru transportul substanţelor;*
- *contribuie la formare a ţesuturilor;*
- *participă la menţinerea echilibrului acido – bazic;*
- *prin evaporare, contribuie la reglarea temperaturii corpului;*
- *participă la procesele de osmoză şi mai ales ca parte activă la sintezele* care se petrec în organism [Pickering,W.R., 1998].

În continuare voi prezenta două experimente efectuate la Cercul de Chimie experimentală.

<u>Experimentul 1</u>: Dansul subacvatic

Obiectiv: - elevii vor defini fenomenul de difuzie
- elevii identifică factorii care influențează difuzia
- elevii enumeră importanța soluțiilor în viața cotidiană

Observații: Apa din paharul cu apă caldă s-a colorat omogen, pe când în apa rece, difuzia nu s-a realizat omogen. Difuzia este influenţată de: temperatură și starea de agregare.

Picuri de cerneală în apă

Dansul culoriilor

Cristale de permanganat de potasiu în apă

<u>Experimentul 2</u>: Foc prin adăugare de apă

Obiectiv: - elevii vor observa o reacție chimică

Observații: Elevii identifică cu ajutorul profesorului reactanții și produșii de reacție.

BIBLIOGRAFIE

1. Drăgan, N., Meiroşu, E., Tomescu, N., *Chimia mediului şi a calităţii vieţii, Editura LVS* Crepuscul , Ploiești, **2000**
2. Dulămiță, N., Stanca, M., *Tehnologie chimică generală, vol. I, Editura Presa Universitară*Clujană, Cluj-Napoca, **1999, pg.114-115,116,145-150**
3. Negulescu, M., *Protecţia mediului înconjurător, Editura Tehnică, Bucureşti, **1995***
4. Pickering, W.R., *Biologie.Recapitulări prin diagrame, Editura All Educațional, Bucureşti,* **1998**

Contribuția unei discipline opționale la dezvoltarea competențelor de literație în învățământul primar

Prof. înv. primar Năstase Tudorița
Școala Gimnazială „Ion Basgan" Focșani județul Vrancea

Curriculumul opțional reprezintă acea parte flexibilă a planului de învățământ, prin care școlile pot propune discipline adaptate nevoilor și intereselor elevilor, dincolo de trunchiul comun obligatoriu. În această zonă, pot fi create și implementate cursuri specializate pentru dezvoltarea anumitor competențe, cum ar fi literația.

În ceea ce privește dezvoltarea competențelor de literație, curriculumul opțional are un rol extrem de important, pentru că permite focalizarea pe literație în mod creativ și adaptat. Disciplinele opționale pot aborda literația din perspective diverse (scriere creativă, lectură expresivă, storytelling, literație funcțională) și pot folosi metode mai atractive pentru copii; oferă spațiu suplimentar pentru exersare: în orele de opțional, elevii pot primi timp suplimentar pentru citire, redactare și dezvoltarea vocabularului, într-un ritm adaptat fiecărui grup; dezvoltă literația integrată cu alte competențe: prin proiecte interdisciplinare (ex.: citire și redactare în cadrul unor teme de științe, istorie, artă), elevii aplică literația într-un context real, nu izolat.

Curriculumul opțional încurajează motivația pentru lectură și scris: fiind construite mai liber, disciplinele opționale pot stimula creativitatea, plăcerea lecturii și exprimării, reducând percepția literației ca pe o obligație școlară rigidă.

Prin opționalele de literație, elevii învață să folosească cititul și scrisul în situații practice: redactarea unui mesaj, interpretarea instrucțiunilor, completarea unui formular simplu etc., deci se susține dezvoltarea competențelor funcționale.

Opționalele permit lucrul diferențiat: elevii care au nevoie de sprijin suplimentar sau de provocări suplimentare pot primi activități adaptate nivelului lor de dezvoltare.

Curriculumul opțional este o pârghie importantă pentru sprijinirea și accelerarea dezvoltării competențelor de literație ale școlarului mic, în mod flexibil, creativ și adaptat nevoilor reale ale copiilor.

Etapele creării programei unei discipline opționale:

- Stabilirea denumirii disciplinei: Alegerea unui titlu atractiv și clar (ex.: „Magia Cuvintelor", „Micii Exploratori ai Textului", „Literație Creativă");
- Argumentul disciplinei: Motivarea necesității introducerii disciplinei (de exemplu: nevoia de îmbunătățire a competențelor de citire, scriere și înțelegere la nivel de școlar mic)
- Formularea competențelor generale: Definirea a 2-4 competențe mari pe care disciplina urmărește să le dezvolte (exprimarea clară în scris și oral, interpretarea corectă a textelor, redactarea de texte scurte)
- Stabilirea competențelor specifice: Desprinderea din competențele generale a unor competențe concrete, operaționale (identificarea ideilor principale dintr-un text, folosirea corectă a semnelor de punctuație în propoziții scurte)
- Selectarea și organizarea conținuturilor: Temele mari și activitățile care vor fi parcurse în cadrul disciplinei (jocuri de dezvoltare a vocabularului, exerciții de creație literară, lectură de texte adaptate vârstei)
- Stabilirea activităților de învățare: Propunerea de metode și strategii de lucru (învățare prin joc, scriere creativă, desenarea poveștilor citite, dramatizări)

- Modalitățile de evaluare: Stabilirea unor forme de evaluare adaptate vârstei (portofoliu, rubrici de evaluare pentru creativitate și corectitudine, autoevaluare cu smiley faces sau scări de progres)
- Sugestii metodologice: Idei și recomandări privind desfășurarea orelor (lucrul în echipe mici, folosirea materialelor audio-vizuale, realizarea de proiecte tematice).
- Bibliografie: Enumerarea surselor de inspirație (manuale, cărți de specialitate, articole, resurse online).

Părțile componente ale programei disciplinei opționale sunt:

Date de identificare:

Denumirea disciplinei opționale

Nivelul de învățământ și clasa/clasele cărora li se adresează

Anul școlar de aplicare

Argumentul- justificarea introducerii disciplinei (nevoia educațională pe care o acoperă, beneficiile pentru elevi, relevanța în formarea lor)

Competențe generale: 2-4 competențe majore pe care disciplina își propune să le dezvolte (exprimarea orală și scrisă, înțelegerea și interpretarea mesajului scris)

Competențe specifice: competențe derivate din cele generale, formulate clar și aplicabil (redactarea de texte scurte, identificarea informațiilor principale dintr-un text).Conținuturi: temele mari și subtemele care vor fi abordate, structurate clar, în corelație cu competențele vizate

Activități de învățare: exemple de metode și activități propuse pentru realizarea obiectivelor (jocuri de literație, exerciții de scriere creativă, dezbateri, proiecte)

Strategii/metode de evaluare: modalități de evaluare a progresului elevilor (portofolii, prezentări orale, teste practice, autoevaluare, evaluare colegială)

Sugestii metodologice: recomandări privind desfășurarea lecțiilor (folosirea de materiale vizuale, organizarea de ateliere, folosirea de aplicații interactive).

Bibliografie- lista resurselor utilizate pentru elaborarea programei și resurse recomandate pentru desfășurarea activităților (cărți, articole, site-uri educaționale).

Cum se alege o disciplină opțională la clasă:

1. Elaborarea ofertei de opționale de către școală

La începutul anului școlar (sau chiar din anul precedent), profesorii propun o listă de discipline opționale pe baza programelor avizate de minister sau a programelor proprii (elaborate conform metodologiilor oficiale).

Oferta ține cont de profilul școlii, interesele elevilor și resursele disponibile (profesori calificați, materiale didactice).

2. Consultarea elevilor și a părinților

Învățătorul prezintă elevilor și părinților lista de discipline opționale disponibile. Se explică obiectivele și conținutul fiecărei discipline.

3. Exprimarea opțiunilor

Părinții și/sau elevii (în funcție de vârstă) își exprimă în scris opțiunea pentru o anumită disciplină opțională. În clasele mici (școala primară), părinții au un rol decisiv în alegerea opționalului.

4. Centralizarea și analiza opțiunilor

Școala centralizează răspunsurile și vede care opțiuni au întrunit suficient de mulți doritori (de obicei, este necesar un număr minim de elevi pentru formarea unei grupe).

5. Stabilirea și aprobarea disciplinei opționale

Dacă o disciplină are destui elevi interesați, se formează grupa. Se aprobă formal disciplina în Consiliul Profesoral și în Consiliul de Administrație al școlii. Se include oficial în orarul clasei pentru anul școlar respectiv.

Bibliografie:

1. *Ministerul Educației Naționale – Legea educației naționale nr. 1/2011 (actualizată).*
2. *Ministerul Educației – Programele școlare pentru disciplinele opționale. Exemple și ghiduri pot fi consultate în platforma curriculum.edu.ro*
3. *Cristea, Sorin (2008). Curriculum: teoria și metodologia curriculumului. Editura Didactică și Pedagogică.*
4. *Potolea, Dan; Toma, S.; Borzea, A. (2008). Politici educaționale în România. Analize, alternative, propuneri. Institutul de Științe ale Educației.*
5. *Jinga, Ioan & Istrate, Ovidiu (2008). Manual de pedagogie. Editura All.*
6. *Radu, Ion (2001). Curriculumul școlar între tradiție și inovație. Editura Polirom.*

DORUL NESTĂVILIT DE ȚARĂ

PROFESOR: HĂDĂRIG-TURCU CODRUȚA-DANIELA
LICEUL TEORETIC GHEORGHE MARINESCU, TÂRGU MUREȘ, JUDEȚUL MUREȘ

Nu e nimic mai brutal și mai de temut decât o temniță temporală asemuită unui vid etern prin care regresezi violent către pierire. Observ trecutul ca pe o capodoperă apusă, searbădă care îmi reamintește zilnic vremurile gloriei de mult apuse. Istoria unei țări se conturează timid pe bazele unui popor efemer, schimbător, dar cu rădăcini adânc înfipte în esența tradițională. Când anii par secole, iar secolele par milenii, o sută și ceva de ani de istorie a unei țări nu par decât un capitol scurt dintr-o carte imensă. Această carte mirobolantă poartă numele simbolic, ROMÂNIA.

Scriind aceste pagini, am pornit de la premisa contestată de unii, dar tolerată de alţii că în peisajul culturii noastre, marea unire a avut un rol netăgăduit. Marea Unire din anul 1918 a reprezentat momentul providențial, în care dorinţa de omogenitate teritorială a românilor de pretutindeni a devenit realitate, răsplatind lupta şi determinarea acestora, făcând totodată posibilă o idee adânc implementată în minţile şi sufletele lor, aceea de colectivitate, de formare a unui stat indepentent, care să-i reprezinte ca popor pe toţi cei care vorbesc aceeaşi limbă şi au suflet de român.

Lupta românilor pentru îndeplinirea visului colectiv a început în anul 1916, când România a intrat de partea Antantei în Primul Război Mondial, cu scopul constituirii României Mari. Primul pas spre împlinirea dorinţelor poporului a fost reprezentat de unirea Basarabiei cu România în 27 martie 1918, în urma proclamării independenţei acesteia în faţă Rusiei, urmată de unirea Bucovinei în 28 noiembrie 1918 prin votul unanim al Congresului General al Bucovinei. Aceste evenimente proovidențiale au oferit românilor o fărâmă de speranţă, o imagine fantomatică a unei ţări care se apropie de idealul adânc implementat în gândirea si inimile acestora, un impuls de a continua lupta pentru obţinerea celor mai profunde dorinţe, dar şi dovada faptului că încercările poporului de a-şi slava neamul de la pierire nu sunt în zadar. Toate acestea au reprezentat începutul realizării visului românesc, împlinit in iarna aceluiaşi an, când a avut loc unirea tuturor provinciilor istorice locuite de români în cuprinsul unui stat naţional, fapt intrat în istoria mondială sub numele de Marea Unire, iar în minţile românilor sub forma unei afirmări hotărâtoare asupra sorţii ţării şi a unei frumoase lecţii de istorie.

Modul în care Serafim Duicu alege să îşi exprime părerea asupra acestui eveniment important, din istoria României este menit să se grefeze pe sentimentele şi pe gândurile românilor din acea perioadă, nu pe evenimentele politice care au fost rezultatul acestora. Dorul nestăvilit de a fi alături de toţi cei de o seamă cu tine, de a-ţi fi recunoscută adevărata naţionalitate şi de a-ţi putea îmbraţişa istoria propriei ţări a fost cel care a declanşat acest episod, care, în ciuda tuturor greutăţilor, a dat naştere unui stat unit si prosper, în care oamenii se puteau simţi mai aproape unii de ceilalţi ca niciodată. Frumuseţea actului de a-ţi păsa îndeajuns de rădăcinile poporului tău, astfel încât să lupţi pentru a deţine tot ce este al tău, reprezintă o pagină unică în istoria universală, care conturează caracterul general al naţiunii care l-a înfăptuit. Prin acesta, românii se arată dornici de aşi demonstra adevăratul statut în faţa celorlalte naţiuni şi de a lupta pentru cele mai aprigi dorinţe, demonstrând astfel că posedă calităţile necesare oricărui popor care se declară iubitor de patrie şi de cultură. Sacrificiul personal al fiecărui român, realizat prin vorbe şi acţiuni, făcut în favoarea interesului colectiv, a fost cel care ne-a dăruit astăzi, posibilitatea de a ne mândri de naţionalitatea română şi de apartenenţa noastră într-o ţară cu o istorie frumoasă şi cu oameni la fel de frumoşi, dar şi puternici şi motivaţi să îşi atingă scopurile.

Hotărârea de a lăsa dorinţele sufleteşti să ghideze acţiunile raţionale s-a dovedit a fi o alegere adecvată, 1 decembrie 1918 fiind momentul în care România a intrat in veşnicia existenţei şi s-a afirmat ca ţară,

nelăsându-se pradă naţiunilor care urmăreau introducerea acesteia în istoria popoarelor fantomă, cele care s-au lăsat dominate până în punctul în care s-au contopit cu alte naţiuni, uitând de propriul trecut. Astfel, Marea Unire a reprezentat începutul unui nou capitol în viaţa oamenilor, un capitol pe care românii l-au aşteptat cu nerăbdre şi de care s-au bucurat nespus, considerându-l drumul spre un viitor mai luminat şi, în primul rând, o victorie în faţa celor care doreau cucerirea neamului nostru şi supremaţia asupra pământului, limbii si istoriei acestuia. Unirea recunoştea existenţa acestora şi le acorda libertate, permiţând astfel ţării să renască, să se dezvolte după propriile principii şi să înflorească în faţa răului care încerca să o doboare.

al dreptăţii depline, care este aproape palpabilă în această societate patriarhală ,grăbită, distrasă şi uneori nedreaptă, însă pe care românii nu o simt complet conturată în lumea lor.

În concluzie, Dragostea de neam și țară nu trebuie să reprezinte un element opțional, ci o obligație, o îndatorire a fiecărui om care simte și trăiește românește, a fiecăruia care ne amintim că avem chemarea de a ne iubi țara,neamul și de a ne respecta trecutul glorios.

PROFESOR: HĂDĂRIG-TURCU CODRUȚA-DANIELA
LICEUL TEHNOLOGOGIC„ DOMOKOS KAZMER, SOVATA,
JUDEȚUL MUREȘ

Încă din cele mai vechi timpuri, una dintre principalele etape de pregătire pentru educaţia din școală care se adresează copiilor de la naştere până la atingerea vârstei de la 6-7 ani, a fost educația timpurie. Copilăria timpurie reprezintă o perioadă providențială din viaţa unei persoane tocmai prin consecinţele durabile pe care le are asupra dezvoltării ulterioare a acestuia.

Cu toții știm că primii ani de viaţă ai oricărui copil are o importantă crucială pentru dezvoltarea ulterioară a acestuia. În cadrul copilăriei timpurii se consolidează bazele relaţiilor de ataşament, se învaţă abilităţi şi modele comportamentale, iar dezvoltarea copilului se realizează pe multiple laturi, într-un ritm trepidant.

Perioada copilăriei timpurii este cea mai importantă pentru dezvoltarea ulterioară a persoanei, deoarece sistemul nervos central este caracterizat de o plasticitate ridicată în această perioada iar atunci când expunerile sunt variate, copilul are în acest mod posibilitatea de a învaţă şi de a se adapta în mod rapid , comform lui Roşan (2015).În mod similar, Meltzoff şi Moore, în cadrul unui studiu realizat în anul 2002, constată că această plasticitate este, în termeni de adaptabilitate la mediu, menţinută şi în stadiile de dezvoltare ulterioară, fiind o caracteristică a dezvoltării umane. Din acest motiv, ceea ce se petrece în perioada timpurie a copilăriei produce semne marcante ce vor rămâne vizibile pe o perioada indelungată, în viaţa copilului (Roşan, 2015).

Copilul are nevoie de un mediu sănătos, de o alimentaţie adecvată şi de dragoste şi atenţie din partea familei sale. Sunt condiţii primordiale pentru o persoană sănătoasă mai târziu. Mediul în care copilul se dezvoltă şi stimularea pe care o primeşte sunt hotărâtoare pentru fiecare în parte.

În ultimii ani s-a evidenţiat o creştere a interesului pentru educaţia timpurie şi s-au realizat practici şi politici care să ajute la implementarea acestei abordări în societatea românească. Potrivit Ecaterinei Vrăşmaş (2012), educaţie şi îngrijire timpurie pentru dezvoltare constituie un concept şi o orientare actuală care încearcă să dea răspunsuri la neliniştile şi descoperirile referitoare la noile generaţii. Autorea completează că este vorba în acelaşi timp, de o disciplină nouă de studiu care combină elemente din mai multe câmpuri de cunoaştere şi acţiune.

Stimularea copilului mic presupune stimularea acestuia să se mişte, să comunice, să folosească tot mai mult mâinile şi să îşi dezvolte căile de pătrundere a informaţiilor spre creier: văzul, auzul, simţul tactil şi mirosul.Cercetările ultimului deceniu au arătat că dezvoltarea creierului copilului în primul an de viaţă este mai rapidă şi mai amplă decît se credea.

Primul an de viaţă este cel mai important pentru dezvoltarea ulterioară a copilului, pentru modul în care se formează personalitatea copilului și abilitățile pe toate ariile de dezvoltare. Doar dacă copilul este stimulat și îngrijit corespunzător în copilăria timpurie se va pune baza unei dezvoltări armonioase a acestuia. Copiii sunt programaţi, din punct de vedere biologic, pentru învăţare anume în această perioadă. Legăturile care asigură viabilitatea creierului, depind, în particular, de codul genetic, dar, în mare măsură, de experienţa de viaţă din primul an a copilului.

Creierul copilului mic percepe deosebit de uşor noua experienţă. Orice atingere, mişcare sau emoţie se transformă în semnale electrice, care dinamizează procesele genetice, transformînd, la rîndul lor, legăturile din creierul copilului în posibilităţi de învăţare. Experienţa timpurie este importantă pentru crearea mecanismelor necesare funcţionării creierului.Copiii se nasc cu premise fizice, sociale şi psihologice, care le permit să comunice, să înveţe şi să se dezvolte. Dacă aceste premise nu sunt recunoscute şi nu se stimulează dezvoltarea lor, ele pînă la urmă se pierd.

Atunci când copiilor nu le-a fost asigurat un început bun în viaţă, de cele mai multe ori ei stagnează în dezvoltare şi nu-şi pot realiza potenţialul său la maximum.

În concluzie, toţi ne dorim copii dornici de a învăţa, care să ne umple de satisfacţie prin ceea ce ştiu, prin ceea ce pot să facă, prin felul în care se poartă şi gîndesc. Niciodată nu vom putea şti totul despre copil, dar cu cît ne vom apropia mai mult de el şi îl vom înţelege mai bine, cu atît vom învăţa mai multe despre ceea ce ar trebui să facem pentru a-l ajuta să crească şi să se dezvolte armonios.

Bibliografie:

- Chircev, A., Rosca, Al., *Studii de psihologie pedagogică*, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, 1958
- Birch, A., *Psihologia dezvoltării*, Bucureşti, Editura Tehnica , 2000.
- Cucoş, C., *Pedagogie*, Iaşi, Editura Polirom, 2006.
- Ezechil, L., *Prelegeri de didactica generală*, Piteşti, Ed. Paralela 45, 2003.
- Jinga, I., Istrate, E., *Manual de Pedagogie*, Bucureşti, Editura All, 2006.
- Verza, E., Verza, E.F., *Psihologia vârstelor,* Bucureşti, Editura ProHumanitate, 2000.
- Botiş, A., L. Mihalca (2007), *Despre dezvoltarea abilităţilor emoţionale şi sociale ale copiilor, fete şi băieţi, cu vârsta până în 7 ani* - Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preşcolar, Bucureşti UNICEF, Centrul Parteneriat pentru Egalitate
- Tomşa, Gh., Oprescu, N. (2007), *Bazele teoretice ale psihopedagogiei preşcolare*, Bucureşti, Editura V&I Integral.

Învățare prin Diversitate – O Experiență Erasmus+ în Cipru

Jilavu Gabriela
Școala Gimnazială „Nicolae Titulescu”- Buzău

În martie-aprilie 2025 am avut oportunitatea de a participa la un curs de formare Erasmus+ în Paphos, Cipru, în cadrul proiectului 2024-1-RO01-KA121/122-SCH-000207822, organizat de Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Buzău. Am fost selectată în urma unui concurs de dosare pentru a participa la această mobilitate, care m-a ajutat să îmi dezvolt competențele profesionale și să îmi lărgesc orizonturile educaționale. Cursul la care am participat s-a concentrat pe teme esențiale pentru educația modernă, precum educația nonformală, educația interculturală și managementul bullyingului.

Erasmus+ este un program al Uniunii Europene care susține mobilitatea educațională, încurajând învățarea și schimbul de bune practici între profesori și educatori din diferite țări. Am avut oportunitatea de a participa la un curs de formare care a adus împreună profesori din Italia, Portugalia și din diverse regiuni ale României (Buzău, București, Baia Mare, Tulcea, Urziceni). Cursul a avut o durată de 5 zile și a fost o combinație de sesiuni teoretice și activități practice, fiind structurat pentru a ne învăța cum să aplicăm cele mai recente metode educaționale. Temele abordate au inclus:

1.Educația Nonformală – Am discutat despre importanța educației nonformale în dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale copiilor și cum să aplicăm această abordare în școlile noastre. S-au propus metode variate, precum învățarea prin joc, storytelling, teatru educațional și învățare bazată pe proiecte. Acestea contribuie la crearea unui climat școlar pozitiv, în care elevii se simt valorizați și încurajați să își exprime ideile

2. Educația Interculturală – Am învățat cum să promovăm valori precum respectul, toleranța și înțelegerea în rândul elevilor, având în vedere diversitatea culturală a claselor noastre. S-au organizat ateliere interactive în care am simulat situații interculturale și am discutat despre stereotipuri, discriminare și incluziune.

3. Bullyingul și Managementul Bullyingului – Cea mai discutată temă a fost prevenirea și gestionarea bullyingului în școlile noastre. Am învățat cum să identificăm semnele bullyingului, să aplicăm tehnici de mediere între elevi și să dezvoltăm campanii de conștientizare în comunitatea școlară. Accentul a fost pus pe construirea unei culturi a empatiei și sprijinului reciproc.

Participarea la această mobilitate a contribuit la dezvoltarea mai multor competențe esențiale pentru profesori în contextul educației europene moderne. Printre acestea se numără:

- Competențe pedagogice: aplicarea de metode inovatoare de predare, cum ar fi învățarea bazată pe proiecte, educația nonformală și managementul situațiilor de bullying.
- Competențe interculturale: capacitatea de a lucra în medii educaționale diverse, de a înțelege și integra perspective culturale diferite în activitatea didactică.
- Competențe de comunicare în limba engleză: îmbunătățirea abilităților lingvistice prin colaborarea internațională, dialogul cu formatori și colegi din alte țări.
- Competențe digitale și de colaborare internațională: utilizarea instrumentelor digitale pentru colaborare educațională și diseminarea bunelor practici prin platforme online.
- Competențe de leadership educațional: asumarea rolului de agent al schimbării în propria instituție, prin implementarea de inițiative educaționale inovatoare și promovarea incluziunii.

Paphos, Cipru, a fost locul perfect pentru această mobilitate Erasmus+. Pe lângă activitățile educaționale din cadrul cursului, am avut ocazia să descoperim cultura și istoria regiunii. Programul a fost bine structurat, iar sesiunile de formare au fost urmate de activități de explorare a zonei. Astfel, am vizitat locuri istorice și tradiționale, cum ar fi:

• Satul Omodos, unde am învățat despre tradițiile cipriote și am savurat preparate tradiționale bazate în special pe exploatarea unei bogății locale, arborele de carob.
• Mănăstirea Saint Nephitos, un loc de cult cu o importanță spirituală deosebită.
• Petra tou Romiou, stânca legendară a Afroditei, care ne-a oferit ocazia de a explora mitologia cipriotă.
• Mormintele Regilor și Castelul Paphos, locuri istorice ce ne-au ajutat să înțelegem mai bine trecutul Ciprului.

Aceste activități au contribuit la crearea unei experiențe educaționale complete, combinând învățarea teoretică cu explorarea culturală.

Un aspect esențial al experienței a fost interacțiunea cu profesori din diverse colțuri ale lumii. Am învățat nu doar despre abordările educaționale din alte țări, ci și despre diversele culturi și valori care influențează educația. Am avut ocazia să colaborăm în grupuri internaționale, schimbând idei și experiențe, ceea ce ne-a permis să învățăm unii de la alții. De asemenea, am avut ocazia să experimentăm ospitalitatea cipriotă, gustând preparate tradiționale și învățând despre tradițiile locale.

Deși experiența a fost extrem de valoroasă, nu a fost lipsită de provocări. Una dintre cele mai mari provocări a fost bariera lingvistică. Comunicarea nu a fost întotdeauna ușoară, având în vedere diversele niveluri de competență în limba engleză ale participanților, însă acest lucru m-a învățat să fiu mai răbdătoare și să mă bazez pe abilități de comunicare nonverbală. De asemenea, adaptarea la metodele educaționale inovative a fost o provocare inițială. Lucrul în grupuri internaționale, utilizarea tehnologiilor educaționale și aplicarea educației nonformale au fost modalități de învățare diferite de cele cu care eram obișnuită în România, dar mi-au oferit o viziune mai largă asupra educației și m-au încurajat să aplic noi tehnici în clasă.

Experiența Erasmus+ mi-a oferit o mulțime de idei și abordări pe care le pot implementa în activitatea didactică la clasele primare. Iată câteva dintre modalitățile specifice:

1. Educația Nonformală: În clasele primare, putem integra activități de învățare prin joc, discuții de grup și activități de exterior, care permit elevilor să învețe prin experiență. Aceste activități sunt esențiale pentru dezvoltarea competențelor sociale și emoționale ale copiilor, învățându-i cum să comunice, să colaboreze și să rezolve conflicte.
2. Educația Interculturală: Într-o clasă diversificată, putem încuraja activități care să ajute copiii să înțeleagă și să aprecieze diversitatea culturală. De exemplu, proiectele de grup în care elevii cercetează tradițiile și obiceiurile altor culturi pot stimula respectul și toleranța. De asemenea, putem organiza sesiuni de „schimb cultural” în care elevii prezintă tradițiile lor și învață despre obiceiurile colegilor lor din diferite culturi.
3. Prevenirea și Managementul Bullyingului: Este esențial să creăm un mediu sigur și incluziv pentru elevi. Acest lucru poate fi realizat prin activități de grup care promovează empatia și respectul. De exemplu, putem organiza sesiuni de discuție despre cum să recunoaștem bullyingul și cum să intervenim în mod eficient. Totodată, elevii pot învăța prin jocuri de rol cum să reacționeze în situații de bullying, iar educația despre importanța respectului reciproc ar trebui să fie continuă.

Experiența Erasmus+ în Cipru m-a ajutat să devin mai conștientă de importanța educației interculturale și a educației nonformale, iar aceste lecții vor avea un impact semnificativ asupra activității mele didactice. De asemenea, schimbul de idei și colaborarea internațională m-au inspirat să adopt metode mai flexibile și inovative în abordarea diverselor teme educaționale. Aceste lecții vor influența modul în care îmi voi organiza lecțiile, creând un mediu mai deschis și incluziv pentru elevii mei.

În concluzie, participarea la mobilitatea Erasmus+ în Cipru a fost o experiență valoroasă care mi-a îmbogățit atât cariera profesională, cât și dezvoltarea personală. Temele abordate și activitățile realizate mi-au oferit instrumente și metode de implementat în activitatea didactică, în special în cadrul clasei primare. Experiența m-a învățat cât de important este să promovăm educația nonformală, să încurajăm respectul față de diversitate și să luptăm împotriva bullyingului, pentru a crea un mediu de învățare sigur și echitabil pentru toți elevii. Recomand cu încredere participarea la programele Erasmus+ tuturor celor care doresc să își extindă orizonturile educaționale și să își îmbunătățească abilitățile profesionale.

EDUCĂM PENTRU SĂNĂTATE

Autor: Suciu Zsuzsa

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Ioan Maiorescu Bucerdea Grânoasă

Importanța educației pentru sănătate a fost recunoscută încă la începutul secolului XIX, atât de către directorii instituțiilor educaționale, cât și de către medici. În învățământul public, educația pentru sănătate a fost prezentă pentru prima dată în țările din vestul Europei.

Astăzi, toate instituțiile educaționale au obligația și responsabilitatea de a dezvolta un program școlar de educație pentru sănătate și mediu. Programul de educație pentru sănătate trebuie să includă programe integrate de dezvoltare a sănătății care să aibă un impact pozitiv asupra personalității elevilor. Cerințele educației pentru sănătate, domeniile de învățătura și descrierea activităților sunt incluse în curriculumul național. Educația pentru mediu și educația pentru sănătate sunt strâns legate între ele, deoarece sănătatea fizică și mentală nu poate fi realizată decât dacă individul este capabil să trăiască în armonie cu natura care îl înconjoară

În predarea educației pentru sănătate, este important ca profesorii și specialiștii să folosească metode variate, deoarece astfel procesul de învățare va fi mai eficient. Cunoștințele și abilitățile legate de sănătate trebuie prezentate elevilor prin activități variate și captivante. În cadrul educației pentru sănătate nu sunt discutate doar subiecte care încurajează elevii să prevină anumite boli, ci și subiecte care se referă la aspectele cotidiene ale vieții lor. O multitudine de teme care captează interesul elevilor sunt abordate: igiena personală, exerciții fizice regulate, petrecerea activă a timpului liber, menținerea echilibrului emoțional, alimentația sănătoasă, relațiile armonioase, comportamentele dăunătoare sănătății și formarea conștientă a vieții de familie.

Instituțiile educaționale joacă un rol semnificativ în educația pentru sănătate, deoarece școala este mediul în care copiii nu doar că dobândesc cunoștințe de la profesori, dar și colegii lor joacă un rol esențial în acest proces. Este însă important ca educația pentru sănătate să nu fie accentuată doar în perioada pubertății, ci să fie introdusă treptat și să aibă un impact semnificativ încă din grădiniță. Ne aflăm într-o situație fericită, fiind martorii unui proces în care din ce în ce mai multe școli acordă o atenție deosebită atât educației pentru sănătate, cât și educației pentru mediu.

Este important ca profesorii să includă dezvoltarea educației pentru sănătate printre obiectivele lor și să o integreze în activitățile comune cu copiii. Programele educaționale pot servi drept ghid pentru cadrele didactice, iar acestea pot, de asemenea, să îmbogățească activitățile lor cu idei proprii.

Pentru ca obiectivele să fie realizabile, trebuie să ținem cont de caracteristicile de vârstă ale elevilor, să integrăm educația pentru sănătate în activitățile noastre zilnice și, dacă este necesar, să apelăm la ajutorul specialiștilor din afacerea educativă. Printre temele abordate în cadrul educației pentru sănătate se numără și câteva domenii considerate a fi critice. Acestea includ alimentația, consumul de alcool și droguri, protecția mediului. Aceste domenii formează simultan valorile morale ale elevilor, le influențează dezvoltarea relațiilor sociale și emoționale, precum și abordarea problemelor legate de iubire. Ca metodă de abordare a tematicilor, se recomandă utilizarea dezbaterii, a jocurilor de rol, precum și a colectării de informații despre un anumit subiect.

În cadrul activităților sale, profesorul încearcă să realizeze următoarele obiective și să dezvolte următoarele modele de comportament: conducerea unei vieți exemplare și un comportament adecvat,evitarea comportamentelor dăunătoare,încurajarea participării la examenele de depistare precoce,crearea unui program de mișcare și alimentație pentru menținerea sănătății,dezvoltarea abilităților de gestionare a conflictelor și a abilităților sociale,asigurarea siguranței personale.

Una dintre principalele sarcini ale școlii este elaborarea unui model complet de dezvoltare a sănătății, care să permită elevilor să aplice în viața lor cotidiană cunoștințele dobândite. Competențele educației pentru sănătate ar trebui integrate în programele școlare locale. În cadrul orelor de chimie din liceu, elevii pot învăța despre manipularea corectă a substanțelor periculoase întâlnite în gospodărie. La biologie, elevii pot aduna informații despre alimentația sănătoasă, educația sexuală și utilizarea corectă a plantelor medicinale. În cadrul orelor de dirigenție, sunt abordate teme precum gestionarea conflictelor și prepararea de produse casnice și de igienă, cum ar fi săpunul, unguentele și produsele de curățenie.

În cele din urmă, educația pentru sănătate poate fi extinsă la toate disciplinele din curriculum, având ca scop principal ca elevii să nu dobândească doar cunoștințe teoretice, ci să aplice ceea ce învață în viața de zi cu zi în domenii precum biologia, chimia, fizica. În special în zilele noastre, trebuie să acordăm o atenție deosebită educației pentru sănătate, astfel încât copiii noștri să trăiască o viață mai conștientă din punct de vedere al sănătății când vor deveni adulți.

Bibliografie:

Hanna Parrot, (1998). Gyógynövények és gyógyteák. Budapest. Merlin Book Agency Kiadó.

Michael Castleman (1997) Gyógynövény Enciklopédia. Michael Castleman. The Healting Herbs. Szeged: Esély Kiadó.

Importanța activităților de voluntariat în educația și formarea profesională

Felican Leontina
Creșa Bistrița

Activitățile de voluntariat se situează pe coordonata formării profesionale și dezvoltării educației. Prin activitățile de voluntariat suntem asigurați că lumea se îndreaptă în direcția dorită. Deși unii oameni consideră că voluntariatul este o activitate superficial, o muncă neplătită, realizată de persoane neregătite în domeniul serviciilor pe care le prestează, trebuie să avem în vedere faptul că în lume sunt foarte multe persoane care au nevoie de ajutor și sprijin într-un fel sau altul și fiecare dintre noi poate să își ofere ajutorul într- un fel sau altul. Putem să dăruim din resursele noastre materiale dar și nemateriale (sfaturi, poveți, îndemnuri, încurajări, susținere) precum și timpul pe care îl punem la dispoziția altora poate fi valoros.

Voluntariatul este o activitate de interes public pe care o poate desfășura orice persoană fizică, din proprie inițiativă, care își dedică timpul, resursele, energia, in favoarea altora, fără a aștepta o recompensă material.

Ce înseamnă a dărui? A dărui este o acțiune profundă și personal care ia naștere dintr-o nevoie umană, aceea de a se desăvârși, de a devein mai bun, de a evolua ca ființă umană. Această acțiune nu poate lua naștere decât iubindu-ți aproapele, pe cei din jurul tău. A dărui se consider a fi un har propriu fiecăruia, unic, ireversibil și dependent de evoluția spirituală în care ne aflăm la un moment dat.

Activitățile de voluntariat izvorăsc ca urmare a desăvârșirii umane și maturizare spiritual. Pentru a desfășura acest tip de activitate este nevoie de compasiune, dragoste, înțelegere și socializare și nu este nevoie de o anumită vârstă, ele necesită doar disponibilitate, voință și posibilitățile fiecăruia. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism.

Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

În domeniul educației, voluntariatul are un rol extrem de important, vizând dezvoltarea personalității elevilor. Voluntariatul poate fi o activitate atractivă chiar și pentru cei mici iar implicarea cestora încă de la cele mai fragede vârste este un exemplu de bună practică pe care societatea ar trebui să-l promoveze. Activitățile de voluntariat îi ajută pe copii să vadă viața dintr-o altă perspectivă, conștientizează faptul că pot fi de folos societății și că pot schimba lumea. Desfășurând tipul acesta de activitate demonstrezi faptul că ești un om bun și contribui la asigurarea unei lumi mai bune. Prin intermediul voluntariatului se dezvoltă personalitatea copilului.

În țările civilizate activitățile de voluntariat sunt derulate la scară largă de doverse categorii de oameni și din diferite motive: de a ajuta semenii, de a se experimenta într-un anumit domeniu, de a cunoaște oameni sau chiar de a se distra, în sensul bun al cuvântului. La noi în țară aceste activități beneficiază de o atenție minimă și o slabă informare. Pe de altă parte voluntariatul reprezintă un schimb de cunoștințe, idei, servicii, oportunități de a cunoaște persoane noi, de a le înțelege și de a lega diverse relații cu acestea.

Scopul activităților de voluntariat este acela de a contribui cu puțin la crearea unei lumi mai bune, concepție pe care ar trebui să le-o transmitem și celor mici. Această schimbare se produce printr-o schimbare a mentalității, prin toleranță și prin iubire. Copiii trebuie conștientizați de faptul că, încă de mici ei pot fi utili societății, pot să ajute persoanele defavorizate, pot empatiza cu aceștia, sensibilizându-I totodată și

dezvoltându-le stări afective pozitive. Participarea la acțiuni de voluntariat, într-un cadru formal confer copilului sentimental de apartanență, acesta se simte valorificat, își formează noi prieteni și realizează rolul pe care îl are în societate.

În instituția noastră am derulat nenumărate acțiuni de voluntariat în care am implicat atât părinții cât și copiii. Ne-am dorit ca prin intermediul acestora să îi conștientizăm pe copii de faptul că, în jurul nostru există și persoane care duc o viață grea, care trăiesc de pe o zi pe alta și cu care viața nu a fost atât de darnică. Acțiunile de voluntariat le-am desfășurat, în special cu ocazia unor sărbători creștine, dar nu numai, ci și cu diferite ocazii și situații ivite. Astfel, i-am implicat pe copiii și pe părinții acestora în colectarea de jucării, cărți, rechizite, îmbrăcăminte și dulciuri pe care le-am distribuit unor copii din centre de plasament și persoanelor vârstice de la azilul de bătrâni. Încă din primii ani de grădiniță, copiii ar trebui să fie obișnuiți să se ajute unii pe alții, să își ofere ajutorul și să-și împartă lucrurile cu colegii toate aceste reguli de grupă ducând spre conștientizarea faptului că ei pot schimba lumea.

Acțiunile de voluntariat duc la sporirea motivației învățării, implicarea activă în propria devenire, schimbarea statutului personal, creșterea stimei de sine, descoperirea de noi capacități și competențe. Prin acțiunile de voluntariat putem dobândi cunoștințe noi dar și competențe sociale și abilități.

Bibliografie:

Băban A. (coord.)- *Consiliere educaţională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi de consiliere,* Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, 2001

Mara D., 2004 – *Strategii didactice în educaţia incluzivă*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti.

Theodosiu, D. – *Mai aproape de elevi,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1972

Tomşa G.- *Consilierea şi orientarea în şcoală,* Casa de Editură şi Presă Viaţa Românească, Bucureşti, 1999

ROLUL GRĂDINIȚEI ÎN DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR DE SOCIALIZARE ALE COPILULUI PREȘCOLAR

Profesor educație timpurie Baciu Mioara

Grădinița cu P.P Nr. 15, Vaslui

Socializarea reprezintă un proces esențial în dezvoltarea copiilor, având un rol major în formarea personalității și în integrarea armonioasă a acestora în societate. Încă de la vârste fragede, copiii încep să învețe norme, valori și comportamente sociale prin interacțiunea cu ceilalți. Grădinița și școala primară sunt mediile în care se realizează primele forme organizate de socializare, având o influență decisivă asupra modului în care copiii se raportează la ceilalți, își dezvoltă abilitățile de comunicare și învață să colaboreze și să respecte reguli.

Procesul de socializare în grădiniță și în școala primară nu este unul întâmplător, ci se realizează printr-o serie de activități și metode pedagogice menite să faciliteze relaționarea, cooperarea și exprimarea emoțională. Educatorii și învățătorii au un rol esențial în orientarea acestui proces, prin crearea unui climat pozitiv și securizant care încurajează implicarea și participarea activă a copiilor în viața de grup.

I. Caracteristicile socializării la vârsta preșcolară și școlară mică

Copilăria timpurie este marcată de o dorință intensă de explorare și interacțiune cu mediul înconjurător. La această vârstă, copiii încep să-și formeze o identitate socială și să înțeleagă rolurile pe care le pot juca în grup. Printre caracteristicile specifice socializării la vârsta preșcolară și școlară mică se numără:

- **Nevoia de apartenență**: Copiii simt dorința de a fi acceptați și integrați într-un grup.
- **Imitația și jocul**: Socializarea se realizează adesea prin imitarea comportamentului adulților sau al colegilor și prin participarea la jocuri simbolice sau de rol.
- **Formarea normelor morale**: Prin interacțiuni repetate, copiii încep să înțeleagă concepte precum dreptatea, empatia, respectul.
- **Exprimarea emoțională**: Comunicarea emoțiilor și învățarea autocontrolului se dezvoltă în cadrul relațiilor cu colegii și cu adulții din instituția de învățământ.

II. Modalități de realizare a socializării în grădiniță

Grădinița este primul spațiu educațional organizat în care copilul se desprinde de mediul familial și interacționează constant cu alți copii și cu adulți în afara familiei. Pentru ca acest proces să fie eficient, cadrele didactice aplică o serie de metode specifice:

1. Jocul ca mijloc principal de socializare

Jocul este activitatea de bază a copilului preșcolar. Prin joc, copilul învață să comunice, să respecte reguli, să coopereze și să își exprime emoțiile. Tipuri de jocuri folosite în grădiniță:

- **Jocuri de rol** (de-a familia, de-a doctorul, de-a magazinul): contribuie la învățarea comportamentelor sociale și la dezvoltarea empatiei.
- **Jocuri de cooperare** (construirea unui turn împreună, rezolvarea unor sarcini în echipă): dezvoltă spiritul de colaborare.
- **Jocuri de mișcare**: favorizează interacțiunea fizică și verbală și creează un mediu relaxant și prietenos.

2. Activitățile de grup

Activitățile realizate în grupuri mici sau mari (ateliere de creație, cântece, poezii, proiecte tematice) dezvoltă abilitățile de comunicare și colaborare. Ele ajută copilul să înțeleagă importanța cooperării, a respectării unui program și a acceptării diferențelor.

3. Învățarea prin modelare și imitație

Copiii preiau comportamente din mediul înconjurător. Educatorul devine un model important de conduită socială, iar reacțiile și atitudinile sale influențează direct felul în care copilul se comportă în grup.

4. Activități de dezvoltare personală

Unele grădinițe introduc activități specifice dezvoltării personale, cum ar fi „Ora prieteniei", discuții ghidate despre emoții sau exerciții de empatie. Acestea sprijină formarea unui comportament prosocial și dezvoltarea inteligenței emoționale.

III. Modalități de realizare a socializării în școala primară

Școala primară presupune o trecere treptată de la joc la învățarea organizată, dar socializarea rămâne o componentă esențială. Modalitățile prin care este facilitat acest proces includ:

1. Activități în echipă

Temele de grup, proiectele comune sau lucrul în perechi dezvoltă cooperarea, responsabilitatea și capacitatea de a asculta punctul de vedere al altuia. Elevii învață să-și negocieze opiniile, să împartă resurse și să își susțină colegii.

2. Jocuri educative

Chiar dacă accentul cade mai mult pe învățare, profesorii pot introduce jocuri didactice, concursuri sau activități ludice care favorizează interacțiunea și reduc tensiunea din clasă.

3. Activități extracurriculare

Excursiile, serbările, proiectele de voluntariat sau competițiile sportive sunt contexte excelente pentru dezvoltarea relațiilor interpersonale și a spiritului de echipă. În afara cadrului formal, copiii învață să se sprijine reciproc și să colaboreze mai liber.

4. Crearea unui climat pozitiv în clasă

Un climat bazat pe respect, empatie și încurajare este esențial. Învățătorul joacă un rol important în gestionarea conflictelor, încurajarea cooperării și sprijinirea copiilor mai timizi sau retrași să se integreze în grup.

5. Educația pentru cetățenie democratică

Prin activități tematice, copiii sunt încurajați să înțeleagă valorile democrației, importanța respectului față de reguli, acceptarea diversității și participarea activă în comunitate.

IV. Rolul cadrului didactic în socializarea copiilor

Atât în grădiniță, cât și în școala primară, cadrul didactic este principalul ghid al copilului în procesul de socializare. Acesta trebuie să:

- **Observe nevoile fiecărui copil** și să adapteze metodele de lucru;
- **Încurajeze participarea activă** și exprimarea liberă a ideilor;
- **Medieze conflictele** și să ofere soluții constructive;
- **Oferă un model de comportament** echilibrat, empatic și corect;
- **Colaboreze cu familia** pentru susținerea integrării copilului în colectiv.

Concluzie

Socializarea este un proces complex care începe de timpuriu și se construiește pe parcursul întregii copilării. Grădinița și școala primară oferă cadrul ideal pentru dezvoltarea abilităților sociale, iar educatorii și învățătorii au misiunea importantă de a ghida copiii în acest proces. Prin joc, activități de grup, proiecte și un climat pozitiv, copiii învață să relaționeze, să colaboreze, să-și exprime emoțiile și să devină membri activi și echilibrați ai societății.

Bibliografie

1. Cucoș, C. (2014). *Pedagogie* (ediția a II-a revizuită). Iași: Editura Polirom.
2. Golu, P. (2002). *Fundamentele psihologiei*. București: Editura Fundației „România de Mâine".
3. Jinga, I., & Istrate, E. (2008). *Manual de pedagogie*. București: Editura All.
4. Cerghit, I. (2006). *Metode de învățământ*. București: Editura Polirom.

5. Neacșu, I. (1999). *Instruirea școlară. Perspective psihopedagogice*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
6. Văideanu, G. (2006). *Educația la frontiera dintre milenii*. București: Editura Politică.
7. Oprea, C. L. (2011). *Strategii didactice interactive*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
8. Pânișoară, I.-O. (2008). *Comunicarea eficientă*. Iași: Editura Polirom.

ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE- PUNTEA DINTRE EDUCAȚIA FORMALĂ ȘI DEZVOLTAREA PERSONALĂ

Autor: Szilaghi Szekely Melinda
Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Lopadea Nouă

Activitățile extrașcolare sunt părțile componente ale educației nonformale și vizează activitățile cu rol complementar orelor clasice de predare-învățare. Acestea se desfășoară într-un cadru instituționalizat extradidactic și extrașcolar sub îndrumarea unor cadre didactice specializate. Activitatea nonformală are rolul de a valorifica conceptul de educație globală care vizează formarea-dezvoltarea integrală a personalității.

Educația prin activitățile extracurriculare urmărește identificarea și cultivarea relației optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Activitățile extra-curriculare au scopul de a continua și de a completa activitățile orelor de curs, prin dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară, valorificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Ele aduc noul, surpriza intelectuală și afectivă, îmbină utilul cu plăcutul, creează posibilitatea de a observa fapte comportamentale ale elevilor, în afara clasei, dezvoltă anumite laturi ale personalității elevilor.

În categoria activităților extra-curriculare intră vizitele la muzee, expoziţii, monumente şi locuri istorice, case memoriale, spectacolele, teatrul de păpuși, excursiile tematice. În planificarea și organizarea acestor activități echipa de management a școlii are în prim plan cerințele elevilor și părinților.

Trăsăturile activităților nonformale: Evidențiază necesitatea, modul, rolul, valorificarea influențelor formative, educative și a altor forme de organizare a realizării educației în afară și după etapa școlarității: familială, în instituții culturale, instituții și organizații de tineret. Aceste influențe sunt corelate cu modurile de petrecere a timpului liber, cu includerea elevilor în diferite grupuri specific. Valoarea educativă a acestor activități este complementară educației formale. Stimulează elevii prin programe alternative, diferențiate, diversificate, facultative, aplicative, cu noi tipuri de comunicare, metode de activizare, tehnici de creativitate, cu stimularea dezvoltării vocaționale. Acestea se pot desfășura în afara clasei sau în afara școlii. Valorifică posibilități, resurse, experiențe, căutări locale, experimentează modalități de actualitate în activitatea culturală, științifică, tehnologică.

Scopul activităților extrașcolare: dezvoltarea de aptitudini speciale, implicarea elevilor în activități variate și bogate în conținut,cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar ,fructificarea talentelor personale,corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale,oferirea de suport pentru reușita școlară.

Impactul activităților extracurriculare: Participarea la activități extrașcolare se asociază cu rezultate pozitive în ceea ce privește dezvoltarea adolescenților (Feldman și Matjasko,2005): performanță și rezultate școlare mai bune,coeficienți de abandon școlar mai scăzuți,o stare psihologică mai bună, nivel de stimă mai bun, sentiment redus de izolare social, un nivel scăzut de comportamente delicvente

După conținutul lor, activitățile extrașcolare ar putea fi clasificate după cum urmează: științifice, cultural-artistice, umanitare, ecologice, moral-civice, tehnic-aplicative, turistice, sportive și recreative. Ca forme de organizare a activităților extrașcolare acestea pot fi: drumeții, vizite, excursii tematice, concursuri, activități cultural-artistice, activități sportive, parteneriate.

Drumeția reprezintă o formă de activitate extracurriculară care face posibil contactul nemijlocit cu lumea vie, oferind prilejul elevilor de a efectua observaţii asupra obiectelor şi fenomenelor aşa cum se prezintă ele în stare naturală. Cu ajutorul excursiei se pot transmite noi cunoştinţe, se pot fixa şi sistematiza cunoştinţele

dobândite la lecţii, se realizează aplicaţii practice, se pot verifica diferite cunoştinţe căpătate în şcoală sau în alte excursii sau vizite. Excursia şi drumeţia cultivă dorinţa de a călători, de a cunoaşte, de a şti cât mai mult, de a câştiga prin propriile forţe cunoştinţe noi, de a se supune unui program de lucru în care activitatea intelectuală este împletită cu munca fizică. Cadrul didactic are în excursie numeroase posibilităţi de a traduce în viaţă sarcinile procesului instructiv-educativ. Datorită faptului că este poate mai apropiat de elev decât în şcoală, reuşeşte să-l cunoască mai bine în toate manifestările lui şi, ca atare, să poată realiza mai fructuos sarcinile educaţiei morale. Excursia, vizitele şi drumeţia mai contribuie într-o largă măsură şi la educaţia estetică a elevilor, constituie un prilej de stimulare a creaţiei artistice, de cunoaştere a artei populare.

Activitățile de tipul serbărilor școlare, realizate cu diferite ocazii, marchează evenimentele importante din viața școlarului. Importanța acestor activități constă în dezvoltarea cultural-artistică a elevului, precum și în realizarea unei atmosfere de sărbătoare cu ocazia acelui eveniment. Aceste serbări sau minispectacole școlare, organizate de către cadrele didactice, imprimă copilului un anumit comportament, o ţinută adecvată situaţiei, sunt declanşate anumite sentimente, emoții și oferă elevilor o binemeritată răsplată pentru munca lor, având și un rol motivațional; crește încrederea în popria persoană, se formează prietenii, se dezvoltă apartenența la grup. Multitudinea de manifestări organizate de şcoală şi în afara ei, sub îndrumarea cadrului didactic, aduc o contribuţie importantă la formarea şi educarea copiilor, modelează sufletele acestora, împlinește setea de cunoaştere și formează convingeri durabile, având profunde implicaţii în viaţa comunităţii, restabilind şi întărind respectul acesteia faţă de şcoală şi slujitorii ei.

Activitățile fizice ocupă un loc central în experienţa omului modern. Sportul şi exerciţiul fizic reprezintă o latură esenţială a unui stil de viaţă sănătos. Sănătatea este condiția vieții active. Activitățile extrașcolare de educaţie fizică contribuie decisiv la perfecţionarea deprinderilor motrice deja însuşite, la formarea, consolidarea şi perfecţionarea altora noi, mai ales dintre cele specific practicării unor probe sau ramuri sportive. Exercițiile fizice și jocurile sportive solicită din plin și atenția copilului contribuind la dezvolarea unor calități ale acesteia, cum sunt : stabilitatea și distribuitatea. De asemenea gândirea este foarte solicitată de exercițiile fizice și jocurile sportive. În cadrul acestora se creează situații în care elevii trebuie să găsească soluții rapide în funcție de condițiile schimbătoare ale momentului. Trăsăturile de personalitate cum sunt: temperamentul, caracterul, aptitudinile și interesele sunt condiționate în dezvolatarea lor și de exercițiile fizice și jocurile sportive. Activitățile sportive contribuie la formarea spiritului de echipă, a respectului față de partener, a sentimentului de prietenie, a spiritului cooperant. Practicarea exercțiilor fizice conduce la formarea unor trăsături, cum ar fi spiritul de inițiativă, ambianța, dorința de autodepășire.

Multe dintre activitățile extrașcolare nu au sursă de finanțare specifică. Se desfășoară în cadrul școlii pe bază de voluntariat, prin profesori dedicați. Sunt însă și proiecte finanțate din fonduri europene, de către organizații internaționale, ONG-uri sau în parteneriate cu instituții sau antreprenori locali.

Bibliografie:

Bloom, N., Lemos, R., Sadun, R., & Van Reenen, J. (2014, noiembrie). Does Management Matters in
Cristea, S. (1995). Pedagogie generală. Managementul Educaţiei. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică, R.A.
Neophytou, L. (2013). Emotional intelligence and educational reform. Educational Review, 65 (2), pg. 140-154.

Inteligența artificială în educație: cum pot profesorii folosi noile tehnologii pentru a personaliza învățarea?

Prof. Înv. Primar Bărdaș Alexandru-Ionuț
Școala Gimnazială Nr. 7 „Sfânta Maria”, Timișoara

Introducere

Educația contemporană se află într-o perioadă de tranziție profundă, în care tehnologia devine o parte integrantă a procesului didactic. Printre cele mai promițătoare inovații se numără inteligența artificială (IA), care oferă oportunități semnificative pentru personalizarea învățării. În acest context, profesorii nu mai sunt doar furnizori de informații, ci și facilitatori ai unor experiențe de învățare adaptate nevoilor individuale ale elevilor. Scopul acestui articol este de a analiza modul în care profesorii pot folosi tehnologiile bazate pe IA pentru a sprijini învățarea personalizată, precum și provocările și implicațiile acestui demers.

1. Ce înseamnă personalizarea învățării?

Personalizarea învățării presupune adaptarea conținutului, a ritmului și a stilului de predare în funcție de nevoile, interesele și nivelul fiecărui elev. Acest concept se bazează pe ideea că învățarea este mai eficientă atunci când este contextualizată și relevantă pentru fiecare individ în parte. Într-o clasă tradițională, această abordare este dificil de aplicat din cauza numărului mare de elevi și a diversității lor. Aici intervine rolul inteligenței artificiale, care poate analiza volume mari de date și poate genera soluții personalizate într-un timp scurt.

2. Inteligența artificială în educație: o scurtă prezentare

Inteligența artificială este o ramură a informaticii care se ocupă cu dezvoltarea sistemelor capabile să îndeplinească sarcini ce necesită inteligență umană, cum ar fi învățarea, raționamentul, recunoașterea modelelor și luarea deciziilor. În educație, IA poate fi integrată sub mai multe forme:

- Sisteme tutorale inteligente (STI);
- Analitice de învățare (learning analytics);
- Chatboți educaționali;
- Platforme adaptative;
- Generatoare automate de conținut.

Aceste tehnologii sunt deja utilizate în diverse contexte educaționale, de la învățământul primar până la cel universitar și formarea profesională.

3. Modalități concrete prin care profesorii pot folosi IA pentru a personaliza învățarea

a) Platforme adaptive de învățare

Platformele educaționale bazate pe IA, precum DreamBox, Squirrel AI sau Smart Sparrow, pot adapta în timp real conținutul livrat elevilor în funcție de performanțele și stilul lor de învățare. Profesorii pot folosi aceste platforme pentru a:

1. Oferi exerciții suplimentare elevilor cu dificultăți de învățare;

2. Extinde conținutul pentru elevii avansați;
3. Ajusta ritmul predării în funcție de progresul individual.

b) Analiza datelor de învățare

Inteligența artificială permite colectarea și interpretarea datelor privind participarea elevilor, tiparele de răspuns, timpii de execuție sau frecvența interacțiunilor. Pe baza acestor date, profesorii pot:

1. Identifica rapid elevii care au nevoie de intervenții suplimentare;
2. Personaliza feedbackul;
3. Construi planuri de învățare diferențiate.

c) Sisteme tutorale inteligente

STI simulează un profesor uman, oferind explicații, indicii și corecții în funcție de răspunsurile elevului. Un exemplu celebru este Carnegie Learning. Profesorii pot folosi STI ca extensii ale lecțiilor, în activități remediale sau pentru consolidarea cunoștințelor.

d) Chatboți educaționali

Chatboții, ca forme avansate de IA conversațională, pot răspunde la întrebările elevilor, pot oferi teste sau pot dirija elevul spre resurse relevante. Profesorii îi pot utiliza pentru:

1. Suport în afara orelor de curs;
2. Creșterea implicării elevilor;
3. Reducerea timpului petrecut cu sarcini administrative.

e) Generarea de conținut personalizat

Instrumentele bazate pe IA pot genera automat întrebări, teste, fișe de lucru sau rezumate în funcție de un anumit conținut. Aceasta economisește timp și oferă materiale adaptate nivelului clasei.

4. Avantajele folosirii IA în personalizarea învățării

Profesorii economisesc timp în activități repetitive și se pot concentra pe aspectele pedagogice și emoționale ale procesului educațional. Conținutul educațional devine flexibil, potrivit diferitelor niveluri cognitive și stiluri de învățare. Elevii se simt valorizați și implicați într-un proces care le respectă ritmul propriu de învățare. IA ajută la detectarea timpurie a dificultăților de învățare.

5. Provocări și limite

Deși beneficiile sunt multiple, utilizarea IA în educație vine și cu provocări semnificative:

a) Etica și confidențialitatea datelor

Utilizarea IA presupune colectarea unor cantități mari de date personale. Este esențial ca instituțiile școlare să adopte politici clare privind protecția datelor elevilor.

b) Pregătirea profesorilor

Succesul integrării IA depinde de nivelul de alfabetizare digitală al cadrelor didactice. Fără formare adecvată, tehnologia rămâne subutilizată.

c) Risc de depersonalizare

Deși IA susține personalizarea învățării, există riscul ca accentul excesiv pe automatizare să diminueze relația umană profesor-elev.

d) Inegalități de acces

Accesul la infrastructură digitală este inegal, mai ales în mediile rurale sau defavorizate.

6. Rolul profesorului în era inteligenței artificial

Contrar temerilor legate de înlocuirea profesorilor de către IA, realitatea este că aceste tehnologii amplifică și extind rolul dascălului. Profesorul devine un designer al experiențelor de învățare, un analist al datelor educaționale și un mentor pentru dezvoltarea competențelor critice, creative și socio-emoționale. IA poate sprijini profesorul, dar nu îl poate înlocui în rolurile care implică empatie, judecată pedagogică și relaționare autentică.

7. Studii de caz și exemple de bună practică

În Finlanda, proiectul „AI in Schools" a introdus platforme adaptative care oferă profesorilor rapoarte detaliate despre progresul fiecărui elev, facilitând planificarea individualizată.În China, Squirrel AI folosește modele predictive pentru a estima comportamentul viitor al elevului și a personaliza conținutul în timp real. În România, unele licee pilotează platforme precum Brio sau Adservio, care includ componente de IA pentru analiza performanțelor elevilor.

Concluzii

Inteligența artificială oferă un potențial considerabil pentru transformarea educației prin personalizarea învățării. Profesorii pot valorifica aceste tehnologii pentru a adapta conținutul, a oferi sprijin personalizat și a maximiza implicarea elevilor. Cu toate acestea, integrarea eficientă a IA presupune o abordare responsabilă, care să țină cont de aspectele etice, sociale și pedagogice. În final, tehnologia trebuie să sprijine – și nu să înlocuiască – misiunea profund umană a educației.

Noi abordări și tehnologii în predarea limbii engleze

Peptea Ileana
Școala Gimnazială Mănești, Dâmbovița

Într-o lume în continuă evoluție, educația trebuie să se adapteze prin inovare și utilizarea tehnologiilor moderne. Predarea limbii engleze la clasele primare și gimnaziale beneficiază din plin de aceste schimbări, care îmbunătățesc procesul de învățare și motivația elevilor.

O abordare inovatoare este învățarea bazată pe jocuri (game-based learning), care transformă lecțiile într-o experiență interactivă. Aplicații precum Duolingo sau Kahoot! permit elevilor să exerseze vocabularul și gramatica prin jocuri captivante. De exemplu, Kahoot! poate fi folosit pentru a verifica cunoștințele prin quizuri interactive, stimulând competiția sănătoasă între elevi.

De asemenea, realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR) aduc o nouă dimensiune în predarea limbii engleze. Aplicații precum Mondly VR permit elevilor să practice conversații într-un mediu virtual, dezvoltându-și abilitățile de comunicare într-un mod realist.

Metoda flipped classroom (clasa inversată) este o altă schimbare importantă. Profesorii oferă materiale video și exerciții online pe platforme precum Google Classroom sau Edpuzzle, iar timpul din clasă este dedicat activităților practice și discuțiilor. Această metodă îi ajută pe elevi să învețe în ritmul propriu și să își consolideze cunoștințele prin aplicare.

1. Aplicații pentru vocabular și gramatică
   - Quizlet – Permite crearea de seturi de cartonașe digitale pentru învățarea cuvintelor noi.
   - Kahoot! – Jocuri de tip quiz pentru testarea vocabularului și gramaticii într-un mod interactiv.
   - Wordwall – Permite crearea de activități interactive (anagrame, potriviri, roți ale norocului).
   - Grammarly – Ajută la corectarea greșelilor gramaticale în timp real.
2. Aplicații pentru ascultare și pronunție
   - BBC Learning English – Lecții audio și video cu pronunție autentică.
   - Elsa Speak – Aplicație bazată pe AI pentru îmbunătățirea pronunției.
   - FluentU – Folosește videoclipuri autentice pentru a îmbunătăți înțelegerea limbii.
3. Aplicații pentru scriere și lectură
   - Storybird – Permite elevilor să creeze și să ilustreze propriile povești.
   - Padlet – Un panou digital unde elevii pot posta texte și imagini.
   - Book Creator – Ajută elevii să creeze propriile cărți digitale.

4. Aplicații pentru conversație și interacțiune
   - Flip (fost Flipgrid) – Permite elevilor să înregistreze și să trimită videoclipuri cu răspunsurile lor.
   - Speak English Conversation – Aplicație pentru exerciții de conversație în engleză.
   - LingQ – Oferă materiale de lectură și posibilitatea de a discuta pe baza lor.
5. Aplicații pentru jocuri și distracție
   - Baamboozle – Jocuri interactive pentru grupuri.
   - Plickers – Permite evaluarea rapidă a răspunsurilor elevilor fără a fi nevoie de dispozitive pentru toți.
   - Gimkit – Quiz-uri interactive în care elevii câștigă bani virtuali pe baza răspunsurilor corecte.

Utilizarea tehnologiei moderne aduce numeroase beneficii atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Iată câteva motive esențiale:

Crește motivația și implicarea elevilor- Elevii sunt mai receptivi la lecții interactive, iar tehnologiile moderne (aplicații, platforme educaționale, jocuri) fac învățarea mai atractivă. De exemplu, quiz-urile digitale (Kahoot, Quizizz) transformă evaluarea într-o competiție distractivă.
Personalizarea învățării- Fiecare elev învață în ritmul său. Aplicațiile educaționale permit adaptarea conținutului la nivelul fiecărui elev, oferind exerciții suplimentare pentru cei care au nevoie și provocări pentru cei avansați.
Îmbunătățirea colaborării- Platforme precum Padlet, Google Docs sau Microsoft Teams permit elevilor să lucreze împreună, chiar și în afara orelor de curs, dezvoltându-le abilitățile de comunicare și lucru în echipă.
Acces la resurse variate și actualizate- Profesorii pot folosi videoclipuri, articole, infografice sau simulări interactive pentru a explica concepte complexe. Acest lucru ajută elevii să înțeleagă mai ușor lecțiile.
Dezvoltarea competențelor digitale- Folosirea tehnologiei în educație îi pregătește pe elevi pentru viitor, unde competențele digitale sunt esențiale. Învățarea prin aplicații îi ajută să se familiarizeze cu platformele digitale, comunicarea online și gândirea critică.
Evaluare rapidă și feedback imediat- Aplicațiile de evaluare (Socrative, Google Forms, Plickers) permit profesorilor să obțină feedback instantaneu despre progresul elevilor, economisind timp și oferind o imagine clară asupra nivelului clasei.
Învățare independentă și flexibilă- Elevii pot accesa lecțiile și materialele de oriunde, ceea ce le permite să învețe în ritmul lor, fie că este vorba de teme, recapitulare sau aprofundare.

Abordările moderne în predarea limbii engleze, deși aduc numeroase beneficii, au și anumite dezavantaje. Iată câteva dintre acestea: dependenta excesivă de tehnologie, scăderea interacțiunii față în față – clasele virtuale sau utilizarea prea intensă a platformelor online pot reduce comunicarea directă, afectând dezvoltarea abilităților de conversație și pronunție, costuri ridicate –implementarea unor metode moderne necesită resurse digitale, acces la materiale interactive și formarea continuă a profesorilor, ceea ce poate fi costisitor. Supraîncărcarea informațională – expunerea la multiple surse online și tehnici variate de învățare poate fi copleșitoare pentru unii elevi, ducând la confuzie sau demotivare.

Tehnologiile moderne nu înlocuiesc metodele tradiționale, ci le completează și le îmbunătățesc. Folosite inteligent, acestea fac predarea mai eficientă și captivantă. Deși metodele moderne aduc inovație și dinamism în procesul de predare, este important să fie echilibrate cu abordări tradiționale pentru a răspunde nevoilor tuturor elevilor.

În concluzie, inovația și tehnologia modernă aduc un plus de valoare în educație, facilitând predarea limbii engleze într-un mod mai interactiv și eficient. Prin integrarea aplicațiilor digitale, a realității virtuale și a metodelor inovatoare, elevii devin mai motivați și mai implicați în procesul de învățare.

Bibliografie

1. Galcovski Vera, 2020, *Tehnologiile moderne la orele de limba engleză,* Editura Universității Pedagogice de stat „ Ion Creangă„ Chișinău, pp. 38-40;

2. Popescu Daniela, 2021, *Abordări moderne în predarea limbii engleze*, Editura Universității din Târgu Jiu, pp. 87-101.

RELAȚIA GRĂDINIȚĂ-ȘCOALĂ-FAMILIE-SOCIETATE

Prof. înv.preșc. Balica Simona
Grădinița cu P.P. nr 21 Dr.Tr.Severin

Termenul de parteneriat presupune realizarea unei alianţe pentru atingerea unor obiective comune. Pentru ca parteneriatul să funcţioneze este nevoie de respect, încredere reciprocă, consens cu privire la scopurile acţiunii şi strategiilor de atingere a acestora şi de asumarea în comun a drepturilor şi responsabilităţilor. Parteneriatul dintre grădiniţă, mai târziu școală şi familie reprezintă relaţia de colaborare a părinţilorcu persoanele profesioniste în domeniul educaţiei. Cei mai mulţi părinţi manifestă deschidere, dorinţă de a colabora cu personalul grădiniţei - școlii, dar se poate întâmpla ca realizarea unui parteneriat să fie împiedicată de atitudini necorespunzătoare ale fiecăruia dintre cei implicaţi. Relația dintre toți acești factori externi poate influența pozitiv sau negativ educaţia copilului care trebuie să fie o acţiune ce presupune schimb de experienţe, de competenţe şi de valori între toţi adulţii ce îl susţin în dezvoltare şi cu care acesta intră în contact. Acest lucru presupune ca parteneriatul educaţional dintre familie şi instituţie să se extindă şi către comunitatea care le include. Prin crearea unor relații corecte de bază, parteneriatului grădiniţă – școală – familie - comunitate câştigă un mediu de dezvoltare mai bogat, între participanţi creându-se relații pozitive ce fac posibilă dezvoltarea sentimentului de coeziune socială. Comportamentele cadrelor didactice au un mare rol în crearea acestor punți între instituții și familia copilului, atitudinea cestora și poziția adoptată reprezentând cheia succesului.

Educația începe de la primele momente ale vieții și se continuă pe tot parcursul acesteia. Primul mediu cu care copilul intră în contact și care îi trasează primele direcții ale educației îl reprezintă familia.

Achizițiile însușite de copil în primii ani de viață în cadrul familiei sunt fundamentale pentru dezvoltarea ulterioară a acestuia. Așa cum afirma A.S. Modelele de comportament oferite de părinți și membrii apropiați din familie, precum și climatul socio-afectiv în care se realizează aceste influențe educaționale reprezintă primul model social cu influență hotărâtoare asupra modului de comportare și relaționare al copiilor în societate.

”Familia este cea mai elementară formă de organizare. Fiind prima comunitate de care se atașează un individ cât și prima autoritate sub care acesta învață să trăiască, familia este cea care stabilește valorile cele mai fundamentale ale unei societăți.” (Charles Colson) De aceea la intrarea în cadrul primului colectiv al copiilor - grădinița, strategiile educative fac apel la spriinul și colaborarea părinților în adaptarea preșcolarilor cu noul mediu social și educațional. Perioada preșcolară presupune achiziții psiho-comportamentale fundamentale pentru adaptarea, integrarea și dezvoltarea copilului. În grădiniță se pun bazele parteneriatelor educaționale realizate în sprijinul dezvoltării societății prin prisma educației. Importanța participării familiei în educație ca partener activ este subliniată de necesitatea implicării părinților în diverse activități alături de

cadrele didactice, pe lângă obișnuitele ore de consiliere. Vizând dezvoltarea armonioasă a personalității preșcolarilor și pregătirea acestora pentru viață, activitățile desfășurate în grădiniță pun accent pe socializare, integrare dar și pregătirea pentru școală – cel de-al doilea mediu educațional al copilului, dar cu un sistem de reguli mai strict definite, programe mai încărcate și implicit o încărcătură afectivă și cognitivă mai mare. Parteneriatul educațional grădiniță-școală-familie este determinant atât pentru copil în mod individual cât și pentru dezvoltarea socială și culturală a comunității locale din care acesta face parte.

Atât școala cât și grădinița sunt instituții puternic ancorate în comunitate, care prin statutul pe care îl au, prin cadrul legislativ, activitățile desfășurate și multitudinea resurselor implicate, în special cele umane pot deveni promotori ai parteneriatului comunitar. Familia intervine în acest parteneriat grădiniță-școală-comunitate ca fiind factor cheie, importanță rezultată în urma rolului ca și factor de educație informală dar și a drepturilor și obigațiilor care îi revin în sistemul formal de educație.

BIBLIOGRAFIE și WEBOGRAFIE

Dolean, Ioan; „Meseria de părinte”, Editura Aramis, Bucureşti, 2002 Dolean, Dacian Dorin Littauer, Florence „Personalitate plus – Cum să-i înţelegi pe ceilalţi înţelegându-te pe tine însuţi

***Revista Învățământul Preșcolar și Primar, nr. 1-2, Editura Arlequin, 2014.¬

***Curriculum pentru învățământul preșcolar, Editura Didactica Publishing House, București, 2009.¬

www.copii.psihologie.ro¬

http://www.rasunetul.ro/relatia-scoala-familie-societate¬

ÎNVĂȚAREA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. Ed. Timpurie Stinghe Elena Luminița

G.P.P.„Sfântul Nicolae”, Câmpulung, Jud. Argeș

Începem prin a spune că vârsta preșcolară este o perioadă miraculoasă a conduitei lucide, tot ceea ce nu se mai găsește în nicio perioadă a vieții. Acomodarea la noul mediu va fi de lungă durată, atât cu reușite cât și cu eșecuri, dar cu eforturi perseverente și de durată, fie din partea copilului însuși, dar și a adulților care-l susțin. În mediul numit grădiniță, copilul își continuă construirea propriei identități. Odată ce crește copilul începe să relaționeze cu ce-i de vârsta lui, trecând foarte repede de la jocul „în paralel”, la cel „împreună cu” ceilalți copii, câștigându-se și consolidându-și imaginea de sine. La copilul preșcolar învățarea este combinată cu jocul. Este bazată pe asimilarea de cunoștințe, aceasta duce la elaborarea unor comportamente noi ce satisfac mai bine nevoile copilului. În etapa preșcolară sunt întâlnite două tipuri de învățare: didcatică și socială.

Învățarea didactică implică organizarea activităților copiilor, defășurarea acestora după anumite programe riguroase și obligatorii, având un carcater dirijat, organizat și sistematic. Cunoștințele trasmise , dezvoltarea intereselor și formarea deprinderilor poate suferi transformări, existând posibilitatea de a se converti în joc didactic cu conținut instructiveducativ. Experiența nemijlocită a copilului începe să fie reglată și organizată de adul pe cale verbală. La vârsta preșcolară, se face necesară diversificarea activităților obligatorii, lucru ce este atins de noul curriculum, apropiindu-le și mai mult de joc.

Jocul este foarte important pentru copil. Pentru acesta jocul este munca sa, iar adulții nu trebuie să minimalizeze nici activitatea, nici seriozitatea cu are este îndeplinită de către cei mici. C aformă de activitate instructiv-educativă, pentru joc este esențial să fie înțeles pentru prima dată, ca un cadru organizatoric de desfășurare a activității didactice. Doamnele educatoare trebuie să creeze un mediu de așa natură încât cei mici să găsească în joc cel mai bun climat psihologic și social de manifestare, cât și de dezvoltare a propriei lor personalității.

Învățarea socială se realizează ca urmare a contractelor interpersoanle ale copiilor, cu cei de seama lui, dar și cu adulții în situați diverse. Dă posibilitatea de a asimila o serie de experiențe socioumane, stiluri comportamentale, modalități de adaptare, acomodare și armonizare interpersonală. Activitatea de joc a copiilor cere cooperare. Copilul este nevoit să învețe să stabilească ușor contacte interpersonale, să-și respecte

colegi de joc, să renuțe la anumite comportamente așa zis agresive, să se acomodeze cât de cât ușor la noile situații, dar și să-și coordoneze eforturile în atingerea obiectivelor. Deoarece învățarea socială este o învățare participativă, cel mic își însușește toate aceste comportamente luând parte la anumite activități, fiincă orice eveniment, orice situație , și orice activitate este furnizoare de experiență socială. Ca o idee a tot ceea ce înseamnă învățarea socială, este aceea că preșcolarul are nevoie de ceilalți.

Copilul fie că vrea fie că nu observă comportamentul altuia, îl învață implicându-se și participând direct la diferite tipuri de activități sociale. Factori folosiți care întăresc cât de cât comportamentele sunt: acceptare, recunoaștere, aprobare și dezaprobare, promovare în grup sau dimportivă: marginalizarea, critica, blamarea și respingerea de către grup.

În calitatea sa de coparticipant pentru propria lui formare, copilul este susținut să dobândească metodele și modalitățile accesibile lui de cunoaștere, fiincă pe această bază importantă să poată cuceri orice fel de cunoștințe de care are nevoie și este interesat.

Dezvoltarea timpurie şi optimă a abilităţii socio-emoţionale

Profesor educator: Preda ALINA-Mariana

C.S.E.I. BALŞ

Dezvoltarea timpurie şi optimă a abilităţii socio-emoţionale reprezintă un factor protector faţă de dezvoltarea problemelor comportamentale şi un bun predictor pentru reuşita şcolară, amandouă asigurând copiilor premisele adaptării sociale şi şcolare. Aceste idei sunt susţinute de zeci de studii realizate în domeniu.

Ca şi cadre didactice ne putem stabili ca obiective pentru dezvoltarea acestor competenţe următoarele:

- Recunoaşterea şi exprimarea emoţiilor
- Înţelegerea emoţiilor

Autoreglare empţională

- Să denumească emoţiile diverse
- Să identifice propriile emoţii în diverse situaţii
- Să identifice emoţiile altor persoane în diverse situaţii
- Să identifice emoţiile asociate unui context specific
- Să recunoască emoţiile pe baza componentei nonverbale: expresia facială şi postura
- Să exprime empatie faţă de alte persoane
- Să găsească soluţii prin care să se liniştească atunci când sunt furioşi
- Să îşi comute atenţia de la un joc sau de la o discuţie care îl supără spre alt joc sau altă activitate
- Să fie capabil să minimizeze importanţa unei jucării inaccesibile
- Să privească o situaţie supărătoare dintr-un punct de vedere diferit

Cum pot să ating aceste obiective?

Pentru a reuşi să atingeţi aceste obiective vă puteţi folosi de următoarele recomandări ce pot fi puse cu uşurinţă în practică:

Desfăşurarea orelor de dezvoltare personală din programa şcolară ca un context de implementare a unui curriculum de dezvoltare a competenţelor sociale-emoţionale.

Acceptarea tuturor emoţiilor exprimate sau manifestate de elevi în cadrul mediul şcolar.

Folosirea acestor contexte cu încărcătură emoţională ca şi contexte de învăţare pentru cei implicaţi în primul rând dar şi pentru restul clasei.

Fii tu un exemplu în ceea ce priveşte exprimarea şi gestionarea emoţiilor negative.

Realizarea unui management al comportamentelor negative cu strategii pozitive de disciplinare.

Care sunt beneficiile atingerii acestor obiective cu elevii de la clasa?

Dezvoltarea abilităţilor emoţionale ale copiilor este importantă din următoarele motive:

Ajută la formarea şi menţinerea relaţiilor cu ceilalţi. Interacţiunea de succes a elevului cu celelalte persoane depinde atât de abilitatea lui de a înţelege ce se întâmpla, cât şi de abilitatea de a reacţiona adecvat la aceasta.
Studiile arată că interacţiunea pozitivă cu colegii de aceeaşi vârstă este un important predictor pentru sănătatea mentală la vârsta adultă, pentru starea generală de bine.(Denham&Holt, 1993, Parker&Asher, 1987, Robins & Rutter, 1990).
Ajuta elevii să se adapteze la mediul şcolar. Elevii care înţeleg emoţiile şi modul în care acestea sunt exprimate vor fi capabili să empatizeze cu ceilalţi colegi şi să-i sprijine. Elevii care înţeleg emoţiile celorlalţi sunt priviţi de ceilalţi ca fiind colegi mai buni şi mai distractivi, sunt capabili să utilizeze expresivitatea lor pentru a atinge scopuri sociale, să răspundă adecvat emoţiilor colegilor şi să se adapteze mai uşor la mediul şcolar.

Previne apariţia problemelor emoţionale şi de comportament. Problemele în dezvoltarea emoţională a copiilor pot conduce către dificultăţi de comportament, în copilaria timpurie si cea mijlocie (probleme de agresivitate, delincvenţă juvenilă, abandon şcolar etc).

Beneficii educative

Dezvolta universul emotional

Favorizeaza cristalizarea sentimentelor

Faciliteaza exprimarea emotiilor si a sentimentelor negative si pozitive intr-o maniera sanatoasa

Favorizeaza interactiunea cu parintele

Contribuie la dezvoltarea capacitatii de a rezolva si stapani evenimentele placute sau mai putin placute ale vietii

Imbunatateste abilitatile de comunicare

Dezvolta cooperarea si colaborarea

Alfabetul emotiilor se bazeaza pe cercetari amanuntite in domeniul psihologiei si al educatiei si este dezvoltat de specialisti in psihologie si educatie.

Școala SMART și comunitățile virtuale de învățare

Autor: prof. **Staicu Eugenia Viorica**,

Liceul Tehnologic „Anghel Saligny”

Roșiori de Vede, jud. Teleorman

Noțiunile de „comunitate” și de „comunicare” au o bază etimologică asemănătoare, aceea că amintește de un fel de asociere , împărtățire și participare în cadrul relațiilor interumane obișnuite. În mod tradițional, oamenii au avut întotdeauna nevoie să facă parte din gupuri care pot fi numite comunități , în cadrul cărora să strîngă niște legături, adesea acestea fiind bazate pe bună înțelegere și pe reciprocitate, care aduc oamenii împreună.

Cercetările din educație despe comunitățile de învățare au derivat într-un bogat amestec de înțelegeri diferite ale conceptului de „comunitate”. Acest concept este folosit pentru a numi o varietate de sensuri, care s-au centrat pe cercetările din infrastructura socială, comunitățile de practică sau comunități de construire a cunoștințelor.

În sistemul educațional românesc, mai ales în școlile din comunitățile izolate, înainte de debutul pandemiei de SarsCOV2, s-a constatat o atitudine conservatoare, uneori chiar refractară față de prelungirea actului educațional în mediul online. De aceea, la momentul debutului pandemiei, când de pe o zi pe alta tot procesul de predare-învățare-evaluare s-a transferat în mediul online, primele comunități virtuale de învățare au fost grupurile de WhatsApp, forme rudimentare care nu asigurau suficiente resurse pentru ca actul educațional să fie unul de succes. O parte dintre profesori abia atunci aflau despre aplicații utile precum Google Classroom, Meet sau Zoom, și au învățat, timid și stângaci să le folosească. Iar asta se întâmpla, deși în alte țări comunitățile virtuale de învățare și comunicarea online dintre profesori și elevi intraseră de mulți ani în firescul, în normalitatea actului educațional.

În 1998, fondatorul *Internet Time Group,* Jay Cross, a introdus termenul de *e-learning,* care a devenit popular, reprezentând o formă modernă de realizare a actului educațional. Articolul ”*Learn fast, go fast”,* publicat în 1999, este considerat „*unul dintre articolele de bază din domeniu”*[1]. În domeniul e-learningului, compania SkillSoft este una dintre cele mai puternice dintre cele care oferă soluții de e-learning, atât pentru firme, cât și pentru instituții școlare.

Data de 24 Mai 2000 este cea la care Comunitatea europeană a adoptat programul ”*e-Learning – Designing Tomorow`s Education”,* considerat a fi ”*program-cheie în edificarea Europei”*[2]. S-a observat că și în România se manifestă un interes susținut pentu e-learning, pornind de la faptul că atât școlile de la noi (de la forma de învățământ gimnazial la cel universitar), dar și firme de IT sau de instruire în domenii adiacente, organizații nonguvernamentale sunt implicare în proiecte europene care presupun utilizarea e-learningului. În prezent multe dintre universitățile americane implementează forme ale învățământului on-line, acest fenomen nerămânând singular: și în Europa, inclusiv în România, universitățile au îmbrățișat sistemul E-learning. Totuși, studiul realizat de Economist Intelligence Unit și de IBM, cu titlul ”The 2003 e-learning readiness ranking”, România *apare pe locul 41 din 60 de țări*[3]. Conform acestui studiu, cei patru factori care influențează dezvoltarea e-learningului ar fi: *„conectivitatea – calitatea şi extinderea infrastructurii Interne;, capabilitatea*

[1] http://consilr.info.uaic.ro/uploads_lt4el/resources/htmlromIntroducere%20in%20e-learning.html
[2] http://consilr.info.uaic.ro/~elearning/prefata.html
[3] https://www.researchgate.net/figure/eLearning-Readiness-ranking-in-2003_tbl2_340375239

– rolul, locul, acceptarea eLearning in educaţie şi training în ţara respectivă;conţinutul – calitatea materialelor online;cultura – politica educaţională, organizaţiile care sprijinăşi certifică acest domeniu”[4].

În ciuda faptului că în România serviciile de internet sunt dintre cele mai rapide și mai eficiente din Europa[5], în ciuda faptului că instituțiile abilitate (Ministerul Educației, C.C.D.-urile județene etc) implementează programe de formare cu referire la prelungirea actului educațional în mediul online și mai ales în ciuda faptului că mulți profesori accesează astfel de programe de formare, momentul „11 Martie 2020” a constituit pentru învățământul românesc punctul critic în care s-a constatat efectul atitudinii refractare a profesorilor față de o realitate care trebuie fructificată: comunitatea virtuală de învățare.

E-learningul , ca alternativă educațională, nu elimină complet metodele tradiționale de predare, ci vine în sprijinul nevoii de eficientizare a acestora, făcându-le pe acestea mai atractive, prin aportul de imagini, de animații/ format video, cu ajutorul cărora elevii pot înțelege mai ușor noțiuni pe care un profesor nu le poate explica suficient , folosind doar tabla și creta. De aceea, multe unități școlare, licee și universități utilizează instrumente e-learning și caută soluții pentru a îmbunătăți sistemul tradițional de învățare.

Funcționalitatea unei platforme e-learning este complexă , iar aceesibilitatea ei trebuie să fie de asemenea complexă. În acest sens, platforma e-learning trebuie să aibă o secțiune accesibilă, cu caracter public, dar și o alta cu caracter privat, pentru participanții la procesul de e-learning. În funcție de adresabilitate, platforma e-learning trebuie să prevadă componente diferențiate.

Prima comunitate virtuală de învățare a fost bazată pe comunicarea prin texte și a fost inspirată din jocurile de acțiune, așa cum reiese și din primul exemplu de MUDs (Multi-user-Dungeon) și MOOs . Aceasta din urmă permite o mai mare colaborare între elevi din aceeași clasă sau din clase diferite. Amy Susan Bruckman consideră că ”*prezența colaboratorilor oferită de mediile virtuale de învățare joacă un rol cheie în creşterea motivației elevilor și în îmbunătățirea procesului de învățare”*[6].

Noțiunea de ”comunitate” în educație a fost adesea subestimată; totuși, comunitățile sunt o realitate cuprinsă în orice situație de învățare și furnizează un valoros suport al învățării.

După încetarea pandemiei în România, s-a remarcat reinstalarea acelei stări de normalitate placidă, mulți dintre profesori au renunțat să mai utilizeze comunitățile virtuale de învățare, au redevenit tributari cretei și tablei negre, direcționându-i pe elevi să redevină tributari exclusiv maculatoarelor și caietelor de teme.

Pentru a ține pasul cu oportunitățile oferite de noile tehnologii, profesorii români trebuie să îndrume elevii către fructificarea resurselor educaționale pe care le oferă comunitățile virtuale de ănvățare. Se pot crea o serie de comunități virtuale în care elevii lucrează și colaborează, pentru a crea produse artistice, demonstrații și expoziții. Din această perspectivă, comunitățile virtuale de învățare oferă noi posibilități pentru a facilita colaborarea, pentru că acestea oferă un spațiu comun cu intrumente folosite în comun, căci tehnologia 3D oferă noi posibilități de observare în spațiul virtual comun.

[4] Idem 3

[5] https://www.economica.net/topul-tarilor-cu-cel-mai-rapid-internet-romania-se-redreseaza-si-recupereaza-14-pozitii-dupa-ce-in-ultimii-ani-s-a-aflat-in-cadere-libera_609489.html

[6] https://www.cc.gatech.edu/~asb/thesis/0.pdf

TERAPIA PRIN MUZICĂ

Prof. Rada Elisabeta
CSEI Cristal Oradea BIHOR

Meloterapia este parte integranta a terapiilor nonconvenționale, a terapiilor complementare, care in ultimii ani a devenit una din terapiile foarte utilizate de specialiștii în diverse tulburari psihice, printre care și tulburările din spectrul autist.

Dacă ne-am întoarce în timp printr-un exercițiu imaginar am vedea cum oamenii erau într-o deplină armonie cu natura. Mai exact, oamenii trăiau, munceau, se bucurau și se vindecau prin curățenia și frumusețea sunetelor naturii: cântecul păsărilor, murmurul apelor, vuietul cascadelor, șuierul vântului, atunci când omul încerca să se pună în acord cu mirifica natură, imita sunele existente în jur, cânta la frunze sau își confecționa din diverse materiale lemnoase fluiere și reda ciripitul păsărilor sau sunetele făcute de fâlfâitul aripilor sau de mișcările frunzelor.Omul pe tot parcursul evolutiei sale, în mod cu totul intuitiv, s-a bucurat de darurile naturii și a încercat să le folosească pentru a-și ușura viața.

De asemenea, încă din prima clipă a venirii noastre pe lume, primul țipăt înseamnă vibrație, sunet, deci viața este vibrație și sunet. Primele silabe învățate sunt acorduri sonore. Ca să-și adoarmă pruncul, mama îi cântă. Mare parte din timpul de joacă al copiilor este alcătuit din jocuri însoțite de cântece sau de cântece pur si simplu. Triști, obosiți, stresați sau bucuroși, toți ne mângâiem sufletul cu cântec. Omul tuturor vremilor și-a alintat auzul prin miraculoasele sunete ale muzicii. Fiecare limbă vorbită de pe mapamond are o muzicalitate proprie, acest lucru fiind demonstrat prin studii științifice care arată ca persoanele cu ureche muzicală bună sunt mai receptive la limbile străine, au o flexibilitate aparte vorbirii unei alte limbi.

Despre meloterapie, Edith Lecourt, profesor de psihologie la Universitatea Louis Pasteur din Strassbourg și secretar general al Asociației de Meloterapie din Franța, spunea: "Muzicoterapia constituie o parte a tehnicilor moderne de tratament a diferitelor categorii de afecțiuni determinate de dificultăți psihice și patologii mentale… Se pot obține rezultate în psihoze profunde, în autismul infantil și chiar în demență senilă."

Iată un lucru interesant relatat de Anne Marie Ferrand-Vidal, lingvist, neuropsiholog, psihanalist, președinta fondatoare a Asociației Internaționale de Meloterapie din Franța.

"Există persoane cu tulburări de vorbire manifestate prin vorbire atonă, aritmică, afazică=uitarea cuvintelor (apărute în urma unor afecțiuni psihice sau stresuri emoționale, traumatisme craniene, accidente vasculare,etc), iar pentru remedierea acestor retarde lingvistice se folosește muzicalitatea limbii materne, prozodia limbii, adică tonurile, accentele, intonația; se pot trata în acest fel tulburări de pronunție, de vocabular, mutism, autism, afazii amnezice, etc.

"Copiii speciali cu anumite deficiențe pot învăța vorbitul prin intermediul cântatului."

O explicație științifică ar fi aceea că centrul vorbirii se găsește pe emisfera cerebrală stângă, în timp ce centrul cântatului este pe emisfera dreaptă, corespendenta contralaterală a aceleiași zone pe creier, sau mai probabil pentru ca în noi există energie vibratorie, iar muzica este sunet care vibrează și interferează cu lumea subtilă a energiilor. Ședintele de relaxare au fundal sonor muzical sau în timpul masajelor terapeutice sau ședintelor de psihoterapie verbală; muzica cu diversele tonalități, ritmuri, este înglobată într-un complex de practici menite să creeze acea punte de comunicare între corpul fizic, mental și emoțional. Efectele benefice ale muzicii s-au făcut simțite și asupra unor boli cardio-vasculare, afecțiuni digestive și neurologice.În meloterapie, sau terapia prin muzică, sunetele și ritmul devin instrumente cu ajutorul cărora se dezvoltă creativitatea, se intră în contact cu sinele și se tratează diverse probleme de sănătate (anxietate, durere cronică, hipertensiune, dificultăți de învățare specifice copiilor cu tulburări de dezvoltare, etc)

Datorită efectului său asupra sistemului nervos central, muzica este un factor important care ajută la relaxare și la reducerea stresului. Ca instrument de dezvoltare personală, muzica contribuie la cresterea capacităților

cognitive (atenție, memorie), psihomotorii (agilitate, coordonare, mobilitate) și socio-afective. În plus, pentru a obține beneficiile oferite de meloterapie, nu avem nevoie de cultura muzicală.

Care sunt etapele de desfășurare a unei ședințe de meloterapie?

În prima etapă se ascultă o anumită muzică pentru a deprinde ritmul, mai întâi ritmul propriului corp, apoi cel al limbajului, o muzică potrivită stării spirituale a persoanei.În cazul stărilor de tristețe, depresie, sau de înstrăinare socială se vor asculta melodii lente, triste, la inceput; treptat se merge spre o muzica veselă, plină de optimism.

Durata unei ședințe este de 40-45 min, o dată pe săptamână.

În funcție de personalitatea, de afecțiunile și de obiectivele, meloterapeutul poate alege una din cele două forme ale terapiei:

1. Meloterapia activă – constă în practica unui instrument, compunerea de melodii, executarea de mișcări ritmice pe sunetele muzicii și favorizează în special exprimarea sinelui. La copiii cu autism, meloterapia poate fi folosită prin asociere cu diverse activități educaționale pentru deprinderea usoară a unor cuvinte sau abilități simple care duc la independența, pentru învațarea animalelor și păsărilor, diferențele stărilor emotive, diferențierea anotimpurilor, implementarea unor tipuri de activități motrice cu ușurință etc.

2. Meloterapia receptivă – ascultarea muzicii poate stimula energia creativă și contribui la creșterea capacității de concentrare și a memoriei.

Deși la început meloterapia a fost utilizată cu precădere in psihoterapie, aplicațiile sale terapeutice au fost extinse cu timpul. Muzica s-a dovedit deosebit de eficientă pentru scoaterea din izolare a persoanelor cu probleme de comunicare. La copiii cu tulburări de dezvoltare din sfera autismului, de exemplu, s-a constatat că stimulii sonori diminuează anxietatea legată de realitatea exterioară, ameliorează comportamentul socio-afectiv și cresc semnificativ încrederea în sine. În mod asemănător, la copiii cu dificultăți de vorbire, muzica și cântecele contribuie la ameliorarea articulării cuvintelor.

În prezent, formarea arterapiilor este o activitate complexă ce se desfășoară sub egida Universității Rene Descartes din Paris, iar diploma ce se emite are subtitulatura "Arta în terapie și psihopedagogie în Cultură, Educație și Sănătate"

Pentru meloterapie se foloseste aproape în exclusivitate muzica clasică și aș menționa aici câteva exemple care se folosesc cu success în multe din clinicile de specialitate din lume pentru diverse tulburări psihice sau faze ale tulburărilor și aici vom regăsi și noi exemple utile pentru lucrul pe diverse trepte de terapie la copiii cu autism: pentru liniștirea sistemului nervos și relaxare: Concertul nr. 5 pentru pian și orchestră de Beethoven, Uvertura operei Persival de Wagner și Apocalipsul animalelor de Vanghelis, pentru destindere: Sonata pentru Flaut, alto și harfa de Debussy, Clar de lună de Debussy, Nocturnele lui Chopin, pentru destindere neuro-musculară: Lacul Lebedelor de Ceaikovski, Serenada de Chopin, Simfonia Pastorală de Beethoven, Vis de dragoste de Liszt, Anotimpurile de Vivaldi, Ave Maria de Schubert, Concertul Imperial de Beethoven, pentru insomnie: Variațiunile Goldberg de Bach,-pentru combaterea oboselii și surmenajului: Poemul simfonic Vitava de Smetana, Dimineața de Grieg,– pentru tratarea stărilor depresive: Carnavalul de Dvorak,– pentru calmarea stărilor de agitație: Oda bucuriei de Beethoven, Corul pelerinilor de Wagner,pentru tratarea nevrozei astenice și tulburărilor vegetative: Mica serenadă și Simfonia nr. 41 de Mozart,pentru calmarea marilor suferințe care apar în urma unor evenimente tragice: Concertul pentru violoncel de Dvorak și Patetica de Ceaikovski.

Vocalizele reprezintă o excelentă gimnastică respiratorie:

– vocala **A** acționează asupra cutiei craniene, părților superioare a plămânilor și corzilor vocale

– vocala **E** acționează asupra glandei tiroide, laringelui și corzilor vocale, se recomandă cântăreților și actorilor

– vocala **I** acționează asupra capului, nasului, laringelui, cutiei toracice, urechii, vibrațiile fiind transmise în sus, contribuie la eliminarea produselor patologice din plămâni și ameliorează durerile de cap

– vocala **O** acționează asupra cutiei toracice și plămânilor pe care-i stimulează, se recomandă bolnavilor pulmonari cronici, cântăreților, artiștilor.
– vocala **U** acționează asupra organelor abdominale (stomac, ficat), reglează activitatea intestinelor, se recomandă în constipație
– consoana **Mmm**… are acțiune asupra capului, sinusurilor, indicată în cefalee, sinuzită
În meloterapie, sau terapia prin muzică, sunetele și ritmul devin instrumente cu ajutorul cărora se dezvoltă creativitatea, se intră în contact cu sinele și se tratează diverse probleme de sănătate (anxietate, durere cronică, hipertensiune, dificultăți de învățare, etc.)
Datorită efectului său asupra sistemului nervos central, muzica este un factor important care ajută la relaxare și la reducerea stresului. Ca instrument de dezvoltare personală, muzica contribuie la creșterea capacităților cognitive (atenție, memorie), psihomotorii (agilitate, coordonare, mobilitate) și socio-afective. În plus, pentru a obține beneficiile oferite de meloterapie, nu avem nevoie de cultură muzicală!
În funcție de personalitatea, de afecțiunile și de obiectivele pacienților, meloterapeutul poate alege una din cele două forme ale terapiei:
meloterapia activă – constă în practica unui instrument, compunerea de melodii, executarea de mișcări ritmice pe sunetele muzicii și favorizează în special exprimarea sinelui.
meloterapia receptivă – ascultarea muzicii poate stimula energia creativă și contribui la creșterea capacității de concentrare și a memoriei. Muzica scoate la iveală emoții, uneori uitate sau ascunse cu mult timp în urmă.
Muzica s-a dovedit deosebit de eficientă pentru scoaterea din izolare a persoanelor cu probleme de comunicare. La copiii care suferă de autism, de exemplu, s-a constatat că stimulii sonori diminuează anxietatea legată de realitatea exterioară, ameliorează comportamentul socio-afectiv și crește increderea în sine. În același registru se înscriu și efectele la copiii cu dificultăți de vorbire, muzica și cântecele contribuie la ameliorarea articulării cuvintelor. Astazi, multe din afecțiunile nonpshihologice sunt tratate cu meloterapie sau cu mixturi de terapii care includ și meloterapia, în timp ce psihoterapia care s-a bucurat încă de la început de utilizarea meloterapiei se bucură de perfecționare permanentă cu rezultate din ce în ce mai spectaculoase în tratarea comportamentelor antisociale a persoanelor cu autism.
Cu siguranță, cu muzica potrivită îi apropiem de noi. ☺

MANAGEMENTUL CALITĂȚII – DOMENIU DE REFERINȚĂ ÎN DEZVOLTAREA INSTITUȚIONALĂ A UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR

Director adj., prof. Huțanu Ana
Școala Gimnazială „ Constantin Gh. Marinescu" Galați

Interesul pentru implementarea unui sistem de management al calităţii la nivel naţional şi european a sporit în ultimi ani. Managementul calităţii reprezintă un ansamblu de măsuri cu scopul ca instituţiile de învăţământ preuniversitare să poată planifica obţinerea calităţii, să determine parametrii acesteia şi să dovedească rezultatul obţinut. Este nevoie de managementul calităţii în învăţământ pentru că managementul calităţii înseamnă prevenire şi nu corectare.

Asigurarea calităţii în învăţământul preuniversitar poate fi considerată un proces de evaluare, din diferite perspective şi pe mai multe niveluri instituţionale, a modului în care o instituţie de învăţământ funcţionează şi a manierei în care aceasta răspunde nevoilor de formare profesională şi cercetare ştiinţifică ale „beneficiarilor" săi.

Sistemele educaţionale de azi - şi cel românesc nu face excepţie - sunt supuse la provocări extrem de serioase cărora puţine astfel de sisteme sunt pregătite să le facă faţă. Unele cauze ale acestor provocări pot fi: schimbările ultrarapide din societate, avansul tehnologic fără precedent şi posibilităţile de acces rapid şi nelimitat la fluxurile informaţionale provenind dintr-o mare diversitate de surse.

Astfel de cauze conduc la ideea că procesele educaţionale actuale sunt din ce în ce mai sofisticate, mai complexe şi mai complicate iar rezultatele acestora („ieşirile" procesului) trebuie să fie compatibile cu solicitările actualelor provocări, dar şi cu cele ce se prefigurează în viitor. Introducerea şi menţinerea proceselor educaţionale sub control, pentru a păstra în limitele prestabilite parametrii lor relevanţi, dar şi îmbunătăţirea funcţionării acestor procese necesită instrumente, metode, tehnici şi referenţiale adecvate.

Unitățile de învățământ au nevoie de calitate în educație pentru a face față concurenței din mediul educațional, în condițiile finanțării per elev, impuse de procesul de descentralizare, pentru a se bucura de prestigiu în plan local, regional, național, european, pentru a revigora încrederea în școală și în educația din România, ca mijloc de promovare socială.

Cadrele didactice trebuie să genereze educație de calitate ca să-și consolideze recunoașterea socială și statusul profesional, să obțină un salariu mai bun, să se bucure de încrederea elevilor și părinților și să revigoreze în România valoarea "respect".

Elevii au nevoie de calitate în educație în ideea de a juca, prin competențele obținute, un rol activ pe piața forței de muncă, de a selecta instituția de învățământ potrivită și a candida cu succes pentru continuarea studiilor, de a se integra cu succes în societatea cunoașterii și a face față schimbării.

Nu în ultimul rând, părinții au nevoie de calitate în educație pentru a avea încredere că școala aleasă determină progresul copiilor lor, pentru fi siguri că educația oferită este relevantă pentru viitorul copiilor lor și pentru a nu fi nevoiți să recurgă la meditații și la alte forme de pregătire suplimentară a copiilor lor.

Școala identifică și planifică metode adecvate, implementează procesele necesare de monitorizare, măsurare, analiză și îmbunătățire.

Prin managementul calității se estimează că se vor produce o serie de transformări calitative precum:

- îmbunătăţirea calităţii procesului didactic;
- creşterea eficienţei interne a şcolii reflectată în rezultate şcolare îmbunătăţite, rate mai mari de absolvire şi de trecere de la un ciclu de învăţământ la altul;
- îmbunătăţirea cadrului de colaborare între şcoală şi comunitatea din care aceasta face parte;
- crearea unei dinamici interne a şcolii, inclusiv facilitarea comunicării pe orizontală şi pe verticală între factorii implicaţi sau interesaţi în procesul educaţional (directori de şcoli, cadre didactice, elevi, inspectori, părinţi, reprezentanti ai comunitatii locale, etc.);

Creşterea calităţii educaţiei oferite de şcoală se poate realiza prin:

• Creşterea calităţii activităţii elevilor:

- îmbogăţirea experienţelor de învăţare ale elevilor prin noi strategii şi metode de învăţare, prin interacţiunea cu alţi elevi etc.;
- creşterea performanţelor elevilor - rezultatele şcolare, rezultatele la examene, educaţia pentru folosirea noilor tehnologii de informare şi comunicare, educaţia civică şi pentru "cetăţenia democratică" etc.

• Creşterea calităţii instruirii prin intervenţii asupra:

- scopurilor şi obiectivelor;
- manualelor şi materialelor didactice;
- programe speciale de recuperare şi de individualizare a educaţiei.

• Creşterea calităţii evaluării:

- observarea sistematică a activităţii elevilor;
- evaluarea permanentă a performanţelor elevilor;
- elaborarea de portofolii de evaluare etc.

• Creşterea calităţii mediului de învăţare:

- mărimea clasei;
- ambianţa şi climatul din clasă;
- achiziţia de mobilier şi a unor noi echipamente care să îmbunătăţească climatul şi ambianţa.

• Creşterea calităţii vieţii şcolare:

- siguranţa fizică şi psihică a elevilor în şcoală;
- calitatea relaţiei profesor-elev;
- accesul la educaţie pentru grupurile dezavantajate;
- accesul la servicii de consultanţă, consiliere şi orientare pentru carieră.

• Creşterea calităţii managementului şcolar:

- proiectarea dezvoltării şcolare;
- formarea şi dezvoltarea personalului;
- relaţiile inter-personale;
- cultura şcolii – valorile, normele, mentalităţile, modurile de gândire etc.

• Creşterea calităţii personalului:

- dezvoltarea competenţei generale a profesorilor - cunoaşterea limbilor străine, utilizarea tehnologiilor moderne, informarea pedagogică etc.;
- dezvoltarea unor noi strategii, metode şi stiluri de predare, dezvoltarea materialelor didactice etc.;
- îmbunătăţirea caracteristicilor personale – formare iniţială, experienţă didactică, grade didactice, etc.;
- îmbunătăţirea formării profesorilor prin schimburi de experienţă, predare în echipe etc.);
- îmbunătăţirea formării externe a profesorilor – la CCD, în cadrul proiectelor de reform etc.

• Creşterea capacităţii financiare a şcolii - creşterea capacităţii de a accesa resurse financiare (indiferent de sursă).

• Creşterea nivelului de satisfacţie a părinţilor, elevilor, întregii comunităţi faţă de educaţia oferită de şcoală:

- creşterea prestigiului şcolii în comunitate – ceea ce poate duce la atragerea unor resurse educaţionale sporite;
- nivelul de participare a părinţilor şi altor membri ai comunităţii la viaţa şcolară.

• Extinderea serviciilor educaţionale oferite comunităţii – programe de educaţie a adulţilor, consultanţă juridică, educaţie sanitară etc.

• Creşterea relevanţei şi utilităţii educaţiei oferite de către şcoală pentru nevoile prezente şi viitoare ale copiilor şi tinerilor:

- creşterea nivelului de autonomie şi responsabilitate a elevilor pentru propria lor învăţare -elevii sunt "învăţaţi să înveţe" şi să se orienteze în societate;
- creşterea procentului absolvenţilor care îşi continuă studiile;

- creşterea procentului absolvenţilor care îşi găsesc repede un loc de muncă.

• Îmbunătăţirea relaţiilor dintre componentele sistemelor de calitate. De exemplu, noile programe de studiu, combinate cu o mai bună calificare a profesorilor vor duce la o reuşită sporită a elevilor la examenele naţionale şi la şanse sporite de a-şi găsi repede un loc de muncă. Poate fi realizată orice combinaţie a categoriilor de indicatori expuse mai sus.

Este evident că urmărirea constantă a tuturor acestor categorii de indicatori este foarte dificilă.

Școala trebuie să selecteze acei indicatori care sunt consideraţi cei mai relevanţi si să-i grupeze într-un sistem coerent. Desigur, există şi indicatori naţionali privind calitatea educaţiei iar aceştia trebuie, oricum urmăriţi şi evaluaţi.

Dar, în afara acestora, există şi indicatori specifici determinaţi de condiţiile concrete în care funcţionează şcoala: de exemplu, unele şcoli au nevoie să crească participarea la educaţie a unor grupuri dezavantajate (romi etc.); alte şcoli au probleme cu asigurarea unui minim de materiale şi mijloace didactice; foarte multe şcoli au probleme legate de calificarea cadrelor didactice; etc.

Totalitatea metodelor şi instrumentelor, grupate într-un sistem coerent şi utilizate pentru menţinerea şi ridicarea calităţii educaţiei oferite de către şcoală constituie sistemul de management şi de asigurare a calităţii.

Asigurarea calităţii nu este o responsabilitate exclusivă a şcolii. Întreaga comunitate este responsabilă, împreună cu şcoala, de calitatea educaţiei şi trebuie să participe la sistemul de asigurare a calităţii.

Un anumit proiect de dezvoltare şcolară, împreună cu planurile anuale asociate, determină anumite schimbări în şcoală şi comunitate. Aceste schimbări, evaluate, ne arată modul în care creşte calitateaeducaţiei oferite dar şi ariile în care este necesară o mai mare dezvoltare. Aceste zone se pot constitui în ţinte strategice pentru noile proiecte şi planuri de dezvoltare a şcolii.

Sistemul de management şi de asigurare a calităţii are drept principală funcţie orientarea dezvoltării unităţii şcolare în direcţia creşterii calităţii educaţiei oferită membrilor comunităţii şi comunităţii în ansamblul ei.

Bibliografie selectivă:

1. Lege nr. 87/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității
2. Șerban Iosifescu – CALITATEA EDUCAȚIEI – concept, principia, metodologii, București 2007
3. Monitorul Oficial al României, partea I, Nr. 826/8.12.2008, privind aprobarea Standardelor de referință și a indicatorilor de performanță pentru evaluarea și asigurarea calității în învățământul preuniversitar
4. Institutul de Științe ale Educației – EVALUAREA UNITĂȚILOR ȘCOLARE PERFORMANTE

Anexa la OMECTS nr. 3545/2012 privind adoptarea politicii în managementul educațional preuniversitar elaborată în cadrul proiectului ”Profesioniști în managementul educational

TERAPIE CU DISPOZITIVE SMART ÎN CAZUL UNUI ELEV CU TULBURĂRI EMOȚIONALE, RETARD MINTAL UȘOR ȘI DIFICULTĂȚI DE LIMBAJ

Profesor psihopedagogie specială Bucur Maria Ioana
CȘEI Rudolf Steiner Hunedoara

Tehnologia smart devine tot mai prezentă în domeniul educațional și terapeutic, oferind noi metode de intervenție pentru copiii cu nevoi speciale. În cazul elevilor cu dizabilități multiple – precum tulburări emoționale cu elemente anxioase, retard mintal ușor, dificultăți de limbaj și comportamente opoziționiste – intervențiile tradiționale pot fi susținute eficient prin utilizarea dispozitivelor inteligente (tablete, aplicații educaționale, dispozitive cu feedback auditiv și vizual, etc.).

1. Dispozitive smart în terapie

Dispozitivele smart includ tehnologie portabilă și interactivă precum tabletele, smartwatch-urile, aplicațiile mobile terapeutice, asistenți virtuali și sisteme de augmentare a comunicării (AAC). Acestea permit:

- adaptarea conținutului la ritmul individual al copilului;
- furnizarea de feedback imediat;
- crearea unui mediu atractiv, interactiv și motivant;
- facilitarea învățării prin canale vizuale și auditive, util în cazurile de hipoacuzie sau dificultăți de procesare verbală.

2. Tipologia dificultăților vizate

- Retard mintal ușor: capacitate cognitivă redusă, dificultăți în rezolvarea de sarcini complexe, nevoia de suport în învățare.
- Tulburări de limbaj: afectarea limbajului expresiv (dificultăți în exprimarea gândurilor) și receptiv (dificultăți în înțelegerea mesajelor).
- Tulburări emoționale cu elemente anxioase: frici excesive, îngrijorare, evitarea sarcinilor percepute ca dificile.
- Comportament opozițional: refuzul de a respecta regulile, provocări frecvente, iritabilitate.
- Hipoacuzie neurosenzorială: pierderea parțială a auzului, ce afectează procesul de învățare oral-verbală.

***Profilul elevului**:*

Vârsta: 10 ani

Diagnostice: retard mintal ușor, tulburări emoționale cu elemente anxioase, hipoacuzie neurosenzorială bilaterală, întârziere în dezvoltarea limbajului receptiv și expresiv, comportament opozițional

Obiective generale ale intervenției:

- ✓ Stimularea dezvoltării limbajului receptiv și expresiv
- ✓ Reducerea comportamentului opozițional
- ✓ Creșterea capacității de autoreglare emoțională
- ✓ Îmbunătățirea motivației pentru învățare prin utilizarea tehnologiei
- ✓ Facilitarea comunicării alternative prin mijloace augmentative

Instrumente smart utilizate:

Tabletă cu aplicații educaționale (ex: Otsimo, Proloquo2Go, Speech Blubs)

- exerciții de recunoaștere a emoțiilor;
- jocuri interactive pentru dezvoltarea vocabularului;
- aplicații de comunicare alternativă pentru sprijinirea limbajului expresiv.

Căști cu amplificare a sunetului și dispozitive de transcriere automată utile în compensarea hipoacuziei, facilitând accesul la informație auditivă sau transformată în text.

Smartwatch cu funcții de notificare și mementoajutor în structurarea rutinei zilnice și reglarea comportamentului.

Platformă video interactivă (Zoom, Google Meet) pentru activități de terapie la distanță, cu control parental și aplicații interactive integrate.

Activitate: Recunoașterea emoțiilor prin joc interactiv
Aplicație: Otsimo Emotion
Scop: identificarea emoțiilor de bază (fericire, tristețe, furie, frică)
Desfășurare: elevul urmărește un personaj animat și selectează emoția potrivită; primește feedback vizual și auditiv.
Obiective atinse: dezvoltarea limbajului receptiv, recunoașterea și exprimarea emoțiilor, exersarea răbdării și concentrării.

Bibliografie

1. American Psychiatric Association. (2013). DSM-5: Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders.
2. Mitrea, D. (2017). Tulburările de limbaj la copil. Ghid de intervenție logopedică. Editura Polirom.
3. Altaras Dimitrijević, A., & Jovanović, O. (2021). The Use of Smart Technology in Education and Therapy of Children with Developmental Disabilities. Education and Information Technologies.
4. Sandu, A. (2022). Intervenții psihopedagogice la copii cu cerințe educaționale speciale. Editura Lumen.
5. Otsimo – Educational App for Special Education. Disponibil la: https://otsimo.com
6. Proloquo2Go – AAC App for Nonverbal Individuals. Disponibil la: https://www.assistiveware.com

Importanța activităților extrașcolare în învățământul preuniversitar

KUSZTURA PÜNKÖSTI ILDIKÓ DÓRA, profesor de psihopedagogie specială, Școala Gimnazială Specială Sfântu Gheorghe

Activitățile extrașcolare sunt foarte importante pentru dezvoltarea armonioasă a copilului. Studiile de specialitate susțin că acesta ajută elevii la formarea unei atitudini pozitive față de învățare, aceștia au performanțe școlare mai ridicate, li se formează abilități practice diversificate, dar și strategii adecvate de rezolvare de probleme. Pe lângă toate acestea, activitățile extrașcolare acționează și asupra stimei de sine, iar sentimentul de împlinire este mult mai ridicat.
Activitățile extrașcolare se referă la acele activități realizate în afara mediului școlar, în afara instituției de învățământ, cu participarea clasei, a mai multor clase de elevi sau a mai multor instituții de învățământ.
Activitățile extrașcolare vizează, de regulă, acele activități cu rol complementar orelor clasice de predare-învățare. Aria de desfășurare a acestora e greu de delimitat. Pot fi excursii, drumeții, vizite la muzee, la diverse instituții publice, la alte unități de învățământ, vizionarea de spectacole de teatru, operă, muzică clasică, activități artistice, cluburi tematice, activități sportive, legate de protecția mediului etc. Iată câteva caracteristici de bază ale activităților extrașcolare:

- înglobează activitățile organizate de școală în afara mediului școlar sau/și de către alte instituții extrașcolare specializate (cluburi sportive, cluburi și palate ale copiilor, școli de artă/ muzică pentru copii, etc.);
- au rol complementar celui al școlii;
- dezvoltarea copiilor depinde de un întreg sistem de fenomene și relații, iar
- activitățile extrașcolare reprezintă un element fundamental în rețeaua școală-familie-comunitate;
- oferă posibilitatea de exprimare și explorare a identității, dezvoltă capitalul social al copiilor.

Este cunoscut faptul că activitățile extrașcolare generează capital social și uman, constituie un mediu formator mai atractiv, în afara contextului instituțional. Participarea elevilor la astfel de activități îi ajută să se înțeleagă pe ei înșiși prin observarea și interpretarea propriului comportament în comparație cu al celorlalți.
Activitățile extrașcolare reprezintă totodată un element prioritar în politicile educaționale întucât au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității elevilor, asupra performanțelor școlare și a integrării sociale. Un studiu al lui J. Eccles și B.L.Barber(1999) indică un impact diferit al activităților extrașcolare, în funcție de tipul acestora și rata de participare, astfel:

- participarea în cadrul tuturor tipurilor de activități extrașcolare corelează cu creșterea rezultatelor și performanțelor școlare;
- participarea la activități sportive înregistrează o probabilitate mai mare ca elevii să aleagă să urmeze o școală superioară (nivel universitar) până la la împlinirea vârstei de 21 de ani;
- participarea la activități prosociale corelează cu o rată mai mică de delincvență în rândul elevilor participanți.

Activitățile extrașcolare ocupă un loc important în ansamblul influențelor educative. Participarea la acest tip de activități lărgește orizontul cultural al elevilor, completând cu noțiuni noi volumul de cunoștințe însușite în cadrul orelor de curs. De asemenea, constituie un mijloc de formare a competențelor, contribuie la educarea morală, estetică a elevilor, diciplinându-le acțiunile și extinzându-le orizontul cultural-artistic. Activitățile extrașcolare reprezintă un mijloc de formare a deprinderilor elevilor de a-și folosi, în mod rațional, timpul liber, sunt propice manifestării spiritului de independență și inițiativei.
O altă particularitate a activităților extrașcolare, de o reală importanță, o constituie legătura acestora cu partea

practică. Aplicarea cunoștințelor în cadrul activităților extrașcolare are valoarea unui exercițiu de dezvoltare a aptitudinilor elevilor. Important în derularea acestor activități este faptul că elevii pot fi antrenați atât în inițiere și organizare, cât și în modul de desfășurare a acestora.

„Oricărui copil, la orice stadiu de dezvoltare, i se poate transmite cu succes, într-o formă intelectuală adecvată, orice temă.”- afirma J. Bruner**.**

Condiția primordială pentru receptarea corectă și coerentă a mesajului o reprezintă demersul adoptat de cadrul didactic, metodele, procedeele, modul și modalitățile utilizate, precum și cadrul în care se desfășoară procesul. Modelarea, formarea, educarea cer timp și dăruire. Complexitatea finalităților educaționale impune îmbinarea activităților școlare cu cele extrașcolare. Scopul activităților extrașcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, cultivarea interesului pentru acțiuni socio-culturale, facilitarea integrării în mediul școlar, valorificarea talentelor personale și corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Prin aceste activități li se oferă elevilor un alt mod de însușire a unor trăiri, valențe pozitive ale vieții, valori morale și nu numai.

Activitățile extrașcolare dezvoltă gândirea critică și stimulează implicarea generației tinere în actul decizional, realizându-se astfel o simbioză lucrativă între componenta cognitivă și cea comportamentală:

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi vremea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” (Maria Montessori)

Bibliografie:

Ţîru C. Maria, „Pedagogia activităţilor extracurriculare” – Suport de curs, Cluj-Napoca 2007

Ionescu M.; Chiş V. – Mijloace de învăţământ şi integrarea acestora în activităţile de Instruire ş iautoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

Lazăr V., Cărăşel A., Psihopedagogia activităţilor extracurriculare, Ed. Arves, Craiova, 2007

Locul şi rolul activităţilor extracurriculare în educaţia copiilor

Prof. Mara Monica
Liceul Teoretic „I.C.Brătianu''Haţeg/ Grădinița Pn. Nr. 1

"Să nu-i educam pe copiii nostri pentru lumea de azi. Aceasta lume nu va mai exista cand ei vor fi mari si nimic nu ne permite sa stim cum va fi lumea lor. Atunci sa-i invatam sa se adapteze." (Maria Montessori – "Descoperirea copilului")

Educaţia extracurriculară (realizată dincolo de procesul de învăţământ) își are rolul si locul bine stabilit în formarea personalității copiilor noștri. Educația prin activitățile extracurriculare urmarește identificarea și cultivarea corespondenței optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viață civilizat, precum și stimularea comportamentului creativ în diferite domenii. Începand de la cea mai fragedă vârsta, copiii acumuleaza o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natura.Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm scoala cu viaţa.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale. Activităţile extraşcolare se desfăşoară într-un cadru informal, ce permite elevilor cu dificultăţi de afirmare în mediul şcolar să reducă nivelul anxietăţii şi să-şi maximizeze potenţialul intelectual.

Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează pozitiv.

Activităţile extracuriculare sunt activităţii complementare, activităţi de învăţare realizate la grupă şi urmăresc îmbogăţirea informaţiilor primite în cadul activităţii didactice, cultivă interesul pentru desfăşurarea anumitor domenii, atrag copilul la integrarea în viaţa socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut şi util, contribuind în felul acesta la formarea personalităţii copilului. De aceea grădiniţa trebuie să ofere diverse astfel de activităţi pentru ai atrage pe copii.

Dintre activităţile pe care le-am desfăşurat la grupă, pot aminti: serbări desfăşurate cu diferite ocazii: 8 Martie, Crăciun, sfârşit de an, finalizare de proiecte etc., desfăşurarea unor concursuri în grădiniţă: Micul Creştin, Voinicel, Smarty, activităţi de desene pe asfalt cu ocazia zilei de 1 Iunie, activităţi desfăşurate cu ocazia zilelor de 1 Decembrie, 24 Ianuarie, activităţi desfăşurate în parteneriat cu alte grădiniţe şi alte instituţii.

În procesul instructiv-educativ, activităţile extracurriculare îl atrag pe copil să participe cu plăcere şi să fie interesat de activităţile propuse. În cadrul acestor activităţi, se transmit copiilor, în mod sistematic şi organizat, informaţii din toate domeniile de activitate: muzicale, literare, plastice accesibile, formându-se astfel anumite competenţe: de a audia anumite piese muzicale , de a interpreta roluri. Interpretând diferite roluri, copilul reproduce modele de conduită şi le asimilează în propria lui comportare. Trăsătura cea mai importantă a interpretării unor roluri este originalitatea şi creativitatea copilului în redarea impresiilor proprii despre realitatea înconjurătoare, spontaneitatea şi intensitatea trăirilor exprimate în joc. Are un pronunţat caracter activ – participativ, permiţând copilului să construiască relaţii sociale, să-şi exerseze şi să-şi perfecţioneze limbajul, să rezolve probleme, să negocieze, să coopereze, să utilizeze simboluri.

Activităţile extracuriculare bine pregătite, sunt atractive pentru orice vârstă, stârnindu-le interesul producându-le bucurie, uşurându-le acumularea de cunoştinţe, chiar dacă presupun un efort suplimentar. În

cadrul acestor activităţi sunt atraşi şi copiii timizi, dar şi cei impulsivi, învăţând astfel să se tempereze în preajma colegilor lor – "copilul care este lăudat învaţă la rându-i să aprecieze" (D.I. Nolte).

Ca o concluzie personală, consider că trebuie să încercăm să-i atragem pe copii, să participe la activităţi cu ajutorul tuturor metodelor pe care le putem aborda. Având posibilitatea de a desfăşura activităţi extracurriculare munca noastră devine un pic mai uşoară deoarece aceste activităţi sunt atractive şi îi determină pe copii să participe fără să-i forţăm. Menirea noastră este de a trezi curiozitatea viitorilor indivizi ai societăţii, de a le potoli această curiozitate şi de ai pregăti pentru viaţă, atât cu ajutorul activităţilor didactice pe care le desfăşurăm la grupă cât şi prin intermediul activităţilor extracuriculare.

TABLA INTELIGENTĂ – INOVAȚIE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

STRÂMBEANU ANA DIANA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA VĂRBILĂU, JUD. PRAHOVA

Eucația modernă se află într-o continuă transformare, fiind influențată de evoluția tehnologică și de nevoile unei societăți aflate în permanentă schimbare.

În era tehnologiei digitale, educația se transformă rapid, iar integrarea noilor instrumente în procesul de predare devine o necesitate. Una dintre cele mai relevante inovații în domeniul educației este utilizarea tablei inteligente în cadrul procesului de predare – învățare, în special la clasele primare, unde impactul interactiv este deosebit de important pentru dezvoltarea cognitive și emoțională a elevilor.

Tabla inteligentă este un dispozitiv interactiv care combină funcțiile unei table tradiționale cu cele ale unui calculator și ale unui videoproiector. Aceasta permite afișarea de materiale digitale, scrierea și desenarea cu markere speciale sau cu degetul, navigarea pe internet, rularea de aplicații educaționale și stocarea lecțiilor pentru revizuire.

Printre benificiile tablei inteligente se pot enumera:

1. *Creșterea atenției și a motivației*

Elevii sunt mult mai atrași de lecțiile interactive care include imagini, animații, jocuri educative și exerciții dinamice. Astfel, table inteligentă devine un mijloc eficient de captare a atenției și de menținere a interesului pe tot parcursul lecției.

2. *Stimularea învățării active*

Prin posibilitatea de a interacționa direct cu materialele afișate, elevii sunt încurajați să participle active la procesul de invățare. Acest lucru contribuie la dezvoltarea gândirii critice, a colaborării și a abilităților practice.

3. *Adaptarea lecțiilor la stilurile de învățare*

Fiecare copil învață diferit: unii sunt vizuali, alții auditivi sau kinestezici. Table inteligentă permite îmbinarea mai multor metode și resurse, oferind astfel o predare diferențiată și, prin urmare, mai eficientă.

4. *Acces rapid la diverse resurse*

Cadrele didactice pot integra ușor fișiere video, prezentări PPT, hărți interactive sau aplicații educaționale, îmbogățind conținutul lecției și facilitând înțelegerea noțiunilor abstracte.

5. *Feedback imediat*

Prin utilizarea exercițiilor interactive sau a testelor digitale, profesorul poate verifica imediat înțelegerea conținutului și poate adapta ritmul lecției în funcție de nevoile elevilor.

Deși tabla inteligentă aduce multiple beneficii, există și unele provocări:

- necesitatea formării continue a cadrelor didactice pentru a utiliza eficient tehnologia;
- costurile ridicate de achiziție și întreținere;
- dependent de infrastructura tehnologică (current electric, conexiune la internet, echipamente auxiliare).

Exemple de bune practici pentru clasa a III-a:

1. Matematică – *Jocuri interactive cu fracții*

În cadrul lecției *Noțiunea de fracție*, utilizând table inteligentă, am afișat cercuri și bare care reprezentau fracții. Elevii au fost invitați să completeze părțile lipsă sau să potrivească fracțiile echivalente prin tragere și plasare. Am folosit cu succes aplicații precum *Math Playground* și *Learning Apps*.

2. Limba română – *Analiza părților de vorbire*

În lecțiile de gramatică, am implicat elevii în identificarea părților de vorbire. Tabla inteligentă ne-a permis sublinierea, colorarea și mutarea cuvintelor. De exemplu, propoziția *Maria citește o carte interesantă de la colegul nou*. poate fi analizată prin tragerea fiecărui cuvânt în categoriile: substantiv comun, substantiv propriu, verb, adjectiv.

3. Științe – *Experimente virtuale*

In cadrul unei ore de științe, am prezentat un experiment despre schimbările de stare ale apei. Am afișat pe tablă un video (apa care fierbe și devine vapori), iar elevii au răspuns la întrebări prin alegeri multiple sau completări.

4. Educație civică – *Situații din viața reală*

În cadrul orelor de educație civică, am creat scenarii pe tabla inteligentă, solicitând elevii să aleagă cum ar acționa într-o anumită situație. De exemplu: Ce faci dacă găsești un portofel pe stradă?, Cum ne comportăm in mijloacele de transport în comun/ pe stradă/ în parc, etc. aceste tipuri de exerciții dezvoltă gândirea critică și spiritual civic.

Studio de caz: Utilizarea tablei inteligente într-o lecție de matematică – clasa a III-a

Context:

În Școala Gimnazială, Comuna Vărbilău, tabla inteligentă a fost integrată în procesul educational încă din 2022. În cadrul clasei a III-a, am folosit tabla inteligentă pentru a preda noțiunile despre adunarea și scăderea numerelor în concentrul 0 – 10000.

Scopul lecției

- Consolidarea operațiilor de adunare și scădere prin exerciții interactive.
- Creșterea participării elevilor prin metode vizuale și digitale.

Desfășurarea lecției

Captarea atenției am realizat-o printr-un scurt video animat care prezenta situații cotidiene în care elevii întâlneau problem de adunare și scădere.

Desfășurarea lecției

Pe tabla inteligentă am afișat exerciții în format de joc. Fiecare elev a fost invitat pe rând să rezolve un exercițiu și să tragă cu degetul rezultatul corect dintr-o *cutiuță magică*. Softul educational utilizat a oferit feedback vizual și sonor instantaneu. In continuarea activității, elevii au fost împărțiți în echipe și au rezolvat împreună un set de probleme care implicau completarea unor trasee logice pentru a ajunge la *comoara matematică*.

La finalul lecției, toți elevii au completat un test digital cu 5 întrebări grilă pe care tabla inteligentă le-a corectat automat.

Rezultate și concluzii

- Elevii au fost mult mai motivați să participe.
- Rata de răspunsuri corecte a crescut cu 25% față de o lecție tradițională anterioară.
- Elevii timizi au fost mai deschiși să se implice în activitățile de grup

Tabla inteligentă a permis o gestionare eficientă a timpului și a resurselor educaționale.

BIBLIOGRAFIE

1. **Pânișoară, G. & Pânișoară, I.-O. (2019)** – *Ghidul profesorului de succes*, Editura Polirom, Iași.
2. **Cucos, C. (2017)** – *Tehnologia educației*, Editura Polirom.

3. **Drăghicescu, L. (2020)** – „Utilizarea tehnologiilor moderne în procesul de predare-învățare”, în *Revista de Științe ale Educației*, vol. 22, nr. 2.
4. **Nicolescu, L. (2021)** – „Predarea digitală la clasele primare – avantaje și limite”, în *Revista Didactica Nova*.
5. **SMART Technologies** – *Benefits of Smart Boards in the Classroom*. Disponibil online: www.smarttech.com
6. **Edutopia.org** – *How Interactive Whiteboards Enhance Learning in Early Education*. www.edutopia.org

JOCURILE ȘI ACTIVITĂȚILE DE MIȘCARE DIN GRĂDINIȚĂ

Prof. ed. timpurie David Mirabela

G.P.N Coțofenești, Județul Prahova

Jocurile si activitatile de mișcare sunt esențiale în dezvoltarea copiilor de vârstă preșcolară. Acestea nu doar că îi ajută pe cei mici să își dezvolte abilități motrice, dar au și un rol important în formarea unui comportament social și în învățarea prin joc. În grădiniță, jocurile de mișcare sunt o parte integrantă a activităților zilnice, contribuind la sănătatea fizică și psihică a copilului, precum și la creșterea imaginației și creativității acestora.

Rolul jocurilor de mișcare

Jocurile de mișcare au multiple beneficii pentru copii. Ele ajută la dezvoltarea motricitatii fine și grosiere, îmbunătățind coordonarea, echilibrul și flexibilitatea. De asemenea, copiii învață să își cunoască propriul corp și să învețe să își controleze mișcările. Activitățile fizice contribuie și la dezvoltarea musculară și osoasă, iar jocurile active sunt o modalitate de a preveni obezitatea la copii. Mai mult decât atât, jocurile de mișcare sunt importante pentru dezvoltarea psihologică a copiilor. Acestea ajută la dezvoltarea încrederii în sine, a capacității de a lucra în echipă și de a respecta reguli. Copiii învață astfel să socializeze, să colaboreze și să își regleze comportamentele în cadrul unui grup. Mișcarea contribuie la reglarea comportamentului, reducând comportamentele impulsive și anxietatea. Activitățile fizice ajută copiii să își exprime emoțiile într-un mod sănătos și să învețe cum să isi controleze comportamentul.

Este demonstrat că activitățile fizice pot îmbunătăți capacitatea de învățare și concentrarea copiilor, mai ales într-o perioadă în care devine tot mai dificil să îi menținem atenți și captivati in activitatile zilnice din gradinita. Pentru educatori, acestea reprezintă una dintre cele mai eficiente metode de intervenție în astfel de situații. Copiii preșcolari au multă energie, iar mișcarea îi ajută să o elibereze, contribuind la menținerea unui nivel de energie echilibrat pe tot parcursul zilei si prevenind oboseala și plictiseala. Prin urmare, integrarea activităților fizice în rutina zilnică a preșcolarilor este importantă pentru o dezvoltare armonioasă și echilibrată.

Pe lângă dezvoltarea fizică, jocurile de mișcare ajută la dezvoltarea unor abilități sociale esențiale. În cadrul jocurilor de grup, copiii învață să lucreze împreună pentru atingerea unui obiectiv comun, să își gestioneze emoțiile în situații de competiție sau cooperare și să respecte regulile jocului. Astfel, se dezvoltă spiritul de echipă și se încurajează respectul pentru ceilalți. De asemenea, prin jocurile de mișcare, copiii învață să își exprime emoțiile prin limbajul corpului. Aceasta poate fi o modalitate excelentă de a învăța despre autocontrol, de a învăța să recunoască și să gestioneze frustrările și bucuriile care pot apărea în timpul unui joc.

Activitatea fizică regulată are numeroase beneficii pentru sănătatea copiilor. Prin jocurile de mișcare, pe langa prevenirea obezitatii infantile, pot îmbunătăți circulația sângelui și pot sprijini dezvoltarea unui sistem imunitar puternic. De asemenea, jocurile în aer liber au un impact pozitiv asupra sănătății mentale, reducând nivelul de stres și anxietate al copiilor și îmbunătățind starea de spirit generală.

Tipuri de jocuri de mișcare

În grădiniță, educatoarele pot organiza o varietate de jocuri de mișcare care sunt adaptate vârstei și abilităților copiilor. Iată câteva dintre cele mai populare jocuri:

- *Jocuri cu mingea* – Acestea includ aruncarea, prinderea și lovirea mingii. De exemplu, "Aruncă mingea în cerc" sau "Mingea magică" sunt jocuri care ajută la îmbunătățirea coordonării ochi-mână și a abilităților de echilibru.
- *Jocuri de alergare* – Copiii iubesc jocurile de alergare, iar acestea sunt excelente pentru dezvoltarea forței musculare și a rezistenței. Exemple de jocuri sunt „Vulpea și iepurașul" „Soarecele si pisica", "Lupul si oile".
- *Jocuri de echilibru* – Aceste jocuri sunt importante pentru dezvoltarea stabilității corpului și a echilibrului. De exemplu, „Mersul pe linie" sau „Podul" sunt activități care implică mersul pe un traseu definit, contribuind la dezvoltarea motricității grosiere.
- *Jocuri de imitație* – Aceste jocuri sunt o modalitate prin care copiii își dezvoltă creativitatea și imaginația. De exemplu, „Imită mișcările obiectelor", „Cursa animalelor" sau „Animalele din pădure" presupun imitarea diferitelor mișcări sau comportamente ale animalelor sau obiectelor.

- *Jocuri cu obstacole* – Traseele cu obstacole sunt excelente pentru a stimula mișcările complexe și pentru a încuraja copiii să își folosească abilitățile motorii în mod diversificat. Acestea includ sărituri, târâri sau urcări.
- *Stafetele -S*unt jocuri de mișcare excelente pentru preșcolari, care pot fi integrate cu succes în activitățile educaționale, contribuind la dezvoltarea fizică, socială și cognitivă a copiilor. Acestea sunt jocuri interactive care presupun cooperare, coordonare și spirit de echipă, fiind ideale pentru a încuraja mișcarea și colaborarea între copii.
- *Jocuri cu text si cant*- Aceste jocuri sunt un mod excelent de a învăța copiii să asocieze ritmul muzicii cu mișcările corpului.
- *Jocurile muzicale* - Acestea pot varia de la simple cântece și jocuri de ascultare, până la activități mai complexe care implică dans, improvizație și ritmuri. Prin intermediul jocurilor muzicale, copiii învață să aprecieze muzica, să își exprime emoțiile și să se bucure de învățare într-un mod ludic și plăcut.
- *Jocuri cu percuție* – Copiii pot învăța să folosească diverse instrumente muzicale (bâte, tobe, tamburine) "
- *Jocuri cu percuție corporală* – Aceste jocuri implică folosirea corpului ca instrument muzical. Copiii pot bate din palme, din picioare sau se pot lovi pe piept în ritm cu muzica. Exemple de astfel de jocuri sunt „Bate din palme" sau „Țopăie pe ritm". Aceste activități sunt excelente pentru dezvoltarea coordonării și pentru învățarea ritmului.
- *Jocuri ritmice*- Atunci când copiii trebuie să urmeze un ritm sau să răspundă la instrucțiuni muzicale, aceștia își antrenează atenția și capacitatea de concentrare. Multe jocuri cu mișcări ritmice se desfășoară în grupuri, ceea ce încurajează cooperarea și ajută copiii să învețe să colaboreze, să respecte regulile grupului și să se sincronizeze cu ceilalți. „Mersul pe ritm"este un exemplu de joc in care copiii pot învăța să meargă sau să danseze pe ritm, adaptându-și mișcările la tempo-ul muzicii. În acest joc, copiii trebuie să pășească mai rapid sau mai lent în funcție de schimbările de ritm ale melodiei.
- *Dansuri și mișcări pe ritm* – Dansul pe ritm este o modalitate excelentă de a combina muzica cu mișcarea. Copiii pot dansa sau se pot mișca în diverse moduri, pe măsură ce învață diverse stiluri de dans. Aceste activități stimulează coordonarea și sincronizarea mișcărilor. De asemenea, le stimulează imaginația, deoarece aceștia pot crea propriile mișcări și coregrafii pe ritmul muzicii.

Jocurile de mișcare pot fi integrate în activitățile pe diferite domenii experiențiale, fiind un instrument versatil de la captarea atentiei, pana la incheierea activitatii. De exemplu, începutul activității poate fi marcat de un joc de mișcare care atrage imediat atenția copiilor și îi pregătește pentru învățare. Jocurile de mișcare pot fi folosite si pe parcursul activitatii pentru a întări conceptele sau temele studiate, pentru a stimula creativitatea sau pentru a introduce noi idei. De exemplu, in domeniul Stiinte, Cunoasterea mediului,

educatoarea poate organiza un joc de mișcare în care copiii „călătoresc” prin diverse regiuni ale lumii (de exemplu, prin junglă, savana sau pe mare), imită mișcările specifice fiecărei regiuni (să sară ca maimuțele în junglă, să meargă încet ca o broască țestoasă, sa inoate ca un delfin). În cadrul unei lecții despre forme geometrice sau culori, copiii pot participa la un joc de mișcare în care trebuie să găsească obiecte sau să imite forme geometrice (de exemplu, „fă un cerc cu brațele” sau „mers pe linii drepte”). Pe măsură ce lecția progresează, jocurile de mișcare pot fi folosite pentru a consolida informațiile învățate și pentru a încuraja colaborarea între copii. Iar la finalul unei activități, jocurile de mișcare pot ajuta la relaxarea copiilor și la încheierea în mod plăcut a lecției.

In concluzie, jocurile de mișcare din grădiniță nu sunt doar o metodă de distracție, ci un element fundamental în dezvoltarea armonioasă a copilului. Aceste jocuri contribuie la dezvoltarea fizică, psihică și socială a celor mici, stimulând abilități esențiale care le vor fi de folos pe parcursul întregii vieți. Educatoarele joacă un rol crucial în organizarea și susținerea acestor activități, iar părinții trebuie să încurajeze mișcarea și jocul activ acasă, pentru a sprijini dezvoltarea optimă a copiilor lor.

ŞCOALA ROMÂNEASCĂ MODERNĂ

Prof. înv. primar : Sîia Ana - Roxana
Şcoala Gimnazială Scundu, Jud. Vâlcea

Societatea românească a avut propriul specific şi structură de-a lungul timpului şi în special după realizarea României Mari din 1918 până în zilele noastre când putem să discutăm de o formă organizatorică naţională cu obiective şi aspiraţii suficient de bine stabilite. Afectată de schimbările economice , politice , militare etc. ale epocii, societatea românească a căutat să-şi identifice propriile modele şi idealuri , să se sprijine şi să susţină instituţiile româneşti create cu atâta jertfă. Este bine cunoscut respectul şi creditul oferit de români armatei şi învăţământului românesc în special. Chiar dacă politicul a reuşit până în zilele noastre să dicteze sau să monopolizeze în privinţa devenirii şi intereselor naţionale după caz, impunând uneori într-un mod imperativ sistemului de învăţământ direcţiile principale în privinţa educaţiei naţionale, cadrele didactice indiferent de pregătirea lor au încercat de fiecare dată să-şi prezinte propria viziune şi să ţină la distanţă, atât cât se putea, totală implicare sau direcţiune a factorilor politici în cadrul complexului proces de învăţământ.

Sistemul românesc de învăţământ este în perpetuă "reformă" de 22 ani de zile. Pe de altă parte, şcoala postdecembristă a coborât pe ultimele locuri între sistemele europene de educaţie. Această realitate se datorează în primul rând faptului că şcoala continuă să nu fie centrată pe interesul elevului. Cei care deţin decizia par să trăiască într-o realitate proprie, diferită de cea în care există copiii, părinţii, profesorii. Sunt elaborate programe, manuale, reglementări pentru oricine altcineva decât pentru elevii care ar trebui să beneficieze de ele.

Şcoala trebuie să se întoarcă spre elev. Este raţiunea ei de a fi! Ca părinţi, avem obligaţia să veghem ca sistemul de învăţământ, pe care îl finanţăm, căruia ne încredinţăm copiii pentru a-i instrui şi educa, să le ofere tot ceea ce le datorează: educaţie, informaţie, afecţiune, respect! Numai astfel ei vor aprecia, respecta şi iubi şcoala, la rândul lor!

Îmbunătăţirea permanentă a materialului didactic, a evoluţiei tehnologice, a dezvoltării metodelor şi mijloacelor didactice având ca scop final calitatea şi progresul procesului instructiv-educativ, informativ-formativ îndreptat către pregătirea elevilor nu a coincis întotdeauna cu interesul deosebit al educabililor din cauza mai multor factori pertubatori , nu neaparat malefici ale epocii contemporane traduşi într-o ofertă frapantă în toate domeniile care fascinează şi răpeşte din timpul tinerilor provocând de cele mai multe ori cheltuieli şi prea puţine efecte aducătoare de profit.

În acest moment, gradul de dificultate a programei şcolare nu este adecvat vârstei copiilor şi dezvoltării lor individuale. De asemenea, programa nu este diferenţiată în funcţie de abilităţile şi interesele lor, ceea ce îi supraîncarcă inutil.

Procesul de învăţământ se desfăşoară în sistemul: predat – tocit – ascultat – uitat. Atât programele şcolare, cât şi conţinutul manualelor nu permit profesorului libertatea de a-şi construi orele aşa cum ar dori. Sistemul românesc de învăţământ se bazează pe acumulare cantitativă, nu pe dezvoltarea de competenţe, nu stimulează în nici un fel creativitatea, abilităţile şi curiozitatea copiilor.

Schimbarea trebuie să înceapă prin regândirea adicală a felului în care este elaborată programa şcolară, a felului în care sunt concepute manualele şi testele de evaluare, şi mai ales din corelarea gradului de dificultate a programei, manualelor şi testelor cu nivelul real de dezvoltare a copilului pe fiecare treaptă şcolară. Elevii trebuie încurajaţi să vorbească liber, să spună ce gândesc, să intre într-un dialog în care primesc de la profesor cunoştinţe şi îşi mobilizează resursele intelectuale şi emoţionale pentru a-şi însuşi acele cunoştinţe. Într-o astfel de relaţie profesor – elev va exista în mod fundamental respect şi afecţiune de ambele părţi.

Acest proces de formare se orientează deci în final spre scopul de a spori succesul elevilor, concentrându-se pe ceea ce este necesar pentru a îmbunătăţi experienţa de învăţare a elevilor şi implicarea lor activă în acest proces, precum şi satisfacţia pe care le-o dă această învăţare. Acest lucru trebuie să se înscrie în contextul general al îmbunătăţirii oportunităţilor oferite tinerilor în cadrul dezvoltării unei pieţe moderne a muncii. Scopul implicit este de asemenea acela de a le permite să aibă încredere în procesul de învăţare, astfel încât să poată continua să îşi pună în aplicare aptitudinile de învăţare la locul de muncă, la vârsta maturităţii, precum şi în procesul de învăţare continuă.

Metodele interactive de grup sunt modaliăţi moderne de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experienţe, de cunoştinte. Învăţământul modern preconizează o metodologie axată pe acţiune operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenţei, ale imaginaţiei şi creativităţii. "Activ" este elevul care "depune efort de reflecţie personală, interioară şi abstractă, care întreprinde o acţiune mintală de căutare, de cercetare şi redescoperire a adevărurilor, de elaborare a noilor cunoştinţe. "Activismul exterior" vine deci să servească drept suport material "activismului interior", psihic, mental, să devină un purtător al acestuia.

Concluzionând, pot să spun că faţă de şcoala tradiţională caracterizată de rigorism şi unilateralism, şcoala modernă românească a făcut reale progrese în planul tehnologic, al metodelor şi mijloacelor educaţionale ţinând cont de toate evoluţiile în domeniu şi de cerinţele societăţii moderne româneşti şi europene. Noua lege a învăţământului însă nu a corespuns aşteptărilor şi dilemele, dialogul frânt câteodată sau dezinteresul general conduc la o tergiversare şi o subfinanţare în domeniu. Să sperăm că în cele din urmă problemele vor fi depăşite înspre folosul tuturor , că vom reuşi să depăşim şi să învăţăm şi din experienţele negative chiar dacă un uşor scepticism trenează chiar şi în cercurile cele mai inovative.

Bibliografie

1. Cerghit, Ioan (2006), ,,Metode de învăţământ'', Iaşi, Editura Polirom.
2. Breben S., Gongea E., Ruiu G., Fulga M.(2002), ,,Metode interactive de grup'', Editura Arves
3. Şcoala românească.wordpress.com - Şcoala cum este şi cum ar trebui să fie;

JOCURI PENTRU PREȘCOLARI ÎN NATURĂ

KESZEG GYÖNGYI

ŞCOALA GIMNAZIALĂ ADĂMUŞ/GRĂDINIŢA CU P.N. CORNEŞTI

„Eu sunt copilul! Tu ţii în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă! Dă-mi te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume.”(Din„ Child’s Appeal”, Mamie Gene Cole).”

Pentru copil, jocul este principala activitate prin care descoperă şi cunoaşte mediul apropiat sau îndepărtat, îşi descoperă sau perfecţionează capacitatea de a învăţa.

Jocul este comunicare, cunoaştere, socializare, facilitate în relaţionare. Jocul este chiar lumea copiilor. Utilizăm în grădiniţă jocul atunci când învăţăm poezie, un cântec, numere şi cifre, deprinderi şi obiceiuri civilizate, comportamente integratoare, când pictăm, când modelăm, sau pur şi simplu când dorim să destindem, sau să activizăm atmosfera de lucru. Caracterul interdisciplinar al activităţilor din grădiniţă, permite inserarea jocurilor de orice factură aproape în fiecare moment al derulării acestora.

Consider că este foarte important încă din grădiniţă cultivarea unor atitudini şi comportamente responsabile faţă de mediu. Primul lucru în opinia mea este să dezvolt la copiii capacitatea de cunoaştere şi înţelegere a mediului înconjurător, precum şi stimularea curiozităţii pentru investigarea acestuia. Copiii trebuie activizaţi să identifice problemele de mediu, să conceapă mesaje cu conţinut ecologic, să găsească soluţii pentru problemele identificate.

Pentru atingerea acestor obiective folosesc jocul în aer liber, copii să se simtă bine, să facă mişcare în aer liber, să descopere mediul înconjurător, să aprecieze şi să ocrotească natura.

Iată câteva din jocurile preferate ale copiilor:

1. „S-au amestecat florile!”- În curtea grădiniţei am ascuns jetoane cu florile de primăvară: ghiocei, viorele, zambile, narcise, etc. Copii vor aduna jetoanele şi le vor potrivi cu tabloul cu flori de primăvară, le vor recunoaşte şi denumi florile.
2. „Salata de fructe”- Copiii stau pe scaune într-un cerc mare. Fiecare primeşte un jeton pe care este un fruct: mere, banane, cireşe, pere şi portocale. Liderul stă în mijlocul cercului şi strigă un fruct. Cei care au jetonul cu fructul respectiv, schimbă repede locul de pe scaune, in timp ce celelalte fructe rămân pe loc. Liderul iniţial intră în joc, iar fructul care nu şi-a găsit loc pe scaun rămâne în mijloc. Există posibilitatea să strige„ Salata de fructe!”, caz în care toate fructele îşi schimbă locul între ele. Nu este permis să te aşezi pe următorul scaun de lângă tine. Jocul se continuă de câte ori doresc participanţii şi oferă educatoarei posibilitatea ca numele fructelor să fie înlocuite cu animale, flori, în funcţie de tema săptămânii. Acest joc are un mare succes în rândul copiilor, oferă posibilitatea să discutăm despre beneficiile fructelor, ocrotirea şi îngrijirea pomilor fructiferi.
3. „Vine lupul!” - În acest joc o persoană este lupul, şi ţine o mascotă, o jucărie care să îl întruchipeze pe acesta. Copiii sunt aşezaţi în cerc şi Lupul este în mijloc. În momentul în care strigă„ Vine Lupul!” participanţii trebuie să se ferească, să alerge şi să îmbrăţişeze un coleg pentru a nu fi atinşi de mascotă. Nu vor fi prinşi în capcana acestui personaj cei care şi-au găsit un coleg şi stau deja îmbrăţişaţi. În cazul în care ai fost atins de jucăria „Lupul” trebuie să rămâi în mijloc şi să fii tu personajul respectiv. Acest joc are un impact bun asupra copiilor, ajutând la stabilirea contactului fizic între colegi. Copiii vor fi încântaţi să fie protectori unii cu ceilalţi atunci când Lupul se apropie de ei şi doreşte să îi prindă în capcană. Cu ocazia acestui joc putem vorbi despre importanţa animalelor prădătoare în susţinerea lanţului trofic, în susţinerea echilibrului ecologic al ecosistemelor.

4. ,,Oraşul visurilor”- Copiii sunt împărţiţi în grupuri diferite de fete şi băieţi, a câte şase persoane fiecare. Fiecare grup primeşte cartoane în format mare, coli format A4, colorate şi cartoane, lipici, foarfeci, creioane colorate, carioci, markere. Pot folosi materiale din natură sau obiecte personale. Cu toate acestea trebuie să realizeze o compoziţie originală exprimând un oraş aşa cum îl visează ei. Oraşele visurilor sunt prezentate în faţa tuturor participanţilor şi va fi de asemenea discutat progresul pe care acestea l-au parcurs şi argumentate lucrurile care doresc să se întâmple în oraşul nou creat.

Bibliografie:

Benga, Oana, Jocuri terapeutice, ed.ASCR, Cluj- Napoca,2005
Dumitrana, Magdalena, Copilul, familia şi grădiniţa, ed. Compania, Bucureşti,2000

Blended learning

- Studiu de specialitate -

Florea Alina Simona
Colegiul Tehnic Câmpulung, jud. Argeș

Învățarea-predarea-evaluarea în sistem blended learning se referă la o abordare educațională care combină activități desfășurate în format față în față (clasic) cu cele derulate în mediul online (digital). Această formulă hibridă urmărește să valorifice avantajele ambelor medii de învățare pentru a îmbunătăți experiența educațională și performanțele elevilor. Se bazează pe integrarea tehnologiei în procesul educațional, astfel încât elevii să beneficieze de autonomie, diversitate de resurse și posibilitatea de a învăța în ritmul propriu. Este un model flexibil, centrat pe elev/student și adaptat nevoilor individuale.

Blended learning implică interacțiunea directă, fizică, în sala de clasă, dar și utilizarea platformelor digitale (ex. Google Classroom, Microsoft Teams, Moodle etc.) pentru activități de învățare, teme, evaluări și colaborare. Oferă flexibilitate în organizarea timpului și accesului la resurse, autonomie sporită pentru elevi și un rol mai activ al profesorului ca facilitator al învățării.

Ca avantaje ale blended learning, se pot menționa:

- personalizarea învățării – elevii pot progresa în ritmul propriu în mediul online și pot reveni asupra conținuturilor dificile.
- accesibilitate crescută – materialele sunt disponibile oricând și de oriunde, ceea ce încurajează învățarea continuă.
- diversificarea metodelor de predare – permite utilizarea de resurse multimedia, aplicații interactive, simulări, teste online etc.
- dezvoltarea competențelor digitale – atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice.

Etapele procesului educațional în sistem blended sunt:

1. Învățarea / predarea
- sesiuni față în față: introducerea noțiunilor-cheie, clarificarea conceptelor, dezbateri, aplicații practice.
- sesiuni online: lecții video, prezentări interactive, exerciții digitale, forumuri de discuție.

2. Evaluarea
- evaluare formativă (în ambele medii): quizuri online, teme pe platforme educaționale, feedback individualizat.
- evaluare sumativă: teste scrise în clasă și/sau evaluări online securizate, proiecte, portofolii digitale.

Exemple de activități în blended learning

- realizarea unei prezentări în PowerPoint pe o temă dată, urmată de susținerea acesteia în clasă.
- teme de cercetare postate pe Classroom, cu predare și comentarii online.
- lecții video urmate de aplicații practice în clasă.
- teste de autoevaluare și fișe interactive pe platforme precum Wordwall, Kahoot, Quizizz.

Modele populare de predare blended:

1. modelul rotirii (Rotation Model)
2. modelul laboratorului online
3. modelul „Flipped Classroom” (clasa inversată)

1. Modelul rotirii (Rotation Model) este unul dintre cele mai utilizate modele de învățare blended learning. Acesta combină predarea față în față cu activități de învățare online, în cadrul unei structuri organizate pe rotație între mai multe centre sau tipuri de activitate. Elevii trec prin aceste centre conform unui

program sau ritm stabilit de profesor sau de sine stătător (self-paced). elevii alternează între mai multe moduri de învățare, precum: învățare online individuală, lucru în perechi sau în grupuri, activitate ghidată de profesor, activitate practică sau explorativă (ex. proiect, experiment, aplicație digitală).

Elevii se rotesc între stații/centre de învățare:

- Stație 1: activitate ghidată de profesor;
- Stație 2: învățare online (videoclip, aplicații);
- Stație 3: exerciții practice / proiect colaborativ.

Toate activitățile au loc în aceeași sală.

Exemplu – Modelul rotației într-o lecție despre componentele hardware.

Stație	Activitate	Tip
1	Vizionare video interactiv + quiz autoevaluare (Kahoot/Forms)	Online
2	Lucru în perechi: clasificarea componentelor reale (ex. aduse de acasă)	Colaborativ
3	Lecție susținută de profesor cu întrebări ghidate	Față în față
4	Realizare poster digital în Canva despre componentele unui PC	Creativ

Elevii se rotesc la fiecare 15-20 de minute.

2. Laborator rotativ (Lab Rotation) este similar cu rotația în stații, dar stația digitală are loc într-un laborator IT dedicat. Acest modelul presupune că elevii se rotesc între activități desfășurate în clasă și activități digitale realizate într-un laborator. Elevii nu petrec toată lecția în laborator, ci doar o parte, iar restul lecției are loc în sala de clasă, cu activități față în față sau colaborative. Activitățile din laborator sunt ghidate sau autonome, în funcție de obiectiv.

Interval	Activitate	Locație
0–10 min	Activitate frontală: brainstorming + imagine interactivă cu structura PC-ului. Întrebări de activare. (Ex: Ce componente cunoașteți? Ce face fiecare?)	Clasa
10–25 min	Grupa 1- lecție ghidată de profesor: analiză de imagini reale, clasificare componente Grupa 2: activitate digitală în laborator: fișă Google Docs + vizionare video + quiz (Forms)	Grupa 1 – Clasa Grupa 2 – Laborator
25–40 min	Grupa 1: Activitate digitală (rotire) Grupa 2: Lucru cu profesorul	Locații inversate
40–50 min	Fixare și crearea unei prezentări (Google Slides/Canva): „Componentele calculatorului meu ideal”	În clasă sau laborator

3. Flipped Classroom (Clasa inversată) Elevii învață conținutul acasă (videoclipuri, materiale interactive), iar la școală, aplică și discută, ghidați de profesor. În modelul Flipped Classroom, elevii studiază acasă conceptele de bază (prin videoclipuri, materiale interactive, fișe digitale), iar în clasă aplică ceea ce au învățat, sub îndrumarea profesorului.

- Învățarea autonomă (pre-clasă)

Materiale trimise anterior lecției (cu 2-3 zile înainte):

- video explicativ: „Ce este hardware-ul?” (5-7 minute)
- fișă Google Docs – cu întrebări de înțelegere și vocabular
- quiz Google Forms (auto-corectabil, cu scor) – test de pregătire

Elevii vizionează și completează materialele acasă, la momentul dorit, până în dimineața lecției.

- Aplicare activă în clasă

Interval	Activitate	Resurse
0–10 min	Discuție ghidată: recapitularea ideilor-cheie din materialele de acasă + analiză greșeli frecvente din quiz	Proiector, Google Forms rezultate
10–30 min	Proiect în perechi: „Construcția unui calculator fictiv" (alegerea componentelor + justificare)	Fișă Google/Word, imagini componente
30–45 min	Crearea unui poster digital în Canva / Google Slides: „Structura calculatorului meu ideal"	Canva, acces la internet
45–50 min	Prezentare rapidă + reflecție (Formular Google)	Padlet / Google Forms

✓ Individual Rotation

Elevii urmează rute personalizate de învățare, nu toți elevii trec prin toate centrele. În modelul Individual Rotation, fiecare elev are un program individualizat de rotație între activități (digitale, colaborative, ghidate), fără a urma neapărat același traseu ca ceilalți colegi. Se poate aplica la clase eterogene (diferențe mari de ritm), pentru proiecte individuale sau pentru evaluare și intervenție diferențiată. Elevii sunt împărțiți nu pe grupe fixe, ci fiecare parcurge propriul traseu, în funcție de nivelul de pregătire:

Cod Stație	Activitate	Descriere	Tip învățare
A	Lecție video + quiz recapitulativ	Elevii urmăresc o lecție video scurtă, apoi rezolvă un quiz online (Forms)	Autonomă
B	Lucru cu profesorul (opțional, pentru cei care au greșit la quiz)	Clarificări, explicații, întrebări	Față în față, ghidat
C	Activitate practică: clasificarea componentelor într-un tabel digital	Fișă Google Sheets sau Docs cu sarcini de completat	Aplicativă
D	Mini-proiect: poster digital în Canva – „Calculatorul meu ideal"	Elevii creează o prezentare grafică sau slideshow	Creativă

Exemplu pentru 3 niveluri

Nivel elev	Ordine stații recomandată
Începător	A → B → C → D
Mediu	A → C → D
Avansat	C → D → A (opțional)

Blended learning nu este doar o soluție de compromis între învățarea clasică și cea online, ci un model educațional cu potențial ridicat de inovare și eficientizare a procesului de predare-învățare. Succesul său depinde de o proiectare didactică atentă, de formarea continuă a profesorilor și de implicarea activă a elevilor.

MATEMATICA RECREATIVĂ

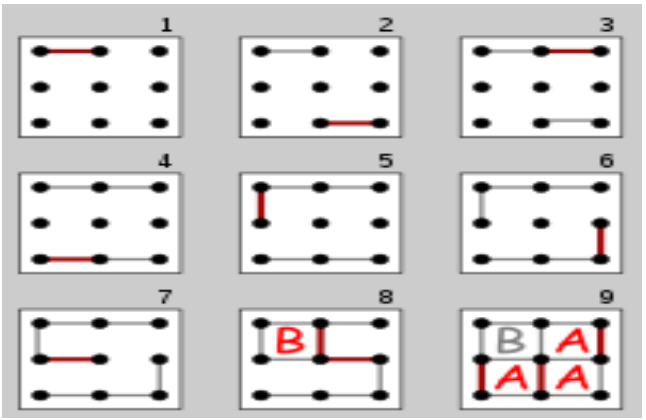
Prof. Oprea Mihaela-Cătălina
Liceul "Danubius", Călărași

Matematica recreativă include o multitudine de jocuri matematice și poate fi extinsă ca noțiune și pentru puzzle-urile și problemele de logică sau deducție. Nici chiar unele dintre cele mai interesante probleme din această arie nu necesită cunoștințe de matematică avansată.
Cea mai importantă contribuție pe care o aduce acest domeniu este faptul că stimulează curiozitatea și inspiră dorința de aprofundare în studii ulterioare.

DOTS

-Tabla de joc este formată dintr-o grilă dreptunghiulară de puncte. Fiecare jucător trebuie să unească cu o linie orizontală sau verticală două dintre punctele pe grilă. Scopul este să formeze pătrățele cu latura de o unitate. Jucătorul care trasează a patra latură a unui astfel de pătrat primește un punct și trebuie să mai facă o mutare.

-Jocul se termină atunci când toate mișcările s-au epuizat și nu mai pot fi unite puncte de pe tabla de joc. Câștigător este cel care a acumulat cele mai multe puncte

GO

Joc pur de inteligență, mai complex și se spune adesea, mai interesant decât toate celelalte jocuri, Go-ul este în același timp unul dintre cele mai vechi sporturi ale minții practicate de om

Go-ul se joacă pe o tablă caroiată prin 19 linii orizontale și 19 linii verticale cu piese albe și negre de formă lenticulară identică numite pietre (181 negre și 180 albe). Ca și la șah, liniile verticale se notează cu litere (A,B,C,D,E,F,G,H,J,K,L,M,N,O,P,Q,R,S,T - lipsește I din cauza asemănării cu cifra 1) iar cele orizontale cu numere (de la 1 la 19). Punctele D4, D10, D16, K4, K10, K16, Q4, Q10 și Q16 sunt îngroșate fiind folosite pentru plasarea pieselor handicap.

Punctele adiacente unei piese se numesc libertăți. O piesă izolată are 4, 3 sau 2 libertăți, în funcție de poziție (în centrul tablei, pe o linie de margine sau la un colț de tablă). O piesă sau un grup de piese încercuit de adversar astfel încât mai are o singură libertate se numește în atari. Dacă nu mai are nicio libertate este capturat iar piesele se ridică de pe tablă.

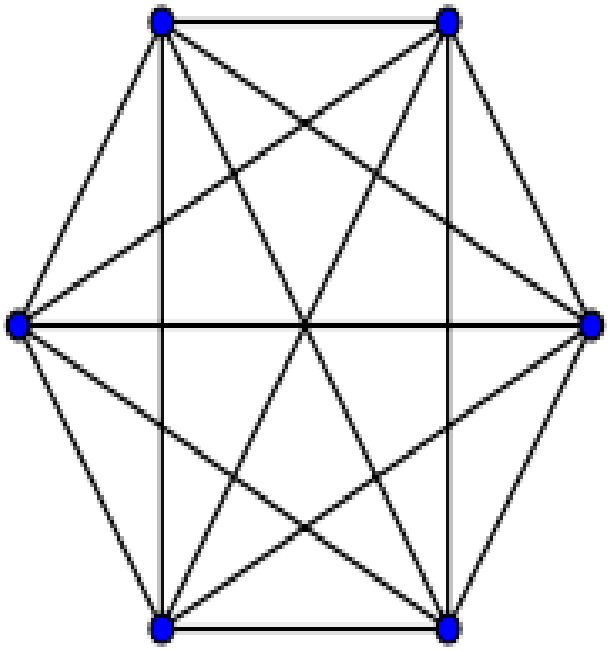
SIM

-Sim se joacă în doi, un jucător roșu și un jucător albastru pe o tabla de joc ce constă în 6 puncte, fiecare punct fiind unit cu celelalte printr-o linie.

-Cei doi jucători colorează pe rând orice linie necolorată. Un jucător colorează în roșu si celălalt colorează în albastru, fiecare încercând să evite crearea de triunghiuri formate exclusiv din culoarea lor. Jucătorul care completează un astfel de triunghi pierde.

-Teoria lui Ramses ne arată ca niciun joc de Sim nu se poate termina la egalitate.

-Căutarile computerizate au verificat faptul că al doilea jucător poate câștiga dacă are un joc perfect însă găsirea unei strategii fără greșeală pe care mintea umană să o poată memora reprezintă încă o problema.

POLIMINO

-Un polimino este o figură convexă formată din pătrate vecine pe câte o latură, astfel încât o tură le poate parcurge în întregime.

-Problema principală a articolului lui Golomb este acoperirea tablei de șah cu poliminouri de anumite tipuri. Evident este imposibil să acoperim tabla cu trominouri, indiferent de care formă deoarece 64 (numărul pătratelor tablei) nu este divizibil cu 3 (numarul de pătrate dintr-un tromino). Putem însă acoperi tabla de șah cu 21 de trominouri drepte sau în formă de L și un monomino, cu condiția ca în cazul trominourilor drepte,

monominoul să acupe anumite poziții bine precizate. Considerând tetraminourile, tabla de șah poate fi ușor acoperită cu câte 16 piese de tip I, L, T sau O, deoarece și pătratul 4x4 (un sfert de tablă) poate fi acoperit cu asemenea tetrominouri. Referindu-ne la pentaminouri, exista 12 piese distincte si este evident că ele nu pot acoperi complet tabla de șah, dar o pot acoperi împreună cu un tetromino.

BIBLIOGRAFIE

1. Bishop, David M. Mathematics of Games and Puzzles. Springer, 2008.
   O lucrare comprehensivă despre strategiile matematice din jocuri și puzzle-uri, cu exemple și explicații detaliate.
2. Gardner, Martin. *Mathematics, Magic and Mystery*. Dover Publications, 1956.
   Cartea explorează puzzle-uri și jocuri matematice, stimulând curiozitatea și gândirea critică.
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Matematic%C4%83_recreativ%C4%83

Observarea sistematică a comportamentului elevului faţă de învăţare şi activitatea şcolară în general

prof. Inv. Primar Nagy Edit
Liceul de Arte ”Plugor Sándor” Sf. Gheorghe, jud. Covasna

Observaţia este „una din metodele de cunoaştere a personalităţii umane, care constă în consemnarea metodică, fidelă şi intenţionată a diferitelor manifestări de comportament individual sau colectiv, aşa cum se prezintă ele în fluxul lor natural de manifestare.” (Ion Holban, „Cunoaşterea elevului: sinteză a metodelor”).

Observaţia asigură, în evaluare, obţinerea unor informaţii detaliate cu privire la copilul analizat, cu o intervenţie minimă în activitatea acestuia, astfel încât să poată fi analizat într-adevăr comportamentul său şi nu interacţiunea cu instrumentul de evaluare.

Observaţia poate oferi informaţii utile cu privire la stările emoţionale şi efectele lor asupra prestaţiei elevilor, evidenţiind, de asemenea, o serie de caracteristici care influenţează performanţa elevilor, precum încrederea în sine, timiditatea, anxietatea, neîncrederea în forţele proprii, adaptabilitatea etc.

Deoarece metoda observaţiei este limitată la comportamente vizibile, este important să notăm în grila de observaţie doar comportamentele, fără a face judecăţi de valoare. Practica observaţională realizată constant ne ajută să evităm erorile în evaluarea copiilor. Concluziile la care ajungem trebuie limitate la datele observate şi notate. De exemplu, dacă am notat “vociferează în clasă” în cazul unei observaţii, nu putem concluziona că elevul “nu ştie să comunice cu ceilalţi”. Este posibil ca, în acea situaţie anume, copilul să fi fost surescitat sau supărat. Notarea comportamentului contribuie însă la urmărirea evoluţiei anumitor aspecte particulare, pentru a vedea dacă reprezintă o obişnuinţă sau doar ceva trecător.

Înregistrarea, prin observaţie, a unui eveniment sau a unui comportament, se realizează de regulă pe baza unei grile / protocoale de observaţie, care oferă un cadru de sistematizare a obiectivelor urmărite. Astfel, pe baza comportamentului observat, putem să ne formăm o opinie în ce priveşte dezvoltarea psihică a copilului. Având în vedere faptul că într-o sesiune de observaţie nu poate fi urmărit întregul comportament al copilului, este necesar să se stabilească un aspect care să fie urmărit într-o sesiune anume şi notarea comportamentelor specifice care apar în perioada de observare sub forma unor indicatori comportamentali.

Indicatorii comportamentali reprezintă descrieri ale comportamentelor specifice ale copilului (de ex., “vorbeşte neîntrebat”, “pune întrebări” etc).

Este important ca indicatorii comportamentali să descrie cât mai concret comportamentele observate. Un exemplu de indicator comportamental adecvat este “cunoaşte şi foloseşte în mod corespunzător culorile”, în timp ce “are înclinaţii spre pictură” este prea general pentru a fi relevant.

După fiecare observaţie este util să includem şi câteva comentarii, acestea fiind de mare ajutor în evaluarea finală.

Pot fi utilizate, de asemenea, şi alte forme de implementare a metodei observaţiei:

Observarea liberă a comportamentelor unui copil şi notarea acestora, fără a le delimita în funcţie de anumite aspecte urmărite.

Utilizarea unor tabele, care pot fi structurate în funcţie de nivelul de detalii urmărite.

Caracteristici ale observației sistematice:

Permite urmărirea intenţionată şi înregistrarea concretă a diferitelor manifestări comportamentale ale copilului, precum şi a contextului comportamentului.

Asigură resurse extinse de cunoaştere a preocupărilor elevului, a motivaţiei pentru studiu şi a potenţialului acestuia raportat la cerinţele şcolare.
Spre deosebire de toate celelalte metode de evaluare, observaţia evidenţiază în mod direct interesul şi atitudinea elevului faţă de învăţare.
Este indispensabilă pentru orice diagnostic pedagogic sau psihologic, atât ca metodă de sine stătătoare cât şi ca etapă în cadrul altor metode.
Este o practică utilă în situaţia în care informaţiile vizate privesc nu doar abilităţile motrice, ci şi obiceiurile şi personalitatea elevului, atitudinile sociale sau comportamentul în public. Este necesară atunci când evaluarea scrisă sau orală furnizează informaţii incomplete.
Se realizează de obicei asupra unor realităţi educaţionale complexe, care implică:
O derulare în timp
Existenţa anumitor faze
Un plan de desfășurare.
Instrumente de înregistrare și sistematizare
Instrumentele cele mai frecvent utilizate sunt:
Grila de apreciere;
Fişa de evaluare/ caracterizare psihopedagogică;
Lista de control/verificare;
Scara de clasificare.
Bibliografie:
https://www.isj.tm.edu.ro/public/data_files/specializari/fisier-2893.pdf
https://www.studocu.com/ro/document/universitatea-de-vest-din-timisoara/pedagogie-1/observarea-sistematica-a-elevului/3719714

METODE MODERNE PENTRU PREDAREA MATEMATICII

Profesor MĂNESCU MĂDĂLINA
Liceul Tehnologic Nucet, județul Dâmbovița

Predarea matematicii în era digitală necesită adaptarea metodelor tradiționale la noile cerințe ale elevilor și ale societății. Metodele moderne de predare pun accent pe interactivitate, gândire critică, colaborare și folosirea tehnologiei.

Învățarea prin descoperire (Discovery Learning): Elevii sunt încurajați să descopere concepte matematice prin explorare și rezolvare de probleme, în loc să le primească direct de la profesor.

Exemplu: Profesorul prezintă elevilor o serie de puncte desenate pe un grafic și îi roagă să observe modelul, să tragă concluzii privind formula funcției și să o deducă singuri. "Avem punctele (1,3), (2,5), (3,7). Care ar putea fi regula? Puteți deduce ecuația funcției?" Elevii descoperă singuri că formula funcției este f(x)=2x+1.

Metoda problemelor (PBL - Problem-Based Learning): Se pornește de la o problemă reală sau contextuală care necesită aplicarea mai multor concepte matematice.

Exemplu: Elevii calculează reducerile la produse într-un magazin pe baza cataloagelor reale sau simulează bugetarea unui eveniment (ex. o excursie)."Dacă o pereche de pantofi costă 220 lei și este redusă cu 25%, cât plătești?"

Avantajul metodei este aplicabilitatea directă în viața reală.

Gamificarea (Gamification): Gamificarea constă în introducerea elementelor de joc (puncte, niveluri) în lecții pentru a crește motivația.

Exemplu: Utilizarea unei aplicații precum Kahoot, Quizizz sau Wordwall pentru verificarea cunoștințelor matematice sub formă de concurs interactiv.

Avantajul acestei metode este faptul că elevii învață cu plăcere și motivație crescută.

Tehnologia digitală și aplicațiile interactive: Profesorul utilizează în timpul lecțiilor tehnologiile moderne pentru a putea fi vizualizate de către elevi conceptele matematice abstracte.

Exemplu: Folosirea aplicației GeoGebra pentru a demonstra teorema lui Pitagora vizual sau pentru a explora graficul unei funcții. Profesorul folosește aplicația **Desmos** sau **GeoGebra** pentru ca elevii să introducă formule și să observe cum variază graficul când schimbă coeficienții.

Învățarea colaborativă (Cooperative Learning): Elevii lucrează în echipe pentru a rezolva probleme, fiecare membru având un rol.

Exemplu: Un grup de elevi rezolvă un sistem de ecuații. Unul dintre elevi scrie rezolvarea, alt elev verifică pașii, iar altul explică soluția în fața clasei.

Avantajele acestei metode sunt comunicarea, argumentarea, sprijinul reciproc între elevi.

Matematica în context STEM (zSTEM=Science, Technology, Engineering, Mathematics***):*** Matematica în context STEM reprezintă integrarea acesteia cu știința, tehnologia și ingineria pentru a o face relevantă și aplicabilă.

Exemplu: Elevii primesc sarcină următorul proiect: construirea unei catapulte. Aceștia aplică trigonometrie și fizică pentru a calcula unghiul optim de lansare.

Avantajul acestei metode este că dezvoltă nu doar cunoștințe, ci și competențe esențiale: gândire critică, creativitate, colaborare

Flipped Classroom (Clasa inversată)*:* Lecțiile teoretice se oferă acasă (prin videoclipuri), iar la clasă se fac aplicații practice.

Exemplu: Elevii urmăresc acasă un videoclip explicativ despre fracții, iar în clasă lucrează împreună la rezolvarea de probleme și jocuri cu fracții. Un alt exemplu: elevii urmăresc acasă un videoclip animat care explică Teorema lui Pitagora. La clasă elevii rezolvă probleme aplicate: măsoară laturile unor obiecte reale și verifică dacă formează triunghiuri dreptunghice.

Avantajul major al metodei îl constituie construcția colaborativă de cunoștințe în clasă.

Evaluarea formativă continuă: Folosirea de mini-teste, feedback imediat, autoevaluare, portofolii digitale pentru a urmări progresul elevului.

Exemplu: După o lecție, profesorul le dă elevilor un quiz de tip „exit ticket" cu 3 întrebări rapide pe hârtie sau în Google Forms. După corectare, acesta oferă elevilor feedback personalizat.

Avantajul metodei este faptul că profesorul își poate ajusta predarea în funcție de nevoile reale ale elevilor, iar elevul devine conștient de progresul său.

ROLUL EDUCAȚIEI ÎN DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ A PREȘCOLARILOR ȘI ȘCOLARILOR

PROF.PT.ED.TIMPURIE, TAKÁCS ERIKA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „STEFANIA”, TG-MUREȘ, JUD.MUREȘ

Abilitatea unei persoane de a se adapta cerinţelor vieţii şi de a face faţă situaţiilor problematice depinde de funcţionarea integrată a abilităţilor sale emoţionale, sociale şi intelectuale.

Educația socio-emoțională cuprinde totalitatea activităților de învățare care conduc la dobândirea experienței indiviuale de comportare socială și emoțională la formarea competențelor emoționale și sociale ale individului.

Dezvoltarea socială urmărește dezvoltarea abilităților de interacțiune cu adulții, cu copii de vârstă apropiată, acceptarea și respectarea diversității, dezvoltarea comportamentelor prosociale.

Vârsta preșcolară constituie o periodă destul de lungă în care se produc însemnate schimbări în viața afectivă a copilului. Emoțiile și sentimentele preșcolarului însoțesc toate manifestările lui, fie că este vorba de jocuri, de cântece, de activități educative, fie de îndeplinirea sarcinilor primite de la adulți. Rolul adulților este foarte important,deoarece copilul imită ceea ce vede la ei. În timpul jocurilor liber alese ,dacă îi observăm pe copii apoi încercam să inițiem un joc aproape de ei, iar în final cu ei, putem observa că până și cei mai timizi ni se alătură urmând exemplul nostru.Trebuie să încurajăm în permanenta și să ghidăm copilul in inițierea a cât mai multor interacțiuni cu ceilalți copii (ex.,,Ce zici,il chemăm și pe Sorin să costruim impreună căsuța?) În jocurile initiate este bine să-i antrenăm pe fete și pe băieți deopotrivă (nimeni nu zice că la ,,căsuța păpușilor” nu se pot juca și băieții sau ca fetele nu pot conduce mașini).

Pentru a favoriza o bună adaptare socială și menținerea unei bune sănătăți mintale, copii trebuie să învețe să recunoască ce simt pentru a putea vorbi despre emoția pe care o au, trebuie să învețe cum să facă deosebire între sentimentele interne și exprimarea externă și să învețe să identifice emoția unei persoane din expresia ei exterioara pentru a putea să răspundă corespunzător. Stabilirea unor relații pozitive ,bazate pe încredere ,ascultare și respect se poate realiza implicând fiecare copil inparte. Pentru ca cerințele adultului să fie respectate de copii, acestea trebuie să fie formulate clar, pe înțelesul lor. Copiii sunt mândri atunci când li se solicită ajutorul, dar trebuie acordată atenție sarcinilor emise, pentru că acestea să nu depășească puterea de realizare a copiilor. În comunicarea cu copiii este recomandabil că adultul să se așeze la nivelul lor, prin aceasta transmițându-le o atitudine de deschidere și de colaborare .

Un aspect important al dezvoltării sociale îl reprezintă interacțiunea copilului cu grupul din care face parte. În primul rând pentru funcționarea eficientă a grupului trebuie stabilite niște reguli, pe care copiii împreună cu educatoarea să le formuleze și să le repete de câte ori este nevoie. Cooperarea cu membrii grupului se exersează in aproape toate activitățile din grădiniță. Începând de la împărțirea jucăriilor, împărtășirea experiențelor, lucrul în perechi sau în echipă, adresarea politicoasă și recunoașterea calităților și reușitelor celorlalți. Implementarea ideii ca fiecare persoana merită să fie tratată cu respect și bunăvoință se poate realiza prin învățarea unor poezii, cântece, prin analizarea unor imagini reprezentând persoane diferite:de culoare, cu probleme fizice vizibile, nevoiași. Putem cultiva spiritul generozității prin crearea unei pușculițe în care fiecare să doneze ceva nu neaparat bani, ci lucruri create de copii (felicitări, jucării, cărți).

Ca parte firească a procesului de comunicare cu cei din jur, pot apărea conflictele. Acestea ,pe lângă starea de agitație și disconfort pe care le generează, pot duce la deteriorarea relațiilor de prietenie. Astfel se impune să

–i ajutăm pe copii in descoperirea modalităților de a depăși conflictele, fapt ce le va fi de un real folos si mai târziu, în viața de zi cu zi. Medierea conflictului de către educatoare trebuie făcută de pe o pozitie neutră, punându-i pe cei implicați să descrie faptele, să-și exprime sentimentele față de cele întâmplate și apoi să găsească soluții de remediere a conflictului. De cele mai multe ori copiii sfârșesc prin a-și da o imbrățișare sau o strângere de mână.

Spre deosebire de abilităţile intelectuale care pot fi îmbunătăţite într-o mai mică măsură, având o componentă genetică destul de puternică, abilităţile emoţionale şi sociale pot fi îmbunătăţite semnificativ, întrucât sunt puternic modelate de influenţele provenite din mediu, acest lucru facilitând intervenţia în vederea dezvoltării şi optimizării competenţelor emoţionale şi sociale. Cea dintâi şcoală care iniţiază dezvoltarea socioemoţională a copilului este familia, aceasta reprezentând baza pe care se construieşte personalitatea copilului. Atmosfera afectivă din familie are o influență hotărâtoare asupra dezvoltării psihice în mica copilărie. Centrându-ne pe organizarea eficientă a mediului de învăţare şi prevenţia problemelor de comportament dar şi ajutându-i pe părinţi să conştientizeze rolul pe care îl au, de parteneri educaţionali în procesul educativ, vom reuşi să evidenţiem importanţa existenţei unei echipe în promovarea unei educaţii de calitate şi totodată să oferim copiilor o dezvoltare armonioasă din punct de vedere emoţional şi social.

Dezvoltarea socio-emoțională vizează debutul vieții sociale a copilului, capacitatea lui de a stabili și menține interacțiuni cu adulții și copiii. Comportamentul social si emoțiile preșcolarilor se dezvoltă odată cu fiecare etapă de vârstă și potrivit temperamentului fiecărui copil. Chiar din primele clipe ale vieții copiii intră în interacțiune cu părinții, cu fratii, cu alti membrii ai familiei –adulți sau copii. Apoi experiențele se multiplică cu cele de la grădiniță și din comunitate, de felul în care acestea sunt percepute depinzând în mod semnificativ succesul copiilor la școala și în viață.

Pentru a asigurarea dezvoltării, este necesar ca toate demersurile instructiv-educative să se focalizeze pe formarea și dezvoltarea a abilităților de interacțiune, acceptarea diversității, formarea comportamentelor prosociale și dezvoltarea controlului de sine. Începând cu vârsta de 2-3 ani, interacțiunile devin tot mai sofisticate: copiii devin capabili să se joace împreună și nu doar unul lângă celălalt, astfel apare jocul cooperativ și reciproc.

Dezvoltarea abilităților emoționale ale copiilor este importantă pentru că ajută la formarea și menținerea relațiilor cu ceilalți, ajută pe copii să se adapteze la grădiniță și la școală, previne apariția problemelor emoționale și de comportament, în copilăria timpurie și în cea mijlocie.

Multe dintre problemele de comportament se datorează unei emoționalități negative și lipsei de reglare emoțională. Dintre strategiile de reglare/autoreglare următoarele pot fi utilizate în grădiniță: strategiile de rezolvare a problemelor, strategii emoționale și strategii cognitive.

În această etapă de vârstă copilul dobândește o abilitate esențială pentru dezvoltarea ulterioară și anume autoreglarea emoțională. Preșcolarii pot identifica modalități diferite de intepretare a evenimentelor în încercarea de a le face inofensive, prin discuțiile cu ceilalți, ei pot să își împărtășească sentimentele și să asculte interpretările altora (Schaffer, 2007). Așadar pentru a-și regla emoțiile negative preșcolarul folosește deja strategii comportamentale, strategii cognitive sau verbale. Un aspect esențial în reglarea emoțională este dezvoltarea abilității de a diferenția între stresori care pot fi controlați și cei care nu pot fi controlați. Copiii își pot exersa abilitățile de autoreglare emoțională, precum gestionarea emoțiilor negative generate de posibilitatea de a fi eliminat din joacă. Reglarea cu succes a emoțiilor negative și continuarea jocului vor spori competența socială a copilului. Totodată, acest joc implică abilități de interacțiune socială, ca de exemplu așteptarea rândului de a primi mingea și de a urma regulile.

În vederea realizării obiectivelor educației socio-emoțional, educatoarele de la grupele de copii preșcolari pot opta pentru una sau mai multe dintre variantele următoare: pot integra conținuturile educației socio-emoționale în toate categoriile de activități de învățare ce se desfășoară în grădiniță. Pot implementa un program la nivel național de educație socio-emoțională a copiilor preșcolar, program structurat pe trei dimensiuni: una de formare, una de intervenție si una de evaluare. Pot elabora și desfășura unor activități

opționale la nivelul grupelor specific domeniului de educație socio-emoțională cu conținuturi specifice. Pot derula proiecte complementare activităților curriculare, cu accent pe activități extrașcolare cu accentuat caracter socio-emoțional.

Informațile de mai sus fac referire la copiii care se dezvoltă tipic. Dar există și copii care au trasee atipice de dezvoltare, trasee care pot merge de la dificultăți minore până la problemele mai grave. Pentru a putea interveni eficient în cazul copiilor cu dezvoltare atipică este important să cunoaștem care este traseul tipic, iar mai apoi să evaluăm dezvoltarea în funcție de acest traseu. Această evaluare nu se referă în primul rând la testarea de cunoștiințe, ci, dimpotrivă la evaluarea funcțiilor cognitive și socio-emoționale care pot deveni predictori pentru traseul de dezvoltare al copilului. În cele mai multe ori cadrul didactic este persoana cea mai potrivită pentru a semnala posibile dificultăți pe traseul de dezvoltare al copilului.

Trăim într-o lume în care ne confruntăm cu o mulțime de probleme, în care stresul își pune amprenta nu doar asupra adulților, ci chiar si asupra tinerei generații și mai grav, asupra copiilor. Astfel rolul nostru, al educatorilor trebuie să fie și mai pregnant, fiind nevoiți să găsim resurse diverse pentru a-i putea salva pe acești copii de evaluarea globala negativă, de gândirea irațională, de emoții disfuncționale și de comportamente dezaprobative.

Bibliografie

Birch, A.(2000) *Psihologia dezvoltării* București, Editura Tehnică

Elias, M., Tobias, S.Friedlander, B. (2002). *Inteligența emoțională în educația copiilor.* București, Ed. Curtea Veche

Glava, A., Glava, C.(2002) *Introducere în pedagogia preşcolară*. Cluj Napoca, Ed. Dacia

Goleman, D.(2008) *Inteligența emoțională*. București, Ed. Curtea Veche

Mihaela Roco *Creativitate şi inteligență emoțională,* Ed. Polirom, 2001

Maurice Debesse *Psihologia copilului,* Editura didactică și pedagogică, București-1970

Inteligența artificială în predarea limbii engleze

Sava Roxana-Ioana
Colegiul *Nicolae Titulescu*, Brașov

Trăim cu toții în era în care tehnologia și inteligența artificială au luat un avânt pe care nu îl prevesteam în urmă cu zece ani și cred că este datoria noastră, ca dascăli, să ținem pasul cu toate schimbările apărute și să îmbrățișăm tehnologia și inteligența artificială ca pe niște ajutoare, nu să le privim ca pe niște dușmani.
Pentru materia pe care o predau, limba engleză, inteligența artificială oferă instrumente flexibile, interactive și personalizate, ce pot veni în ajutorul și în completarea metodelor tradiționale de învățare. Nu trebuie să privim inteligența artificială ca pe o înlocuire a profesorului, ci ca pe un sprijin care îi oferă acestuia posibilitatea de a crea un proces educațional mai eficient și adaptat nevoilor diverse ale elevilor. Se vorbește de foarte mulți ani de un învățământ centrat pe elev și cu ajutorul inteligenței artificiale putem face mai ușor asta, să punem elevul în centrul procesului educațional, elevul cu nevoile sale individuale de învățare.

Un exemplu în acest sens este platforma **Duolingo**, care folosește inteligența artificială (I.A.) pentru a adapta în timp real conținutul în funcție de performanțele utilizatorului. Acesta primește exerciții din ce în ce mai dificile sau mai ușoare, în funcție de răspunsurile sale, într-un mod care simulează învățarea adaptivă, greu de realizat într-o clasă tradițională cu mulți elevi. Duolingo include și funcții de recunoaștere vocală, oferind feedback imediat asupra pronunției – o sarcină consumatoare de timp pentru profesori, dar ușor automatizabilă cu ajutorul I.A. O altă aplicație utilă în acest sens este **ELSAspeak**, ce ajută utilizatorii să își îmbunătățească pronunția folosind recunoaștere vocală și oferind utilizatorilor feedback în timp real. Tot pentru îmbunătățirea pronunției și a fluenței există și **Speak**, o aplicație de conversație bazată pe I.A., care simulează dialoguri naturale în limba engleză pentru exersarea vorbirii.

Există totodată și aplicații ce îi pot ajuta pe elevi cu partea de gramatică, scriere și corectură. Unele dintre acestea includ **Grammarly**, ce corectează greșelile gramaticale, de stil și de vocabular. Grammarly este util și în predare, deoarece poate explica de ce o propoziție este greșită. **QuillBot** reformulează propoziții și oferă alternative mai clare sau mai variate. Poate fi folosit cu succes la orele bazate pe scriere de eseuri sau de scriere creativă. **Write & Improve**, dezvoltat de Cambridge oferă elevilor feedback instantaneu și chiar scoruri CEFR, ce le sunt foarte utile pentru monitorizarea progresului la scris.
Pe lângă aceste aplicații care pun accent pe vorbire și scriere, există și aplicații pentru vocabular și exerciții personalizate, cum ar fi **Memrise**, cu ajutorul căreia copiii învață cuvinte și expresii prin clipuri video cu vorbitori nativi, **Wordtune**, o aplicație ce sugerează sinonime și restructurări de propoziții și **LingQ**, ce permite învățarea limbii prin conținut autentic (articole, podcasturi), iar I.A. urmărește progresul și oferă exerciții personalizate. Cu ajutorul acestor aplicații, profesorii pot aloca mai mult timp feedback-ului calitativ și activităților de dezvoltare a gândirii critice. Acest tip de învățare este ideal pentru fixarea termenilor și expresiilor, fiind adesea dificil de atins în lecțiile obișnuite din lipsă de timp. În acest sens, I.A. contribuie la consolidarea cunoștințelor predate în clasă, permițând elevilor să le exerseze în mod autonom.
Mai mult, platforme precum **EWA English** și **Tandem** oferă experiențe personalizate pentru dezvoltarea abilităților de ascultare și vorbire. De exemplu, EWA folosește cărți și scene din filme populare pentru a învăța engleza contextual. Tandem conectează cursanții cu vorbitori nativi pentru conversații reale, dar I.A. este integrată pentru a sprijini traducerea în timp real și corectarea limbajului.

Dacă până acum am vorbit despre aplicații utile atât elevilor cât și profesorilor în procesul de învățare a limbii engleze, în continuare voi aborda anumite instrumente utile în simplificarea procesului de pregătire a

lecțiilor de care noi, profesorii, avem atâta nevoie. Există aplicații ce pot genera în doar câteva minute planuri de lecție, exerciții gramaticale, teste sau chiar jocuri didactice, în funcție de nivelul și obiectivele clasei. Spre deosebire de metodele tradiționale, unde elaborarea materialelor didactice poate dura ore, aceste instrumente oferă rapid resurse adaptabile și ușor de personalizat.

Pentru partea de generare de fișe de lucru și exerciții există **MagicSchool AI**, unde se pot genera fișe de lucru, chestionare, planuri de lecție și activități în funcție de nivelul elevilor. Pe această platformă există chiar un curs pe care profesorii îl pot parcurge pentru a învăța cum să utilizeze platforma la capacitate maximă. O altă platformă ce poate fi utilizată este **TeachMateAI**, unde se pot genera activități, exerciții gramaticale, vocabular și chiar teste. Este utilă deoarece permite ajustarea pe nivel CEFR. Pe **Curipod** se pot crea lecții interactive, mini-jocuri, quizuri, pornind de la un subiect introdus de profesor. **EdTools** este o platformă cu multiple instrumente I.A. pentru generat texte, întrebări, teme, jocuri educaționale și activități de grup.

Există platforme utile și în crearea de prezentări și materiale vizuale – **Tome**, care generează prezentări interactive pe baza unui text scurt introdus, **SlidesAI.io**, ce transpune automat un text sau un articol într-o prezentare Power Point/ Google Slides, **Chalkie**, ce face prezentări pe baza unui text introdus de profesor sau caută informații pe internet, **Canva (cu AI Magic Design)**, care creează prezentări, postere, fișe, cărora li se pot adăuga imagine, texte și stiluri.

Și pentru partea de planificare, organizare și evaluare există nenumărate instrumente utile, ca de exemplu **LessonPlans.ai**, ce oferă planuri de lecție structurate automat pe baza subiectului ales, **Diffit**, care poate transforma orice text într-un set de materiale didactice adaptate pentru mai multe niveluri și **ClassPointAI**, ce adaugă întrebări, teste și quizuri automat în prezentările Power Point.

Un beneficiu major al acestor instrumente este feedback-ul instantaneu pentru elevi și scurtarea timpului de pregătire a materialelor pentru profesori. În predarea tradițională, profesorul nu poate oferi întotdeauna răspunsuri imediate tuturor elevilor, mai ales în clase numeroase. I.A. permite corectarea automată și comentarii detaliate, oferind elevilor oportunitatea de a învăța din greșeli pe loc. Astfel, I.A. nu doar susține evaluarea formativă, ci și o completează acolo unde timpul și resursele sunt limitate. Pe lângă toate aceste avantaje, I.A. contribuie și la dezvoltarea învățării autonome. Mulți elevi se simt mai confortabil să practice limba engleză în interacțiune cu un program decât cu un profesor sau colegi, de teamă să nu greșească. I.A. oferă un spațiu sigur pentru exersare, fără presiune socială, ceea ce poate încuraja implicarea, mai ales în rândul elevilor introvertiți sau nesiguri.

În opinia mea, inteligența artificială aduce beneficii semnificative în predarea limbii engleze: personalizare, autonomie, gamificare, feedback instantaneu și eficiență în pregătirea materialelor didactice. Însă adevărata valoare a acestor instrumente apare atunci când ele sunt integrate cu discernământ în strategiile tradiționale de predare. Profesorul nu este înlocuit, iar IA este, în acest context, un partener de încredere care îl ajută pe dascăl să ajungă mai ușor și mai eficient la fiecare elev.

Bibliografie

Annamalai, N. "Investigating the use of AI tools in English language learning: A phenomenological approach". Contemporary Educational Technology, (2024).

British Council. „Artificial intelligence and English language teaching", (2023).

Cambridge University Press. „Getting to grips with AI in the English classroom", (2024).

LanguaTalk. „What's the best AI for language learning?", (2025).

University of Illinois. „AI in Schools: Pros and Cons", (2024).

Pearson. „The potential of AI in English language teaching", (2023).

Platforme digitale actuale-ferestre spre cunoaștere și aprofundare a noțiunilor de limbă și literatură română

Bălinișteanu Georgeana-Mihaela
Școala Gimnazială „Ioanid Romanescu" Voinești

În epoca inteligenței artificiale și a evoluției tehnologiei cu o viteză aproape înspăimântătoare, școala românească nu poate rămâne izolată de toate mijloacele moderne, digitalizate pentru predare, aprofundare, reținere și evaluare.

Dacă până de curând era util să folosești cel puțin un material audio, video sau o prezentarea Power Point în demersul didactic, astăzi numărul impresionant de platforme online de predare, învățare și evaluare, dar și de aplicații de editare foto, audio sau video sau cel al instrumentelor online pentru transcrierea mai ușoară a unui text, respectiv pentru corectarea la nivelul diacriticelor a altuia, aduce cu sine necesitatea aproape vitală a adaptării periodice a modului de construire a lecțiilor, proiectelor sau evaluărilor de către profesor.

Varietatea mijloacelor de învățământ tip platformă digitală este una impresionantă. Totuși, trebuie să o studiem cu atenție și să găsim un echilibru între traditional și modern. În acest sens , Emanuela Ilie, conferențiar universitar doctor la Catedra de literatură română din cadrul Facultății de litere, Universitatea „ Al. I. Cuza" Iași atrage atenția asupra faptului că lectura vie este înnobilatoare, un demers didactic de neînlocuit. Așadar, ar fi de accentuat faptul că utilizarea echilibrată a platformelor digitale în demersul didactic, în funcție de nevoile sau de posibilitățile elevilor sau ale școlilor, pot asigura succesul.

Pentru predarea noțiunilor de limbă și literatură română există o gamă variată de platforme și de aplicații interactive ce fac învățarea mai ușoară și mai atractivă: Wordwall, Learning Apps, Genially, Mentimeter, Livresq, etc.

Pe aplicația **Wordwall** (https://wordwall.net) se pot crea chestionare, jocuri de cuvinte, potriviri, perechi A/F (adevărat sau fals), roata aleatoare folosindu-se niște șabloane în care se introduce conținutul de către profesor care imprimă sau redă activitățile pe un ecran. Elevii sunt încântați, deoarece pot folosi mai multe variante de joc pentru aceeași tematică de evaluare și de aceea aplicația poate fi folosită la aproape toate disciplinele de învățământ.

Learning Apps.org este o aplicație Web 2.0 concepută pentru a sprijini procesul de instruire prin metode interactive. Modulele/exercițiile (denumite Apps) existente pot fi integrate direct în conținuturile de învățare corespunzătoare, sau redactate/ajustate la necesitate, dar pot fi și elaborate online de utilizatori. Aplicația LearningApps are ca scop de a aduna module care pot fi reutilizate și de a le pune la dispoziția utilizatorilor. Aceste module nu conțin un scenariu concret de învățare, ci se axează exclusiv la partea interactivă. LearningApps este un ajutor pentru profesori şi pentru elevi. Profesorul are posibilitatea să structureze materialul pe care dorește să-l predea în cel mai bun mod, sau să se folosească de exercițiile oferite de colegi. Pentru elevi, LearningApps oferă moduri cât mai interactive şi atrăgătoare de însuşire a noilor informaţii. Prin intermediul LearningApps elevul va învăţa mult mai uşor prin descoperire şi mai ales prin interactivitate. Spre deosebire de un profesor care trebuie sa explice un subiect la cel puțin 20 de elevi, neputând acorda atenţie fiecarui elev în parte, aplicația permite individualizarea procesului didactic acordând fiecărui elevului toată atenţia sa.

Genially este o platformă online care permite crearea de infografice, video, ghiduri, imagini și prezentări digitale colorate, artistice și creative, dar și jocuri, teste distractive online.Cu toate că platforma nu este în limba română, aceasta este foarte intuitivă ce permite să lucrăm în ea fără a cunoaște foarte bine limba engleză.

Mentimeter este o aplicație care îți permite să interacționezi cu un grup țintă în timp real. Este un instrument pentru sondaje unde poți pune întrebarea și grupul țintă poate da răspunsul folosind un telefon mobil sau orice alt dispozitiv conectat la internet.

Lista poate continua, însă scopul articolului nu este inventarierea platformelor, ci mai degrabă o conștientizare a faptului că noi, profesorii, nu suntem simpli transmițători de informații, ci mai degrabă, călăuze pe un drum atractiv al cunoașterii și al formării elevilor noștri.

Elevii noștri s-au născut în era tehnologiei. Să rămânem conectați la sufletele lor!

Bibliografie:

Emanuela Ilie, *Didactica limbii române*, Editura Polirom, Iași, 2008

Ion-Ovidiu Pânișoară*, Profesorul de succes-59 de principii de pedagogie practică*, Editura Polirom, Iași, 2009

SPUNE NU VIOLENŢEI

Clem Mihaela Gabriela

Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu“ Suceava

Violenţa este o problemă actuală a societăţii noastre, având impact asupra actului educaţional desfăşurat într-un cadru instituţionalizat.

Violenţa umană este, fără îndoială, una dintre temele recurente ale societăţilor contemporane. Fiind un fenomen complex, violenţa are determinări psihologice, sociale, culturale, economice, lucru evident atunci când luăm în considerare amploarea formelor ei de manifestare şi inter-relaţiile pe care le presupune.

Violenţa şcolară este una dintre manifestările violenţei cotidiene. În Europa, dezbaterile privind relaţia între conceptul de “drept la siguranţă“ şi mediul şcolar au căpătat o dezvoltare continuă, cu diferenţe de la ţară la ţară, devenind oficial o problemă politică, în urma unei întâlniri a experţilor, organizată de Comisia Europeană în 1997.

Mass-media acordă din ce în ce mai multă atenţie violenţei, contribuind astfel la conştientizarea şi creşterea interesului public faţă de violenţa tinerilor şi implicit, cea şcolară.

Şcoala nu mai este o entitate izolată, un spaţiu social autonom, necorelat cu dinamica socială, neafectat de conflictele şi dificultăţile cu care se confruntă societatea, în general. Ea este o parte integrantă a comunităţii largi, iar problemele cu care se confruntă ca instituţie şi mediu de formare a tinerilor privesc întreaga societate. Şcoala trebuie văzută ca un forum al socializării, un spaţiu transparent, deschis lumii exterioare, ale cărei tensiuni le asimilează şi devenind chiar un spaţiu de manifestare a violenţei.

Astfel, violenţa şcolară este o formă a violenţei cotidiene şi o problemă globală. Violenţa şcolară nu este un fenomen nou, manifestându-se şi în trecut, în spaţiul autonom al şcolii. În zilele noastre, şcoala, ca instituţie, este mai transparentă. În contextul cultural şi politic european se acceptă şi se promovează ideea că şcoala trebuie să fie un spaţiu privilegiat, al securităţii, liber de conflicte şi de manifestări ale violenţei sociale. Putem spune că odată cu evoluţia societăţii umane, în cursul istoriei, a apărut un nou tip de personalitate, caracterizat prin creşterea controlului afectelor şi descreşterea impulsivităţii – forme superioare de control în sine.

În ziua de azi e important să avem o nouă imagine asupra copilăriei şi, bineînţeles, asupra metodelor de educare a copiilor. Violenţa împotriva copilului nu mai este tolerată. Trebuie apărat interesul copilului pentru a-i asigura dezvoltarea în cele mai bune condiţii, iar răul tratament al copilului este interzis prin lege (ameninţare, indiferenţa, neglijenţa, derâderea, umilirea, pedepse corporale, etc.).

Definirea violenţei şcolare este un proces continuu. Una din definiţiile mai cuprinzătoare este cea a Organizaţiei Mondiale a Sănătăţii, după care violenţa înseamnă “*ameninţarea sau folosirea intenţionată a forţei fizice sau a puterii contra propriei persoane, contra altuia sau contra unui grup, unei comunităţi care antrenează sau riscă puternic să antreneze un traumatism, un deces sau daune psihologice, o dezvoltare improprie sau privaţiuni“*.

Astfel, putem vorbi de forme de manifestare ale violenţei în şcoală cum ar fi: violenţa între elevi (are cea mai mare pondere în cazurile de violenţă şcolară), violenţa elevilor faţă de profesori, violenţa profesorilor faţă de elevi.

În cazul violenţei între elevi, constatăm că această manifestare este specifică îndeosebi vârstei adolescentiene. Principalele cauze ale acestei forme de violenţă sunt reprezentate de mediul familial, unde pot

avea loc astfel de incidente. În cazuri distribuţiei pe genuri, constatăm că băieţii sunt mai violenţi decât fetele, violenţele lor luând chiar forme mai grave decât cele ale fetelor, care prezintă forme mai tolerabile. Cauzele şi motivaţiile acestor manifestări comportamentale la această vârstă sunt afirmarea masculinităţii, pentru status într-un grup, pentru rivalitate la băieţi, iar concurenţa pentru note, apărarea unor relaţii de prietenie în cazul fetelor. Cel mai des această formă de violenţă are loc în timpul pauzelor şi cel mai frecvent fiind întâlnite violenţa verbală şi jignirile pe baza situaţiei economice, religioase sau etnice.

Violenţa în cazul faţă de profesori este, din păcate, o realitate în şcolile din România. Se manifestă astfel: comportamente neadecvate ale elevilor în raport cu statutul lor (absenteism, fugă, acte de indisciplină la ore, refuzul îndeplinirii sarcinilor şcolare, atitudini ironice faţă de profesori), comportamente violente evidente (injurii, loviri, jigniri). Cele mai frecvente sunt absenteismul şi indisciplina. Putem vorbi şi despre un alt aspect al violenţei ale părinţilor unde au fost semnalate cazuri de violenţă în spaţiul şcolii, aceştia având manifestări neadecvate faţă de profesori sau faţă de colegii propriilor copii.

Violenţa există şi în jurul şcolii, caz în care elevi sau persoane din afara şcolii au rolul de dealeri, solicită taxe de protecţie. Alte forme în acest caz sunt fumatul, agresiunile fizice şi chiar sexuale.

Dacă analizăm formele de violenţă şcolară, cauzele care duc la astfel de manifestări sunt caracteristici individuale, *determinanţi socio- familiali şi de mediu şcolar*: violenţa în familie, condiţii economice, mediul instabil familial; lipsa stimei de sine; mass- media, discriminări de orice natură.

Din experienţa şcolii în prevenirea şi combaterea fenomenelor de violenţă, desprindem faptul că strategiile antiviolenţă care implică elevii dau rezultate.

Principalele măsuri de prevenţie sunt: *Regulamentul şcolar; rolul consilierilor şcolar*i în prevenirea violenţei este foarte important; informarea la ore de dirigenţie despre consecinţele violenţei; implicarea elevilor în prevenirea violenţei propriu- zisă: acţiuni de conştientizare de către elevi a efectelor negative ale violenţei organizate în şcoli; organizarea de întâlniri cu autorităţi din poliţie, întâlniri cu părinţii, programe de formare a cadrelor didactice, asistenţa familiilor cu probleme, elaborare de materiale informative pe tema violenţei şi prevenirii acesteia, evaluări psihologice.

Interacţiunea individ- mediu şcolar are o mare importanţă în demersul educativ, iar mediul şcolar trebuie să ofere toate condiţiile necesare bunei desfăşurări ale activităţii didactice, astfel încât ambianţa educaţională din cadrul şcolii să fie una propice dezvoltării elevilor.

Unul din factorii care poate afecta comunicarea şi relaţiile ce se stabilesc în acest mediu este violenţa şcolară. Dardel Jaouadi spune: *lupta împotriva violenţei şcolare are ca rezultat ameliorarea relaţiilor şi a comunicării între persoanele implicate în activitatea educaţională*. Acest lucru este esenţial pentru desfăşurarea activităţilor educaţionale, care au ca scop formarea de personalităţi armonioase, active şi creatoare, în concordanţă cu cerinţele individuale şi sociale.

Bibliografie:

- Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, UNICEF, "Violenţa în şcoală", Bucureşti, 2005 (document PDF);
- Ferreol, Gilles, Adrian, Neculau, Violenţa. Aspecte psihosociale, Iaşi, Editura Polirom, 2003;
- Prof. Konta Reghina, Articol Violenţa în şcoală, sursă preluată de pe Internet.

Inovație și optimizare în activitatea didactică prin metodele interactive

Prof.înv.preșcolar: Scorțescu Irina-Petronela
Școala Gimnazială "Alexandru Ioan Cuza" Roman, jud.Neamț

Noul Curriculum pune accentul pe abordarea integrată a dezvoltării copilului, respectându-se vârsta, ritmul de dezvoltare, interesele și aptitudinile fiecăruia.

Centrarea pe copil presupune stabilirea unor scopuri pentru fiecare și implicit selecția unor metode potrivite pentru realizarea acestor scopuri.

Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să acceadă la cunoaştere şi să-şi dezvolte capacităţile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele şi emoţiile. Ea se constituie dintr-un ansamblu complex şi circular de metode, tehnici, mijloace de învăţământ şi forme de organizare a activităţii, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficienţă a învăţării.

Noile tendințe în metodologia învățământului preșcolar încurajează plasarea copilului în situația de a explora și de a deveni independent, ceea ce duce la necesitatea selectării și utilizării unor metode didactice de lucru interactive, care-i angajează pe copii și care presupun procesarea informațiilor noi în moduri diferite și cu sens pentru aceștia.

Eficienţa metodei didactice este relevată în măsura în care are calităţi transformatoare, fiind înţeleasă drept modalitatea folosită de profesor pentru a-i determina pe elevi să găsească ei înşişi calea proprie de urmat în vederea construirii propriei cunoaşteri.

Valenţele informative ale metodelor expozitive le conferă acestora o poziţie viabilă în ansamblul metodelor didactice, deoarece, într-un timp relativ scurt, un singur profesor poate transmite unei colectivităţi o cantitate mare de date. Acest lucru apare ca o necesitate mai ales în condiţiile exploziei informaţionale, a accelerării ritmului de dezvoltare culturală şi a apariţiilor de noi descoperiri, fapt ce se reflectă în volumul sporit de cunoştinţe cuprins în programele şi manualele şcolare.

Nevoile și cerințele copiilor „actori " pe scena educațională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de abordare a activității didactice.

Metodele interactive presupun o învățare prin comunicare, prin colaborare, prin confruntarea ideilor, părerilor și argumentarea acestora. Acestea sunt centrate pe disponibilitățile și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea activă, pe influența și interacțiunea în interiorul grupurilor.

Cele mai bune și mai utilizate metode sunt cele care canalizează energiile creatoare ale preșcolarilor în direcția propusă, cele care le captează atenția , stimulează gândirea, inteligența, motivația și imaginația și îi implică afectiv în ceea ce fac.

Metodele cu variantele și etapele lor trebuie să fie utilizate ca niște jocuri cu reguli, distractive, nu de concentrare.

Dintre obiectivele metodelor interactive amintim:

- Formarea/ promovarea unor calități ce au la bază atitudini și comportamente democratice.
- Promovarea unei activități didactice moderne centrată pe demersurile intelectuale interdisciplinare și afectiv –emoționale.
- Dobândirea primelor elemente ale muncii intelectuale în vederea cunoașterii realității și a activității viitoare de învățare școlară.
- Implicarea activă și creativă a copiilor pentru stimularea gândirii productive, a gândirii divergente și laterale, libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor, a faptelor.
- Formarea deprinderilor copiilor de a găsi singuri informații , de a aplica cunoștințe în

situații de viață, de a conștientiza stilurile de învățare pe care le preferă (adică cum învață o poezie, o poveste, cum realizează un desen etc, cel mai repede).

- Încurajarea autonomiei copilului.
- Focalizarea strategiilor pe promovarea diversității ideilor.
- Comunicarea pe baza unor tehnologii informaționale moderne,interactive

Selecția metodelor nu se realizează la întâmplare, ci în funcție de următoarele criterii:

- ✓ Obiectivele educaționale, care reprezintă elementul de referință al procesului de predare învățare;
- ✓ Natura conținuturilor de predat;
- ✓ Mijloacele și suporturile didactice disponibile;
- ✓ Timpul de care se dispune;
- ✓ Experiența copiilor
- ✓ Caracteristicile grupului etc.

Abilitatea cadrului didactic constă în a alege cea mai potrivită metodă care să stârnească interesul copilului preșcolar și să-l determine să învețe în modul cel mai plăcut.

Dintre cele mai cunoscute și mai des utilizate metode enumerăm:

- ❖ Metode de predare-învățare: mozaic, tehnica lotus, bula dublă, cubul, puzzle, schimbă perechea, călătoria misterioasă, acvariul, harta cu figuri;
- ❖ Metode de fixare consolidare și evaluare: piramida, diamantul, ciorchinele, diagrama venn, posterul, benzi desenate, jurnalul grafic, turul galeriei, cvintetul;
- ❖ Metode de creativitate: brainstormingul, metoda philips, tehnica viselor;
- ❖ Metode de rezolvare de probleme: pălăriuțele gânditoare, studiul de caz, interviul,explozia stelară, cadranele
- ❖ Metode de cercetare în grup: proiectul, reportajul, experimentul, investigația în grup, etc.

Specificul metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacţiunea dintre minţile participanţilor, dintre personalităţile lor, ducând la o învăţare mai activă şi cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină identificarea elevului cu situaţia de învăţare în care acesta este antrenat, ceea ce duce la transformarea acestora în stăpânii propriilor transformări şi formări. În condiţiile îndeplinirii unor sarcini simple, activitatea de grup este stimulativă, generând un comportament contagios şi o străduinţă competitivă; în rezolvarea sarcinilor complexe, rezolvarea de probleme, obţinerea soluţiei corecte e facilitată de emiterea de ipoteze multiple şi variate. Interacţiunea stimulează efortul şi productivitatea individului şi este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacităţi şi limite, pentru autoevaluare.

Indicând un sens orientativ al traseului optim de parcurs în atingerea obiectivelor strategiile didactice se caracterizează prin flexibilitate , adaptându-se la situaţiile şi condiţiile apărute spontan. Această restructurare adaptativă depinde în mare măsură de creativitatea şi de spontaneitatea cadrului didactic, de capacitatea acestuia de a sesiza rapid punctele slabe şi de a remedia în timp util erorile.

Metodele moderne au tendinţa de a se apropia cât mai mult de metodele cercetării ştiinţifice, antrenând elevii în activităţi de investigare şi cercetare directă a fenomenelor . Utilizarea metodelor interactive în activitatea didactică are ca rezultat creşterea motivaţiei pentru învăţare şi a încrederii în sine, contribuie la formarea atitudinii pozitive faţă de obiectele de studiu în şcoală şi asigură condiţiile formării capacităţii copiilor de a interacţiona şi de a comuni ca, pregătindu-i mai bine pentru activitatea socială.

Prin măiestria şi priceperea de care dăm dovadă putem dezvolta creativitatea la elevi, dar putem ajunge si la o autostimulare a creativităţii.

Metodele interactive contribuie la exersarea proceselor psihice și de cunoaștere, de abordare a altor demersuri intelectuale interdisciplinare diferite de cele clasice prin studiul mediului concret și prin corelațiile elaborate interactiv, în care copiii își asumă responsabilitățile, formulează și verifică soluții, elaborează sinteze. Acestea vor învăța copiii să rezolve probleme cu care se confruntă, să ia decizii .

Copilul învață făcând! Să-i oferim toate oportunitățile de a învăța încurajându-l, asigurându-i protecție, siguranță, dar mai presus de toate iubindu-l!

„Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaștere propusă de profesor într-o cale de învățare realizată efectiv de preşcolar ...în cadrul instruirii formale şi nonformale, cu deschideri spre educația permanentă."- Sorin Cristea

Bibliografie:

Boncea, Amelia Georgiana, *Strategii didactice moderne. Metode interactive de predare – învăţare -evaluare*, Analele Universităţii "Constantin Brâncuşi" din Târgu Jiu, Seria Ştiinţe ale Educaţiei, Nr. 3/2016

Cerghit, Ioan *Metode de învăţământ*, Editura Polirom, Iaşi, 2004.

Cristea, Sorin, *Curriculum Pedagogic*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2006.

Crişan, Lucia, *Cadrul didactic. Didactica disciplinelor. Metode, procedee educaţionale şi noi Tehnologii*, Ed. Caba 2009 ;

Iucu, Romiţă, *Instruirea şcolară. Perspective teoretice şi applicative*, Ed. Polirom, Iaşi, 2002.

Luțaru, Iulia, *Rolul şi importanţa metodelor interactive*, Edict- Revista educației nr. 6, iunie 2018

Rolul jocurilor ritmice în stimularea cognitivă a copiilor cu dizabilitate intelectuală

Profesor Angelica Ţigănaşu

Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă „Elisabeta Polihroniade", Vaslui

Terapia prin stimulare cognitivă este o terapie dedicată persoanelor care se confruntă cu dificultăţi de învăţare, dificultăţi de memorie, dificultăţi în însuşirea scrisului, cititutului sau a noţiunilor matematice. Copiii sunt implicaţi în activităţi care au ca scop stimularea memoriei, a capacităţii de concentrare asupra unei activităţi, gândirii, rezolvării de probleme, dezvoltării senzoriale, a capacităţii de exprimare, a capacităţii de orientare spaţio-temporală, dezvoltării psiho-motrice fine si grosiere. Activităţile desfăşurate au un pronunţat caracter ludic, jocul fiind cea mai eficientă cale de stimulare cognitivă în cazul copiilor cu cerinţe educaţionale speciale.

Dacă un copil ar avea ocazia să aleagă între a juca un joc şi a învăţa o poezie, în 9 din 10 cazuri va alege să se joace. Copiii încep să se joace încă din primele luni de viaţă. Pe măsură ce cresc şi pe măsură ce acumulează noi informaţii, copiii se dezvoltă şi la capitolul joacă, constientizează mai bine ceea ce fac, înteleg mai bine cum funcţionează un joc şi îşi pun mintea la contribuţie pentru a-l termina. Astfel, ne dăm seama că jocul are un rol important în dezvoltarea intelectuală a copilului.

În cadrul jocurilor, copiii învaţă să respecte reguli, învaţă să fie ordonaţi şi disciplinaţi. Organizate în grup, jocurile contribuie la dezvoltarea prieteniei între copii, a spiritului de grup, a devotamentului, etc.

În cadrul jocurilor de mişcare, copiii îşi folosesc corpul în acţiuni care solicită motricitate, exersând astfel şi dezvoltând atât fizicul cât şi psihicul aflat în strânsă legătură cu progresele corporale.

Dacă elevii sunt antrenaţi în activităţi de joc ritmic acestora li se dezvoltă pe lângă deprinderi muzicale, o serie de laturi ale personalităţii: voinţă, activism, creativitate, sociabilitate.
Toate acestea conduc spre o dezvoltare autonomă.

Jocul ritmic contribuie la dezvoltarea capacităţii de a percepe şi executa diferenţele de durată, de a marca şi recunoaşte structuri ritmice din cântece. În multe jocuri ritmice se utilizează pe lângă instrumente de percuţie şi **percuţia corporală.**

Percuţia corporală reprezintă sunetele pe care le producem folosindu-ne de propriul corp.
Prin aceste exerciţii, nu numai că ne conectam cu propriul corp, însă reuşim mult mai uşor să ţinem ritmul pe măsură şi să ne familiarizăm cu diverse tempo-uri. Totodată, prin parcurgerea acestor tipuri de exerciţii muzicale, copiii (şi nu numai), îsi pot dezvoltă considerabil atenţia distributivă. **Percuţia corporală** evidențiază dimensiunea ritmică a mișcărilor și acțiunilor corporale, constituind astfel un adevărat limbaj muzical. Din punct de vedere psihofiziologic, promovează conștientizarea de sine și a celorlalți în timpul jocului motor, prin relația și comunicarea ludică dintre cel care produce sunetele și cel care le percepe. Produce astfel efecte organice și psihologice resimțite prin dimensiunea ritmică a mișcărilor corporale și manuale, a tonusului muscular , a reacțiilor afective și emoționale trezite în timpul practicii corporale și vocale.

Beneficiile percuţiei corporale:

- Învaţă copiii despre ritm şi alte concepte muzicale;
- Prezintă instrumentele de percuţie;
- Le dezvoltă discriminarea auditivă;

- Construieşte coordonarea motrică fină şi grosieră;
- Dezvoltă conştientizarea corpului;
- Dezvoltă abilităţi sociale în timp ce lucrează împreună pentru a crea sunete muzicale;
- Îmbunătăţeşte capacitatea de atenţie şi concentrare.

Exerciţiile de percuţie corporală sunt utilizate în anumite domenii de ***orientare terapeutică*** precum **psihomotricitatea**, **ritmoterapia** sau **muzicoterapia** .

Ritmoterapia este utilizarea muzicii şi a elementelor acesteia (sunet, ritm, armonie şi melodie) pentru a promova şi facilita comunicarea, relaţiile, învăţarea, mişcarea şi exprimarea, satisfacerea nevoilor fizice, emoţionale, mentale, sociale şi cognitive.

Beneficiile Ritmoterapiei:

Muzica produce efecte benefice asupra sistemelor senzoriale, cognitive şi motorii, stimulează creativitatea, gândirea, limbajul, învăţarea şi memoria.

La **nivel cognitiv:**

- Creşterea capacităţii de învăţare;
- Îmbunătăţirea orientării;
- Creşterea gradului de atenţie;
- Concentrarea şi stimularea comunicării şi a limbajului.

La **nivel fizic**:

- Menţinerea mobilităţii;
- Relaxare;
- Scăderea nivelului de axietate.

La **nivel socio-emoţional:**

- Creşterea interacţiunilor sociale;
- Îmbunătăţirea abilităţilor sociale şi a stimei de sine;
- Previne izolarea.

Terapia ritmului are ca **scop** întărirea coordonării motorii, stimularea memoriei şi concentrării, pe lângă dezvoltarea abilităţilor cognitive.

Concluzii:

Practicarea **percuţiei corporale** aduce îmbunătăţiri în trei domenii:

- **Fizic,** deoarece stimulează conştientizarea corpului, controlul mişcării si al forţei musculare, coordonarea şi echilibrul;
- **Mental**, pe măsură ce se îmbunătăţeşte concentrarea atenţiei, memoria şi percepţia;
- **Socio-afectiv,** deoarece ajută la construirea de relaţii egalitare şi duce la scăderea anxietăţii în interacţiuni sociale.

Cu ritmul în centrul său, diferitele tipuri de interacţiune şi contact fizic necesare pentru a efectua multe dintre exerciţii înseamnă că percuţia corporală poate deveni un instrument terapeutic de mare importanţă. Este important impactul şi stimularea care se produce în diferite zone corticale şi subcorticale de pe ambele emisfere ale creierului datorită interacţiunii dintre diferite elemente ale jocurilor ritmice; **mişcarea** are un impact asupra cortexului motor, precum şi asupra cerebelului şi ganglionilor bazali; **cântecul** stimulează eficient emisfera dreaptă şi prin **percuţie corporală** sunt lucrate diverse aspecte cognitive, cum ar fi: atenţia şi memoria, stimulând astfel diferite zone din creier. Nu trebuie să uităm de aspectele emoţionale şi impactul

acestora. În timpul efectuării exerciţiilor în cauză, emoţiile produse acţionează ca o sursă de sprijin şi motivaţie, care ajută la îmbunătăţirea muncii cognitive care se desfăşoară.

BIBLIOGRAFIE:

1. https://ro.warbletoncouncil.org/estimulacion-cognitiva-9870
2. https://percusion-corporal.com/
3. https://empoweredparents.co/body-percussion/

Studiu: Impactul metodelor senzorial-tactile asupra elevilor cu surdocecitate

Domeniul: învățământ special

Prof. Budihală Ramona

Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă ”Sf. Vasile” Craiova

1. Introducere

Surdocecitatea este o condiție complexă caracterizată printr-o pierdere semnificativă a capacității auditive și vizuale, care afectează modul în care o persoană interacționează cu lumea din jur. Aceasta poate varia de la o persoană la alta, având diferite grade de severitate, și poate influența în mod semnificativ dezvoltarea cognitivă, socială și emoțională a individului.

Caracteristici ale surdocecității:

1. **Pierderea auditivă**: Aceasta poate fi parțială sau totală, afectând capacitatea de a auzi sunete, vorbire sau muzică. Persoanele cu surdocecitate pot avea dificultăți în a percepe tonurile, intensitatea sunetelor sau în a distinge între diferite frecvențe.
2. **Pierderea vizuală**: Similar cu pierderea auditivă, pierderea vizuală poate varia de la o vedere limitată până la orbire completă. Aceasta afectează capacitatea de a percepe culorile, formele și detaliile din mediu.
3. **Impact asupra comunicării**: Dificultățile în comunicare sunt adesea cele mai evidente. Persoanele cu surdocecitate pot avea nevoie de metode alternative de comunicare, cum ar fi limbajul semnelor tactile, comunicarea prin atingere sau utilizarea simbolurilor tactile.
4. **Provocări sociale și emoționale**: Datorită dificultăților de comunicare, persoanele cu surdocecitate pot experimenta izolare socială, anxietate și probleme de integrare în comunitate. Interacțiunile sociale pot fi mai dificile, ceea ce poate duce la sentimente de frustrare sau neînțelegere.

Educația și suportul pentru persoanele cu surdocecitate:

Educația pentru elevii cu surdocecitate necesită abordări specializate, adaptate nevoilor lor unice. Este esențial ca educatorii să fie instruiți în metodele de comunicare și să utilizeze tehnici senzoriale care să sprijine învățarea. Colaborarea între profesori, specialiști și familii este crucială pentru a crea un mediu de învățare favorabil.

Surdocecitatea, o combinație de pierderi auditive și vizuale, afectează semnificativ capacitatea de comunicare și interacțiune a elevilor. Acest studiu își propune să investigheze efectele metodelor senzoriale tactile asupra abilităților de comunicare și învățare ale acestor elevi.

2. Metodologie

Eșantion: Studiul a inclus 20 de elevi cu surdocecitate, cu vârste între 10-15 ani, dintr-o școală specializată. Elevii au fost selectați pe baza diversității gradului de surdocecitate și abilităților cognitive.

Designul studiului: A fost realizat un studiu experimental cu grup de control. Intervenția a constat în sesiuni săptămânale de activități tactile, cum ar fi manipularea obiectelor cu texturi diferite și jocuri de comunicare prin atingere, timp de 8 săptămâni.

3. Rezultate

Evaluarea a arătat o îmbunătățire semnificativă a abilităților de comunicare și a interacțiunii sociale în rândul elevilor care au participat la intervenție. Observațiile au indicat o creștere a încrederii în utilizarea comunicării tactile și a abilităților de explorare senzorială.

4. Concluzii

Studiul sugerează că metodele senzoriale tactile pot avea un impact pozitiv asupra elevilor cu surdocecitate, facilitând dezvoltarea abilităților de comunicare și învățare. Este recomandată continuarea cercetărilor în acest domeniu, pentru a explora și alte metode inovatoare de educație pentru acești elevi.

Bibliografie:

1. Vernon, M. & Miller, R. (2003). *The Effect of Dual Sensory Loss on Communication and Learning: A Review of the Literature*. Journal of Visual Impairment & Blindness, 97(1), 1-10.
2. Fitzgerald, S. & Morrow, L. (2012). *Teaching Students with Deafblindness: A Guide for Educators*. New York: Routledge.

„Metode activ-participative adaptate în activitățile educaționale la elevii cu C.E.S.„

Prof.dr.ing. Lengyel Bianca

Școala Gimnazială Giarmata, Timiș

Elevii cu CES există în fiecare clasă sau aproape în fiecare clasă. Importantă este acceptarea și integrarea lor în grupul de învățare. De cele mai multe ori viziunea și percepția cadrului diactic ajută la o mai bună integrare a elevului cu CES în sala de clasă. Desigur, în acest demers cadrul didactic de la clasă nu este singur, ci în echipă cu profesorul de sprijin/intinerant și cu profesorul consilier (atunci când aceștia doi există în școală).

"Din perspectiva cadrului didactic, individualizarea instruirii/tratarea diferențiată în funcție de particularitățile individuale ale elevilor se realizează foarte diferit, iar cel mai frecvent întâlnite situații pot fi sistematizate astfel:

- copii primesc sarcini diferențiate pe parcursul tuturor activităților (modalitatea de diferențiere și individualizare cea mai frecventă);
- adaptarea formelor de învățare pe categorii/tipologii de elevi;
- adaptarea și transformarea spațiului din clasă, amplasarea mobilierului în funcție de cerințele speciale ale copiilor;
- utilizarea de metode, procedee, mijloace și mijloace suplimentare pentru a răspunde cerințelor educaționale ale unor copii din clasă;
- acordarea de sprijin individual copiilor în diverse situații, în funcție de interesele și preocupările și particularitățile individuale ale acestora;
- ritmul instituit de cadrul didactic este determinat de diferențele dintre copii, de experiențele lor anterioare. de stilul, cerințele și capacitățile lor, fără a avea atitudini părtinitoare față de anumiți copii.

În unele situații, intenția multor cadre didactice de a realiza individualizarea instruirii nu se finalizează cu rezultate satisfăcătoare, din acest motiv trebuie să avem în vedere cel puțin următoarele două aspecte:

- respectarea ritmului propriu de învățare - crearea de condiții pentru ca fiecare elev să lucreze în ritmul său propriu;
- stabilirea sarcinilor de învățare și adecvarea lor la particularitățile individuale ale elevilor - există mai degrabă tendința adaptării sarcinilor de învățare la particularitățile de vrstă și mai puțin la cele individuale sau specifice cerințelor speciale ale unui elev (Gherguț, 2016, p. 49)".

Schimbările din educație survenite în ultimii ani aduc în discuție și integrarea elevilor cu CES în școlile de masă. Orice copil are dreptul la educație, o spune constituția României și legea drepturilor copilului. Oare o punem în practică sau mai există cadre didactice care ocolesc acest subiect, mai ales când vine vorba despre copii cu CES. Ne îndreptăm spre o lume mai bună și da, elevii cu CES au dreptul, ca orice alt copil să învețe în școlile de masă, iar pentru aceasta este nevoie de metode activ-participative adaptate în activitățile educaționale pentru copii cu CES. Eu aș mai adăuga cu metode activ-participative pentru întreaga clasă în care să integrăm și activitatea elevului cu CES. Fie că vorbim de limbă și comunicare sau matematică și explorarea mediului sau dezvoltare personală, povestea este un bun instrument de activ-participativ al elevilor. Povestea este captivantă prin modul ei de interpretare, prin tonalitate, prin prozodie, iar dacă ea este cu final deschis contribuie la dezvoltarea gândirii critice. Poveștile contribuie la autocunoaștere. Povestea citită unui grup de elevi este un bun spărgător de gheață pe diferite teme și conținuturi.

"Este esențial pentru orice persoană care lucrează sau locuiește împreună cu copii să devină conștientă de valoarea pe care o au poveștile. Copii au nevoie de lucruri care să îi ajute să înțeleag ce se întâmplă în viața

lor: noțiuni de bază cum ar fi fericirea și tristețea, dificultățile legate de implicarea în relația cu părinții și profesorii, frații și prietenii" (Medlicott, p.12).

Jocul poate fi integrat în orele de joc și mișcare sau la orele de dezvoltare personală sau cultură civică. Elevii cu cerințe educaționale speciale pot face parte din echipe de elevi și sa fie integrați cu ușurință în procesul de învățare în acest mod.

"Condiții de organizare a jocului didactic:

- jocul să se constituie pe fondul unei activități dominante, urmărindu-se scopul și conținutul lecției;
- trebuie să fie variat, atractiv, să îmbine forma de divertisment cu cea de învățare;
- trebuie să fie bine pregătit de educator în direcția utilizării eficiente a materialului folosit;
- trebuie să antreneze toți copii în activitatea de joc;
- trebuie să creeze momente de relaxare, de odihnă și să folosească mai ales atunci când copii dau semne de oboseală;
- trebuie să fie porționat cu activitatea prevăzută în programă și structurat în raport cu tipul și scopul lecției desfășurate;
- trebuie să urmărească formarea deprinderii de muncă independentă;
- trebuie să solicite gândirea crreatoare și să valorifice cu maximum de eficiență posibilitățile intelectuale ale elevilor;
- activitățile în completare prin joc trebuie să fie introduse în orice moment al lecției și să fie repartizate, după caz, în diferite secvențe, sarcinile didactice ale jocului având un caracter progresiv;
- indicațiile privind desfășurarea activității, precum și regulile jocului, să fie clare , corecte, precise, să fie conștientizate de către elevi și să constituie într-o motivație pentru activitate;
- activitățile de joc trebuie să se desfășoare într-un cadru activ stimulator și dinamic, urmărindu-se atent respectarea regulilor de către elevii participanți la joc;
- jocurile nu trebuie să fie nici prea ușoare, nici prea grele și să determine stări emoționale care să întrețină interesul și participarea copiilor (Gherguț, 2011, p.100)."

Exemple de jocuri didactice sau ludoterapie (Gherguț, 2011, pp. 116-120):

- Jocuri pentru dezvoltarea sensibilității:
  - vizuale (jocuri de evidențiere a diferențelor între obiecte/imagini aparent asemănătoare): Găsește deosebirile!, Încercuiește intrusul!, Privește atent!, Magazinul de jucării, Recunoaște obiectul!;
  - auditive (jocuri de discriminare a sunetelor apropiate ca punct de articulare; "frământări de limbă"): Telefonul fără fir, De unde se aude?, Graiul animaleloe, Cine te-a strigat?, Vocea șoptită;
  - olfactive (jocuri de asociere aliment/obiect/floare cu mirosul corespunzător: Ce miroase așa?, Cum miroase …..?, Mirosuri plăcute/neplăcute;
  - gustative (jocuri de asociere aliment/gust corespunzător): Ce gust are…?, Albinuțele adună miere, Salata de fructe;
  - tactil-chinestezice (jocuri de indentificare și discriminare a unor obiecte familiare în absența văzului): Ghici ce este?, Să cântărim cu palmele, Trăistuța fermecată, Recunoaște obiectul cu ochii închiși.[...]
- Jocuri de coordonare oculo-motorie: așezarea pionilor pe tăbliță/ a mărgelelor pe ață, simularea cusutului, parcurgerea unui traseu conturat cu degetul/creionul, contururi după șablon, colorarea, decuparea, confecționarea unor modeleprin decupaje de forme și culori.
- Redarea/reprezentarea schemei corporale în plan obiectual - acțional și imagistic: modelarea unui omuleț din plastilină, desen/test proiectiv al unui omuleț, realizarea siluetei umane din figuri geometrice.[...]
- Jocuri perceptiv motrice de orientare și organizare spațială, jocuri de localizare a poziției unui obiect în raport cu scema corporală, respectiv în relație cu alte obiecte: Acrobatul, Intersecția, La circ!; jocuri de poziționare a obiectelor în mediul apropiat, jocuri de redare a poziției în plan imagistic, desenare de figuri geometrice după cerințe: Omida, Casa, Mașina, Blocul.[...]

- Jocuri de imitare a unei conduite: Mama, Cântărețul, Polițistul, Profesorul, Ce meserie ți-ai ales.
- Jocuri cu reguli: La cumpărături, La telefon, Șotron, De-a musafirii.[...]
- Jocuri simbolice reprezentative: Fă ca mine, Mimul, Meseriile, Vânzătorul și cumpărătorii, La librărie.
- Jocuri concrete cu operațiile gândirii (analiză, sinteză, comparare, asociere, ordonare, seriere, clasificare): Puzzle, Jocul omisiunilor, Jocul asemănărilor, Labirint, Mozaic, Mare-mijlociu-mic, Găsește și potrivește, Caută vecinul, Urcă/coboară scara!, Șirurile tematice, Ce e roșu?.[...]
- Jocuri de acțiune cu obiecte pentru satisfacerea unor trebuințe, necesități proprii/jocuri cu subiecte de viață cotidiană - La masă, Ce este și la ce se folosește?, La piață.
- Jocuri de exersare a deprinderilor de autonomie personală - La școală, Cum ne îmbrăcăm în diferite situații?, Pregătirea rucsacului pentru excursie, Cum aranjăm masa?.[...]
- Concursuri - desen, dans, cântec.
- Jocuri de mișcare variate - Sari într-un picior, Mersul piticului, Cursa perechilor, Ștafeta, Scoate-mă din cerc, Zig-zagul deplasat, Merg soldații-n pas vioi, tot așa mergem și noi, Mersul pisicii.
- Jocuri de echilibru - Cumpăna, Mersul pe bârnă, Urmărește traseul, Cursa cu obstacole, Cursa cu paharele pline de apă, Nu scăpa bila, Ștafeta cu cartea/ revista pe cap, Capcana, Ferește-te de crocodili!, Calcă coada.
- Jocuri de manipulare și prehensiune - Zmeul, Adună cât mai multe obiecte, Mingea la conducător.[...]
- Jocuri afective: jocuri de expresie afectivă - Masca tristă, masca veselă; mimarea unor stări afective - De-a mama și copilul.
- Jocuri de identificare cu un model - Mama, Doctorul, Profesorul, Buni gospodari, Mici meșteri mari.[...]
- Jocuri cu reguli individuale și colective - În trafic, Semaforul, Foc și Apă, Pro-natura.
- Jocuri-competiții.[...]

Dacă ar fi să insist pe partea de jocuri pentru dezvoltarea inteligenței socio-emoționale, atunci aș integra aceste jocuri în activitatea didactică.

- Orășelul Emoțiilor - boardgame: jocul a fost conceput ca un joc de familie, dar el poate fi jucat și în sala de clasă, în echipe de câte 4 elevi. Este un joc ușor cu reguli simple iar întrebări ca: “Cum poți să ajuți pe cineva timid?”, “Ce poți să faci cnd te simți speriat?” îi ajută să-i (re)pună în situații cu cele similare din sala de clasă, din timpul actului predării.
- Personality game/Provocări din viața ta, de Georgeta Pânișoară - boardgame: pe lângă boardgame, jocul are o serie de cartonașe împărțite în personaliate (galben), emoții (roșu) și provocări (verde). Jocul provoacă foarte mult amuzament și pune în valoare și competențele de lider.
- Emotions/Learn to talk about emotions - bordgame: tabla de joc este concepută din 6 piese de puzzle “uriașe”. Este un joc cu reguli simple de urmat, dar succesul este garantat.

Pentru o mai eficientă includere a elevului cu CES în grupul de învățare se “presupune realizarea unor modificări ale demersului instructiv-educativ, evitându-se cât mai mult posibil separarea copiilor cu dizavilități cognitive în cadrul clasei (prin alocarea de sarcini separate numai acestora, în paralel cu restul clasei. Procedând astfel, crește accesul individualizat al tutro elevilor la curriculum.

Bibliografie:

1. Gherguț, Alois, 2011, *Evaluare și intervenție psihoeducațională: terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii*, Polirom, Iași;
2. Gherguț, Alois, 2016, *Educația incluzivă și pedagogia diversității*, Polirom, Iași;
3. Roșan, Adrian (coord), 2015, *Psihopedagogie specială: modele de evaluare și intervenție*, Polirom, Iași.

ŞCOALA PENTRU TOŢI – EDUCAŢIE FĂRĂ FRONTIERE

Prof. Înv. Preşcolar Micu Elena Valentina
Gradinita cu Program Normal Scundu - Şcoala Gimnazială Scundu
Judetul Vâlcea

Şcoala românească actuală se află mereu într-un efort de schimbare şi adaptare la cerinţele unei societăţi democratice. Modernizarea şi ridicarea calităţii la nivelul standardelor educaţionale europene, mereu reînnoite, cer o examinare atentă şi actualizată în concordanţă cu evoluţia sistemelor de învăţământ din celelalte ţări europene, îndeosebi din ţările Comunităţii Europene.

Educaţia diferă de la o etapă istorică la alta în funcţie de condiţiile materiale şi spirituale ale societăţii, prezentând anumite particularităţi izvorâte din experienţa fiecărui popor. Ca acţiune socială, educaţia se înfăptuieşte în limitele unor graniţe naţionale şi statale, pe fondul unei vieţi sociale şi al unor tradiţii acumulate de-a lungul dezvoltării poporului şi naţiunii respective. *„Nu există popor la care să nu existe un număr oarecare de idei, sentimente şi idei practice, pe care educaţia trebuie să le întipărească în sufletul tuturor copiilor, indiferent de categoria socială căreia îi aparţin.”(E. Durkheim,1980, 65-66).*

Lumea în care trăim este plină de provocări. Multe dintre miturile cu care eram obişnuiţi sunt puse la îndoială, de exemplu, separarea între lumea adulţilor şi lumea copiilor, mitul inocenţei copiilor, ordinea firească a lucrurilor. Copiii trăiesc acum într-o lume globală şi competitivă, având acces la lumea adulţilor foarte uşor: televiziunea, computerul, internetul. Trăind astfel într-o lume a accelerării şi nerăbdării, a competiţiei şi polarizării, întâlnim numeroase inegalităţi rezultate din „cine suntem “ şi „ce suntem”.

Pentru a contrabalansa impactul unor asemenea procese de discriminare, este nevoie să le oferim copiilor ocazii de a învăţa atitudini şi comportamente pozitive faţă de cei ce sunt diferiţi de ei, iar pe de altă parte considerăm că trebuie să le construim ocazii pentru a-i dezvăţa de atitudinile şi comportamentele negative pe care le-au învăţat deja faţa de *“ diferenţe”*. O asemenea abordare presupune ca educatorii să ţintească principiul echităţii şi reducerea discriminării, susţinuţi fiind în demersul lor şi de alţi factori precum familia, şcoala şi societatea în care trăim.

Educaţia multiculturală şi interculturală într-o societate globală

Educaţia inter şi multiculturală se constituie în noi dimensiuni ale educaţiei, destinate formării la şcolari a unei conştiinţe europene, cultivării respectului şi solidarităţii faţă de cultura altor popoare, dezvoltarea unor comportamente şi atitudini inter şi multiculturale, implicând simultan afirmarea fiecărei culturi cu normele sale specifice, dar şi deschiderea către alte culturi, în perspectiva constituirii unei noi civilizaţii comune.

Domeniul intercultural este mai mult ca oricând pregătit să menţină echilibrul dorit al lumii. Oamenii sunt mult mai deschişi, doritori de a-i cunoaşte pe ceilalţi, de a comunica şi de a relaţiona cu ei. Comunicarea interculturală se află la punctul său maxim de conştientizare şi mediatizare.

Multiculturalismul european este o bogăţie potenţială, cu condiţia să nu diminueze sau să anuleze identitatea fiecărei culturi, şi se poate converti într-un veritabil interculturalism

O educaţie aptă să se fondeze pe diferenţă şi să se deschidă în faţa diverselor valori este singura capabilă să răspundă nevoilor Europei de astăzi şi de mâine. Sarcina şcolii de astăzi este de a forma elevilor o conştiinţă europeană. Încă din clasele primare se impune cultivarea respectului şi solidarităţii faţă de cultura altor popoare.

Concluzionând, putem afirma că atâta timp cât societatea noastră devine din ce în mai pluriculturală, educaţia interculturală şi cea multiculturală au un rol bine determinat în dezvoltarea personalităţii elevilor în calitate de subiecţi ai învăţământului românesc.

CONCLUZII

Principalele obiective ale şcolii româneşti au fost şi sunt educarea elevilor şi tinerilor în spiritul valorilor naţionale şi evidenţierea lor comparativ cu ale celorlalte popoare, *,,deoarece toate bunurile materiale şi spirituale create de poporul nostru în decursul timpului ne aparţin şi ne semnifică…Trăim, fiecare în parte şi toţi laolaltă, ca sisteme de valori care comunică strâns între ele… Ne regăsim în aceste valori… Ne raportăm la aceste valori şi ne înţelegem astfel pe noi înşine ca oameni şi ca realitate istorică, etnică şi naţională".*

BIBLIOGRAFIE:

1. Cristea, Sorin, (2003), ***Psihologie şi pedagogie şcolară***, Constanţa, Editura Ovidius University Press;
2. Nicola, Ioan,(2000), ***Tratat de pedagogie***, Bucureşti, Editura Aramis;
3. Radu, T.I., - Teoria şi practica în evaluarea eficienţei învăţământului, 1991, E.D.P., Bucureşti.

ROLUL ALIMENTAŢIEI RAŢIONALE ÎN MENŢINEREA SĂNĂTĂŢII

Ciovîna Elena
Soare Tatiana Mihaela
PALATUL COPIILOR ALEXANDRIA JUDETUL TELEORMAN

A correct diet becomes an essential condition of human existence, which ensures health, energy and life. In the conditions where the living environment is in permanent change, the key to success in nutrition would be the adaptation of diets to new situations and the replacement of old habits with new ones, based on collective experiences and current scientific research. The notion of nutrition includes a complex of nutritional factors that include carbohydrates, proteins, fatty acids, vitamins, enzymes and minerals.
Diet, nutrition, carbohydrates, proteins.

O alimentaţie raţională ne asigura necesarul de proteine, lipide şi glucide într-o proporţie optimă pentru organismul uman. Organismul omenesc îşi menţine şi dezvolta complexă să structura printr-un permanent schimb de substanţe cu mediul înconjurător. Din mediul înconjurător sau mediul extern cum se mai numeşte, omul primeşte oxigenul, necesar arderilor ce au loc la nivelul celulelor vii, precum şi factori nutritivi sau trofinele din care rezultă energia necesară întreţinerii funcţiilor organismului şi activităţii, ca şi materialul de reparaţie şi constituţie, pe care îl foloseşte pentru repararea ţesuturilor uzate sau pentru creştere în perioada copilăriei.

După cum s-a demonstrat, în organismul omului pier şi iau naştere, în fiecare clipă, milioane de celule. Alimentele reprezintă unul din cei mai importanţi factori ai mediului extern care influenţează sănătatea omului. Ele au particularitatea de a acţiona continuu şi lent asupra omului influenţându-i dezvoltarea fizică, psihică şi capacitatea de muncă.

Din alimentele ce intra zilnic în compoziţia raţiei alimentare organismul reţine şi foloseşte numai un anumit procent, restul fiind eliminat. Acest procent din alimente necesar organismului pentru menţinerea vieţii şi capacităţii de muncă poartă denumirea de factor nutritiv sau trofina. În măsura în care un aliment este mai bogat în factori nutritivi, în aceeaşi măsură este mai folositor şi mai preţios pentru om. Astfel, 100 g pâine albă conţin 54 g glucide (zahăr), în timp ce 100 g spanac conţin numai 2 g glucide. Se înţelege că pâinea este mai hrănitoare decât spanacul. Se cunosc în prezent toţi factorii nutritivi de care are nevoie organismul, alimentele care îi conţin şi în ce proporţie, compoziţia lor chimică, precum şi cantitatea necesară omului în diferite stări fiziologice sau condiţii de mediu.

Deoarece nici un aliment nu conţine toţi factorii nutritivi de care are nevoie organismul s-a impus ideea necesităţii unei alimentaţii complete şi variate, adică a unei alimentaţii raţionale.

Ce se înţelege prin alimentaţie raţională?

A mânca raţional înseamnă a respecta câteva reguli generale de alimentaţie, câteva principii de bază. Oamenii s-au hrănit de când trăiesc pe pământ, dar alimentaţia raţională a devenit o problemă acută de sănătate publică de abia în ultimele două decenii în urma observaţiei şi constatării că majoritatea bolilor care macină în prezent omenirea, care produc invalidităţi precoce şi scurtează firul vieţii se datorează în mare măsură şi unei alimentaţii necontrolate

Consumul acestor componente nutritive, în proporţii optime, constituie fundamentul pentru o stare bună de sănătate, de energie şi de viaţă lungă. De aici rezultă importanţa atât a calităţii cât şi a cantităţii de hrană pentru a fi în folosul sănătăţii şi la temelia năzuinţelor de vindecare la cei bolnavi (Gerson,1990). Trebuie ţinut seamă că alimentaţia poate fi cel mai bun aliat al sănătăţii dar şi un duşman nebănuit de periculos. Fiecare persoană poate avea propria experienţă în domeniul nutriţiei, alegând tot ce este mai bun pentru a acţiona

deliberat în viaţa cotidiană. Această experienţă proprie ar trebui să fie în concordanţă cu informaţiile la zi, date de specialişti pe plan mondial, care şi-au consacrat viaţa pentru studierea alimentaţiei corecte a oamenilor.

Multe persoane nu-şi pot imagina că alimentaţia predominant vegetală poate înlocui, în totalitate, consumul de carne şi grăsimi animale. Totuşi există multe persoane (sportivi, intelectuali, artişti, copii, vârstnici) care au adoptat acest regim nutriţional, bucurânduse de o foarte bună capacitate fizică şi psihică a organismului. Atleţi de renume, campionii mondiali Carl Lewis la proba de 100 m plat, Curis Campbell la lupte greco-romane şi M. Roos, medaliat cu aur la olimpiadele de la Roma şi Sydney declarau că 90% din hrana zilnică era alcătuită din crudităţi, fără preparate din carne. Cele mai bune exemple le constituie populaţiile centenare, care nu au consumat niciodată cărnuri şi grăsimi. Ce să mai vorbim despre animalele erbivore, puternice şi rezistente la efort (elefanţi, bizoni, cămile, cai, boi, catâri), care trăiesc mai mulţi ani în comparaţie cu animalele carnivore (leul, tigrul, pantera, câinele, pisica), nerezistente la efort prelungit şi cu o durată scurtă de viaţă. Multe secole la rând, majoritatea popoarelor lumii a consumat, cu predilecţie, hrană naturală luată din mediul în care trăiau. Alimentaţia bunicilor şi străbunicilor noştri era formată, în principal, din produse obţinute din grădinile, livezile şi ogoarele proprii, su pli - mentate, rareori, cu carne de la păsările şi animalele din curte şi cu lactate de la vitele ce colindau păşunile

Greşelile mari în alimentaţie au apărut în ultimele două secole când s-au descoperit tehnologiile de obţinere a zahărului alb (1828), a făinii albe (1870), a sării extrafine, a uleiului dublu rafinat şi a laptelui praf. Cerealele integrale, bogate în fibre alimentare, au fost înlocuite cu produse de panificaţie preparate din făină supercernută, ce elimină tărâţele cu conţinut ridicat în vitamine şi minerale. Legumele şi fructele proaspete sunt tot mai puţin consumate în favoarea pro du - selor de origine animală, intens procesate termic şi chimic, concentrate, ultrarafinate, prea mult sărate şi îndulcite. Cele mai intens procesate sunt produsele din carne provenite de la animale crescute în ferme închise, îngrăşate cu nutreţuri modificate şi stimulente de creştere.

Foarte dăunătoare pentru calitatea alimentelor au devenit îngrăşămintele chimice (azotate, superfosfaţi şi săruri potasice), pesticidele pentru combaterea buruienilor, a bolilor şi dăunătorilor din agricultură şi, mai recent, folosirea aditivilor sintetici (E-uri) pentru modificarea calităţilor organoleptice ale alimentelor. Eşecurile acestei alimentaţii moderne sunt vizibile pe tot globul, mai ales la popoarele caracterizate prin bogăţie sau prin sărăcie. Întro lume s-a instalat obezitatea, sedentarismul şi bolile autoimune, iar în altă lume domină foamea şi moartea prin subnutriţie.

BIBLIOGRAFIE:

- Revista invatamantului prescolar, ,,Educatia in 2003";
- ,,Necesitate si abuz in alimentatie", C. Ionescu - Targoviste;
- ,,Notiuni elementare ale alimentatiei rationale", Iulian Mincu.

Instrumente cu inteligență artificială utilizate în educație

Hrihorciuc Otilia
Colegiul ”Andronic Motrescu”

În era digitală, tehnologia și inovațiile digitale au devenit componente esențiale ale societății moderne, influențând profund modul în care oamenii învață, predau și evaluează cunoștințele. Una dintre cele mai transformative realizări tehnologice din ultimele decenii este inteligența artificială (IA), care a deschis noi orizonturi în domeniul educației. De la simple programe educaționale până la sisteme avansate de învățare adaptivă, IA a evoluat rapid, devenind o componentă integrantă în multe platforme educaționale. În anii 2000, s-au dezvoltat primele sisteme de tutori virtuali, iar în ultimul deceniu, tehnologiile de IA au permis crearea unor medii de învățare personalizate și interactive.

Relația dintre educație și inteligența artificială este una complexă, în sensul că educația influențează dezvoltarea și aplicarea IA în activitățile umane, iar aceasta, la rândul ei, influențează sistemele, conținuturile și modalitățile în care educația este concepută, livrată și valorificată. Este necesar să existe o continuă colaborare între sistemul educațional și tehnologiile informaționale pentru a se asigura că pregătirea viitoarelor generații este relevantă, eficientă și adaptată și în raport cu avansul tehnologiilor de acest tip, dar și cu responsabilități pe măsură.

Unul dintre cele mai importante beneficii ale IA în educație este capacitatea de a personaliza procesul de predare în funcție de nevoile, ritmul și stilul de învățare al fiecărui elev. Sistemele de IA pot analiza date despre performanțele elevilor și pot ajusta conținutul și dificultatea lecțiilor în timp real. Profesorii pot utiliza IA pentru automatizarea unor sarcini administrative, cum ar fi planificarea lecțiilor, gestionarea notei și monitorizarea progresului elevilor, eliberând astfel timp pentru activități pedagogice și de suport personalizat. Internetul și platformele online permit accesul la informație pentru persoane din întreaga lume, reducând barierele geografice și socio-economice. Utilizarea materialelor multimedia, cursurilor online (MOOCs), aplicațiilor educaționale și a bibliotecilor digitale sprijină un învățământ mai interactiv și personalizat. Modelele de educație online și hibrid permit elevilor și studenților să învețe de oriunde și oricând, adaptându-se nevoilor individuale. Algoritmii și inteligența artificială pot adapta conținutul și ritmul de învățare în funcție de progresul fiecărui student. Educația în era digitală pune accent pe dezvoltarea abilităților de a naviga, evalua și crea conținut digital, pregătind elevii pentru societatea informațională.

Totuși utilizarea AI în educație vine și cu o serie de dezavantaje. Dezvoltarea și implementarea sistemelor AI pot fi costisitoare, ceea ce poate limita accesul în instituțiile cu resurse financiare mai mici. Elevii și profesorii pot deveni prea dependenți de tehnologie, reducând interacțiunea umană și dezvoltarea abilităților sociale. Colectarea și stocarea datelor personale ale elevilor pot prezenta riscuri de încălcare a intimității și de utilizare neautorizată. AI nu poate înlocui complet implicarea emoțională, empatia și intuiția umană esențiale în procesul educațional. Accesul la tehnologie și resursele AI poate fi inegal, accentuând diferențele socio-economice în educație.

Integrarea AI în educație are potențialul de a revoluționa procesul de învățare, dar necesită o gestionare atentă pentru a maximiza beneficiile și a minimiza dezavantajele. Educația în era digitală trebuie să fie adaptată nevoilor societății moderne, combinând resursele tehnologice cu pedagogia tradițională pentru a forma cetățeni informați, creativi și adaptabili la schimbările rapide ale lumii contemporane. Este esențial ca sistemele educaționale să investească în infrastructură, formarea cadrelor didactice și în promovarea unui utilizare responsabilă a tehnologiei.

Instrumente cu inteligență artificială

Câteva exemple de programe de inteligență artificială folosite deja în educație:

* Thinkster Math – un program de instruire în matematică

*Jill Watson – un asistent de predare virtual introdus de Institutul de Tehnologie din Georgia în 2016

*Brainly – un forum pentru întrebări la clasă
*Nuance – un software de recunoaștere a vorbirii folosit de studenți și profesori, capabil să transcrie până la 160 de cuvinte pe minut
*Cognii – produse bazate pe AI ce includ un asistent de predare virtual
*KidSense – soluții educaționale AI concepute pentru copii, ce includ un instrument voce-text cu algoritmi construiți pentru a recunoaște vorbirea uneori mai dificil de înțeles a copiilor
*Cram101 – tehnologie AI care poate transforma orice manual într-un ghid de studiu inteligent, cu rezumate ale capitolelor și teste practice de tip adevărat-fals sau cu răspunsuri multiple
*JustTheFacts101 – destinat să funcționeze ca echivalent al unui marker clasic, programul evidențiază informațiile esențiale și generează instantaneu rezumate specifice pentru cărți.

Instrumente pentru cercetare și documentare:
*căutare în cărți, utilizând solicitări în limbaj natural: **Talk to Books** (Google)
*cercetare în literatura de specialitate, alerte personalizate etc.: **ResearchRabbit** (Human Intelligence Technologies Inc.)
*evaluarea lucrărilor științifice – analiza temelor abordate prin comparație cu alte lucrări relevante: **scite** (Scite Inc.)
*găsirea de lucrări relevante pe o temă sau pornind de la o ipoteză de cercetare: **Elicit** (Ough Inc.)
*analiză de documente pdf și sintetizare; răspuns la întrebări pe baza materialului/ cărții: **ChatPDF** (Mathis Lichtenberger und Moritz Lage GbR)
*elaborarea unui articol științific/ de cercetare: **Smodin** (Smodin LLC) – cu plată
*analiza unui (curs) video și crearea rezumatului, notelor de lectură, quiz/ flashcards pe baza conținutului: **YouLearn** (Achyut Byanjankar, Advait Paliwal, David Yu)
Instrumente conversaționale :
***ChatGPT** (OpenAI)
***Bing AI & ChatGPT** (Microsoft & OpenAI) – în browserul Edge
***YouChat** (SuSea)
***Character.AI** (Character Technologies)

Instrumente cu inteligență artificială pentru generarea de conținut text:
***Playground OpenAI** (OpenAI)
***Playground AI21Studio** (AI21)
***OPT/ Alpha** (University of California, Berkeley)
***Notion AI** (Notion Labs)

Instrumente cu inteligență artificială pentru generare și editare de imagini:
***Bing Image Creator** (Microsoft & OpenAI/ DALL-E)
***DeepAI Image Generator** (DeepAI)
***Fotor Image Generator** (Fotor)
***Magic Studio Apps** (OpenAI, via Canva)
***DALL-E 2** (OpenAI)
***Midjourney**

Instrumente cu inteligență artificială pentru generare de imagini pe baza unor imagini:
***Fotor Image Generator** (Fotor)

Instrumente cu inteligență artificială pentru lecturarea textelor cu propria voce sintetizată artificial:
***Descript** (Descript)

Instrumente cu inteligență artificială pentru transformarea vocii în text/ dictare:
***Whisper** (OpenAI(

Instrumente cu inteligență artificială pentru transformarea textului în parcursuri pe hartă:
***Texttomap** (Dana Raijman & Dario Raijman)

Instrumente cu inteligență artificială pentru transformarea textului în muzică:

*__MusicLM__ (Google)

Instrumente cu inteligență artificială pentru transformarea textului în film:

*__Steve AI__ – animații pornind de la texte date, gratuit pentru 3 filme

*__Kaiber__ – fotografii animate, 30 de credite/ 30 de secunde gratis

*__Pictory.ai__ (Pictory)

*__Synthesia__ (Synthesia)

*__Quickvid__ – în special pentru YouTube shorts (Daniel Habib)

Instrumente cu inteligență artificială pentru generarea și editarea de filme:

*__RunwayML__ (Runway AI)

*__InVideo__ & __InVideo AI__ (Whitesheep technology pvt.)

*__Moovly__ (Moovly NV/ cu ChatGPT integrat)

Instrumente pentru programare/ generare de cod:

*__Codex__ JavaScript Sandbox (OpenAI)

*__GitHub Copilot__ (based on OpenAI codex)

Identificarea textelor generate cu instrumente de IA – instrumente publice, gratuite:

*__AI Writing Check__ (Quill.org & CommonLit.org)

*__Contentdetector.AI__ (Jonathan Gillham)

*__AI Content Detector__ (Copyleaks)

*__GPT-2 Output Detector__ (OpenAI)

*__Crossplag__ (Crossplag) – *cross-lingual tool!*

*Turnitin

*GLTR (glitter) v0.5 – Giant Language model Test Room (MIT-IBM Watson AI lab and Harvard NLP)

Webografie:

https://educatia-digitala.ro/instrumente-cu-inteligenta-artificiala-pentru-educatie/
https://educatia-digitala.ro/etichet%C4%83/inteligenta-artificiala-in-educatie/
http://www.constantincucos.ro/2024/04/educatia-in-fata-inteligentei-artificiale
https://cursdeguvernare.ro/inteligenta-artificiala-in-educatie-4-avantaje-majore-si-8-exemple.html#google_vignette
https://smodin.io/blog/ro/importance-of-ai-in-education-top-benefits-and-practices/
https://snspa.ro/wp-content/uploads/2024/12/Ghid-de-utilizare-a-instrumentelor-AI-in-procesele-academice.pdf
https://www.geopolitic.ro/2021/11/impactul-inteligentei-artificiale-ia-educatie-si-regandirea-rolului-educatiei-era-digitala/

DIFERITE METODE DE ABORDARE A REZOLVĂRII ECUAȚIILOR

Prof. DOBRESCU GABRIELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,ECATERINA TEODOROIU" TÂRGU JIU

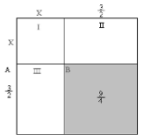
Consider că profesorii au o datorie morală, şi anume aceea de a-şi perfecţiona mereu metodele folosite în procesul de transmitere şi însuşire a cunoştinţelor, de a căuta mereu cele mai eficiente strategii de abordare a noţiunilor disciplinei predate, iar în opţiunea pentru o metodă sau alta trebuie să păstrăm un echilibru între creaţie şi rutină.

Deoarece ecuaţiile de gradul al doilea, alături de cele de gradul întâi, vor reprezenta mai departe cele mai des întâlnite tipuri de ecuaţii este foarte important ca fixarea noţiunilor să se facă la nivel optim. Chiar programa actuală pentru clasa a VIII-a propune rezolvarea în **R** a ecuaţiei de forma $ax^2+bx+c=0$, $a, b, c \in \mathbf{R}$, $a \neq 0$, prin descompunere în factori sau în sumă de pătrate, dar şi formula de rezolvare a acesteia. Deoarece am observat că elevii au tendinţa să aplice mecanic formula de rezolvare a ecuaţiei, fără ca procesele superioare ale gândirii să fie folosite, consider că profesorul care predă la această clasă trebuie să insiste pe rezolvarea prin descompunere în factori şi numai atunci când această descompunere necesită un efort sporit să se apeleze la formula de rezolvare. Chiar dacă rezolvarea prin descompunere în factori necesită uneori timp mai mult, fiecare ecuaţie rezolvată aşa este diferită de cea precedentă. Descompunerea în factori necesită, în unele cazuri, creativitate din partea elevilor, rutina neputând să se instaleze foarte repede.

De exemplu, ecuaţia $x^2+3x-4=0$ se poate rezolva folosind *formula de rezolvare*, de unde $x_1=1; x_2=-4$.

Folosind *metoda descompunerii în factori*, scriem ecuaţia sub forma $(x-1)(x+4)=0$ şi vom obţine aceleaşi soluţie ca mai înainte.

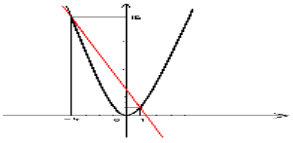
O altă metodă de rezolvare ar fi *reprezentarea geometrică*, care trezeşte un interes deosebit. Considerăm problema rezolvată şi fie un segment *AB = x.* Atunci aria pătratului de latură x va fi x^2, deci aria pătratului I. Apoi vom adăuga două dreptunghiuri cu dimensiunile x şi 3/2, şi anume unul la dreapta (II) şi celălalt sub el (III). Suma ariilor acestor dreptunghiuri va fi 3x, adică al doilea termen al ecuaţiei.

Ecuaţia ne spune că figura astfel obţinută are aria 4. Dacă completăm cu partea ha-şurată vom obţine un pătrat. Pătratul haşurat va avea aria 9/4, deci aria pătratului mare va fi 4+9/4 = 25/4 şi latura sa va fi 5/2. Atunci AB = 5/2-3/2 = 1, ceea ce reprezintă o soluţie a ecuaţiei.

Facem observaţia că prin acest procedeu obţinem numai soluţia pozitivă şi poate fi folosit numai dacă ecuaţia are o rădăcină pozitivă şi una negativă, a cărei valoare absolută e mai mare decât cea a soluţiei pozitive**.**

Tot pentru această ecuaţie putem folosi şi *metoda grafică*. Această metodă se poate folosi pentru rezolvarea oricărei ecuaţii de gradul al doilea. De exemplu, putem scrie ecuaţia sub forma $x^2 = -3x + 4$ sau $x^2 - 4 = -3x$. Pentru fiecare caz în parte se vor reprezenta grafic cele două funcţii obţinute. Soluţiile ecuaţiei sunt abscisele punctelor de intersecţie ale parabolei cu dreapta.

În activitatea pe care o desfăşurăm, e necesar să propunem probleme care se rezolvă în mai multe feluri. Acestea stimulează şi elevii care au mai întâlnit genul respectiv de problemă în căutarea unor soluţii noi. De exemplu, la cercurile de matematică pentru elevi, putem rezolva următoarea problemă:

Exerciţiul 1. Să se determine $m \in \mathbf{Z}^*$, astfel încât ecuaţiile $2mx^2 - x - 1 = 0$ şi $x^2 - 3mx + 2 = 0$ să aibă o rădăcină comună întreagă.

Soluţia I: Fiind date ecuaţiile $a_1x^2 + b_1x + c_1 = 0$ şi $a_2x^2 + b_2x + c_2 = 0$, condiţia necesară şi suficientă ca acestea să aibă o rădăcină comună este:

$$(a_1c_2 - c_1a_2)^2 - (a_1b_2 - b_1a_2)(b_1c_2 - c_1b_2) = 0 \quad (1),$$

rădăcina comună fiind $x = -\dfrac{a_1c_2 - c_1a_2}{a_1b_2 - b_1a_2}$ (2), cu $a_1b_2 - b_1a_2 \neq 0$.

Aplicând relaţia (1), în cazul de faţă avem:

$$\begin{cases} a_1 = 2m & a_2 = 1 \\ b_1 = -1 & b_2 = -3m \\ c_1 = -1 & c_2 = 2 \end{cases} \qquad (3)$$

şi înlocuind (3) în (1), obţinem $18m^3 - 4m^2 - 11m - 3 = 0$ (4) având o singură rădăcină întreagă, $m = 1$ (Ştim că rădăcinile întregi ale ecuaţiei se află printre divizorii termenului liber). Corespunzător lui $m = 1$, rădăcina comună este $x = 1$.

Se putea evita folosirea formulei (1) utilizând direct relaţia (2) $x = -\dfrac{4m+1}{-6m+1}$ (5). În continuare, punem condiţia ca *x* dat de (5) să verifice una din ecuaţiile din enunţ, rezultând în cele din urmă aceeaşi ecuaţie (4).

Soluţia II: Dacă notăm cu $\alpha \in \mathbf{Z}$ rădăcina comună a celor două ecuaţii, avem:

$$\begin{cases} 2m\alpha^2 - \alpha - 1 = 0 \\ \alpha^2 - 3m\alpha + 2 = 0 \end{cases}$$

Avem un sistem cu necunoscutele α^2 şi α şi rezolvându-l, obţinem $\alpha = \dfrac{4m+1}{6m^2-1}$ şi $\alpha^2 = \dfrac{3m+2}{6m^2-1}$ (6) (cum $m \in \mathbf{Z}$, se observă că $6m^2 - 1 \neq 0$)

De aici rezultă că trebuie să avem $\dfrac{3m+2}{6m^2-1} = \left(\dfrac{4m+1}{6m^2-1}\right)^2$ sau, efectuând calculele: $18m^3 - 4m^2 - 11m - 3 = 0$, rădăcina întreagă a ecuaţiei fiind $m_1 = 1$, care înlocuită în (6) conduce la $\alpha = 1$ (rezultat obţinut anterior).

Soluţia III: Eliminăm pe *m* între cele două ecuaţii din enunţ şi obţinem $2x^3+x-3=0$, ecuaţia respectiva având o singură rădăcină întreagă $x=1$, aceasta fiind rădăcina comună. Înlocuind $x=1$ în una din ecuaţiile din enunţ, rezultă $m=1$.

BIBLIOGRAFIE:

1. Banea, H., *Metodica predării matematicii*, Ed. Paralela 45, Piteşti, 1998

2. Beju,A.E.,Beju,I., *Compendiu de matematică*,Ed. Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1983

Motivația școlară între mit și realitate

profesor Zbîrcea Ionela, Școala Gimnazială nr. 2, Comarnic, jud. Prahova

În ultimii ani, se vorbește tot mai des despre lipsa de motivație a elevilor în școală. Mulți consideră că „elevii nu mai vor să învețe" sau că „nu mai au respect pentru educație". Dar este această idee un adevăr absolut sau doar un **mit**? În realitate, **motivația școlară** este un fenomen complex, influențat de mulți factori, și nu poate fi redusă la o afirmație simplistă.

Motivația există, dar îmbracă forme noi: mulți elevi nu mai răspund la metodele tradiționale de predare, dar asta nu înseamnă că sunt complet lipsiți de motivație. Într-o lume digitală, în care informația este accesibilă instantaneu, metodele vechi pot părea plictisitoare. Elevii vor să învețe, dar în moduri **mai interactive**, mai aproape de realitatea lor. Așadar, motivația nu a dispărut, ci **s-a transformat, a căpătat forme noi**.

Mitul „elevului indolent" care ignoră realitatea socială pare să domine percepția pedagogică actuală: etichetarea rapidă a elevului ca „nemotivat" ascunde uneori probleme mai profunde: lipsa încrederii în sine, teama de eșec, probleme de acasă, sau chiar un sistem educațional rigid, care nu ține cont de diversitatea și unicitatea elevilor. Adevărata provocare nu este impunem punctul nostru de vedere care poate fi limitativ, ci să aflăm ce îi blochează și cum putem trezi interesul real.

Realitatea arată că motivația poate fi cultivată: există profesori care reușesc să-și implice elevii prin metode moderne, activități extrașcolare, discuții libere și printr-o relație bazată pe respect și încredere. Acolo unde elevul simte că este ascultat, validat, valorizat și înțeles, motivația dă roade Deci, nu e un mit – e o responsabilitate comună între profesori, părinți și elevi.

Cum poate fi crescută motivația elevilor?

- Prin lecții interesante și interactive;
- Prin oferirea de autonomie (alegerea proiectelor, a temelor);
- Prin încurajare, nu pedeapsă;
- Prin legătura între ceea ce se învață și viața reală;
- Prin crearea unui climat de încredere și respect;
- Prin valorizarea progresului, nu doar a performanței.

Motivația școlară nu este o legendă, dar nici o realitate simplă. Ea depinde de **context**, de **relații**, de **metodele folosite** și de **modul în care privim elevul**. În loc să repetăm mituri despre generații „nemotivate", ar fi mai util să căutăm cauzele reale și să construim un sistem educațional care să inspire, nu să critice și să descurajeze.

Motivația elevilor este un subiect sensibil în educația zilelor noastre, pentru că influențează direct interesul, efortul și rezultatele școlare. Ea poate fi determinată de factori interni (din interiorul elevului) sau externi (din mediul înconjurător). Motivația școlară este strâns legată de modul în care reușim să le trezim interesul pentru activitățile propuse. Pentru a-i determina pe elevi să fie implicați în activitățile școlare, este important să le trezim interesul, să le oferim sens în ceea ce fac și să construim un mediu motivant și sigur. Implicarea nu se impune cu forța, ci se cultivă prin relații pozitive, metode atractive și recunoașterea progresului.

Modalitățile eficiente de a-i implica pe elevi în activitățile școlare sunt variate: conectarea materiei cu viața reală este esențială. Elevii se implică mai mult atunci când văd rostul a ceea ce învață. Utilizarea unor metode active și interactive: activitățile care îi implică direct (proiecte, jocuri didactice, dezbateri, experimente) sunt mai atractive decât lecțiile pur teoretice.

Oferirea de responsabilități este o altă modalitate de mobilizare a elevilor în viața școlară. Elevii implicați simt că sunt văzuți și că au un rol activ. Putem pune în practică organizarea unei activități, moderarea unei discuții, roluri în grupuri de lucru.

Oferirea unui feedback pozitiv și a încurajărilor completează seria de soluții didactice în vederea motivării școlare. Recunoașterea progresului (nu doar a rezultatelor excelente) crește motivația și încrederea. Chiar și un efort mic trebuie remarcat. Crearea unui climat pozitiv în clasă: un mediu armonios, bazat pe respect, deschidere și colaborare încurajează implicarea. Relația profesor–elev este esențială: dacă elevul simte că e validat, va fi mai activ. Personalizarea învățării creează premisele unui climat școlar eficient. Elevii sunt diferiți: unii învață vizual, alții prin mișcare, alții prin discuții. Adaptarea stilului de predare la nevoile și interesele elevilor le sporește implicarea.

Și nu în ultimul rând, utilizarea tehnologiei în mod inteligent deține în anul 2025, un rol important, deoarece elevul anului 2025 este bun prieten cu tehnologia. Tablete, aplicații educaționale, platforme online pot transforma lecțiile într-o experiență interactivă, familiară elevilor. Implicarea nu vine din obligație, ci dintr-o relație pozitivă cu învățarea, susținută de profesori empatici și metode moderne.

În concluzie,există mituri legate de dezintteresul elevilor față de școală, dar și aspecte reale în acest sens. Nu putem cosmetiza realitatea, dar putem lucra la schimbarea realității școlare și a contextului școlar, fiecare în parte, într-o direcție constructivă.

Păstrarea tradițiilor

Izso Tünde

Școala Gimnazială Nr.1 Tarcea, Bihor

Tradițiile noastre sunt o moștenire culturală bogată, care include diverse obiceiuri, ritualuri și sărbători transmise din generație în generație. Tradiția vopsirii ouălor de Paște este una dintre cele mai cunoscute și îndrăgite, mai ales în mediul rural, unde aceste obiceiuri sunt păstrate și astăzi.

Ouăle se vopsesc de obicei în Joia Mare, folosindu-se atât vopsele din comerț, cât și metode tradiționale, cum ar fi fiertul ouălor cu foi de ceapă, frunze sau flori pentru a obține modele și culori naturale. În unele regiuni, ouăle nu sunt doar colorate, ci și încondeiate cu ceară, folosind motive populare specifice zonei – simboluri ale fertilității, credinței și protecției.

Acest obicei nu este doar o activitate pregătitoare pentru Paște, ci și un prilej de comuniune în familie, în care tradiția se transmite de la părinți la copii, cu dragoste și respect pentru valorile moștenite.

Copiii așteaptă cu mare bucurie sărbătoarea Paștelui! În regiunea noastră, în această perioadă, fetele vopsesc ouă, se îmbracă în haine frumoase și îi așteaptă pe băieți, care, în versuri, cer permisiunea să le stropească cu parfum.

Prin pădure am trecut,
O viorea am văzut.
Era tristă, ofilită,
Pot s-o ud, frumușică?

În schimb, fetele îi răsplătesc cu ouă frumoase și colorate.

La grădiniță, și noi am vopsit ouă de Paște împreună cu copiii. Tehnica vopsirii ouălor cu hârtie creponată nu necesită multe materiale, iar copiilor le place foarte mult această metodă.

Există multe modalități de a vopsi ouăle de Paște, dar anul acesta am ales această tehnică pentru a păstra tradiția vopsirii ouălor de Paște.

Mod de realizare: Se taie hârtia creponată în bucăți suficient de mari pentru a acoperi oul. Hârtia se înmoaie în apă cu oțet, apoi se stoarce ușor. În această hârtie se înfășoară ouăle și se lasă timp de 2-3 minute, sau până când coaja capătă culoare.

Se poate realiza și astfel: ouăle se înfășoară în hârtie creponată uscată, iar deasupra se picură apă cu oțet cu ajutorul unei pipete.

Avantajul acestei tehnici este că putem folosi mai multe culori pe un singur ou. După ce am îndepărtat hârtia de pe ouă, le-am lăsat să se usuce bine.

Iată ouăle finalizate!

Așa am vopsit ouăle, apoi le-am oferit băieților care au venit la stropit.

Violența in școală

Prof. Melente Dan

Liceul„ Danubius” Călărași, Jud.Călărași

Violența este o problemă care își face simțită prezența din ce în ce mai mult în societate, iar de ceva timp și în școală. Există un nivel de indisciplină inerent în școli, ca rezultat al faptului că elevii sunt la o vârstă la care sunt tentați să treacă peste reguli, iar această indisciplină poate duce la un comportament violent. Lipsa modelelor sociale, mediatizarea excesivă a cazurilor de violență și indisciplină pot influența comportamentul elevilor, aceștia putând fi tentați să imite acțiunile văzute la televizor. Societatea românească trece printr-o criză din punctul de vedere al valorilor sociale. Violența este din păcate pentru mijloacele de informare în masă o afacere rentabilă, iar formele dramatizării și exagerării atrage publicitatea dorită, rating-ului. În mass-media se pune accentul pe ideea că nu este nevoie să ai multă școală pentru a avea succes în viață și că succesul se măsoară în primul rând prin bani.

De cele mai multe ori, manifestările violente dintre elevi (în special formele „ușoare” de agresivitate) sunt percepute ca atitudini și comportamente prezente în orice școală, „obrăznicii” tolerate și specifice vârstei și oricărui mediu școlar. Cele mai frecvente forme țin de domeniul violenței verbale (certuri, conflicte, injurii, țipete) și sunt considerate situații tolerabile și obișnuite în orice școală, în contextul social actual (violența verbală a străzii, a mass-mediei etc.). În același domeniu al violenței verbale au fost menționate cu frecvența ridicată şi jignirile cu referire la trăsăturile fizice sau psihice ale colegilor, comportament determinat deseori de specificul vârstei adolescentei, când elevii devin mai atenți și mai critici cu privire la diferite caracteristici fizice sau psihice, proprii sau ale celorlalți.

Violența în școală este „orice formă de manifestare a unor comportamente” precum:

- exprimare inadecvată sau jignitoare, cum ar fi:

poreclire, tachinare, ironizare, imitare, amenințare, hărțuire;

- bruscare, împingere, lovire, rănire;

- comportament care intră sub incidența legii (viol, consum/comercializare de droguri, vandalism, provocarea de stricăciuni cu bună știință, furt);

- ofensa adusă statutului/autorității cadrului didactic (limbaj sau conduită față de cadrul didactic);

- comportament școlar neadecvat: întârzierea la ore, părăsirea clasei în timpul orei, fumatul în școală și orice alt comportament care contravine flagrant regulamentului școlar în vigoare

. „Violența în școală“ arată că formele de agresivitate manifestate în școlile din România au atins un nivel îngrijorător, întrucât trei sferturi dintre instituțiile de învățământ se confruntă cu diverse forme ale acestui fenomen.

Unul dintre primele lucruri pe care un copil trebuie să-l știe este că violența nu este niciodată o opțiune. Mulți copii care sunt victime ale violenței școlare au tendința să păstreze tăcerea în legătură cu incidentul din diverse motive. Fie că se tem de repercusiuni, fie că se simt jenați de subiect sau că vor fi catalogați ca turnători elevii evită să spună că au fost agresați sau evită să spună cine a fost agresorul. Trebuesc dezvoltate metode şi programe școlare care să permită raportarea oricărui tip de tulburare sau de conflict într-un mod foarte discret, lucru ce permite, după cum s-a constatat, un anumit confort. Mulți copii merg la școală încredințați de faptul

că nimic rău nu li se poate întâmpla. Când observă sau aud de o altercație ar putea ezita să meargă la școală în ziua următoare, ceea ce poate crea probleme de absenteism .

Dacă un copil înțelege că nu îi este permis să lovească o altă ființă umană, și că dacă observă așa ceva trebuie să raporteze, atunci acel copil se duce la școală cu o atitudine corectă.

Pregătirea pentru siguranța lor poate fi predată, testată, recapitulată, îmbunătățită.

Pentru îmbunătățirea sistemului de siguranță unele școli introduc sau reintroduc legitimații de identificare, uniforme și în anumite cazuri camere video

Formele de violență ale elevilor față de profesori sunt variate, de la comportamente care nu sunt în deplină concordanță cu regulamentul școlar și cu statutul de elev la forme mai grave, care țin de violența fizică sau care intră sub incidența legii. Data fiind varietatea situațiilor de violență a elevilor faţă de profesori, menționate de categoriile investigate, am grupat tipurile de comportament în trei categorii: a) Comportamente neadecvate ale elevilor în raport cu statutul lor, care presupun lipsa de implicare şi participare a acestora la activitățile școlare: absenteismul școlar, fuga de la ore, actele de indisciplină în timpul programului școlar, ignorarea voită a mesajelor cadrelor didactice. Acestea sunt aspecte „pasive" ale fenomenului de violență școlară. Cei mai mulți profesori și părinți sunt de părere că aceste comportamente aduc în timp grave prejudicii elevilor și școlii și apar ca urmare a unor regulamente școlare deficitare, a unor relații pedagogice „prea democratice" sau a influenței negative a mediului extrașcolar. În multe cazuri însă, aceste tipuri de atitudini și comportamente nu sunt catalogate drept violențe și țin de domeniul situațiilor care sunt „trecute cu vederea" atât timp cât nu capătă intensitate ridicată, deși intră în contradicție cu prevederile regulamentului școlar (conform căruia calitatea de elev presupune frecventarea cursurilor și participarea la toate activitățile școlare), sunt deranjante pentru cadrele didactice și au consecințe negative asupra rezultatelor școlare b) Comportamente care implică agresiune verbală și nonverbală de intensitate medie și care reprezintă o ofensă adusă statutului și autorității cadrului didactic: refuzul îndeplinirii sarcinilor școlare, atitudini ironice față de profesori, zgomote în timpul activității didactice, mișcări ale elevilor neautorizate de profesor (intrarea și ieșirea din clasă). Aceasta este a doua categorie de manifestări violente ale elevilor față de profesori, în ordinea producerii lor în mediul școlar. Lipsa de implicare a elevilor în activitatea didactică și refuzul făţiș al îndeplinirii sarcinilor ce le revin (neparticiparea la activitatea din clasă, nerezolvarea temelor pentru acasă .) sunt determinate fie de lipsa interesului și de scăderea motivației elevilor pentru ceea ce învață, fie ca reacție a acestora față de diferite atitudini și comportamente ale cadrelor didactice. Elevii își bat joc de profesorii care nu se îmbracă modern. Cadrul didactic este ironizat pe coridor, șușoteli, bătaie de joc. Adolescenții sunt preocupați foarte mult de cum arată; e un lucru bun asta, dar are și urmări... Copiii nu suportă să fie nedreptățiți și, să primească note la o materie în funcție de celelalte. Uneori, atitudinea ironică a elevilor (în special față de evaluarea profesorilor) este susținută și încurajată chiar de către unii părinți, care consideră ironia o modalitate îndreptățită de manifestare a libertății elevilor față de anumiți profesori din școală, care „merită acest lucru". Cel mai adesea, profesorii incriminează astfel de comportamente și se simt vulnerabili în fața elevilor. c) Comportamente violente evidente. Aceasta a treia categorie de comportamente violente ale elevilor față de profesori cuprinde comportamente agresive evidente, care presupun agresiune verbală și fizică: gesturi sau priviri amenințătoare, injurii, jigniri, amenințări verbale, lovire și agresiune fizică, agresiune indirectă (asupra bunurilor profesorilor).

Dacă un elev cunoaște eșecul la școală, trebuie să-l convingem că el este valoros pentru societate și pentru noi. Astfel îi vom întări personalitatea. Înțelegerea, abnegație și model, o relație optimă profesor-elev cântăresc mai mult decât pedeapsa. Școala trebuie să dea posibilitatea elevilor să înțeleagă relațiile sociale și să-i pregătească să fie responsabili, să se poată descurca într-o societate a vitezei. Există consens în părerea că cea mai mare parte a potențialului de agresiune și violență care apare în școală este „importat". Dar este sigur că există și factori școlari care duc la violență, începând cu relația profesor-elev și climatul social până la

metodele de predare, evaluare, eșec, izolare. Atitudinea violentă a unor elevi are cauze atât externe cât și interne. Cauzele externe ocupă un loc uriaș de mare: climatul educativ restrictiv din familie, alăturarea la grupuri agresive și consumul regulat de filme cu violență. Elevii care trăiesc în astfel de mediu se comportă agresiv la școală. Se mai poate preveni violența și prin întărirea curajului civil. În școală și în afara școlii este vorba de două obiective: clarificarea noțiunii de curaj civil şi antrenarea, exersarea acestui curaj. Orice situație conflictuală este determinată de factori concreți și de situație. Ea este, în ciuda unui model de bază asemănător, unică în felul ei. Curajul civil se bazează pe hotărârile personale și nu pot fi prescrise. Curajul nu poate fi despărțit, de exemplu, de dreptate. Asta trebuie să înțeleagă copiii prin curaj civil: să intervină pentru cineva, chiar dacă ar fi mai simplu să treacă cu vederea și să plece; să fie pregătiți să ia în considerare și eventuale dezavantaje legate de intervenție; să nu se lase intimidați; să ajute la nevoie; să-și exprime părerea, chiar dacă aproape toți din grup au alte opinii; să ceară ajutor, să dea anunțuri, să descrie făptașul. Lecție foarte importantă pentru curajul civil este exersarea. Jocul de rol, prin care devenim conștienți de temerile și limitele noastre de acțiune. Deseori subapreciem diversitatea posibilităților noastre de acțiune. În jocurile de rol și exersările concrete cu situații de violență directă putem descoperi noi răspunsuri creative la situații de conflict. Antrenamentul atitudinii ne oferă șansa să încercăm, să exersăm și să reflectăm la atitudini neprobate. Curajul civil al copiilor este cerut des în situații de toate zilele. Astfel de situații ar putea fi: unui elev i se cer bani pentru a fi protejat împotriva altor agresori, sau o gașcă pretinde un furt din magazin ca ritual de intrare. Astfel de situații trebuie explicate detaliat. Se va cere elevilor să spună cum s-ar comporta ei în astfel de situații. Se vor proba mai multe modalități de acțiune și se vor observa reacțiile de fiecare dată. O astfel de scenă se discută mai întâi și se interpretează de mai multe ori de către elevi, dezbătându-se de fiecare dată. Astfel se vor analiza dificultățile și obstacolele precum și reacțiile lipsă sau potrivite situației. Rolul profesorului este acela de sfătuitor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Mitrofan, N .,Agresivitatea, in Neculau, A.(coord.), Psihologie sociala, Iași, Editura Polirom, 1996.

2. Salavastru, D., Violenta in mediul școlar, in Ferreol, G., Neculau, A. (coord.), Violenta – Aspecte psihosociale, Iași, editura Polirom,

" EU SI ELEVII MEI" - ESEU AUTO – REFLEXIV

Prof. ISPIR MIRELA
LICEUL *DANUBIUS* CALARASI

Moto: „*Mintea curată, inimile curate ale copiilor noştri vă stau în mână… Şi tot cuvântul dumneavoastră e o sămânţă care prinde şi va da rodul"*

(Alexandru Vlahuţă – Către învăţători")

Profesia didactică este prin natura sa o profesie vocaţională ceea ce implică într-un mod sintetic întrunirea următoarelor elemente: înclinaţia, aptitudinea, interesul, dragostea – atitudinea afectivă pentru activitate – profesie. În acelaşi timp personalitatea educatorului de vocaţie presupune: capacitatea de a lucra cu copilul (de a fi în relaţie educaţională – afectivă cu el); disponibilitate pentru valori; model comportamental; capacitatea de proiectare şi conducere a acţiunii educative şi a unor modalităţi optime de angajare a elevului în actul propriei sale formări, precum şi dragostea faţă de copii ca element definitoriu al vocaţiei pedagogice.

Profesiunea de educator, ca de altfel orice profesiune, este rezultatul acumulării unei culturi profesionale, a unei tehnici de lucru, al formării unor calităţi specifice pe care le presupune această profesiune.

Măiestria didactică, ea este o sinteză a tuturor însuşirilor general-umane şi psihopedagogice ale personalităţii profesorului. Presupune dăruire şi pasiune, pregătire temeinică şi multilaterală, receptivitate faţă de nou, spirit creator, inventivitate, pricepere de a acţiona în conformitate cu cerinţele unei situaţii concrete. Măiestria didactică este asociată – după cum susţine şi I.Nicola – unei inteligenţe didactice, diferenţiindu-se de tehnica didactică, fiind refractară rutinei şi şablonismului. Înseamnă mai mult decât o simplă repetare sau imitaţie, presupune o acţiune diferenţiată de la o situaţie la alta în funcţie de factorii noi ce intervin, unii având un caracter inedit şi imprevizibil. De multe ori măiestria pedagogică este evaluată printr-o artă didactică întrucât ea conduce spre artă, deci fiind mai mult decât profesia, ceea ce înseamnă că **educatorul artist** este superior celui de profesie.

La toate acestea am adăugat sinceritatea şi fidelitatea faţă de sine şi faţă de cei pe care-i educă, ceea ce s-ar putea exprima printr-un anumit fair-play educaţional prin care să fie promovată competenţa şi responsabilitatea didactică, ceea ce coroborat cu fondul aptitudinal nativ ar putea fi denumit prin **vocaţie**.

A asculta pe copil, a căuta să-l înţelegi, a-l accepta din punct de vedere afectiv, adică a-l iubi indiferent de ceea ce descoperi greşit în actele sau în caracterul lui nu înseamnă a asista pasiv, resemnat la modul defectuos în care evoluează copilul, după cum nu înseamnă nici a- l supune unor constrângeri aspre aplicate în numele unui ideal de perfecţiune.

A educa înseamnă a favoriza înflorirea înclinaţiilor pozitive, înseamnă a reprima încli-ţiile negative, dar nu numai atât. Înseamnă totodată şi a crea trăsături noi care pot înălţa nive-lul de personalitate a copilului.

Pentru fiecare învăţător, Domnu' Trandafir reprezintă un model, un exemplu de urmat. Ca şi EL încercăm să punem la loc de cinste dragostea pentru copii, înţelegerea şi răbdarea, căutăm şi de cele mai multe ori găsim „cheia" de la sufletul lor şi, înainte de a pretinde respect şi iubire, le oferim noi înşine cu toată generozitatea de care suntem în stare. Pe lângă limba română şi matematică, îi învăţăm pe copii şi alfabetul omeniei, al cinstei, al muncii şi-al hărniciei. Îi învăţăm să fie buni şi omenoşi şi să rămână aşa oricât de sus le va fi înălţarea în zborul vieţii, să înţeleagă că întotdeauna *bunătatea* şi *omenia* vor preţui mai mult ca orice. Ne bucurăm de succesele elevilor noştri şi suferim în tăcere când dau de eşecuri şi neîmpliniri. Le dăm curaj şi încredere în

forţele proprii, le suntem alături la bine şi la rău şi-i învăţăm să nu se dea bătuţi, să lupte pentru a fi mereu învingători.

Noi dăm şi, în acelaşi timp, primim învăţătură. Suntem într-un fel binecuvântaţi, pentru că zilnic avem posibilitatea să ne purificăm sufletul, făcând o meserie ce presupune artă şi dăruire. Noi semănăm cu dragoste acele seminţe ce vor deveni rod bogat mult mai târziu. Noi judecăm şi suntem judecaţi. Noi măsurăm puterea minţii şi a sufletului cu instrumente standardizate, dar, mai ales, cu de înţelegere al micului şcolar sau să ne ridicăm la acest nivel. Noi ne lăsăm în fiecare dimineaţă la uşa clasei grijile şi frământările sufleteşti, iar la plecare acasă, de cele mai multe ori, uităm să le mai luăm. Noi suntem cei care nu avem voie să greşim, nu avem voie să obosim, nu avem voie să amânăm. Noi nu ne permitem nici măcar să îmbătrânim decât foarte puţin, atât cât să devenim mai înţelepţi, şi atunci ştim să îmbătrânim frumos, păstrându-ne şi sufletul, şi spiritul mereu tinere.

Aceştia suntem noi, dascălii...

Mereu între copii, totdeauna alături de ei – aşa s-ar putea exprima sintetic crezul educativ al oricărui învăţător care, prin formaţie, activitate şi vocaţie, slujeşte învăţământul românesc. Oferta lui generoasă, săvârşită în numele omeniei, este permanentă şi discretă. Deosebit de exigent, în primul rând cu el însuşi, imprimă acelaşi spirit de ordine, de muncă perseverentă celor din jurul lui, pentru că este permanent un exemplu de probitate şi conduită morală ireproşabile, iar probitatea omului de la catedră este dublată de cea a cadrului didactic, pedagog desăvârşit. Exigenţa şi exactitatea, rigurozitatea alături de bunătatea sa sufletească se corelează într-un adevărat proiect al demnităţii umane.

Etica în inteligența artificială: provocări și perspective

Duțu Carmen

Liceul „Danubius” Călărași

Introducere

Inteligența artificială a devenit o forță puternică în societatea noastră, cu aplicații tot mai diverse și cu un impact tot mai semnificativ asupra vieților noastre. Odată cu progresul tehnologic accelerat, este esențial să ne concentrăm și asupra aspectelor etice legate de inteligența artificială.

I. Definirea eticii în inteligența artificială

Pentru a înțelege implicațiile etice ale inteligenței artificiale, trebuie să definim ce înseamnă etica în acest context. Etica în inteligența artificială se referă la regulile și principiile morale care ghidează dezvoltarea, implementarea și utilizarea tehnologiilor de inteligență artificială. Există mai multe principii etice care sunt aplicate în dezvoltarea și utilizarea IA precum:

- Transparența și responsabilitatea: Sistemele de inteligență artificială ar trebui să fie transparente, astfel încât să se poată înțelege cum se iau deciziile și să se poată fi responsabilizate în cazul unor consecințe negative.
- Echitatea: IA trebuie să fie dezvoltată și utilizată într-un mod care să evite discriminarea și să asigure tratamentul echitabil al tuturor indivizilor, indiferent de rasă, gen, religie sau alte caracteristici personale.
- Confidențialitatea și protecția datelor: Datele utilizatorilor și informațiile personale trebuie protejate și utilizate numai în limitele stabilite de utilizatori sau de legile și regulamentele aplicabile.
- Siguranța și securitatea: Sistemele de IA trebuie să fie proiectate și implementate într-un mod care să asigure securitatea și să minimizeze riscurile pentru utilizatori și societate.
- Beneficiile sociale: IA ar trebui să fie utilizată în scopul aducerii de beneficii sociale și îmbunătățirii vieții oamenilor, evitând exploatarea sau producerea de daune.

II. Deontologie vs. consecințialism în spectrul inteligenței artificiale

Deontologia se concentrează pe datoria morală și pe respectarea regulilor și principiilor etice. În contextul IA, deontologia se referă la stabilirea unor principii și norme clare care trebuie respectate în dezvoltarea și utilizarea sistemelor de inteligență artificială. Aceasta poate include principii precum drepturile fundamentale, confidențialitatea datelor și responsabilitatea.

Consecințialismul, pe de altă parte, se axează pe consecințele acțiunilor și pe maximizarea bunăstării generale. În ceea ce privește IA, consecințialismul explorează modul în care tehnologia poate aduce cele mai mari beneficii pentru societate și cum pot fi minimizate daunele potențiale. Se analizează impactul social, economic și ecologic al sistemelor de IA și se iau în considerare consecințele pe termen lung ale acțiunilor întreprinse.

Deși există diferențe între cele două abordări, este important să se recunoască că etica în IA implică adesea o combinație a acestora. Este necesară o abordare echilibrată, care să respecte regulile și principiile etice fundamentale, dar și să țină cont de consecințele acțiunilor. Astfel, dezvoltarea și utilizarea IA pot fi ghidate de o etică robustă și responsabilă.

III. Provocări etice în inteligența artificială

Provocările etice în inteligența artificială (IA) reprezintă o temă de mare importanță în dezvoltarea și utilizarea acestei tehnologii în rapidă evoluție. Pe măsură ce IA devine tot mai sofisticată și autonomă, apar dileme etice complexe și preocupări referitoare la impactul său asupra societății și a individului.

a) Luarea deciziilor automate și bias-ul algoritmic:

Unul dintre aspectele majore ale inteligenței artificiale este capacitatea sa de a lua decizii automate pe baza analizei datelor. Cu toate acestea, există riscul ca aceste decizii să fie influențate de bias-ul algoritmic, care poate perpetua discriminarea și inechitatea socială. Este esențial să abordăm această problemă și să dezvoltăm algoritmi și modele care să fie imparțiali și echitabili.

b) Protecția datelor și confidențialitatea

O altă provocare importantă în domeniul eticii în inteligența artificială este protecția datelor și confidențialitatea. Utilizarea tehnologiilor de inteligență artificială implică adunarea și procesarea cantităților masive de date personale. Este crucial să asigurăm că aceste date sunt protejate, utilizate în mod responsabil și că există consimțământ adecvat din partea utilizatorilor.

c) Responsabilitatea și transparența

Pe măsură ce inteligența artificială devine tot mai sofisticată și complexă, devine dificil să înțelegem modul în care ia decizii și să identificăm cine este responsabil pentru consecințele acestor decizii. Este important să dezvoltăm mecanisme și regulamente care să garanteze transparența în luarea deciziilor automate și să atribuim responsabilitatea în mod clar.

d) Autonomie

Apar dificultăți atunci când sistemele de supraveghere generează probleme legate de autonomie, mai exact, capacitatea unei persoane de a acționa în conformitate cu propriile interese și valori. Sistemele predictive, care se bazează pe algoritmi, pun în pericol autonomia elevilor și a profesorilor, precum și abilitatea lor de a-și controla propria viață. Utilizarea algoritmilor pentru a face predicții despre acțiunile individuale pe baza informațiilor acestora ridică întrebări legate de corectitudine și libertatea personală. Astfel, riscurile analizei predictive includ perpetuarea prejudecăților și discriminărilor sociale existente, precum și a stratificării sociale.

IV. Perspective asupra eticii în inteligența artificială

Desigur, inteligența artificială are și perspective pozitive și avantaje semnificative în ceea ce privește societatea noastră. Inteligența artificială aduce cu sine o serie de beneficii care pot îmbunătăți viața oamenilor și pot contribui la progresul societății. Printre acestea se numără:

Eficiență și automatizare: IA poate realiza sarcini repetitive și laborioase mult mai rapid și mai eficient decât oamenii. Aceasta poate duce la creșterea productivității și la eliberarea resurselor umane pentru activități mai valoroase și creatoare.

Soluții personalizate: Tehnologiile de IA pot furniza soluții personalizate pentru nevoile individuale ale oamenilor. De exemplu, asistenții virtuali pot adapta interacțiunea lor în funcție de preferințele utilizatorilor, oferind o experiență unică și personalizată.

Avans în domeniile științifice: IA poate accelera descoperirile și inovațiile în diverse domenii, cum ar fi medicina, astronomia, chimia sau fizica. Algoritmii avansați pot analiza seturi masive de date și pot identifica modele sau relații complexe care ar putea scăpa detectării umane.

Asistență medicală îmbunătățită: Utilizarea inteligenței artificiale în medicină poate ajuta la diagnosticarea și tratarea afecțiunilor, facilitând detectarea precoce a bolilor și oferind soluții personalizate de tratament. De asemenea, roboții asistenți pot oferi suport în îngrijirea pacienților, eliberând astfel personalul medical pentru activități mai complexe.

Mobilitate autonomă: Dezvoltarea vehiculelor autonome reprezintă un alt beneficiu semnificativ al IA. Acestea pot contribui la reducerea accidentelor rutiere și la eficientizarea transportului, oferind o alternativă mai sigură și mai ecologică.

Este important să subliniem că, în timp ce avantajele aduse de inteligența artificială sunt notabile, trebuie să abordăm și aspectele etice asociate utilizării acesteia pentru a asigura că impactul său este benefic pentru societate și că drepturile și demnitatea umană sunt protejate.

Concluzii

Etica în inteligența artificială este o temă crucială și actuală în societatea noastră. Provocările legate de bias-ul algoritmic, protecția datelor și responsabilitate necesită o atenție deosebită și eforturi constante. Cu toate acestea, perspectiva pozitivă a beneficiilor aduse de inteligența artificială în diferite domenii ne arată potențialul său semnificativ în îmbunătățirea vieților noastre. Dezvoltarea și implementarea inteligenței artificiale trebuie să fie ghidate de principii etice solide și să se desfășoare într-un cadru legal și reglementat. Prin colaborarea dintre specialiști în domeniul tehnologic, eticieni, legislatori și societate în ansamblu, putem construi o inteligență artificială responsabilă și benefică pentru toți.
În final, trebuie să ne asigurăm că dezvoltarea și utilizarea inteligenței artificiale se bazează pe principii de transparență, responsabilitate și echitate. Trebuie să promovăm dialogul deschis și implicarea tuturor părților interesate pentru a aborda provocările etice și pentru a îmbrățișa perspectivele pozitive pe care IA le aduce.

Bibliografie

Ce este inteligența artificială și cum este utilizată? | Actualitate | Parlamentul European. (2021, Martie 30): https://www.europarl.europa.eu/news/ro/headlines/society/20200827STO85804/ce-este-inteligenta-artificiala-si-cum-este-utilizata

AI Ethics | IBM: https://www.ibm.com/topics/ai-ethics

Etica Inteligenţei Artificiale. Cât de inteligent putem utiliza IA? | Pp. 5-6. : https://www.cnr-

University, S. C. Artificial Intelligence and Ethics: Sixteen Challenges and Opportunities. Artificial Intelligence and Ethics: Sixteen Challenges and Opportunities – Markkula Center for Applied Ethics. https://www.scu.edu/ethics/all-about-ethics/artificial-intelligence-and-ethics-sixteen-challenges-and-opportunities/

Rolul educației antreprenoriale

Stanciu-Dinu Elena

Liceul „Danubius” Călărași, Jud.Călărași

Actuala societate aduce sistemului educațional cerințe tot mai exigente, formulând o comandă socială inexistentă anterior. Aceste schimbări sunt generate, în special, de transformările considerabile din ultimele decenii, de necesitatea de cetățeni activi, cu inițiativă, capabili să se integreze în această societate și să participe, la rândul lor, la continuarea progresului acesteia. În acest context, pe lângă educația economică, cultivarea spiritului întreprinzător, la nivel educativ, vine să completeze o lipsă, de importanță majoră, în sistemul educațional, și anume, formarea competențelor antreprenoriale. Acestea, împreună cu spiritul de inițiativă, se includ în categoria competențelor sociale integratoare: consumator activ, abil, cunoscător al mecanismului formării prețurilor, al drepturilor sale, capabil să elaboreze şi să administreze bugetul personal sau cel familial. Pe de altă parte, se dezvoltă și abilități specifice, foarte utile în prezent, precum: deschiderea unei afaceri proprii, obținerea unui profit prin mijloace legale, asumarea riscurilor și a responsabilităților pentru această activitate, ceea ce exprimă, de fapt, și esența antreprenoriatului.

Educația antreprenorială urmărește să ofere elevilor și studenților aptitudini, cunoștințe și motivația corespunzătoare pentru a-i încuraja în obținerea succesului antreprenorial, într-o varietate de direcții. În prezent, educația antreprenorială este oferită, sub o diversitate de forme, la toate nivelurile de școlarizare, începând cu nivelul gimnazial sau liceal până la programele universitare.

Educația antreprenorială se diferențiază de alte forme de educație prin faptul că aceasta se concentrează pe reacția la oportunități, în timp ce educația de management este axată pe cea mai bună modalitate de a opera în structurile existente. În ambele abordări, interesul este același, și anume obținerea de "profit"

Educația antreprenorială poate fi orientată spre diferite modalități de a reacționa în fața oportunității, și anume: • Antreprenoriatul standard este cel mai întâlnit și constă în deschiderea unei noi organizații (de exemplu, începerea unei noi afaceri). • Antreprenoriatul corporativ sau intraprenorial1 constă fie în promovarea inovației, fie în introducerea de noi produse sau servicii, sau intrarea pe noi pieţe în cazul firmelor existente.

Antreprenoriatul social sau întreprinderea socială reprezintă o abordare recentă, care implică crearea de organizații de caritate (sau participări la organizațiile de caritate existente) şi care, pe lângă acțiunile benefice pe care le întreprind .

Spiritului antreprenorial permite dezvoltarea abilităților de conducere și a deprinderilor de viaţă, fiind din ce în ce mai recunoscut faptul că acestea reprezintă o competență cheie. Spiritului antreprenorial și inovarea generează noi modalități de învățare, viață și muncă. Încorporarea spiritului antreprenorial și a inovației, abordările transdisciplinare și metodele interactive de predare în învățământ necesită modele, arhitecturi și standarde noi. În Europa, se evidențiază faptul că este momentul reconsiderării vechilor sisteme și reașezării fundamentale a procesului de învățământ. Modificările din sistemul de învățământ sunt necesare la toate nivelele şi ar trebui să abordeze procesul de învățare.

Spiritul antreprenorial nu a fost niciodată mai important decât acum, când lumea se confruntă cu provocări majore, care se extind tot mai mult la nivelul economiei mondiale. În acest context, spiritul antreprenorial se remarcă drept o forță semnificativă, care poate avea un impact considerabil în relansarea, creșterea și progresul social, prin stimularea inovației, generarea de locuri de muncă şi responsabilizarea socială. Deși este clar că lumea are nevoie de mai multe societăți antreprenoriale, care pot rezolva problemele tot mai complexe,

interconectate și într-o tot mai rapidă schimbare, este nevoie de o mai mare conștientizare cu privire la rolul esențial pe care îl are învățământul în dezvoltarea următorului val de lideri, inovatori și întreprinzători, care, pe lângă crearea de noi locuri . Antreprenorii și celelalte persoane cu experiență în domeniul antreprenorial ar trebui să aibă acces, să fie încurajați și instruiți pentru a preda. Pe lângă valorile transmise în cadrul cursurilor, antreprenorii și cei cu experiență în domeniul antreprenorial vor intensifica, de asemenea, spiritul antreprenorial în întreaga instituție și vor crea legăturile cu comunitatea locală și ecosistemul antreprenorial. Există mai multe modele noi testate în întreaga lume – atât în interiorul, cât și în afara sistemelor formale de educație – care trebuie să fie împărtășite la nivel mai larg, pentru a furniza abordări noi și mai eficiente educației antreprenoriale.de muncă și de noi valori pentru societate, pot, de asemenea, asigura și altora un viitor mai bun.

Educația Globală a lansat o serie de lucrări pentru ca educația antreprenorială, la nivel mondial, să se concretizeze ca unul dintre factorii-cheie de dezvoltare socială durabilă şi de redresare economică. Lucrările au patru obiective majore, și anume:

1. Evidențierea și sensibilizarea cu privire la importanța educației antreprenoriale în stimularea creșterii economice și în atingerea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;

2. Consolidarea cunoștințelor existente și a bunelor practici în educația antreprenorială din întreaga lume, sub forma unui raport pentru a permite dezvoltarea unor instrumente și abordări inovatoare; 3. Oferirea de recomandări guvernelor, mediului academic, sectorului privat și altor actori implicați în direcția dezvoltării și furnizării de programe de educație eficientă privind antreprenoriatul;

4. Lansarea unui proces în care recomandările pot fi discutate la nivel mondial, regional, naţional şi local și puse în aplicare cu implicarea părților interesate cheie.

Necesitatea educației antreprenoriale în învățământul din România. Problema performanței realizate de învățământul din România privește întreaga societate românească, fără excepție. Ea reprezintă un punct de interes nu numai pentru profesori, actualii și viitorii studenți, dar și pentru angajatori, precum și pentru tot ceea ce înseamnă factor de dezvoltare în societate. Din perspectiva mediului de afaceri, ineficiența educației în România este redată de decalajul dintre teorie și practică. Deși mulți tineri absolvenți ajung în cadrul companiilor cu un bagaj teoretic solid, lipsa unei pregătiri practice în timpul facultății reprezintă principala critică adusă sistemului de învățământ. Ceea ce este cel mai îngrijorător este faptul că aceștia întâmpină dificultăți legate inclusiv de direcția propriei vieții profesionale, acționarea coerentă, gândirea consecventă sau, altfel spus deși, în prezent, la nivel european, se evidențiază un număr considerabil mai mare de programe de educație antreprenorială, comparativ cu deceniul trecut, dimensiunea și diseminarea acestora rămân provocările cheie. În momentul de față, tehnologia joacă un rol tot mai important în procesul de învățământ, atât ca un canal de livrare, cât și ca instrument de predare. Tehnologia poate contribui la asigurarea accesului la un număr cât mai mare de persoane interesate, inclusiv la cei care nu au avut acces la educație antreprenorială, și, de asemenea, poate sprijini dezvoltarea de programe şi materiale interactive și relevante la nivel local. Tehnologia pune la dispoziție mecanismul necesar ce face posibilă ajungerea la economii de scară mai mari, precum și împărtășirea pe scară largă a practicilor specifice. Conturarea unor atitudini proprii unor persoane din prima linie a politicii, vieții sociale și economice.

Dintre motivele invocate de majoritatea tinerilor antreprenori menționăm mediul economic instabil descurajant, teama de ceea ce înseamnă riscul sau falimentul sau faptul că aceștia nu privesc antreprenoriatul ca o oportunitate în carieră. În sprijinul acestei afirmații stă și evoluția numărului înmatriculărilor de noi firme de către elevi.

Antreprenoriatul ca o oportunitate în cariera elevilor însă, dintre acestea, doar jumătate mai sunt funcționale. Dintre motivele invocate de majoritatea tinerilor antreprenori menționăm mediul economic instabil

descurajant, teama de ceea ce înseamnă riscul sau falimentul sau faptul că aceștia nu privesc antreprenoriatul ca o oportunitate în carieră. În sprijinul acestei afirmații stă și evoluția numărului înmatriculărilor de noi firme.

BIBLIOGRAFIE:

[1] Gifford Pinchot, Elizabeth Pinchot (1978) Intra-Corporate Entreprenuership, Pinchot & Company, Bainbridge Island, http://www.intrapreneur.com/MainPages/History/IntraCorp.html.

[2] *** Europe 2020, A strategy for smart, sustainable and inclusive growth http://ec.europa.eu/eu2020

[3] *** (2010), Educating the Next Wave of Entrepreneurs. Global Education Initiative. Entrepreneurship Education Roundtables 2010-2011, World Economic Forum, Geneva, www.weforum.org

[4] *** (2010), Global Education Initiative. European Roundtable on Entrepreneurship Education, World Economic Forum, Geneva, www.weforum.org

Educația nonformală din perspectiva profesorului de limba și literatura română

Bălinișteanu Georgeana-Mihaela
Școala Gimnazială „ Ioanid Romanescu" Voinești, Iași

Educația nonformală este definită drept „orice activitate educațională, sistematică, desfășurată de obicei, în afara școlii tradiționale, al cărei conținut este adaptat nevoilor individului și situațiilor speciale, în scopul maximalizării învățării și cunoașterii și al minimalizării problemelor cu care se confruntă aceasta în sistemul formal (stresul notării în catalog, disciplina impusă, efectuarea temelor, etc.) (J. Kleis, 1973)

Educația nonformală reprezintă o componentă esențială a procesului educational, aducând contribuții semnificative la dezvoltarea personală și profesională a elevilor.

În cazul profesorului de limbă și literatură română, integrarea educației nonformale în activitatea didactică poate aduce beneficii considerabile, oferind oportunități de învățare variate și stimulând interesul și creativitatea elevilor. În acest context, programul național „ Școala Altfel" reprezintă o platformă excelentă pentru implementarea strategiilor, resurselor și bunelor practice în cadrul activităților nonformale.

Strategii, resurse și bune practice pentru integrarea educației nonformale în „Școala altfel"

1. **Utilizarea tehnologiei în predare**

Suntem în plină era tehnologică când aproape fiecare elev are la dispoziție un dispozitiv (telefon, tablet, laptop, desktop) cu ajutorul căruia poate instala și folosi diverse programe și aplicații utile și se poate conecta la internet.

În era digitală în care trăim, tehnologia a devenit o resursă extrem de valoroasă în domeniul educației și, în special, în predarea limbii materne. Utilizarea tehnologiei în procesul de predare aduce beneficii atât pentru profesor, cât și pentru elevi.

În primul rând, tehnologia oferă profesorului de limbă română o gamă largă de instrumente și resurse didactice interactive. Acestea pot fi utilizate pentru a face predarea mai atractivă și mai accesibilă pentru elevi. De exemplu, prin intermediul proiectoarelor interactive sau al tabletelor, profesorii pot crea lecții interactive, în cadrul cărora elevii pot interacționa direct cu conținutul, să își pună întrebări și să își testeze cunoștințele în timp real. De asemenea, există o multitudine de aplicații și platforme online care oferă exerciții și jocuri de vocabular, gramatică sau pronunție, care pot fi utilizate pentru a consolida și a exersa abilitățile lingvistice.

În al doilea rând , tehnologia permite profesorilor să ofere feedback rapid și personalizat elevilor. Prin intermediul platformelor de învățare online sau a aplicațiilor de evaluare, profesorii pot monitoriza progresul elevilor în timp real și pot oferi îndrumare individuală și feedback specific, adaptat nevoilor și dificultăților fiecărui elev în parte. Acest aspect este foarte important în predarea limbii române, deoarece permite profesorului să identifice și să remedieze erorile și dificultățile specifice ale fiecărui elev, contribuind astfel la dezvoltarea abilităților de comunicare în limba maternă.

2. **Colaborarea cu organizații non-guvernamentale sau comunitare**

Se pot stabili parteneriate cu organizații locale sau membri ai comunității pentru a oferi elevilor oportunități de dezvoltare în afara sălilor de clasă. Se pot organiza participări la activități culturale, acțiuni de voluntariat sau chiar colaborări cu presa locală.

3. **Vizite la muzee, teatre sau participarea la evenimente culturale**

Profesorii de limba română pot organiza excursii sau vizite la muzee și case memoriale, vizionări de expoziții și participări la evenimente culturale relevante. Aceste experiențe au un efect benefic asupra dezvoltării individuale și a înțelegerii mai bine a culturii și tradițiilor românești. Aceste lucruri îi pot inspira

pe elevi, le pot dezvolta creativitatea și le poate îmbogăți perspectiva asupra neamului nostru în particular și asupra lumii în general.

4. Colaborarea cu biblioteca școlii

Biblioteca școlii oferă acces la o varietate de resurse, cum ar fi: cărți, reviste, enciclopedii sau materiale multimedia care sprijină și completează predarea la clasă. Elevii au oportunitatea de a-și îmbunătăți cunoștințele, de a-și dezvolta abilitățile de cercetare și de a-și stimula imaginația și creativitatea.

Bibliotecarii sunt profesioniști în domeniu și pot oferi îndrumare și suport în găsirea resurselor potrivite pentru fiecare elev în parte.

Un alt avantaj ar fi posibilitatea de a organiza activități extracurriculare, cum ar fi cluburi de lectură sau ateliere de scriere creativă. Aceste activități aduc un plus de valoare în procesul educațional, dezvoltând abilități de comunicare, de analiză și de interpretare a textelor.

Colaborarea cu biblioteca școlii poate fi benefică și pentru cadrele didactice. Bibliotecarii pot oferi suport în pregătirea materialelor suplimentare pentru lecții, punând la dispoziție resurse actualizate și relevante.

5. Mediul online

Cu accesul la internet, elevii au posibiltatea să acceseze resurse educaționale diverse, cum ar fi platforme de cursuri online, bloguri, tutoriale și forumuri de discuții. Aceste resurse oferă flexibilitate și accesibilitate, permițând elevilor să învețe în ritmul lor și să exploreze subiecte care îi pasionează. Ele pot fi actualizate în timp real, reflectând noile descoperiri și tendințe în diferite domenii.

6. Activități cultural-artistice

Profesorul de română poate juca un rol esențial ca și catalizator al activităților cultural-artistice într-o școală. Fie scenete, fie concursuri muzicale sau de recitare, tradiții și obiceiuri de iarnă. Ele se pot afla în aria preocupărilor extracurriculare.

De asemenea, profesorul de română poate colabora cu profesorii de alte discipline, cum ar fi muzica sau artele vizuale, pentru a crea proiecte interdisciplinare care să îmbine elementele literare cu cele artistice. Aceasta poate contribui la creșterea unei atmosfere creative și stimulare în școală, unde elevii pot explora și experimenta diferite forme de exprimare artistică.

Profesorul de română poate, de asemenea, să ofere sprijin și îndrumare elevilor care manifestă un interes special pentru literatură sau artă. Prin identificarea și susținerea potențialului artistic al elevilor, profesorul poate contribui la dezvoltarea talentelor acestora și poate încuraja participarea lor la concursuri, festivaluri sau alte evenimente culturale. Astfel, profesorul devine un mentor și susținător al aspirațiilor artistice ale elevilor, ajutându-I să-și descopere și să-și valorifice talentul.

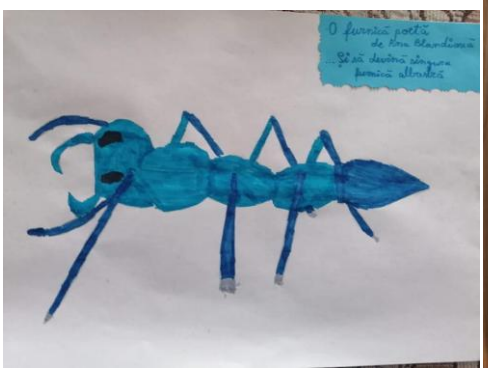
Bibliografie

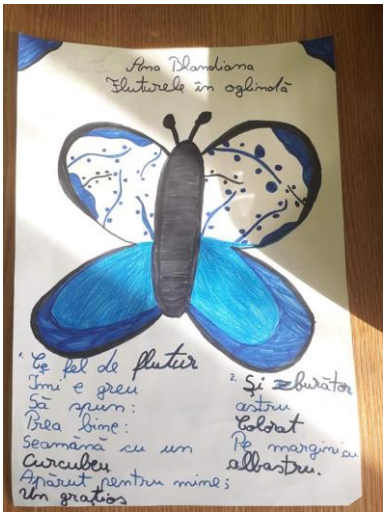
1. Cucoș, C., 1998, *Psihopedagogie*, Editura Polirom, Iași
2. Joița, E., 2003, *Pedagogie și elemente de psihologie școlară*, Editura Arves, Craiova
3. Toader, A. D., 1995, *Psihologia schimbării și educația. Polarități și accente ale procesului educațion*al, EDP, București

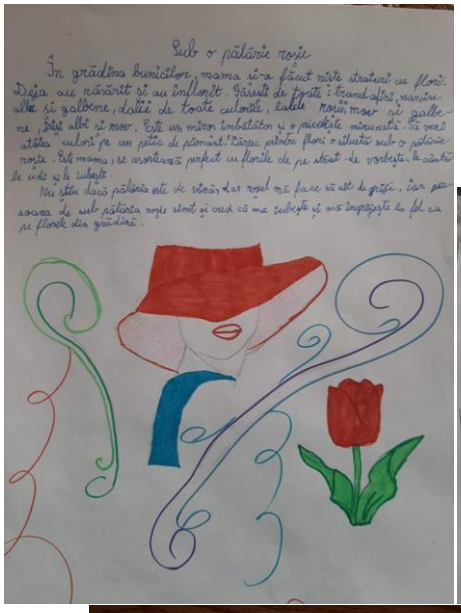
Bârzoi Gina-Emanuela
Școala Gimnazială *Ștefan cel Mare*, Botoșani, județul Botoșani

Luna aprilie a venit cu activitatea **Cartea în culori**, o activitate de stimulare a interesului copiilor de clasa a VII-a pentru lectură, desfășurată on-line timp de aproximativ o lună, căci a inclus și Școala Altfel, și sărbătorile pascale, și saptămâni întregi în care am căutat mereu idei de a-i ține și pe copii conectați la ceva plăcut, și de a mă motiva și pe mine să continui un proiect ambițios de încurajare a cititului în astfel de vremuri ambigue. Am creat așadar un grup al clasei ca o pagină Facebook, am postat aproape zilnic idei, cu linkuri aferente textelor literare și i-am antrenat permanent pe copii, uneori și pe părinți. Le-am propus să-și aleagă culori și astfel au rezultat: negru, alb, violet, verde, galben, albastru și roșu. I-am trimis către diverse texte: ***La Medeleni*** de Ionel Teodoreanu (Volumul I) pentru a găsi citate cu culoarea aleasă de fiecare (”haină albă”, ”cercuri roșii”, ”bereta albă”, ”bomboane violete”, ”un punct negru”), ***Întoarcerea lui Arpagic*** de Ana Blandiana pentru a ilustra, prin desen, citate reprezentând sau incluzând culori (”În grădina mea, șirete,/Piersicile-s violete”, ”Și mi-am prins pafta pe bluză/Cea mai roșie buburuză”), versuri din Nichita Stănescu conținând culoarea roșie, despre care au avut de alcătuit texte scurte descriptive, de 5-8 rânduri, pornind de la ideea sugerată în vers, schițe sau nuvele din Barbu Ștefănescu Delavrancea cu citate cu ”alb” pe care să le explice în 2-3 rânduri (”Se vede o casă albă ca laptele”, ”barba albă ce i se lungise până la pământ”), articole de dicționar pentru cuvântul ”galben” pentru a ilustra atât sensurile proprii, cât și cele figurate (a se face galben, rasa galbenă, galbenă de Odobești), versuri din opera lui George Bacovia pentru a găsi epitete cromatice cu culoarea violet (”amurg violet”, ”oraș violet”, ”toamna violetă”). Am realizat teme cu referire la sărbătoarea pascală: formarea prin derivare a unor nume de iepurași pornind de la culoarea aleasă (de exemplu: Albăstrilă, Albișor, Movuliul, Verzuliul, Gălbior, Negrilă, Roșiaticul), ilustrarea, prin desen, a cuvântului-lipsă din textul ***La Paști*** de George Topîrceanu.

Atașez și câteva din realizările copiilor:

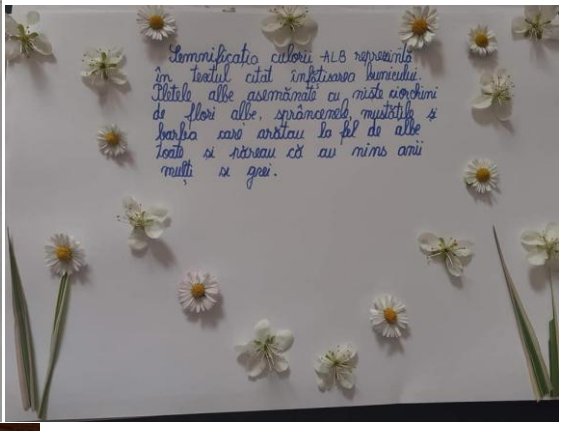

Sub o pălărie roșie

În grădina bunicilor, mama și-a făcut niște straturi cu flori. Deja au răsărit și au înflorit. Găsești de toate: trandafiri, narcise albe și galbene, dalii de toate culorile, lalele roșii, maci galbeni, flăcăi albi și mov. Este un mirog îmbătător și o priveliște minunată. Și vezi atâtea culori pe un petec de pământ! Tărgnc printre flori o ființă sub o pălărie roșie. Pare mama, se orientează perfect cu florile de pe străzi de vreburi. Le cântă de unde și le culege.

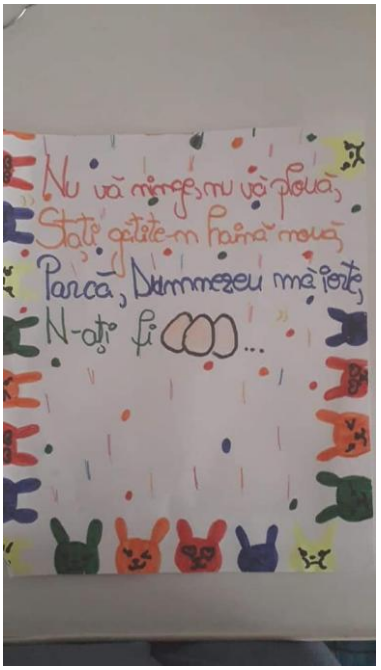
Nici știu dacă pălăria este de vânt sau ploaie, dar roșul mă face să aibă de grijă, iar pe soarea de sub pălăria roșie știu și cred că mă iubește și mă îngrijește la fel ca pe florile din grădină.

Semnificația culorii ALB reprezintă în textul citat înfățișarea bunicului. Părțile albe asemănate cu niște ciorchini de flori albe, sprâncenele, mustățile și barba care arătau la fel de albe toate și știrseau că au mins anii mulți și grei.

Gestionarea conflictelor la nivelul învățământului primar

Ionescu Gabriela Carmen
Școala Gimnazială "Nicolae Titulescu", București

În învățământul primar, conflictele între elevi sunt o realitate frecvent întâlnită, având ca surse principale diferențele de opinii, competiția pentru resurse limitate, neînțelegerile sau chiar frustrările personale. Este esențial ca școlile să pregătească elevii nu doar din punct de vedere academic, ci și pe plan social și emoțional. Gestionarea conflictelor este o abilitate de viață care le va fi de folos pe tot parcursul vieții, atât în cadrul școlar, cât și la locul de muncă sau în viața personală. Acest demers educativ are ca scop nu doar rezolvarea disputelor, ci și prevenirea acestora, prin învățarea unor tehnici de autoreglare și de comunicare eficientă.

Conflictele care apar în școlile primare pot fi clasificate în mai multe tipuri, în funcție de natura și cauzele acestora. Identificarea tipului de conflict este esențială pentru aplicarea unor soluții adecvate.

Conflicte interpersonale apar între doi sau mai mulți elevi și sunt adesea cauzate de diferențele de personalitate sau de neînțelegeri. De exemplu, un elev poate să fie deranjat de comportamentul unui coleg, care poate părea intruziv sau agresiv. Conflictele interpersonale pot apărea și din dorința de a obține aceleași resurse (de exemplu, un anumit loc în bancă sau un joc).

Conflictele de grup sunt de obicei mai complexe, implicând mai mulți elevi și fiind adesea legate de competiția pentru statutul social sau pentru roluri într-o activitate de grup. De exemplu, un conflict poate apărea într-un grup de copii care lucrează la un proiect comun, când unii membri nu sunt de acord cu modul în care ar trebui să fie realizat proiectul.

Conflicte legate de autoritate pot apărea și între elevi și cadrele didactice sau alți membri ai personalului școlii, de obicei legate de respectarea regulilor și a normelor comportamentale. De exemplu, un elev poate contesta decizia unui profesor cu privire la nota primită pentru un test sau poate refuza să respecte instrucțiunile primite.

Este important ca elevii să învețe modalități de a gestiona conflictele într-un mod pașnic și eficient. Atunci când conflictele sunt gestionate corespunzător, ele pot deveni o oportunitate de învățare și dezvoltare emoțională. În acest sens, există mai multe tehnici prin care conflictele pot fi rezolvate sau prevenite.

Ascultarea activă presupune ca elevii să își exprime punctul de vedere, dar și să fie atenți la ce spune cealaltă persoană implicată în conflict. Aceasta înseamnă să nu întrerupă, să fie deschiși și să încerce să înțeleagă sentimentele celuilalt. O modalitate eficientă de a învăța ascultarea activă este prin jocuri de rol în care copiii sunt provocați să asculte cu atenție un coleg care le expune punctul său de vedere.

Medierea conflictului. În cazul în care un conflict nu poate fi rezolvat direct de către cei implicați, medierea de către un adult sau de către un coleg desemnat pentru a rezolva conflictele poate fi o soluție eficientă. Profesorul sau mediatorul îi ajută pe copii să își exprime sentimentele și punctele de vedere într-un mod calm și respectuos, iar ulterior se caută o soluție acceptabilă.

Tehnici de autoreglare emoțională. De multe ori, conflictele izbucnesc din cauza unor emoții puternice, cum ar fi furia, frustrarea sau supărarea. Elevii trebuie să învețe tehnici de autoreglare, care să le permită să își gestioneze emoțiile înainte de a reacționa impulsiv. Printre aceste tehnici se numără respirația profundă, numărarea până la zece sau chiar retragerea temporară din situația conflictuală pentru a se calma.

Dialogul și negocierea. Dialogul este una dintre cele mai eficiente metode de a rezolva conflictele. Elevii sunt încurajați să discute despre ceea ce i-a deranjat și să își exprime sentimentele într-un mod calm și rațional. Negocierea

presupune că ambele părți implicate în conflict sunt dispuse să găsească un compromis. De exemplu, dacă doi copii se ceartă pentru un joc, ei pot negocia pentru a stabili un program în care să se joace pe rând.

Educația pentru gestionarea conflictelor trebuie să fie integrată în curriculumul școlar. Astfel, copiii vor învăța de la vârste fragede cum să identifice conflictele și cum să le gestioneze într-un mod pașnic. Activitățile care pot sprijini educația pentru gestionarea conflictelor includ:

- Jocurile de grup și activitățile de cooperare: Acestea ajută elevii să învețe să lucreze împreună și să își împărtășească resursele, reducând astfel riscul de conflicte. Jocurile în care elevii trebuie să colaboreze pentru a rezolva o problemă sunt excelente pentru dezvoltarea abilităților de negociere și rezolvare a conflictelor.
- Discursurile și sesiuni de formare: Profesorii pot organiza sesiuni educaționale în care să le explice elevilor importanța gestionării conflictelor și cum să adopte un comportament empatic și respectuos față de colegii lor.
- Prin jocuri de rol și studii de caz, elevii pot învăța cum să abordeze situații conflictuale și să aplice tehnicile de gestionare în contexte realiste. De exemplu, un joc de rol în care un elev se află într-un conflict cu un coleg și trebuie să găsească o soluție, poate ajuta la dezvoltarea abilităților de comunicare și rezolvare a disputelor.

Gestionarea conflictelor în școlile primare reprezintă un aspect esențial al educației sociale și emoționale. Copiii care învață să își rezolve conflictele într-un mod calm și constructiv sunt mai capabili să dezvolte relații interpersonale sănătoase. Prin metodele educaționale adecvate și prin promovarea unui mediu de învățare bazat pe respect reciproc, elevii vor dobândi abilități importante care îi vor ajuta pe tot parcursul vieții. Astfel, școala devine și un spațiu în care copiii învață să devină cetățeni responsabili și respectuoși.

Bibliografie:

1. Goleman, Daniel – *Inteligența emoțională*, Editura Curtea Veche, 2018
2. Cerghit, Ioan – *Pedagogie generală*, Editura Polirom, 2002
3. Olweus, Dan – *Bullying at School: What We Know and What We Can Do*, Blackwell Publishing, 1993
4. MECTS – *Strategia națională de prevenire a violenței în unitățile de învățământ preuniversitar*, 2018
5. UNICEF România – *Educație incluzivă și prevenirea violenței în școală*, 2020

FOLCLORUL OBICEIURILOR

Prof. Moşescu Antoanela Emanuela

Şcoala Gimnazială Nr.22 , Galaţi

„ ....poeziile noastre populare compun o avere naţională demnă de a fi scoasă la lumină ca un titlu de glorie pentru naţia română." (Vasile Alecsandri)

Obiceiurile calendaristice – prezentare generală

„*Toate datele oferite de materialul folcloric cules arată că cele mai vechi creaţii literare populare s-au păstrat în folclorul obiceiurilor, şi mai cu seamă al obiceiurilor legate de muncile de peste an*".[7]Obiceiurile calendaristice sau de peste an sunt legate de organizarea ciclică a timpului care, la nivel conceptual, asimilează reprezentări despre periodicitatea casnică sau vegetală.Fiecare etapă importantă a ciclului este marcată prin obiceiuri caracteristice, obiceiuri care corespund etapei respective a muncilor agricole, dar şi obiceiuri care oglindesc bunăstarea şi fericirea omului.Peste vechea structură naturală a calendarului s-au suprapus date de factură oficială sau religioasă care „*în raport cu vechile criterii, aveau un caracter oficial. Asemenea suprapuneri au determinat, de exemplu, mutarea datei oficiale a Anului Nou în Republica Romană, la 1 Ianuarie, legat de prelucrarea funcţiei de către noii proconsuli*".[8]Până în urmă cu trei secole, la nivel popular Anul Nou se serba la începutul primăverii. El coincidea cu debutul unui nou ciclu agrar. Sistemul obiceiurilor calendaristice este dominat de o viziune agrară asupra timpului şi a existenţei, de o organizare ritmică a activităţii productive, de relaţia nemijlocită om-natură. Omul trebuie să facă tot lucrul la rândul şi la timpul său.De exemplu, în poezia „Pluguşorul" se reflectă foarte bine că plasarea lui la 1 Ianuarie nu corespunde muncilor agricole din această perioadă. Muncile agricole amintite în text: alegerea locului, aratul, semănatul, seceratul (etc.) sunt specifice anotimpului primăvară-vară şi apare mai justificat dacă îl aşezăm în contextul vechii sărbători care coincidea cu inaugurarea, an de an, a muncilor agricole. „*Întocmai după cum primăvara simbolizează, pentru vegetaţie, ieşirea din moarte sau din somnul teluric, – tot aşa ea simbolizează, pentru neamul omenesc, ieşirea din ignoranţă şi păcat, nădejdea mântuirii, adică a înţelepciunii mesajului lui Hristos. Primăvara este un simbol al nădejdii*"[9].

Relaţia nemijlocită cu muncile de peste an şi revenirea ciclică sunt particularităţi definitorii pentru obiceiurile calendaristice. Alături de obiceiurile care privesc direct muncile agricole şi etapizarea lor, apar şi obiceiuri care sunt legate de viaţa omului, a familiei, a colectivităţii. O mare parte din poezia obiceiurilor oglindeşte forme de viaţă care ne duc spre satul românesc cu viaţa lui patriarhală. Credincios şi păstrător de datini, poporul român a adunat în tolba sa tot ceea ce a simţit şi a transmis din generaţie în generaţie (prin viu grai) cultura, cultura populară-fundamentul literaturii scrise.

[7] Institutul de Etnografie şi Folclor „C. Brăiloiu", *Sărbători şi obiceiuri*, vol. IV, Moldova, Bucureşti, 2004, p. 15-16.
[8] Pavel Ruxăndoiu, *Folclorul literar în contextul culturii populare româneşti*; Editura **Grai şi Suflet**, Cultura Naţională, Bucureşti, 2001, pagina 220.
[9] Elena Niculiţă-Voronca, Datinele..., ed. 1998, vol. I, p. 192.

„*Sărbătoarea începutului de an a fost întotdeauna cea mai mare sărbătoare a omului primitiv, dar ea este pusă pe acelaşi plan şi în zilele noastre, tratată sub alt aspect în mediul urban, ba chiar şi în mediul rural. Deşi biserica a depus mari eforturi de a promova Paştele pe primul loc, sărbătoarea Anului Nou a rămas şi rămâne cea mai mare sărbătoare a anului*”[10]

Metodele activ – participative pun accent pe cunoașterea operațională, pe învățarea prin acțiune, aduc elevii în contact nemijlocit cu situațiile de viață reală. Aceste metode au caracter educativ, exemplu: lectura independentă, dialogul euristic, învățarea prin descoperire. Metodele constituie elementul esențial al strategiei didactice. În acest context, reprezintă instrumentul de realizare într-o cât mai mare măsură a obiectivelor prestabilite ale activității didactice de învățare. Pălăria albastră este liderul, conduce activitatea.

BIBLIOGRAFIE :

1. Bîrlea, Ovidiu, *Istoria folcloristicii românești*, Editura Enciclopedică română, București, 1974;
2. Butură, Valer, *Etnografia poporului român – cultura materială*, Editura Dacia, Cluj- Napoca, 1978;
3. Cantemir, Dimitrie, *Descrierea Moldovei*, Editura Minerva, București, 1973;
4. Cojocaru, Nicolae, *Istoria tradițiilor și obiceiurilor la români*,vol I-III, Editura Etnologică, București, 2008
5. Constantinescu, Nicolae, *Lectura textului folcloric*, Editura Minerva, București, 1986;
6. Constantinescu, Nicolae, Dobre Alexandru, *Etnografie și folclor românesc*, Note de curs, Partea I, Familia științelor etnologice, Editura Fundației România de Mâine, București, 2001;
7. Datcu, Iordan, *Dicționarul etnologilor români*, Editura Saeculum I.O., București, 2006;
8. *Dicționarul explicative al limbii române*, Editura Academiei, București, 1984 (DEX);
9. Dobre, Alexandru, *Enciclopedia culturii tradiționale românești*. Studii monografice. Academia Română. Fundația Națională pentru Știință și Artă. Instiutul de Istorie și Teorie Literară „G.Călinescu”, București, 2001;

[10] Ovidiu Bîrlea - *Folclorul românesc*, vol. I, Editura Minerva, București, 1981, pagina 268.

Importanța educației în viață noastră

Profesor coordonator Tivadar Marius

Liceul de Arte Oradea,Bihor

Sunt elevă în clasa a IX-a la Liceul de Arte, secția de arhitectură, și, de când am început acest drum, am înțeles și mai bine cât de importantă este educația în viața unui om. Pentru mine, educația nu înseamnă doar lecții, note sau dorințe, ci este fundația pe care ne construim viitorul, la fel cum o clădire are nevoie de o bază solidă.

Pentru mine, educația este legătura dintre ceea ce sunt și ceea ce vreau să devin. Visez să fiu un arhitect și să creez spații care inspiră și dau viață ideilor mele. Fără educație nu aș putea învăța cum să desenez planuri , cum să gândesc funcțional sau cum să privesc lumea cu ochii unui om care o poate modela.

Educația ne formează nu doar ca profesioniști, ci și ca oameni. Ne învață să gândim , să colaborăm și să ne exprimăm. La Liceul de Arte învăț simt zilnic cât de important este să ai profesori care te sprijină și colegi cu care împărtășești pasiuni comune.

În concluzie, cred că educația este cheia care deschide toate ușile importante din viață. Ne oferă libertatea de a alege cine vrem să fim.

Fără ea visurile ar rămâne doar niște schițe pe hârtie.

TORRES-PERALTA LAVINIA-MARIA

Clasa a IX-a C

Educația în sistemul românesc

Prof. înv. Preșcolar Oglice Atena

Grădinița cu Program Prelungit Floare Albastră ,Craiova,Dolj

Educația reprezintă piatra de temelie a unei societăți dezvoltate. În România, sistemul de învățământ are o istorie bogată și o structură bine definită, însă se confruntă și cu numeroase provocări. Acest referat își propune să prezinte principalele caracteristici ale educației în România, punctele forte și punctele slabe ale sistemului, precum și posibile direcții de îmbunătățire.

Structura sistemului educațional românesc

În România, învățământul este organizat pe mai multe niveluri:

- **Învățământul preșcolar** (grădinița): grupa mică, mijlocie și mare (3-6 ani).
- **Învățământul primar**: clasele 0 – IV (6-10 ani).
- **Învățământul gimnazial**: clasele V – VIII (10-14 ani).
- **Învățământul liceal**: clasele IX – XII sau XIII (14-18/19 ani), împărțit în profiluri teoretice, tehnologice și vocaționale.
- **Învățământul superior**: universități, colegii, institute, care oferă studii de licență, masterat și doctorat.

Educația este gratuită și obligatorie până la clasa a X-a, conform legii educației naționale.

Puncte forte ale sistemului educațional românesc

- **Accesibilitate**: Majoritatea copiilor au acces la educație, chiar și în zonele rurale.
- **Profesori bine pregătiți**: Multe cadre didactice au o pregătire solidă și sunt dedicate profesiei.
- **Participarea la competiții internaționale**: Elevii români obțin frecvent rezultate bune la olimpiadele internaționale, în special la matematică, fizică și informatică.
- **Diversificarea programelor școlare**: În ultimii ani, au fost introduse cursuri opționale și activități extracurriculare.

Probleme și provocări

Cu toate acestea, sistemul de educație din România se confruntă cu mai multe dificultăți:

- **Infrastructură slabă**: Multe școli, mai ales din mediul rural, au dotări învechite sau insuficiente.
- **Subfinanțare**: Bugetul alocat educației este adesea sub media europeană.
- **Învățarea teoretică excesivă**: Elevii sunt adesea supraîncărcați cu informații, fără aplicabilitate practică.
- **Inegalitate în șanse**: Există discrepanțe mari între mediul rural și cel urban.
- **Migrația cadrelor didactice**: Mulți profesori buni aleg să plece în alte țări sau în alte domenii mai bine plătite.

Soluții și direcții de îmbunătățire

Pentru ca sistemul educațional românesc să evolueze, ar fi necesare următoarele măsuri:

- Creșterea investițiilor în educație și modernizarea școlilor.
- Adaptarea curriculumului la cerințele actuale ale pieței muncii.
- Formarea continuă a cadrelor didactice și motivarea lor prin salarii decente.
- Promovarea învățării prin practică, proiecte și gândire critică.
- Susținerea elevilor din medii defavorizate pentru a reduce abandonul școlar.

Educația în România are un potențial imens, însă are nevoie de reforme serioase, de implicare din partea statului și de sprijin din partea societății. Numai printr-un sistem educațional solid, echitabil și modern, România poate spera la un viitor prosper și competitiv. Educația poate fi formală (realizată în școli, licee, universități), non-formală (activități extrașcolare, cursuri, ateliere) sau informală (învățarea din familie, din comunitate, din experiențele zilnice). Fiecare tip de educație joacă un rol esențial în dezvoltarea unei persoane.

Un sistem educațional bun ajută la reducerea inegalităților sociale și oferă șanse egale tuturor copiilor, indiferent de mediul din care provin. În același timp, educația pregătește tinerii pentru viitor, pentru o carieră și pentru o viață independentă.

În școală, elevii nu învață doar matematică, limba română sau istorie. Ei învață să colaboreze, să își exprime ideile, să respecte reguli și să gândească critic. Profesorii, alături de părinți și de comunitate, au o mare responsabilitate în formarea tinerilor.

În plus, în epoca modernă, educația include și folosirea tehnologiei. Tabletele, internetul și platformele online devin unelte utile în procesul de învățare. Totuși, este important ca tehnologia să fie folosită cu măsură și cu un scop educativ clar.

Educația este cheia dezvoltării personale și a progresului unei societăți. Oameni bine educați sunt mai responsabili, mai creativi și mai implicați în viața comunității. De aceea, este important ca educația să fie accesibilă tuturor și să fie adaptată la nevoile prezentului.

Bibliografie

1. Cucoș, C. (2006). *Psihopedagogie*. Iași: Editura Polirom.
2. Cerghit, I. (2008). *Metode de învățământ*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
3. John Hattie (2009). *Visible Learning: A Synthesis of Over 800 Meta-Analyses Relating to Achievement*. Routledge.
4. Goleman, D. (2001). *Inteligența emoțională în educație*. București: Editura Curtea Veche.
5. Ministerul Educației (2020). *Strategia Națională pentru Învățare pe Tot Parcursul Vieții*.

EDUCAȚIA – FUNDAMENTUL UNEI SOCIETĂȚI DURABILE

Prof. înv. primar Preda Georgeta
Școala Gimnazială, Comuna Puchenii Mari
Structură Școala Primară Miroslăvești

Educația reprezintă una dintre cele mai importante valori ale unei societăți, fiind elementul esențial care asigură dezvoltarea continuă și echilibrată a indivizilor și comunităților. În contextul globalizării și al progresului tehnologic accelerat, rolul educației a căpătat o dimensiune complexă, depășind simpla transmitere a cunoștințelor. Astăzi, educația trebuie să formeze cetățeni responsabili, capabili să gândească critic, să comunice eficient și să contribuie la construirea unei lumi sustenabile și incluzive. Mai mult decât atât, educația este un proces care începe încă din primii ani ai vieții și se desfășoară pe tot parcursul existenței, prin învățare continuă și adaptare la noile realități sociale, economice și culturale. În acest sens, rolul școlii, al familiei și al comunității devine fundamental, fiecare având responsabilitatea de a sprijini dezvoltarea armonioasă a tinerilor.

Ce înseamnă educația astăzi?

Educația contemporană se distinge printr-o abordare multidimensională, care vizează nu doar transmiterea de informații, ci și dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viața personală și profesională. În școlile moderne, accentul este pus pe gândirea critică, capacitatea de a rezolva probleme complexe, creativitate, colaborare și competențe digitale. Aceste abilități nu numai că pregătesc elevii pentru provocările pieței muncii, dar îi ajută să devină membri activi și responsabili ai societății. Totodată, educația trebuie să fie incluzivă, să respecte diversitatea culturală și să promoveze valori precum respectul, toleranța și solidaritatea. În acest sens, tehnologia oferă instrumente noi și fascinante pentru învățare, de la platforme online interactive până la realitatea virtuală, care pot transforma experiența educațională și o pot face accesibilă unui număr mai mare de elevi, indiferent de mediul din care provin.

Un alt aspect esențial este rolul activ al elevilor în procesul educațional. Astăzi, învățarea prin proiecte, dezbateri și activități practice stimulează interesul și motivația, contribuind la formarea unor personalități autonome, capabile să ia decizii informate.

Rolul profesorului în educația durabilă

Profesorul are un rol esențial în procesul educațional, fiind mult mai mult decât un simplu „transmițător de cunoștințe”. În lumea modernă, dascălul devine un mentor, un model și un ghid care inspiră elevii să descopere și să valorifice propriile talente. Este un profesionist care trebuie să îmbine răbdarea cu creativitatea, dar și să se adapteze continuu la noile metode de predare, pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor. Un profesor dedicat știe să transforme sala de clasă într-un spațiu de dialog și colaborare, în care fiecare elev se simte valorizat și încurajat să își exprime opinia. Mai mult decât atât, educatorul formează nu doar competențe academice, ci și valori morale, cum ar fi respectul, responsabilitatea și empatia, esențiale pentru o societate sănătoasă.

Dezvoltarea profesională continuă este un alt aspect important. Profesorii care participă la cursuri de perfecționare, schimburi de experiență sau programe de mentorat pot aduce metode noi și mai eficiente în educație, ceea ce contribuie la creșterea calității procesului de învățare. Astfel, școala devine un mediu viu, dinamic, care pregătește elevii pentru viață, nu doar pentru examene.

Educația începe acasă și continuă toată viața

Familia este prima și cea mai importantă instituție de educație în viața unui copil. Valori precum respectul față de ceilalți, onestitatea, perseverența sau curiozitatea se transmit mai întâi în mediul familial. Părinții sunt primii profesori, iar sprijinul lor constant influențează pozitiv motivația și atitudinea copilului față de învățare.

Școala vine să completeze această educație, oferind un cadru structurat pentru aprofundarea cunoștințelor și dezvoltarea unor abilități sociale și cognitive. Cu toate acestea, procesul educațional nu se

oprește după terminarea școlii. Într-o lume în care schimbările tehnologice și sociale sunt rapide, capacitatea de a învăța continuu devine indispensabilă.

Educația pe tot parcursul vieții include nu doar formarea formală, ci și cea nonformală și informală – de exemplu, participarea la cursuri de specializare, voluntariat, lectura constantă sau experiențele personale. Astfel, individul rămâne mereu conectat la realitatea în schimbare și poate contribui activ la bunăstarea sa și a comunității.

Educația în România – provocări și speranțe

Sistemul educațional din România se confruntă cu numeroase provocări, de la lipsa infrastructurii adecvate în multe școli rurale, la inegalitățile sociale și problemele legate de dotarea cu tehnologie modernă. Programul școlar este adesea încărcat, iar metodele tradiționale nu mai corespund așteptărilor elevilor și cerințelor actuale.

Cu toate acestea, există numeroase semne pozitive. Profesorii pasionați, elevii implicați în competiții naționale și internaționale, dar și organizațiile nonguvernamentale care promovează metode alternative de învățare aduc un suflu nou în educație. Digitalizarea școlilor și accesul tot mai larg la internet oferă oportunități imense, care trebuie valorificate pe deplin.

De asemenea, strategiile și programele lansate de Ministerul Educației în ultimii ani pun accent pe educația incluzivă, dezvoltarea competențelor practice și formarea civică. Este nevoie de un efort comun între autorități, profesori, părinți și comunități pentru a construi un sistem educațional care să răspundă cu adevărat nevoilor tinerilor din România.

Educația reprezintă piatra de temelie a oricărei societăți care își dorește dezvoltare durabilă, pace și progres. Investiția în educație nu este doar o cheltuială, ci un act strategic, care generează beneficii pe termen lung pentru întreaga comunitate.

Pentru ca educația să fie eficientă, este nevoie de implicarea tuturor factorilor: profesori dedicați, familii responsabile, instituții care susțin procesul educațional și elevi motivați. Fiecare lecție predată cu pasiune, fiecare copil încurajat să creadă în potențialul său și fiecare proiect școlar care dezvoltă abilități practice sunt pași esențiali spre o societate mai bună.

Într-o lume din ce în ce mai complexă, educația rămâne singura modalitate prin care putem pregăti generațiile viitoare să facă față provocărilor, să inoveze și să construiască o lume mai echitabilă și mai frumoasă.

Bibliografie

1. Goleman, Daniel (2006). Inteligența emoțională. Editura Curtea Veche.
2. Constituția României – Art. 32: Dreptul la învățătură.
3. Ministerul Educației – Strategia națională pentru educație privind dezvoltarea durabilă (2021–2030).

„RELAȚIA COPIILOR CU PĂRINȚII PLECAȚI ÎN STRĂINĂTATE”

IMPACTUL SOCIO-EMOȚIONAL

Profesor educație timpurie: Baicu Ioana Daniela
G.P.P. STÂLPENI

La vârsta preşcolarităţii, părinţii sunt încă pentru copii centrul lumii. Mânaţi de nevoile materiale, unul dintre părinţi sau ambii părinţi consideră că plecarea la muncă în străinătate le-ar restabili situaţia financiară. Lipsa părinţilor este resimţită acut la orice vârstă, însă între 0 şi 3 ani copilul are absolut nevoie de mama. Cel mai bine este ca plecarea pe termen lung în străinătate să fie cu întreaga familie. Merită, chiar dacă e mai greu.

Neglijarea copiilor de către acei părinţi care pleacă să lucreze în străinătate a devenit, din păcate, un fenomen social negativ, care a generat deja aspecte îngrijorătoare. Dacă ar fi întrebaţi, acei părinţi ţi-ar răspunde că pleacă şi pentru copii, ca să aibă o viaţă mai bună. Paradoxal, plecarea părinţilor a înrăutăţit calitatea vieţii copiilor, aceştia fiind fără o supraveghere atentă, chiar şi fără afecţiune, mulţi dintre ei transformându-se în nişte copii apatici, trişti, închişi în sine, fără randament în procesul şcolar. La alţii, dorul de părinţi combinat cu lipsa supravegherii se manifesta prin acţiuni violente, răutate, comportament antisocial.

Recomandarea psihologului Mirela Zivari adresată părinţilor nevoiţi să-şi lase copilaşul singur acasă este să-i spună de fiecare dată: "Eu plec la serviciu, dar mă întorc". "Această formulă magică «mă întorc la tine» reuşeşte să oprească valul de frustrare resimţită de copil." Consilierea psihologică atât a copilului, cât şi a părinţilor face mai uşoară despărţirea temporară dintre ei. Copilul înţelege de ce este nevoie ca mămica şi/sau tăticul să plece, iar părintele învaţă cum să-i explice copilului plecarea. În plus, psihologul îl poate ajuta pe cel care va avea grijă de copil să suplinească cât mai bine lipsa părinţilor.

Pentru o înțelegere mai bună a copiilor rămași acasă și a experienței trăite de ei, se recomandă ca specialiștii să țină cont de următoarele aspecte:

• Copilul mic sau mare, nu poartă nici o vină pentru condițiile existențiale, care au determinat părinții să ia calea muncii în străinătate.

• Copiii nu sunt responsabili pentru decizia luată de părinți.

• Copiii nu au competențele psiho-sociale suficient de dezvoltate, pentru a face față valului de emoții asociate cu plecarea părinților, pentru a-și gestiona viața de zi cu zi, pentru a-și asuma responsabilități ce depășesc potențialul fizic și psihic. De aceea, deseori, copii dezvoltă reacții psiho-traumatizante sau reacții dezadaptative la stres, cum ar fi: abandon școlar, izolare socială, comportament agresiv sau excentric etc.

• Fiecare copil suferă în felul său din cauza lipsei părinților. Unii ajung să fie triști și retrași sau sunt supărați, iritați, agitați, iar alții se revoltă împotriva celor din jur.

• „Indiferent de vârsta și sexul copiilor, aceștia sunt frustrați și percep lipsa părinților drept o problemă, care determină maturizarea lor precoce.”

• Sentimentul de insecuritate este trăit de majoritatea copiilor ai căror părinți sunt plecați.

• Mulți copii manifestă sentimente ambivalente față de părinții plecați. Pe de o parte dorul și tristețea îi inundă pe perioada despărțirii, se bucură enorm la venirea părinților acasă, iar după ce aceștia vin, copiii așteaptă ca ei să plece cât mai repede. Deseori, părinții sunt percepuți ca o sursă de disconfort, de control.

• Copiii trebuie abordați în mod individual și complex, în același timp.

Reacțiile emoționale și comportamentale ale copilului depind de mai mulți factori: vârsta, nivelul de maturitate emoțională și cognitivă, vârsta la care au plecat părinții peste hotare, calitatea relației cu părinții înaintea plecării, modul în care a fost pregătit copilul înainte de plecare, perioada despărțirii, relația copilului cu tutorele. În aceste condiții, rezolvarea problemei responsabilității privind supravegherea, creșterea, îngrijirea și reprezentarea copilului, inclusiv prin luarea unei măsuri de protecție a copilului, devine o prioritate

a profesioniștilor și reprezentanților legali/autoritatea tutelară. Efectele negative sus-menționate ar putea fi prevenite grație sprijinului specialiștilor în protecția copilului.

Copilăria și adolescenţa sunt perioade decisive în ceea ce priveşte dezvoltarea şi consolidarea stimei de sine, reprezintă fundamentul din viaţă în care fiecare individ trebuie să-şi găsească identitatea. Datorită transformărilor fizice care apar în această perioadă, imaginea de sine este cumva perturbată și este strâns legată de transformările fizice și psihice, cu un impact puternic asupra întregii personalităţi.

In cazul copiilor cu părinți plecaţi, aspectul legat de stima de sine se dovedeşte a fi în mod evident de o relevanţă capitală în ceea ce priveşte efectele psihologice ale stării de abandon pe care aceşti tineri o experimentează. Majoritatea dintre ei prezintă aproape toate elementele unei stime de sine scăzute: - prezintă o ideaţie negativă faţă de propria persoană: „Știu că nu pot să fac", „Nu sunt în stare", „Ceilalţi nu mă plac"; - - - - sunt anxioşi, predispuşi la depresie; performanţa şcolară, de cele mai multe ori, este afectată; sunt singuratici, se angajează mai greu în relaţii; au o vulnerabilitate crescută la abuz de alcool şi droguri, precum şi la o conduită delincvenţială. Distanţa între părinţi şi copii afectează stima de sine a copiilor atât la nivel global, cât şi la cel al fiecăreia din cele patru dimensiuni ale acesteia.

În privinţa sinelui fizic, influenţa distanţei faţă de părinţi este semnificativă şi de acelaşi nivel indiferent de părintele care este plecat: absenţa a cel puţin unuia dintre părinți – indiferent dacă este vorba de mamă, de tată sau de ambii părinţi – afectează drastic şi cu aceeaşi intensitate stima de sine de nivel fizic.

Aceşti copii suferă de dorul părinţilor plecaţi, resimt nevoia de a primi şi de a dărui afecţiune, şi, în lipsa părinţilor, a iubirii şi supravegherii acestora, copiii trăiesc sentimente de abandon, de inferioritate faţă de ceilalţi copii, de furie şi dezamăgire faţă de părinţii plecaţi. În cazul tinerilor proveniţi din familii sărace, cu nivel de trai scăzut, sentimentele de inferioritate sunt acutizate şi de lipsurile materiale.

Se recomandă consilierilor să abordeze membrii familiei sau persoana de îngrijire, dirigintele sau mentorul pentru a le explica acestora cauzele comportamentului elevului şi pentru a-i îndruma în sensul adoptării unor atitudini şi comportamente stimulative.

Bibliografie:

1. Drama copilului părăsit-Tatiana Tuta
2. Psihologie Educationala-Viorel Mih
3.Dezvoltarea socio-afectivă la copiii preșcolari-student:Avram(Sovagau)Anca, profesori: Constantina Catalano, Moldovan Daniela, Ureche Ana-Maria, Moisil Victoria, Ravasz (Marian) Andrea
4. Băban, Adriana (1998). Stres şi personalitate. Presa Universitară Clujeană, Cluj – Napoca.
5. Manualul stimei de sine. Editura Biblioterapia, București. Vrasmaş, Ecaterina (2008). Intervenţia socioeducaţională ca sprijin pentru părinţi. Editura Aramis, Bucureşti.

NATURA, IZVOR DE SĂNĂTATE

PROF.ÎNV.PRIMAR LOTREANU EMILIA LUMINIȚA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ„ELENA FARAGO" CRAIOVA

România este una din puţinele ţări înzestrate de natură cu nenumărate bogăţii naturale strânse într-o neîntrecută armonie. Marea şi muntele, şesul şi dealul, pădurea şi stepa, numeroasele ape curgătoare, clima, pământul roditor, vegetaţia bogată şi variată au creat condiţii prielnice pentru traiul tuturor vieţuitoarelor şi bineînţeles al omului.

Puţine ţări sunt în lume care, pe un teritoriu întins cât al patriei noastre, să aibă atâtea frumuseţi natu- rale răspândite de la munte până la ţărmul mării şi atâtea realizări măreţe făurite de mintea şi de vrednicia poporului locuitor pe aceste meleaguri. De aceea suntem datori, tineri şi vârstnici, să le cunoaştem pe toate, căci numai aşa le putem înţelege la justa lor valoare.

Mediul înconjurător poate să ne slujească de carte, de profesor, de povăţuitor, ea ne poate procura, cu mici mijloace, tot ceea ce vom avea nevoie mai târziu. Nu trebuie să închidem această mare „carte" pli- nă de învăţături înţelepte, nu trebuie să o neglijăm, ci să o studiem cu mare atenţie şi să o transmitem mai departe urmaşilor noştri.

„Pământul e ţărâna pe care o călcăm, dar e şi ce se ascunde dedesubt, e forma sub care se înfăţişează (munte, vale, şes), e apa care îl udă, îl acoperă, îl pătrunde, (deci e râu, lac, mare, apă subterană), mai e ae- rul care îl învăluie, care îi împrumută lumină şi umbră, culori mângâietoare sau violente, nori şi ploaie, vânt, furtună sau viscol. Mai e vegetaţia care îl îmbracă atât de splendid şi de variat, mai sunt vieţuitoarele care-l animează, de la turmele care pasc pajiştile, până la peştii care populează apele şi, în sfârşit, mai e omul care îl stăpâneşte şi se bucură de toate darurile acestui pământ... Fiecare din noi simte tot mai puternic că nu este numai un locuitor al patriei sale, ci şi al globului terestru care se arată ca un organism unitar, fiecare trebuie să aibă conştiinţa acestei cetăţenii terestre." (George Vâlsan)

A cunoaşte şi a înţelege mediul înconjurător înseamnă a cunoaşte şi a înţelege viitorul, înseamnă a face tot ceea ce ne stă în putinţă pentru salvarea naturii atât de ameninţată azi, înseamnă a contribui la feri- cirea întregii omeniri.

Natura, prin caracterul său viu şi dinamic, trezeşte interesul tuturor, indisolubil legat de dorinţa de a-i cunoaşte şi de a-i dezlega tainele. Contactul nemijlocit cu mediul înconjurător ne oferă multiple şi noi posi- bilităţi de cunoaştere a unor aspecte, a legăturilor dintre acestea, a cauzelor care le determină şi urmările pe care le au pentru a şti cum să acţionăm ca să îndepărtăm eventualele pericole. Îndrăgind natura şi înţelegân- du-i tainele, ne putem transforma, cu mic cu mare, în veritabili apărători permanenţi ai acesteia.

Avem un pământ frumos, un pământ bogat, dar care nu are însă valoare dacă nu este îndeajuns cu- noscut, respectat, protejat şi muncit. De muncă avem mai ales nevoie pentru ca darurile naturii să ne fie întradevăr de folos. Astfel, şi la munte, dar şi la câmpie, vom întâlni pe masa gospodarului, bucuros să ne găzduiască, bucata de pâine lângă farfuria cu fructe, lângă fagurele de miere aurie, lângă cana cu lapte cald sau lângă vasul cu friptură aburindă. Muntele ne poate da mai ales laptele şi carnea, câmpia ne poate da mai ales pâinea, dealul ne poate da fructele, dar toate bunătăţile la un loc ni le poate da numai omul prin munca sa, pe care o desfăşoară în strânsă legătură cu natura de care trebuie să aibă grijă în permanenţă pen- tru a fi răsplătit.

Datoria noastră, a tuturor este să găsim soluţii pentru a populariza, prin diferite mijloace, relaţiile dintre natură şi om, consecinţele nocive ale unor acţiuni întreprinse de acesta în detrimentul mediului în- conjurător, a sănătăţii acestuia, să adoptăm o atitudine etică, umanistă în acest sens.

Viaţa noastră, a tuturor, trebuie şi poate să se desfăşoare într-un mediu curat, lipsit de poluare indife- rent de felul acesteia. Încă nu este pierdut totul pentru că oamenii au început să devină conştienţi de conse- cinţele acţiunilor nechibzuite asupra mediului, iar specialiştii au la îndemână mijloace numeroase de a re- duce sau chiar stopa în unele cazuri distrugerea naturii.

Despre un mediu pur,cu desăvârşire lipsit de poluare, nu s-a putut vorbi niciodată. Încă din cele mai vechi timpuri, unele fenomene naturale, precum eroziunile de teren, incendiile de păduri, descompunerea materiilor vegetale, a cadavrelor umane şi animale, a altor resturi din natură, au constituit factori de poluare a mediului înconjurător.

Ruperea echilibrului ecologic, ce poate produce daune sănătăţii, liniştii şi stării de confort a oameni- lor ori pagube vieţii în general, prin modificarea calităţii factorilor naturali sau artificiali, constituie polua- rea mediului în care trăim. Această acţiune prin care omul degradează natura poate fi consecinţa comporta- mentului acestuia, a funcţionării unor fabrici şi uzine, a unor mijloace de transport, a comunităţilor rurale sau urbane care are efecte dăunătoare asupra mediului înconjurător.

Poluarea are diferite cauze şi efecte. Putem vorbi de poluare naturală şi artificială, de poluare fizică, biologică, chimică sau estetică, de poluare directă sau indirectă, de poluare intenţionată sau neintenţionată. Poluarea mediului cu diverse tipuri de substanţe trebuie privită în ansamblul ei, în mod concomitent pentru elementele (aer, apă,sol) deoarece, de cele mai multe ori, aceeaşi substanţă le poluează în acelaşi timp.

Poluarea are urmări neplăcute, adesea grave, asupra omului şi mediului său înconjurător, sub diferite forme: murdăreşte locuinţele, împiedică dezvoltarea şi periclitează viaţa plantelor, diminuează valoarea produselor agricole, reduce vizibilitatea, adaugă mirosuri neplăcute mediului ambiant şi, cel mai important, afectează sănătatea şi existenţa umană.

Soluţiile reale ale problemei poluării mediului presupun participarea activă a întregii populaţii. Inte- resul public în prevenirea poluării reprezintă o luare de poziţie conştientă, tot mai des întâlnită în zilele noastre, faţă de una dintre cele mai serioase probleme ale lumii de azi. Trebuie să procedăm astfel încât Pământul să fie o casă primitoare pentru noi şi generaţiile viitoare, să facem eforturi pentru ocrotirea natu- rii, pentru păstrarea unui mediu curat, salubru, care să ridice calitatea vieţii şi să ne protejeze. Nicăieri nu va fi mai bine ca aici şi tocmai de aceea trebuie să luăm măsuri din vreme, pentru ca viaţa noastră şi a ur- maşilor noştri să nu fie periclitată şi să se îmbunătăţească continuu.

Este cazul, până nu este prea târziu, să conştientizăm faptul că natura este cel mai de preţ dar al omu- lui, că viitorul ei se află în mâinile noastre şi că are nevoie de ajutor deoarece este în pericol. Degradarea factorilor de mediu trebuie stopată cu orice preţ pentru că orice amânare poate fi ireversibil fatală. Salvarea poate veni numai promovând şi dezvoltând o conştiinţă ecologică reală, nu formală prin educaţie în acest sens, care să ocupe un loc prioritar în viaţa noastră şi a copiilor noştri.

Să ne învăţăm copiii că nimic nu este mai preţios decât să trăiască într-un mediu curat şi sănătos pen- tru a se dezvolta la fel, să-i sensibilizăm şi să-i facem să-şi dorească să ajute, atât cât pot ei, la construirea unei ambianţe naturale propice dezvoltării lor armonioase.

Pornind de la aceste necesităţi, am derulat împreună cu elevii proiecte de mediu, atât în anul şcolar trecut („Natura, prietena mea"), cât şi în prezent („Prietenii pădurii"). Scopul a fost în general responsabili- zarea şi sensibilizarea elevilor şi, implicit, a părinţilor şi a comunităţii locale în vederea protejării mediului înconjurător.

Prin desfăşurarea activităţilor acestor proiecte cu caracter ecologist ne-am propus formarea şi dezvol- tarea unor abilităţi informative, de relaţionare, de colaborare, participative, argumentative şi critice, precum şi atitudini ecologiste. Proiectele s-au centrat pe tripla dezvoltare a elevilor: cognitivă, afectivă şi participa- tivă, propunând următoarele seturi de competenţe: cognitive (cunoştinţe despre mediul înconjurător, polua- re, forme de poluare, factori poluanţi, protecţia mediului înconjurător etc.); afective (aderenţa şi susţinerea principiilor promovate de aceste proiecte); participative (implicarea şi susţinerea nemijlocită a ideilor şi principiilor ecologiste, manifestarea unor atitudini civice).

Observările au fost principala activitate de formare a reprezentărilor şi noţiunilor despre natură şi mediul înconjurător. Acestea se sprijină pe valorificarea experienţei de viaţă relativ reduse a elevilor, vizea- ză consolidarea, precizarea reprezentărilor dobândite de către copii în activitatea de cunoaştere a acestora. Plantele, animalele, fenomenele nu reprezintă o noutate, în schimb explicaţiile, adăugirile, extinderile au importanţa de a completa cunoştinţele referitoare la acestea.

Excursiile şi plimbările în mijlocul naturii au avut o importanţă deosebită în a-i pune în contact direct cu numeroase aspecte din mediul înconjurător. Pe tot parcursul acestor călătorii elevii au fost îndrumaţi să înţeleagă legătura dintre om şi natură, acest lucru ajutându-i să perceapă mai uşor sursele cunoştinţelor teo- retice. În acest fel copiii au înţeles mai uşor raportul permanent dintre om şi mediul în care trăieşte.

Tot cu aceste ocazii elevii au putut observa efectele nagative ale activităţilor oamenilor, de exemplu poluarea sub diferite aspecte: poluarea aerului, a solului, a apei sau poluarea sonoră şi estetică.

Le-am atras atenţia elevilor de nenumărate ori asupra unor aspecte de distrugere a mediului: copaci cu crengi rupte, cu tulpina scrijelită, deşeuri de hârtie şi ambalaje din plastic aruncate la întâmplare, urmă- rind astfel educarea atitudinii ecologice faţă de mediul înconjurător. Pentru a întări comportamentele poziti- ve în rândul acestora, am organizat acţiuni de ecologizare a unor zone din pădurea de lângă oraş vizitate de adulţi cu ocazia marcării unor evenimente organizate de comunitatea locală.

În colaborare cu alte clase şi cu familia am organizat acţiuni de colectare a deşeurilor în vederea reci- clării. Acţiunile au fost de un real succes, ceea ce a demonstrat preocuparea tuturor pentru salvarea unor elemente din natură.

Elevii implicaţi direct în proiecte au participat cu plăcere la activităţile desfăşurate, s-au implicat în acţiuni şi au reuşit să-şi dezvolte abilităţile de comunicare, de relaţionare, de colaborare cu ceilalţi colegi sau cu persoanele adulte participante. În realizarea acestor proiecte am pus accent pe latura formativă, pe

fixarea şi aplicarea cunoştinţelor din viaţa cotodiană a elevilor.

Acţiunile întreprinse au stârnit interesul şi în rândul părinţilor şi unor membrii ai comunităţii lo- cale, care au participat la unele dintre acestea, iar rezultatele obţinute se văd în comportamentul civic de care dau dovadă atât copiii, cât şi adulţii.

Din activităţile desfăşurate, elevii au înţeles că omul transformă natura acţionând asupra mediu- lui înconjurător, iar acesta, la rândul său, răspunde acestor fapte, acţionând asupra vieţii, asupra omului în mod pozitiv sau negativ în concordanţă cu ceea ce s-a răsfrânt asupra lui.

Toţi s- au convins că trebuie să ne unim forţele pentru ca Pământul să rămână viu şi pentru a con- strui o lume sănătoasă şi curată pentru noi şi generaţiile ce vor urma. Au înţeles că trebuie să protejăm natu- ra pentru a proteja viaţa şi sănătatea fiecăruia dintre noi.

Noi, dascălii, ne străduim în permanenţă ca munca noastră să fie într-o cât mai strânsă legătură cu viaţa, cu complexitatea ei, animaţi de puterea de a modela minţile ţi sufletele copiilor, de a valorifica la cel mai înalt nivel potenţialul creator al acestora, contribuind astfel la o dezvoltare liberă, în concordanţă cu exigenţele societăţii.

Prin derularea activităţilor din cadrul unor proiecte de mediu, prin orele desfăşurate la diferite discipline de învăţământ, şcoala trebuie să-i antreneze pe elevi la participare, să devină conştienţi de faptul că viaţa generaţiilor viitoare, calitatea ei, depind, într-o mare măsură, şi de acţiunile lor în vederea ocrotirii mediului în care trăiesc.

Printr-o educaţie ecologică susţinută i-am ajutat pe elevi să înţeleagă şi să iubească natura, să-i pătrundă tainele şi să o protejeze pentru că „ a înţelege natura înseamnă a înţelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de ameninţată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.”(Eugen Pora)

BIBLIOGRAFIE:

1. Nedelcu Gabriela şi Mădălina şi colaboratorii, „Educaţia ecologică şi voluntariatul în protecţia mediu- lui”, Editura Treira, 2006;
2. Negulescu M., „Protecţia mediului înconjurător”, Editura Tehnică, Bucureşti, 1995;
3. Peneş Marcele, Ploscariu Nicu, Constantin Cristian, „Lecturi istorico- geografice”, Editura Aramis, Bucureşti, 2003;

Roşu Al., Ungureanu I., „Gegrafia mediului înconjurător", Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1982.

ÎNCURAJAREA RELAȚIILOR EMOȚIONALE APROPIATE

PROF. TOPALĂ CĂTĂLINA
Școala Gimnazială Nicolae Efrimescu Săgeata, județ Buzău

Educaţia socio-emoţională cuprinde totalitatea activităţilor de învăţare (conceptul de învăţare este înţeles, evident, în sens larg) care conduc la dobândirea experienţei individuale de comportare socială şi emoţională, la formarea competenţelor emoţionale şi sociale ale indiviului.

Este important de retinut ca , pentru ca un copil sa fie capabil sa invete bine la orice varsta el trebuie sa ajunga la nivelul emotional de maturizare al acelui nivel de varsta. Cu cat el este mai matur din punct de vedere emotional, cu atat este mai capabil sa invete. Parintii pot avea cea mai mare influenta asupra dezvoltarii emotionale a copilului asigurandu-i un rezervor de iubire vesnic plin. Daca ei vor folosi constant cele cinci limbaje de iubire : mangaierile fizice, cuvintele de incurajare, timpul acordat, darurile, serviciile, vor oferi copilului o forma de stimulare intelectuala extrem de eficienta.

Tipuri de activitati : jocuri de autocunoastere pe baza de imagini si desene, identificarea caracteristicilor personale elementare, portofoliu (sarcina de grup), colaje, desene, exercitii pentru identificarea asemanarilor si deosebirilor prin comparare cu ceilalti / celelalte si cu personaje din povesti, desene animate, filme, discutii si studii de caz despre nevoile diferite ale fiecaruia, dezbateri pe tema respectarii spatiului personal si a nevoii de intimitate, exercitii in perechi pentru exersarea elementelor simple de ascultare activa, jocuri de rol, evenimente cotidiene, secvente de film pentru observarea si analizarea diferentelor intre familii, sarcini de grup in care se stabilesc roluri, reguli, exercitii situationale cu dificultati care pot aparea in grup, jocuri de rol cu secvente / dialoguri din povesti despre relatiile din familie, exercitii de luare de decizii in situatii relevante pentru copii, exercitii de luare de decizii in situatii de risc sau criza (incendii, inundatii, cutremure), exercitii individuale si de grup de identificare a alternativelor unor probleme, exercitii de analiza critica a alternativelor unei probleme.

TEME

Actori iscusiți- mimarea emoțiilor
Povestea “Prietenia-comoara cea mai de preț”
Fețe vesele/ Fețe triste
Confecționare măști-activitate practică

MOTIVAȚIA – RESORT AL ÎNVĂȚĂRII TRANSFORMATIVE

prof. Pataki Enikő
Colegiul Național ”Kölcsey Ferenc” Satu Mare

Problematica strategiilor de învățare reprezintă un domeniu foarte vast, de aceea, în acest material mă voi focaliza pe tema MOTIVAȚIEI, pentru că aceasta reprezintă o condiție fundamentală a învățării eficiente.

Învățarea umană este un proces de însușire a cunoștințelor, priceperilor, acumulate de omenire, cât și de formare a capacităților necesare utilizării lor, prin urmare „învățarea nu poate fi privită ca un proces simplu, elementar, așa cum credeau I.P. Pavlov și E. Thorndike, ea este un rezultat al unei îndelungi experiențe și al dezvoltării funcțiilor psihice”. Însușii marele psiholog J. Piaget susține ideea complexității învățării și a importanței ei, în concepția căruia potențialul ereditar face posibilă învățarea, dar nu poate explica specificul structurilor care sunt rezultatul experienței, al unei învățări îndelungate, în care sunt implicate toate procesele psihice, rezultate și totodată, factori ai învățării.

STRATEGIA DIDACTICĂ este o componentă a unui program de instruire, este un mod de abordare dinamică și practică, de către cadrul didactic, a învățării și predării, de combinare și organizare optimă și cronologică a ansamblului de metode și mijloace eficiente, avute la dispoziție, precum și a formelor de grupare a elevilor, pentru a atinge anumite obiective.

Ținând cont de toate aceste aspecte definitorii ale unei strategii de învățare, se pot anticipa efectele sale transformative asupra personalității elevilor și mizele educaționale ce le determină pe termen scurt, dar mai ales pe termen lung.

Comportamentul uman este activat de suita de motivații care își trag seva din trebuințele de care are nevoie ființa umană pentru a viețui și supraviețui.

„Un motiv este o structură psihică, aducând la orientarea, inițierea și reglarea acțiunilor în direcția unui scop mai mult sau mai puțin precizat”.

Întregul comportament uman este determinat de motive care sunt considerate cauze interne ale conduitei, de aceea este binevenită orice preocupare de educare a motivației, mai ales dacă aceasta se realizează corect și eficient, în spiritul preocupărilor și înclinațiilor specifice fiecărui individ.

MOTIVAȚIA include în sfera sa trebuințe, interese, atracții, aspirații, expectanțe, scopuri, idealuri, credințe, convingeri și orientări atitudinal valorice ale unei persoane, astfel că se configurează într-o „ structură afectiv-cognitivă dinamică ce stimulează, energizează, susține și direcționează acțiunile și comportamentele (…)”.

Un aspect esențial și de loc de neglijat de către părinți și profesori este realitatea că, trecând de aspectele generale și comune ale structurilor motivaționale, acestea se coagulează în mod particular, făcând din fiecare copil o individualitate unică.

Configurarea MOTIVELOR este condiționată de anumite grupuri de factori, astfel – stările de necesitate ale subiectului, trebuințele generatoare de impulsuri, imbolduri și tendințe formează un prim grupaj de factor; - apoi trăirile afective și preferințele persoanei față de anumite persoane, situații sau obiecte alcătuiesc al doilea grup de factori și, în sfârșit, - un al treilea grup, cuprinde obiecte și situații fie reale, fie imaginare, ce devin scopuri, ce au rolul de a satisface trebuințele subiectului.

Nume de referință din domeniul psihologiei, sociologiei și pedagogiei au cercetat cu atenție fenomenul motivației umane, rezultatele acestor studii concretizându-se în TEORII ȘI MODELE DESPRE MOTIVAȚIE, văzută din diferite unghiuri și perspective.

Peste tot prezentele motive solide ce determină comportamentele umane se ascund în spatele unor preocupări fundamentale, numite de H. Thomae „tematicile existenței", pe care acestea le grupează pe șase domenii, ce însumează mai multe preocupări. Rezultă domeniul trebuințelor vitale (de hrană, apă, căldură, s.a) ce alcătuiesc tematica reglativă, urmează tematica integrării sociale, cu nevoia de socializare, de comunicare, colaborare, ajutorare; urmată de suita de ambiții, dorințe de a depăși și de a-i conduce pe alții, ce generează tendința spre ridicare socială, în timp ce mulțimea de indivizi simt nevoia unei varietăți, fug de monotonie și plictiseală, vor să călătorească, să participe la spectacole, să se distreze, să se aventureze activându-și existența; pe când un grup mai restrâns de indivizi sunt cuprinși de dorința creației pe tărâmul științei, ori al artei, simt nevoia de a fi competenți, de a ști multe, de a excela într-un anumit domeniu – abordând astfel, tematica creativă ori a realizării de sine; în sfârșit, domeniul tematicii normative se raportează la tendința conformării la norme și reguli sociale, cum este ascultarea de părinți, păstrarea convenienței. Prezența unora sau altora dintre aceste motive și combinația dintre ele, diferă de la un individ la altul în funcție de cele trei mari coordonate ale dezvoltării biopsiho și socioculturale: ereditatea, mediul și educația.

Literatura de specialitate, investigând problema motivației la fața locului, cum s-ar spune, dă câteva răspunsuri la întrebarea: „Ce-i motivează pe elevi să învețe?" Iată câteva concluzii ale acestor investigații:

Cosmovici împarte MOTIVELE în două mari grupe:

MOTIVAȚIA EXTRINSECĂ și MOTIVAȚIA INTRINSECĂ, prima vorbind despre lipsa de interes pentru învățare a elevului, iar a doua venind din interesul direct al școlarului pentru învățare.

Motivația extrinsecă, exterioară , străină de interesul copilului pentru ceea ce se predă, este susținută de dorința de afilierea tendințelor normative, teama de consecințe, de ambiție; în timp ce în centrul motivației intrinseci stă curiozitatea și dorința de a afla cât mai multe.

Nevoia de a învăța, mai precis, de a ști, a dobândi abilități și competențe necesare rezolvării problemelor, de obținere a unui status social ridicat, de prestigiu, se încadrează în categoria nevoilor de dezvoltare personală.

Părinții și profesorii sunt datori să știe că motivele învățării nu sunt numai de ordin cognitiv ci și de natură afectivă (cum este bucuria de a ști să rezolvi problemele, aprecierea celorlalți, ș.a) și că se poate vorbi despre trei „motive fundamentale pentru procesul educativ", acestea fiind ATAȘAMENTUL, TENDINȚELE AGRESIVE și MOTIVAȚIA DE REALIZARE.

Atașamentul se traduce prin nevoia copilului de îngrijire, de protecție, de protejare, de prețuire și de afecțiune, tendințele agresive au la bază emoția de furie și depind în mod esențial de exemplul celor din jur și de mentalități, de influențe de natură educativă, iar motivația de realizare, favorizează progresul copilului, fiind o tendință nativă, o tendință de „influențare creatoare a mediului ", de a-și afirma forțele proprii care se manifestă în „încercarea de a-ți realiza aptitudinile și dorința de a obține un succes ".

Sintetizând, se poate spune că baza motivației sunt cerințele vitale, a căror satisfacere asigură „homeostazia" (echilibrul vieții), dar în afara acestora, încă de la naștere, apar și tendințe de origine psihică, anume – curiozitatea, acea tendință permanentă de a cunoaște și explora mediul înconjurător, impulsul spre manipulare a obiectelor și mai mult de atât – tendința de „influențare creatoare a mediului", atât de caracteristică speciei umane, ca surplus de energie disponibilă.

Toate aceste manifestări vorbesc despre prezența unor resurse ce fac posibilă învățarea, chiar și în condiții artificiale, cum este ȘCOALA, condiții diferite de solicitările imperioase ale mediului și de trebuințele vitale.

Printre aceste resurse ce fac posibilă învățarea școlară pe prim plan se situează MOTIVAȚIA PENTRU ÎNVĂȚARE, ce poate fi considerată pentru dezvoltarea personală a elevului un veritabil resort propulsator.

BIBLIOGRAFIE:

1. SORIN CRISTEA, „ CURRICULUM PEDAGOGIC" – vol. I, Editura Didactică și Pedagogică. R.A., 2006

2. ANCA MUNTEANU, „ PSIHOLOGIA COPILULUI ȘI A ADOLESCENTULUI ", Editura Augusta, Timișoara, 2005

INTELIGENȚELE MULTIPLE ȘI MATEMATICA

prof. Forgács István
Colegiul Național ”Kölcsey Ferenc” Satu Mare

Teoria inteligenţelor multiple a fost propusă de Howard Gardner profesor de teoria cunoașterii, educație și psihologie la Universitatea Harvard și de neurologie la Facultatea de Medicină din Massachusetts, S.U.A.

În accepţiunea lui H. Gardner, acţionează complementar, concurent, compensatoriu şi coordonat în cazul ficărui individ.

Aplicarea teoriei inteligenţelor multiple presupune următoarele principii educaţionale:

- Subiecţii care învaţă trebuie încurajaţi să îşi cunoască şi să utilizeze în învăţare inteligenţele cele mai potrivite structurii lor.
- Activităţile de învăţare să fie proiectate în aşa fel încât să implice diferite tipuri de inteligenţă.
- Evaluare învățării trebuie să măsoare multiple forme ale inteligenței.

De asemenea aplicarea acestei teorii presupune respectarea unor cerinţe cum ar fi:

- Cunoaşterea profilului de inteligenţă al elevilor.
- Cunoaşterea stilurilor de învăţare.
- Toate tipurile de inteligenţă au aceeaşi importanţă în asigurarea succesului şcolar.
- Existenţa unei oferte educaţionale flexibile în concordanţă cu tipurile de inteligenţă manifestate de elevi.
- Învăţare centrată pe elev şi pe nevoile sale educaţionale, valorificarea resurselor şi potenţialului individual al elevilor.

Metode care activează și dezvoltă cel puțin o inteligență multiplă:

-discuția în grup, conversația colectivă, dezbaterea, brainstormingul, predarea-învățarea reciprocă, pălăriile gânditoare stimulează inteligențele verbală/lingvistică și interpersonală;

-problematizarea pentru inteligențele logico-matematică și verbală/lingvistică;

-experimentul, demonstrația stimulează inteligențele kinestezică, matematică, intrapersonală dacă elevul lucrează individual și interpersonală dacă elevul lucrează în grup sau în perechi;

-exercițiul de compunere a unei melodii pe un text dat stimulează inteligențele verbală, muzicală, intrapersonală și interpersonală;

-hărțile conceptuale folosesc inteligențele spațială/vizuală, logico-matematică, verbală/lingvistică, interpersonală și intrapersonală;

-metoda dramatizării dezvoltă inteligențele verbală/lingvistică, muzicală, spațială, corporală kinestezică, interpersonală;

-crearea de planșe/reprezentări grafice/postere se bazează în special pe inteligențele spațială/vizuală și verbală/lingvistică;

-eseul stimulează cel puțin două inteligențe verbală/lingvistică și intrapersonală;

-simularea folosește inteligențele verbală/lingvistică, interpersonală și corporală/kinestezică;

-portofoliile stimulează următoarele tipuri de inteligență: verbală/lingvistică, spațială/vizuală (prin aspectul redactării și folosirii instrumentelor vizuale, gen pagini colorate, markere, desene, ilustrații, fotografii, coperta), logico-matematică (prin ordonarea materialelor, clasificarea lor, cronologie, așezare în pagină), muzicală (dacă conține înregistrări audio), intrapersonală (prin autoevaluările efectuate și reflecțiile asupra

obiectivelor propuse și asupra rezultatelor înregistrate, teme de aprofundat, interese nou descoperite), interpersonală (pentru activitățile desfășurate în grup), existențială (în măsura în care sunt propuse întrebări profunde).

Demersul didactic bazat pe teoria inteligenţelor multiple este posibil şi în cadrul orelor de matematică. Avem în vedere că, pentru dezvoltarea competenţelor specifice, elevul are nevoie de o bună memorie, trebuie să înţeleagă ordinea şi sensul cuvintelor (inteligenţa verbal-lingvistică), foloseşte raţionamentul inductiv şi deductiv, rezolvă probleme, lucrează cu cifre, realizează conexiuni (inteligenţa logico-matematică), vizualizează figurile şi corpurile geometrice, reprezintă grafic date, dependenţe funcţionale (inteligenţa vizual-spaţială), manipulează instrumente geometrice (inteligenţa corporal-kinestezică), înţelege şi apreciază ideile celorlalţi, lucrează în grup (inteligenţa interpersonală), îşi foloseşte capacitatea de concentrare, reflectează asupra realităţii înconjurătoare (inteligenţa intrapersonală), verifică legi matematice cu ajutorul experimentelor (inteligenţa naturalistă).

Beneficiile unei abordări folosind teoria inteligențelor multiple sunt numeroase. Elevii acumulează experiențe educaționale pozitive și abilitățile de care au nevoie pentru a găsi soluții la problemele din viața reală. Elevii dezvoltă abilitatea de a comuta între modurile alternative de a reprezenta o idee și acest mecanism de gestionare conduce la participare, la o bună înțelegere. Astfel, ei vor dezvolta în timp gradul de conștientizare a stilurilor lor de învățare preferate și participă la managementul propriului proces de învățare, arată mai multă inițiativă. Lucrând astfel, fiecare elev își va forma un stil propriu de învățare și își va realiza sarcinile pe care le primește din perspectiva inteligenței/inteligențelor predominante pe care le posedă.

BIBLIOGRAFIE

Gardner, Hower, Inteligenţe multiple. Noi orizonturi, Editura Sigma, Bucureşti, 2006;

Gardner, Hower, Mintea disciplinată: educaţia pe care o merită orice copil, dincolo de informaţii şi teste standardizate, Editura Sigma, Bucureşti, 2005;

Învățare online bazată pe joc și tehnologie educațională

- metode de bune practici în învățământ special și special integrat-

Avantajele și dezavantajele învățării on line la elevii cu C.E.S

Nume și prenume: Ionică Iuliana Anișoara

Școala: Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă

Localitatea: Băbeni –județul Vâlcea

În contextul dezvoltării accelerate a tehnologiilor digitale și al creșterii nevoii de adaptabilitate în educație, învățarea online a devenit o alternativă importantă și, uneori, necesară în procesul instructiv-educativ. În învățământul special și special integrat, metodele bazate pe joc și pe tehnologie educațională pot oferi elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) oportunități de învățare personalizată, motivantă și accesibilă.

Învățarea online bazată pe joc (Game-Based Learning)

Game-Based Learning (GBL) este o metodă pedagogică prin care elevii învață prin intermediul jocurilor educaționale, care pot fi digitale sau fizice, dar în cazul învățării online, accentul cade pe cele digitale. Acestea stimulează învățarea prin:

- Interacțiune vizuală și auditivă;
- Participare activă;
- Feedback imediat;
- Posibilitatea repetării conținutului în mod ludic.

Exemple de platforme și jocuri digitale utilizate:

- **Kahoot!** – concursuri interactive;
- **Wordwall**, **LearningApps** – activități personalizate;
- **ABCmouse**, **Starfall** – pentru învățământul primar;
- **Minecraft Education Edition** – pentru dezvoltarea logicii și colaborării;
- **BookWidgets** – evaluare formativă interactivă.

Tehnologii educaționale în sprijinul elevilor cu CES

Elevii cu CES pot beneficia semnificativ de tehnologiile educaționale, dacă acestea sunt corect alese și adaptate. Tipuri de tehnologii utile:

- **Tehnologii asistive**: tastaturi adaptate, trackball, tablete tactile, softuri pentru citire automată (ex: JAWS, NVDA);
- **Aplicații mobile educaționale**: pentru limbaj, matematică, socializare;

- **Platforme de e-learning** (Google Classroom, Moodle, Edmodo) adaptate cu resurse vizuale și audio;
- **Softuri educaționale**: Logopedia, Vizzle, Clicker 8, Boardmaker.

Bune practici în predarea online pentru elevii cu CES

Cadrele didactice din învățământul special aplică următoarele metode pentru a optimiza procesul de învățare online:

- **Adaptarea conținutului** în funcție de nivelul de dezvoltare și stilul de învățare;
- **Fragmentarea sarcinilor complexe** și utilizarea ghidajului pas cu pas;
- **Folosirea elementelor vizuale și audio** pentru întărirea înțelegerii;
- **Evaluarea formativă** și feedback constructiv;
- **Colaborarea interdisciplinară** (cu psihologi, logopezi, terapeuți);
- **Implicarea familiei** în sprijinirea activităților online.

Avantajele învățării online pentru elevii cu CES

- **Acces la resurse variate și adaptate**;
- **Flexibilitate**: elevii pot lucra în ritmul propriu;
- **Mediu familiar și sigur** – pentru elevii cu anxietate sau TSA;
- **Stimulare multisenzorială** (vizual, auditiv, kinestezic);
- **Creșterea autonomiei și încrederii** prin activități gamificate.

Dezavantaje și limitări

- **Accesul limitat la tehnologie** pentru unele familii;
- **Necesitatea prezenței unui adult** care să sprijine elevul;
- **Izolare socială** și lipsa contactului direct cu colegii;
- **Probleme de atenție și concentrare** în fața ecranului;
- **Dificultăți în menținerea motivației** și în evaluarea reală a progresului.

Noi tehnologii emergente în educația specială

Realitate Augmentată (AR) și Realitate Virtuală (VR)

- Medii sigure și controlate pentru a simula situații reale.
- Util în dezvoltarea abilităților sociale, motrice sau cognitive.

Aplicații de recunoaștere vocală și text-to-speech

- Sprijină elevii cu dislexie, tulburări de limbaj sau deficiențe de vedere.

Instrumente de monitorizare a progresului

- Aplicații care oferă date în timp real profesorului și părinților.

Învățarea online poate deveni o resursă valoroasă în educația elevilor cu CES, dacă este utilizată cu discernământ, empatie și competență. Integrarea jocului și a tehnologiei nu doar că face lecțiile mai atractive, ci și susține dezvoltarea competențelor esențiale. În ciuda limitărilor, beneficiile potențiale sunt semnificative dacă procesul educațional este bine planificat și personalizat.

Bibliografie

1. Ciolan, L. (2021). *Educația digitală – provocări și perspective*. Editura Trei.
2. Stan, E. (2019). *Educația incluzivă: provocări și soluții*. Editura Didactică și Pedagogică.
3. Prensky, M. (2001). *Digital Game-Based Learning*. McGraw-Hill.
4. European Agency for Special Needs and Inclusive Education (2020). *Inclusive Education and Digital Technology*.
5. Ministry of Education Romania (2020). *Ghid metodologic pentru desfășurarea activităților online în învățământul special*.
6. Popescu, C. (2022). *Tehnologii asistive în educația elevilor cu CES*. Revista de Pedagogie, nr. 1.
7. www.kahoot.com, www.wordwall.net, www.starfall.com – platforme educaționale accesate în mai 2025.

Anexă:

Activităţi online ce pot fi folosite în lucrul cu copii cu C.E.S.:

Filmuleţe terapeutice pentru copii cu tulburări emoţionale (despre anxietate, depresie, etc) sunt prezentate de Universitatea Babeş-Bolyai aici:

https://retman.ro/?page_id=14

Jucarii pentru copii cu CES

https://www.magulcuaripi.ro/material-educativ-pentru-nevoi-speciale/

“Matematica distractivă”pentru elevi din ciclu primar. Contine link catre “Limba romana distractiva”

https://www.matematicadistractiva.net/

Pentru ciclu primar-filmulete de predare si jocuri educative pentru limba romana, matematica, stiintele naturii si muzica. Conectare cu adresa de email/ contul de pe didactic.ro

https://www.scoalaintuitext.ro/pagina-invatatorilor

Jocuri educationale, cu specificul unei materii pe nivele de clasa, aici (conectare cu cont si parola):

https://www.didactic.ro/jocuri

Jocuri, filmulete amuzante cu animale si planse de colorat

https://www.roli.ro/

https://www.ajocuri.ro/

PARTENERIATUL DINTRE ŞCOALĂ, COMUNITATE ŞI PRACTICILE INCLUZIVE

prof. Maier Francisc
Şcoala Gimnazială ”Ion Creangă” Satu Mare

Conceptul de parteneriat (provenit din engl. partnership), în sens etimologic desemnează relaţiile stabilite între asociaţi din diferite instituţii. Noţiunea de parteneriat se bazează pe premiza că partenerii au un fundament comun de acţiune şi un principiu al reciprocităţii, pentru atingerea unui scop comun. Colaborarea partenerilor implicaţi în educaţie presupune construirea unei relaţii clădite pe unificarea unui sistem de valori şi cerinţe adresate copilului. Pentru dezvoltarea copiilor cu necesităţi speciale este necesar ca şcoala, familia şi comunitatea să preia responsabilitatea de a oferi copiilor suportul necesar, creând condiţii optime. O cooperare bazată pe încredere între parteneri asigură integrarea lor socială.

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră, aceştia mai mult decât ceilalţi copii au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea alături de ei la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale şi societale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale. Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se conside-ră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze.

Modificarea comportamentelor nedorite este o activitate extrem de complexă şi dificilă. Asistenţa psihopedagogică specifică acordată acestor elevi este ca atare foarte importantă. Ea se realizează de către psihopedagog, profesor itinerant, consilier şcolar, ca şi de alţi profesionişti (inclusiv medici) sau de echipe de intervenţie multidisciplinară.

Există în principal două etape importante în modificarea comportamentelor: observarea sistematică a comportamentelor în cauză, inclusiv a faptelor care precedă şi a celor care urmează; ascultarea activă – angajarea într-o relaţie de parteneriat cu copilul - este foarte importantă mai ales la vârsta preşcolară şi şcolară mică; manipularea acestor conduite şi evenimente în scopul obţinerii conduitei dezirabile (manipularea consecinţelor sau a antecedentelor). Tehnica întăririi are în vedere manipularea evenimentului care urmează unui comportament. Întărirea poate fi pozitivă sau negativă. întărirea pozitivă creşte posibilitatea ca persoana să producă în viitor un comportament asemănător, în situaţii similare. Presupune folosirea recompenselor pentru a motiva numai comportamentul corespunzător.

Recompensele trebuie utilizate în funcţie de fiecare copil:

- aprobare verbală, valorizare, apreciere a ceva;
- aprobare nonverbală ;
- contact fizic;
- acordarea accesului la activităţi preferate;

• oferirea de premii, etc.

Există trei mari tipuri de abordări ale educaţei copiilor cu CES:

a) segregarea - gruparea copiilor în funcţie de dizabiltăţi şi repartizrea lor în şcoli special create pentru a răspunde acelor categorii de dizabilităţi;

b) integrarea - copiii cu dizabilităţi sunt plasaţi în şcolile obişnuite, adesea în clase speciale, în măsura în care ei pot face faţă cerinţelor şcolii de masă;

c) incluziunea - se recunoaşte necesitatea transformării culturilor, politicilor şi practicilor şcolilor generale pentru a se adapta la diferite nevoi ale anumitor elevi, precum şi obligaţia de a îndepărta barierele care ar împiedica acea posibilitate (UNICEF, 2012).

Educaţia integrată se referă la faptul că toţi copiii trebuie să înveţe împreună în medii cât mai aproape de contextul normal al vieţii şi nu în medii separate. Fiecare copil trebuie integrat într-un program adecvat de educaţie; fiecare copil are dreptul să meargă la grădiniţă/şcoală unde merg toţi copiii din vecinătatea sa, iar grădiniţă/şcoala să răspundă nevoilor sale educative.

Recompensa nu trebuie asociată cu alte comentarii ca, de pildă, cu menţionarea modului în care comportamentul poate fi îmbunătăţit în continuare.

Întărirea negativă (dezaprobarea, critica etc), consecutivă unui comportament negativ, este menită să scadă în viitor probabilitatea apariţiei unui comportament similar; aşteptarea este ca în viitor copilul să aleagă un comportament alternativ, ca să scape de întărirea negativă.

Educaţia nonformală este importantă prin următoarele avantaje pedagogice:

• este centrată pe cel ce învaţă, pe procesul de învăţare, nu pe cel de predare solicitând în mod diferenţiat participanţii,

• dispune de un curriculum la alegere, flexibil şi variat propunându-le participanţilor activităţi diverse şi atractive, în funcţie de interesele acestora, de aptitudinile speciale şi de aspiraţiile lor,

• creează ocazii de petrecere organizata a timpului liber, într-un mod plăcut, urmărind destinderea şi refacerea echilibrului psiho-fizic,

• este nestresantă, oferind activităţi plăcute şi scutite de evaluări riguroase, în favoarea strategiilor de apreciere formativă, stimulativă, continuă,

• răspunde cerinţelor şi necesităţilor educaţiei permanente.

• "tehnica ziarului vorbitor", prin care se cere elevilor la începutul unei ore să-şi exprime sentimentele produse de ziua respectivă acţionând asupra unui ziar pe care l-a primit de la profesor; astfel, ruperea ziarului poate desemna sentimente de frustrare acumulate de elev.

• "grupurile zumzăitoare": elevii sunt împărţiţi în grupe de câte patru persoane pentru a le permite si celor mai timizi să-şi exprime opiniile. Rezultatele muncii în echipă vor fi prezentate de un singur elev, fără a se nominaliza elevii care au avut o anumită idee. La început prezentarea o vor face elevii care nu au probleme de comunicare; pe măsură ce elevii se vor familiariza cu această tehnică, sarcina prezentării rezultatelor finale va reveni si celor mai timizi.

• tehnica "Obiecte găsite": Este o tehnică producătoare de amuzament şi energie, contribuind la dezvoltarea abilităţilor de comunicare şi negociere. Se va cere elevilor ca timp de câteva minute să iasă din clasă şi să revină aducând cu sine un obiect pe care l-au găsit în afara clasei. Ei au sarcina de a prezenta cât mai frumos obiectul respectiv şi, chiar mai mult, să convingă învăţătorul să îl cumpere.

• "ochelarii vorbitori": Elevii sunt aranjaţi în cerc. O pereche de ochelari de soare va trece pe rând de la unul la celălalt. Unul dintre copii începe jocul purtând ochelarii. Vecinul din partea dreaptă spune: "Ochelari, ochelari, spuneţi ce vedeţi, Spuneţi ce vă place mai mult la mine." Cel care poartă ochelarii trebuie

să răspundă în numele lor. Va spune un lucru frumos, bun despre cel care a recitat versurile, apoi va trece ochelarii vecinului din partea stângă. Jocul continuă până ce toţi membrii cercului vor lua parte la el.

• „mângâierea îngerilor” (pe un fond muzical adecvat, copiii aşezaţi pe două rânduri faţă în faţă, având roluri de îngeri ating colegul care trece încet, cu ochii închişi, prin culoarul rândului format. Prin atingere, copiii transmit colegului gânduri de afecţiune, precum un înger. Prin acest exerciţiu – joc se urmăreşte coeziunea clasei, respectul faţă de ceilalţi, echilibru individual psihic.

Într-o şcoală a diversităţii, educaţia trebuie să pună accentul nu numai pe împărtăşirea unor noi modele de socializare şi de percepţie a propriei persoane, ci şi să faciliteze acceptarea unor diverse moduri de viaţă, situaţii, puncte de vedere, etc. Într-o lume perfectă deficienţa nu reprezintă un impediment, o lipsă, ci doar o altă faţă a normalităţii.

Bibliografie:

Albu A., Albu C. “Asistenţa psihopedagogică şi medicală a copilului deficient fizic”, Iasi, Polirom, 2000
Popescu G, Plesa O “Handicap, readaptare, integrare”, Bucuresti, Pro Humanitate, 1998
Verza E, Paun E “Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998
Weihs T J “Copilul cu nevoi speciale”, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998

IMPACTUL MENTORATULUI ASUPRA CARIEREI DIDACTICE

prof. Maier Arnold

Colegiul Național ”Kölcsey Ferenc” Satu Mare

Meseria de dascăl este una dintre cele mai solicitante din punct de vedere intelectual și emoțional. Nivelul înalt al stresului, epuizarea nervoasă, volumul de muncă generat de provocările frecvente, stima de sine redusă de presiunea societății actuale și rolul acordat profesorului în scala socială alcătuiesc tabloul provocator al sistemului de educație în acest moment. De la debutul profesional până la succesul în carieră este o cale lungă și anevoioasă.

Sistemul de învățământ se confruntă azi cu multiple provocări. Pe umerii cadrului didactic sunt așezate noile provocări. Dar ritmul alert al schimbărilor adâncește povara prezentului și o amplifică cu incertitudinea viitorului. Rigide sau flexibile, schimbările confruntă dascălul cu necesitatea adaptării, reglării activității proprii, în vederea identificării celor mai facile modalități pentru atingerea succesului. În asemenea circumstanțe, cadrul didactic are nevoie nu doar de o pregătire academică foarte bună, dar și de un nivel înalt al inteligenței emoționale, de stabilitate și reglare emoțională în acest cadru emotiv complicat, pentru o bună capacitate de adaptare la context.

Una dintre cele 8 competențe cheie - A învăța să înveți – capătă noi dimensiuni, pentru elevi și pentru profesori deopotrivă. Profesorii, reliefează abilitatea de a identifica propriile capacități de a aborda situații tot mai complexe, de a gestiona în mod optim propria carieră, interacțiunile sociale, capacitatea de reziliență și de a face față stresului și incertitudinii. Schimbarea, obstacolele ne pot doborî. De aceea se impune a actualiza un echipament care să ajute cadrele didactice în a-și păstra reziliența și a asigura echilibrarea emoțională, în a-și susține starea de bine și încrederea pentru a se adapta, pentru a reuși și a persevera.

Se conturează în acest decor un proces care pare de departe destul de complicat. Descâlcirea lui ține pe de o parte de cadrul didactic, iar pe de altă parte de organizația care îl primește. Nevoile, expectanțele individuale se intersectează cu așteptările, cerințele, necesitățile organizației școlare. Se justifică în acest context implicarea organizației școlare pentru asigurarea unei integrări organizaționale eficiente, eliminând incompatibilitățile între ea și noii angajați. Și ca în orice organizație și în cadrul școlii se impune o planificare riguroasă a carierei angajatului, înglobând latura dezvoltării sale profesionale și sociale, pentru a aduce beneficii și creștere tuturor actorilor educaționali, implicați direct sau indirect. Integrarea în organizația școlară a noului cadru didactic pe dimensiunea planificată se va realiza mult mai rapid, maximizând efectele pozitive și preîntâmpinând eventualele minusuri, cum ar fi stresul, calitatea slabă a activității didactice sau chiar părăsirea organizației.

Integrarea în organizația școlară pare a fi similară la nivelul tuturor școlilor. Spun asta pentru faptul că toate școlile se preocupă să aducă în planul societății aceleași servicii educaționale. Dar diferența este dată într-o mare măsură de ipostazele diverse de muncă. Organizațiile școlare sunt constituite din oameni diferiți, care poartă cu ei valori diferite, care au aspirații diferite, care interacționează diferit, care au ținte diferite, care au acumulat experiențe diferite. Așadar organizațiile școlare nu sunt identice, ci sunt diferite. Integrarea și adaptarea situațiilor diferite din organizația școlară poate fi facilitată de un om din interior, care să pună la dispoziția noului venit experiența, profesională și socială, într-o cooperare funcțională, pentru integrarea

eficientă. Mentorul pentru inserția profesională a cadrelor didactice s-a dovedit a avea impactul pozitiv asupra debutanților care îi ajută să înainteze pe drumul propice în cariera didactică.

Valorificarea mentoratului pentru cariera de succes aduce beneficii pentru toți cei implicați: mentor, mentorat și organizație. Georgeta Pânișoară a realizat o investigație a literaturii de specialitate inventariind ”beneficiile mentoratului organizațional”[1, p. 124]. Conform autoarei menționate, mentoratul constituie ”un instrument util de sprijinire a angajaților în provocările ce apar în mediul extrem de dinamic din zilele noastre”[1, p. 126]. Valorificarea mentoratului în cadrul organizației școlare simplifică drumul spre eficiența activității prin construirea în echipă a strategiilor de acțiune și reușită, maximizează productivitatea personală și instituțională, îmbunătățește climatul organizațional și ridică barierele care stau în calea carierei de succes.

Bibliografie:

PÂNIȘOARĂ, G., Integrarea în organizații: pași spre un management de succes. Iași: Polirom, 2006. 230 p. ISBN 973-46-0553-4

EDUCAȚIA ÎN MEDIUL PREȘCOLAR

Prof. educație timpurie SORESCU CĂTĂLINA
Școala Gimnazială Răzvad
Grădinița cu P.P
Loc. Răzvad, Jud. Dâmbovița

Educația preșcolară în grădinița de copii reprezintă prima etapă formală a procesului educațional și are un rol esențial în dezvoltarea timpurie a copilului. Este destinată copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 6/7 ani, înainte de începerea școlii primare. Iată o prezentare generală a acestei etape:

Obiectivele educației preșcolare

Scopul educației preșcolare este **dezvoltarea armonioasă și completă a personalității copilului**, ținând cont de particularitățile sale de vârstă și individuale. Printre principalele obiective se numără:

- Dezvoltarea fizică și motrică.
- Dezvoltarea limbajului și a comunicării.
- Formarea gândirii logice și a creativității.
- Dobândirea abilităților de viață și a comportamentului social adecvat.
- Stimularea curiozității și a dorinței de învățare.

Conținutul educației preșcolare

Curriculumul pentru educația timpurie este structurat pe **domenii experiențiale**, care reflectă arii de dezvoltare esențiale:

- **Domeniul limbă și comunicare:** dezvoltarea vocabularului, exprimarea clară, ascultarea activă, povestirea.
- **Domeniul științe:** explorarea mediului înconjurător, fenomene simple, înțelegerea cauzalității.
- **Domeniul matematică:** noțiuni de cantitate, mărimi, forme, relații spațiale și temporale.
- **Domeniul om și societate:** formarea comportamentului civic, respectul față de ceilalți și față de reguli.
- **Domeniul estetic și creativ:** activități de desen, pictură, modelaj, muzică și dans.
- **Domeniul psihomotric:** activități de mișcare, jocuri sportive, coordonare corporală.

Metode și strategii educaționale

La vârsta preșcolară, **jocul** este principala formă de activitate și învățare. Alte metode utilizate sunt:

- Conversația educativă.
- Povestirea și lectura.
- Observarea și experimentul.
- Activitățile practice și senzoriale.
- Proiectul tematic.

- Învățarea prin cooperare.

Toate acestea sunt adaptate nevoilor și nivelului de dezvoltare al copiilor, promovând o învățare activă și participativă.

Rolul cadrului didactic

Educatoarea este **ghid, model și sprijin** în procesul de învățare și dezvoltare a copilului. Ea are responsabilitatea de a crea un mediu securizant, stimulant și afectiv, în care copilul se poate exprima liber și poate învăța în ritmul său propriu. De asemenea, colaborarea cu familia este esențială pentru continuitatea și coerența educației.

- Ghidează și sprijină dezvoltarea copilului într-un mediu sigur și stimulant.
- Creează activități adaptate nivelului de dezvoltare al fiecărui copil.
- Colaborează cu părinții pentru a asigura o continuitate în educație.

Beneficiile educației preșcolare

- Copiii învață să socializeze și să se adapteze unui mediu colectiv.
- Își dezvoltă rutine și autonomie personală.
- Se pregătesc emoțional și cognitiv pentru școală.

Concluzie

Educația în mediul preșcolar este un pilon esențial al sistemului educațional, contribuind decisiv la formarea viitorului adult. Investiția în educația timpurie înseamnă investiție în viitorul societății. Prin activități bine structurate și printr-un mediu adecvat, copiii sunt sprijiniți să devină persoane echilibrate, încrezătoare și capabile de învățare continuă.

Bibliografie:

- Curriculum pentru educație timpurie, Ministerul Educației.
- Iucu, R. (2008). *Managementul clasei de elevi*. Editura Polirom.
- Cucoș, C. (2002). *Pedagogie*. Iași: Polirom.
- Roșca, A. (2000). *Psihologia copilului*. Editura Didactică și Pedagogică.

Metode și strategii utilizate în abordarea tipurilor de personaje în romanul obiectiv

Ungureanu Anca-Paula

Școala Profesională Mogoșești, Iași

În învăţământul modern se pune accentul pe educaţia centrată pe elev, pe creşterea caracterului aplicativ al cunoştinţelor şi al activităţilor, pe stimularea motivaţiei elevilor pentru învăţare. De aceea, alături de metodele de predare tradiţionale, preponderent expozitive, se folosesc şi cele moderne, activ-participative. Acestea sunt de multe ori mai atractive pentru elevi, deoarece favorizează accesul la cunoaştere prin forţele proprii, spontaneitatea şi cooperarea, renunţându-se la învăţarea mecanică a conţinuturilor.

1. POVESTIREA

Povestirea este o metodă clasică, dar care poate căpăta valențe moderne. Este o formă de activitate obligatorie, deoarece constituie o pregătire a elevilor și pentru alte activități. Ea are două valori: poate forma obiectivul unei activități didactice (lectură) sau constituie o metodă utilizată într-o anumită secvență a lecției, subordonată obiectivelor lecției respective.

Povestirea didactică este expunerea orală a unor fapte, întâmplări, peripeții, în scopul lărgirii orizontului de cunoștințe ale elevilor, al înțelegerii unor elemente auxiliare, necesară asimilării unui anumit conținut, al îmbogățirii vieții emoționale, al dezvoltării creativității. Își păstrează valorile formative și la niveluri superioare, cel al liceului.

Profesorul poate recurge la povestire pentru a explica, de exemplu, geneza romanului *Ion* de Liviu Rebreanu și sursele de inspirație de la care a plecat autorul pentru a scrie romanul.

Pentru a fi eficientă, povestirea va respecta câteva cerințe:

- nu va deveni activitate în sine, ci își va păstra statutul de metodă, subordonată unui conținut;
- va răspunde, din punctul de vedere al conținutului, ideii pe care își propune să o reprezinte;
- va fi coerentă, susținută prin mijloacele expresive ale limbajului verbal și ale celui nonverbal.

2. CONVERSAȚIA

Este o metodă cu aplicabilitate generală, în toate clasele și la toate obiectele de învățământ. În funcție de scopul urmărit, se disting mai multe tipuri de conversație:

a) *conversația euristică* - pentru însușirea unor cunoștințe noi;

Conversația euristică presupune o serie de întrebări adresate elevilor de către profesor, urmate de răspunsuri ale acestora, pentru a-i conduce la descoperirea de informații noi. Descoperirea se bazează pe cunoștințele acumulate anterior de către elevi și pe conexarea lor.

Reușita conversației euristice este condiționată de caracterul întrebărilor. Cadrul didactic va avea în vedere ca întrebările de tip reproductiv (*Cine?*, *Unde?*, *Când?*) să se limiteze la strictul necesar. În schimb, să fie mai frecvent formulate întrebări de descoperire și de evaluare (*De ce?*, *Dar dacă era altfel?*, *Cum considerați... ?*,*Ce se poate spune despre…?*)

Pentru a putea să-și îndeplinească rolul formativ, întrebările trebuie să îndeplinească anumite cerințe: să fie concise, cu adresare directă, să fie corecte din punct de vedere gramatical, să fie accesibile. Dacă elevii nu pot să formuleze răspunsul așteptat, profesorul va formula întrebări ajutătoare.

b) *conversația de reactualizare* – pentru reamintirea unor cunoștințe anterioare, utile însușirii noilor cunoștințe;

c) *conversația de verificare* – în cadrul verificării orale a cunoștințelor.

Pentru a se putea realiza caracterizarea lui Ștefan Gheorghidiu din romanul lui Camil Petrescu, *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război*, se reamintesc, prin discuții cu elevii, secvențele mai însemnate din experiența lui: discuția de la popotă, viața de familie, discuțiile în contradictoriu pe care acesta le are cu Ela, bombardamentul de artilerie, discuția cu militarul german făcut prizonier. Profesorul pune următoarele întrebări elevilor: Care sunt experiențele fundamentale prin care trece eroul?, Cum se manifestă eroul în situațiile-limită din război?, De ce au loc discuții în contradictoriu cu soția sa, Ela?, Este el împlinit în viața de familie?

3. METODA R.A.I (Răspunde, Aruncă, Interoghează)

Această metodă este una de fixare și sistematizare a cunoștințelor, dar și de verificare. Ea urmărește realizarea feed-back-ului printr-un joc de aruncare a unei mingi ușoare. Elevul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare din lecția predată, elevului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o altă întrebare. Elevul care nu știe răspunsul iese din joc, la fel ca și cel care este descoperit că nu cunoaște răspunsul la propria întrebare. Se poate folosi această metodă pentru a verifica cunoștințele elevilor referitoare la romanul *Ion* de Liviu Rebreanu şi romanul *Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război* de Camil Petrescu. Elevii au formulat întrebări de genul: „Din câte părți sunt formate romanele?’’, „Cine sunt personajele principale?’’

Pe parcursul activităţii, profesorul-observator identifică eventualele carenţe în pregătirea elevilor şi poate adopta, astfel, deciziile necesare pentru îmbunătăţirea performanţelor acestora, precum şi pentru optimizarea procesului de predare-învăţare.

4. ESEUL DE 5 MINUTE

Eseul de 5 minute este o metodă evaluativă utilizată în faza de reflecție, prin care elevii sunt solicitați să noteze într-un minieseu un aspect (un concept) aflat în acea secvență, respectiv o nedumerire sau o întrebare legată de acest concept. Dacă elevii sunt, astfel, determinați să își valideze cunoașterea, profesorul beneficiază de un feedback eficient și care îi poate servi în planificarea viitoarelor activități. Profesorul le solicită elevilor să răspundă, într-un eseu de 5 minute la o întrebare: Cum justificați reacția lui George când îl vede pe Ion împreună cu Florica, având în vedere că ei sunt căsătoriți?

Importanța educației religioase pentru preșcolari

Prof. în înv. preșc. Ghimpu Petronela Cerasela
Școala Gimnazială „George Călinescu”
Grădinița cu P.N. NR.11 ONEȘTI
Județul BACĂU

Atunci când este adusă în discuție educația religioasă pentru preșcolari, dacă este importantă sau nu, aproape de fiecare dată sunt citate cuvintele Mântuitorului: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, pentru că a unora ca aceștia este Împărăția cerurilor!”. Și acest lucru nu este întâmplător. Cuvintele Celui mai mare Învățător așa cum Îl numeau apostolii Săi, au fost mai potrivite decât cuvintele tuturor învățătorilor din întreaga lume creștină de-a lungul istoriei. El a fost Cel care ne-a pus în minte și în suflet valorile fundamentale ale vieții: adevărul, binele, credința, iubirea, frumosul și credința.

Valorile fundamentale predate de Mântuitorul au fost și vor rămâne valori esențiale pentru umanitate. Sunt acestea relevante și pentru copii? Cu siguranță da. Dar cum putem pune aceste valori în mintea și sufletul celor mici, atât de puri, la o vârstă atât de fragedă, astfel încât aceștia să poată înțelege și apoi simți despre ce vorbim.

Cercetătorii din domeniul psihologiei copilului precum și practica educativă au dovedit că educația moral-religioasă nu numai că este posibilă dar și necesară în rândul preșcolarilor, când caracterul și trăsăturile de voință sunt în formare. Introducerea unor elemente de educație religioasă este importantă și necesară atât în împlinirea unor obiective opționale educaționale, dar mai ales pentru asigurarea unei temelii în formarea preșcolarului ca OM complet.

Educația religioasă împletită cu educația morală au ca menire să pregătească copilul pentru viață, educația religioasă aducând divinul în această ecuație; și această educație este bine să se facă în primii ani de viață ai copilului, pentru că în această etapă a vieții acesta este mai receptiv la influențele care sunt exercitate din exterior asupra lui.

În Planul de învățământ pentru preșcolari elementele de educație religioasă sunt prezente și le găsim cuprinse în capitolul „Educație pentru societate”:

- Cunoașterea și iubirea Lui Dumnezeu;
- Cunoașterea unor obiceiuri creștine, specifice sărbătorilor religioase (Crăciunul, Boboteaza, Buna Vestire, Florile, Paștele, Sf. Nicolae etc.);
- Educarea atitudinilor de toleranță între copii care aparțin diferitelor culte.

La acest nivel de vârstă, preșcolarul poate fi sensibilizat printr-o varietate de activități frumoase și importante menite să-l responsabilizeze și să-l pregătească pentru a putea înțelege și trăi din punct de vedere afectiv sărbătorile religioase și nu numai. Povestirile, activitățile artistico-plastice precum și cele muzicale, serbările,memorizările, memorarea cântecelor de la sărbători specifice (colinde, refrenul din „Canonul Învierii - Hristos a înviat”,etc), primirea Sfintei Tine a Împărtășaniei, fapte de milostenie cu cei nevoiași din preajma lor etc., sunt doar câteva astfel de activități.

Prin efectuarea acestui tip de activități, preșcolarii sunt ajutați să-și deschidă mintea, dar și sufletul spre credință,spre divinitate. Trăirile interioare intense ale acestora în aceste momente speciale din cadrul

activităților de educație religioase vor aduce un plus în comportamentul lor de zi cu zi și în felul lor de a fi și a acționa.

Educația religioasă la nivel preșcolar trebuie făcută în primul rând cu cunoștință de cauză apoi, cu ajutorul mijloacelor și metodelor potrivite înțelegerii copilului la această vârstă și aplicată cu multă răbdare, cu pricepere, cu drag și delicatețe, va aduce roade. Copiii vor ajunge să-L iubească pe Dumnezeu așa cum se cuvine, vor iubi pe aproapele lor, vor ajunge să fie mai buni, mai iubitori, mai răbdători, mai curajoși și vor înțelege că numai atunci când se vor încredința voinței lui Dumnezeu celui iubitor și darnic, vor putea ajunge și ei asemenea Lui.

Și pentru ca educația moral-religioasă să aducă cu adevărat roade, ea trebuie începută în familie, încă din primii ani de viață, potrivit nivelului de înțelegere al copilului. Apoi, continuată în grădiniță și mai târziu în școală, va face din copil o persoană deschisă comuniunii cu Dumnezeu, dar și cu semenii. O familie matură din punct de vedere spiritual, va aduce pe lume și va crește mai apoi un copil care va avea o bază spirituală bună pentru dezvoltarea ulterioară pe un făgaș spiritual și moral.

Educația religioasă va da un sens vieții copilului. Acesta va ști cum să-și manifeste iubirea pentru aproapele, va ști cum să respecte bătrânii, cum să facă fapte bune, cum să renunțe la mândrie și să rămână smerit, va ști cum să nu fure, să nu înșele, să nu rănească, să caute dreptatea în locul iubirii, să aibă încredere în sine și în ceilalți, și mai ales cum să-L accepte pe Dumnezeu drept Tată ocrotitor și model în toate.

Omul trebuie format, încă din fragedă copilărie în spiritul iubirii, al credinței, al binelui, al dreptății, să cunoască ce îndatoriri are față de el însuși și față de ceilalți, dar si față de tot ce-l încojoară, să poată purta cu demnitate numele de creștin adevărat. Și dacă aceste obiective sunt împlinite, Bisericii îi va fi mai ușor în lupta cu secularismul apusean care pune omul pe primul loc în realitatea obiectivă a lumii, îndepărtându-L pe Dumnezeu. Iar pentru noi, neamul românesc care ne-am născut creștini-ortodocși păstrarea dreptei credințe cu valorile ei este o datorie sfântă, care dacă nu este cultivată cum se cuvine din pruncie, mai târziu s-ar putea să fie prea târziu sau dacă nu, roadele să nu fie aceleași și acest lucru va însemna o rană pe sufletul neamului românesc.

Bibliografie:

- Cucoș, Constantin, Educația religioasă conținut și forme de realizare, Ed. Didactică și Pedagogică, R.A., București, 1996

- Popescu, Ion, pr. lector univ. dr., Metodica predării religiei, Pitești, 1997

- M.E.N. Răducanu, chiri prof., Patriarhia României, Trifoiu, pr., Îndrumător - elemente de educație religioasă pentru învățământul preșcolar, vol. I, Ed. „Grafica Print”, dec. 1999

Educația tradițională versus educația modernă

Cristea Florina Nicoleta
Liceul "Danubius" Călărași, jud. Călărași

" Un educator adevărat nu îți spune ce să gândești, ci te învață *cum* să gândești."
(Jeffrey Fry)

Introducere

Educația este una dintre cele mai importante componente ale dezvoltării personale și sociale. De-a lungul timpului, modul în care oamenii învață și sunt educați a evoluat considerabil. Dacă în trecut accentul era pus pe disciplină, memorare și respect strict față de autoritate, astăzi vorbim despre o abordare centrată pe elev, creativitate, tehnologie și gândire critică. Întrebarea care se naște firesc este: care dintre aceste modele este mai eficient? Educația tradițională și cea modernă au fiecare punctele lor forte și limitele lor, iar o comparație între cele două poate evidenția drumul ideal spre o educație echilibrată și eficientă.

Elemente definitorii ale educației tradiționale

Educația tradițională este, în esență, sistemul educațional clasic, bazat pe structură, reguli stricte și un model ierarhic. Profesorul este figura centrală, deținătorul cunoștințelor, iar elevul este receptorul pasiv al informației. Acest tip de educație se bazează pe:

- ***Predare frontală*** – profesorul transmite informații, iar elevii ascultă, notează și memorează.
- ***Evaluare prin teste standardizate*** – accentul este pus pe reproducerea fidelă a conținutului.
- ***Disciplina riguroasă*** – regula și respectul față de autoritate sunt fundamentale.
- ***Curriculum fix*** – materia este planificată rigid, fără prea mult loc pentru flexibilitate sau adaptare individuală.
- ***Accent pe cunoștințe teoretice*** – abilitățile practice sau creative sunt adesea ignorate.

Acest model a funcționat eficient într-o societate industrială, unde conformitatea și disciplina erau atribute-cheie ale forței de muncă. Cu toate acestea, într-o lume în continuă schimbare, limitele acestui sistem au devenit din ce în ce mai evidente. Există, și în prezent, un număr destul de mare de cadre didactice care își desfășoară activitatea de predare-învățare în această manieră.

Existența a numeroase cursuri de formare profesională contribuie, în mod indiscutabil, la schimbarea caracteristicilor prezentate mai sus.

Abordări utilizate în educația modernă

Educația modernă a apărut ca o reacție la rigiditatea educației tradiționale și ca o adaptare la nevoile unei societăți digitale, interconectate și în permanentă transformare. Elevii se arată din ce în ce mai dornici să experimenteze noțiunile dobândite prin intermediul metodelor moderne de lucru. În acest model, accentul se mută de pe profesor pe elev, care devine protagonistul actului educațional. Principiile de bază includ:

- ***Învățare activă și colaborativă*** – elevii sunt încurajați să participe, să întrebe, să colaboreze în grupuri.
- ***Tehnologie integrată*** – folosirea tabletelor, internetului, platformelor educaționale moderne este omniprezentă.

- ***Abordare personalizată*** – se ține cont de stilul de învățare al fiecărui elev, de ritmul său și de interesele personale.
- ***Accent pe competențe*** – se promovează gândirea critică, creativitatea, abilitățile de comunicare și soluționarea de probleme.
- ***Feedback continuu*** – evaluarea nu mai este doar sumativă, ci și formativă, cu scopul de a sprijini progresul elevului.

Educația modernă caută să pregătească tinerii pentru provocările viitorului, nu doar să le ofere cunoștințe academice, ci și instrumente pentru adaptare, învățare continuă și inovație.

Avantaje și dezavantaje ale fiecărui model

Educația tradițională oferă un cadru clar, disciplinat, care poate funcționa bine pentru anumiți elevi. De asemenea, asigură o bază solidă de cunoștințe fundamentale. În schimb, este adesea criticată pentru lipsa de adaptare și pentru faptul că nu stimulează gândirea independentă. Rolul profesorului este autoritar , acesta fiind privit ca principal sursă de informație. Tocmai de aceea participarea elevilor la cursuri devine pasivă și centrată pe ascultare, iar metodele de învățare se limitează la repetiție și memorare.

Educația modernă este inovatoare, adaptată vremurilor actuale și promovează competențele secolului XXI. În contextul unui astfel de proces de educație , profesorul devine un facilitator și un ghid, elevul participă activ și colaborativ iar adaptabilitatea devine flexibilă și individualizată. Totuși, educația modern poate deveni haotică fără o structură clară, iar dependența de tehnologie poate fi problematică în unele contexte.

Un echilibru necesar

Deși uneori puse în opoziție, cele două modele nu trebuie neapărat să se excludă. Ideal ar fi să se creeze un sistem educațional **hibrid**, care să îmbine rigoarea și claritatea educației tradiționale cu deschiderea, flexibilitatea și inovația celei moderne. Un astfel de model ar putea arăta astfel:

- Folosirea tehnologiei pentru a susține predarea, nu pentru a o înlocui complet.
- Promovarea gândirii critice, dar și păstrarea unor standarde de evaluare riguroase.
- Accent pe competențe, dar fără a neglija conținutul fundamental.
- Profesorul ca mentor, dar cu autoritate și rol formativ clar.

Concluzie

Educația este un proces viu, care trebuie să reflecte realitățile și nevoile societății. Dacă în trecut educația tradițională era răspunsul la o lume industrială și predictibilă, astăzi avem nevoie de o educație modernă, capabilă să pregătească tinerii pentru complexitatea și incertitudinea viitorului. Totuși, nu trebuie să aruncăm complet valorile tradiționale. O educație echilibrată înseamnă să luăm ce e mai bun din ambele lumi – rigoarea trecutului și inovația prezentului – pentru a construi o școală cu adevărat orientată spre dezvoltarea holistică a fiecărui elev.

Bibliografie:

- Salvan, M. (2018). *Educația în secolul XXI: între provocări și soluții*. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

- Popescu, D. (2020). *Educația modernă în era digitală*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

IMPORTANȚA FORMELOR ȘI A CULORILOR ÎN PRIMII ANI DE VIAȚĂ

ŞCOALA GIMNAZIALĂ PÎRCOVACI - JUDEȚUL IAŞI
PROF.Educatie timpurie Barladeanu Anisoara

Motto: ‘‘ Culoarea este claviatura , ochii sunt armoniile , sufletul este un pian cu multe corzi . Artistul este mana care atingând una sau alta dintre clape provocă vibrații în suflet ’’

Culoarea reprezintă una dintre primele criterii după care preșcolarii învată să făcă diferența între lucrurile pe care le văd .

Cuvintele ce denumesc culori se numără de fapt printre primele cuvinte pe care copiii le învață să le folosească atunci când descriu lucruri : „Spune culorile baloanelor din magazin” sau când realizează că o pară și o banană au aceeași culoare chiar dacă sunt fructe diferite.

Culorile pot fi folosite pentru dezvoltarea gândirii creative . Cu ajutorul unor jocuri de creativitate îl putem ajuta pe copil să observe diferite nuanțe și putem inventa împreună nume pentru a le descrie : galben = lămâie sau roșu=măr .

Încă din primii ani de viață copilul face conexiune între obiecte familiale și formele lor . Atunci când copilul explorează forme diferite , folosește un proces educațional de cbază , observarea lucrurilor asemănătoare și a lucrurilor diferite . Acest concept îl va ajuta pe copil să observe, să compare și să diferențieze lucrurile pe care le întâlnește .

Limbajul plastic la preșcolari se referă la modul în care copiii de vârstă preșcolară își exprimă gândurile şi emoțiile prin artă și alte forme de creații vizuale . Acest tip de limbaj este esențial în dezvoltarea lor , deoarece le permite să exploreze și să își exprime lumea interioară într-un mod non-verbal .

Desenele şi creațiile lor pot reflecta starea lor emoțională și perspectivele asupra lumii din jur . Socializarea şi cooperarea îi ajută să colaboreze şi să își împărtăşească ideile și materialele .

Învățarea culorilor contribuie la îmbogățirea vocabularului copiilor . Pe masură ce copiii învață să descrie obiecte prin culori , aceștia își dezvoltă abilitățile de descriere și de clasificare.

Prin intermediul limbajului culorilor preșcolarii își dezvoltă atât percepția vizuală cât și abilitățile cognitive emoționale esențiale.

Educatorii și părinții pot sprijini acest proces prin activități şi jocuri care încurajează exploararea și utilizarea culorilor în diferite contexte.

Învățarea culorilor prin experiențe practice

Preşcolarii învață cel mai bine prin experiențe directe , de exemplu : Activitățile care implică amestecul de culori (cum ar fi pictura poate ajuta copiii să înțeleagă cum se formează noi culori și să exploreze concepte precum : amestecul culorilor primare pentru a obține culori secundare).

Culorile în mediul înconjurător:

Mediul înconjurător cum ar fi : grădinițele și locurile de joacă sunt adesea decorate cu culori vii şi variate , pentru a stimula dezvoltarea cognitivă și emoțională a copiilor .

Jocurile de sortare și potrivire pe bază de culori ajută la dezvoltarea abilităților cognitive , cum ar fi desenatul și pictatul permit copiilor să experimenteze creativitatea prin utilizarea diferitelor culori .

Asocierea culorilor cu emoțiile:

Preşcolarii pot învăța să asocieze culorile cu anumite emoții sau stări , de exemplu , roșu poate fi asociat cu furia sau pasiunea ,albastrul cu tristețea sau liniștea , iar galbenul cu fericirea sau energia .

Limbajul culorilor la preșcolari este o parte esențială a dezvoltării lor cognitive și emoționale. Culorile nu doar că ajută la dezvoltarea percepției vizuale dar și la exprimarea emoțiilor , învățarea diferențierii şi clasificării obiectelor precum și la stimularea creativității .

Identificarea culorilor începe în jurul vârstei de 2-3 ani , atunci copiii încep să recunoască și să numească culorile de bază cum ar fi : roşu, albastru, galben și verde , acesta reprezentând un pas important în dezvoltarea vocabularului și a abilităților de comunicare

.

FĂRĂ BARIERE, DOAR ZÂMBETE

Luminița-Școala Gimnazială Nr.2 Caracal

Titlul proiectului: „FĂRĂ BARIERE, DOAR ZÂMBETE”

Data desfășurării: IUNIE 2025

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Nr. 2 Caracal

Școala Gimnazială Ștefan Protopopescu Slatina

Participanți: 300 de elevi ai Școlii Gimnaziale Nr. 2 Caracal și ai Școlii Gimnaziale Ștefan Protopopescu Slatina

30 elevi cu elevi cu CES,

40 cadre didactice, părinți, voluntari

Parteneri: Inspectoratul Școlar Județean OLT

Centru Județean de Resurse și Asistență Județeană Olt

Casa Corpului Didactic Olt

Rezumatul proiectului: Proiectul „Fără bariere, doar zâmbete” se va desfășura în perioada 1-5 iunie, dedicându-se sărbătoririi copilăriei, inclusivității și drepturilor tuturor copiilor. În cadrul acestui proiect, elevii vor participa la activități care promovează egalitatea de șanse, respectul reciproc, și spiritul de colaborare între toți copiii, indiferent de nevoile educaționale speciale. Activitățile vor încuraja diversitatea și includerea, dar și conștientizarea importanței protecției mediului și a drepturilor copilului. Astfel, „Fără bariere, doar zâmbete” va fi o oportunitate de a învăța prin joc și creativitate, subliniind ideea că fiecare copil, indiferent de abilitatea sa, are dreptul de a se bucura de o copilărie fericită și de a contribui la un mediu educațional prietenos și incluziv.

Argument: Proiectul „Fără bariere, doar zâmbete” are ca scop promovarea incluziunii educaționale și bucuria copilăriei prin activități interactive care pun accent pe diversitatea și egalitatea de șanse. Într-o lume în continuă schimbare, educația joacă un rol crucial în formarea unei societăți echitabile, în care toți copiii, indiferent de caracteristicile lor individuale, au dreptul la o copilărie fericită și la oportunități egale de dezvoltare. Prin acest proiect, ne propunem să creăm un mediu școlar în care fiecare elev se simte valorificat și acceptat, iar incluziunea devine o valoare fundamentală.

Includerea elevilor cu nevoi speciale (CES) alături de ceilalți copii în activități educaționale și recreative contribuie la reducerea stigmatizării, dezvoltând o atitudine de respect și empatie între copii. Proiectul sprijină dezvoltarea abilităților socio-emoționale, încurajând cooperarea și înțelegerea diversității. În același timp, tematica bucuriei copilăriei și a dreptului fiecărui copil de a se exprima liber și de a învăța în

mod echitabil oferă elevilor ocazia de a învăța despre importanța respectului pentru ceilalți și a protejării unui mediu sănătos.

Astfel, prin activitățile propuse, proiectul contribuie la formarea unor comportamente pozitive, iar impactul său nu se va limita doar la perioada desfășurării, ci va lăsa o amprentă durabilă asupra valorilor pe care le promovează în comunitatea școlară.

Scopul proiectului „Fără bariere, doar zâmbete” este de a crea un mediu educațional în care toți elevii, indiferent de abilități, să poată învăța și să se bucure de activități care dezvoltă empatia, respectul și cooperarea. Proiectul își propune să ajute elevii să înțeleagă și să aprecieze diversitatea, promovând incluziunea socială și ecologică în aceeași măsură.

- **Obiective:**

- Promovarea unui mediu educațional vesel și plin de energie pozitivă prin activități care pun în valoare spiritul copilăriei.
- Dezvoltarea abilităților de colaborare și comunicare între elevii cu și fără nevoi educaționale speciale.
- Promovarea protecției mediului prin activități de ecologizare și educație ecologică.
- Creșterea gradului de conștientizare privind drepturile copilului și importanța unei copilării fericite.

Activități propuse:

Activitatea Nr.1

„Povestea mea, povestea ta” – Atelier de scriere creativă

Descriere: Elevii vor crea povești sau jurnale în care vor împărtăși momente speciale din viața lor, incluzând mesaje despre prietenie, diversitate și respect reciproc. Fiecare elev va colabora cu un coleg dintr-un grup mixt (cu și fără CES) pentru a încuraja schimbul de idei și perspective.

Beneficiari: Elevii participanți

Modalități de evaluare: Prezentarea poveștilor în fața clasei, feedback de la colegi și profesori

Activitatea Nr.2

„Zâmbete de la copii pentru copii” – Campanie de ajutorare

Descriere: Elevii vor organiza o campanie de strângere de jucării, cărți sau haine pentru copii din familii defavorizate. În cadrul activității, fiecare copil va crea un mesaj pozitiv, un desen sau o felicitare pentru a adresa copiilor care vor primi ajutorul.

Beneficiari: Copii din familii defavorizate, comunitatea școlară

Modalități de evaluare: Fotografii cu activitatea de colectare și distribuire, feedback de la elevi și familiile beneficiare

Activitatea Nr.3

Fiecare copil are o voce" – Ateliere de discursuri publice

Descriere: Elevii vor învăța cum să își exprime opinia despre incluziune, prietenie, respect și drepturile copilului prin discursuri publice. Fiecare copil va avea ocazia să susțină un discurs în fața clasei, iar activitatea va fi adaptată astfel încât toți elevii să participe activ.

Beneficiari: Elevii participanți

Modalități de evaluare: Evaluarea discursurilor de către profesori și colegi, feedback constructiv

Activitatea Nr.4

Muzica ne unește

Descriere: Elevii vor învăța și vor interpreta cântece despre unitate, prietenie și bucuria copilăriei. În cadrul activității vor fi incluse și elevi cu CES, încurajându-i să participe activ la cântat, dans sau instrumente muzicale simple.

Beneficiari: Elevii participanți

Modalități de evaluare: Performanță live, feedback de la colegi și profesori

Activitatea Nr. 5

Concurs de postere „1 iunie-Ziua Copiilor"

. **Descriere**:Elevii vor realiza postere creative care ilustrează bucuria copilăriei și importanța incluziunii, folosind desene, colaje, mesaje inspiraționale și simboluri ale prieteniei și diversității.

Beneficiari: Elevii participanți, comunitatea școlară

Modalități de evaluare: Juriu format din profesori, afișarea posterelor, votul publicului

Resurse necesare:

. Resurse materiale:

Materiale pentru activitățile creative:

- Hârtie cartonată, coli colorate, markere, carioci, creioane colorate
- Acuarele, pensule, lipici, sclipici
- Reviste vechi pentru colaje, autocolante tematice
- Elemente decorative (panglici, baloane, steguleț)

Materiale pentru activitățile sportive și de cooperare:

- Conuri de semnalizare, funii, cercuri pentru jocuri
- Mingi de diferite dimensiuni

- Ștafete, obstacole gonflabile (dacă sunt disponibile)

Premii și materiale pentru evaluare:

- Diplome de participare
- Medalii sau premii simbolice (cărți, rechizite, materiale artistice)
- Chestionare de feedback pentru profesori și elevi

2. Resurse umane: Cadre didactice: Profesori și învățători care coordonează activitățile
Consilieri școlari: Sprijin în activitățile de incluziune și dezvoltare emoțională
Voluntari și părinți: Implicarea în organizarea și desfășurarea evenimentelor
Elevi talentați: Participanți la activitățile artistice și spectacole

Impact așteptat:

Elevii cu nevoi educaționale speciale (CES) vor fi integrați în activități comune, contribuind la reducerea stigmatizării și la dezvoltarea unui mediu școlar mai tolerant și prietenos.

Elevii vor învăța să colaboreze, să își ajute colegii și să aprecieze diversitatea.

Îmbunătățirea relațiilor dintre elevi, profesori și părinți – Prin implicarea comună în activități, va crește sentimentul de apartenență și colaborare.

Activitățile proiectului vor contribui la consolidarea valorilor de respect, solidaritate și egalitate.

Evaluare:

Chestionare de feedback pentru elevi și profesori;

Expoziția de postere și povești ilustrate;

Observații din timpul activităților;

Fotografii și rapoarte de activitate.

Sustenabilitatea proiectului:

Pentru a asigura continuitatea proiectului „Aceleași visuri, aceleași șanse”, se vor implementa următoarele strategii:

Activitățile de ecologizare pot deveni o tradiție anuală, iar elevii pot învăța cum să gestioneze și să protejeze mediul pe termen lung. De asemenea, școala poate deveni un centru de educație ecologică pentru comunitate, organizând periodic evenimente ecologice (ex. plantări de arbori, campanii de reciclare).

Integrarea activităților în curriculum: Elemente din proiect vor fi incluse în orele de educație civică, științe ale naturii și activități extracurriculare, asigurând desfășurarea anuală a acestora.

Colaborare pe termen lung cu partenerii: Menținerea unei relații active cu CJRAE, autoritățile locale și organizațiile de mediu pentru a extinde și îmbunătăți activitățile.

Monitorizare și evaluare continuă: Feedback-ul periodic va permite ajustarea și îmbunătățirea proiectului pentru viitoarele ediții.

Promovarea rezultatelor: Organizarea de expoziții și evenimente pentru a sensibiliza întreaga comunitate școlară și locală.

Concluzie:

Proiectul „Fără bariere, doar zâmbete” nu este doar un set de activități festive, ci o oportunitate de a forma o generație de copii mai empatici, mai creativi și mai implicați în viața comunității. Prin colaborare, acceptare și bucurie, elevii vor învăța că adevărata fericire vine din a fi împreună, fără bariere, doar cu zâmbete

Transdisciplinaritatea în activități educative
- exemple de bune practici –

Prof. înv. primar Radu Maricica
Şcoala Gimnazială Homocea
Com. Homocea, jud. Vrancea

În contextual didactic a practica transdisciplinaritatea, înseamnă a te plimba printre ştiinţe, a-ţi forma o viziune amplă, fără să fie sesizată complexitatea realului.

Abordăm problemele lumii reale în situaţii cotidiene, urmărind dezvoltarea competenţelor pentru viaţă.

✓ **CUNOŞTINŢE --- ABILITĂŢI--- ATITUDINI--- COMPETENŢE**

- *exemple de bune practice–*

Tema: „Sunt școlar”

Clasa pregătitoare
Timp alocat – o săptămână
Discipline integrate:

- Comunicare în limba română
- Matematică și explorarea mediului
- Dezvoltare personală
- Arte vizuale și abilități practice
- Muzică și mișcare

Scop:
Familiarizarea cu mediul școlar
Cunoașterea reciprocă și integrarea în colectiv
Aplicarea cunoștințelor în rezolvarea unor situații cotidiene sau imaginate

Activități desfășurate

- Clădirea școlii

Localizăm școala în raport cu alte instituții din localitate.

Elevii realizează un desen cu tema „Școala mea”.

- Curtea școlii

Amenajăm curtea școlii după indicații.

- Școlărei și școlărițe

Intonăm cântecul și stabilim reguli de comportament la școală și pe drumul până la școală.
Ne reamintim câteva reguli elementare de circulație.

- Obiectele școlarului

Așezăm pe o etajeră cu două rafturi obiectele școlarului și precizăm poziția lor .
Sortăm cuvintele reprezentate în imagini după numărul de silabe.

- Sala de clasă

Găsim cuvinte alcătuite din două și trei silabe. Alcătuim propoziții din două și trei cuvinte.
„Clasa mea” – colorăm respectând codul

- Ce-mi place la școală?

Pe o coala decupată sub formă de inimă, elevii își vor desena chipul în partea stângă și un simbol pentru o activitate școlară preferată în partea dreaptă.

- Cum mă simt la școală?

Fiecare elev își desenează trăsăturile , pe un cerc decupat, astfel încât acestea să sugereze starea .

Tema: <u>De vorbă cu natura- „ Apa</u>”

Clasa a II-a

Scop : Dezvoltarea capacității de cunoaștere a unui element esențial al mediului și exersarea comportamentului ecologic.

Activități desfășurate

- Povestea unei picături de apă –vizionare film
- Ce știm despre fenomenele naturii: ploaie, ceață, ninsoare?
- Micul meteorolog (asocierea fenomenului cu anotimpul)
- Curcubeul – compoziție plastică
- Câtă apă încape într-un pahar, capac…..? (exerciții de măsurare a capacității vaselor)
- Foloase ale apei
- Apa potabilă
- Când și cum ne spălăm?
- Mijloace de transport pe apă
- Construirea bărcuței-plierea hârtiei
- Apa este esențială vieții
- Viața în adâncuri
- Acvariul cu pești – colaj
- Plante de apă
- Unim punctele care indică numerele pare și obținem floarea de nufăr.
- Culegem informații despre floarea de nufăr din enciclopedia copiilor.
- Poluarea apelor. Efecte ale poluării
- Micul detectiv – Ce poluează apa?
- Copiii iubesc natura!
- Realizarea unor afișe , a unor panouri de avertizare , stabilirea unor reguli de protejare a mediului.

Educaţia transdisciplinară răspunde cerinţelor proiectării curriculare, angajate normativ la nivelul corespondenţei pedagogice dintre:

a) finalităţile educaţiei (macrostructurale/ideal, scopuri generale; microstructurale/obiective generale, specifice, concrete) ;

b) conţinuturile de bază, raportate la valorile generale;

c) metodologia de transmitere, realizare şi reglare-autoreglare a mesajului pedagogic; de predareînvăţare-evaluare. Este centrată asupra unor finalităţi definite în termeni de competenţe generale construite la nivelul trans-relaţiei dintre cunoştinţe – deprinderi şi priceperi/strategii cognitive – atitudini valorice (faţă de cunoştinţele, deprinderile şi priceperile dobândite), perfectibilă în context pedagogic şi social deschis.

BIBLIOGRAFIE:

1. Apostel L. Ştiinţele umane: mostre de relaţii interdisciplinar, în Interdisciplinaritatea şi ştiinţele umane. Trad. Bucureşti: Editura Politică, 1986.

2. Ciolan L. Învăţarea integrată. Fundamente pentru un currriculum transdisciplinar. Iaşi: Polirom, 2008.

3. Cristea S. Dicţionar Enciclopedic de Pedagogie. Volumul I, A-C. Bucureşti: Didactica Publishing House, 2015.

Lesson Plan - Grammar – The Passive: present simple and past simple

Sasu Alexandra – Maria

Școala Gimazială "Angela Gheorghiu"Adjud, judeţul Vrancea

Teacher: Sasu Alexandra – Maria

Date: 28th of March 2025

School: Școala Gimnazială "Angela Gheorghiu" Adjud

Grade: 8th

Textbook: Limba modernă 1 Engleză, clasa aVIII-a, editura Art Klett

Unit: 6. Rules in my community

Lesson: Grammar – The Passive: present simple and past simple

Aim of the lesson: to teach SS Passive voice

Type of the lesson: grammar - mixed lesson

Skills: integrated skills (reading; speaking; listening; writing)

Method of teaching: Communicative approach

Techniques: conversation; explanation; demonstration; dialogue; blended technique; gaming technique

Materials: blackboard/whiteboard; chalk/ markers; notebooks; textbooks; worksheets; video –projector; laptop;

Time: 50 minutes

Specific competences:

- 1.1. Selectarea principalelor idei din programe TV/ înregistrări audio-video pe teme familiare, dacă se vorbește relativ rar și cu claritate
  1.2. Identificarea semnificaţiei dintr-o conversaţie obișnuită de zi cu zi atunci când interlocutorii reformulează sau repetă la cerere anumite cuvinte/ expresii
  1.3. Manifestarea interesului pentru cunoașterea unor personalităţi și evenimente culturale
- 2.1. Relatarea unei întâmplări / a unor experienţe personale
  2.2. Participarea la scurte conversaţii în contexte obișnuite, asupra unor subiecte generale
  2.3. Exprimarea unei sugestii sau a unei reacţii la o propunere în cadrul unui dialog informal
  2.4. Manifestarea interesului pentru calitatea exprimării/ interacţiunii
- 3.1. Deducerea din context a semnificaţiei cuvintelor necunoscute

3.2. Identificarea aspectelor principale din articole scurte pe teme familiare și de actualitate

- 4.2. Redactarea de texte simple și coerente pe teme de interes
  4.3. Manifestarea interesului pentru calitatea redactării

Objectives:

a. Cognitive objectives:
   By the end of the lesson, students will be able to:
   1. To recognize forms of the Passive Voice in different contexts;
   2. To recognize the Active voice statements and the Passive voice one in different contexts;
   3. To use the English language to talk about present and past facts;
   4. To develop their ability of talking freely and fluently;

b. Affective objectives:
   1. To create a warm and pleasant atmosphere;
   2. To provide enjoyment and intellectual stimulation.

Stages of the activity	Teacher's activity	Students' activity	Interaction	Skill	Time	Purpose
1. Warm-up	1. T greets the SS and checks the attendance. *"Good morning, SS! How are you today? Are you happy? Are you sad?"* *"Who is on duty today? Who is absent today?"* 2. T asks SS to take turn and spin the wheel on the *Wordwall app* in order to warm up the atmosphere in the classroom. T explains SS what they have to do.	1. SS answer. *"Good morning, teacher! We are fine, thank you!"* 2. SS take turn and spin the wheel. Then, they read and the given statement and complete it with relevant information.	T-SS T-SS WC	Speaking Reading Speaking	2min 5min	To create a warm and pleasant atmosphere. To use English while playing.
2.Checking the homework	1. T asks SS to tell what their homework was. She corrects the possible mistakes.	1. SS answer and correct the mistakes if it is necessary.	T-SS	Speaking	7min	To check previously taught material.
3.Feedback	1. T offers SS feedback.	1. SS listen.	T-SS	Speaking Listening	2min	To let SS know how they performed.

4.Free practice Grammar practice	1. T announces the new topic, writes the title on the board. Then, T asks SS to open their textbooks on page 54.	1. SS open their notebooks and write the title. Then, they open the books on page 54.	T-SS	Speaking Writing	1min	To introduce SS into the topic.
	2. T plays a PPT with a riddle written there. T asks SS to read the indications carefully and try to guess the answer. (slide 1) *"Let's see what is the sentence about. It is a riddle, so pay very much attention to all the clues."*	2. SS take turn and read the sentences in order to discover the answer. They generate multiple ideas. *"It is an object. / It is something metal. / It is a key."*	T-SS WC	Speaking Reading	3min	To activate SS' vocabulary.
	3. T gives SS a handout related to the topic. T explains the rule and takes notes on the board.	3. SS listen to the T, then they write the information in their notebooks.	T-SS WC	Speaking Writing	5min	To help SS get specific information.
	4. T plays Slide 2&3, asking the SS to read the statements. Then, T asks SS to give some examples in order to apply the rule of Passive voice.	4. SS take turn and read the slides. Then, they provide relevant examples and write them on the board.	T – SS WC	Reading Speaking	4min	To help SS get the gist.
	5. T gives SS an online worksheet in order to check their ability of understanding. T gives SS the necessary explanations in order to solve the task. *(Wordwall)*	5. SS solve the task and then they take turn and present their choices.	T-SS IW	Reading	7min	To develop SS' ability of understandin .

5.Reinforcement	1. T gives SS a handout *Find Someone who….* and gives SS the necessary explanations to solve the task. 2. T asks SS to work in small groups and solve ex. 3 / p. 54, in a time given. T gives SS the necessary explanations to solve the task.	2. SS listen to the T and then, they solve the task. The, they take turn and read their solving. 2. SS work in small groups and solve the task, following the T' s indications.	T – SS IW T – SS GW	Reading Writing Speaking Listening Writing Reading	5min 8min	To help SS practise the taught material. To use the taught material in different contexts.
5.Feedback	1. T offers SS feedback.	1. SS listen.	T-SS	Speaking	1min	To let SS know how they performed.
6.Homework	1. T asks SS to solve exercise 2/p.54. T gives the necessary explanations.	1. SS listen to the teacher and take notes.	T-SS	Listening	2min	

Test de evaluare – Clasa a VII-a – Biologie

profesor pentru învățământul gimnazial **RIZESCU OANA**
Școala Gimnazială Nr. 2 Picior de Munte

Subiect: Sistemul locomotor
Timp de lucru: 45 de minute
Punctaj total: 100 puncte

I. Întrebări tip grilă (alege o singură variantă corectă) – 20p (4x5p)

1. Care dintre următoarele oase face parte din scheletul capului?

a) stern
b) humerusul
c) mandibula
d) fibula

2. Mușchii striați:

a) se contractă involuntar
b) se găsesc în peretele stomacului
c) au contracții lente
d) se află în legătură cu oasele

3. Funcția principală a articulațiilor este:

a) depozitarea calciului
b) protejarea organelor interne
c) realizarea mișcărilor

d) sinteza celulelor sanguine

4. Coloana vertebrală este alcătuită din:

a) 28 de vertebre
b) 33-34 de vertebre
c) 12 vertebre toracale
d) 9 vertebre sacrale

II. Adevărat sau fals – 10p (5x2p)

Scrie „A” dacă afirmația este adevărată și „F” dacă este falsă:

1. Mușchii netezi sunt controlați voluntar.
2. Scheletul oferă suport și protecție corpului uman.
3. Articulațiile permit doar mișcarea oaselor din membre.
4. Femurul este cel mai lung os din corpul uman.
5. Musculatura este parte a sistemului locomotor pasiv.

III. Întrebări cu răspuns scurt – 30p (3x10p)

1. Numește două tipuri de mușchi și un exemplu pentru fiecare.
2. Ce este o articulație și cum se clasifică articulațiile?
3. Ce rol are lichidul sinovial în mișcarea articulațiilor?

IV. Întrebare de dezvoltare – 40p

Descrie structura și funcțiile principale ale sistemului locomotor, menționând diferențele dintre sistemul osos și sistemul muscular.

Ziua învățătorului

Profesor Tivadar Sorina_

Liceul de Arte Oradea,Bihor

Învățători și învățătoare
În zi de sărbătoare
Dăruiesc zâmbete și flori
De dragul copiilor.

Elevii cu mic cu mare
Se bucură de sărbătoare
Horă mare au încins
Și verva i-a cuprins.

O pisică

Prof. Tufenescu Andreea
Grădinița P.P. Cozia, Rm. Vâlcea

Cum desenez o pisică
Mică, mică, mititică,
Cu codița ei pufoasă
Și blănița deasă, deasă?

Mai întâi fac un căpșor
Mititel și rotunjor,
Pun doi ochi și un năsuc
Și mustăți frumoase-aduc.

Fac urechi triunghi în sus.
Sub năsuc, gurița-am pus.
Gâtul îl trasez în jos,
Apoi trupul său blănos.

Desenez patru lăbuțe,
Cu ghiare mici și pernițe,
Și o coadă mai stufoasă,
Ca un vierme de mătasă.

Acum, hai să colorăm!
Cu alb-negru ne jucăm,
Facem multe, multe pete,
Fericită-i când le vede.

Desenăm și-un șoricel,
Să se joace blând cu el,
Și un castronel cu apă,
Când îi e sete, se-adapă.

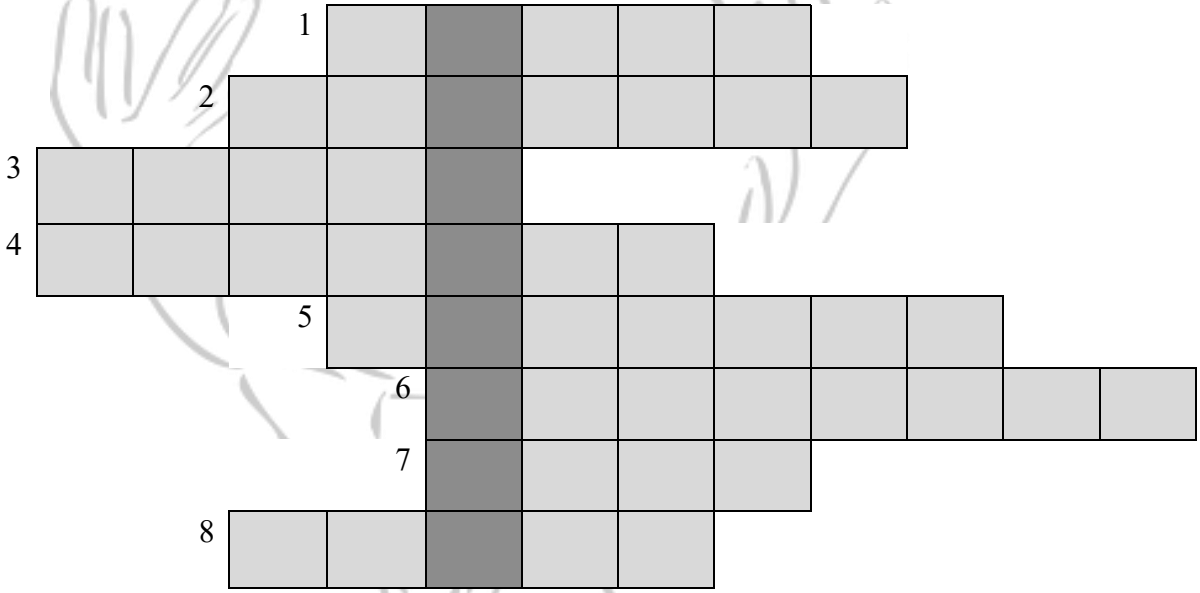
Ghemul să nu îi lipsească,
Cu drag să-l rostogolească,
Să se-ascundă, să apară
Din zori și până spre seară.

Iată cum am exersat
Și-o pisică-am desenat,
Animal de companie
Care tare-mi place mie.

VIETĂȚILE PĂDURILOR EMINESCIENE

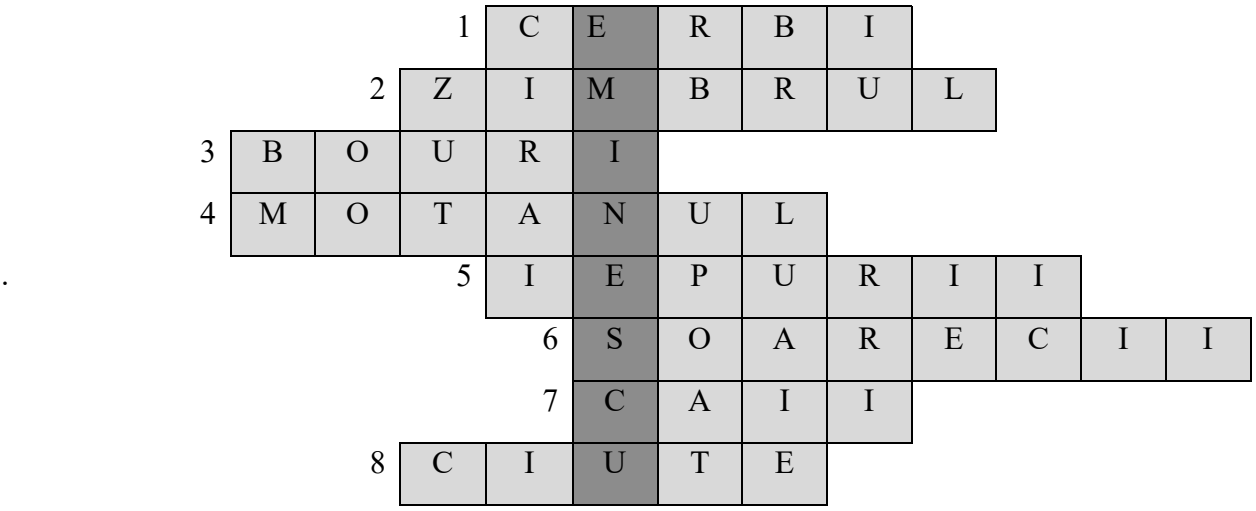
BRUDEA CRISTINA-ELENA

ȘC. GRIGORE GHICA VOIEVOD, SUCEAVA

1. ”Şi prin vuietul de valuri,
   Prin mişcarea naltei ierbi,
   Eu te fac s-auzi în taină
   Mersul cârdului de ____” (O, rămâi)
2. ”El revoacă-n dulci icoane a istoriei minune,
   Vremea lui Ştefan cel Mare, _____ sombru şi regal.” (Epigonii)
3. ”Caii mării, albi ca spuma,
   _____ nalţi cu steme-n frunte,
   Cerbi cu coarne rămuroase
   Ciute sprintene de munte –” (Povestea codrului)
4. ”În cotlon torcea _____, pieptănându-şi o ureche…” (Călin)
5. ”Crainici, ____ cei repezi
   Purtători îi sunt de veşti…” (Povestea codrului)
6. ”În odaie prin unghere
   S-a ţesut păinjeniş
   Şi prin cărţile în vravuri
   Umblă _____ furiş.” (Singurătate)
7. ”____ mării, albi ca spuma,
   Bouri nalţi cu steme-n frunte” (Povestea codrului)
8. ”Cerbi cu coarne rămuroase
   _____ sprintene de munte –” (Povestea codrului)

REZOLVARE GRILĂ VIETĂȚILE PĂDURILOR EMINESCIENE

.

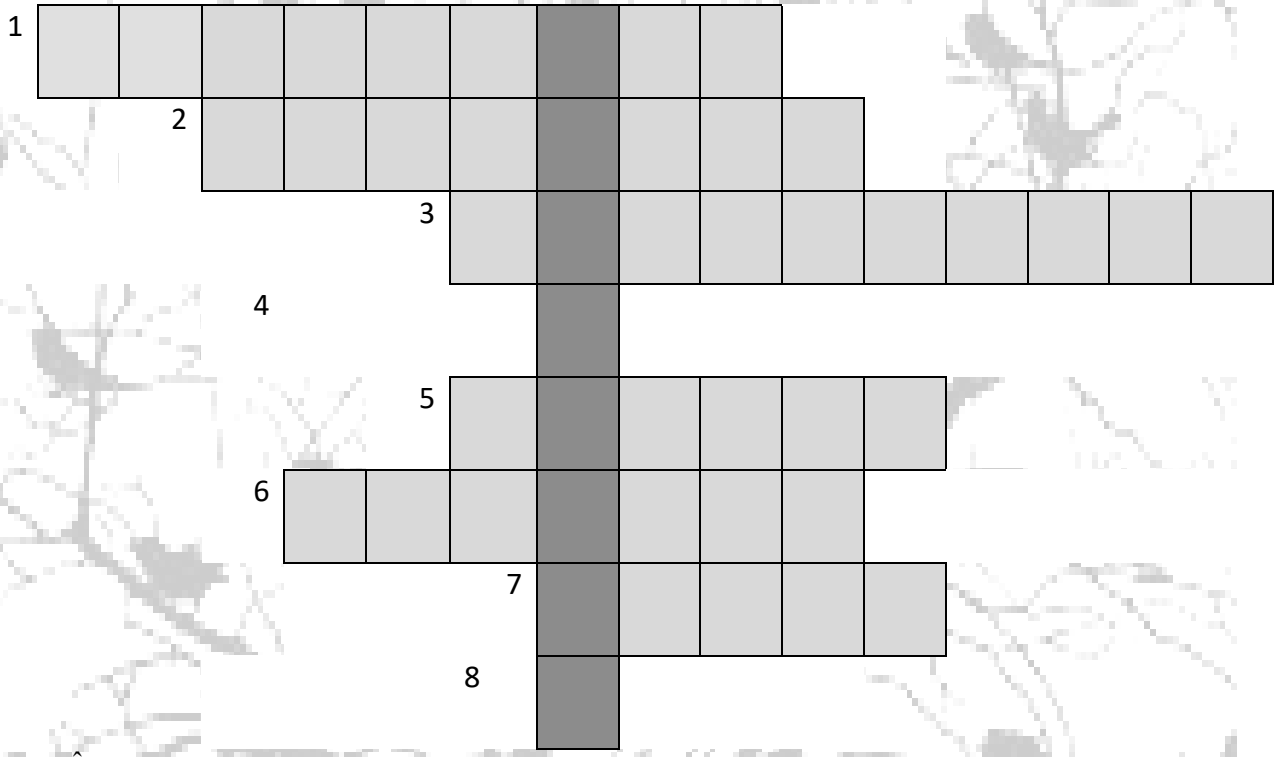
ALE PĂSĂRILOR NEAMURI

BRUDEA CRISTINA-ELENA

ȘC. GRIGORE GHICA VOIEVOD, SUCEAVA

”Iar peste mii de sloiuri de valuri repezite
O PASĂRE pluteşte cu aripi ostenite…”

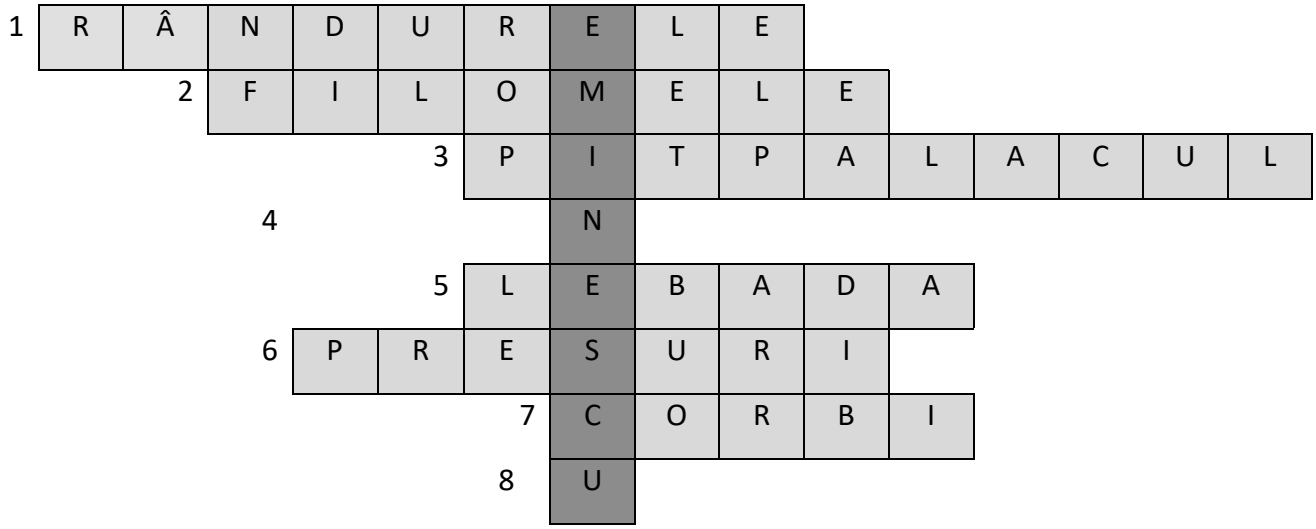
(De câte ori, iubito...)

1. ”În adâncu-i se pătrunde
   Şi de lună şi de soare
   Şi de păsări călătoare,
   Şi de lună şi de stele
   Şi de zbor de _____
   Şi de chipul dragei mele.” (La mijloc de codru...)
2. ”Sau văd nopţi ce-ntind deasupră-mi oceanele de stele,
   Zile cu trei sori în frunte, verzi dumbrăvi cu _____” (Epigonii)
3. ”Las aleanul să mă fure
   Şi ascult de la răcoare .”
   _____ (Freamăt de codru)
4.
5. ” Trece _____ pe ape
Între trestii să se culce -
Fie-ţi îngerii aproape,
Somnul dulce!” (Somnoroase păsărele...)
6. ”Cucul cântă, mierle, _____-
Cine ştie să le-asculte?” (Freamăt de codru)

7. ”Din zare depărtată răsar-un stol de ____,
Să-ntunece tot cerul pe ochii mei cei orbi…” (Despărţire)

REZOLVARE GRILĂ ALE PĂSĂRILOR NEAMURI

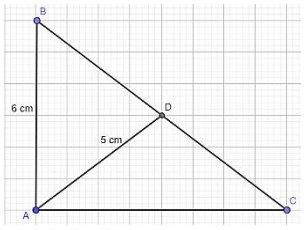
FIȘĂ DE LUCRU

PROPRIETĂȚILE TRIUNGHIULUI DREPTUNGHIC

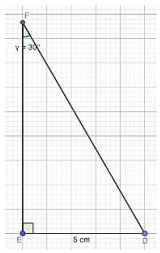
Prof. Dobre Magdalena
Școala Gimnazială nr. 2 Picior de Munte Boboci

Clasa a 6-a

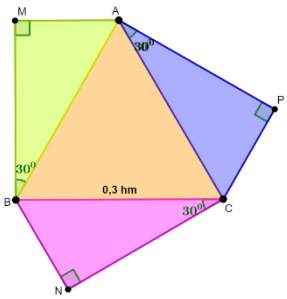
1. Un triunghi ABC dreptunghic în A are cateta AB de lungime 6 cm și mediana corespunzătoare ipotenuzei cu lungimea de 5 cm.
Calculați perimetrul triunghiului ABC.

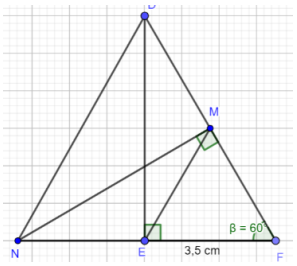
2. În triunghiul DEF dreptunghic în E, măsura unghiului F este de 30º și lungimea catetei DE de 5 cm. Află lungimea ipotenuzei DF.

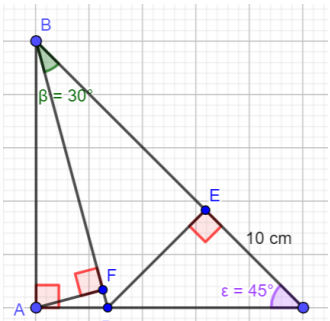
3. În figura alăturată sunt reprezentate aleile dintr-un parc.
Triunghiul ABC este echilateral cu AB = 0,3 hm.
Triunghiurile AMB, BNC și CPA sunt dreptunghice
∢AMB = ∢BNC = ∢CPA = 90°
∢ABM = ∢BCN = ∢CAP = 30°.
Alin parcurge traseul M − A − B − N, iar Robert parcurge traseul P − C − A − B. Determină lungimea traseului parcurs de fiecare dintre cei doi copii.

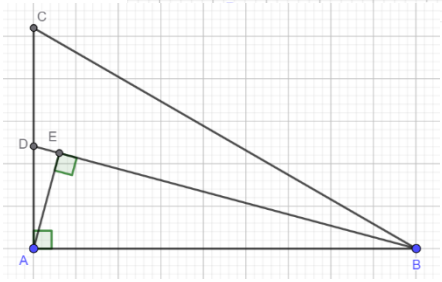
4. În figura alăturată, triunghiul DEF este dreptunghic în E și are $\sphericalangle F = 60^0$. Cateta EF are lungimea egală cu 3,5 cm.
Fie M mijlocul ipotenuzei și MN ⊥ DF, N ∈ EF.
Calculați perimetrele triunghiurilor EFM și DNF.

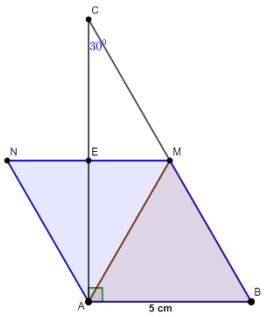
5. În figura alăturată, triunghiul ABC este dreptunghic în A și are $\sphericalangle C =$ 45^0. Fie punctul D situat pe cateta AC astfel încât $\sphericalangle CBD = 30^0$.
Dacă segmentul CF are lungimea egală cu 10 cm, unde F este situat pe ipotenuza BC astfel încât DF ⊥ BC, calculați lungimile segmentelor BD și AE, știind că AE ⊥ BD, E ∈ BD.

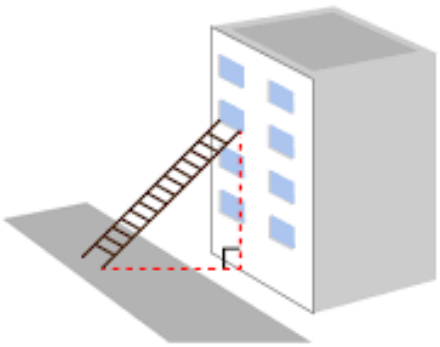
6. În figura alăturată sunt reprezentate 3 localități A, B, C care determină un triunghi dreptunghic în A și cu măsura unghiului ABC egală cu 30 de grade.
Mihai vrea să parcurgă cel mai scurt drum de la A la șoseaua BD, care reprezintă bisectoarea unghiului ABC. Ce lungime are drumul parcurs de Mihai, știind că șoseaua BD are lungimea de 32 km?

7. Fie ABC un triunghi cu $\sphericalangle A = 90°$, $\sphericalangle C = 30°$ și AB = 5 cm. Punctul M este mijlocul segmentului BC, punctul N este simetricul punctului M față de dreapta AC și MN ∩ AC = {E}.
a. Determină lungimea segmentului BC.
b. Calculează perimetrul triunghiului ABM.
c. Calculează perimetrul figurii ANMB.

8. Pe un perete se sprijină o scară cu lungimea de 10 m. Dacă baza scării este fixată la 6m de perete, la ce înălțime pe perete ajunge călălalt capăt?

SUCCES!

PROBLEME PROPUSE PENTRU CLASA A V-A

Prof. TECHIU LĂCRĂMIOARA-IULIANA

SCOALA GIMNAZIALA SALCIA TUDOR, JUDETUL BRAILA

1. Să se determine un număr de patru cifre astfel încât dacă împărţim răsturnatul lui la acesta obţinem câtul 2 şi restul 74, iar diferenţa dintre cifra unităţilor şi cea a miilor este 2 şi diferenţa dintre cifra zecilor şi cea a sutelor este 1.

SOLUTIE:

Notăm $\overline{abcd}$ numarul căutat iar $\overline{dcba}$ răsturnatul lui. Calculam diferenţa dintre răsturnat si numărul căutat:

$\overline{dcba} - \overline{abcd} = 1000d + 100c + 10b + a - 1000a - 100b - 10c - d = 999d + 90c - 90b - 999a = 999(d-a) + 90(c-b) = 999 \cdot 2 + 90 \cdot 1 = 1998 + 90 = 2098$

De aici obţinem: $\overline{dcba} = 2098 + \overline{abcd}$. (1)

Am scris diferentele date ca fiind: $d - a = 7 \; si \; c - b = 1.$

Din teorema impărţirii cu rest rezultă că răsturnatul este dat de:

$\overline{dcba} = 2 \cdot \overline{abcd} + 74$ (2).

Din cele doua relatii daca le egalăm :

$2 \cdot \overline{abcd} + 74 = 2098 + \overline{abcd}$

$$\overline{abcd} = 2098 - 74 = 2014.$$

Aşadar numărul căutat este 2014.

2. Să se afle toate numerele naturale de două cifre care se divid prin diferenta cifrelor lor, dând câtul 32.

SOLUTIE:

Fie $\overline{ab}$ numarul(numerele) cerut, cu $a \in \{1,2,\dots,9\} \; si \; b \in \{0,1,\dots,9\}$.

Conform datelor $\overline{ab}:(a-b) = 32.$

Atunci $\overline{ab} = 32(a-b)$ adică $10a + b = 32(a-b)$

Obtinem $33b = 22a \rightarrow$ 3b=2a $\rightarrow a = \frac{3b}{2} = 1{,}5b.$

Pentru b=0 obtinem a=o ceea ce nu convine.

Pentru b=1 obtinem a=1,5 nu este posibil.

Se verifica b=2,3,…,9 si se obtin solutiile :

b=2, a=3 ;

b=4, a=6

b=6, a=9

Asadar numerele de forma $\overline{ab}$ sunt doar cele 3 care verifica conditiile puse: 32,64,96.

N. B. Pentru a se evita nr. zecimal $a = \frac{3b}{2} = 1{,}5b$ se poate rezolva cu câtul 21. Se va obtine a=2b , iar solutiile vor fi nr. 21,42,63,84.

3. Să se determine cifrele a, b astfel încât numărul natural $A = \overline{aab} - \overline{abb} + \overline{baa} - \overline{bba}$ să fie pătrat perfect.

SOLUTIE:

Se scrie numarul A=$100a + 10a + b - 100a - 10b - b + 100b + 10a + a - 100b - 10b - a = 20a - 20b = 20(a - b) = 2^2 \cdot 5 \cdot (a - b)$.

Ceea ce sugerează că $(a - b)$ trebuie sa fie egal cu 5.

Variantele pot fi:

a=9, b=4

a=8, b=3

a=7, b=2

a=6, b=1

Orice solutie s-ar alege, se obtine A=100=10^2.

4. Să se determine 6 numere pare consecutive cu proprietatea că dacă din suma lor se scade suma numerelor impare ce se află între ele se obtine 55.

SOLUTIE:

Se va nota mai întâi primul număr par , apoi , pornind de la acesta toate cele 6 numere pare si cele 5 numere impare dintre ele.

Nr. pare: a, a+2, a+4, a+6, a+8, a+10.

Nr. impare: a+1, a+3, a+5, a+7, a+9.

Relatia: (a+a+2+a+4+a+6+a+8+a+10)-(a+1+a+3+a+5+a+7+a+9)=55

Se obtine: a+5=55

a=50(primul numar).

Cele 6 nr. pare consecutive sunt:50,52,54,56,58,60.

5. Aflati valoarea expresiei *a+2b+3c* pentru care *a+c=50* şi *b+c=100.*

SOLUTIE:

Aplicând proprietăţile adunării (asociativitatea), apoi dând factor comun relatia devine:

a+2b+3c=a+2b+c+2c=

=(a+c)+(2b+2c)=50+2(b+c)=50+2·100=50+200=250

Aşadar relatia *a+2b+3c=250.*

6. Să se determine toate numerele de forma $\overline{ab}$ care satisfac egalitatea:

$$\overline{ab} = 2a + 3b.$$

SOLUTIE:

Egalitatea poate fi scrisă astfel:

$$\overline{ab} = 10a + b = 2a + 3b \; sau \; 10a - 2a = 3b - b \; , 8a = 2b \; adică \; 4a = b$$

Dând valori lui *a* şi ţinând cont că *a şi b* sunt cifre , se vor obtine valorile $a \in \{1; 2\}, iar \; b \in \{4; 8\}$.

Pentru a=1→b=4

Pentru a=2→b=8

Pentru a=3→b=12 (nu respect cerinta ca să fie cifră).

Aşadar, numerele căutate sunt 14, 28.

7. Arătaţi că , pentru orice număr de forma $\overline{abc}$ cu suma dintre cifra sutelor si cea a unităţilor divizibilă cu 2 , suma dintre numărul dat şi răsturnatul acestuia este divizibilă cu 2.
   SOLUTIE:
   Trebuie să justificăm că pentru $\forall\ \overline{abc}$, $\overline{abc} + \overline{cba} \vdots 2$ astfel încât $a+c \vdots 2$.
   Suma dintre număr şi răsturnatul lui poate fi scrisă astfel:
   $\overline{abc} + \overline{cba} = 100a + 10b + c + 100c + 10b + a = 101a + 20b + 101c.$
   Dând factor comun relatia devine:
   $$101(a + c) + 20b$$
   Însă, se stie că $a+c \vdots 2$, deci produsul $101(a + c) \vdots 2$ *şi* $20b \vdots 2$, deci , $\overline{abc} + \overline{cba} \vdots 2$.

8. Să se determine cifra x pentru ca numărul $N = \overline{2014X11}$ să se dividă cu 17.
   SOLUTIE:
   Numărul dat poate fi scris astfel:
   $N = \overline{2014X11} = 2014011 + 100x$
   Restul împărţirii numărului 2014011 la 17 este 4, iar restul împărţirii numărului 100 la 17 este 15.
   Pentru ca numărul $N = \overline{2014X11}$ să se dividă cu 17 se respectă relatia
   $100x + 4 = 85x + 15x + 4 \vdots 17$ sau $15x + 4$ să se împartă exact la 17 (căci $85x \vdots 17$).
   Deoarece x este o cifră a numărului dat şi $15x + 4 \vdots 17$, se observă că
   $15x + 4 \in M_{17}$ ={17;34;51;68;85}.
   Se rezolvă toate ecuaţiile ce se pot forma astfel:
   a) $15x + 4 = 17 \Rightarrow x = \frac{13}{15} \notin \mathbb{N}$
   b) $15x + 4 = 34 \Rightarrow x = \frac{30}{15} = 2 \in \mathbb{N}$
   c) $15x + 4 = 51 \Rightarrow x = \frac{47}{15} \notin \mathbb{N}$
   d) $15x + 4 = 68 \Rightarrow x = \frac{64}{15} \notin \mathbb{N}$
   e) $15x + 4 = 685 \Rightarrow x = \frac{81}{15} \notin \mathbb{N}$
   Aşadar, valoarea lui x care să respecte cerinta este $x = 2$, pentru ca numărul
   $N = 2014211 \vdots 17.$

Fișă de activitate educativă extrașcolară

Adriana-Diana Simionică
Școala Profesională Mogoșești, județul Iași

Obiective propuse:
- împărtășirea a 10 sfaturi pentru dezvoltarea obiceiurilor alimentare sănătoase
-recunoașterea prin degustare și mirosire a 20 de condimente, semințe și plante care ne ajută să gătim sănătos, fără E-uri
-alcătuirea unei liste de ingredinte peste 3 produse alimentare finite găsite în comerț
-îmbunătățirea culturii generale despre alimentație
-cunoașterea beneficiilor anumitor alimente
Data/perioada desfăşurării: 16 octombrie, de Ziua mondială a alimentației
Locul desfăşurării: sala de clasă
Persoane prezente:
*Cadre didactice: prof. Adriana Diana Simionică
*Elevi: clasa a IV-a

Jocul condimentelor

Desfăşurarea activităţii:

Etapa preliminară: Cadrul didactic va pregăti de acasă mai multe punguțe sau flacoane care să conțină condimentele/semințele ce urmează să fie folosite în cadrul concursului. Se recomandă etichetarea lor, pentru că unele ingrediente sunt asemănătoare ca și gust/aspect.

1. Inițial, se vor purta discuții despre ce înseamnă alimentație sănătoasă și cum putem găti sănătos și gustos, fără să folosim produse tip „vegeta”.
2. Apoi, elevii primesc 10 sfaturi pentru dezvoltarea obiceiurilor alimentare sănătoase (de ex, Nu săriți peste micul dejun, Mâncați împreună, Invățați-vă când să vă opriți, Cultivați propria grădina, Beți apă, Alegeți gustări sănătoase, Limitați consumul de sare și zahăr, Mâncați conștient, fără să vă uitați la televizor sau pe telefon, Mâncați proteine cu moderație, etc).
3. Urmează un concurs pe echipe, de ghicit condimentele, semințele și plantele pe care elevii vor fi puși să le guste/miroase. Fiecare echipă va primi câte o farfurie pe care vor fi puse, pe rând, mostrele pentru degustat. Elevii gustă, miros planta/semințele primite, discută în echipă și scriu pe o foaie de hârtie/tăbliță cu cretă răspunsul corect. Echipele care au recunoscut condimentul primesc 1 punct. Se continuă așa până se elimină toate ingredientele. Acestea sunt: piperul alb, boiaua, usturoiul pudră, chimenul, cuișoarele, scorțișoara, cimbrul, oregano, ienibaharul, busuiocul uscat,boabele de muștar, foile de dafin, mărarul uscat, fulgii de cocos, susanul, macul, etc.
4. In partea a doua a concursului, elevii au alcătuit o listă de ingrediente pentre 3 produse: humus, pate si tocana de legume. Pentru fiecare ingredient scris corect, echipele au primit 1 punct. Corectitudinea s-a verificat folosind etichetele reale ale alimentelor. S-a discutat despre ingredientele care s-ar fi putut înlocui pentru a crea un produs mai natural, dar la fel de gustos.

5. La final s-au adunat punctele strânse de fiecare echipă și s-au desemnat câștigătorii.

Jocul „Cutia fierbinte”

Desfășurarea activității:

Etapa preliminară: Cadrul didactic va pregăti o melodie antrenantă pe care să o asculte copiii în timp ce joacă jocul. Tot el va aduce de acasă bilete cu întrebări despre alimentația sănătoasă sau alimente și le va pune într-o caserolă.

Posibile întrebări/cerințe:

a. Numește 3 tipuri de uleiuri alimentare
b. Câți litri de apă trebuie să bem zilnic?
c. Ce este mai sănătos, salamul sau pateul de casă?
d. Cine are mai multă vitamina C, căpșuna sau cartoful?
e. Câte porții de fructe și legume trebuie consumate zilnic?
f. Numește 3 alimente care compun un prânz sănotos
g. Numește 3 condimente
h. Ce categorii de alimente trebuie consumate cu moderație?
i. Ce este kimchi?
j. Ce este ghimbirul?
k. Numește 3 produse lactate
l. Numește o vitamină conținută de caisă
m. Numește 3 surse de proteine
n. Care este cea mai importantă masă a zilei?
o. Ce este ricotta?

1. Inițial, scaunele se vor așeza în cerc, tot atâtea câți elevi sunt în clasă. Elevii se vor așeza, iar elevul care stă cu spatele la cadrul didactic va primi o cutie/caserolă, cu mențiunea că este fierbinte. Acesta va încerca să scape de ea, dând-o ori spre stânga, ori spre dreapta sa. El va stabili ordinea în care va circula caserola din mână în mână, în ordinea acelor de ceasornic, sau invers.
2. Conducătorul jocului va porni muzica, va lăsa caserola să circule o tură-două, apoi va opri muzica. Elevul în mâinile căruia este caserola în momentul opririi, va trebui să o deschidă, să extragă un bilet cu o întrebare și să răspundă. Dacă nu știe, va extrage un nou bilet iar ceilalți participanți vor răspunde la prima întrebare.
3. Caserola se va închide și se va porni iar muzica. Jocul continuă până se citesc toate biletele.

Rezultate:- elevii au conștientizat importanța alimentației sănătoase, lucru rezultat din discuțiile purtate
-elevii au învățat/și-au reamintit unele condimente/plante uitate, pe care le pot folosi în mâncare
-elevii au lucrat frumos în echipă, și-au unit cunoștințele pentru a da un răspuns corect
-elevii au comparat rețetele produselor din magazin cu cele făcute de ei acasă, au tras concluzii și au învățat despre alimentul humus.
-elevii au învățat distrându-se.

"*JOBS* – FIȘĂ DE LUCRU PENTRU CLASA A IV-A, LIMBA ENGLEZĂ"

AUTOR: **POPA MĂDĂLINA**

ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 67, SECTOR 3, BUCUREȘTI

Introducere

Fișa de lucru propusă este destinată elevilor din clasa a IV-a și are ca temă Jobs (Meseriile). Aceasta urmărește consolidarea vocabularului specific ocupațiilor uzuale, precum și aplicarea acestuia în contexte simple, uzuale, adaptate nivelului de vârstă. Activitățile din fișă promovează învățarea activă, încurajează participarea elevilor și dezvoltă abilitățile de receptare și exprimare în limba engleză.

Obiective de învățare:

La finalul activității, elevii vor fi capabili să:

- ✓ recunoască și să denumească în limba engleză meserii de bază (ex: doctor, teacher, firefighter etc.);
- ✓ asocieze denumirile meseriilor cu imagini relevante;
- ✓ completeze enunțuri simple cu vocabularul specific;
- ✓ identifice informațiile adevărate și false din cele două anunțuri despre job-uri;
- ✓ exprime în limba engleză, în propoziții scurte, rutina zilnică a unui profesor, conform indicațiilor.

Corelare cu programa școlară:

Fișa respectă prevederile din Programa școlară pentru disciplina Limba modernă – clasa a IV-a, aprobată prin OMEN. Este corelată cu următoarele competențe generale și specifice:

Competența generală

1: Receptarea de mesaje orale și scrise în contexte familiare
→ 1.3. Identificarea sensului global al unor enunțuri scurte, în contexte familiare
Competența generală 2: Exprimarea orală în contexte familiare
→ 2.1. Exprimarea de informații personale, preferințe, opinii în enunțuri simple
Competența generală 4: Valorificarea achizițiilor în contexte de învățare și comunicare
→ 4.2. Utilizarea vocabularului învățat în sarcini de lucru simple și atractive

Utilitate didactică

Fișa poate fi utilizată în lecțiile de consolidare a vocabularului, în activități individuale sau de grup, dar și ca instrument de evaluare formativă. Este potrivită pentru activități frontale sau în sistem blended (hârtie + digital), contribuind la dezvoltarea autonomiei în învățare și la motivarea elevilor.

„What's your job?"

1.

Match the picture to the jobs in the list:

Doctor - 6	**Nurse -**	**Police officer -**	**Gardener -**
Butcher -	**Vet -**	**Postman -**	**Plumber -**
Chef -	**Teacher -**	**Dentist -**	**Mechanic -**

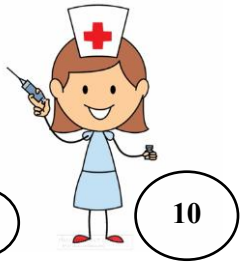

2. What do these people do? Fill in the blanks with the phrases in the list.

a. The taxi driver **drives** the car.

b. The chef …… delicious food in a restaurant.

c. The gardener ……..in your garden.

d. The nurse …… the doctor in the hospital.

e. The teacher …… at school.

f. The tailor …… clothes.

g. The waiter …… food and drinks.

h. The butcher …… meat.

i. The police officer …… thieves/criminals.

- **help**
- **serve**
- **make**
- **cut**
- **arrest**

- **cook**
- **teach students**
- **take care of plants**
- ~~**drive**~~

3. Read the next job advertisements. Markt the sentences as TRUE or FALSE:

Are you good at cooking?
Do you want to work in a famous restaurant?
We are looking for a **CHEF**
Tuesday to Sunday
9 a.m. - 10 p.m.
£15 per day
Call us at 0209 525 7239

Teacher needed for a famous school in the city centre.
Classes start at 8 a.m. and finish at 4 p.m. from Monday to Friday, £10 per day
Would you like to be part of our team?
Send your CV at
englishschool@yahoo.co.uk

a. The chef works seven days per week. TRUE FALSE
b. The teacher works five days per week. TRUE FALSE
c. The school is in the centre of the city. TRUE FALSE
d. The chef is paid £10 per day. TRUE FALSE

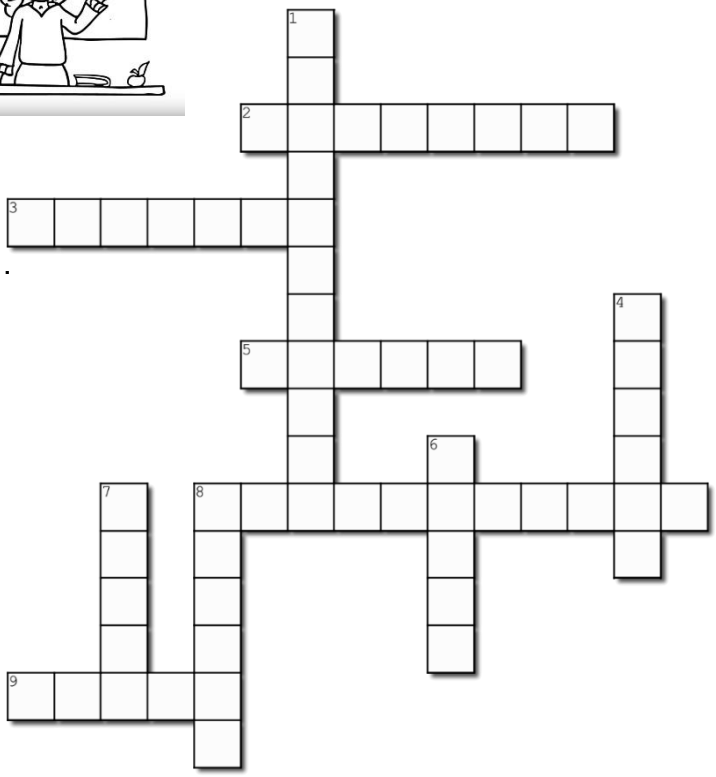
4. Use the prompts to write a paragraph about *Mrs. Green*, who is a teacher.

- *work/school*
- *start work at 8.00 a.m.*
- *teach English*
- *help/students*
- *make sure students learn*
- *like her job*
- *finish work at 4.00 p.m.*
- *go to the park to relax*

This is ……....She is a …….
She……..She……
……Every day she
…… and ……
She also ……..
She…….
She…….... and then she ……

5. Find 10 jobs by completing the crossword below.

Across

2. He fixes cars.
3. He delivers letters.
5. He helps sick people.
8. He fights fires.
9. She works at the hospital.

Down

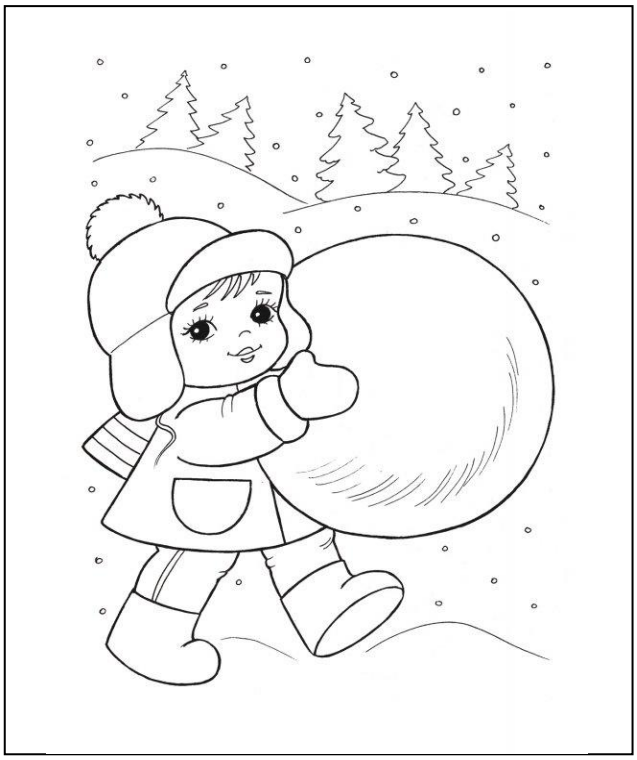
1. He sells fruit and vegetables.
4. He serves food and drinks.
6. He flies aeroplanes.
7. He makes bread.

FIȘĂ DE EVALUARE

DOMENIUL ȘTIINȚE-CUNOAȘTEREA MEDIULUI

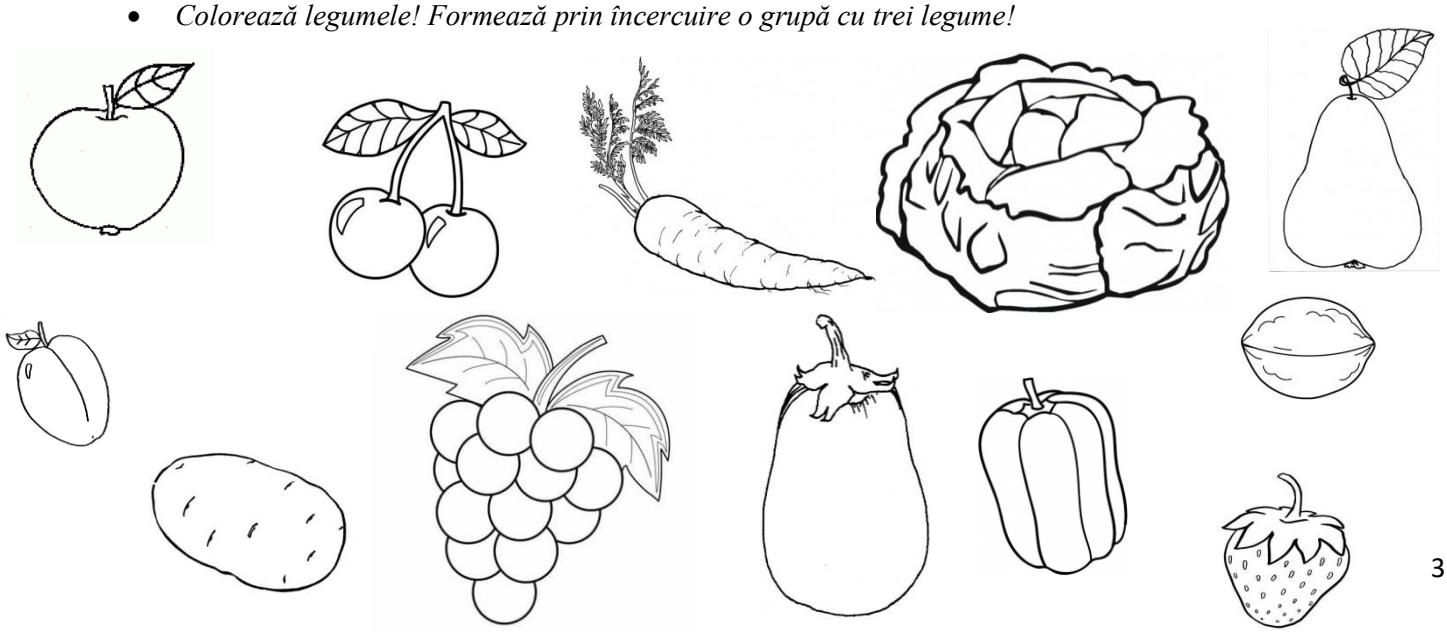
Profesor Educație Timpurie PARASCHIV GINA
Școala Gimnazială "Nicu Constantinescu", Buzău

- *Colorează imaginea anotimpului iarna!*

- *Încercuiește fiecare fruct care se culege în anotimpul toamna!*
- *Colorează legumele! Formează prin încercuire o grupă cu trei legume!*

BAREM DE CORECTARE:

F.B. – Rezolvă corect toate cerințele;

B. – Rezolvă corect două cerințe și pe a treia parțial;

S. – Rezolvă corect o cerință.

Bibliografie:

Revista Învățământul preșcolar și primar, 1-2/2017, Editura Arlequin;

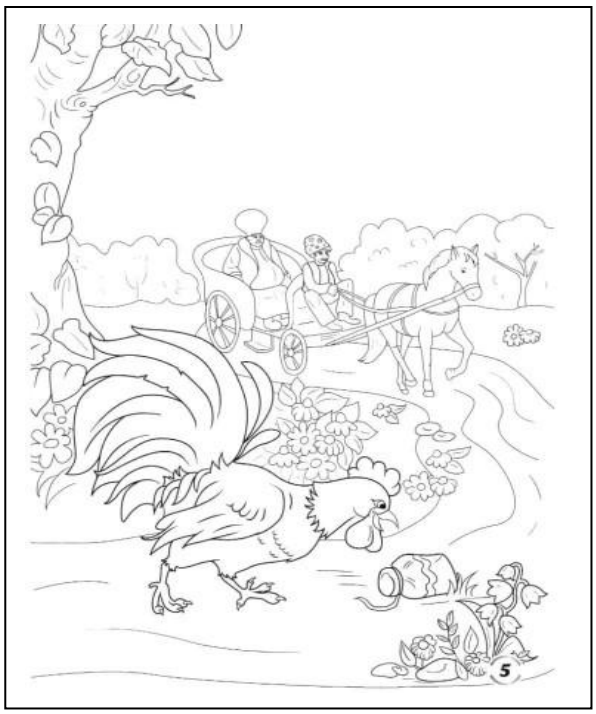
Evaluări finale în grădiniță, Editura Diana, 2006.

FIȘĂ DE EVALUARE

DOMENIUL LIMBĂ ȘI COMUNICARE-EDUCAREA LIMBAJULUI

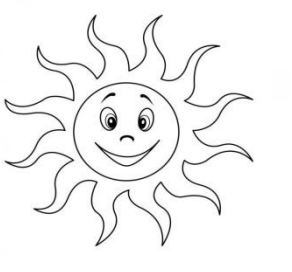
Profesor Educație Timpurie PARASCHIV GINA
Școala Gimnazială "Nicu Constantinescu", Buzău

1. Colorează imaginea în care este redată povestea „Ridichea uriașă"!

2. Desparte în silabe cuvintele ce denumesc imaginile, apoi încercuiește cifra corespunzătoare numărului de silabe!

		
1 2 3	**1 2 3**	**1 2 3 4**

BAREM DE CORECTARE:

F.B. – Rezolvă corect toate cerințele;

B. – Rezolvă corect o cerință și pe a doua parțial;

S. – Rezolvă corect o cerință.

Bibliografie:

Revista Învățământul preșcolar și primar, 1-2/2017, Editura Arlequin;

Evaluări finale în grădiniță, Editura Diana, 2006.

Identificarea proteinelor – Fișă de experiment

Ercse Alina Simona
Colegiul Petru Maior, județul Mureș

Titlul activității:
Identificarea proteinelor din produse alimentare – experiment practice
Obiective:
-Să identifice prezența proteinelor în probe biologice și alimentare folosind reactivi specifici.
-Să aplice metode experimentale pentru a observa reacțiile caracteristice proteinelor.
-Să analizeze rezultatele obținute și să tragă concluzii corecte.
Materiale necesare:
-Probele de testat: albuș de ou, lapte, brânză, gelatină.
-Reactiv biuret (soluție de hidroxid de sodiu și sulfat de cupru).
-Eprubete, suport eprubete, pipete, pahare Berzelius cu apă caldă.
-Mănuși și ochelari de protecție
Modul de lucru:

1. Se pun 2-3 ml din fiecare probă într-o eprubetă separată.
2. Se adaugă câteva picături de reactiv biuret în fiecare eprubetă.
3. Se observă schimbările de culoare. Apariția unei culori violet indică prezența proteinelor.
4. Se notează observațiile.

Observații:
Se vor completa în timpul experimentului.
Concluzii:
Se vor formula pe baza observațiilor obținute.

Anexa 1: Detalii despre reactivul Biuret

Compoziție:
-Hidroxid de sodiu (NaOH) – bază puternică, necesară pentru mediu alcalin.
-Sulfat de cupru ($CuSO_4$) – furnizează ionii de cupru (Cu^{2+}) care formează complexul violet.
Preparare (pentru 100 mL soluție):

1. Se dizolvă 1,5 g $CuSO_4 \cdot 5H_2O$ în puțină apă distilată.
2. Se adaugă 6 g NaOH dizolvat în 90 mL apă distilată.
3. Se amestecă soluțiile cu grijă, se completează la 100 mL.
4. Se păstrează în flacon închis, etichetat corespunzător.

Mecanismul reacției:
Ionii Cu^{2+} formează complexe coordinative cu grupările -NH- din legăturile peptidice ale proteinelor. Apariția unei culori violet indică prezența acestor legături (minim două necesare).
Interpretarea rezultatului:
-Culoare violet: reacție pozitivă – proteine prezente
-Culoare albastru deschis: reacție negativă – proteine absente.
Măsuri de siguranță:
-Se poartă ochelari de protecție și mănuși.
-Nu se inhalează vapori și nu se pipetează cu gura.

Anexa 2: Obținerea soluțiilor de proteine pentru testare

Pentru a testa prezența proteinelor, este necesară pregătirea soluțiilor din produse alimentare bogate în proteine. Mai jos sunt indicate metode simple pentru obținerea acestor soluții:

1. Albuș de ou:
Se separă albușul de gălbenuș. Se diluează o linguriță de albuș în 10 mL apă distilată și se omogenizează bine. Se filtrează dacă este nevoie pentru a obține o soluție limpede.

2. Lapte:
Se utilizează lapte integral, de preferat proaspăt. Nu necesită diluare, dar se poate folosi și o variantă diluată 1:1 cu apă.

3. Brânză (telemea sau urdă):
Se zdrobește o cantitate mică de brânză și se amestecă cu apă caldă (aprox. 10 mL). Se filtrează pentru a obține o soluție limpede.

4. Gelatină alimentară:
Se dizolvă un vârf de linguriță de gelatină în 10 mL apă caldă. Se amestecă până la dizolvare completă.

ACTIVITATE DIDACTICĂ: La bibliotecă

PROF. RĂDULESCU ALINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ SCURTEȘTI, COMUNA VADU PAȘII, JUDEȚUL BUZĂU

a. ***Privește imaginile de mai jos ce reprezintă diferite aspecte de la bibliotecă. Selectează trei imagini, precizează unde ai vrea să fii și motivează alegerea.***

b. ***Citește textul de mai jos și alege varianta corectă de răspuns:***

„Biblioteca este o instituție de cultură în care se adună, se organizează și se păstrează fonduri de publicații (cărți, reviste etc.) și manuscrise pentru a fi folosite de cititori. O bibliotecă este o colecție privată de cărți și alte medii, sau și o colecție de medie mare, deținută și administrată de o instituție. Termenul provine din combinația termenilor grecești biblos (carte) și theke (cufăr). Tot „biblioteci" se numesc și clădirile (sau părțile de clădiri) care adăpostesc astfel de colecții." *Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Bibliotec%C4%83*

1. ***Bibliotecile sunt instituții***
   a) *private.*
   b) *publice.*
   c) *fără statut clar.*
2. ***Rolul bibliotecii în comunitate este de natură***
   a) *economică.*
   b) *socială.*
   c) *culturală.*
3. ***Cărțile, manuscrisele și publicațiile sunt adunate pentru a fi***
   a) *vândute.*
   b) *puse la dispoziția cititorilor.*
   c) *reciclate.*
4. ***De obicei, bibliotecile dispun de un fond***
   a) *redus de cărți.*
   b) *considerabil de cărți și publicații.*
   c) *de carte la care au acces numai anumiți cititori.*
5. ***Bibliotecile sunt administrate de către o***
   a) *organizație non-guvernamentală.*
   b) *instituție.*

c) *familie.*

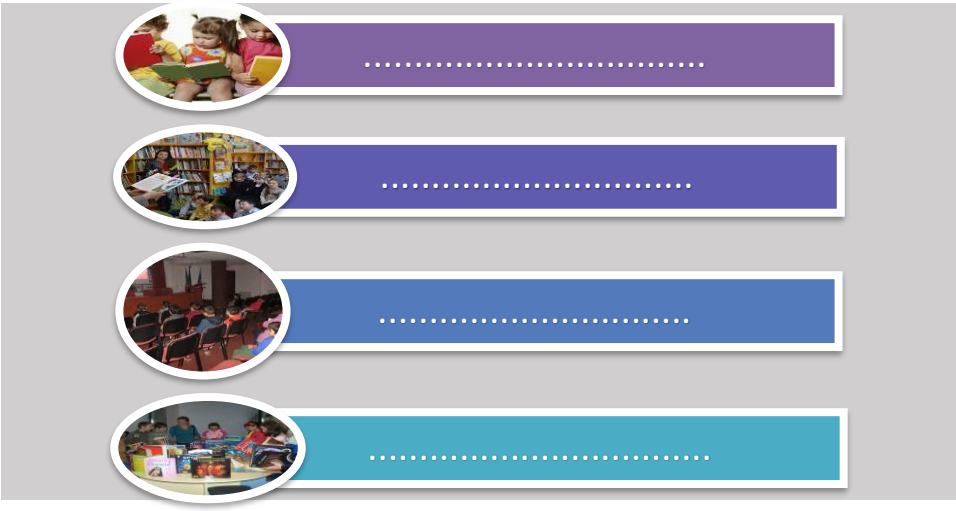
6. ***Termenul de „biblioteci” se utilizează și pentru a denumi***
   a) *librăriile.*
   b) *standurile de la diferite expoziții.*
   c) *clădirile care adăpostesc colecțiile de cărți.*

c. ***Imaginează-ți că te duci la biblioteca școlii și vrei să împrumuți o carte. Un coleg/ o colegă va avea rolul bibliotecarului/ bibliotecarei. Continuă dialogul, adăugând 6 replici:***

- Bună ziua, doamna bibliotecară!
- Bună ziua! Mă bucur să te văd! Cu ce te pot ajuta?
- Aș dori să .....
  .....
- .....
  .....
- .....
- .....
- .....
- .....

d. ***Completați schema de mai jos cu posibilitățile de petrecere activă a timpului liber, la bibliotecă:***

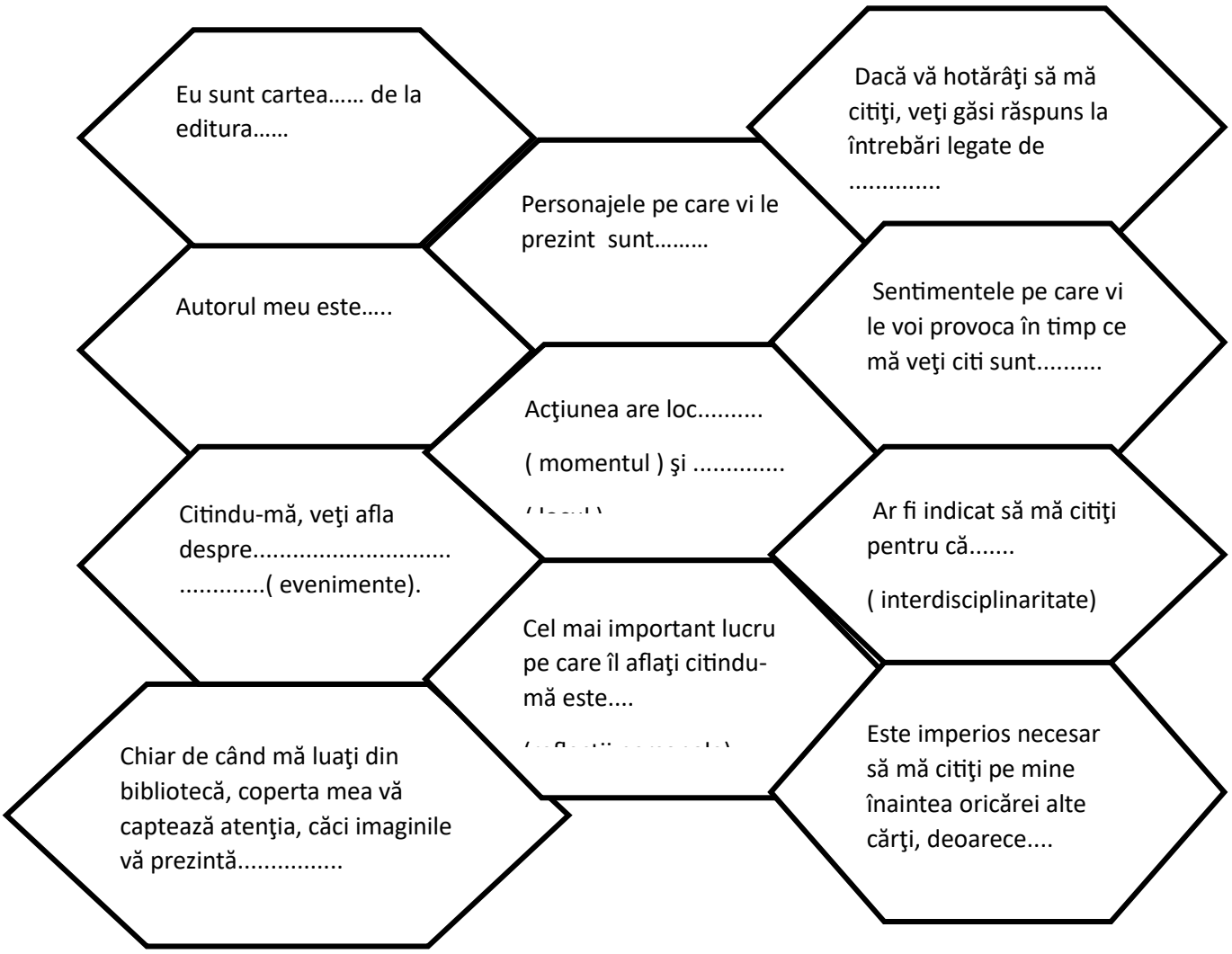

e. ***Redactați un text de 60-80 de cuvinte în care să relatați o experiență trăită de voi, la biblioteca școlii. În narațiunea voastră, precizați dacă ați participat singur sau împreună cu grupul clasei, modul cum s-a desfășurat activitatea, cum v-ați simțit la bibliotecă. Respectați condițiile de redactare a unui text, coerența ideilor, ortografia și punctuația. Dați un titlu potrivit narațiunii voastre!***

.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

f. **Biblioteca Vie** ***reuneşte pe rafturile sale cărţi dintre cele mai interesante, care vă aşteaptă să păşiţi în lumea lor fascinantă şi să le cunoaşteţi mai bine. Pentru că lesne deschidem PC-ul, dar greoi ne îndreptăm spre o carte, lansăm acum o provocare: noi, oamenii, vom fi însăşi cartea pe care îi invităm pe colegi să o citească.***

PROIECT EDUCAŢIONAL

„BIBLIOTECA- CHEIA SPRE CUNOAȘTERE”

Profesor Rădulescu Alina

Școala Gimnazială Vadu Pașii, structura Scurtești, județul Buzău

ARGUMENT:

Aşa cum soarele încălzeşte pământul şi dă viaţă, aşa cum apa şi aerul hrănesc clipă de clipă tot ce creşte pe pământ, aşa lumina cărţii dă viaţă oamenilor. Fără însufleţire, omenirea n-ar putea exista. De aceea este necesară reînnoirea gândurilor despre carte, a importanţei ei în toate domeniile, dragostea pentru a păstra cartea, biblioteca personală, bibliotecile publice şi şcolare.

Copilul trebuie permanent îndrumat spre lectură, iar locul specific este BIBLIOTECA, despre care știm atât de multe, dar sensibile și motivante sunt afirmațiile unor personalități: *Biblioteca este un cabinet magic în care există mai multe spirite vrăjite*, Jorge Louis Borges *Biblioteca este un frigider pentru conservarea gândurilor*, Herbert Samuel, *Biblioteca este patria cuvintelor care au avut ceva de spus*, Octav Bibere, *Biblioteca este templul învăţăturii, iar învăţătura a eliberat mai mulţi oameni decât toate războaiele din istorie*. Carl Thomas Rowan. Aceste citate ne apar în ochi când deschidem ușa bibliotecii școlii noastre.

Cine a fost vrăjit de această magie va rămâne pentru totdeauna dornic de încântările ei şi va căuta să le reînnoiască. Şi atunci va citi mereu. Acesta este gustul lecturii. Cine ştie să-l trezească a azvârlit o sămânţă vitală a culturii, vitală pentru că înfloreşte mereu, în tot cursul vieţii. Orice copil vine pe lume cu un strigăt, un ţipăt. El reprezintă un miracol al vieţii pe pământ. În evoluţia omenirii, chiar apariţia tiparului a constituit un adevărat miracol, un strigăt al minţii, o victorie a cunoaşterii.

SCOP: Creşterea interesului elevilor pentru lectura suplimentară.

OBIECTIVE:

- formarea unei lecturi conştiente, curente şi expresive din partea elevilor;
- dezvoltarea capacităţii de receptare a mesajelor textelor literare;
- realizarea unor desene în vederea exprimării trăirilor afective şi apoi exprimarea scrisă a acestora;
- stimularea şi dezvoltarea aptitudinilor de creaţie ale elevilor;
- crearea unui mediu propice lecturii (din partea cadrelor didactice şi a reprezentanţilor bibliotecii);

GRUP ŢINTĂ: părinţi, elevii

RESURSE:

- Resurse umane: elevii, părinții acestora, profesorii de limba română și limbi străine, învățătorii și educatoarele

- Resurse materiale: spațiile de învățământ, CD-uri, aparat foto, cărți, jurnalul proiectului, fișe de lucru, fotografii, lucrări ale copiilor și părinților.
- Resurse financiare: resurse proprii.
- Resurse de informare: mass-media, internet, reviste/ cărți de specialitate.

REZULTATE AȘTEPTATE:

*Creşterea interesului elevilor pentru lectura suplimentară.

*Conştientizarea părinţilor şi a reprezentanţilor bibliotecii privind rolul pe care îl au în formarea şi dezvoltarea elevilor.

FORME DE EVALUARE ȘI MONITORIZARE:

- portofoliul proiectului
- fotografii

DISEMINARE:

- prezentarea proiectului în cadrul întâlnirilor comisiei metodice;
- postarea activităților pe site-ul instituției, pe paginile de socializare;
- distribuirea analizei proiectului pe grupurile de comunicare cu părinții.

CALENDARUL ACTIVITĂŢILOR

Nr. crt	Conţinut	Mijloc de realizare	Locul desfăşurării	Data	Participanţi
1	LANSAREA PROIECTULUI	Dezbatere	BIBLIOTECA	noiembrie	părinţi, cadre didactice
2	Chestionarul lectorului pentru selecția lecturii	Chestionar	BIBLIOTECA	decembrie	elevi, părinţi, bunici, cadre didactice
3	Cum să fii un LECTOR mai bun?	DEZBATERE	BIBLIOTECA	ianuarie	părinţi, cadre didactice
4	Ziua Internațională a Cititului Împreună	Lectorat	BIBLIOTECA	februarie	părinţi, cadre didactice

		Activitate-eveniment			
5	CONCURS ȘI EXPOZIȚIE: ION CREANGĂ, MĂRȚIȘORUL LITERATURII	Concurs cu întrebări din viața și opera lui Ion Creangă	BIBLIOTECA	martie	elevi, cadre didactice
6	CONCURS ȘI EXPOZIȚIE: OMAGIU ȚIE, NENE IANCULE!	Concurs cu întrebări din viața și opera lui Ion Luca Caragiale	BIBLIOTECA	aprilie	părinţi, cadre didactice
7	CONCURS: CITITORUL ANULUI!	Jocuri interactive Întreceri în lecturi Concurs	BIBLIOTECA	mai	părinţi, cadre didactice
8	1 Iunie - Ziua copilului	Activitate-eveniment	BIBLIOTECA	iunie	elevi, părinţi, bunici, cadre didactice
9	Evaluare proiect	Prezentare material cu analiza activităților realizate	BIBLIOTECA	iunie	Elevi, părinţi, cadre didactice

Succesul copiilor noştri depinde de noi!

Proiect educaţional „Bullying-ul în școala mea!”

Prof.înv.primar: Nevodar Irina-Elena
Școala Gimnazială Bilciurești, Dâmbovița

Argument:

Fenomenul de bullying este des întâlnit, în grupurile de elevi încă de la grădiniță. Bullying-ul este un comportament agresiv, repetat asupra unei persoane. Părțile implicate sunt:agresori, victime și spectatori(martori). Efectele asupra victimei sunt vizibile atât din punct de vedere emoțional ,dar și comportamental. Odată informați, elevii pot lua atitudine atât pentru ei,dar și pentru ceilalți. Cadrele didactice pot interveni la diminuarea și stoparea fenomenului de bullying, fie prin activități de informare, implicare ,dar și prin sancționarea unor astfel de comportamente. Noi suntem primii factori care pot contribui la gestionarea, corectarea şi prevenire violenței. Acestea au fost motivele înființării acestui proiect prin care copiii depistați cu asemenea comportamente, dar şi ceilalți colegi, care sunt tentați să întreprindă şi ei astfel de comportamente, să poată fi ghidați să-şi gestioneze atât comportamentele agresive proprii, cât şi ale celor din jur, manifestând un comportament adecvat în cadrul relaţiei cu colegii.

Scopul:

Informarea corectă a elevilor din ciclul primar, a părinților și a cadrelor didactice cu privire la violență: definirea conceptului, formele de manifestare, cauze, efecte forme de prevenție, în vederea diminuării numărului de cazuri.

Competențe generale:

2. Manifestarea unor deprinderi de comportament moral-civic în contexte de viaţă din mediul cunoscut
3. Cooperarea cu ceilalți pentru rezolvarea unor sarcini simple de lucru, manifestând disponibilitate

Competențe specifice:

2.1. Explorarea unor valori morale care stau la baza relațiilor cu ceilalți oameni
2.2. Recunoașterea unor comportamente moral-civice din viața cotidiană
3.1. Relaționarea pozitivă cu ceilalți, în rezolvarea unor sarcini simple de lucru.

Obiective educative:

Diseminarea informațiilor despre bullying: concept, forme de manifestare, cauze, efecte
Aplicarea unui chestionar pentru a stabili gradul de răspândire în școală, dar și între elevi.
Consilierea elevilor care practică această formă agresivă de intimidare.
Instruirea cadrelor didactice și a părinților acelor elevi cu privire la felul în care își pot sprijini elevii implicați în situașii de violență.

Strategii didactice:

Meode şi procedee: convorbirii, jocuri de rol, dezbateri, discuţii.

Mijloace de realizare: referate, fişe de lucru, prezentări PPT, chestionare, filme tematice,calculator, laptop, fotografii.

Resurse umane: copii, părinţi, membrii comunității locale, responsabilul Politiei locale

Rezultate aşteptate:

- cantitative: realizarea unei expoziţii cu produsele finale obținute de copii pe parcursul proiectului;

- calitative: gestionarea şi combaterea comportamentului agresiv al copiilor, prin crearea unor relaţii afective, de toleranță, de empatie, de respect şi de colaborare, la nivelul grupului în care este integrat.

Diseminarea proiectului:

Prezentarea la nivelul şcolii, în cadrul consiliilor profesorale şi a comisiilor metodice, precum şi pe pagina de facebook a şcolii.

Beneficiile proiectului:

Finalizând acest proiect, atât copiii, cât şi ceilalți partcipanți, vor avea avantaje: copiii se vor manifesta corect, anti-agresiv, vor stabili relații de prietenie şi vor schimba atitudinile agresive cu cele de compasiune, de înţelegere, de toleranţă, de afecțiune. Părinții vor fi mai apropiați de copiii lor şi se vor implica mai mult în viața şcolară a copiilor. Cadrele didactice se vor confrunta mai rar cu aemenea comportamente agresive şi demersul didactic se va derula adecvat.

DURATA: 4 luni

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢILOR

Nr. crt	Denumirea activității	conținut	Mod de realizare	perioada	Forme de evaluare
1	Informarea și conștientizarea bullying-ului și a formelor sale	Exprimarea de opinii privind bullying-ul Explicarea termenilor	Afișe chestionare	februarie	Analiza opiniilor
2	Cauză-efect bullying	Identificarea cauzelor și a efectului de bullying	poster	martie	Analiza comportamentelor
3	Harta ajutorului: Ce pot face?	Interpretarea de roluri	Joc de rol Modalități de intervenție	aprilie	Analiza rolurilor
4	Mesajul meu anti- bullying	Transmiterea mesajelor proprii copiilor despre bullying	Afișe, desene, postere cu mesaje	mai	Analiza lucrărilor

Proiect didactic - Adunarea și scăderea numerelor naturale 0-1000 - Exerciţii şi probleme.

Milea Mioara
Liceul Tehnologic oraș Pătârlagele

CLASA: **a II-a**
ARIA CURRICULARĂ: **Matematică și științe ale naturii**
DISCIPLINA: **Matematică și explorarea mediului**
UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: **Familia, leagănul copilăriei**
SUBIECTUL LECŢIEI: **Adunarea și scăderea numerelor naturale 0-1000 - Exerciţii şi probleme.**
TIPUL LECȚIEI: **Lecţie de fixare și sistematizare**
FORMA DE REALIZARE: **Activitate integrată**
DISCIPLINE INTEGRATE: **MEM, CLR, DP**
SCOPUL LECŢIEI: **Consolidarea cunoștințelor însușite, aprofundarea lor și completarea unor lacune**

COMPETENȚE SPECIFICE VIZATE:
Matematică și explorarea mediului:
1.1 Scrierea,citirea și formarea numerelor până la 1000
1.2 Efectuarea de adunări și scăderi, mental și în scris, în concentrul 0-1000
4.1. Descrierea unui plan de lucru folosind câțiva termeni științifici, reprezentări prin desene.
Comunicare în limba română:
2.3 Participarea cu interes la dialoguri, în diferite contexte de comunicare;
Dezvoltare personală:
2.2 Utilizarea unor elemente de ascultare activă;
2.3 Explorarea abilităţilor de relaţionare cu ceilalţi.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

Pe parcursul şi la sfârşitul orei, elevii vor fi capabili:
O_1- să rezolve exerciții de adunare și scădere;
O_2-să folosească terminologia specifică matematică;
O_3- să identifice formele de relief, colorând după codul dat;
O_4- să rezolve probleme, respectând paşii de rezolvare a unei probleme.

STRATEGII DIDACTICE:

a) Metode şi procedee didactice: **conversaţia, explicaţia, exerciţiul, „ Ştiu/ Vreau să ştiu/Am aflat", jocul didactic.**

b) Mijloace didactice: **planşe, marker, tablă, fişe de lucru, jetoane.**

c) Forme de organizare: frontal, individual şi în perechi

DURATA: 45 de minute

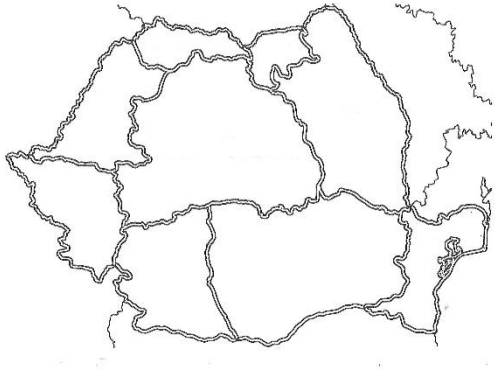
BIBLIOGRAFIA:

1. *Programa şcolară pentru clasa a II-a*, aprobată prin Ordin al ministrului nr. 3418/19.03.2013;
2. Matematică şi explorarea mediului- Manual pentru casa aII/a, Editura EDP

ETAPELE LECŢIEI	OB. OP.	CONŢINUTUL INSTRUCTIV EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			Metode şi procedee	Materiale didactice	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric		**Se asigură condiţiile necesare desfăşurării în condiţii optime a orei de Matematică şi explorarea mediului:** **- pregătirea materialului didactic necesar, stabilirea liniştii, îndrumarea elevilor în activitatea de pregătire.** **Elevii pregătesc manualele, caietele şi instrumentele de scris.**	**conversaţia**		**frontal**	
3. Captarea atenţiei		**Se afisează la tablă harta României (anexa 1). Elevii sunt anunțați că rezolvând exercițiile date vor descoperi numele regiunilor din țara noastră.**	**observaţia** **conversaţia**	**plansă**	**frontal**	**observare sistematică**
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor		**Se anunță tema lecției si se notează la tablă și în caiete titlul lecției** ***Exerciții și probleme.*** **Se enumeră succint obiectivele urmărite.**	**conversația**	**caiete**	**frontal**	**observarea sistematică**
5. Dirijarea învăţării	**O1** **O2**	**Exerciții de calcul mintal:** **200+300** **150+400** **300+20** **800-300** **560-60** **Se vor adresa următoarele întrebări:** **-Cum se numesc numerele care se adună?** **-Cum se numește rezultatul adunării?** **-Cum se numește numărul din care se scade?** **-Cum se numește numărul care se scade?** **-Cum se numește rezultatul scăderii?**	**exercițiul** **conversația**		**frontal**	**observarea sistematică**

	O1 **O1** **O3**	**Pentru a descoperi cum se numește fiecare regiune din țara noastră elevii vor avea de rezolvat câte o sarcină (anexa 2).** ***Bomboane adevărate și bomboane false*** **Elevii vin pe rand la tabla și iau din cutie câte o bomboană. Pe fiecare bomboană este scris un exercițiu. Elevii verifică dacă rezultatul este corect și în funcție de acesta așază bomboana în bolul(Adevărat) sau în bolul (Fals).** **Elevii primesc o fișă în care vor avea de efectuat exerciții de adunare și scădere, de colorat folosind codul dat, să precizeze formele de relief intâlnite în țara noastră (anexa 3).**	**exercițiul** **joc didactic** **explicația**	**planşe** **bomboane boluri** **fise**	**în perechi** **frontal** **individual**	**observarea sistematică**
6. Obţinerea performanţei	**O4**	**Elevii vor avea de rezolvat o problemă.** ***Cu ocazia zilei de 1 Decembrie s-au confecționat 234 de steaguri mari și cu 123 mai multe steaguri mici.*** ***Câte steaguri s-au confecționat în total?***	**Știu/Vreau să știu/ Am aflat**	**fișe**	**frontal**	**observarea sistematică**
7. Încheierea activităţii		**Se fac aprecieri cu privire la modul cum s-a desfășurat activitatea.**	**conversaţia**		**frontal**	**aprecieri verbale**

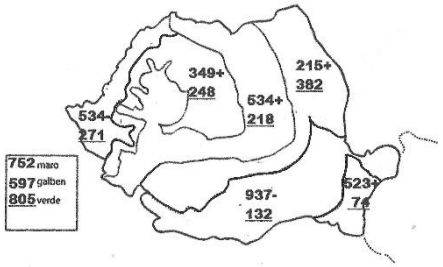
Anexa 1

Anexa 2

Regiunea	Exercițiul				
			Mărește cu 123 numărul 348.		**Aflați diferența numerelor: 678 și 424**
	Calculați: 534+275=		**Adaugă 345 la numărul 426.**		**Calculează și rotunjește la sute rezultatul obținut: 147+625=**
	Aflați numărul necunoscut: a- 456=567 a= a=		**Taie cu o linie rezultatul greșit: 467+124= 591 491 581**		
	Aflați suma numerelor: 235 și 225		**Care este numărul cu 346 mai mare decât 241?**		

Anexa 3

PROIECT DIDACTIC - JALA (Jocuri și activităţi liber alese)

Prof. ed. timpurie dr. Roxana-Elena Leonte
Grădinița cu Program Prelungit nr. 8/ Str. GPN 20, Iași, jud. Iași

Grupa: Mijlocie
Tema anuală de studiu: „Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”
Tema săptămânii: *„Le iubim și le ocrotim”*
Tema activității: *„Zumzet de primăvară”*
Categoria activității: Jocuri şi activităţi liber alese (JALA1)
Tipul activităţii: Consolidare
Forma de realizare: Activitate integrată
Scopul activităţii: Consolidarea cunoștințelor copiilor cu privire la insecte, prin stimularea imaginației, a creativității și a potențialului creativ în cadrul centrelor de lucru.
Dimensiuni ale dezvoltării:
A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
C.2. Finalizarea sarcinilor şi a acţiunilor (persistenţă în activitate);
C.3. Activare și manifestare a potențialului creativ;
D.2. Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare;
E.3. Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare.
Comportamente vizate:
A.1.3. Utilizează mâinile şi degetele în manipularea corespunzătoare a unor obiecte/instrumente;
C.2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
C.3.1. Manifestă creativitate în activități diverse;
D.2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități;
E.3.2. Identifică și valorifică unele caracteristici ale lumii vii.

Obiective operaționale:

- **Științe:** *„Fluturașul”* – umplere formă cu orez colorat;

O_1: să descrie fluturele, precizând culorile și formele pe care le pot avea aripile acestuia;
O_2: să realizeze fluturele într-un mod original, prin umplerea machetei cu orez în funcție de preferința culorilor;
O_3: să utilizeze corect materialele de lucru.

- **Construcții:** *„Drumul buburuzei spre casă”* – lucrul cu material mărunt din natură;

O_4: să aranjeze pietricelele pentru a crea drumul buburuzei, respectând modelul și direcția date;
O_5: să construiască drumul buburuzei cu obstacole, colaborând cu ceilalți colegi.

- **Bibliotecă:** *„Jurnalul albinuțelor”* – elemente grafice.

O_6: să unească punctele în vederea alcătuirii semnelor grafice;
O_7: să folosească în mod corect instrumentele de lucru;
O_8: să decoreze în mod original jurnalul, folosind culori diferite pentru fiecare rând de semne grafice.

Strategii didactice:

- **Metode şi procedee:** conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, observația, turul galeriei.
- **Materiale didactice:** machetă – fluturaș, orez colorat, linguri, buburuze, pietricele, jurnal cu semne grafice, carioci.
- **Forme de organizare:** frontal, individual, pe grupe.

Resurse umane: 14 preșcolari;
Resurse temporale: 30 minute.
Resurse bibliografice:

- Antonovici, Ș. (2008). *Jocuri-exerciţiu pentru activităţi alese*, Editura Aramis.

Nr. crt.	Etapele activității	Ob. Op.	Conținutul instructiv-educativ	Strategii didactice			Evaluare/metode și indicatori
				Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1.	**Moment organizatoric**		Se asigură cadrul optim desfășurării activității: aerisirea sălii de grupă; pregătirea materialelor necesare; aranjarea mobilierului corespunzător centrelor.				
2.	**Captarea atenției**		Albinuța care s-a așezat pe geamul grupei noastre a adus un plic în care se regăsesc mai multe ecusoane cu insecte (fluturi, albine, buburuze), care vor fi folosite în etapa următoare, pentru gruparea la centre.	Conversația		Frontal	
3.	**Anunțarea temei și a obiectivelor**		Se precizează copiilor că urmează să se desfășoare activitatea pe centrele de interes, unde vor avea de rezolvat mai multe sarcini pentru a putea deveni prietenii insectelor – vor realiza un jurnal al albinuțelor, vor ajuta buburuzele să ajungă la căsuța lor, construindu-le un drum cu pietre și vor reda culoarea unui fluturaș, așezând orez colorat în machete primită.	Conversația Explicația		Frontal	
4.	**Dirijarea învățării**		Gruparea pe centre se va realiza cu ajutorul ecusoanelor primite de la albinuță. Se solicită copiilor să se așeze la centrul potrivit ecusonului extras. Se oferă copiilor explicațiile necesare, se execută exerciții pentru încălzirea mâinilor, pentru a fi pregătiți de activitățile ce urmează. La centrul **Știință**, copiii vor realiza un future, prin umplerea formei cu orez colorat. Înainte de a începe lucrul se poartă o scurtă	Conversația Explicația Conversația	Ecusoane cu insecte	Frontal Individual	Se evaluează capacitatea copiilor

		O1 O2 O3 O4 O5 O6 O7 O8	conversație despre fluturi, amintindu-se culorile și formele pe care le pot avea aripile acestora. Se demonstrează modul de lucru de către educatoare, după care fiecare copil își va realiza independent lucrarea. La centrul **Construcții,** copiii vor ajuta buburuzele să ajungă la căsuța lor, prin construirea unui drum din pietricele. Se demonstrează copiilor modul de așezare a pietricelor – câte una, în șir, până se ajunge în capăt. Primul drum va fi construit după un model și o direcție date, pentru a se obișnui cu mânuirea materialului, după care se trece la o sarcină mai complexă, în care copiii vor colabora pentru a construi un drum cu obstacole. La centrul **Bibliotecă** copiii vor avea de realizat un jurnal al albinuțelor, în care vor decora jurnalul trasând semne grafice cu diferite culori. În timp ce lucrează, copiii sunt îndrumați și urmăriți îndeaproape de către cadrul didactic. Activitatea de la fiecare centru este monitorizată permanent, intervenindu-se atunci când este cazul. Se urmărește respectarea tuturor etapelor de lucru și a regulilor de igienă.	 Demonstrația Exercițiul Demonstrația Exercițiul Explicația Exercițiul Conversația Observația	Machetă – fluture; orez colorat Buburuze, pietricele Jurnal cu semne grafice; carioci	 Individual Pe grupe Individual Frontal	de a descrie fluturele; Se evaluează capacitatea copiilor de a realiza fluturele într-un mod original, prin umplerea machetei cu orez; Se evaluează capacitatea copiilor de a utiliza corect materialele de lucru. Se evaluează capacitatea copiilor de a aranja pietricelele pentru a crea drumul buburuzei, după model și cu obstacole. Se evaluează capacitatea copiilor de trasa semnele grafice; Se evaluează capacitatea copiilor de a decora în mod original jurnalul, prin utilizarea culorilor variate și utilizarea corectă a

							instrumentelor de lucru.
5.	**Obținerea performanței**		Când lucrul este gata, se invită doi copii să aleagă lucrările care le plac cel mai mult, motivând alegerea făcută: că a lucrat corect, îngrijit, a rezolvat corect sarcinile de lucru.	Conversația Turul galeriei		Frontal	
6.	**Asigurarea retenției și a transferului**		Copiii vor fi întrebați ce au realizat în cadrul fiecărui centru și care au fost sarcinile de lucru.	Conversația		Frontal	
7.	**Încheierea activității**		Se fac aprecieri generale și individuale asupra lucrărilor realizate de către copii și asupra comportamentului manifestat în timpul activităților.	Conversația		Frontal Individual	Observarea sistematică a comportamentului copiilor

PROIECT DIDACTIC - În lumea vietăților mici

Toma Simona Mihaela

Grădinița cu Program Prelungit nr 15, Vaslui

DATA: 5.05.2024

EDUCATOARE: Toma Simona Mihaela

UNITATEA ȘCOLARĂ: Grădinița cu Program Prelungit nr 15, Vaslui

GRUPA: Mică ”Steluțele”/ 2-3 ani

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: ”Când, cum și de ce se întâmplă?”

TEMA SĂPTĂMÂNII: ”În lumea vietăților mici”

TEMA ACTIVITĂȚII: ”O zi cu Bobiță și Buburuză: prietenia gâzelor”

MESAJUL ZILEI: ”Ce bine e să ai prieteni!”

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată : ADP+ ALA1+ADE (DLC+DEC) +ALA2

SCOPUL ACTIVITĂȚII: dezvoltarea capacității de receptare și însușire a unei povești/ text audiat, precum și dezvoltarea vocabularului cu cuvinte noi; dezvoltarea diferitelor tehnici de pictură prin stimularea creativității și expresivității.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- ascultă povești și povestiri scurte, participă la jocuri/cântece/poezii însoțite, inițial, de gesturi (comunicare receptivă);
- completează o poveste cunoscută privind imaginile acesteia;
- folosește intonații diferite, gesturi, limbajul corpului, structuri lingvistice/gramaticale simple pentru a transmite un mesaj (comunicare expresivă);
- utilizează mâinile și degetele în manipularea corespunzătoare a unor obiecte/instrumente (creion, pensulă etc.);
- explorează și utilizează texturi și suprafețe diferite (apă, carton, pietre, burette, bețe etc.)

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

a) să audieze povestea cu atenție;
b) să recunoască personajele poveștii pe baza materialului intuitiv;
c) să redea firul poveștii pe baza întrebărilor și a imaginilor;
d) să picteze silueta buburuzei (pietre) respectând indicațiile primite;
e) să utilizeze culorile potrivite, cu ajutorul tehnicilor indicate;

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:

Întâlnirea de dimineață: ”Bună dimineața, gâze vesele!”

Rutine: ”Iubim și protejăm gâzele, micile vietăți” (deprinderea de a proteja micile vietăți)

Tranziții: ”Buburuze de mânuțe” (mers în coloană), ”Zburăm ca buburuzele” (joc imitativ), ”Vine melcul supărat” (joc muzical), ”Buburuză -ruză” (recitativ ritmic), ”Mămăruța zboară, merge, sare” (joc motric)

ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE:

Joc de rol: ”Albinuțele harnice”

Sarcina de lucru: copiii pregătesc diferite feluri de mâncare, folosind ustensile specifice, aluat, flori și frunze din natură, imitând lucrul în bucătăria lui Baltazar, băiatul albină

Construcții: ”Hotel pentru mămăruțe”

Sarcina de lucru: copiii construiesc minihoteluri pentru gâze, prin umplerea rolelor cu diverse materiale din natură: bețe, pietre, conuri etc., la sugestia Buruzei;

Joc de masă: ”Fluturi colorați”

Sarcina de lucru: copiii ”decorează” fluturii după imaginația proprie, introducând bețe de urechi (ajustate corespunzător) colorate în siluete fluture de carton;

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERENȚIALE (ADE)

Activitate integrată: DLC+ DEC- Activitate artistico-plastică:

”MĂMĂRUȚA GALBENĂ”

- Povestea educatoarei (povestea din cutie/ cutia povestitoare)
- Pictură pe pietre + amprentare cu bețișoare igienice)

ACTIVITĂȚI LIBER-ALESE/ RECREATIVE:

”MĂMĂRUȚELE COLORATE” (joc distractiv)

STRATEGII DIDACTICE:

a) **metode și mijloace** povestirea, conversaţia, explicaţia, exercițiul, demonstraţia, observaţia, expunerea, jocul turul galeriei .

b) **mijloace didactice:**
Întâlnirea de dimineață: panoul ”Astăzi sunt prezent...”, starea vremii etc;
Joc de rol: aluat, forme/ ustemsile de la Bucătărie, elemente din natură ca flori, fruze...;
Construcții: role de hârtie, materiale din natură: bețe, scoarță, frunze, iarbă, pietre etc;
Joc de masă: siluete din carton, bețe igienice colorate;
Educarea limbajului: cutie povestitoare (decorată corespunzător), imagini sugestive corespunzătoare momentelor principale ale poveștii, siluete cu personajele poveștii;
Activitate artistico-plastică: pensule, acuarele, palete, pietre, bețe igienice, planșete, șervețele etc.

c) Forme de organizare: frontal, individual, pe grupuri

RESURSE TEMPORALE: o zi

BIBLIOGRAFIE:

”Curriculum pentru educație timpurie”, 2019

Breben Silvia, Gongea Elena, ”Metode interactive de grup”- ghid metodic, Ed. Arves;

Dima Silvia ș.a., ”Veniți, să ne jucăm, copii!”, Antologie de jocuri, 1995

Cristea Maria, “Ghid metodic de educaţie plastică”, Editura Petrion, Bucureşti, 1997;

Rafailă Elena, “Educarea creativităţii la vârsta preşcolară”, Editura Aramis, Bucureşti, 2002;

„Metodica activităţilor instructiv – educative în învâţământul preşcolar”, Editura Didactica Nova, Craiova, 2007.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII PROPRIU-ZISE (DEMERSUL DIDACTIC):

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ:

Copiii vor intra în sala de grupă în ordine, pe tranziția ”Buburuze de mânuțe” și se vor așeza în semicerc pe scăunele.

SALUTUL: ”Bună dimineața, gâze vesele!” și întrebarea ”Cum suntem astăzi: veseli sau triști?”. Copiii vor fi îndemnați să salute cu aceeași formulă, zâmbind. Pentru a face trecerea de la un copil la altul mai ușoară, vor transfera din mână în mână o insectă de pluș.

PREZENȚA: Se verifică absențele cu ajutorul copiilor, apoi sunt încurajați să afișeze la panoufotografia proprie.

CALENDARUL NATURII: Copiii vor privi întâi pe fereastră cum este vremea afară, vom discuta pe baza a ceea ce văd și simt și apoi sunt încurajați să aleagă jetoanele corespunzătoare cu ajutorul întrebărilor.

ÎMPĂRTĂȘIREA CU CEILALȚI/ ACTIVITATEA DE GRUP: Le voi prezenta copiilor siluetele a personajelor din poveste, le voi numi și vom face scurte observații.

NOUTATEA ZILEI: Le voi spune copiilor că aceste gâze ne vor însoți pe tot parcursul zilei și vom desfășura activități frumoase împreună.

Este momentul în care le prezint succint copliior activitățile propuse, explicându-le sarcinile de lucru.

Tranziție: ”Zburăm ca buburuzele”: imitând zborul insectelor, îi voi îndemna să- și aleagă un loc la un centru dorit și să înceapă lucru.

După expirarea timpului de lucru, prin metoda ”Deplasați-vă, opriți-vă, comunicați!”, se evaluează rezultatele activității independente și de grup, se realizează expoziția și se oferă feed-back pozitiv.

Apoi, se indrumă copiii spre baie pentru o scurtă pauză.

Se revine în sala de grupă pe melodia ”Vine melcul supărat”, încurajând copiii să participe la jocul muzical prin imitarea mișcărilor, până fiecare își ocupă loculmpentru activitatea următoare.

La acttivitatea de educare a limbajului, copiii vor audia o poveste creată de educatoare, cu titlul ”Mămăruța galbenă” (inspirată din serialul de desene animate ”Bobiță și Buburuză”, episodul ”Mămăruța galbenă”). Apoi, pe baza materialului intuitiv și a siluetelor, copiii sunt încurajați să redea firul poveștii, să repete cuvintele noi învățate, să recunoască/ indice personajele și să desprindă mesajul, acela că este un lucru foarte potrivit de a avea prieteni buni de joacă.

Va urma tranziția, ”Buburuză- ruză”, recitatic ritmic prin care copiii se vor muta la măsuțe pentru activitatea următoare.

La activitatea de educatie artistico-plastică, vor avea de pictat o buburuză galbenă. Ca suport voi folosi pietre medii, de râu pe care le vor picta cu culoarea corespunzătoare, folosind pensula. Pentru a imprima bulinele negre, vor folosi bețișoare igienice. După realizarea acestora, copiii vor fi încurajați să le așeze la Centrul tematic, special amenajat.

Trecerea spre ultima etapă se va face prin tranziția ”Mămăruța zboară, merge, sare”, copiii imitând mișcările după comanda dată de educatoare.

Se desfășoară jocul distractiv ”Mămăruțe colorate”, după jocul ”Scăunele muzicale”. Copiii se vor afla într-un cerc mare format din scăunele. Pe scăunele va fi lipită silueta din foaie groasă a unei mămăruțe cu buline. Se va porni muzica cu cântecele specifice temei. Când muzica se va opri, copiii sunt încurajați să coloreze buburuza, iar când muzica pornește, să danseze liber în interiorul cercului. Se vor alterna aceste două etape până când copiii vor reuși să coloreze buburuza.

Apoi, ne vom așeza pe scăunele pentru a ne odihni.

Evaluarea zilei:

- se revine la mesajul zilei pentru concluzii finale;
- se trec în revistă activitățile individuale și de grup, apreciindu-se efortul micuților pe parcursul întregii zile și ne vom lua ”rămas bun” de la musafiri.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ PE O ZI

FURSECURI PENTRU MOȘ NICOLAE

Profesor pentru educație timpurie- Rotaru Cosmina
Grădinița cu program prelungit Nr.16, Alba Iulia Alba

DATA: **04.12.2024**
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu program prelungit nr.16 Alba Iulia
INSTITUTOR: Rotaru Cosmina
NIVELUL / GRUPA: **II/Mare Fluturașilor**
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: **Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?**
TEMA PROIECTULUI: **Rapsodii de iarnă!**
TEMA SĂPTĂMÂNII: A început de ieri să cadă!
TEMA ZILEI: **Fursecuri pentru Moș Nicolae!**
FORMA DE REALIZARE: **Activitate integrată (ADP, ALA, ADE, ALA)**
TIPUL ACTIVITĂŢII: **consolidare a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor**
FORMA DE ORGANIZARE: **frontal, individual, pe gr**upe
DURATA: **1 zi**
DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării;
- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate;
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscute;
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare;
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

COMPORTAMENTE VIZATE:

- 1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului de dezvoltare ;
- 2.3. Își coordonează mișcările în funcție de ritm, cadență, pauză, semnale sonore,melodii;
- 1.3. Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată;
- 1.1. Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- 2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități,acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);
- 2.1. Demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și numerație.

SISTEM DE EVALUARE: evaluare continuă prin observarea comportamentului, aprecieri stimulative.
BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru educație timpurie, MEN, 2019;
- Glava, A (coord.), Tătar, L. (coord.), Chiș, O. (coord.), Chiș, V. (ref. Șt.), Piramida cunoașterii: repere metodice în aplicarea curriculumului, Ed. Diamant, Pitești, 2014;
- Horațiu Catalano, Ion Albulescu, Didactica jocurilor, editura didactică și pedagogică S.A., București, 2019;

- Liliana Stan, Pedagogia preșcolarității și a școlarității mici, editura Polirom, Iași, 2014;
- Mihaela Neagu, Georgeta Beraru, Activități matematice în grădiniță, editura AS S,1995;
- Ramona Ștefania Petrovan, Ghid de practică pentru învățământul preșcolar, Seria Didactica, Alba Iulia, 2018;
- Suport pentru înțelegerea și explicitarea curriculumului preșcolar.

ACTIVITATE INTEGRATĂ

DOMENIILE INTEGRATE: DȘ2+ DOS2 (activitate matematică + activitate practic- gospodărească)

TEMA ACTIVITĂȚII: ***Fursecuri pentru Moș Nicolae***

TIPUL ACTIVITĂŢII: mixtă

FORMA DE REALIZARE: activitate integrată

SCOPUL ACTIVITĂȚII: Consolidarea operațiilor intelectuale prematematice studiate (număratul în limitele 1-7, recunoașterea și identificarea cifrelor în limitele 1-7, formare de mulțimi de elemente, raportarea cantității la cifră și a cifrei la cantitate) și formarea deprinderilor practic gospodărești și utilizarea vocabularului specific.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O_1: să numere în limita 1-7, raportând corect numărul la cantitate și invers;

O_2: să identifice vecinul mai mare/mai mic al cifrei date;

O3: să recunoască cel puțin trei materiale necesare realizării fursecurilor;

O_4: să numere corect cantitățile de făină, zahăr, ouă,etc necesare pentru realizarea fursecurilor;

O_5: să asculte cu atenție rețeta de fursecuri;

O6:să rețină tehnica de lucru necesară prelucrării fursecurilor;

O7: să așeze pe tablă cifrele în ordine descrescătoare/crescătoare;

O8: să completeze șirul cu cifrele care lipsesc.

STRATEGII DIDACTICE

Metode şi procedee: conversația, explicația, demonstrația, problematizarea, exercițiul.

Mijloace de învățământ:spiridușul moșului,rețeta, forme pentru fursecuri, sucitor, halate, bonete, bol, hârtie de copt, tavă.

Forma de organizare:individual

STRATEGII, METODE ȘI INSTRUMENTE DE EVALUARE: observarea comportamentului verbal și nonverbal al copiilor, aprecierea verbală.

SCENARIUL DIDACTIC

Momentele activităţii*	**Conţinut instructiv - educativ**	**Strategia didactică**		
		Metode și procedee	**Mijloace de învăţământ**	**orma d rganizare**
1.Moment organizatoric	Pregătirea grupei pentru activitate. Aranjarea mobilierului, stabilirea liniștii și asigurarea unei atmosfere propice pentru buna desfășurare a activității.	Conversația		Frontal
2.Captarea atenţiei	Se va realiza cu ajutorul unui invitat surpriză. Dacă la activitatea de dimineață am vorbit despre Moș Nicolae, de data aceasta în grupa noastră a sosit unul dintre spiridușii moșului, care vne-a adus o scrisoare de la el. În această scrisoare este o rețetă de fursecuri. Moș Nicolae ne roagă să o încercăm și noi și astfel să-l ajutăm să facă o surpriză unor copii sărmani.	Conversația	Spiridușul moșului	
3.Reactualizarea cunoştinţelor	Copiii vor număra în ordine crescătoare și descrescătoare în limitele 1-7.	Conversația		Frontal
4.Anunțarea temei şi a obiectivelor	Cofetarii mei pricepuți astăzi o să-l ajutăm pe spiridușul moșului să coacă fursecuri pentrui copii. Aceste fursecuri o să le denumim Fursecurile magice.	Conversația Explicația		Frontal

5. Prezentarea noului conținut și dirijarea învăţării	Dragi copii spiridușul moșului a venit cu o scrisoare de la acesta prin care ne cere ajutorul și anume să-l ajutăm să facă cât mai multe fursecuri. Voi știți să faceți fursecuri? Ei dacă nu știți, nu este nimic pentru că în scrisoarea pe care moșul n-a trimis-o avem și o rețetă.. Haideți să vedem de ce ingrediente avem nevoie. În timp ce o să citesc rețeta, o să vină pe rând câte un copil și o să pună într-un bol cantitățile necesare. După ce am pus toate ingredientele o să le frământ și cu ajutorul unui sucitor o să întind aluatul pe masă. O să le spun copiilor că pentru realizarea fursecurilor magice o să avem nevoie de diferite forme. Pe rând copiii o să vină și o realizeze formele de fursecuri. Moșul ne roagă să realizăm 5 forme de fursecuri dintre care 3 să fie în formă de cadou și 2 în formă de brad. Un alt copil trebuie să facă atâtea forme de fursecuri cât iî arată cartonașul cu cifra(6).Dacă eu am făcut 4 fursecuri în formă de stea și pe cartonaș am cifra 5, câte fursecuri trebuie să mai faci tu? Un copil va veni și va rezolva această sarcină. Un alt copil va veni și va număra fursecurile de pe primul rând din tavă și va spune vecinii numărului corespunzător fursecurilor.	Explicația Exercițiul Conversația	Scrisoarea de la Moș Nicolae Halate și bonete Sucitor Jetoane cu cifre Bol Tavă	Frontal
6.Asigurarea transferului de cunoştinţe şi obţinerea performanţei	Pentru că ne-am descurcat atât de bine, spiridușul moșului ne-a pregătit o nouă provocare.	Problematizarea	Tabla magnetică	Frontal

	Provocarea este următoarea: trebuie să completăm șirul numeric de pe tablă. Un copil va veni și va rezolva această sarcină la tabla magnetică. Acum că am reușit să realizăm fursecurile pentru moșu, spiridușul nostru o să le ducă la copiii pe care noi i-am ajutat.			
7. Evaluarea şi încheierea activității	Voi face aprecieri verbale generale, pozitive, asupra modului cum au participat și au răspuns la activitate.			

PROIECT DIDACTIC - RIDICHEA ȘI PRIETENII EI

Șerban Andreea Maria
Grădinița cu Program Prelungit Cozia, Râmnicu Vâlcea

NIVEL DE VÂRSTĂ/ GRUPA: NIVELUL I, GRUPA MIca

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum a fost, este si va fi aici pe Pamant?

TEMA PROIECTULUI/SĂPTĂMÂNII: **Lagura sobei ne asezam / povesti sa ascultam**

TEMA ACTIVITĂȚII: „RIDICHEA ȘI PRIETENII EI„

FORMA DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe

TIPUL ACTIVITĂȚII : Transmitere de noi cunoștințe, consolidare de priceperi și deprinderi

MIJLOC DE REALIZARE: Activitate practică

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

C3. Activare și manifestare a potențialului creativ;

A1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare.

COMPORTAMENTE VIZATE:

C3.3. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale si practice, in conversații și povestiri creative;

A1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate.

Scopul activității : Consolidarea deprinderii de a audia un text, de a reține ideile acestuia și a înțelege mesajul , formarea și consolidarea abilităților practice specifice tehnicii de lipire.

OBIECTIVE:

O4: să utilizeze corect tehnici de lucru însușite anterior (lipire cu diferite materiale);

O5: să mânuiască corect materialele de lucru puse la dispoziție pentru realizarea temei propuse;

O6: să aprecieze propria lucrare, precum şi lucrările celorlalți, raportându-se la criteriile de evaluare enunțate

STRATEGII DIDACTICE:

Metode şi procedee: povestirea ,conversația, observația, explicația, demonstrația, exercițiul ,turul galeriei ,

Resurse materiale: laptop, videoproiector, tablă magnetică, magneți, măști, coli, lipici, hârtie creponată verde și roșie,

Forme de organizare: individual, pe grupe, frontal

BIBLIOGRAFIE:

- *Curriculum pentru educație timpurie, 2019*

- *Activități integrate în grădiniță – Ghid metodic, Editura Carminis*

Nr. Crt.	**Etapele activităţii**	**Conţinutul ştiinţific**	**Strategii didactice**		**Evaluare / Metode şi *indicatori***
			Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	
1.	**Captarea şi orientarea atenţiei**	-Se asigură condiţiile necesare desfăşurării activităţii - Se pregătește materialul didactic Captarea atenției se realizează cu ajutorul unei ghicitori:	Conversația		

		”Are frunze, lucru mare/ Rădăcina-i de mâncare /Roșie și bucălată / O amesteci în slată!” (RIDICHEA)			
2.	**Anunţarea temei şi a obiectivelor**	Deoarece Ridichea noastră este tot tristă, le propun copiilor să o înveselim și să realizăm și noi propriile ridichi, cu care aceasta să se poată juca şi, astfel, să-i redăm zâmbetul pe buze. (Anexa 1)	Conversația		
3.	**Reactualizarea cunoştinţelor**	Ce culoare are ridichea? Ce culoare au frunzele?			
4.	**Prezentarea noului conţinut şi dirijarea învăţării**	Copiii merg la măsuţe, unde au pregătite materialele necesare. Se face intuirea materialului şi se explică modul de lucru. Le prezint copiilor lucrarea model, apoi se fac exerciţii de încălzire a muşchilor mici ai mâinilor: „*Mișcăm degețelele/Și bătem pălmuțele/ Tropăim picioarele/ Trop-trop, stai pe loc.”* Pe parcursul activităţii, voi da indicaţii suplimentare acolo unde este nevoie.	Demonstrația Explicația Exercițiu individual	Coli colorate Lipici Hârtie creponată verde și roșie	Observarea comportamentului fiecărui copil

5.	**Obţinerea performanţei**	. Se va face turul galeriei, iar recoltele de ridichi ale copiilor vor fi așezate în grădină alături de personajele poveștii și de ridichea uriașă.		Tablă magnetică, magneți	Observarea comportamentului fiecărui copil
6.	**Evaluarea și încheierea activității**	Fac aprecieri individuale, dar și globale asupra modului de desfășurare a activității și asupra implicării copiilor în activitate. Pun accent pe faptul că atât eu, cât și ridichea, suntem tare fericite și recunoscătoare pentru modul în care copiii s-au jucat. Drept mulțumire pentru ajutorul acordat, ridichea împarte tuturor copiilor recompense.			Aprecieri verbale individuale și colective

PROIECT DIDACTIC CLR-Textul literar

Cîrstea Luminița Marinela
Școala Gimnazială Nr.18, Timișoara, Timiș

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială Nr.18, Timișoara
Clasa: a II-a C
Profesor învățământ primar: Cîrstea Luminița Marinela
Data: 03.12.2024
Aria curriculară: Limbă şi comunicare
Disciplina: Comunicare în limba română
Unitatea de învățare: " Colindăm în lung și-n lat"
Subiectul: *Desaga cu fulgi*, după Emilia Plugaru
Tipul lectiei: consolidarea şi sistematizarea cunoştinţelor
Competențe integrate: Dezvoltare personală, muzică și mișcare, arte vizuale și abilități practice
Scopul lecţiei: consolidarea deprinderii de receptare a mesajului scris
Competențe generale:
1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situaţii de comunicare
3. Receptarea unei varietăţi de mesaje scrise, în contexte de comunicare cunoscute
4. Redactarea de mesaje în diverse situaţii de comunicare

Competenţe specifice vizate:
1.2 Identificarea unor informaţii variate dintr-un text audiat
1.4. Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute
2.1. Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare
2.2 Transmiterea unor informaţii printr-o suită de enunţuri înlănţuite logic
2.3. Participarea cu interes la dialoguri, în diferite contexte de comunicare

Competențe integrate:
Dezvoltare personală
2.3. Explorarea abilităţilor de relaţionare cu ceilalţi
Muzică și mișcare
3.1. Manifestarea adecvată pe muzică, sugerată de anumite elemente de limbaj musical
Arte vizuale și abilități practice
1.2: să combine tehnici şi instrumente variate în vederea îndeplinirii unui scop propus.

Obiective operationale:
O1 - să citească fluent, corect și coerent textul;
O2- să formuleze răspunsuri corecte pe baza celor citite în text;
O3- să găsească cuvinte cu înțeles asemănător;
O4- să identifice cuvinte cu sens opus;
O5-să completeze propoziții lacunare cu ortogramele într-o, într-un, dintr-o, dintr-un;
O6- să formuleze propoziţii cu cuvinte date.

Strategie didactică:

- *Resurse procedurale:* conversația, explicația, exercițiul, cadranele, analiza, Turul galeriei,jocul didactic;
- *Resurse materiale:* caiete, fulg cu ghicitoare, manual, fişa de lucru cu Metoda cadranelor, manual,marker, calculator, videoproiector;
- *Forme de organizare:* frontal, individual, pe grupe;
- *Forme şi tehnici de evaluare:* observarea sistematică a comportamentului elevilor, aprecieri verbale;
- *Resurse temporale:* 50 minute;
- *Resurse umane:* 25 elevi.

Bibliografie:

- Programa pentru disciplinele Comunicare în limba română, dezvoltare personală, arte vizuale și abilități practice, aprobată prin ordinul Ministrului, nr.3418/19.03.2013
- Comunicare în limba română , manual, Corina Istrate, Dora Măcean, Manuela Koszorus, Editura Edu, Tg. Mureș
- https://wordwall.net/resource/63987086/desaga-cu-fulgi

ETAPELE LECŢIEI	CONŢINUTUL INSTRUCTIV-EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
		Metode şi procedee	Mijloace de învăţământ	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric 1min	Asigur condițiile necesare desfășurării activității. Cer elevilor să pregătească materialele necesare pentru lecție, să-și corecteze poziția în bancă și să păstreze liniștea.	Conversaţia		Frontal	Observarea sistematică a comportamentului
2.Verificarea temei 2 min	Verific tema calitativ și cantitativ. Numesc câțiva elevi să citească răspunsurile la întrebări, restul urmăresc în caiete și se corectează.	Conversaţia	Caiete	Frontal	Capacitatea de a se autocorecta Aprecieri verbale
3. Captarea atenției elevilor 4 min	Prezint desaga lui Moș Crăciun și extrag un fulg pe care se află scrisă următoarea ghicitoare: „ Parc-ar fi niște petale, Ori steluțe ce dansează Norii le presară iarna Și pe gene ți le așază.(fulgii de zăpadă)	Exercițiu	Fulg cu ghicitoare	Frontal	Observarea sistematică a comportamentului
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor 2 min	Răspunzând la ghicitoare, elevii au aflat subiectul lecţiei. Îi anunţ pe elevi că vom exersa textul Desaga cu fulgi. Scriu titlul pe tablă. Elevii vor fi anuntaţi ca în această oră vor citi textul *Desaga cu fulgi*, vor răspunde la întrebări și vor lucra exerciții pe baza textului.	Conversaţia	Tabla, markerul, caietele	Frontal	Capacitatea de a recepţiona mesajul referitor la tema lecţiei
5.Desfăşurarea activităţii 35 min	Se face citirea textului *Desaga cu fulgi* cu voce tare, de către un elev. Se adresează următoarele întrebări: • Care este titlul textului? • Care este autorul textului? • Câte alineate are textul? • Care sunt personajele textului?	Conversaţia Conversaţia	Manual	Frontal Frontal	Aprecieri verbale Observarea sistematică a comportamentului

	• Ce fel de text este? • Ce înseamnă desagă? Se lucrează la tablă și în caiete ex. 9, pagina 61, manual: *Transcrie din text cuvintele care conțin î/â. Alcătuiește propoziții cu acestea.* Se împart elevii în echipe de 2-3 elevi și reamintesc regulile muncii în echipă. Fiecare echipă primește o fișă de lucru pe Metoda cadranelor, ce conține următoarele exerciții: <u>Cadranul 1</u>: 1.Răspunde la întrebări: • Cine își amintește de Pârlică? • Pentru cine a adunat Pârlică fulgi? 2.Alcătuiește o propoziție cu cuvântul hăț. <u>Cadranul 2:</u> 1.Scrie cuvinte cu sens opus pentru: plină, se oprește, țipă,doarme. Scrie cuvinte cu înțeles asemănător pentru: desagă, cadou, țară, imensă. 2.Transcrie din text enunțul din care afli cum era țara în care locuiau cele trei personaje. <u>Cadranul 3:</u> 1.Completează cu *într-o, într-un,dintr-o,dintr-un:* Moș Crăciun a coborât.....sanie. .....colț al camerei dormea Pârlică. Toate cadourile erau puse .....sac mare. Întâmplarea se petrece.....zi de iarnă. Bătrânul cioplise păpușa.....lemn gros. 2.Alcătuiește două propoziții cu cuvântul *<u>desagă,</u>*care să aibă la sfârșit semnul exclamării. <u>Cadranul 4:</u>1.Transcrie din text replicile Crăciuniței. 2.De ce credeți că Pârlică a adunat fulgi pentru Vasilică? Fiecare echipă prezintă fișa de lucru și se fac aprecieri și completări.	Explicația Exerciţiul Analiza	Caietele Fișe de lucru	individual pe echipe Frontal Frontal	Capacitatea de a lucra în echipe Observarea sistematică a comportamentului Observarea sistematică a comportamentulu Observarea sistematică a comportamentului

	Fixez cu copiii ce am învățat printr-un joc wordwall. https://wordwall.net/resource/63987086/desaga-cu-fulgi	Turul galeriei Conversația	Joc Wordwall Calculator		Aprecieri verbale
6. Încheierea activităţii 2 min	Anunț tema pentru acasă.Fac aprecieri verbale referitoare la activitatea desfășurată de elevi Ora se încheie cu intonarea cântecului *Fulgi de nea, mii și mii.*	Conversația	Manual Calculator Videoproiector	Frontal	Aprecieri verbale

Abateri de la valorile și principiile societății interculturale

Prof. IPO ILDIKO
Şcoala Gimnazială Nr. 24 „Ion Jalea”, Constanţa

DISCIPLINA: Educaţie socială – Educaţie interculturală
UNITATEA DE ÎNVĂŢARE: Persoana în societatea interculturală
TEMA: Abateri de la valorile și principiile societății interculturale
TIPUL LECȚIEI: mixtă

COMPETENŢE SPECIFICE:

La finalul unităţii de învăţare şi a clasei a VI-a, elevii vor dobândi competenţele:
1..3 Analizarea unor situaţii în acord/dezacord cu valorile şi principiile societăţii interculturale;
2.3. Rezolvarea în perechi/echipă a unor sarcini de lucru referitoare la viaţa într-o societate interculturală;
3.1. Manifestarea unei atitudini pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi, faţă de identitatea culturală proprie şi faţă de identitatea celor care aparţin unor culturi diferite.

COMPETENŢE DERIVATE/ OPERAŢIONALE:

Pe parcursul şi la finalul lecţiei, elevii vor fi capabili:
Cd1: să participe activ la desfăşurarea lecţiei si să colaboreze în cadrul grupurilor de lucru;
Cd2: să recunoască şi să identifice formele de intoleranţă: discriminarea şi formele discriminării, xenofobia, segregarea, rasismul;
Cd3: să formuleze întrebări şi răspunsuri cu referire la formele de intoleranţă

STRATEGIA DIDACTICĂ:

- ✓ **Resurse procedurale:** conversaţia (euristică şi de fixare), dialogul, explicaţia, expunerea însoţită de prezentare prin mijloace tehnice, studiu de caz, exerciţii
- ✓ **Resurse materiale:** manualul, caietul de notiţe, laptopul, videoproiector
- ✓ **Resurse organizatorice:** frontală, independent-individuală, perechi, grupe
- ✓ **Evaluare:** continuă (formativă)
- ✓ **Locul desfăşurării:** sala de clasă
- ✓ **Durata orei:** 50 min.

BIBLIOGRAFIE:

- O.M.E.N. nr.3393/28.02.2017
- Legea nr. 167/2020 pentru modificarea şi completarea Ordonanţei Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea şi sancţionarea tuturor formelor de discriminare, precum şi pentru completarea art. 6 din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de şanse şi de tratament între femei şi bărbaţi
- Manualele de Educaţie socială – Educaţie interculturală – Ed. Sigma

Succesiunea secvenţelor de învăţare:

Momentele lecţiei	Comp. derivate	Conţinutul informaţional-formativ		Timp	Resurse
		Activitatea profesorului	Activitatea elevilor		
Momentul organizatoric	cd1	Stabileşte ordinea în clasă, verifică toate condiţiile de lucru; Face prezenţa elevilor şi le comunică regulile de participare şi intervenţie în cadrul desfăşurării orei. Solicită elevilor să-şi pregătească cele necesare pentru lecţie.	Se pregătesc pentru lecţie.	1 min	Laptop Catalogul digital Conversaţia
Verificarea cunoştinţelor	cd1, cd2	Verifică prin intermediul întrebărilor, cunoştinţele elevilor dobândite anterior, despre promovarea incluziunii sociale; solidaritate şi societate interculturală. *- În ce constă incluziunea socială?* *- Ce este promovarea incluziunii sociale?* *- Ce înţelegeţi prin solidaritate?* *- Ce presupune o societate interculturală?*	Elevii răspund la întrebări reamintindu-şi în plan mental noţiunile din lecţiile anterioare. *- Constă în respectarea şi promovarea drepturilor culturale ale tuturor minorităţilor naţionale.* *- O condiţie pentru cunoaşterea şi păstrarea identităţii naţionale a fiecărei comunităţi* *- Solidaritatea socială presupune sentimentul de ajutor reciproc şi sprijin pentru cei care au nevoie* *- Recunoaştere, dialog intercultural, solidaritate şi incluziune socială.*	3 min.	Conversaţia examinatorie Frontală Aprecieri verbale
Captarea atenţiei, activitate pregătitoare	cd1	Profesorul proiectează cerinţele ex. 1 de la pagina 40 din manualul de educaţie socială – educaţie interculturală şi explică sarcina şi modul de lucru în perechi https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VI-a/Educatie%20sociala/RURJVFVSQSBTSUdNQSBT/#/page/40	Se consultă cu colegul/a de bancă, solicită lămuriri profesorului, dacă este cazul şi rezolvă cerinţele exerciţiului răspunzând oral.	5 min	Exerciţiul Perechi

Anunţarea subiectului lecţiei şi a competenţelor derivate	cd1	Le explică rolul exerciţiului anterior şi îi anunţa că în această lecţie vor învăţa despre abateri de la principiile şi valorile societăţii interculturale precum şi competenţele ce vor fi dobândite. Recunoaşterea şi identificarea formelor de intoleranţă: discriminarea şi formele ei, segregarea, xenofobia, rasismul.	Ascultă expunerea profesorului şi se pregătesc să se evidenţieze printr-o participare activă; Receptează recomandările cadrului didactic;	1 min	Explicaţia
Dirijarea învăţării şi a sarcinilor de lucru	cd1 cd2 cd3	Notează titlul la tablă Se prezintă prima parte a videoclipul EDUCRED - Abateri de la principiile şi valorile unei societăţi interculturale https://www.youtube.com/watch?v=joC-X3PrqXQ&list=PLqle1aQarAtgjZExKe8Uv5wzE_YMJKURP&index=108 Notează schema lecţiei şi vine cu completări şi exemplificări ***Atunci când nu sunt respectate valorile şi principiile unei societăţi interculturale apare intoleranţa. Aceasta generează lipsa de solidaritate şi respect pentru diferenţă*** ***Formele intoleranţei sunt:*** ***segregarea - izolarea, separarea unui grup etnocultural;*** ***xenofobia - teama sau ura fată de persoanele de altă naţionalitate sau fată de alte popoare;*** ***rasismul - credinţa în superioritatea unei rase faţă de alta/altele;*** ***discriminarea - comportament negativ faţă de membrii unui alt grup fată de care avem prejudecăţi. Formele discriminării : directă, indirectă, multiplă, hăţuirea şi victimizarea.*** ***Consiliul Naţional pentru Combaterea Discriminării.***	Îşi notează titlul în caiete Urmăresc prezentarea. Notează lecţia în caiete şi adresează întrebări, dacă este cazul	20 min	Explicaţia Exerciţiu Conversaţia euristică Lucrul pe grupe Manualul caietul

		Prezintă clipul „Spot social - Ce este discriminarea” https://www.youtube.com/watch?v=09zX5ltFmUY Se continuă videoclipul EDUCRED în vederea prezentării cerinţelor studiului de caz, se explică sarcina şi modul de lucru în cele patru grupe Elevii sunt mutaţi in 4 grupe, profesorul se duce în fiecare grupă şi verifică modul de desfăşurarea al activităţii, gradul şi modul de realizare al sarcinii, întreabă elevii dacă au neclarităţi în privinţa realizării sarcinii, acordă îndrumări, dacă este cazul. După expirarea timpului solicită prezentarea răspunsurilor şi apreciază corectitudinea lor, face completări, dacă este cazul	Urmăresc prezentarea Realizează sarcina de lucru în grupe încercând să găsească răspunsurile adecvate conform cerinţei, solicită lămuriri profesorului, dacă este cazul. La expirarea timpului (5minute) cate un delegat al fiecărei grupe prezintă răspunsul.	2 min 10 min	Studiul de caz Grupe Conversaţie examinatorie Se evaluează corectitudinea răspunsurilor
Fixarea, feed-back		Se prezintă videoclipul Discriminarea răneşte – Grădiniţă https://www.youtube.com/watch?v=eHViCwhVQnc&t=300s După vizionare se adresează întrebări despre fenomenul identificat în videoclip şi tipurile de discriminare prezentate, cum putem preveni această formă de intoleranţă culturală. În funcţie de timpul rămas se prezintă videoclipul „Ciocolata Neagra - scurt metraj romanesc” , urmat de întrebări privind conţinutul acestuia https://www.youtube.com/watch?v=UHHN-mYYQ1g	Urmăresc videoclipul şi răspund la întrebări Urmăresc videoclipul şi răspund la întrebări	7 min	Conversaţia de fixare frontal-individual
Încheierea activității	cd1	Se notează elevii care au activat în timpul lecţiei şi se fac aprecieri privind participarea la oră		1 min	Conversaţia Evaluarea

Produse industrializate obținute din fructe-proiect didactic

MEZAT LAVINIA LUCIA

Colegiul Economic „Gheorghe Dragoș”

Unitatea de învățământ : Colegiul Economic „Gheorghe Dragoș”

PROFESOR : DATA :

CLASA : Clasa a IX a G (grupa 1 Bucătar/Grupa 2 Cofetar-patiser)

MODULUL: IV– Procese de bază în alimentație

LECŢIA : Produse industrializate obținute din fructe

TIPUL LECŢIEI : mixtă

DURATA OREI : 50 minute

Unitatea de rezultate ale învățării generale- Realizarea proceselor de bază în alimentație

Cunoștiințe :

6.1.6. Clasificarea materiilor prime și auxiliare utilizate în alimentație.

Abilități:

6.2.7. Verificarea materiilor prime vegetale și animale precum și materiilor auxiliare folosite în alimentație

Atitudini:

6.3.4.Implicarea activă și responsabilă în gestionarea corectă a stocurilor de materii prime necesare procesului de producție din alimentație și în completarea documentelor necesare.

Obiective operaționale:

- O1: Să clasifice fructele;
- O2: Să prezinte rolul fructelor în organism;
- O3 : Să clasifice conservele din fructe;
- O4 : Să prezinte utilizarea conservelor din fructe;

Strategia didactică :

-Metode şi procedee didactice: conversația, explicaţia, organizatorul grafic, brainstorming

-Forme de organizare: frontal , individual, pe grupe

-Locul de desfăşurare a activităţii: sala de clasă

-Mijloace de învatământ :Fișă de lucru, manual, videoproiector

Bibliografie :

Brumar C., ș.a. **Procese de bază în alimentație manual pentru clasa a IX a** , Editura CD Press, București, 2018

DESFAŞURAREA ACTIVITĂŢII DIDACTICE

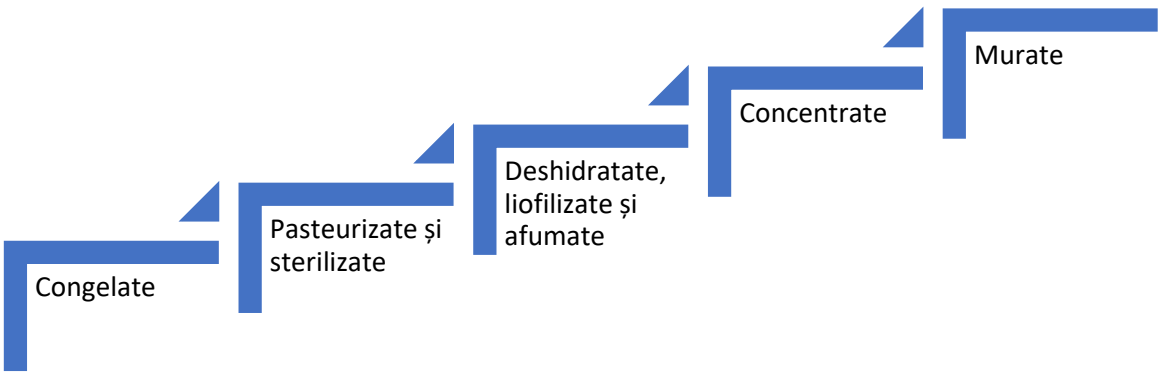
Momentul lecţiei	**Obiective operaționale**	**Activitatea profesorului**	**Activitatea elevului**
Moment organizatoric	-	Salută elevii. Face prezența cu şi notează absenţii.	Răspund la salut Anunţă elevii absenţi Remediază aspectele negative dacă este cazul
Verificarea cunoştinţelor din lecţiile anterioare	O1 O2	Antrenează elevii la reactualizarea cunoștiințelor, prin întrebări scurte: -Ce sunt fructele? - Care este rolul fructelor în organism? Propune completarea unui Brainstorming pornind de la clasificarea fructelor. Face completările necesare.	Devin atenți și conversează liber cu profesorul. Răspund la întrebările puse de profesor. Completează răspunsurile colegilor. Sunt atenți la completăriile făcute de profesor.
Anunţarea temei şi obiectivelor	-	Anunţă tema „ Produse industrializate obținute din fructe” şi obiectivele operaționale care trebuie atinse până la sfârşitul lecției.	Ascultă, notează în caiete
Dirijarea predării - învăţarii	O3 O4	Profesorul face o sinteză a principalelor noțiuni legate de subiectul lecției : Conserve din fructe: - Congelate - Pasteurizate și sterilizate - Deshidratate, liofilizate și afumate - Concentrate	Pun întrebări , analizează, răspund la întrebări. Notează noile noțiuni în caiete.

		- Murate Utilizări: - În stare naturală-desert - Materie primă pentru cofetărie - Materie primă pentru compoturi/sucuri	
Fixarea **Cunoştinţelor și realizarea feed-back-ului**	O3 O4	Distribuie elevilor o fișă de lucru cu organizatorul grafic de clasicare a conservelor din fructe. Solicită, aleatoriu, unor elevi să prezinte rezolvarea fișei de lucru. Pune întrebări de verificare și face completări.	Rezolvă fișa de lucru identificând sortimente de conserve din fructe. Prezintă rezolvarea fișei de lucru. Răspund la întrebările puse de profesor.
Evaluarea activității	-	Dă note sau face aprecieri referitoare la activitatea elevilor din timpul orei.	Ascultă aprecierile profesorului
Tema pentru acasa	-	Prezintă tema pentru acasă: Stabiliți prin ce mod se pot conserva următoarele fructe: prune, căpșuni, mere și vișine.	Notează tema în caiete.

Fișă de lucru

Conserve din fructe

1. Completați organizatorul grafic cu exemple de conserve din fructe obținute prin următoarele procedee:

PROIECT DE ACTIVITATE MONODISCIPLINAR - Pisica

AUTOR:OPREA LIDIA-OANA

INSTITUȚIA: GRĂDINIȚA CU P.P. ”LUMEA FLORILOR”,NĂVODARI

GRUPA: mică „Fluturașii”

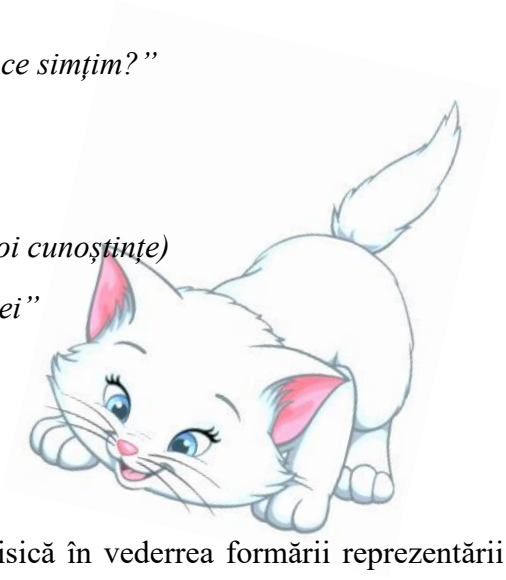
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: *„Cu ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”*

SUBTEMA: *„Lumea minunată a necuvântătoarelor”*

TEMA ZILEI: *„Pisica”*

TIPUL ACTIVITĂȚII: *predare (trasnmitere și dobândire de noi cunoștințe)*

TEMA PROIECTULUI: *„Pisicuțe și căței, ei sunt prietenii mei”*

MIJLOC DE REALIZARE: *observare*

FORME DE ORGANIZARE: *frontal, pe grupe*

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- lărgirea orizontului de cunoștințe ale copiilor despre pisică în vederrea formării reprezentării clare asupra unui animal domestic.
- Educarea capacității de a percepe analitic părțile componente ale corpului
- Educarea proceselor psihice ;îmbogățirea și activizarea vocabularului cu cuvintele (bot, mustăți, trunchi, gheare, zgârie)

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare;
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități);
- Activare și manifestare a potențialului creativ;
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare;

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Imită animale prin mișcare,onomatopee, înfățișare;
- Recunoaște și denumește animale domestice;
- Copilul este interesat să recunoască mediul de viață al animalelor.
- Observă și înțeleg că ființele vii au nevoie de apă și hrană pentru a crește și a se dezvolta.
- Descrie câteva părți ale corpului și organelor de simț ale animalelor domestice;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

1. ***COGNITIVE***

O1- Săși însușească cuvintele noi (toarce, stă la pândă, lingușitoare, șireată);

O2- Să recunoască părțile componente ale corpului pisicii;

O3- Să precizeze regulile de igienă ce trebuie respectate în contactul cu animalele;

2. **PSIHOMOTRII**

04- Să mânuiască cu atenție materialul didactic;

3. **AFECTIV**

05-să manifeste interes și dragoste pentru animale;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

Metode și procedee didactice: conversația, explicația, demonstrația, observația;

Mijloace didactice: imagini reprezentative animalelor domestice, planșă cu părțile corpului unei pisici, cu hrana acesteia

Forme de organizare: frontal, individual.

DURATA:15-20 minute

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 0-6 ani, M.E.C, 2019

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr.crt	Secvențele activității	Conținut științific	Strategia didactică			Evaluare (instrumente și indicatori)
			Metode și procedee didactice	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1.	Moment organizatoric	Se asigură condițiile optime pentru buna desfășurarea a activității: -aerisirea sălii de grupă; -aranjarea mobilierului; -pregătirea materialului;				
2.	Captarea atenției	Se va realiza cu ajutorul unei ghcitori: *„Are blana mătăsoasă,* *La caldură toarce-n casă* *La lăbuțe are gheruțe* *Stau ascunse în pernuțe*.”	Conversația Explicația		Frontal	Sunt apreciate răspunsurile copiilor
3.	Reactualizarea cunoștințelor	Copiii ce alte animale domestice mai cunoașteți? Explica copiilor ce înseamnă animal domestic= animal care trăiește pe lângă casa omului	Conversația		Frontal	Observarea comportamentului copiilor și a gradului de atenție
4.	Anunțarea temei și a obiectivelor	Astazi vom vorbi despre un singur animal domestic și anume pisica. Vom învăța din ce este alcătuit corpul pisicii, mediul de viață (cum se hrănește și ce foloase aduce omului).	Conversația Explicația		Frontal	Observarea comportamentului copiilor și a gradului de atenție.
5.		Se prezintă copiilor planșa/ animalul. Se formulează întrebări simple/ ajutătoare pentru antrenarea copiilor în activitate. Ajutați-mă copii să descopăr ce animal domestic este pe această planșă? Din ce este alcătuit corpul pisicii? (cap, gât, trunchi, picioare și coadă) Ce are la cap pisica? (doi ochi mici și rotunzi, două urechi ascuțite, un bot) la ce	Conversația			

	Dirijarea învățării	îi folosesc ochii/ urechile/botul/mustățile nasul și gura? **<u>Sinteza parțială</u>** Prin ce este legat corpul de cap? (Gât) Ce formă are trunchiul? (Alungit) Pe ce se sprijină corpul? (picioare) Câte picioare are pisica?(4) Cu ce se termină picioarele? (cu degetele care au gheare) Cu ce se termină corpul pisicii (coadă) Cu ce este acoperit corpul pisicii? (blană) ce culoare are? (neagră, roșcată, gri, poate sa aibă pete) **<u>Sinteză parțială</u>** Cu ce se hrăneste pisica? Șoareci ,lapte, oase, pește De ce este folositoare pisica omului? (prinde șoareci) Ce face pisica când doarme? (Sforăie sau toarce) Ce trebuie sa facem după ce ne jucam cu animalele ?(ne spălam pe mâini) **<u>sinteză finală</u>** **<u>(corpul pisicii)</u>**				Evaluarea răspunsurilor copiilor
6.	Obținerea performanțelor si transferul de cunoștințe	În încheiere voi pune un copil care va face sinteza finală a corpului pisicii ce va fi ajutat de educatoare daca este nevoie.	Conversația		Frontal	Evaluez capacitatea copiilor de a se exprima corect , clar și expresiv
7.	Încheierea activității	Se fac aprecieri verbale și a modului în care s-au comportat copiii pe tot parcursul activității și vor primi recompense.				Aprecierea verbală

Proiect didactic – Steagul țării mele

Autor: Bîlcă Teodora

Instituția :Grădinița „Lumea Florilor”, Năvodari

Nivel de vârstă /Grupa : 3-5 ani , Nivel I , Grupa mică
Tema anuală de studiu : „Cine sunt / suntem ? ”
Tema săptămânală : România , te iubesc !
Domeniul experențial : Om și societate
Tema activității: „Steagul țării mele ”
Mijloace de realizare : lipire
Categoria de activitate : ADE
Dimensiuni ale dezvoltării :
Activare și manifestare a potențialului creativ;
Comportamente vizate :
Manifestă creativitate în activități diverse;
Scopul activității :
Consolidarea deprinderii tehnice de a realiza o lucrare prin tehnica lipirii;
Educarea spiritului de ordine și al acurateții în realizarea lucrării.
Obiective :
O1 să denumească materialele și instrumentele de lucru puse la dispoziție ;
O2 să realizeze lucrarea utilizând tehnica lipirii ;
O3 să acopere suprafața în culorile tricolorului ;
O4 să lucreze curat și îngrijit .
Strategii didactice :
Metode și procedee : conversația , explicația ,exercițiul , lucrul individual
Resurse materiale : fișă de lucru , lipici , carton colorat , cufăr, plicuri
Forme de realizare : individual
Durata : 10-15 minute
Bibiografie :
Curricululm pentru educație timpurie -2019
Suport pentru explicarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculum pentru educație timpurie -2019

			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	
1.	Moment organizatoric	Se crează condițiile optime de desfășurare a activității :aerisirea sălii de grupă , pregătirea materialelor didactice necesare .			
2.	Captarea și orientarea atenției	Captarea atenției se realizează prin descoperirea de către copii a unui cufăr . Educatoarea va desemna un copil să-l deschidă iar acolo acesta va descoperi trei plicuri in care vor fi cartoane albastre , galbene și roșii.	Conversția Observația	Cufăr Plicuri cu cartoane colorate	
3.	Anunțarea temei si a obiectivelor	Se prezintă tema activității „Steagul țării mele ”. Sunt anunțați că vor putea realiza acest lucru, lipind elementele primite. Se precizează obiectivele urmărite într-un limbaj accesibil și regulile specifice activităților practice: - nu se foloseşte mult lipici; - lucrăm cu atenție; - păstrăm ordinea și disciplina;	Conversația Explicația	Frontal	Evaluez capacitatea de a avea răbdare
4.	Dirijarea învățării a) Prezentarea și intuirea lucrării model	Se prezintă produsul-model, realizat în prealabil, enumerându-se materialele folosite, materiale pe care preșcolarii le descoperă în plicurile din cufărul primit . Se analizează împreună cu copiii lucrarea și se prezintă succesiunea etapelor de lucru. Li se adresează câteva întrebări privind materialele ce vor fi folosite. Explicarea și demonstrarea procedeului de lucru se face de către educatoare cu cuvinte	Conversația Observația	Planșa model	Răspunsuri corecte la întrebări. Intuirea corectă a materialului.

	b)Demonstrarea și explicarea etapelor de lucru	accesibile, asigurând vizibilitate pentru toți copiii. „Luăm lipiciul în mână, aplicăm pe o parte a cartoanelor albastre și le lipim pe foaie lângă fetiță/băiețel. Cartoanele galbene le lipim lângă cele albastre, iar cartoanele roșii, lângă cele galbene.”	Explicația Demonstrația	Coală de hârtie Lipici Cartoane colorat Lucrarea model	
	c)încălzirea mușchilor moici ai mâinii	Înainte de începerea lucrului se fac câteva exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii: Închid pumnii și-i desfac Palmelor pe plac le fac Unu, doi, unu, doi Faceți toți la fel ca noi.	Exercițiul		
	d) executarea lucrării de către copii	Realizarea lucrării de către copii: Aceștia vor primi pe rând cartoanele albastre , apoi cele galbene iar la final pe cele roșii. În timp ce copiii lucrează, scriu numele pe lucrări și dacă este nevoie ofer explicații suplimentare și ajutor .			Corectitudinea executării mișcărilor.
	Obținerea performanței	Se precizează faptul că după terminarea lucrării, fiecare copil va veni pe rând și va expune lucrarea pentru a fi admirată.			Realizarea lucrărilor de către copii.
5.	Încheierea activității	*Analiza lucrărilor:* Toate lucrările vor fi expuse astfel încât să poată fi văzute de toți copiii. Aceștia își vor evalua munca lor și a colegilor, având în vedere estetica și corectitudinea cu care au lucrat.	Convesația	Lucrările copiilor	Analiza lucrărilor.

6.		Educatoarea face câteva aprecieri verbale . În încheiere , vom juca pe melodia „ Alunelul ”	Conversația		Aprecieri verbale

PROIECT DIDACTIC – Educarea limbajului

Educatoare: **Huidan Ionela Octavia Daniela**

Unitatea: **Grădiniţa cu P.P. ”Lumea Florilor”, Năvodari, Constanța**

Grupa: Mare „Albăstrele”

Domeniul experienţial: Domeniul Limbă şi Comunicare

Categoria de activitate: Educarea limbajului

Tema activitatii: „Eu spun una, tu spui multe!”

Forma de realizare: Joc didactic

Tipul de activitate: Verificarea si sistematizarea cunoștințelo

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

D.1. Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute

D.2. Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare

COMPORTAMENTE VIZATE:

D. 1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)

D. 1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)

D. 2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)

D. 2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare

D. 2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului

SCOPUL: Verificarea deprinderii de a construi corect propoziții și fraze în a căror componentă intră structuri gramaticale ale limbii române de singular și plural.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Să denumească elementul aflat pe jetonul extras din săculeț
- Să identifice forma de plural a unor cuvinte date
- Să specifice forma (singular sau plural) cuvântului la care se oprește roata
- Să formuleze propoziții utilizând cuvinte de singular și plural pe baza imaginilor de pe jetoane

Sarcina didactică:

Denumirea imaginilor, găsirea formei de plural sau singular a substantivelor şi alcătuirea de propoziţii simple sau dezvoltate cu cuvintele date.

Regulile jocului:

Pentru prima sarcină didactică, un copil alege un jeton din săculeț și specifică cuvântul ce denumește imaginea (singularul). Un alt copil numit va spune forma de plural al cuvântului anterior denumit și va așeza pe panou jetonul respectiv (pluralul).

Sarcina a doua constă în alcătuirea de propoziţii folosind corect substantivele la numărul singular şi plural pentru imaginile la care s-a oprit roata.

Elemente de joc: Surpriza, aplauzele, bătaia din palme,bagheta fermecată,numărătoarea, închiderea şi deschiderea ochilor.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: jocul didactic, jocul exerciţiu, explicaţia, conversaţia, observaţia, demonstraţia, exercitiul, problematizarea.

Mijloace didactice: Jetoane cu diferite imagini reprezentând formele de singular si plural ale unor cuvinte, săculeț, roata, panou,tabela de scor, ecusoane, recompense.

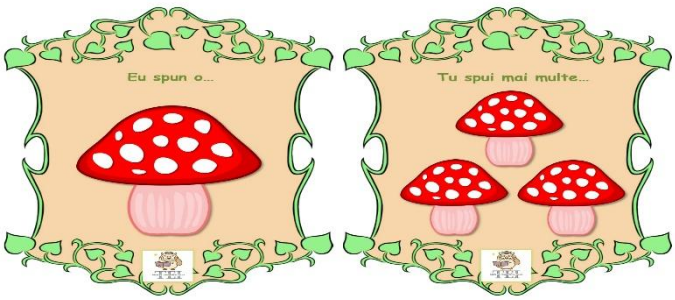
Forma de organizare: Pe echipe

Locul de desfăşurare: Sala de grupă

Durata: 30 minute

Bibliografie:

- Curriculum pentru învăţământul preprimar(3-6/7 ani)
- “Metode interactive de grup”-Ghid metodic, Breben S., Gongea E., Ruiu G., Fulga M., Ed. Arves 2002
- “Programa activităţilor instructiv educative în grădiniţa de copii” Preda V., Dumitrana M., Bucureşti, 2000

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Eveniment didactic	Conţinut şiinţific	Strategii didactice	Evaluare
1. Momentul organizatoric	Se asigură condițiile organizatorice si psihopedagogice necesare desfășurării eficiente a activității de educare a limbajului.		Observarea comportamentului
2. Captarea atenţiei	Se realizează prin prezentarea cadoului surpriză adus de doamna educatoare: săculeț cu jetoane, Roata Cuvintelor.	Explicaţia Conversaţia	Interesul pentru conţinutul surprizei
3. Anunţarea temei şi a obiectivelor	Educatoarea anunţă, pe înţelesul copiilor, obiectivele urmărite pentru activitatea de educarea limbajului, unde vor desfăşura jocul **“Eu spun una, tu spui multe”**, în cadrul căruia vor demonstra că știu să pronunţe corect cuvintele din imagini, găsesc acele cuvinte care denumesc singularul si pluralul și vor alcătui propoziții cu acestea.	Conversaţia Explicaţia	Observarea comportamentului Interesul pentru activitate
4. Dirijarea învăţării	**a**. **Explicarea regulilor jocului**: Se formează două echipe: echipa roșie și echipa galbenă. Pe rând, câte un copil extrage un jeton din săculeț care reprezintă singularul. Un alt copil din cealaltă echipă va denumi forma de plural al cuvântului și va alege jetonul potrivit. Fiecare răspuns corect va fi recompensat cu un punct pe tabela de scor.	Explicația Conversaţia Demonstraţia Jocul de probă	

	b. Jocul de probă: Se va executa jocul de probă pentru a vedea dacă copiii au înțeles regulile. **c. Jocul propriu-zis:** Pe baza numărătorii, câte un copil de la fiecare echipă, pe rând, va extrage un jeton din săculeț și va denumi cuvântul din imagine (forma de singular). Colegul de la cealaltă echipă va indica pluralul cuvântului și va așeza la panou jetonul corespunzător. Pentru sarcina de lucru vor fi solicitaţi cât mai mulţi copii în timpul jocului pentru a sesiza singularul şi pluralul substantivelor .	Jocul didactic	Relaţionare în cadrul grupului prin acţiune şi comunicare.
5. Obţinerea performanţei	**d. Complicarea jocului** În complicarea jocului se foloseşte Roata Cuvintelor. Se prezintă copiilor roata pe care sunt așezate jetoane reprezentând singularul si pluralul unor cuvinte. Se explică faptul că, pe rând, vor învârti roata și vor alcătui o propoziție folosind cuvântul la care s-a oprit aceasta. În joc vor fi antrenaţi cât mai mulți copii, urmărindu-se realizarea sarcinii didactice, vor fi corectate greşelile de exprimare şi răspunsurile corecte vor fi recompensate cu aplauze.	Conversaţia Explicaţia Problematizarea	Exprimarea corectă din punct de vedere gramatical Observare curentă

6. Încheiere activităţi	În încheierea activităţii se vor face aprecieri asupra modului în care au răspuns şi s-au comportat copiii în timpul activităţii de educarea limbajului. Se desemnează câștigătorii, iar toți copiii primesc recompense.	Conversaţia	Copiii vor fi apreciaţi pentru răspunsurile date în timpul activităţii. Stimulente

Iepurașul de Paște

Educatoare: **Pop Bianca Natalia**
GRADINITA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.27, BAIA MARE, MARAMURES

DATA: 16.04.2025
UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița cu Program Prelungit Nr. 27
EDUCATOARE: Pop Bianca Natalia
GRUPA: Mică Tradițional
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: Cum exprimăm ceea ce simțim?
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Iepurașul de Paște”
TEMA ACTIVITĂȚII: Iepurașul năzdrăvan
TIPUL DE ACTIVITATE: formare de priceperi și deprinderi
FORMA DE REALIZARE: activitate integrată
Activități pentru dezvoltare personală:

Întâlnirea de dimineață- „ Cu sfială-n ochi și-n pași, a sosit un iepuraș!” - dezvoltarea abilităților de comunicare(salut, calendarul naturii, prezența)

Rutine- „Și eu pot să fiu un iepuraș!”-deprinderea de a dărui

Tranziții- „ Zboară rândunica uite-așa!”

„Bat din palme..;

„Țop, țop.. așa cum vine iepurașul!”

„Luați seama bine! ”

ALA1: Jocuri și activități liber alese

Știință: „Vopsim ouă”-experiment
Joc de masă: „Ouă de la iepuraș”- puzzle
Artă: „Decorăm Oul de Paște” –lipire

Activități pe domenii experiențiale:
Domeniul Om și societate: Educație pentru societate: „Povestea Iepurașului de Paște” (povestirea educatoarei)- adaptată pentru grupa mică
Domeniul Estetic și Creativ: **Activitate artistico-plastică**: – „Blănița iepurașului” (dactilopictură)

ALA2: „Vânătoarea de ouă” - joc distractiv

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:
A.1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viaţă familiare
B.2. Comportamente prosociale, de acceptare și de respectarea diversității
C.1 Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
C.3. Activare și manifestare a potențialului creativ
D.1. Mesaje orale în diverse situaţii de comunicare

COMPORTAMENTE VIZATE:
A1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specifice vârstei
A1.2. Participă la activităţi fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare
C.3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri
D.2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)

SCOP: Dezvoltarea capacității copilului de a asculta cu atenție un text, acumulând cuvinte și expresii noi, stimulând expresivitate și creativitate prin activități artistico-plastice.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:
- Să redea cu atenție povestea, reținând titlul, personajele și momentele principale;
- Să picteze cu ajutorul bureţelului blănița iepurașului;
- Să utilizeze creativ tehnicele învățate în realizarea activităților propuse;

- Să inițieze interacțiuni pozitive cu colegii de grupă, în vederea realizării sarcinilor din cadrul jocului distractiv;

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, povestirea, demonstrația, exercițiul, metoda „RAI"

MATERIALE ȘI MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: hârtie creponată, tablă interactivă, imagini din poveste, scrisoarea de la iepuraș, cordelușele de iepuraș, iepuraș de pluș, ouă din polistiren, coșulețe, ouă de ciocolată, ouă fierte, stickere, abțibilduri, recipiente de pulverizat, bureței, guașe, palete, fișe cu iepurași.

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri mici

DURATA: o zi

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculumul pentru educație timpurie – 2019;
- Suportul pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează Curriculumul pentru educație timpurie – 2019;
- Piramida cunoașterii, Repere metodice în aplicarea curriculumului preșcolar, Lolica Tătaru, Adina Glava, Olga Chiș, Editura Diamant, Pitești, 2014;

Scenariul activității

Se creează condițiile psihopedagogice specifice momentului organizatoric pentru buna desfășurare a activității și anume: pregătirea materialului didactic, aerisirea sălii de grupă, așezarea copiilor în semicerc.

Întâlnirea de dimineață începe cu salutul. Eu o să salut copiii spunând: "Bună dimineața, copii!". Aceștia vor răspunde salutului adresat: "Bună dimineața, doamna educatoare!" Copiii se vor saluta unul pe altul de la stânga la dreapta, cu glas tare, clar, uitându-se unul la celălalt folosind formula de salut "Bună dimineața!" și numele colegului pe care îl salută. După salut se va trece la prezență. Fiecare copil care își va auzi numele va trebui să spună prezent și să-și atașeze fotografia pe panoul de prezență.

Calendarul naturii, este prezentat de copii, aceștia fiind îndrumați de educatoare pe baza unor întrebări. Vom stabili coordonatele: ziua, anotimpul şi aspecte caracteristice vremii. Prin folosirea cartonaşelor, jetoanelor, diferite imagini adecvate temei / momentului / anotimpului.

Noutatea zilei are loc în momentul apariției în sala de grupă a unui iepuraș de pluș care aduce o scrisoare (Anexa 1) pe care o citesc, dar și un coșuleț cu cordelușe de iepurași pe care o să le împart fiecărui copil , realizându-se astfel captarea atenției.

Voi iniția un moment de înviorare în care copiii sunt invitați să execute mișcări de gimnastică, tranziția „ Zboară rândunica uite-așa!'' și voi anunța tema activității: După cum ați putut observa și din scrisoarea adusă de către iepuraș, astăzi o să vă spun „Povestea Iepurașului de Paște", (adaptată grupei mici) după care o să urmeze câteva activități special pregătite pentru voi.

Prezentarea conţinutului şi dirijarea învăţării: Copiii vor asculta povestea spusă de mine în timp ce pe tabla interactivă o să deruleze imagini ilustrate din „Povestea Iepurașului de Paște". Povestea va fi narată clar, accesibil și expresiv pentru a asigura motivația învățării după următorul plan de idei:

1. O familie de iepurași are patru copii.
2. Părinții vor să descopere care dintre ei merită să fie adevăratul iepuraș de Paște.
3. Mama le dă fiecăruia câte un ou colorat și îi trimite să îl ducă în cuibul copiilor.
4. Primul iepuraș ia oul de aur, dar îl scapă când sare gardul și se sparge.
5. Al doilea iepuraș are un ou de argint, dar o coțofană i-l fură.
6. Al treilea iepuraș ia un ou de ciocolată, dar o veveriță îl mănâncă.
7. Al patrulea iepuraș, cel mai mic, primește oul roșu.
8. Înfruntă obstacolele și pune oul cu grijă în cuibul pregătit pentru copii.
9. Mama iepuraș îl felicită, spunând că el era cel așteptat.
10. De atunci, iepurașul de Paște aduce ouă copiilor în fiecare an.

Expresivitatea expunerii se va realiza prin modelarea vocii, schimbarea ritmului vorbirii pe parcursul expunerii, pauze logice , accentuări și scăderi ale intensității vocii, repetiții, mimică și gestică. Se vor explica cuvintele și expresiile noi, alăturând un cuvânt sinonim sau o sintagmă lămuritoare fără a întrerupe firul poveștii. Se va reconstitui conținutul poveștii pe baza planului de întrebări și realizându-se astfel fixarea conținutului:

1. Cum se numește povestea?
2. Câți copii avea familia de iepurași?
3. Cu cine s-au întâlnit iepurașii în drumul lor?
4. Ce s-a întâmplat cu oul de ciocolată?
5. Ce culoare avea oul dus de ultimul iepuraș?
6. Cum era Iepurașul de Paște?
7. Ce aduce Iepurașul de Paște copiilor în fiecare an?

Acestea vor fi prezentate printr-un joc ,,wordwall”, un copil numit va veni și va roti roata, aceasta oprindu-se la o întrebare. Eu voi citi întrebarea și copilul va trebui să răspundă.

În încheierea acestei activități se vor face aprecieri generale și individuale asupra modului de desfășurare a jocului și comportamentului copiilor.

Prin tranziția: ,,Bat din palme-clap- clap- clap”, copiii vor merge la centre. Obținerea performanței se realizează prin activități în centre. Fiecare vor extrage dintr-un coșuleț câte un jeton cu un ou colorat. Apoi vor merge la centrul care are pe măsuță jetonul asemănător. Copiii pot să își aleagă centrul la care vor să lucreze, în limita jetoanelor disponibile.

La centrul Știință (oul roșu) – Vopsim ouă- Pe masa de lucru se vor afla ouă fierte înfășurate în hârtie creponată de culori diferite, recipiente de pulverizat care conțin apă rece, puțin oțet și tăvițe. Fiecare copil va lua câte un ou și cu ajutorul recipientului o să pulverizeze oul înfășurat în hârtie creponată și îl vor așeza pe tăvițe. Vor observa că hârtia se va lipi de coaja oului, astfel după un anumit timp, se va lua hârtia de pe coaja ouălor, iar astfel ouăle vor fi vopsite în culori diferite.

La centrul Joc de masă (oul galben)- Ouă de la iepuraș- La acest centru copiii vor avea ca sarcină să îmbine piesele puzzle-ului reconstituind imaginea, precizând la final ce au descoperit în imagine.

La centrul Artă (oul maro) - Decorații pentru Oul de Paște – La acest centru, fiecare copil va primi câte un ou din polistiren și îl va decora cum dorește cu ajutorul stickerelor și a abțibildurilor.

După ce și-au terminat sarcina, ei anunță finalizarea sarcinii, iar educatoarea le pune la dispoziție alte materiale de lucru.

Copiii se rotesc la fiecare centru până la finalizarea sarcinilor de către toți copiii. Prin tranziția: „Țop, țop.. așa cum vine iepurașul!”

Tranziția la următoarea activitate se face prin: ,,Luați seama bine!”

La asigurarea retenţiei şi a transferului de cunoştinţe, se va desfăşura activitatea artistico-plastică, „Blănița iepurașului”- dactilopictură, aparținând Domeniului Estetic și Creativ, unde copiilor li se vor prezenta materialele puse la dispoziție și tehnica de lucru, cât și modelul educatoarei. Aceștia vor intui materialele puse la dispoziție (fișe cu iepurași, bureței, guașă de culoare gri, palete, șervețele umede). Vor avea de pictat cu ajutorul burețelului și a guașei, fișa care reprezintă un iepuraș, astfel aceasta reprezentând blănița iepurașului. Apoi se vor executa câteva exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor:
(mișcări ale degetelor, picături de ploaie, închiderea și deschiderea pumnilor, stoarcem rufe).
Se va ura : „Spor la treabă”. Activitatea se va realiza pe fond muzical. Educatoarea urmărește îndeaproape activitatea fiecărui copil, va da indicații, stimulând colaborarea și ajutorul reciproc între copii.

La finalul activității se vor aduna toate lucrările realizate de către copii și se vor așeza într-o mică expoziție. Cu ajutorul procedeului „RAI”, adaptată grupei mici. Copiii vor fi așezați într-un semicerc, iar eu voi fi în fața acestora cu o minge în mâini. O să arunc mingea unui copil și o să îi adresez o întrebarea referitoare la activitățile desfășurate astăzi. După ce copilul numit va răspunde, îmi va arunca mingea și se va repeta același lucru cu ceilalți copii. Se fac aprecieri asupra modului în care preșcolarii au realizat lucrările și asupra modului cum s-au comportat pe parcursul întregii activități.

În încheierea activității vom desfășura un joc distractiv „Vânătoarea de ouă" în aer liber. Educatoarea le va spune copiilor că iepurașul înainte să intre în grădiniță a pierdut prin curte ouăle de ciocolată pe care trebuia să le împartă copiilor. Acesta fiind foarte trist, o să îi roage pe copii să îl ajute să găsească ouăle de ciocolată pierdute. Fiecare copil o să aibă câte un coșuleț, iar ouăle ce le vor găsi o să le pună în coșulețul propriu. La finalul activității, după ce o să găsească toate ouăle, o să vină toți copiii și o să i le ofere iepurașului. Iepurașul o să fie foarte fericit că aceștia l-au ajutat să își găsească ouăle și o să recompenseze pe fiecare copil, oferindu-le câte un ou de ciocolată. Se vor formula și aprecieri colective și individuale cu privire la prestația și la implicarea copiilor în activitate.

Proiect didactic – Culori calde, culori reci

Propunător: prof. înv. primar. Popescu Simona
Unitatea de învățământ: Şcoala Gimnazială nr. 3 Voluntari
Clasa: a II-a B
Data: 22 mai 2025
Aria curriculară: Arte și Tehnologii
Disciplina: Arte vizuale și abilități practice
Unitatea de învăţare: Lumea de sub ape
Subiectul lectiei: Culori calde, culori reci "Pești"
Tipul lecţiei: formare de priceperi și deprinderi
Scopul activității: să exersăm tehnica de pensulație folosind culori calde și reci

COMPETENȚE SPECIFICE

Arte vizuale și abilități practice

2.2. Exprimarea ideilor şi trăirilor personale, în aplicaţii simple, specifice artelor vizuale
2.3. Realizarea de aplicaţii/compoziţii/obiecte/construcţii simple, pe baza interesului direct

Muzică și mișcare

3.1. Exprimarea unor idei, sentimente şi experienţe prin intermediul muzicii şi mişcării, individual sau în grup

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

COGNITIVE:
Pe parcursul și la sfârşitul lecţiei elevii vor fi capabili:
OC1 – Să numească culorile reci; obiectivul este considerat realizat dacă mai mult de jumătate dintre copii le numesc;
OC2 - Să numească culorile calde; obiectivul este considerat realizat dacă mai mult de jumătate dintre copii le numesc;
OC3 - Să picteze fișa conform instructiunilor cerute; obiectivul se consideră realizat dacă mai mult de jumătate dintre copii au pictat fișa.

PSIHOMOTORII:
Pe parcursul și la sfârşitul lecţiei elevii vor fi capabili:
OP1 – Să păstreze o poziție corectă a corpului în bancă în timpul activității;
OP2 – Să folosească cu grijă materialul didactic;

AFECTIVE:

Pe parcursul și la sfârșitul lecției elevii vor fi capabili:
OA1 – Să manifeste o atitudine pozitivă față de respectarea regulilor în mediul școlar;
OA2 – Să participe cu interes la activitate;

STRATEGII DIDACTICE

1. Metode și procedee: conversația, explicația, observația, demonstrația
2. Mijloace și materiale didactice: pensulă, acuarele, guașe
3. Aplicații și resurse TIC – laptop, videoproiector, Youtube - https://www.youtube.com/watch?v=w8WRLC3siPY
Aplicația MusicLab - https://musiclab.chromeexperiments.com/Kandinsky/
4. Forme de organizare: frontală, individuală
5. Resurse

- ✓ **Temporale** – 45 minute
- ✓ **Umane** – 30 de elevi
- ✓ **Spațiale** – sala de clasă

EVALUARE:

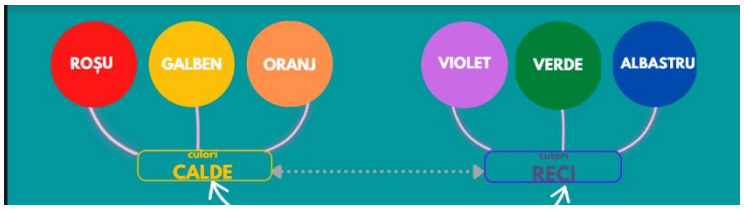
I.**Metode/instrumente:** observarea sistematică a elevilor, chestionare orală, aprecieri verbale
II.**Forme de evaluare:** evaluare orală, autoevaluarea

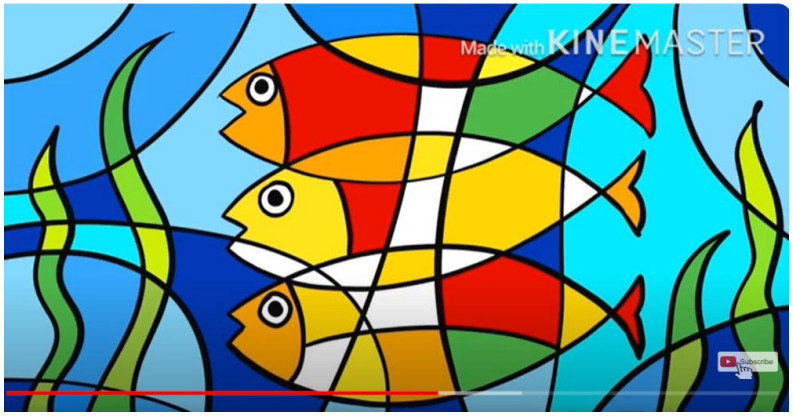
BIBLIOGRAFIE:

- M.E.N. - Programa şcolară pentru disciplina "Arte vizuale si abilitati practice" - clasele pregatitoare, I si II, Anexa nr. 2 la ordinul Ministrului Educaţiei Naţionale nr. 3418/19.03.2013

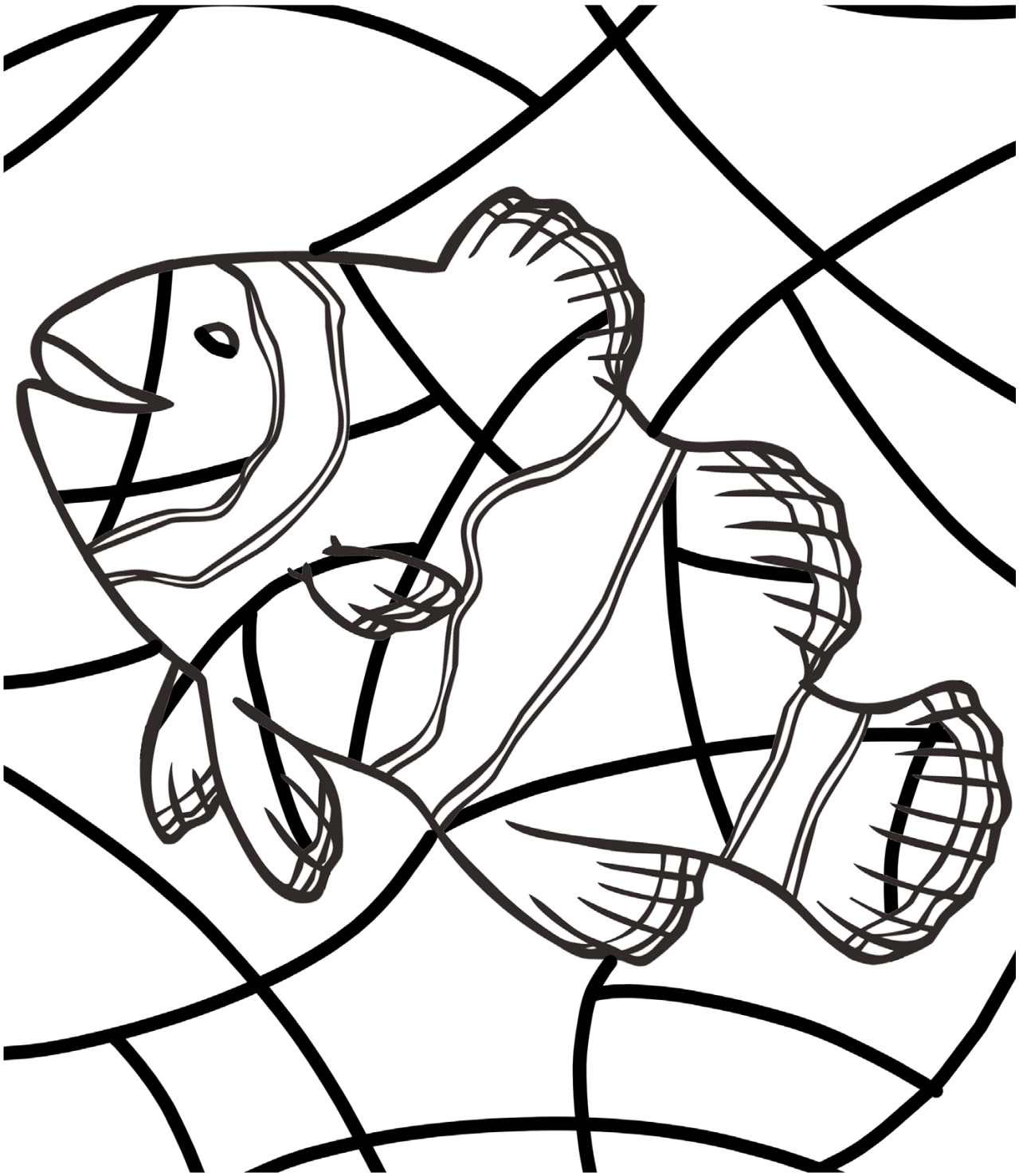
- "Arte vizuale și abilități practice pentru clasa a II-a" de Cristina Rizea, Daniela Stoicesc și Ioana Stoicescu, Editura Litera

SCENARIUL DIDACTIC

Nr crt	Momentele lecţiei	Conţinutul ştiinţific/ Activităţi de învăţare	Ob. Op	Strategii didactice			Evaluare instrumente/ indicatori
				Metode și procedee	Resurse materiale/ digitale	Forma de organizare	
1.	**Moment organizatoric (1 min)**	Pregătirea materialelor necesare pentru desfăşurarea lecţiei, asigurarea unui climat propice desfăşurării activităţii.	**OP1** **OA1**	Conversația		Frontală	Observare sistematică
2.	**Captarea atenției (2 min)**	Ce credeți, oare, culorile au sunet? Daca da, oare cum sună culoare roșu? Dar albastru? Dar verde? Dar cum sună un pește?	**OA2**	Conversația	Culori Fisa cu un peste	Frontală	Chestionare orală
3.	**Anunțarea temei și a obiectivelor (2 min)**	Anunț tema lecției: Vom picta un pește folosind culori calde pentru a picta peștele și culori reci pentru a picta oceanul. La final, le lăsăm să se usuce și vom realiza o expoziție pe holul școlii.	**OA2**	Conversația Explicația		Frontală	Observarea sistematică a elevilor
3.	**Reactualizarea cunoștințelor (2 min)**	Va mai aduceți aminte care sunt culorile calde? Dar culorile reci? 	**OC1** **OC2**	Conversația		Individuală	Evaluare orală

4.	**Dirijarea învățării (25 min)**	**Activitatea 1** - Pictorul rus, Wassily Kandinsky, a legat pictura de muzică. El era de părere că fiecare sunet are o culoare și induce o anumită stare. Haideți să testăm acest lucru: https://musiclab.chromeexperiments.com/Kandinsky **Activitatea 2 –** Le prezint elevilor un video cu tehnica folosită. https://www.youtube.com/watch?v=w8WRLC3siPY Oceanul îl vor picta în culori reci, iar peștii în culori calde. Le împart elevilor fișele de lucru. Cât timp elevii pictează, le pun muzica ambientală de relaxare https://www.youtube.com/watch?v=ucfr-Tk82KM	**OC1** **OC2** **OC3** **OA1** **OA2** **OP1** **OP2**	Conversația Explicația Demonstrația	Music Lab Youtube Anexa 1	Frontală Individuală	Observarea sistematică a elevilor Aprecieri verbale
5.	**Evaluarea lucrărilor (10 min)**	Lucrările elevilor se pun la expoziție, iar evaluarea acestora se face în funcție de:respectarea tehnicii de lucru;folosirea culorilor calde pentru a picta pestele;folosirea culorilor reci pentru a picta oceanul;creativitatea;gradul de finalizare	**OA1**	Conversația Explicația	Lucrările elevilor	Frontală Individuală	Autoevaluarea Aprecieri verbale
6.	**Încheierea lecției (3 min)**	Se fac aprecieri referitoare la modul în care elevii au participat la desfășurarea lecţiei. Elevii sunt îndrumaţi să-şi strângă materialele în ordine şi să-şi facă curat la banca.	**OA1**	Conversația		Frontală	Aprecieri individuale/ Colective

Anexa 1

PROIECT DIDACTIC – Sunetul și litera J/j

Prof. Înv. Primar Corina Lavric

Liceul Teoretic „Ion Neculce” Iași

DATA:

ȘCOALA:

CLASA: Pregătitoare

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR:

ARIA CURRICULARĂ: Limbă și comunicare

DISCIPLINA: Comunicare în limba română

UNITATEA TEMATICĂ:Iepurașul care voia să fugă de acasă

SUBIECTUL : Sunetul și literele j/J, Jocuri și jucării

FORMA DE REALIZARE: lecție integrată

TIPUL LECȚIEI: predare-învățare

SCOPUL: Formarea capacității de a pronunța și identifica sunetul „j” în cuvinte si formarea deprinderii de recunoaștere a literelor j/J în texte.

DISCIPLINE INTEGRATE ÎN LECȚIE: Muzică și mișcare
Matematică și explorarea mediului
Arte vizuale și abilități practice

COMPETENȚE GENERALE:

1. Receptarea de mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
2. Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare
3. Receptarea unei varietăți de mesaje scrise in contexte de comunicare cunoscute
4. Redactarea de mesaje în diverse situații de comunicare

COMPETENȚE SPECIFICE:

- **COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ:**

1.1.Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;

1.2.Identificarea unor informații variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar și rar;

1.3. Identificarea sunetului inițial și/sau final dintr-un cuvânt, a silabelor și a cuvintelor din propoziții rostite clar și rar;

2.1. Exprimarea clară a sunetelor și a cuvintelor în enunțuri simple;

3.1. Recunoașterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari și mici de tipar;

3.2.Identificarea semnificației unor simboluri care transmit mesaje de necesitate imediată, din universul familiar;

4.1.Trasarea elementelor grafice și a contururilor literelor, folosind resurse variate;

- **MATEMATICĂ ȘI EXPLORAREA MEDIULUI**

1.1.Recunoașterea și scrierea numerelor în concentrul 0-31;

- **ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE**

2.4. Transformarea unui material prin tehnici simple;

- **MUZICĂ ȘI MIȘCARE**

3.1. Manifestarea liberă, adecvată, pe muzică, apelând la diverse forme de exprimare;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:pe parcursul și la sfârșitul lecției, copiii vor fi capabili să:

O1 – să formuleze propoziții corecte după imaginea din manual;

O2 – să identifice cuvinte care conțin sunetul „j”;

O3 – să identifice poziția sunetului „j” în cuvinte date;

O4 – să despartă cuvinte în silabe precizând numărul acestora;

O5 – să traseze literele „j” și „J” pe caietul cu foaie velină;

O6 – să recunoască literele „j” și „J” dintr-un grup de litere;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, metoda fonetică, analitico-sintetică, demonstrația, exercițiul, jocul didactic

RESURSE MATERIALE: tablă, calculator, videoproiector, jetoane cu imagini, jetoane cu litere, fise de lucru, planșă cu litera j/J, joben sârmă plușată, alfabetar

FORME DE ORGANIZARE : frontală, individuală

RESURSE DE TIMP: 45 MIN

RESURSE UMANE: 25 de elevi

FORME ȘI TEHNICI DE EVALUARE: observarea sistematică a comportamentului elevilor, autoevaluare, aprecieri verbale

BIBLIOGRAFIE:

- Programa școlară pentru disciplina *COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ*, clasa pregătitoare, clasa I, și clasa a II-a, 2013;
- Genoveva-Aurelia Farcaș, Constanța Cristea, Loredana Dima, Georgiana Soficu, Petonela-Albinița Lazăr, *Proiecte didactice pentru învățământul primar,* Editura Sf. Mina, Iași, 2017;
- Angelica Hobjilă, *Limbă și comunicare- perspective didactice. Aplicații pentru învățământul primar*, Editura Universității „Al. I. Cuza”, 2016, Iași

- Andreea Boca, Liliana Cliţan, Marinela Scripcariu, *Auxiliar- Şcoala colorată- activităţi integrate pentru clasa pregătitoare*
- https://www.twinkl.ro/resources/romania-teaching-resources/romania-teaching-resources-invatamant-prescolar

Nr. Crt.	Secvențele lecției	Ob op	Conținut instructiv educativ	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și Procedee	Mijloace	Formele de organizare	
1	Momentul organizatoric 1		Se asigură climatul necesar bunei desfășurări a lecției și se verifică existența și organizarea tuturor mijloacelor și a materialelor didactice.	conversația		frontal	Evaluez comportamentul copiilor
2	Reactualizarea cunoștințelor 3		**Joc didactic** Reactualizarea cunoștințelor se face prin intermediul unui joc numit „*Ghicește litera*”. Voi folosi jetoane cu literele învățate. Voi arăta copiilor o literă învățată, iar ei îmi vor spune un cuvânt care începe cu litera respectivă.	conversația	Jetoane cu litere	frontal	Evaluez capacitatea copiilor de a recunoaște literele învățate.
3	Captarea atenției 2		Voi citi copiilor trei ghicitori care au ca răspuns denumirile unor jucării. Anexa 1 Îi voi întreba: Ce reprezintă aceste obiecte? (jucării) Cu ce sunet începe cuvântul „jucării”?	conversația	Fișa cu ghicitori	frontal	Evaluez capacitatea copiilor de a da raspunsuri corecte.
4	Anunțarea temei și a obiectivelor 1		Astăzi la Comunicare în limba română vom învăța sunetul și literele j/J • Vom formula propoziții. • Vom despărți cuvinte în silabe. • Vom identifica cuvinte care conțin sunetul j. • Vom învăța cuvinte noi care conțin sunetul j. • Vom desena și trasa litera j/J.	expunerea		frontal	Evaluez capacitatea copiilor de a asculta un mesaj.

5.	Dirijarea învățării 5 7		Voi ruga copiii să deschidă auxiliarul la pagina 33 și să privească imaginea de la exercițiul 1. Anexa 2 Le voi cere să identifice jocul preferat din imagine și să prezinte cum se desfășoară (număr de participanți, reguli, când și cum se poate incheia). După exercițiul de povestire după imagini, aleg câteva cuvinte cheie (denumiri de jocuri) și le cer elevilor să formuleze propoziții cu ele (după numărul de cuvinte dat). **Metoda fonetică analitico-sintetică** Separ din discuția cu copiii pe care am avut-o, următoarea propoziție: „Jan joacă șah”. Împart propoziția în cuvinte și separ cuvântul „Jan” care conține sunetul nou „j”. Se pronunță demonstrativ, din nou propoziția, rar, accentuînd fiecare cuvânt. „Câte cuvinte are această propoziție?” (Această propoziție are trei cuvinte). „Care este primul cuvânt?” (Primul cuvânt este Jan). Se procedează la fel cu celelelte cuvinte. Împărțirea cuvântului în silabe. „Câte silabe are cuvântul Jan?” (Cuvântul are o silabă).	Conversația Exercițiul Metoda fonetică, analitico-sintetică Conversația	Auxiliar Video proiector Calculator	Frontal Frontal	Evaluez capacitatea elevilor de a formula propoziții cu un număr de cuvinte dat. Evaluez capacitatea copiilor de a număra cuvintele dintr-o propoziție, de a despărți în silabe, de a depista corect sunetele din silabe.

			Separarea și studierea sunetului nou. „Câte sunete are cuvântul Jan?” (Are trei sunete). „Care sunete vă sunt cunoscute?” (Sunetele a și n). „Care sunet este necunoscut?” (Sunetul j). Pronunț apoi demonstrativ sunetul j, atrag atenția că se confundă foarte usor cu sunetul ș. Numesc câțiva copii să pronunțe sunetul j apoi pronunțăm împreună. Cer elevilor să găsească și să pronunțe cuvinte care conțin sunetul j, activizând astfel vocabularul lor pasiv. **Joc: Jobenul magic** Câte un copil va veni în față si va extrage dintr-un joben o imagine a cărei denumire conține sunetul j. Va trebui să o denumească iar ceilalti copii vor trebui să identifice unde se află sunetul j(început, interior, sfârșit). După aceea le voi cere elevilor să efectueze exercițiul 3, pagina 33 din auxiliar, in care vor trebui să rostească denumirea cuvântului ilustrat și să deseneze tot atâtea baghete de vrăjitor câte sunete se aud. (Anexa 4) Apoi prezint elevilor planșa cu literele j și J. Copiii intuiesc în mod liber literele, apoi cu ajutorul întrebărilor se scot în evidență elementele grafice ale literei,	Jocul didactic Conversația Exercițiul Exercițiul Conversația	Joben Cartoane cu imagini Cartoane cu cleme	Frontal frontal	Evaluez capacitatea copiilor de a identifica poziția sunetului „j” Evaluez capacitatea elevilor de a identifica numărul sunetelor dintr-un cuvânt.

			stabilind asemănări și deosebiri cu alte litere învățate anterior. Pentru consolidarea literelor se cere copiilor să le caute si în alfabetarul lor si să observe ce număr este scris pe litera j. Pe caietul cu foaie velină copiii vor trasa litera J și o vor desena, decora așa cum doresc. Dacă timpul ne va permite vom realiza liter J din sârmă plușată.	Demonstrația	Plansă cu literele j/J Alfabetare Caiete cu foaie velină Creioane colorate		Evaluez capacitatea elevilor de a trasa litera J precum si creativitatea lor.
6	Obținerea performanței		Pentru obținerea performanței vom folosi o fișă (Anexa 5) in care copiii vor trebui să recunoască literele j și J, să identifice unde se află sunetul j în denumirile unor imagini.	exercițiul	fisa	individual	Evaluez capacitatea elevilor de a rezolva corect fișa.
7	Activitate recreativă Și încheierea activității		Vom viziona un video cu exerciții de percuție corporală pe melodia Jerusalema si apoi le voi cere să execute si ei. https://www.youtube.com/watch?v=cg_UH-faewA Se fac aprecieri asupra modului de desfăşurare a activităţii şi a comportamentului copiilor.	Conversația Joc de atenție		frontal	Evaluez atenția elevilor.

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ - Japonia

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Școala Gimnazială Nr.2 Picior de Munte

PROPUNĂTOR: Măntescu Silviu Daniel

DATA: 28.11.2019

CLASA: a VII-a

DISCIPLINA: Geografia continentelor extraeuropene

TEMA LECȚIEI: Japonia

TIPUL LECȚIEI : Predare-învățare-evaluare

COMPETENȚE SPECIFICE

1.1 Precizarea, în cuvinte proprii, a sensului termenilor geografici identificați în contexte diferite;
2.2 Interpretarea fenomenelor și a proceselor geografice pe baza reprezentărilor grafice și cartografice;
3.3 Explicarea diversității naturale, umane și culturale a realității geografice, realizând corelații interdisciplinare;
4.2 Ierarhizarea unor elemente, fenomene și procese după caracteristicile lor geografice.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

A1. Exerciții de utilizare a termenilor și denumirilor geografice în texte diferite, surse grafice și cartografice;
A2 .Exerciții de localizare pe harte fizică a Asiei, a cel puțin două elemente caracteristice cadrului natural(relief,hidrografie etc.) din Japonia;
A3. Exerciții de prezentare orală a unor date referitoare la diversitatea naturală, umană și economică;
A4. Caracterizare a unor elemente, fenomene și procese geografice după un algoritm dat.

STRATEGII DIDACTICE:

- ***Metode și tehnici didactice*:** conversaţia euristică, explicaţia, observarea, problematizarea, descoperirea, lucrul cu harta, lucrul cu manualul, tehnica Lotus
- ***Forme de organizare a activității elevilor*:** frontală, individuală, pe grupe.
- ***Metode și tehnici de evaluare*:** observarea sistematică a elevilor, chestionarea orală, aprecierea verbală, analiza răspunsurilor, concurs geografic, tehnica 3-2-1.

RESURSE:

a) **umane:** elevi ai clasei a VII-a cu ritmuri apropiate de învățare.

b) **Material și mijloace didactice:** Harta fizică a Asiei, manualul, fișe de lucru, marker, carton, prezentare Power-Point, laptop, videoproiector, clipuri video.

c) **de timp**: 50 minute

LOCUL DE DESFĂȘURARE: sala de clasă

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- Manual Geografie, clasa a VII-a, autori Silviu Neguț, Carmen-Camelia Rădulescu, Ionuț Popa, Editura Art Klett
- Manual Geografie, clasa a VII-a, autori Grigore Posea, Iuliana Armas, Editura All
- Nicolae Ilinca, Didactica Geografiei, Editura Corint, București,2008
- Nicolae Ilinca, Octavian Mândruț și colaboratorii, Elemente de didactică aplicată, Editura CD PRESS,2006
- Internet: www.youtube.com

Japonia (Ţara Soarelui Răsare)

Schiţa pe tablă

- **Poziţia geografică:** este situată în partea de est a Asiei.
- **Vecinii** : N –Marea Ohotsk E - Oceanul Pacific

  S- Marea Chinei de Est V- Marea Japoniei

Japonia cuprinde peste 4000 de insule, cele mai mari fiind: Hokkaido Honshu Shikoku Kyushu

- **Cadrul natural**
  - **Relieful - Munţi:** ocupă72%, peste 50 vulcani activi/Fujiyama (3776m), câmpia Kanto.
    - **Clima:** subtropicală în S, temperată rece în N
    - **Hidrografia:** - râuri scurte și repezi(Shimano)

      - lacuri tectonice: Biwa și vulcanice Toya. Akan

      - izvoare termale
    - **Vegetaţia:** păduri de foioase, păduri de conifere, păduri tropicale
    - **Fauna:** ursul brun, lupul, vulpea, cărăbuşul japonez,macacii, foca, morsa
- **Populaţia:** - 99% japonezi;

  - limba vorbită japoneza;

  - religii: şintoism, budism;
- **Oraşele:** Tokyo, Yokohama, Nagoya,Kobe, Osaka; megalopolisul Tokkaido.
- **Economia:** foarte bine dezvoltată (locul 3 mondial)
  - **Resurse :** - *ale solului:* păduri, resurse hidroenergetice, terenuri agricole

    - *ale subsolului:* sulf, calcar
  - **Industria:** dezvoltată şi diversificată.

    Ramuri principale: constructoare de maşini (Toyota, Nissan, Honda), electronică, siderurgică, alimentară .
  - **Agricultura:** - *cultura plantelor:* orez, batate, orz, ceai

- - *creşterea animalelor:* viermi de mătase, pescuitul

- **Transporturile:** feroviare, maritime, rutiere, aeriene.
- **Comerţul:** - *importă:* cărbuni, petrol, minereuri feroase şi neferoase

  - *exportă:*autoturisme, produse electronice
- **Turismul:** vulcanii, templele, grădini miniaturale, oraşele.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	MOMENTELE LECŢIEI	ACTIVITATEA DE PREDARE-ÎNVĂȚARE		STRATEGII DIDACTICE	EVALUARE
		ACTIVITATEA PROFESORULUI	ACTIVITATEA ELEVULUI		
	MOMENT ORGANIZATORIC 2 minute	• Verifică prezenţa • Pregăteşte materialul necesar desfăşurării orei în condiţii optime	• Comunicarea absenţilor • Pregătesc materialele necesare pentru lecţie.	Conversaţia	Atentionare Aprecieri
	VERIFICAREA CUNOŞTINŢELOR DOBÂNDITE ANTERIOARE 10 minute	• Se desfăşoară pe grupe pe baza întrebărilor din lecţiile anterioare sub formă de concurs geografic. • Se distribuie câte o fișă cu un set de întrebări(Anexa 1)	• Completează fișele • Reprezentanții grupelor prezintă răspunsurile	Concurs geografic Conversaţia	Observarea comportamentului elevilor Analiza raspunsurilor
	PREGĂTIREA APERCEPTIVĂ 2 minute	• Invită elevii să vizioneze un videoclip. • Solicită elevilor să recunoască statul.	• Sunt atenți, ascultă, privesc și răspund Japonia.	Conversaţia Observarea	Aprecieri

	ANUNŢAREA TEMEI ŞI A ACTIVITĂŢILOR 1minut	* Notează titlul lecției pe tablă ***„Japonia”*** * Prezintă activitățile de învățare urmărite pe parcursul lecției.	• Ascultă, se mobilizează, notează titlul lecției în caiet.	Conversaţia Expunerea	Observarea comportamen-tului elevilor
A 1 **A 2** **A 3** A 4	**DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII** 25 minute	• Explică modul de desfășurare a activității • Distribuie materialele de lucru pentru fiecare grupă. • *Grupa 1*-va avea de identificat poziția geografică, vecinii, principalele insule și să explice prezența numeroșilor vulcani din zonă.(Anexa2) • *Grupa2*- precizează tipurile climatice și caracteristicile rețelei hidrografice; (Anexa2) • *Grupa3*-menționează tipurile de vegetație și fauna caracteristică;(Anexa2)	• Elevii ascultă indicațiile profesorului; • Completează fișa. • Completează fișa. • Completează fișa. • Completează fișa.	Observarea Problematiza-rea Descoperirea Munca cu manualul Tehnica Lotus	Observarea comportamentului elevilor Stimularea participarii elevilor Aprecieri Analiza raspunsurilor

		• *Grupa4*- elemente legate de populație și așezări umane; (Anexa2) • *Grupa5*- economia Japoniei (ramuri industrial, agricultură,transporturi).(Anexa2) • Solicită reprezentanților grupelor să prezinte răspunsurile și să localizeze pe hartă. • Prezintă imagini reprezentative (P.P.T.) pentru sarcinile fiecărei grupe . • Distribuie elevilor schema lecției(Anexa3)	• Completează fișa. • Prezintă informațiile și lipesc pe tablă fișa(petala) • Observă imaginile și dicută	Observarea	

A 1 **A 2**	**FIXAREA CUNOȘTINȚELOR** 8 minute	• Prezinta modul de lucru prin tehnica 3-2-1.(Anexa4)	• Rezolvă sarcinile • Răspund	Explicația Conversația	Tehnica 3-2-1 Analiza răspunsurilor
	PRECIZAREA ACTIVITĂȚILOR PE CARE ELEVII LE VOR DESFĂȘURA ACASĂ 1 minut	• Fiecare grupă de elevi va avea de realizat o fișă de prezentare a unor obiective turistice din Japonia.	• Ascultă și notează.	Explicația	Observarea comportamen-tului elevilor
	APRECIEREA CLASEI/ RECO-MANDĂRI 1 minut	• Face aprecieri la nivelul întregii clase. • Elevii care s-au remarcat pe parcursul orei sunt notați.	• Sunt atenți	Conversația	Aprecieri Notarea

LESSON PLAN

Teacher: Costache Elena Bianca
Liceul Tehnologic „ Constantin Cantacuzino" Băicoi,
Școala Gimnazială Țintea, Jud. Prahova

Date: April,16th

Grade : 4th grade

Level: Beginner; EFL -1st Language

Number of students: 14

Textbook: Limba moderna 1 –Engleza

Editura: Uniscan

Lesson: It's a better place!

Type of lesson: combined- aquiring knowledge, jobs - consolidation

Time: 45 minutes

Description of the class: Students between 9-10 years old. The class takes place on Tuesday morning. The students are reluctant to express themselves in English and the solution is to make them study through games and many speaking activities.

Recent work: Students have studied vocabulary to places in town and Present Simple.

Assumptions: Having fun is what's important to them and having such an interesting topic I do hope they will be active and they won't feel intimidated. Teacher will be prepared to prompt if needed.

Skills: Listening, speaking, reading, writing

Competences:

1.1. Identificarea sensului global al unor mesaje si dialoguri uzuale, clar articulate;

2.3. Exprimarea preferintelor;

3.2. Extragerea informatiilor dintr-un text scurt, insotit de ilustratii;

4.2. Descrierea unor aspecte ale vietii cotidiene, folosind propozitii scurte.

Objectives/ Lesson Aims

A. Cognitive objectives:

By the end of the lesson students will be able to:

1. *To use some given prompts to describe people(applying for a job);*
2. *To read and listen for gist and for detailed information;*
3. *To guess jobs;*
4. *To identify jobs and buildings ;*

B. *Affective objectives:*

1. *To show interest in the topic;*
2. *To relate the prior knowledge of students to the text;*
3. *To make students confident in using their receptive and productive skills;*

Evaluation: continuous – through observation and analysis of answers

Resources/Aids/Materials: textbook, computer, worksheet.

Internet Links:

Anticipated problems: Students may not feel at ease in expressing themselves in English and some students may encounter difficulties in understanding all the required information by the listening exercise.Students must be encouraged not to use so much the mother tongue.

Solutions: Teacher will have an encouraging attitude throughout the lesson.

Teaching strategies:

- Conversation
- Dialogue
- Skimming and scanning

Classroom management: lockstep ,pair-work,group work

Type of interation : T-S;S-T; T-Ss; Ss-T

Teacher's role : organizer, prompter, resource

Bibliography:

Harmer, Jeremy, The Practice of English Language Teaching, Longman, 2000

Vizental, Adriana : Metodica predarii limbii engleze – Strategies of Teaching and Testing English as a Foreign Language – Polirom, Iasi, 2007;

Stages of the lesson/ Aim	Timing	Interaction/ Class management	Teacher does	Students do	Obs
Warm up – to make students feel comfortable; -to lighten up the atmosphere	2 min	T-Ss lockstep	The T greets the Ss, checks attendance and asks Ss questions like: „Who is absent today?"; „What was your homework?". The teacher checks the homework and then she announces the lesson's objectives.	The students answer the teacher's questions.	Homework
Lead in Aim: - To raise interest in	3 min	T-Ss Ss-Ss	The teacher starts by stimulating students' mind and invites them to discover what a box contains.(objects/things from real life-used by people in different jobs)	Students try to guess the jobs where the tools are used.	Realia

the topic and involve students in the activity; -to reinforce language skills and appeal to both visual and kinesthetic learners;			Eg:a police hat, a police cap, a chef hat, a fireman hat, a microphone, a stethoscope, a syringe ,a book,a pair of scissors. Using realia in EFL class,makes lessons more interesting and enjoyable.	Eg.A nurse uses a syringe. A policeman wears a police hat.	
Quick assessment Aim: -To check students' prior knowledge related to jobs -	5min	T-Ss Ss-T	The teacher explains the next activity. Students are going to have fun, listening to a song and dancing at the same time.(Dance and freeze song). While dancing, they have to pay attention because when they hear FREEZE, they have a task: to write on a sheet of paper as many jobs as they can. Teacher asks the students to read the jobs they have already written,asks a few questions and prepares students for the next activity.	Students dance and write down jobs that they remember. They read the jobs they have written.	Sheet of paper
Reading task Aim -to introduce new vocabulary	5 min	T-Ss	The teacher asks the students to open their books(page 88 , It's a better place) Students read the text and they are asked to work in pairs in order to match the job with the correct picture. Eg.Who was a painter? Leonardo Davinci was a painter. Who was a nurse? Florence Nightingale was a nurse. Who was an astronaut? Yuri Gagarin was an astronaut. Teacher checks and gives feedback.	The students read the text in turns and then,they try to identify the jobs.Teacher helps and checks the students'answers	textbook notebooks
Listening for specific information Aim: -to improve students' listening skill;	10 min	T-Ss Ss-T	Teacher explains the next activity and asks students to listen carefully because they are going to listen to a song:''What do you want to be''? They have to complete the gaps with the correct job,according to the song. The teacher shares worksheets with the lyrics of the song and makes sure that the students have understood their task. Students will listen to the song twice.	The students listen and write down the jobs that are missing. The students correct themselves,if necessary.	worksheet Internet links

-to acquire new vocabulary related to jobs;			https://www.youtube.com/watch?v=MdvTlQzsaYI Teacher checks students' answers.		
What do they do? Aim -to improve students' productive skills related to jobs -to encourage students to describe people jobs;	10 min	T-Ss Ss-Ss Ss-T	The teacher asks a few questions about what a teacher usually does. I am a teacher.What do I do? Do I catch criminals? Do I take care of sick people? No,I don't. I teach students. Then, the teacher shares worksheets with different jobs (those which missed from the song): firefighter, doctor, teacher, policeman, pilot,waiter, lawyer. They are asked to work in pairs in order to choose the correct description for each job and make up sentences. Eg. A firefighter puts out fire. A doctor takes care of sick people. A teacher teaches students. A policeman catches criminals. A pilot flies planes. A waiter serves food in a restaurant. A lawyer goes to the court and defends people's rights. They have five minutes to solve the task and then, they are invited to come to the board,in turns, to write their sentences. If there are mstakes, the teascher asks the students to revise inacurrate sentences that have been written(peer correction). The teachers monitors and helps, if necessary.	Students work in pairs and then, they are asked to read their sentences out loud. Students come to the board in turns and write their sentences.	Worksheets Notebook Board
Riddles Guess the job Aims: -to encourage cooperation; -to practise the new		T-Ss Ss-Ss Ss-T	The teacher announces the students that they are going to work in teams in order to take part in a contest. They have to guess the jobs and to press the buzzer as fast as they can. The team with the most correct answers is the winner. Teacher encourages the students to work in teams and at the same time,she monitors and helps students in need. https://wordwall.net/resource/7583203/jobs-guess-the-job	Students work in teams, share opinions and try to offer correct answers.	Whiteboard Buzzer

vocabulary related to jobs; Feedback How do you feel? Traffic light –I can assess myself -to encourage self-assessment -to check the progress of the whole class during the lesson;		T-Ss S-T	At the end of the lesson the teacher praises the students.They are encouraged to be active and interested in improving their English skills. In order to check students' understanding, the teacher asks the students to come in front of the classroom because the traffic light is waiting for them.They have to move their pegs up or down, according to what they feel.(students' names are written on pegs) GREEN-It was easy!I'm ready to move on or explain to a friend! YELLOW-It was tricky! I need more practice or help! RED- It was hard! I'm not ready to move on yet.	The teacher encourages the students to be honest,to reflect on their own understanding .	
Homework	5 min	T-Ss	At the end of the lesson the teacher praises the most active students and gives homework –ex 9,page 81	Students write down their homework.	

If Time: - further practice - ex 4 and ex 5, page 80.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Gânduri și emoții pentru mama

Stoichiță Oana
Grădinița nr.208, București

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: Grădinița NR. 208, Sector 6, București
DATA:
NIVELUL/GRUPA: Nivel II– Grupa mare

PROFESOR PENTRU ÎNVĂȚAMÂNT PREȘCOLAR: Stoichiță Oana

TEMĂ ANUALĂ DE STUDIU: Temă săptămânală independentă

TEMA SĂPTĂMÂNII: „ E ziua ta, mămico !”

TEMA ACTIVITĂȚII: „Gânduri și emoții pentru mama”

TIPUL ACTIVITĂȚII: consolidarea cunoștințelor

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂȚII INTEGRATE, MIJLOACE DE REALIZARE (ADP+ALA1+DȘ+DEC(joc exercițiu /pictură)+**ALA2**)

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE:

I. **ADP- ACTIVITATE DE DEZVOLTARE PERSONALĂ**
Rutine: sosirea copiilor, micul dejun, întâlnirea de dimineață
Întâlnirea de dimineață: salutul, prezența, calendarul naturii, activitate de grup „Astăzi ma simt...”
Tema: „Astăzi mă simt...”
Tranziții: „Dacă vesel se trăiește!”-joc cu text și cânt
„La semnalul meu fă așa!-joc imitativ
“Emoțiile mele”- joc distractiv

II. ACTIVITĂȚI LIBER ALESE – ALA I
Centre de interes puse la dispoziția copiilor:
1. Bibliotecă:
„Rochița Mamei” (exerciții grafice)
2. Artă:
„Inimă pentru mama” (șnuruire)
3. Construcții:
„Chipul mamei”(mozaic)

III. **ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERENȚIALE (DȘ+DEC)**
„Gânduri și emoții pentru mama”

1. Domeniul Științe- „Emoțiile mamei”
   Mijloc de realizare: Cunoașterea mediului – joc exercițiu
2. Domeniul estetic și creativ-“ Lalele pentru mama”
   Mijloc de realizare: Activitate artisico-plastică– pictură

IV. ACTIVITĂȚI LIBER ALESE – ALA II

“Culegem flori pentru mama!”- joc distractiv

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Consolidarea cunoştinţelor referitoare la emoţii şi sentimente;
- Diferenţierea stării emoţionale şi exprimarea ei externă.
- Stimularea gândirii creatoare, a imaginației și a inteligenței prin intermediul activităților propuse

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe.

DURATA: o zi

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, observația, demonstrația, exercițiul, problematizarea.

RESURSE MATERIALE: fotografiile copiilor, calendarul naturii, minge, imagine “Emoțiile”, Coș cu bilețele pe care sunte redate ghicitori și situații de identificare a emoțiilor, imagine silueta mamei, baloane, jetoane fețe cu diferite emoții, foaie albă, creioane colorate, panou cu mesaje pentru mama, tablouri cu flori, acuarele, coli albe, pensulă, furculițe de plastic, pahare.

ELEMENTE DE JOC: surprize, aplauze, mânuirea materialului, încurajări.

LOCUL DESFĂȘURĂRII: sala de grupă

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Autocontrol și expresivitate emoțională
- Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- Activare şi manifestare a pontenţialului creativ

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese musicale, texte literare, obiecte de artă, etc.

- Exprimă recunoașterea și respectarea asemănărilor și deosebirilor dintre oameni.
- Demonstrează acceptare și înțelegere față de celelalte persoane din mediul apropiat

- Manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi.

- Manifestă creativitate în activități diverse

SCENARIUL ZILEI

Activitatea debutează cu **întalnirea de dimineață**, în care copiii au posibilitatea de a-și împartăși ideile, de a-și manifesta starea de spirit de bună dispoziție.

Salutul: *“Dimineța ne-am trezit,*
La grădiniță am venit,
În cerc ne adunăm,
Cu toții ne salutăm!”(Anexa 1)

Se formează un cerc. *”A început o nouă zi/ -Bună dimineața, copii!”*

Copiii răspund la salut și se așază în semicerc.

Prezența:”*După ce ne-am adunat*
Și frumos ne-am salutat

Colegii ne-am întâlnit
Cine oare n-a venit?"(Anexa1)

Un copil vine își strigă colegii privind pozele de pe panou. Copilul strigat răspunde și specifică cum se simte în ziua respectivă.

Calendarul naturii:

Deschidem geamul larg și privim pe fereastră, închidem ochii și observăm ce simțim și ce auzim (cald, frig) apoi deschidem ochii și privim. Copiii descriu ceea ce văd afară(este nor, soare, bate vântul, etc.)

După câteva discuţii referitoare la zi, vreme, anotimpul în care suntem, aşezăm imaginile corespunzătoare la calendarul naturii.

Activitatea de grup:

Copiii sunt invitați să privească imaginea emoțiilor și să descrie pe scurt cum se simt astăzi! Se face trecerea către tema zilei prin intermediul gicitorii :

"Cum te simţi când doamna pune
Lângă tine pe o masă
O cutie cu surprize
Să le descoperi în clasă?" (Curios, speriat)(Anexa 1)

Copiii sunt invitaţi să observe cum este pregătită sala de grupă, dacă sunt deosebiri faţă de celelalte zile, se scoate in evidenţă **noutatea zilei**, modificarea amenajării spaţiului educaţional, a centrului tematic. **Noutatea zilei** o costituie faptul ca astăzi ,în sala de grupă, avem o cutie surpriză în care se află toate indicațiile pentru activitățile zile și un decor cu mesaje pentru mamele lor. Educatoare citește câteva mesaje și le adresează copiilor intrebarea „Cum crede ca s-ar simți mamele voastre daca ar fi alături de noi în sala de grupă și voi le-ați adresa aceste mesaje ?" Educatoarea propune copiilor să descopere împreună, rând pe rând fiecare surpriză.

Prin intermediul **tranziției** "Dacă vesel se trăiește!" copiii sunt invitați să descopere centrele de activitate.

La centrul **Artă** copiii sunt invitați să realize un tablou în forma unei inimi, pentru mamele lor.

La centrul **Biliotecă** copiii vor decora rochița mamei cu exerciții grafice cunoscute de ei.

La centrul **Construcții** vor realiza din piese mozaic chipul mamei.

La fiecare centru va exista un model, iar copiilor li se va explica și demonstra modul de lucru pe rând, urmând ca apoi să înceapă execuția. După terminarea lucrului, se face rotația centrelor și fiecare copil își va alege un nou centru unde va realiza sarcina specifică. Se urmărește activitatea copiilor şi se fac aprecieri pozitive asupra modului de lucru. Se acordă ajutor acolo unde este necesar. Copiii observă lucrările de la fiecare centru și le analizează. Vor fi apreciați pentru modul în care și-au desfășurat activitatea.

Prin intermediul **tranziției** "La semnalul meu fă așa!" sunt invitați să se ridice pentru a descoperi următoarea activitate, imitând diferite emoții!

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERENȚIALE

Se anunță tema activității "**Emoții și gânduri pentru mama!"** precum și obiectivele pe înțelesul copiilor. Pe parcursul jocului copiii sunt aleși pentru a rezolva sarcinile date de către Ana, fetița din scurta poveste prin care se face captarea atenției. Prin expresia ritmată "Ana se gândește și pe….îl numește/poftește! va răspunde doar copilul ales, iar dacă întâmpină dificultăți va fi ajutat de alt coleg. Pentru fiecare răspuns corect copiii sunt aplaudați. Ana nu înțelege de ce mama ei, într-o zi în care se simte rău, nu mai este la fel de veselă și fericită ca de obicei și cere ajutorul copiilor pentru a recunoaște stările emoționale/emoțiile. Copiii au de parcurs mai multe etape prin care recunosc, imită, grupează și dezenează emoții precum (fericit, trist, furios, etc.) Jocul exercițiu se va desfășura pe grupuri mici pentru a încuraja socializarea, fairplay-ul,

rezolvarea sarcinilor, dar și pentru menținerea bunei dispoziții pe perioada desfășurării probelor și valorificând la final reușita tuturor, ca un grup unit, evitând astfel plictiseala sau lipsa de interes a copiilor.

Prin intermediul **tranziției** ”**Emoțiile mele!”** copiii părăsesc sala de grupă. Intră apoi pentru a desfăsura activitatea artistico-plastică ”**Lalele pentru mama!**”(pictură). După ce descopră materialele de lucru, își încălzesc mușchii mâinii copiii vor picta cu ajutorul pensulei și al furculiței de plastic, lalele pentru a aduce bucurie pe chipul mamei Anei și al mamelor lor. După finalizarea lucrărilor se realizează o expoziție și se fac aprecieri asupra lucrărilor! **Tranziție:** ”Dacă vesel se trăiește!”

ALA 2: “**Culegem flori pentru mama**”-joc distractiv. Preșcolarii vor avea de grupat pe flori pe culori, într-un spațiu delimitat, având ca obiectiv, să fie primul care reușește să adune florile și să le plaseze in coșul potrivit. Se împarte grupa în trei echipe (echipa roșie, verde, galbenă). În spațiul marcat pe jos, sunt flori de diverse culori pe care trebuie să le culeagă ! Fiecare participant are în spate câte un coș în culorile mai sus menționate. Cel care reușește să adune primul florile de o anumiță culoare în coșul adversarului se consideră câștigător !

Projet d'activité didactique

PROFESSEUR: Lelcu - Tiperciuc Ionela - Liliana
ÉCOLE: Şcoala Gimnazială Voitinel
DATE: Le 2 février 2023
CLASSE de VIe B NIVEAU:
A2
SUJET DE LA LEÇON: *Actes de parole. Parler de son état de santé.*
TYPE DE LA LEÇON: leçon de communication
COMPÉTENCES GÉNÉRALES:
- COMPRÉHENSION ORALE (CO); - PRODUCTION ORALE (PO);
- COMPRÉHENSION ÉCRITE (CÉ).
- **COMPÉTENCES SPÉCIFIQUES :**
- dégager le sens global d'un message simple ;
- identifier des informations dans des textes courts concernant le thème *Parler de son état de santé;*
- intégrer le nouveau lexique dans des énoncés propres/ personnels;
- participer d'une manière active aux interactions verbales sur le thème *Parler de son état de santé.*

SUPPORT:
- *Limba modernă 2, Limba franceză, Manual pentru clasa a V - a,* Elena Raisa Vlad, Mariana Vișan, Editura Litera, București, 2017
- *Activités thématiques - exerciții de vocabular pentru clasele a V-a și a VI-a*, Gina Belabed, Booklet, București, 2016
- Fiche d' apprentissage
- Fiche d'exercices

À la fin de l'activité didactique, les élèves seront capables de/ d':
OBJECTIFS:
Objectifs linguistiques:
- utiliser correctement le présent du verbe «avoir»;
- distinguer les formes des prépositions au/ à la/ à l'/ aux;
- déduire du contexte le sens des élèments concernant l'état de santé.

Objectifs communicatifs:
- nommer les parties du corps humain;
- parler de son état de santé;
- lire correctement un texte;
- déduire du contexte le sens des éléments lexicaux nouveaux.

Objectifs socio - culturels:
- développer les goûts des élèves pour les dessins animés français;
- répondre aux questions, en utilisant les expressions concernant l'état de santé.

STRATÉGIES DIDACTIQUES:
MÉTHODES ET PROCÉDÉS: la conversation, l'observation systématique, l'exercice oral et écrit, le jeu didactique.
FORMES D' ORGANISATION: frontal, individuel, grand groupe
MOYENS D' APPRENTISSAGE: le manuel, les fiches de travail, l'ordinateur, le vidéoprojecteur, le

tableau noir, la fiche d’apprentissage, une petite balle.
DURÉE: 50 minutes

Déroulement des activités

Phase/ Étape Durée	Déroulement	Rôle du professeur	Activités des élèves	Organisation de la classe	Matériel utilisé
1. Mise en train 2 min.	Présentation des compétences et des objectifs.	Salut. Conversation situationnelle. Il note les absents.	Les élèves saluent le professeur.	Grand groupe	
2. Activité de brise - glace 3 min.	Présentation de l'activité de brise - glace.	Le professeur propose aux élèves un jeu: en lançant une balle, les enfants doivent conjuguer au présent de l' indicatif le verbe «avoir».	Les enfants écoutent les consignes et participent au jeu.	Grand groupe	Une balle
3. Mise en route Vérification du devoir à la maison 5 min.	Vérification brève du devoir. Proposer un jeu - les devinettes.	Le professeur vérifie le devoir à la maison: remplir la fiche mon corps, à la page 54. Il corrige les fautes de prononcition et d'ortographe. Le professeur propose aux élèves un jeu pour se rappeller les parties du corps humain. Je suis sur le visage et je sers à respirer./ J'ai cinq doigts. Nous sommes bleus, verts, noirs, marron. Nous sommes blonds, bruns, châtains et roux. Je rime avec bourdon.	Les enfants lisent leurs devoirs. Ils participent au jeu.	Grand groupe Grand groupe	Les cahiers de devoirs.

4. Situation de communication compréhension orale - expression orale. 10 min.	Visionner le clip «Chocotte a froid» Annèxe 1 Demander aux élèves de répondre aux questions.	Il demande aux élèves de visionner le clip «Chocotte a froid». Il lance des questions: - Comment s'appelle le bonhomme de neige? - Quelles sont les symptômes? - Quelle partie du corps n'a pas Chocotte? - Quelles sont les expressions soulignées? Il distribue le texte du dessin animé et donne des tâches: Lisez les expressions soulignées. Quel est le verbe le plus utilisé?	Les élèves visionnentt le clip. Ils répondent aux questions proposées par le professeur.	Travail individuel	L'ordinateur Le clip vidéo Le vidéopro - jecteur.
5. Avec la fiche d'apprentissage Compréhension orale Compréhension écrite - production orale 10 min.	Lecture et traduction de la fiche d'apprentissage. Annèxe 2	Le professeur distribue la fiche et corrige la lecture/ la prononciation. Les réponses aux questions.	Les élèves lisent les expressions sur la fiche.	Travail individuel	Fiche d'apprentissage

6. Avec la fiche d' exercices Compréhension orale - production orale 5 min.	Distribution des fiches de travail. Annèxe 3	Le professeur distribue la fiche d' exercices pour vérifier la compréhension orale de l' enregistrement. Il propose de résoudre quelques exercices.	Les élèves écoutent la consigne et résolvent les exercices.	Travail individuel	Fiche d'exercices.
7. Fixation des connaissances Production orale 12 min.	Construire des dialogues	Le professeur propose aux élèves de faire quelques dialogues. Le professeur propose aux élèves de faire quelques dialogues	Ils font les dialogues.	Travail en tendem - à deux.	
8. Évaluation 1 min.	Appréciation verbale	Le profeseur apprécie l'activité des élèves.			
9. Devoir à la maison 2 min.	Devoir à la maison	Le professeur propose aux élèves le devoir suivant: Imaginez - vous que vous allez chez le docteur. Décrivez au docteur les symptômes.	Les élèves notent le devoir à la maison	Grand groupe	

Annéxe 1

CHOCOTTE A FROID

- Chocotte?
- Je suis laid!
- Ça va? Qu'est - ce qu'il t'arrive?
- Donc, je ne me sens plus mes pieds. Je ne sais pas ce qui m'arrive.
- Voyons, Chocotte, tu n'as jamais eu **des pieds!**
- Je ne me sens plus **mon nez!**
- Ah! Pourtant, un nez tu en as! Chocotte, est - ce que, par hasard, **tu n'aurais pas froid**?
- Non,bien sûr que non! Je suis un bonhomme de neige! Je n'arrive pas bouger?
- En réalité, tu bouges énormément! Tu n'arrêtes pas de **trembler!**
- Ah bon? Qu'est - ce que c'est donc? Dis - moi ce que j'ai!
- Je crois que **tu as froid!**
- Mais les bonhommes de neige n'ont jamais froid!
- Les vrais bonhommes de neige, mais pas les bonhommes de neige en peluche! Et toi, tu es en peluche! Allez, viens, je t'emmène à la clinique, on va voir si tu as attrapé une autre chose qu'un coup de froid!
- Je regrette que tu m'aies vu dans cet état!
- La clinique est ouverte!
- Oh! N'ai - je froid!
- Chocotte! Qu'est - ce que t'arrive?
- Il a passé toute la matinée dehors sans vêtements chauds.
- Voyons! Tu ne sais donc pas **qu'il fait** plus **froid** dehors que dans un congêlateur en Alaska?
- **Tu es** vraiment **gelé!**
- C'est fini!
- Chocotte, je n'ai jamais perdu un seul patient et je ne vais pas commencer aujourd'hui!
- Surtout avec un de mes meilleurs amis!
- Attends! Quand tu dis ça, c'est moi que tu parles?
- Mais oui, de qui d'autre?
- Voiciton marteau pour tester ses reflèxes!
- Merci? Mais Chocotte n'a pas de genoux!
- Quoi? Tu n'as jamais eu de genoux!
- Quoi? Je n'ai pas de genoux!
- Ah! Oui, bien! C'est quoi la suite?
- **Je vais prendre la temperature! Elle est très basse! Ça y est! J'ai un diagnostique!**
- Qu'est-ce qu'il a?
- Chocotte a une gla - glaçonnite!
- Et bien, voilà un nouveau cas pour le livre de Bobo.

- Oh! Je crois que je vais devoir accrocher mon nez en carotte, parce que je ne suis pas un vrai bonhomme de neige!
- Tiens, tu as raison, mais tu es un jouet génial, et tu es le meilleur bonhomme de neige en peluche que je connaisse!
- Oh! Moi, je dis comme doc (teur), espèce de gros malin!
- Oh! Merci les amis, ça me fait chaud au coeur! Est - ce qu'on pourrait me rechauffer en me jouant dehors?
- Oui, Chocotte, en ça m'inquitez - vous!
- Tiens! Ça, sera très chauffé!
- Ça, C'est une bonne idée, Karine! Serrons tous Chocotte dans nos bras!
- Oh! C'est bon de recevoir un embrassement! C'est le meilleur des médicaments!
- Ça va, doc?
- Attention! Papa arrive! On ne bouge plus!
- Qu'est - ce que tu fais?
- Rien de spécial.
- Je connais quelqu'un qui aurait bien besoin d'un chocolat chaud!
- Merci, papa!
- Oh! C'est tellement chaud que, pour un peu, ma neige enfondrait!
- Mais, tu n'es pas en neige! Tu ne peux pas fondre! Souviens - toi!
- Oui, c'est vrai et ça me convient parfaitement!
- **Comment est - ce que tu te sens?**
- **Je me sens beaucoup mieux! Je suis Chaud!**

Annéxe 2

Fiche d'apprentissage Parler de son état physique

Questions	Comment ça va la santé? Cum îţi merge cu sănătatea? Tu es malade? Eşti bolnav (ă)? Tu ne te sens pas bien? Nu te simţi bine? Qu'est - ce que tu as? Ce ai?

Ça va bien	Je suis en forme. Sunt în formă. J'ai une santé de fer! Am o sănătate de fier! Je me sens (très) bien. Mă simt foarte bine. Je suis en pleine forme. Je me sens mieux. Mă simt mai bine.

Ça ne va pas	Je me sens(très) mal. Mă simt foarte rău. Je me sens faible. Mă simt slăbit (ă). J'ai des problèmes de santé. Am probleme de sănătate. Je suis tombé malade. M-am îmbolnăvit.
	J'ai mal aux oreilles. Mă dor urechile. Tu as mal à la main. Te doare mâna. Il a mal au nez. Îl doare nasul. Il a mal aux dents. Îl dor dinţii. J'ai attrapé un rhume. Am făcut guturai. Je me suis cassé une jambe. Mi-am rupt un picior. Mon me gêne. Mă supără genunchiul. J'ai de la fièvre. Am febră. Je ne suis pas en forme. Nu sunt în formă.
	Nous avons sommeil. Nouă ne este somn. Vous avez froid. Vouă vă este frig. Elles ont chaud. Lor (fetelor) le este cald. Ils ont soif. Lor (băieţilor) le este sete.

Annéxe 3

Fiche de travail

1. Chassez l' intrus:

- épaule, nez, bras, main;
- je me sens bien, j'ai mal à la tête/je me sens mal
- j'ai faim, j'ai soif, j'ai de la fièvre, j'ai froid.

2. Réliez les questions aux réponses:

a. Est - ce que ça va?	J'ai la grippe.
b. Tu vas bien?	J'ai mal à la tète.
c. Tu as mal?	Oui, ça va, ça va...
d. Qu'est - ce que tu as?	Je vais très bien, merci.
e. Où est - ce que tu as mal?	J'ai mal. J'ai de la fièvre.
f. Et le diagnostique?	Non, je suis en pleine forme.

3. Les petits dialogues

Situation Ier Tu as mangé trop de bonbons. Tu as mal aux dents. Va chez le dentiste! Décris - lui les symptômes!	
Situation IIe Tu as mangé trois glaces. Tu as mal au ventre. Explique à ta mère que tu ne vas pas bien.	
Situation IIIe Tu vas chez le médecin. Tu lui expliques où tu as mal. Il te fait des recommandations. Vous pouvez utiliser des mots de la liste : *guérir, soigner, prendre des médicaments, rester au lit, avoir de la fièvre.*	

Abordarea curriculară a disciplinelor legate de educația ecologică în ciclul primar

prof. înv. primar Mihaela CORNIENCO

Școala Gimnazială ”Ion Basgan” Focșani, Vrancea

Odată cu introducerea reformei, învăţământul românesc e angajat într-o permanentă căutare de soluţii, recomandări, oferte care să contribuie la îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ. Cercetările din ultimii 30 de ani au făcut ca educația timpurie să fie o perioadă din ce în ce mai valorizată, date fiind efectele pe termen lung ale participării în această etapă de educație. Acest lucru arată că, pentru orice problemă care apare în dezvoltarea unui copil, indiferent dacă este de natură cognitivă, socială, emoțională sau de personalitate, cu cât intervenția este mai timpurie, cu atât șansele de rezolvare sunt mai mari.

În consecință, cu cât intervenția educațională este mai târzie, cu atât mai mari sunt costurile asociate, iar prognosticul este mai puțin favorabil. Țările Europei au fost preocupate de-a lungul timpului de dezvoltarea unor modele de instituții care să asigure o educație de calitate. Analiză comparativă privind debutul școlarității obligatorii în Europa reprezintă un număr mare de țări care stabilesc prin legi debutul școlarității obligatorii la șase, cinci sau patru ani, cea mai mare parte dintre ele optând pentru vârsta de 6 ani. Acesta este unul din motivele scăderii vârstei de şcolarizare obligatorie la şase ani şi în România. Trecerea clasei pregătitoare din cadrul învățământului preșcolar în cel al învățământului primar aduce cu sine o serie de reglementări de tip administrativ, curricular și evaluativ începând cu anul școlar 2012-2013 (Ghid practic pentru clasa pregătitoare, Pitești, 2012).

Curriculum-ul pentru învățământul primar specific clasei pregătitoare reprezintă o noutate în învățământul românesc, fiind conceput astfel încât să respecte principiul continuității între nivelurile sistemului de învățământ și în vederea atingerii nivelului de performanţă elementară în formarea competențelor cheie care determină profilul de formare al elevului (la sfârșitul clasei a II-a). Competenţele sunt definite ca ansambluri integrate de cunoştinţe, capacităţi şi abilităţi de aplicare, operare şi transfer al achiziţiilor, care permit desfăşurarea cu succes a unei activităţi, rezolvarea eficientă a unei probleme sau a unei clase de probleme/situații. Într-o exprimare sintetică:

competențele	**=**	**cunoștințe**	**+**	**capacități**	**+**	**comportamente**

Curriculum-ul pentru învățământul primar pune accentul pe dezvoltarea competențelor la elevi, acestea fiind: competențe de comunicare; competențe de bază specifice matematicii, științelor și tehnologiilor; competențe digitale de utilizare a tehnologiei informației ca instrument de învățare și cunoaștere; competențe sociale și civice; competențe antreprenoriale; competențe de sensibilizare și expresie culturală; competența de a învăța să înveți (metacognitivă).

Idealul educaţional promovat de documentele de politici educaţionale derivă din schimbările actuale de tip economic şi social care afectează inclusiv şcoala. Necesitatea de a echilibra aceste schimbări prin acţiuni coerente care să nu perturbe sistemul, ci să-l dirijeze pe o linie ascendentă, a condus la o nouă opţiune didactică. Schimbări curriculare sunt necesare în acest moment din mai multe motive. Unul dintre ele ţine de modificarea structurii sistemului de învăţământ preuniversitar, ceea ce generează necesitatea de a reeşalona conţinutul într-un mod care să evite rupturile şi discontinuităţile. De asemenea, se impune corelarea interdisciplinară a anumitor aspecte comune mai multor discipline şcolare. Actuala programă propune un

demers centrat pe dezvoltarea competenţelor elevului în scopul unei învăţări aprofundate. Pentru o învăţare de profunzime este necesară o schimbare de priorităţi în care dobândirea de cunoştinţe de dragul informării trece pe locul secund. Pe primul loc vom aşeza conceptele-cheie şi instrumentele cu care elevii vor reuşi să surprindă specificitatea fiecărui domeniu. Pentru ciclul achiziţiilor fundamentale (clasa pregătitoare, clasa I şi clasa a II-a) actuala programă realizează o abordare integrată a conceptelor specifice domeniilor Matematică şi Ştiinţe ale naturii *(Programele şcolare pentru clasa pregătitoare aprobate prin ordin al ministrului nr. 3656 din 29.03.2012).*

Educaţia ecologică face parte dintr-un ansamblu de domenii de explorare, ea trebuie pusă în context cu celelalte discipline astfel încât elevul să înţeleagă lumea în care trăieşte corelând informaţia benefică. Pentru că o învăţare holistică are mai multe şanse să fie interesantă pentru elevi şi să promoveze un sens al controlului propriu asupra învăţării. Elevul va fi în acest mod capacitate să: folosească noţiunile învăţate în situaţii cotidiene; să răspundă coerent la o întrebare de tipul,,Ce s-ar întâmpla dacă...?"; să caute modalităţi de a depăşi dificultăţile în rezolvarea unei probleme/situaţii problemă; să prezinte rezultatele într-o manieră organizată, eventual sub forma unor mici proiecte; să dezvolte o atitudine favorabilă faţă de ştiinţă şi cunoaştere în general. Pentru a ajunge să înţeleagă disciplinele, copilul trebuie să exploreze mai întâi universul complex din jurul său cu mijloacele care îi stau la îndemână, iar şcoala ar trebui să-l sprijine în încercările şi descoperirile personale. Ca urmare, decodarea corectă a programei presupune organizarea de activităţi de învăţare contextualizate, care să aibă sens pentru copil.

Educaţia ecologică desfăşurată în cadrul Ştiinţelor naturii, ca disciplină de învăţământ, vizează observarea şi perceperea lumii în întregul său, cu componentele, procesele şi fenomenele caracteristice. Astfel sunt puse bazele unei didactici centrate pe experimentarea şi exersarea învăţării prin ceea ce elevul face, construieşte, produce, având ca unul din principalele scopuri transformarea elevului din spectator în actor al activităţii ştiinţifice. Cunoaşterea mediului are rolul de a crea doar fundamentul de la care acest deziderat se poate realiza. Predarea - învăţarea ştiinţelor naturii într-o manieră integrată permite o structurare a problemelor pornind de la o serie de teme integratoare, mai apropiate de capacitatea de înţelegere a copilului. Se urmăreşte, de asemenea, nu o acumulare de fapte şi informaţii ştiinţifice, ci raportarea copilului la mediul în care trăieşte. Prin intermediul curriculumului elevii sunt îndrumaţi să-şi dezvolte cunoaşterea pornind de la explorarea şi investigarea lumii înconjurătoare către reprezentarea unor lumi îndepărtate iar activizarea informaţiilor care ţin de explorarea mediului în cadrul activităţilor extracurriculare are rolul de a consolida comportamentele de protective a mediului şi de a le internaliza.

Importanţa unei abordări interdisciplinare vine din faptul că elevul familiarizat cu limitele de acţiune a omului asupra mediului va găsi strategiile cele mai adecvate în scopul realizării unui comportament ecologic pozitiv (Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii mici – suport de curs 2012). Programa de Ştiinţe ale naturii urmăreşte structura celorlalte programe a disciplinelor pentru învăţământul primar. Tematica propusă are în vedere relaţionarea conţinuturilor atât în interiorul ariei curriculare Matematică şi ştiinţe ale naturii, cât şi posibilităţile de relaţionare cu celelalte discipline, în special cu Geografia, întrucât între acestea două există o legătură organică, legătură care constituie premisa fundamentală a predării interdisciplinare, insuficient valorificată în actul învăţării. Această premisă îşi are bază în obiectivele educaţionale ale celor două discipline, în programe şi strategii didactice specifice. Prin studiul celor două discipline contopite se ajunge la educarea şi formarea unei conduite ecologice, care presupune acţiuni pentru conservarea, gospodărirea, ocrotirea şi protecţia naturii. Atât metodica predării Matematica şi explorarea mediului cât şi cea Ştiinţelor naturii sunt ramuri ale didacticii aplicate care prezintă metode de predare ale acestui obiect de învăţământ. Pedagogia generală pune la dispoziţia celor două obiecte: principii, metode, procedee de predare, forme de organizare, indicaţii metodologice în legătură cu activitatea de transmitere a cunoştinţelor către elevi, etc.

Predarea celor două discipline ridică nişte probleme majore: baza tehnico - materială precară din şcoli, necesitatea pregătirii permanente a învăţătorului în cunoaşterea metodelor moderne de predare şi experimentare. Soluţia primei probleme este recurgerea la experimentul simplu, nesofisticat, utilizând materiale din mediul familiar. Pregătirea învăţătorilor în abordarea corectă a acestor materii necesită efort din punctul de vedere al concepţiei, structurii şi metodelor didactice de aplicare, cât şi al compatibilizării conţinutului ştiinţific cu particularităţile de vârstă ale copiilor cărora li se adresează. Altfel spus cred că introducerea clasei pregătitoare în ciclul primar poate fi asociată următorului citat: ”Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume.” (fragment din Mamie Gepe Cole, *Child's Appeal*)

.

Bibliografie:

- *Ministerul Educației – Educația ecologică și de protecție a mediului,* http://www.edu.ro/resurse/downloads/Educatie_ecologica-romana/Ed_eco-Ghid_primar.pdf.
- *Tică Carmen. (2007). Pedagogia învăţământului primar si preprimar / Ştiinţe si cunoaşterea mediului. Didactica ştiinţelor si a cunoaşterii mediului in învăţământul primar si preşcolar. MEC. Proiectul pentru învăţământul rural.*

ÎNVĂȚARE PRIN JOC LA ELEVUL CU CES

CÎRMACI ALINA
SCOALA PROFESIONALA SPECIALA CAMPULUNG MOLDOVENESC

"JOCUL RĂMÂNE PENTRU DEFICIEŢII MINTAL FORMA PERMANENTĂ A PROCESULUI DE RECUPERARE"

Una dintre cele mai importante forme de manifestare a copilului este jocul. Lucian Blaga spunea că „înţelepciunea şi iubirea copilului este jocul". în mod obişnuit o asemenea activitate este considerată ca izvorâtă din nevoia de acţiune de mişcare a copilului — o modalitate de a-şi consuma energia — sau de a se distra; un fel plăcut de a utiliza timpul. Punctele de vedere în abordare sunt diferite: unii l-au considerat activitate intelectuală, alţii ca o activitate fizică, iar alţii ca o activitate agreabilă, plăcută, distractivă. Aşa se explică de ce şi până astăzi terminologia referitoare la problematica jocului este destul de vaga, ambiguă. Acest amalgam de opinii a generat multe neajunsuri educative.

Jocul didactic este o activitate foarte accesibilă, care rezolvă una sau mai multe sarcinii didactice pe baza îmbinării tehnicii de realizare a acestor sarcini cu elementul de joc.

Jocul este una dintre activităţile prin care copilul învaţă să cunoască lumea reală. Pe măsură ce copilul se dezvoltă, conţinutul jocurilor se extinde cuprinzând şi relaţiile sociale dintre oameni.

În jocurile sale, copilul reflectă viaţa şi activitatea socială a adultului, pentru că aceasta este ambianţa *în care îşi duce existenta*. încă de timpuriu, copilul simte nevoia unei comunicări active cu cei din jur, în primul rând cu părinţii care îl îngrijesc, îi procură jucării şi se joacă cu el.

Ce este jocul didactic? Jocul didactic constituie o formă de activitate foarte accesibilă, care rezolvă una sau mai multe sarcini didactice pe baza îmbinării tehnicii de realizare a acestor sarcini cu elementul de joc.

Folosind jocul didactic pentru a rezolva o sarcină didactică într-un chip nou, deosebit, atractiv. Fiecare joc didactic are un specific al său şi anume, acela că urmăreşte un scop intrinsec, este o activitate suficientă sie însăşi, fără să constituie un mijloc pentru atingerea altui ţel.

Învăţarea care implică jocul devine plăcută şi atrăgătoare. De aceea o motivaţie intrinsecă de mare valoare a învăţării se realizează prin joc. Iată motivul principal pentru care, în anumite faze ale învăţării şi ale dezvoltării copilului, procesul instruirii este necesar să se desfăşoare prin intermediul jocului. Prin joc elevii pot ajunge la descoperiri de adevăruri, îşi pot antrena capacităţile lor de a acţiona creativ, pentru că strategiile jocului sunt în fond strategii euristice, în care se manifestă isteţimea, spontaneitatea inventivitatea, iniţiativa, răbdarea, îndrăzneala etc.

Jocurile copiilor devin metodă de instruire în cazul în care ele capătă o organizare şi se succed în ordinea implicată de logica cunoaşterii şi învăţării. Jocurile imaginate cu un scop educativ bine precizat şi organizate în concordanţă cu el devin metodă de instruire. Intenţia principală a jocului nu este divertismentul rezultat din încercarea puterilor, ci învăţarea care pregăteşte copilul pentru muncă şi viaţă. Fiecare joc didactic trebuie să instruiască pe copii, să le consolideze cunoştinţele despre lumea înconjurătoare, să îmbine armonios elementul instructiv cu elementul distractiv.

Îmbinarea armonioasă a elementului instructiv cu cel de divertisment duce la apariţia unor stări emoţionale complexe, care intensifică procesele de reflectare directă şi nemijlocită a realităţii.

Jocul didactic rămâne joc numai dacă conţine elemente de aşteptare, de surpriză, de întrecere, elemente de comunicare reciprocă între copii etc. Toate acestea fac ca elementul instructiv să se îmbine cu cel distractiv. în procesul desfăşurării jocului, copilul are posibilitatea să-şi aplice cunoştinţele, să-şi exerseze priceperile şi deprinderile ce şi le-a format în cadrul diferitelor activităţi. Deci, jocul capătă o valoare practică. Folosirea jocului didactic ca activitate în completare cu întreaga clasă, aduce variaţia în procesul de instruire a copiilor făcându-l, mai atractiv.

O caracteristică esenţială a jocului didactic constă în crearea unor condiţii favorabile pentru aplicarea multilaterală a cunoştinţelor şi pentru exersarea priceperilor şi deprinderilor sub forma unor activităţi plăcute şi atractive.

Jocul didactic rămâne pentru elevii cu nevoi speciale forma permanentă a procesului de învăţare.

La copiii cu cerinţe educative speciale, jocul didactic se poate organiza cu succes la toate disciplinele şcolare, în orice moment al lecţiei, într-o anumită etapă a ei, sau întreaga activitate se poate desfăşura pe baza lui, urmărindu-se fie dobândirea noilor cunoştinţe priceperi şi deprinderi, fie fixarea şi consolidarea acestora, fie verificarea şi aprecierea nivelului de pregătire a elevilor, cu condiţia ca în cadrul lui să primeze obiectivele instructiv-educative.

Cerinţele şi metodica desfăşurării unui joc didactic sunt:

— introducerea în joc;
— executarea jocului;
— complicarea jocului;
— încheierea jocului.

Introducerea în joc se face în funcţie de tema lecţiei. Astfel, se pot folosi în lecţiile de citire, aritmetică, dezvoltarea vorbirii. Tot în acest moment se poate prezenta materialul cu care se va lucra. Introducerea are scopul de a transpune clasa într-un climat nou, deosebit de cel existent în timpul desfăşurării lecţiei, climat specific jocului.

Pentru a preciza felul activităţii se anunţă titlul jocului, care este bine să se motiveze, fie la început de către educator, fie la sfârşit cu ajutorul elevilor. Educatorul va explica elevilor sarcinile pe care le au de rezolvat în timpul jocului, regulile principale după care se va desfăşura acesta, precum şi condiţiile în care se ajunge câştigător al acestuia.

Metodele cele mai potrivite la care ajunge educatorul pentru a-i face pe elevi să înţeleagă jocul sunt explicaţia şi demonstraţia. După ce educatorul este convins că jocul este bine cunoscut de către elevi, se dă semnalul de începere a jocului. La început este bine ca jocul să fie condus de către educator, apoi rolul acestuia poate fi preluat de unii elevi mai harnici, mai buni, care rezolvă sarcina mai bine şi mai repede, iar cu timpul vor fi antrenaţi în funcţia de conducători şi elevi mai puţin buni.

Deşi educatorul nu participă direct la joc, el trebuie să urmărească cu atenţie îndeplinirea sarcinilor jocului, comportarea elevilor şi menţinerea atmosferei, ritmul şi intensitatea jocului trebuie să crească treptat. Pentru a menţine şi mări interesul pentru jocul respectiv este bine să se introducă unele reguli noi şi în special să se complice sarcina didactică.

În joc are loc dezvoltarea tuturor laturilor personalităţii – a capacităţii lor intelectuale, a calităţilor morale, a creativităţii. Prin joc, toate aceste însuşiri se modelează în unitatea şi interacţiunea lor. Jocul este mijlocul prin care se educă la cel mai înalt nivel relaţiile de grup, favorizând manifestarea iniţiativei, independenţei şi a responsabilităţii. Prin intermediul jocului omul se obişnuieşte să suporte cu demnitate înfrângerile şi să guste satisfacţiile victoriile. De asemenea jocul are o importanţă deosebită pentru deconectarea jocul este cea mai bună formă de odihnă activă, prin intermediul lui utilizându-se la maxim timpul liber.

Strategii de optimizare a pregătirii elevilor pentru examenele naționale

Suliman Marinela
Școala Gimnazială ”Nicolae Iorga” Focșani, jud. Vrancea

Cea mai mare provocare pentru elevi o reprezintă examenele naționale, de sfârșit de ciclu gimnazial, unde fac cunoștință cu primul examen serios din viața lor. Este foarte clar că doar cu conjugarea eforturilor și prin crearea unui parteneriat, cu roluri diferite al celor trei piloni ai educației, profesori, elevi, părinți, rezultatele examenelor naționale vor fi pe măsura așteptărilor.

Sistemul educațional romanesc este de mai mulți ani într-o continuă schimbare și din această cauză cei trei factori implicați, cadrele didactice, elevii și părinții trebuie să încerce să facă față schimbărilor ce intervin atât în cadrul sistemului cât și în societate. Cea mai mare provocare o reprezintă examenele naționale de sfârșit de ciclu gimnazial, unde elevii fac cunoștință cu primul examen serios din viața lor. Este foarte clar că doar cu conjugarea eforturilor și prin crearea unui parteneriat, cu roluri diferite al celor trei piloni ai educației, profesori, elevi, părinți, rezultatele examenelor naționale vor fi pe măsura așteptărilor.

Matematica este una din disciplinele la care se susține examen la final de ciclu, ceea ce înseamnă că rezultatele elevilor la proba scrisă de la Evaluarea Națională, le influențează viitorul, de aceea se impune găsirea unor modalităţi constructive de organizare a învăţării şi soluţii practice care pot genera îmbunătăţirea acesteia şi implicit a rezultatelor evaluării. Ca obiect de studiu abstract și complex, matematica școlară este percepută de către mulți elevi ca generatoare de eșec școlar, de aceea o ambianță școlară în care elevul se simte bine, un climat instituțional în care elevul este implicat la alegerea parcursului de formare, un mediu centrat pe învățare, un curriculum școlar echilibrat și aplicat consecvent pe termen lung, un curriculum mai puțin aglomerat, în care se abordează și se rezolvă mai puține probleme, dar se aleg probleme semnificative și acestea se aprofundează, toate acestea pun elevul în consens cu propriile aspirații, ducându-l spre realizare personală și profesională. În aceeași ordine de idei, profesorul de matematică trebuie să dea dovadă de o bună pregătire de specialitate, de o bună pregătire psihopedagogică, încercând să păstreze un echilibru între aceste elemente pentru a fi un profesor de succes, dar trebuie să dea dovadă și de o bună pregătire pedagogică pentru a putea alege (pe loc) cele mai bune soluții la problemele care apar în activitatea curentă la clasă.

În pregătirea elevilor pentru examenele naționale, este necesar ca profesorul de matematică să aibă în vedere următoarele aspecte:

- Familiarizarea elevilor cu condițiile unui astfel de examen și cu regulile de organizare ale acestuia, mai ales că pentru o bună parte dintre elevii care nu au participat la concursuri școlare, aceste rigori sunt o premieră.
- Proiectarea unor teste de tipul celor propuse la examenele anterioare, proiectarea unor teste conținând variate tipuri de itemi. În acest sens, deoarece elevii nu sunt familiarizați cu structura testului de Evaluarea Națională, cu modul de completare a răspunsului, cu utilizarea unor foi de răspuns, se impune ca profesorul de matematică să le ofere pentru exersare, diferite tipuri de teste cu tipuri variate de itemi. Pe parcursul clasei a VIII-a este necesar ca la sfârșitul unei unități de învățare, ca și la sfârșit de capitol, elevii vor fi verificați printr-un test cuprinzând itemi standard în forme variate.
- Pregătirea cognitivă și afectivă a elevilor pentru susținerea unui examen. Evaluarea prin teste îi poate face pe unii elevi să aibă impresia că trebuie să facă față unor cerințe foarte înalte. De aceea trebuie să-i încurajăm să privească testul doar ca un mod de a arăta ceea ce au învățat, să nu se necăjească dacă au întâlnit un item care nu le este familiar. Poate fi avantajos să sară peste acel item, să revină la el mai târziu, sau să încerce să ghicească soluția. De asemenea unii elevi nu sunt pregătiți mental și/sau fizic pentru a fi testați, de aceea profesorul de matematică trebuie să informeze părinții asupra condițiilor testului, așa încât aceștia să creeze copiilor o atmosferă de calm și încredere în preajma unui test și să se asigure că aceștia s-au odihnit suficient. În același timp profesorul trebuie să se asigure că elevii au toate materialele necesare pentru test (creion, gumă, riglă, etc). Un lucru foarte important

este acela ca profesorul să nu dea impresia că testul este mai important decât este în realitate, deoarece elevii pot deveni mult mai anxioși și stresați.

- Aplicarea sistematică pe parcursul anului școlar a tipurilor de teste menționate anterior, care pot fi diferite de probele de evaluare curentă sau sumativă de pe parcursul gimnaziului. Cum limbajul folosit în cadrul unui test standardizat poate crea dificultăți elevilor, este necesar ca profesorul să folosească forme variate de exprimare pentru a reda o anumită sintagmă sau un anumit concept. În formularea întrebărilor unui test este necesar să se folosească atât un limbaj standard cât și un limbaj uzual.
- Analiza sistematică a rezultatelor obținute. Pentru că mulți elevi fac greșeli tipice, profesorul trebuie să analizeze în mod continuu, în clasă, greșelile elevilor și să-i atenționeze asupra condițiilor de apariție a acestora dar și căile prin care acestea pot fi evitate. Este foarte important ca profesorul să nu-i culpabilizeze pe elevi în cadrul acestor discuții și să caute să le propună exerciții capcană în care trebuie identificată greșeala.
- Folosirea unor teste de autoevaluare ca o modalitate de conștientizare a elevului asupra progreselor sale școlare;
- Stabilirea unui număr mare de ore recapitulative pentru pregătirea pentru examen dar și a unor programe de pregătire suplimentară, pentru a realiza, în timpul rămas până la examenul propriu-zis, a unor reglaje în toate ariile identificate ca fiind insuficient stăpânite de către elevi, de a optimiza demersurile, de a preda și de a orienta mai bine eforturile de învățare;

În ceea ce-i privește pe elevi, cu siguranță, cel mai important pas pentru a obține rezultatele dorite la un examen național este acela de a stăpâni foarte bine materia. În pregătirea lor pentru Evaluarea Națională este important să țină seama de următoarele recomandări:

- Să afle la ce nivel se află cu învățatul, iar pentru asta este nevoie de o autoevaluare corectă, numai cunoscând foarte bine resursele de care dispun și cele de care au nevoie, elevii își pot face un plan de lucru corect și eficient. Înainte să înceapă recapitularea finală, elevii trebuie să se asigure că au parcurs și au înțeles deja toata materia. Evaluarea inițială este esențială realizării unui plan de lucru corect, de aceea ea constituie primul pas în pregătirea pentru examenele naționale.
- Să-și stabilească un obiectiv, iar în funcție de acest obiectiv, fiecare elev va ști să-și dozeze corect efortul așa încât să nu cadă în extreme, un ritm de studiu prea lent în raport cu obiectivul poate duce la neparcurgerea întregii materii, iar un ritm mult prea accelerat poate duce la o parcurgere superficială. De aceea este recomandat ca părinții să discute cu copiii lor, să afle care le sunt dorințele și să îi ajute în acest sens, pentru că dacă există o discrepanță foarte mare între așteptările părinților și dorințele copiilor e posibil ca aceștia din urmă să își piardă din motivația pentru învățare.
- Să-și stabilească un plan de lucru în funcție de evaluarea inițială și de obiectivul final. Este important să se folosească de un calendar pentru a se asigura că vor parcurge toată materia până la data examenului, iar la anumite intervale de timp este bine să aibă loc o nouă evaluare (teste sau participarea la concursuri sau simulări) pentru a vedea nivelul actual.
- Refacerea planului de învățare în funcție de progresul făcut și de cum a reușit elevul să parcurgă materia pe care o avea de recapitulat. Acesta poate suferi modificări pe tot parcursul anului dar fără a perturba recapitularea întregii materii.
- Respectarea programului zilnic așa încât timpul alocat studiului se mărește treptat iar cel pentru relaxare și activități extrașcolare se diminuează. Sigur că acest demers este solicitant pentru elevi, dar este important ca ei să conștientizeze că cele câteva ore pe care le „sacrifică” zilnic îi vor ajuta să petreacă următorii ani în mediul pe care și-l doresc. Creșterea timpului dedicat învățării nu implică neglijarea odihnei și a alimentației, aceste aspecte sunt deosebit de importante.
- Să-și gestioneze corect stresul și emoțiile provocate de examene pentru că atunci când elevii nu beneficiază de o bună pregătire psihologică, mulți dintre ei clachează în fața foii de examen și se confruntă cu un eșec dureros, mai ales că uneori este neașteptat, chiar dacă au învățat în mod constant, chiar dacă au înțeles importanța examenului și au conștientizat necesitatea pregătirii temeinice la materiile verificate.

Pentru a-și diminua stresul este important ca elevii să discute cu părinții sau prietenii pentru a găsi diferite modalități de abordare a stresului. De asemenea, ei își pot diminua anxietatea atunci când stăpânesc foarte

bine materia și au încredere în cunoștințele lor, cu cât un elev este mai pregătit, cu atât el poate face mai bine față emoțiilor provocate de un examen.
În tot acest demers, al pregătirii elevilor pentru examenele naționale, un rol cheie, extrem de important îl au părinții. Studiile arată că atmosfera din familie și modelul de educație predominant din aceasta, influențează drastic felul în care copilul privește pregătirea pentru școală prin urmare implicarea parentală este mereu benefică și se regăsește în rezultatele școlare ale copiilor. Părinții își pot ajuta copiii să se pregătească pentru examenele naționale , pas cu pas, cu multă înțelegere și cu răbdare, astfel:

- Respectarea timpului de studiu recomandat vârstei. Părintele nu trebuie să-i ceară unui copil, si nici nu trebuie să-i permită să petreacă studiind mai mult timp continuu decât este recomandat pentru anii lui.
- Respectarea orelor de odihnă și asigurarea unei alimentații sănătoase și corecte. Mulți copii ajung la examene epuizați, nedormiți, iar acest lucru le afectează capacitatea de concentrare și de atenție. Părinții au obligația de a verifica modul în care copiii respectă orele de odihnă și de relaxare, oferindu-le oportunități de petrecere a timpului liber, în special în natură, încurajând practicarea unor sporturi.
- Sprijinul oferit pentru a face față stresului. Comunicarea dintre copil și părinte este foarte importantă în diminuarea stresului. O serie de afirmații de genul „nu iți cere nimeni sa fii perfect", „ai muncit foarte mult, ai făcut tot ce a depins de tine", sunt doar câteva încurajări simple dar care îl pot ajuta pe copil foarte mult.
- Sfaturi de care să țină seama în timpul examenului. Părintele ca și profesorul trebuie să-l încurajeze pe copil să nu se teamă să întrebe dacă la examen nu înțelege o cerință, ar fi păcat să rezolve greșit o problemă doar pentru că i-a fost rușine să pună la timp o întrebare lămuritoare. De asemenea să-l sfătuiască ca la examen să înceapă cu rezolvarea problemelor cunoscute și mai ușoare, apoi să treacă la cele mai dificile pentru a evita criza de timp. Deloc de neglijat este și faptul că înainte de a preda lucrarea trebuie să revadă paginile cu atenție. Nu puțini copii se plâng că au amânat unele cerințe pentru mai târziu iar apoi au uitat să se întoarcă la ele, deși știau să le rezolve.

Concluzie

Evoluţia copiilor este puternic influenţată atât în prezent, cât şi în viitor, de modul în care se dezvoltă parteneriatul părinte – elev – profesor. O şcoală performantă este o şcoală în care este promovată, susţinută şi dezvoltată o legătură puternică între profesori şi părinţi. Este un parteneriat în care, nu trebuie uitat niciodată, că nucleul este elevul.

Bibliografie:

Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice prin activități de mentorat – Modulul "Recuperarea rămânerii în urmă la matematică"*Profesorul de succes*, Ion-Ovidiu Pânișoară, Editura Polirom, 2009
Didactica modernă. Miron Ionescu, Ioan Radu, Editura Dacia, Cluj, 2001
Mic ghid de învățare rapidă și eficientă, Nicolae Ploscariu, editura Delfin, 2017

IMPACTUL METODELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE ȘI ACTIVITĂȚILOR EXTRAȘCOLARE ÎN EDUCAREA TINEREI GENERAȚII

PROF. BOBEICĂ DANIELA CRISTINA
COLEGIUL TEHNOLOGIC "GRIGORE CERCHEZ" BUCUREȘTI

Pornind de la rezultatele învăţării şi eficienţa învăţământului românesc, putem spune că acestea sunt influenţate, în primul rând, de metodele de învățământ aplicate la clasă de către profesori și implicarea elevilor în procesul de predare-învățare.

În prezent, transmiterea cunoștințelor către elevi, folosind metodele tradiționale, este înlocuită tot mai des, cu metodele care stimulează atitudinea creatoare față de cunoștințe, punându-se accent pe creativitate și creșterea gradului de autonomie al elevilor, formarea competențelor și aptitudinilor, a conceptelor morale și pozitive.

De multe ori, la ore, elevii sunt dezinteresați, ne întreabă la ce le folosește materia X sau ne spun că se plictisesc. De fapt, ei găsesc "plictisitoare" metodele tradiționale de predare, cum ar fi expunerea didactică sau conversaţia și chiar explicația, atunci când nu este argumentată de probe practice, imagini, experimente.

Expunerea profesorului și studiul individual al elevului nu favorizează legătura cu practica. Elevii asistă pasiv la expunere, se plictisesc, nu sunt atenți chiar dacă știu că trebuie să repete ceea ce le spune profesorul. Cealaltă metodă tradiţională, convorbirea cu întreaga clasă, chiar dacă antrenează mai mult participarea elevilor, profesorul fiind un ghid al acestora, ei pierd din vedere ceea ce se urmăreşte. Aşadar, formă clasică a învăţământului, centrată pe elev și pe însuşirea conţinutului, vizează, în principal, latura informativă a educaţiei; comunicarea profesor-elev fiind unidirecțională, iar evaluarea constând în reproducerea cunoștințelor, ceea ce dezvoltă puţin gândirea elevilor noștri. De aceea se impune găsirea unor metode care să antreneze elevii, în procesul de predare-învățare.

Școala este locul unde ne conturăm personalitatea, ne formăm deprinderi și abilități de muncă, de învățare, deprindem comportamente, ne dezvoltăm profesional și multicultural. Alături de procesul de învățământ, activităţile extraşcolare, chiar dacă se desfăşoară într-un cadru informal, vin să completeze cultivarea aptitudinilor, talentelor și a unui stil de viață civilizat.

Cunoștințele teoretice pe care elevii le dobândesc trebuie să fie integrate cu cunoștințele însușite de la alte materii și să aibă aplicabilitate în realitatea înconjurătoare. Deci, învățarea corectă la clasă nu trebuie să fie doar organizată și plăcută, ci să și permită elevilor să transpună în practică ce au învățat. Elevii trebuie să înțeleagă de unde vin cunoștințele, și cum, și când pot fi ele aplicate în viața reală.

Activitatea extraşcolară determină transferul de cunoştinţe acumulate de elevi la cursuri, în practică, și, totodată le oferă deprinderi practice în a aplica, în practică, cunoştinţele teoretice acumulate.

Astfel, se dezvoltă gândirea critică și implicarea tinerei generații în asumarea responsabilităților sociale și luarea deciziilor, realizându-se o simbioza între componenta cognitivă și cea comportamentală.

În urma plimbărilor, a excursiilor în natură, elevii pot reda, imaginea realităţii cu mai multă sensibilitate, în cadrul activităţilor desfășurate, devin mai receptivi la tot ce li se arată sau li se spune.

Așadar, proiectele tematice și concursurile de cultură generală sau profesională, competițiile sportive, serbările la care elevii participă, nu presupun doar activități instructiv-educative ci și descoperirea şi dezvoltarea aptitudinilor elevilor în diverse domenii: artistice (muzică, sport, poezie, pictură), gastronomice, etc.

Excursiile şi taberele contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor despre frumuseţile ţării, sau a altor state, despre istorie, geografie, ducând la dezvoltarea respectului pentru frumosul din natură, artă și cultură. Vizitele în locurile istorice, la muzee, expoziţii și târguri sunt, de asemenea, un mijloc de a cunoaște valorile noastre culturale, folclorice şi istorice, un mijloc de dezvoltare fizică și intelectuală, de consolidare a cunoștințelor. Elevii au prilejul de a observa obiectele şi fenomenele în starea lor naturală, operele de artă originale, toate acestea reușind să-i facă să acumuleze și să consolideze, mai ușor, noțiunile teoretice învățate la clasă. Devin mai receptivi la tot ceea ce văd și la tot ceea ce li se spune și prezintă realitatea folosindu-și creativitatea în cadrul activităţilor artistice, de gastronomie, desen, modelaj, fotografie.

Participarea la cursuri, la acțiuni ce vizează colaborări încheiate cu instituţii, ONG-uri, firme economice, etc, pe diferite teme (delicvenţa juvenilă, traficul de fiinţe umane, combaterea şi prevenirea consumului de droguri, ș.a.) îi fac pe elevi să fie mai responsabili, mai atenți la prevenirea comportamentelor deviante şi a comportamentelor de risc, la prieteniile pe care le dezvoltă, la mediul în care trăiesc.

Explorarea mediului online face ca educația să se poate realiza la un nivel superior, prin faptul că există foarte multe informații care pot fi accesate prin intermediul mijloacelor audio şi vizuale, a animaţiilor şi simulărilor, dar şi conţinuturilor de tip text, venind astfel în sprijinul elevilor, indiferent de stilul de învățare (auditiv, vizual, kinestezic și tactil) pe care aceștia îl au. Platformele reprezintă o variantă mult mai creativă de a realiza proiecte, de a evalua cunoștințe și competențe, de a antrena anumite deprinderi de lucru, toate acestea dezvoltând creativitatea și abilitățile nu numai informatice ci și de comunicare ale elevilor care se implică mai activ în rezolvarea diferitelor probleme și chiar în crearea de jocuri.

Dacă sunt bine pregătite și stârnesc interes, activitățile extrașcolare sunt atractive pentru orice vârstă, producând bucurie și acumulare de cunoştinţe, chiar dacă aceasta presupune un efort suplimentar, pot dezvolta pasiuni- pentru turism, pentru gastronomie, pentru istorie, etc, pe care ulterior le pot transforma în meserii: bucătar, agent de turism, profesor, etc.

Impactul activităţilor extracurriculare și extrașcolare asupra elevilor este diferit de cel al activităților de la clasă, întrucât îi scot din rutina şcolară. Educaţia nonformală vine să completeze actul educațional și să îmbine acest tip de educație cu educația formală prin creșterea competențelor artistice, dezvoltarea imaginației, creșterea gradului de socializare, colaborare și stimei de sine, dar și prin îmbunătățirea lucrului în echipă.

Elevii se dezvoltă și intelectual şi fizic, își dezvoltă nu doar capacitatea de a reproduce cunoștințele ci și spiritul practic prin dezvoltarea potențialului de a răspunde la provocări, se autodisciplinează și își asumă responsabilități, pregătindu-se pentru viață. Cadrele didactice au posibilitatea să își cunoască mai bine elevii, să le influențeze dezvoltarea și capacitățile creative, să le cultive aptitudinile și talentele, să le permită celor cu dificultăţi de afirmare, să își mărească potențialul intelectual.

Educaţia prin activităţile extracurriculare determină stimularea comportamentului creativ, o gândire independentă, libertatea de exprimare, descoperirea de noi probleme și modalitatea de rezolvare a acestora, toleranţă faţă de cei din jur, dezvoltarea unui stil de viață civilizat. În cadrul acestor activităţi elevii învaţă să înveţe, își dezvoltă aptitudini și talente, învață să folosească diferite surse informaţionale, să își asume responsabilităţi.

BIBLIOGRAFIE:

https://revistaeducatie.ro/wp-content/uploads/simple-file-list/CONFERINTA-NATIONALA-ACTIVITATI-EXTRASCOLARE-GHID-DE-BUNE-PRACTICI.pdf
https://www.creeaza.com/familie/arta-cultura/PROMOVAREA-FOLCLORULUI-LOCAL266.php
https://www.thefreelibrary.com/Potentialul+educational+al+folclorului+si+modalitati+de+valorificare.-a0251278185
https://www.eduform.snsh.ro/baza-de-date-online-cu-bune-practici-pentru-dezvoltarea-capacitatii-institutionale-a-scolilor-defavorizate/activitatile-extracurriculare-aspecte-generale

COLECTIVUL DE REDACȚIE

COORDONATORI:

- **INSP. ȘCOLAR ISJDB, PROF. ALECSANDRESCU NICOLETA AURA, COLEGIUL NAȚIONAL "VLADIMIR STREINU" GĂEȘTI**
- **INSP. ȘCOLAR ISJDB, PROF. SIMONA-MARIA MIHAI, ȘCOALA GIMNAZIALĂ "CORESI", TÂRGOVIȘTE**
- **DIRECTOR PROF. PERIANU MARILENA RAMONA**
- **PROF. NEGREA ARIADNA**
- **PROF. TOPOLICA ANDA**
- **PROF. ȚINCU IONELA**
- **PROF. CHIVU MARIUS**

ECHIPA DE REDACȚIE

ALBU GEORGIANA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION LUCA CARAGIALE"
ALEXANDRU MIHAELA	GRĂDINIȚA PP VOINICEUL SLOBOZIA-IALOMIȚA
ANTOCI GENOVEVA	LICEUL TEORETIC„VASILE ALECSANDRI"' SABAOANI / NEAMT
ATOMEI MIHAELA	ȘCOALA GIMNAZIALA HOMOCEA
BACIU MIOARA	GRĂDINIȚA CU P.P NR.15 VASLUI
BAICU IOANA DANIELA	LICEUL TEHNOLOGIC I.C.PETRESCU-G.P.P.STÂLPENI
BALICA SIMONA	GRĂDINIȚA CU P.P.NR.21
BĂLINIȘTEANU GEORGEANA-MIHAELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ " IOANID ROMANESCU " VOINEȘTI
BĂRDAȘ ALEXANDRU-IONUȚ	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 "SFÂNTA MARIA", TIMIȘOARA
BARLADEANU ANISOARA	SCOALA GIMNAZIALA 3
BÂRZOI GINA-EMANUELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘTEFAN CEL MARE, BOTOȘANI
BECU LOREDANA ADINA	C.S.E.I. "P. POPESCU NEVEANU"
BILCA TEODORA	GPP LUMEA FLORILOR
BÎNDAC MARLENA	LICEUL TEHNOLOGIC „DUMITRU MANGERON", BACĂU
BÎȚU JULIETA	LICEUL DE ARTE „VICTOR GIULEANU" RM. VÂLCEA
BOBEICA DANIELA CRISTINA	COLEGIUL TEHNOLOGIC "GRIGORE CERCHEZ" BUCURESTI
BOJIN LUMINITA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2 CARACAL
BORDEIANU MIOARA MINA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 SAT GARA BANCA
BOȚEA LAURA MARIA	ȘCOALA PROFESIONALĂ SÂG

BRATU CARMEN	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 GARA BANCA, JUDEȚUL VASLUI
BRUDEA CRISTINA-ELENA	ȘCOALA GRIGORE GHICA VOIEVOD, SUCEAVA
BUCUR MARIA IOANA	CȘEI ”RUDOLF STEINER” HUNEDOARA
BUDIHALĂ RAMONA	CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ ”SF. VASILE” CRAIOVA
CALANCEA ALINA GABRIELA+B2:C188	GRADINITA CU PROGRAM PRELUNGIT NR 10 HUSI VASLUI
CÂRSTOIU DANIELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,ILIE MURGULESCU,, VELA
CHIRILĂ MARIANA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ GOLEȘTI
CHITIALĂ ROXANA DELUA	COLEGIUL NATIONAL DE INFORMATICA ,, SPIRU HARET,, SUCEAVA
CHIVU MARIUS	ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI
CIOLPAN DANIELA-ANIȘOARA	LICEUL DE ARTĂ „GHEORGHE TATTARESCU” FOCȘANI
CIOVINA ELENA	PALATUL COPIILOR ALEXANDRIA
CIRMACI ALINA	SCOALA PROFESIONALA SPECIALA CAMPULUNG MOLDOVENESC
CÎRSTEA LUMINIȚA MARINELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 18 TIMIȘOARA
CLEM MIHAELA GABRIELA	COLEGIUL DE ARTA "CIPRIAN PORUMBESCU" SUCEAVA
COJOCARU ROXANA DANIELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ANTON PANN
CORNIENCO MIHAELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”ION BASGAN” FOCȘANI, VRANCEA
COROI MANUELA IRINA	SCOALA GIMNAZIALA NR 169
COSTACHE ELENA-BIANCA	LICEUL TEHNOLOGIC CONSTANTIN CANTACUZINO, BAICOI(STRUCTURA ȘCOALA GIMNAZIALA ȚINTEA, BĂICOI)
COSTACHE OANA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR 4 ELENA DONICI CANTACUZINO PUCIOASA
COSTIN NINA - CĂTĂLINA	LICEUL TEORETIC ANGHEL SALIGNY CERNAVODĂ
COTULBEA EUGENIA OLGUTA	LICEUL TEORETIC.MIHAI VITEAZUL
CREȚU LAURA GEORGIANA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,IOANID ROMANESCU” VOINEȘTI
CRISTEA FLORINA NICOLETA	LICEUL DANUBIUS CALARASI
DAVID MIRABELA	G.P.N. COȚOFENEȘTI
DEPĂRĂȚEANU ANA-MARIA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ PIETRARI
DOBRE MAGDALENA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 PICIOR DE MUNTE BOBOCI
DOBRESCU GABRIELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ECATERINA TEODOROIU TÂRGU JIU
DRĂGAN MARIA	LICEUL TEORETIC ION GH. ROȘCA
DUTU CARMEN	LICEUL ”DANUBIUS” CĂLĂRAȘI

ERCSE ALINA SIMONA	COLEGIUL PETRU MAIOR
FĂRCAȘ SMARANDA - OLIVIA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LUCIAN BLAGA„ JIBOU
FAUR BIANCA-ILEANA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 4 BORSA
FELICAN LEONTINA	CREȘA BISTRIȚA
FELICIAALEXANDRU72@YAHOO.COM	COLGIUL NAȚIONAL „RADU GRECEANU” SLATINA
FLOREA ALINA SIMONA	COLEGIUL TEHNIC CÂMPULUNG
FLOREA IULIA MĂDĂLINA	GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR 16, ALBA IULIA, ALBA
FLORENTINA-ALINA MIRICĂ , ELENA VIOLETA TĂNASE	LICEUL TEHNOLOGIC „LAZĂR EDELEANU” PLOIEȘTI,PRAHOVA
FORGÁCS ISTVÁN	COLEGIUL NAȚIONAL ”KÖLCSEY FERENC” SATU MARE
FRONOIU ANDREEA IRINA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.11
GHIMPU PETRONELA CERASELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ “ G. CĂLINESCU “ ONEȘTI/BACĂU
GRIGORE MĂDĂLINA GABRIELA	GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.5, MIZIL
GRIGORE MANUELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ
GUȚU FLORINA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 ROATA DE JOS
HĂDĂRIG-TURCU CODRUȚA	LICEUL TEHNOLOGIC„ DOMOKOS KAZMER SOVATA
HĂDĂRIG-TURCU CODRUȚA-DANIELA	LICEUL TEORETIC GHEORGHE MARINESCU, TG.MURES, JUDEȚUL MURES
HRIHORCIUC OTILIA	COLEGIUL ”ANDRONIC MOTRESCU”
HUIDAN IONELA OCTAVIA DANIELA	GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT "LUMEA FLORILOR", NĂVODARI
HUSARIU ANDREEA ROXANA	GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.25 AȘI
HUȚANU ANA VIORICA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ CONSTANTIN GH MARINESCU GALAȚI
ILLYÉS ANDREA	PALATUL COPIILOR ZALĂU
IONESCU GABRIELA CARMEN	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”NICOLAE TITULESCU”, BUCUREȘTI
IONICĂ IULIANA ANIȘOARA	CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ BĂBENI -VÂLCEA
IONIȚĂ DOINA	COLEGIUL NAȚIONAL CALISTRAT HOGAȘ TECUCI
IPO ILDIKO	SCOALA GIMNAZIALA NR.24 "ION JALEA"
ISPIR MIRELA	LICEUL DANUBIUS CALARASI
IZSO TÜNDE	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 TARCEA
JILAVU GABRIELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE TITULESCU”- BUZĂU
KERESZTELY ANNEMARIE	LICEUL DE ARTE „VICTOR GIULEANU” RM. VÂLCEA
KESZEG GYÖNGYI	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ADĂMUȘ/ GRĂDINIȚA P.N.CORNEȘTI

KUSZTURA PÜNKÖSTI ILDIKÓ DÓRA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ SFÂNTU GHEORGHE
LAVRIC CORINA	LICEUL TEORETIC “ION NECULCE “ IASI
LAZEA MARIANA	SCOALA GIMNAZIALA NR.1 GURBEDIU
LELCU-TIPERCIUC IONELA-LILIANA	ȘCOALA GIMNAZIALA VOITINEL, JUDEȚUL SUCEAVA
LENGYEL BIANCA	SCOALA GIMNAZIALA GIARMATA
LEONTE ROXANA-ELENA	GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 8/ STR. GRĂDINIȚA CU PROGRAM NORMAL 20, IAȘI
LOREDANA ADRIANA PETCU	LICEUL INTERNAȚIONAL PREMS BRAȘOV
LOTREANU EMILIA LUMINITA	SCOALA GIMNAZIALA ELENA FARAGO
MACOVEI MONICA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ CLEJA
MAIER ARNOLD	COLEGIUL NAȚIONAL ”KÖLCSEY FERENC” SATU MARE
MAIER FRANCISC	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”ION CREANGĂ” SATU MARE
MĂNESCU MĂDĂLINA	LICEUL TEHNOLOGIC NUCET
MĂNTESCU SILVIU DANIEL	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 PICIOR DE MUNTE BOBOCI
MARA MONICA	LICEUL TEORETIC „I.C.BRĂTIANU„ HAȚEG/GRĂDINIȚA PN.NR.1
MATEI CLAUDIA MARIA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MATEI BASARAB”, TÂRGOVIȘTE
MELENTE DAN	LICEUL DANUBIUS CĂLĂRAȘI
MEZAT LAVINIA LUCIA	COLEGIUL ECONOMIC „GHEORGHE DRAGOȘ”
MICU ELENA VALENTINA	GRADINITA CU PROGRAM NORMAL SCUNDU
MICU ELENA VALENTINA	SCOALA GIMNAZIALA SCUNDU
MIHAI AUREL MĂDĂLIN	ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI
MILEA MIOARA	LICEUL TEHNOLOGIC ORAȘ PĂTARLAGELE
MINCĂ ELENA LUMINIȚA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 BUDEASA
MIRELA ISPIR	LICEUL DANUBIUS CALARASI
MOȘESCU ANTOANELA EMANUELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.22 GALAȚI
NAGY EDIT	LICEUL DE ARTE ”PLUGOR SÁNDOR”
NĂSTASE TUDORIȚA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION BASGAN” FOCȘANI
NECHITA ANDREEA	G.P.P.NR.11 BÂRLAD
NECHITA BOGDAN	LICEUL TEORETIC MIHAI EMINESCU BÂRLAD
NEVODAR IRINA-ELENA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ BILCIUREȘTI
NIKA ÁGOTA	GRĂDINITA ZIZIN/ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂRLUNGENI
NIȚU GABRIELA MĂDĂLINA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 49, BUCUREȘTI
OGLICE ATENA	GRADINITA CU P.P. FLOARE ALBASTRA CRAIOVA

OPREA LIDIA OANA	GPP LUMEA FLORILOR NAVODARI
OPREA MIHAELA-CĂTĂLINA	LICEUL "DANUBIUS", CĂLĂRAȘI
OȘAN MARIA	CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVA SIGHETU MARMAȚIEI
OSOLOȘ CRISTINA	GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT DISNEY
PARASCHIV GINA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICU CONSTANTINESCU”
PATAKI ENIKŐ	COLEGIUL NAȚIONAL ”KÖLCSEY FERENC” SATU MARE
PAVEL ANA MARIA	LICEUL DE ARTE „VICTOR GIULEANU” RM. VÂLCEA
PAVEL GHEORGHE MARIUS	LICEUL DE ARTE „VICTOR GIULEANU” RM. VÂLCEA
PEPTEA ILEANA	SCOALA GIMNAZIALA MANESTI
PERIANU MARILENA RAMONA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI
PETRE CRISTINA	LICEUL TEORETIC ”RADU VLĂDESCU”
PIȚULESCU DELIA	LICEUL ION MINCU -TÂRGU JIU
POPA MĂDĂLINA	ȘCOALA GIMN. NR. 67, SECTOR 3, BUCUREȘTI
POPESCU DANA GEANINA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ PIETRARI
POPESCU LILIANA	LICEUL TEHNOLOGIC „DOMNUL TUDOR”,DROBETA TURNU SEVERIN
POPESCU SIMONA	SCOALA GIMNAZIALA NR 3 VOLUNTARI, ILFOV
PREDA ALINA-MARIANA	CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ BALȘ
PREDA GEORGETA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA PUCHENII MARI
PROFESOR PSIHOLOG, GEORGESCU DENIS MINODORA	C.J.R.A.E. DAMBOVITA
RADA ELISABETA	C.S.E.I.CRISTAL ORADEA
RADU ELENA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ,, C-TIN PUFAN,,-GALAȚI
RADU MARICICA	SCOALA GIMNAZIALA HOMOCEA
RĂDULESCU ALINA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ VADU PAȘII STRUCTURA SCURTEȘTI
RĂDULESCU MARIA	LICEUL TEHNOLOGIC „MATEI BASARAB” CARACAL
RAJOS ANIKÓ ANDREA	GPP TOLDI SALONTA
RENCU DENISA	C.Ș.E.I. „MARIA MONTESSORI„ CONSTANȚA
RIZESCU OANA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 PICIOR DE MUNTE BOBOCI
ROSTAȘ ALISA MARIA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIRCEA SÂNTIMBREANU” BRAD
ROTARU COSMINA	GRADINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.16 ALBA IULIA
SASU ALEXANDRA - MARIA	SCOALA GIMNAZIALA "ANGELA GHEORGHIU"ADJUD

SAVA ROXANA-IOANA	COLEGIUL NICOLAE TITULESCU, BRAȘOV
SCORȚESCU IRINA PETRONELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”ALEXANDRU IOAN CUZA” ROMAN
SERBAN ANDREEA MARIA	GRADINITA CU PROGRAM PRELUNGIT COZIA
SERBAN MARIA MADALINA	COLEGIUL NATIONAL IENACHITA VACARESCU TARGOVISTE
SÎIA ANA ROXANA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ SCUNDU
SILAȘ NATALIA ANA	CJRAE - LICEUL TEORETIC ALEXANDRU MOCIONI CIACOVA
SIMIONICĂ ADRIANA DIANA	ȘCOALA PROFESIONALĂ MOGOȘEȘTI
SOARE ANVELICA LARISA	LICEUL TEHNOLOGIC DACIA PITESTI
SOARE TATIANA	PALATUL COPIILOR ALEXANDRIA
SORESCU CĂTĂLINA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ RĂZAVD, STRUCTURA GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT
SPOIALĂ IRINA DOINIȚA	ȘCOALA GIMNAZIALA DIMITRIE PACURARIU SCHEIA
STANCIU-DINU ELENA	LICEUL„DANUBIUS„CĂLĂRAȘI
STEFAN FLORENTA	C.S.E.I. MAICANESTI
STINGHE ELENA LUMINIȚA	G. P. P.„ SFÂNTUL NICOLAE "
STOICHIȚĂ OANA	GRĂDINIȚA NR.208, SECTOR 6, BUCUREȘTI
STRÂMBEANU ANA DIANA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA VĂRBILĂU
STROE MONICA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 6 "NICOLAE TITULESCU" CONSTANȚA
SUCIU ZSUZSA	SCOALA GIMNAZIALA IOAN MAIORESCU BUCERDEA GRANOASA
SULIMAN MARINELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”NICOLAE IORGA” FOCȘANI
SZILAGHI SZEKELY MELINDA	SCOALA GIMNAZIALA LOPADEA NOUA
TAKÁCS ERIKA	GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „ STEFANIA„
TECHIU LACRAMIOARA IULIANA	SCOALA GIMNAZIALA SALCIA TUDOR
ȚIGĂNAȘU ANGELICA	CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „ELISABETA POLIHRONIADE”, VASLUI
ȚÎNCU IONELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI
TIVADAR MARIUS	LICEUL DE ARTE ORADEA
TIVADAR SORINA	LICEUL DE ARTE ORADEA
TOMA SIMONA - MIHAELA	GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.15 VASLUI
TOPALĂ CĂTĂLINA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NICOLAE EFRIMESCU SĂGEATA
TOPOLICĂ ANDA MIHAELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ TĂTĂRANI
TRIFANOV ANA VALENTINA	GRĂDINIȚA PP NR 12 STRUCTURA A SEMINARULUI TEOLOGIC ORTODOX SF IOAN CASIAN TULCEA

TUFENESCU ANDREEA	GRADINITA P.P. COZIA
UNGUREANU ANCA-PAULA	ȘCOALA PROFESIONALĂ MOGOȘEȘTI, IAȘI
VĂDĂNOIU RALUCA ALEXANDRA	GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT „LUMEA FLORILOR” NĂVODARI
VELI GIORGIANA PETRONELA	SCOALA GIMNAZIALA NR40 AUREL VLAICU CONSTANTA
VÎLCEANU VERGINIA IULIANA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 117
ZAHARIA RALUCA	GRĂDINIȚA SCUFIȚA ROȘIE, SECTOR 4, BUCUREȘTI
ZBÎRCEA IONELA	ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 COMARNIC

Şcoala Gimnazială Tătărani
Com. Tătărani, Judeţul Dâmboviţa
Strada Principală, Nr. 115
Tel/Fax 0245238098
E-mail: scoalatatarani@yahoo.com
Adresa Web: www.scoalatatarani.ro
Nr. 4 / 2025
Tătărani, 2025
ISSN 3090-966X
ISSN-L 3090-966X

